

دیوانی عالم
عہد دورہ حمان بہ گمہ صابغہ
www.lqra.ahlamontada.com

بہرگی یہ گمہ

ساگر دنه و لیكدانه و
مهلا عه بدولكه ریمی موده رریس
فاتیح عه بدولكه ریم
محه مهدی مهلا كه ریم

نأ ماده کردن
سدیق سألح

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

بۆدابه زانندی جۆره ها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

دیوانی سالم

عہدو پرہ حمان بہ گی صاحبیقپران

دیوانی سالم

عہدورپرہ حمان بہگی صاحبیقپران

ساغکردنہوہ و لیكدانہوہ

مہلا عہدولکہریعی مودہرریس

فاتیح عہدولکہریم

محمہدی مہلا کہریم

نامادہکردن

سدیق سالح

سەرپەرشتی له چاپدراوه‌کانی بنگه: سدیق سألح

زنجیره: ۱۷۴

کتیب: دیوانی سالم، عه‌بدوپه‌رحمان به‌گی صاحیب‌قراڤان
ساغکردنه‌وه و لیكدانه‌وه: مه‌لا عه‌بدولكه‌ریمی موده‌رریس، فاتیح عه‌بدولكه‌ریم و
محهمه‌دی مه‌لا كه‌ریم

ئاماده‌کردن: سدیق سألح

به‌رگ: یه‌که‌م

پینچن: سیروان خه‌لیل

له‌قالبدانی ناوه‌پۆك: لاس

ئاماده‌کردنی كۆمپییوتهری ده‌ستنوس: سألح بیچار

له‌قالبدانی ده‌ستنوس: یادگار ئه‌وپه‌رحمان

پووبه‌رگ: قادر میرخان

خه‌تی پووبه‌رگ: ئه‌حمه‌د سه‌عید

ژماره‌ی سپاردن: ۱۸۵۴ی سالی ۲۰۱۵ی به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان

هه‌موو مافیك بۆ (بنگه‌ی ژین) پارێزراوه.

بنگه‌ی ژین

بۆ جووژاندنه‌وه‌ی كه‌له‌پووری به‌لگه‌نامه‌یی و پۆژنامه‌وانیی كوردی

هه‌جان: مه‌زنی كورستان، سلیمان: شەقام ۱۱ پیه‌مگروون، كه‌رەك ۱۰۷ به‌راتان، ته‌لاری ژین- ته‌نیشی مژگه‌ری شیخ فه‌رید
ته‌له‌فون: ۰۵۳۳۳-۱۳۳۳-۱، ناسیا: ۰۷۷-۱۵۸۶۶۳۳، بان: ۰۷۷-۱۵۶۵۸۶۵، كۆپه‌ك: ۰۷۵-۱۱۳۳۳-۰۹، ژ. سنووقی پۆست: ۷۴ به‌ختیاری

په‌ك: www.binkeyjin.com، تانوشانی نه‌نخه‌ژانی: info@binkeyjin.com

به‌رپۆز خاتوو هیرو ئیبراهیم ئه‌حمه‌د هاوکاریی له‌چاپدانی ئه‌م کتیبه‌ی کردووه

به سهرهاتی ئەم (دیوانی سالم) ه

بلاو بوونهوهی (دیوانی سالم) - هەرچۆنیک بێ - درێژە ی کیشا و له (٢٠٠٩) به دوايشهوه که زانراوه ناماده دهکری بۆ چاپ، خهڵکیکی زۆری ئیژه و نهوێی کوردستان به پهروشهوه به بێ وشوێنی ههوائیدا چوون و لیان پرسیرهتهوه، تا بزانی کهی بلاوده بیهتهوه. چهند کتیبخانه و دهزگایهکی چاپی ئیژه و رۆژه لاتیسی ناماده گیان نیشان داوه بۆ له چاپدانی. ههموان جی سوپاس و بیژانین. له بهر نهوه بیوستی دهبنم سهڕ پۆتیککی به سهرهاتی ئەم دیوانه بۆ میژوو بنوسمهوه.

په ههتی کاکه فاتیم له پێشهکی (دیوانی نالی، ل ٥-٦) دا نووسیه:

((دهمیک بوو خولیا ی لیکۆلینهوهی دیوانی "نالی" و "سالم" له کهلهدا بوو. بهدل چهزم نه کرد بهرهمی ئەم شاعیره ههلهکو توتوانه به شیوهیهکی پاک و بوخته و ریکخراو بخرتیه بهردهستی خۆیندهوارانی بهرێزی کورد و رۆشنیرانی تازه پینگه بشتووی ئەم بهرهبه زیاتر له کهلهپووری پر شانازی رابوردوومان بزانی. تا له بهر رووناکی رابوردوودا و به سوود هه رگرتن له رابوردوو، له دارشان و نووسینی تازه دا سه رکهوتوتر بن و له ههنگاوناناندا به رهو نه ده بی پێشکهوتووی دوا رۆژ جی پێیان پتهوتر بێ. دیاره سامانی هه ره نه ته وه به که له هه سووچیکه وه بیگری، بریتیه له کهلهپووری رابوردوو و ده سمایه ی ئەم پۆ و رووی ناسۆی به رهو دوا رۆژی. پشت گوێ خستی هه ره یه که ئەم سیانه مانای پشت گوێ خستی رێزازی زانیاریه و له رێ هه له کردن و سه ره سووره به ولاره، هه جی تیا نایێ.

چهند سالتیک له مه به بهر رۆژیکیان له گه ل باو کم باسی که له پووری نه ده بی کوردمان نه کرد، تا باس ها ته سه ره باسی نالی و سالم و کوردی و نهو وه چه به ی شاعیرانی کورد. پێشیارم لا کرد که خه ریکی دیوانه که ی نالی بێ. باو کم له گه ل نه وه شدا که وه ختی نه وه نده نه بوو و زیاتر به ده رزوتنه وه ی فه قیکانه وه خه ریک بوو، گفقی دامی. زۆری نه برد له سه ره بنا خه ی نوسخه چاپکرا وه کان ده ستی به کار کرد و شه رحیککی له سه ره کو کرا وه ی هه موو نوسخه کان نووسی، دارشته وه و ریک خه مستیشی خه سه نه ستۆی من)).

بهو پێه که (دیوانی نالی) له سالی ١٩٧٦ دا له چاپ دراوه، ده بی ئەم پڕۆژه به له کۆتایی سالانی شه ست، یا سه ره تای سالانی هه فتا وه، نهو وه ل جار به دیوانی نالی ده ستی بێ کرد بێ. پاشان باو کم ها توه ته سه ره (دیوانی سالم) و دوو ده فته ری گه موه ی له شیعره کانی و لیکدان هوه یان نووسیه ته وه؛ یه که میان ٢٠٠ لاپه ره به و ١٤ په ره ی زیادی تیه له کیش کردووه، دوو هه میان ٣٠٠ لاپه ره به و ١٧ په ره ی گه موه و بچو وکی تری - به هه مان شیوه - تیه له کیشی تیدا به. له لاپه ره (٢١٠) ی ده فته ری یه که مندا نووسیه:

«الحمد لله له عصرى رۆژى دووشه‌مه‌ى ناخرى ذىلقه‌عه‌دى هزار و سى‌صه‌د و هه‌شتاو‌به‌كى هيجرى موصاديفى ۱۹۷۲/۱/۱۷ى ميلادى رزگار بووم له نووسينه‌وه‌ى شرحى ديوانى سالم له مه‌دره‌سه‌ى پيرى گه‌يلانى دا له به‌غدا- عه‌بدولكه‌ريم نهلودهرريس [ئيمزا]].»

واته باوكم له ۱۹۷۲/۱/۱۷دا له ليكدا نه‌وه‌ى ديوانه‌كه بووه‌ته‌وه و خوئيشى نامازه‌ى بۆ نه‌کردوه كه كارى له‌سه‌ر چ نوسخه‌يه‌ك كردوه، به‌لام پاش به‌راورد كردن و پيداچوونه‌وه‌ى نوسخه‌كان، ده‌ركه‌وت شيعره‌كانى نوسخه له‌چاپدراوه‌كه‌ى (كوردى - مه‌ريوانى)ى نووسيوه‌ته‌وه و ليك داوه‌ته‌وه. پاشان كه سالى ۱۹۸۴ وئيه‌ى دوو ده‌ستووسه‌كه‌ى (به‌رلين) - به‌سپاسه‌وه - له پتى به‌رپۆ "فه‌رياد فازيل عومهر" هوه گه‌يشتووه‌ته ده‌ستى، له‌ته‌ك وئيه‌ى شيعره‌كانى "سالم" به ده‌سته‌ختى نه‌جه‌دين مه‌لا، ئه‌و شيعرانه كه له چاپه‌كه‌دا نه‌بوون، له پاشماوه‌ى ده‌فته‌رى يه‌كه‌م و ده‌فته‌رى دووه‌مدا نووسيوونه‌وه و ليكى داونه‌ته‌وه. ئه‌مه له كاتيكدا شيعره‌كانى هه‌جوى ده‌ست لى نه‌داوه. نازانرئى كه‌ى ئه‌م به‌شى دووه‌مه‌ى كاره‌كه‌ى ته‌واو كردوه و خوئيشى هيج ميژووويه‌كى وه‌ك ده‌فته‌رى يه‌كه‌مى له ده‌فته‌رى دووه‌م نه‌داوه.

پاش نه‌وه‌ى كاره‌كه‌ى باوكم كه‌وتووه‌ته لاي كاكه فاتيحم، دياره پاش ليوردبوونه‌وه، نوسخه‌ى ده‌ستووسى يه‌كه‌مى به‌رلينى، كه به تايبه‌تى بۆ سالم نووسراوه‌ته‌وه، كردوه به نوسخه‌ى سه‌ره‌كى و بنچينه‌ى و نوسخه‌كانى هه‌ردوو چاپى (كوردى - مه‌ريوانى) و "گيوى موكرىانى" و نه‌جه‌دين مه‌لا و ده‌ستووسى دووه‌مى به‌رلينى له‌گه‌ل به‌راورد كردوه و جياوازيه‌كانى ده‌ست‌نیشان كردوه و ده‌قى شيعره‌كانى ريك خستوه‌ته‌وه و دووباره له به‌ر رۆشنايى ده‌ستووسه‌كه‌ى باوكمدا فراوانتر و وردتر شرحى كردوونه‌ته‌وه. له‌پال ئه‌وه‌دا، فه‌ره‌نگه‌كوئيكى (۱۳۶۰) وشه‌يى بۆ برئيكى زاراوه و وشه‌ى شيعره‌كان ساز كردوه و له‌سه‌ر فيشه ريكى خستون. به‌داخه‌وه، فه‌ريانه‌كه‌وتووه نه‌ شيعره‌كانى هه‌ردوو پيتى (ه) و (ى) ليك‌بداته‌وه و نه ئه‌م فه‌ره‌نگه‌گه‌يش گه‌وره‌تر بكا. ئه‌و چهند شيعر و به‌يت و وشانه‌ى پيته‌كانى تريشى كه بۆ ساغ نه‌بوونه‌ته‌وه، به‌جئى هيشتون، تا پاشتر بچيته‌وه سه‌ريان و چاره‌سه‌ريان بكا. به‌لام مه‌رگ مه‌وداى نه‌دا ته‌واويان بكا و له پاشنيوه‌رۆى پينجشه‌مه‌ى ريكه‌وتى ۱۹۹۱/۵/۱۶دا به نه‌خۆشى دل له به‌غدا كوچى دوايى كرد و پرۆژه‌كه به ناته‌واوى راگه‌يرا.

دوا به‌دواى نه‌وه، خاتوو "ره‌عناى مه‌لا قادري سؤفى محمه‌دى بانى خيلاانى"ى هاوسه‌رى كاكه‌فاتيحم -خودا له‌ويش خۆش بئى- هه‌موو ده‌ستووسى كاره‌كه‌ى به نوسخه‌كانه‌وه خسته به‌رده‌ستم، تا به‌نده كارى تيدا بكه‌م و به ته‌واوبونى بگه‌يتم. پيشى راگه‌ياندم: كاكه‌م له ژياندا بووه كه پتى وتوو: ئه‌گه‌ر ساغكردنه‌وه و ليكدا نه‌وه‌ى شيعره‌كانى "سالم" به‌هۆى نه‌خۆشيه‌كه‌يه‌وه بئى ته‌واو نه‌كرا، با حه‌مه‌ى بلام ئه‌و ئه‌ر كه بگه‌رته ئه‌ستۆى و نه‌وه‌ى ده‌ميه‌يته‌وه جئ به‌جئى بكا. خاتوو

رہعنا بہ ناواتہوہ بو، وەك یادگار و سەبووری مەرگی ناوادی کاکەم، چایی دیوانە کە بیینی، بەلام بە داخەوہ مەرگ ئەو دەرڤەتە لەویش سەند. دەبی بلیم: خاتوو رەعنا ھەمیشە و لە ھەموو روویە کەوہ پالپشتیکی گەورە کاکەفاتیح بو، یادی بە خێر.

نێر - راستیە کە ی - منیش لەبەر سەرقالیم بە پرۆژە تەرەو نەپەرژام بچمەوہ سەری و ھەر وا مایەوہ. کە پاش رووخانی رژی می بە عەشیش بە مائەوہ ھاتەوہ بۆ سلیمانی، رژی ۱۶/۴/۲۰۰۹ کاتیک لە ناو کتیبخانە کەمدا خەریکی تاووتویی کتیبە کاتم بووم، نازار بە پشتم گەیی و خستمی. بە کم کەوت و لە جێدا کەوتم، تین وتوانی جوولە و دەر و ژوورم نەما. پرۆژە (دیوانی سالم) ھە کەیش بە دەست لێ تە دراوی مایەوہ و پەکی کەوت. کۆتایی ئەو سالتە کاک سدیق سالتح خۆبەخۆ پیشیای کرد ھاو کاریم بکا و رۆژانە بیتە لام تا پیکەوہ بە گەلالتە کەرەکی باوکم و کاکمدا بچینەوہ و تەواوی بکەین. رازی بووم و ئەوہ بوو پێر لە سالتیک و نیو پاش نیو ھەرانی زۆر بەی رۆژە کان دەھاتە مائمان و تا دەرنگانیکی شەو دە مایەوہ، پیکەوہ خەریکی دیوانە کە دەبووین.

سەرەتا ھاتینە سەر لیکدانەوہی پارچە شیعەرە کانی ھەردوو پتی (ھ) و (ی) و پاشان بە پارچە شیعەرە لیکدراوہ کانی ھەموو پتە تەواو کراوہ کاندای چووینەوہ. دوا ی ھەر کاک سدیق خۆی جارێکی تر نوسخە کانی لە گەل دەقە نامادە کراوہ کە بەراورد کردەوہ، تا ھەر کەم و کورتی و شتیکی پێ نەزانراو ھەبێ، چارەسەریان بکەین؛ ھەم دەقە کاغان بۆ یە کجاری دروست نوسیوہ و ھەم لیکدانەوہ کاغان بەراورد کردەوہ و ھەر ناتەواویە کە ھەبووین، چارمان کردەوہ. ئەجا ھەر خۆی شەرحی شیعەرە کانی سەرلەنووی و بە شیوازی نووسینی خۆی داڕشتەوہ، تا یە ک دەست پێ. بەو شیوہیە توانیمان نوسخە یەکی تا رادە یەکی باش چارەسەر کراوی کەم کەم و کوروی نامادە بکەین. پاشتر دەست کرا بە پیتچینی شیعەرە کان لە (بکەکی ژین)، کە پتی خۆش بوو شەرفی لە چاپدانی ئەم دیوانە ی پێ بپری و ھەر کاک سدیق خۆشی ھەلە بپری کردن بۆ دلتیایی و وردتر و دروستتر بەرپێوہ چووینی کارە کە.

سائونیو - دوو سالتیک لەو بەدوا کە بەھۆی چارەسەری فیزیۆتەرەپییەوہ باری لە شەم باشتر بوو و توانیم بچوولیم و بچمە سەر میزی نووسین، بە پیشیای کاک سدیق قایل بووم کە شیعەرە کانی ھەر پیتیکم ناو بە ناو بە پیتچنراوی بچاتە بەردەست، تا خۆیشم بە زمان و لیکدانەوہ یاندا بچمەوہ و ھەر ھەلە و چەوت و چەوتیە کە ھەبێ و بەسەرماندا تی پەریی، دیاری بکرین و راست بکریئەوہ. نێر ئەو ماویە تا کۆتایی ۲۰۱۴ تیکر شەش جار لاپەرە کانی ھەموو دیوانە کە راکیشرانەوہ لەسەر کاغەز و ھەموو جارێکی شە ھەلە کانی - بە زۆری چاپ - لە لایەن کاک سدیقەوہ راست کرانەوہ و ھەر خۆشی شیعەرە کان و لیکدانەوہ کانی لە قالب دان.

ره‌نگه هۆیه‌کی دواکهوتنی بلاوونوه‌ی نهم دیوانه، نه‌وه بی که نه‌وه‌تی که‌وتوروم و له ماله‌مهم، هم چاره‌کام کزتر بوون و به ناسانی و به‌ی زه‌ره‌ین نووسیم بۆ ناخوێترته‌وه و هم توانایی کاری بهره‌وامم نیه و ماندوو ده‌م، به‌تایه‌تی نهم سالانه‌ی دوانی که له رۆژیکدا له یه‌ک یا دوو سه‌عات زیاتر کارم بین نا‌کری، رۆژی وایش هه‌بووه هه‌چم بی نه‌کراوه. جگه له‌وه، هه‌ر نه‌وه ماوه‌یه جاروبار روویان لی ناوم بۆ پێداچوونوه‌ی کتیب و نووسینی هیندی دۆست و ناچار کاتیکم بۆ نه‌وه مه‌به‌سته ته‌رخان کردوو. له‌پال نه‌وه‌شدا، جاری وایش بووه باه‌تی رۆژنامه‌وانیم بۆ گۆر‌فار و رۆژنامه‌کان نووسیه.

دوا‌جار و له سه‌ره‌تای ۱۵ ۱۲۰۱ بریارمان دا کۆتایی به‌ ناماده‌کردنی نهم دیوانه‌ یه‌ین. به‌لام کاک سدیق پێ باش و پێوست بوو، له‌به‌ر زۆر خایاندنی کاره‌که و بۆ دنیایی پتر، هه‌ر خۆی سه‌ره‌جمی نوسخه‌کان له‌ گه‌ل دوا‌ین‌ده‌قی بهره‌سته به‌راورد بکاته‌وه. نه‌وه‌یش کرا، به‌تایه‌تی که‌ پێشتر —جگه له‌وه نوسخه‌ ناوبراوه‌— نوسخه‌ی "محمدصادقی حه‌سه‌نی" له‌ رێی به‌رێژ "صه‌باح حه‌سه‌نی" یه‌وه له‌به‌ره‌ستدا بوو، هه‌چ کاری له‌سه‌ر نه‌کرا‌بوو. نهم دوا‌یه‌یش نوسخه‌کانی "حاجی توفیقی پیره‌مێرد" له‌ رێی خوالیخۆشبوو "دوکتۆر مارف خه‌زنه‌دار" وه، حاجی مه‌حمود یاره‌و‌یس له‌ رێی به‌رێژ "عه‌لی به‌گی جاف" وه، مه‌لا فه‌تاحی کا‌گرده‌لتی نه‌ورۆلتی و نه‌حمد نا‌غا و مه‌لا عه‌بدو‌للا‌ی قه‌لجی له‌ رێی به‌رێژ "محمدعه‌لی قه‌ره‌داخی" یه‌وه، نوسخه‌ی "ره‌فیع سالح" له‌ رێی (بنکه‌ی ژین) وه و نوسخه‌ی "نافیع مه‌زه‌ر" له‌ رێی به‌رێژ "عه‌بدو‌للا‌ حه‌بیبی" یه‌وه خرا‌نه بهره‌سته و به‌کاره‌یتران. هه‌ردوو به‌رگی (دیوانی کوردی) ی ناماده‌کرا‌وی خوالیخۆشبوو "حهمه‌بۆر مسته‌فا" یه‌ش له‌وه جێانه‌دا که پێه‌ندیان به‌ "سالم" وه هه‌یه، که‌لکیان لی وه‌رگیرا.

جێی باسه، سه‌ سالی‌ک زیاتر له‌مه‌به‌ر نه‌وه نوسخه‌یه‌ی دیوانه‌که که ناماده‌ کرا‌بوو، یه‌کهم و دوا‌ین‌به‌یتی هه‌ر پارچه‌شیرکی خرایه بهره‌سته‌ی به‌رێژ "دوکتۆر عه‌زیز گه‌ردی"، تا کیشی عه‌رووزیان دیاری بکا، نه‌وه‌ش به‌ سوپاسیکی زۆره‌وه نهم راسپێریه‌ی به‌جی‌هینا. نهم دوا‌وا‌یه‌یش که دیوانه‌که له‌ دوا‌ین‌قۆناغی ناماده‌کردندا بوو، ده‌قی هه‌موو پارچه‌شیره‌کان جاریکی‌تر خرایه‌وه بهره‌سته‌ی به‌رێژیان، له‌پال راست‌کردنه‌وه و پێداچوونوه‌ی کیشی عه‌رووزیاندا، هیندی سه‌رنجی دروستی خسته بهره‌سته سه‌به‌ره‌ت به‌ خوێندنه‌وه و نووسینی نه‌وه به‌یتانه که‌ گه‌رفتی کیشیان هه‌یه، ره‌چاو کران. مانای هیندی وشه و زا‌راوه‌یش که پێوستی به‌ فه‌ره‌نگ بوو، فه‌ره‌نگه‌کانی: (خان) هه‌بانه‌ بۆرینه، اساطیر، عمید، معین، سخ‌ن) یان بۆ به‌کاره‌یترا. هه‌رچی دیاری‌کردنی هونه‌ره‌کانی ره‌وانی‌زیشه له‌م دیوانه‌دا، به‌جی‌هیلرا بۆ شاره‌زایانی نه‌ده‌بیاتی کوردی تا دواتر خۆیان نه‌وه کاره‌ بکه‌ن.

پارچه‌شیره‌کان، وه‌ک نه‌ریتی ناماده‌کردنی دیوانی شاعیرانی کۆن، به‌پێی دوا‌ین‌به‌یتی سه‌روای به‌ته‌کان پۆلین و ریز کران، ته‌نانه‌ت نه‌وانه‌ی هه‌ردوو پیتی (ۆ، ی) یه‌ش که پێشتر —له‌به‌ر نه‌بوونی

نیشانه و وینهی نووسراویان- تیکهَل به -به‌رودوا- جووته‌پیتی (و، ی) ده‌کران، لیره به شیوه‌یه‌کی سه‌ریه‌خو جوی کرانه‌وه و دانران.

به‌پیتی ئەم (۱۳) نوسخه‌یهی شیعه‌کانی سالمیش که بو ناماده‌کردنی ئەم دیوانه یه‌ک‌خراون و به‌کاره‌یتراون، پاش ورد‌کردنه‌وه ده‌رکه‌وت سالم تا نیستا (۳۷۳) پارچه‌شیر و (۳) چوارین و (۲) تاکه‌شیرعی کوردی و (۱) تاکه‌شیرعی فارسی له به‌رده‌ستدان، له‌وانه (۳۵۴) پارچه‌یان کوردی و (۱۹) یان فارسییه. نوسخه‌کانی لای خواره‌ویش ئەم ژماره دیاری‌کراوهی پارچه‌شیریان تیدا، که له نوسخه‌کانی‌تردا نین:

(مان) - ۲۹ پارچه‌ی کوردی، ۴ ی فارسی، ۱ چوارینی کوردی، ۱ تاکی کوردی.

(نم) - ۱۹ پارچه‌ی کوردی.

(عا) - ۷ پارچه‌ی کوردی.

(پ) - ۴ پارچه‌ی کوردی.

(غ) - ۳ پارچه‌ی کوردی - که یه‌کیکیان ناته‌واوه - و ۵ ی فارسی.

(کم) - ۱ پارچه‌ی کوردی.

(گم) - ۱ پارچه‌ی کوردی ۴ به‌پیتی.

(مان، عا) - ۲ پارچه‌ی کوردی و ۲ چوارین.

(مان، ن) - ۷ پارچه‌ی کوردی و ۱ ی فارسی.

(مان، نم) - ۳ پارچه‌ی کوردی.

(مان، ق) - ۸ پارچه‌ی کوردی.

(غ، نم) - ۳ پارچه‌ی فارسی.

(مان، حا) - ۱ پارچه‌ی کوردی.

(نم، گم) - ۱ پارچه‌ی کوردی.

(نم، پ) - ۹ پارچه‌ی کوردی.

(نم، عا) - ۲ پارچه‌ی کوردی

(نم، غ) - ۳ پارچه‌ی فارسی.

(عا، غ) - ۲ پارچه‌ی کوردی و ۱ چوارین.

(مان، ه) - ۲ پارچه‌ی فارسی.

(مان، ه، ج) - ۳ پارچه‌ی فارسی.

(کم، گم) - ۱۵ پارچه‌ی کوردی.

(دیوانی کوردی) - ۱ پارچه شاعری کوردی.

بهوه شیوهیه، ئەم ژمارهیه - به گشتی - رهنهگه زۆرتترین شاعری پارێزراوی شاعریکی زوومان بێ و "سالم" یش به خهتوهر بووه که دیوانیکی له ژبانی خۆیدا به چاودێری خۆی بۆ نووسراوه تەوه.

شایانی و تهنه، نوسخه تایه تیه کهی "سالم" (مان)، له بهر نهوهی کۆنترین نوسخه و هی سهردهمی ژبانی شاعیره و زۆرتترین پارچه شاعری تیدا کۆکراوه تەوه، کراوته نوسخه ی سهره کی و بناغه و نوسخه کانی تری له گه ل بهراورد کراون و ههر جیاوازی و خالیککی جی سهرنجیش هه بووین، دوا به دوا ی لیکدانوهی وشه و به یته کان، دیاری کراون. ئەو پارچه شاعرانه ییش که له (مان) دا نه بوون، هه مان رێچکه ی نوسخه ی کۆنتری به یی رێوشوونی پیشوو بۆ گهراوته بهر و ههولیش دراوه سهره نجام نوسخه یه کی تا راده یه کی زۆر کم کم و کورپی شاعره کانی "سالم" یان ئی بهرهم به یتری.

شاعیرانی کۆغان هه موویان ئەده بیاتی بیگانه و - به تایه تی - فارسی کاری تی کردوون. له وانه یه ئەو کاریگه ریه لای سالم، له چاو ئەوانه ی هاوزه مانی خۆیدا، زیاتر ههستی بێ بکری و له شاعره کانی رهنگی دایه تەوه؛ ئیتر هه ر له به کاره ی تانی زاواوه و دهسته واژه ی فارسیه وه بگه وه ک خۆیان، تا ده ر بپینی به دارشتن فارسی و غوونه ی ئەوانه ییش لیره وه لوتی شاعره کانی به زهقی دیارن. تیه لکیشه کانی له گه ل شاعری به تایه تی "حافظ" و "سه عدی" و "جامی"، به لگه یه کی بهر چاوی ئەم راستیه یان. ئەم لایه نه ی شاعری سالم با به تیکه هه لده گری شاره زایان ئی بکۆلنه وه.

خالیک که پیوست وایه سه باره ت به ده ستوو سه کان ناماژه ی بۆ بکری، ئەوه یه که نه گه رچی نووسه ره وه ی ده ستوو سه کان گه غیه کی گرانبه هایان به نووسینه وه ی ئەو دیوان و که شکۆلانه - به گشتی - بۆ پاراستوین، که م جار هه لکه وتوووه خۆینده واری بهرز و مه لای گه وره بووین، چونکه مه لای چاک و مامۆستای زانا له بهر سه رقالتی و ده رزوتنه وه و دانان و نووسین و گرانی نه رکه که ی، زۆر کم رێ که وتوووه ده رفه تی هه بووین کتیب بنوو سیته وه. بۆیه به زۆری فه قی و خه تخۆش و خۆینده وار و مه لای ناسایی ئەم کاره یان راپه راندوووه. ئەوانه ییش، جگه له هه له کردن له نووسینه وه دا که - به ره چاو کردنی هه لومهر جی نووسینه وه یان - راست کردنه وه یان زه جه ت بووه، به حوکمی ئەوه ییش که رهنه گه شاعیره کان که م تر ده سه لاتیان به سه ریاندا هه بووین، جاروبار به یی ناوچه کانی خۆیان ده ستکاری هیتدی به ی ت و وشه یان کردوووه و گۆر یویانن، یان به ی تیان ئی زیاد کردوووه، یان له بیر چوووه بینوو سه وه و به سه ریاندا تی په ریوه. ئەم سه رنجه، به هیچ جۆر لیک له گه وره یی کاره کانیان و دلتسۆزیان بۆ ئەو نه رکه - به زۆری - خۆ به خشانه یه یان که م ناکاته وه.

ناساندنی نوسخه کان:

نیمه له کاتیکدا نهم نوسخانهی (دیوانی سالم) مان، به چاپ و دستنوسهوه، له خوارهوه به کورتی ناساندوه و ههلسهنگاندوه، مهبهستان تهنا نیشاندانی رادهی سوودنی ژهرگرتن و بایهخیانه له بهرهمهتانی نهم دیوانه دا. دهنا نهو زاتانه -یادیان بهخیر و گیایان به بههشتی بهرین شاد بئ- به رهچاوکردنی نهو ههلوهمرجه ناههمواره که تیندا ژیاون و نهو دلسۆزی و لهخۆبوردووویه که نواندووایانه بۆ نامادهکردن و نووسینهوه یا لهچاپدانی شیعرهکانی سالم، خزمهتیککی گهورهیان به نهدهبیاتی کوردی کردوه و گهغینهیهکی گرانبههیاان له فهوتان بۆ رزگار کردوین.

۱. دوو دهستنوسه کهی بهرلین:

نهم دوو دهستنوسه، لهناو کۆمهله کۆکراوه کهی رۆژهلاتناسی ئەلمانایلی "تۆسکار مان" دایه له (بهرلین)، کاتی خۆی که سالانی ۱۹۰۱-۱۹۰۷ له نیران بووه، به ههولتی خۆی پهیدیای کردوون و بردووینهوه بۆ ولاتی خۆی و نیستا له نهرشیقیکی شاری (بهرلین) پاریزراون.

۴- ۱. دهستنوسی یه کهم:

نهم نوسخهیه که به (مان) ناماژهی بۆ کراوه، (۲۱۴) لاپههیهی پێوانه (۸، ۱۱، ۹، ۲۰ سم) به. شیعرهکانی بهپێی ئەلفوبیی دواییته بهینهکان رینک خراون. بهلام نهم دهفتهره له دهزووبه ندکردندا لاپههکانی پاش و پشیمان بئ کراوه: (۵) لاپههیهی (غزلهای فارسی جدیده) و (۱۵) لاپههیهی (غزلهای جدیده) که کوردین، هیتراونهته پششوه و سهههتای دیوانه که که به شیعرهکانی پیتی (ئەلف) دهست بئ دهکا، خراوته پاشهوه. پاش نهو شیعره رینکخراوانه تا پیتی (ی)، تهرجیبهند (ترجیعات) و پینجخشتهکی (مخمسات) و تیههتکیش (ملمعات) و شیعره درێژهکانی تایهت به بابان و شیعرهکانی ههجوو دانراون. بهو پشیه، دهپێ (غزلهای فارسی جدیده) که (۹) پارچه و (۱) تاکه شیعره فارسییه و (غزلهای جدیده) که (۲۱) پارچهی نوێی کوردیه، پاش نووسینهوهی دیوانه که خرابه پاشهوه، بهوه دا که پش نهم دوو بهشهی دوایی له (ل ۱۹۴) دا نووسراوه: «بدرجه اتمام رسید در شب یکشنبه بیست و دوم شهر شعبان المعظم ۱۲۷۸ حسب الخواش مخدوم مکرم عبدالرحمن الکردی که الحق در فن شعرسازی سحر بازی مینماید. اللهم اغفر له ولکاتبه ولسائر جمیع المسلمین بحرمه محمد الخاتم النبیین آمین آمین آمین». واته روونووسکه رهوه شهوی یه کشه ههیه رینکهوتی ۱۸۶۲/۲/۲۱ له نووسینهوهی نوسخه که بووه تهوه، نهو دوو بهشهیش پاشتر زیاد کراون.

نهم دهستنوسه به خهتیککی جوان و خۆشخوینتی نهستهعلیقی فارسی نووسراوه تهوه. پارچه شیعرهکان به شیوهیهکی بهرزی هونهری و دوو ریز رینک خراون و کهمزین ههلهیان تیندا کراوه. بایهخی گهورهیشی لهوه دایه که -به تایهتی- بۆ نهوره جان بهگی صاحبیقراون "سالم" خۆی

نووسراوه‌ته‌وه و کۆرتین و متمان‌ه‌پیکراوترین نوسخه‌ی بهره‌ست و هه‌ی سه‌رده‌می ژیا‌نی شاعیر خۆیه‌تی، بۆیه کرایه بناغ‌ه‌ی ئەم دیوانه.

له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که شاکاریکی نووسینه، وه‌ک وه‌فاداریه‌ک بۆ روونووسکه‌ره‌وه‌که‌ی، که به‌داخه‌وه— ناری خۆی نه‌نووسیه، ته‌واوی وینه‌که‌ی خرایه پاشکۆی ئەم کتیه. هه‌چ به‌ دوور نازانری روونووسکه‌ره‌وه کوردیکی خه‌تخۆشی رۆژگاری خۆی و خه‌لکی (سنه) بووین، چونکه سالم له رۆژانی ناواره‌یی پاش رووخانی میرایه‌تی بابان‌دا، جگه له (تاران)، ماوه‌یه‌کی درێژیش له (سنه) ماوه‌ته‌وه و شاعیری زۆری له‌و شاره‌ داناره و ناوی تیدا هه‌تاوه و شاعیری هه‌جوویشی زۆره که بۆ که‌سانیکی سه‌نیه‌ی نووسیه. ئەم ده‌ستنوسه له (٢١٨) پارچه‌شاعیری کوردی، ٤ ته‌رجیبه‌ند، ٣ پینج‌خشته‌کی، ٣ چوارینی کوردی، ١ تاکه‌شاعیری کوردی، ١٠ پارچه‌شاعیری فارسی، ١ تاکه‌شاعیری فارسی، ٢١ پارچه‌ته‌هه‌لکیش (موله‌مه‌ع)، ٥ چامه‌ی درێژ، ١٣ پارچه‌ی هه‌جوو، ١ تاکی هه‌جوو، ٢١ پارچه‌شاعیری تازه) پیک‌هاتووه. واته سه‌رجه‌م (٢٩٥) پارچه‌شاعیر، ٣ چوارین و ٣ تاکه‌شاعیری کوردی و فارسیه.

پرسیار نه‌وه‌یه: ئەو (٧٨) پارچه‌شاعیره‌ی‌تر که له ده‌ستنوسه‌کانی‌تردا هه‌ن، بۆچی له‌م ده‌ستنوسه‌دا نین؟! ره‌نگه وه‌لام نه‌وه‌ی: سا یا هه‌تدئ له‌و شاعرانه‌ی‌هه‌ترویتز و هه‌ی سه‌ره‌تای ژیا‌نی شاعیری سالم بوون، له‌وانه‌یش هه‌ی ئەو کاته که ناسناوی— گوايه— "بیمار" بووه، خۆی نه‌یوستووه له‌م دیوانه‌دا جی‌یان بکاته‌وه، یان هه‌ی پاش رۆژی (١٨٦٢/٢/٢١)ی ته‌واو‌بوونی نووسینه‌وه‌ی ئەم ده‌ستنوسه‌ تایه‌ته‌ن، له هه‌لومه‌رجیکی‌تردا که ژیا‌نی شاعیری تیدا ناله‌بار بووه، نه‌لوواوه بخرینه پال شاعیره‌کانی ئەم دیوانه. به‌لام به‌پراگه‌یه‌وه هه‌تدئ شاعیری‌تر به‌ ناوی (عزلیات فارسی جدیده) و (غزله‌ی جدیده) وه‌ بخته پاشکۆی ده‌ستنوسه‌که. (عزلیات فارسی جدیده)یش گومانی نه‌وه‌مان لا په‌یدا ده‌کا که دیوانه‌که‌ی شاعیری کۆنی فارسی‌ی تیدا بووه، ئەم چه‌ند پارچه‌ تازه‌یه‌یشی سه‌ر خستووه، له کاتیکدا ئەم دیوانه، جگه له موله‌مه‌عات و موخه‌مه‌سات، شاعیری‌تری فارسی تیدا نیه. ئەی ده‌ی نه‌و شاعیره فارسیه کۆنانه له کۆی بن؟! دیاره جاری هه‌چ وه‌لامیک له بهره‌ستدا نیه.

پرسیاریکی‌تر سه‌باره‌ت به‌م ده‌ستنوسه نه‌وه‌یه: بۆچی له ئیران بووه و له‌وئ که‌وتوو‌ته‌ته‌ ده‌ستی ئۆسکار مان؟! له کاتیکدا بۆ "سالم" نووسراوه‌ته‌وه و سالمیش— گوايه— پاش رووخانی میرایه‌تی بابان و هه‌لاته ئیران، گه‌راوه‌ته‌وه بۆ سلیمان‌ی و لی‌ره سه‌ری ناوه‌ته‌وه! تۆ بلیتی روونووسکه‌ره‌وه له نووسینه‌وه‌ی دیوانه‌که‌ نه‌بوویته‌وه و سالمی به‌سه‌ردا مردی و ئیتر له‌و دیوانه نه‌پرسرایه‌ته‌وه و له ئیران مایه‌ته‌وه؟! یا سالم خۆی هه‌ر له ئیران ماوه‌ته‌وه و له‌به‌رئه‌وه‌یش ده‌ستنوسه‌که هه‌ر له‌وئ بووه؟ هه‌چ به‌ دوور نازانری "ئۆسکار مان" باسی چۆنیه‌تی ده‌ستکه‌وتنی ئەم ده‌ستنوسه‌ی له بیره‌وه‌ری

رژانه‌ی‌دا کردین و رهنگه ناری نهو که‌سه‌یشی نویسی‌ن که لئی وه‌رگرتوه. به‌لام وا جاری نه‌م زانیاریه پیوستانه له نیمه ونن، به هیوای نه‌وه‌ی نه‌مه‌ودوا که‌سانیک په‌یدا بن کار له به‌ره‌می کۆکراوه‌ی نۆسکار مان‌دا بکن و گرتی نه‌م نه‌ییبه بکه‌نه‌وه.

۱. ۲. نوسخه‌ی دووه‌می به‌رلین:

نه‌م نوسخه‌یه که به (عا) ناماژه‌ی بۆ کراوه، (۱۴۴) لاپه‌ره‌ی پیوانه (۷، ۱۴×۱، ۲۰ سم) به، له کۆتایی‌دا نووسراوه: «هو الله تعالی تمت شد این کتاب کرماجی و کردی از گفته‌ی سالم و بعضی شاعرهای دیگر از دست حقیر سراپا تقصیر علی اکبر ساکن ولایت سندج در حالت عجز و پریشانی حسب الفرمایش جناب جلال‌مآب صاحب و دکتار مسیو من سیاح المانی دام اقباله‌ی العالی در تاریخ هجده‌م شهر ربیع الاول سنه ۱۳۲۱ شأنه هو العزیز». واته "عه‌لی نه‌کبه‌ر"ی خه‌لکی (سنه)، که به‌پئی رژژگاره‌که‌ی هه‌ر ده‌یی "عه‌لی نه‌کبه‌ری وه‌قایع‌نیگاری کوردستانی"^۱ یی، رژژی ۱۸ ی په‌یبعول نه‌وه‌لی ۱۳۲۱ ک/۱۴/۶/۱۹۰۳ له نووسینه‌وه‌ی بووه‌ته‌وه. نه‌م نوسخه‌یه هه‌له‌ی که‌مه، روونوسکه‌ره‌وه شیعه‌کانی به‌پئی نه‌لف‌وبئی دوا پیتی به‌یته‌کان رینک‌نه‌خستوه. خه‌ته‌که نه‌سته‌علیق و خو‌شخو‌یتنه. (۱۵۶) پارچه‌ی شیعری کوردی هه‌ر له‌م نوسخه‌یه‌دا هه‌ن. به هه‌له‌یه‌یش پارچه‌ی شیعری ((به‌دا نه‌حوالی نه‌شخاصی که‌ خاصه‌ی مولکی بابانن)) داوه‌ته پال "نالی"ی شاعیر، له کاتی‌کدا نه‌و پارچه‌یه له نوسخه‌ی یه‌که‌می به‌رلین‌دا - که به‌تاییه‌تی بۆ "سالم" نووسراوه‌ته‌وه - هه‌یه.

۲. نوسخه‌ی "نافیع مه‌زه‌ر":

نه‌م نوسخه‌یه که به (ن) ناماژه‌ی بۆ کراوه، -وه‌ک به‌ مۆزی سه‌ر به‌که‌م لاپه‌ره‌یدا ده‌رده‌که‌وی- که‌وتوه‌ته نه‌رشییکی شاری (به‌رلین)، (۹۵) لاپه‌ره‌ی پیوانه (۱۱×۵، ۱۷ سم). سه‌ره‌تا و کۆتایی فه‌وتاوه و ناوی روونوسکه‌ره‌وه و سالی نووسینه‌وه‌ی دیار نین. نه‌م ده‌ستووسه‌یش دیسان هه‌ر به‌ خه‌تیکی خو‌ژی نه‌سته‌علیق نووسراوه‌ته‌وه. شیعه‌کانی پیتی (ن، و، ه، ی) ی تیدا‌یه. یه‌ک شیعری پیتی (م) و دوا‌ین‌یه‌تی شیعریکی نه‌و به‌یته‌یش هه‌ن. چوار پارچه‌ی شیعری پیتی (ی) و ۹ نۆ به‌یتی شیعریکی‌تری

^۱ "عه‌لی نه‌کبه‌ر" به "وه‌قایع‌نیگار" ناسراوه و کوری "میرزا عه‌بدوولایی مونشیاشی (په‌نه‌ق)ی کوری محمد ناغا"یه، به‌ یه‌کیتک له نه‌دیبان و شاعران و میرزاییانی سه‌رده‌می خو‌ی ده‌ژمیردی. ناوبراو، خاوه‌نی نه‌م به‌ره‌مانه‌یه: حدیقه‌ی ناصریه ۱۳۶۴، مرآت‌الظفر ۱۳۸۴، عشایر وایلات و طوایف کرد ۱۳۸۱، بدایع‌اللغه- فرهنگ کردی- فارسی ۱۳۸۸ و دیوانی شیعری له‌چاپه‌دراو (بدایع‌اللغه فرهنگ کردی- فارسی، به‌ کوشش محمد رثوف توکلی، ۱۳۸۸، ص ۶-۷).

همان پیتیش که وتون. خوالیخویشبو نافع مزههر^۲، که نهم دهستووسه‌ی لا بووه، رۆژی ۱۳۲۵/۶/۵ هه‌تاوی (۱۹۴۶/۸/۲۷) له شمش لاپه‌ره‌ی پیشه‌وه‌یدا نووسیه: سالی ۱۳۲۰ ی هه‌تاوی (۱۹۴۰) نهم دهستووسه‌ی له "مه‌لا سه‌عید" ناویکی پیشنوژی مزگه‌وتی دتی (سه‌یداوی ناوچه‌ی (سه‌قز) وه‌رگرتوه به‌رامبه‌ر به کتییی فارسی (قصص الانبیاء). رۆژی ۱۳۴۱/۸/۱۸ هه‌تاوی (۱۹۶۲/۱۱/۹) یش نووسیه: نهم دهستووسه‌ی پیشکشی ئیداره‌خانه‌ی رۆژنامه‌ی "کردستان" کردوه، که نه‌و سه‌روه‌خته له (تاران) ده‌رده‌چوو. سه‌بارت به‌وه‌یش که چون گه‌یشتووه‌ته ولاتی نه‌لمانیا، کاک سه‌باح سه‌سینی - له زمانی خاتوو همه‌یده‌ی کچی نافع مزه‌هره‌وه - وتویه: دکۆر فه‌یزی نه‌ژاد گه‌یاندوووه‌ته نه‌وی.

به سه‌رنجدانی جو‌ری ریزکردن و ریکه‌ختی نهم دهستووسه، بۆمان ده‌رکه‌وت شیعره‌کان ده‌قاده‌ق به هه‌مان زنجیره‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌کی نوسخه‌ی (مان) ناماده کراون و پاش ته‌واووونی پیتی (ی)، به شیوه‌ی (ته‌رجیعات)، (موله‌مه‌عات)، (موخه‌مه‌سات)، نه‌جا پینج پارچه‌شیعره درێژه‌که و ۱۳ پارچه‌شعیری هه‌جوو دانراون. به‌و پینه، ده‌بی نهم نوسخه‌یه یا له به‌ر نوسخه‌ی (مان)، یان نه‌و نوسخه‌یه‌دا که نه‌وی (مان) ی له به‌ردا ناماده کراوه، یان نوسخه‌یه‌کی تری به‌ره‌ت نووسرایته‌وه و له رووی ته‌مه‌نه‌وه - که‌مو‌زۆر - هاوزه‌مانی نه‌وه‌ی (مان) بی. کئی نالێ نهم نوسخه‌ماندوه، هه‌ر ده‌سته‌تی "سالم" خزیشی نیه؟! نوسخه‌که - به‌گشتی - هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌ی که‌مه و که‌لکی بۆ راست کردنه‌وه و ساغکردنه‌وه‌ی هیندی وشه و ده‌سته‌واژه‌ی شیعره‌کان هه‌بوو.

۳. نوسخه‌ی که‌شکۆلی حاجی مه‌جوودی یاروه‌یس:

نهم که‌شکۆله‌ که به (حا) ئاماژه‌ی بۆ کراوه، (۲۹۷) لاپه‌ره‌ی پێوانه (۷، ۱۰، ۲۱ سم). نوسخه‌ی نه‌سلتی دیار نیه، وینه‌یه‌کی کۆپیکراوی سه‌ره‌تای سالانی حه‌فتای لای به‌رێژ "عه‌لی به‌گی حسین به‌گی جاف" ه له هه‌ولێر، به سوپاسه‌وه دووجار به هاوکاری به‌رێژ "مه‌مه‌د حه‌مه‌باقی" لێ

^۲ نافع شوهرتی مزه‌هر و ناسناوی شیعری "شپزه‌یه"، کوری حاجی شیخ مه‌جوودی حاجی شیخ برام له بنه‌ماله‌ی که‌سه‌زانی سه‌رشیری سه‌قزه. ۱۹۱۳ له سه‌قز له‌دایک بووه. به‌ مندالی خراوته مه‌دره‌سه‌ی دینی لای مه‌لا شیخ حه‌مه‌صادقی عارفی و کاکای و شیخ حه‌مه‌کامیلی جوانرۆیی و شیخ محه‌مه‌دی مه‌ردۆخی قه‌لبلاخی. پاشان هاتوته سلیمانی و که‌رکوک و چهند سالیک به وه‌زیفه‌ی سه‌ریازی ماوه‌ته‌وه. ۱۹۴۱ گه‌راوته‌وه بۆ سه‌قز. ۱۹۴۲ به‌ مامۆستا قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی دانراوه و له وه‌زیفه‌دا ماوه‌ته‌وه تا له ۱۹۶۲دا خانه‌نشین بووه. ۱۹۹۸ کۆچی دوایی کردوه. نافع ده‌ستی شیعرنوسین و وه‌رگیرانی هه‌بووه (بروانه: نافع مزه‌هر "شپزه‌یه"، دیوانی شیعری: گه‌ردوکۆ، سه‌ید، ۱۹۹۵، ل ۵، ۶، ۱۳، ۱۴، ۲۴، ۲۷، ۳۱، ۳۲، ۳۵، ۳۶، ۳۸).

سه‌اس بۆ هاوکاری کاک سه‌باح سه‌سینی که نهم زانیاریانه‌ی بۆ ناردین.

وهرگیرا. "ععلی بهگ" له یه کهم لاپهړیدا نووسویه: ((وه کوو "عوثمان هومر" نه لیت: نم نووسینانه ی نم کهشکۆله به پتووسی "مه جوودی یاروویس" ی باپیری و "حمه ی مه نسووری یاروویس" ی مامه یه تی- ۱۹۷۲/۸/۲۶)). له (۶۸) یشدا ده ستخته ی "محمد ره شید" ناولک هه یه: ((قت شد از دست سید محمد رشید)).

بهو پیه، نم کهشکۆله که هه ی حاجی مه جوودی یاروویس "ه"، سئ که سیک ده ستخته ی بهم کهشکۆله هه یه، که شیعری شاعرانی تری وهک: نالی، مهولهوی، وهلی دیوانه، رهنجووری.. تیدا کوکراوه ته وه. (۱۰۲) پارچه شیعری سالم له (۸۶-۹۰، ۱۰۹-۱۴۴) ی نم کهشکۆله دا هه یه. ده ستخته که ی نهسته علیق و خوشخوینته، به سئ ستوونی لار یا دووی لار و ۲ دریزایی لاپهړه که نووسراوه ته وه. له (۷۲) دا نووسراوه: ((تت غره جمادی الاول سنه ۱۲۸۷ از منزل تواریخ تپه ایلاق ...)). واته کو تایی تمموزی ۱۸۷۰ له (تواریخ ته په) نووسراوه ته وه، دوور نیه نه وه ده مه سالم له ژياندا بووین. نم نوسخه یه دووم نوسخه ی سهرده می سالم خو ی، یا زور نزیکی سهرده مه که یه.

جئی یاسه، به شیک شیعری شاعرانی ناو نم ده ستووسه، به تایه تی سالم، پشتر به کتیبک له چاپ دراوه^۴. له بهرته وه ی ده ستووسه که له بهر ده ستدا بوو، پیوستان نه یینی بچینه وه سهر له چاپ دراوه که.

۴. نوسخه ی سید محمد صادقی حسینی:

نم نوسخه یه که به (ه) ناماژه ی بوکراوه، به ریز "صباح حسینی" - به سو یاسه وه - نار دوویه، (۳۰) لاپهړه ی خوشخوینی پیوانه - که موزور - (۱۲×۱۹ سم) ه. شیعره کان (۵۹) پارچه ی کوردی و (۸) ی فارسین. "سید محمد صادقی حسینی" ی رو نووسکه ره وه که ی له یه کهم لاپهړه دا نووسویه:

^۳ حاجی مه جوود، سهر کرده و خوینده واریک دیاری هوزی جاف و مولک و مالیک زور و چمند جزگه ئاویک له ناوچه ی شاره زورور بووه. شیعری به کوردی و فارسی نووسیه و دۆستایه تی له تک "مهولهوی" ی شاعر دا خۆش بووه. دوو ده ستووسی له یاش به جئ ماوه: به کیان (به یاز) تک بووه، له ۱۹۶۳ دا ون بووه، دوو میشان نم کهشکۆله یه تی که نوسخه نه سلیه که ی دیار نیه (بروانه: کهشکۆلی مه جوودی یاروویس، لیکۆلینه وه و ساخر دنه وه ی عوسمان محمد هورامی، سلیمانی، ۱۹۹۸، ل ۱۵-۱۸).

^۴ بروانه: کهشکۆلی حاجی مه جوود یاروویس، لیکۆلینه وه و ساخر دنه وه ی عوسمان محمد هورامی، چاپخانه ی نۆفسیتی بابان، سلیمانی، ۱۹۹۸.

^۵ سید محمد صادقی حسینی ناسراو به "هه یه ت" کوری سید ره زا کوری سید مه جووده و ده چته وه سهر سید شوکرتلای ناسراو به (کهول زهره). ۱۸۷۷/۵/۷ له دتی (قه لاگی) ناوچه ی سارالی ده وری شارستانی دیوانه ره ی باکووری شاری سنه له دایک بووه. خویندنی له زیدی خو ی ده ست یه کردوه و جووه ته سنه و تا ۱۸۹۸ له مه درسه دینی کانی نه وئ خویندوویه. پاشان له دتهاتی (کوچک جهرمگ) و (که سنزان) و (عه بابیلی) و نهجا (بانه) و (سابلاخ)

((جمع دادن این دیوان به ترتیب حروف هجا از این حقیر سید محمد صادق "هیبت" تخلص است)). واته
سهید محمد صادق ناسناو "هدیهت" نووسیویه‌تیه‌وه. له دوا لاپه‌پیشدا نووسیویه: ((تم دیوان السالم
بعون رازق الجاهل و العالم فی سنه ۱۳۳۱)). واته سالی ۱۹۱۳ نووسراوه‌تیه‌وه. نوسخه‌که به خه‌تی
نه‌سته‌علیق نووسراوه‌تیه‌وه و هه‌له‌ی که‌مه.

۵. نهم دوا‌یی به‌ریژ "محمد‌دعلی قه‌ره‌داخی" - به سوپاسه‌وه - وینه‌ی سی ده‌ستووسی‌تری
شیره‌کانی "سالم"‌ی خسته به‌رده‌ست:

۵. ۱. نوسخه‌ی که‌شکرتلی مه‌لا فه‌تاحتی کا‌گرده‌لی:

نهم نوسخه‌یه که به (ف) نامازه‌ی بو کراوه، (۲۳) لاپه‌روی (۱۳۷-۱۶۰)‌ی ناو که‌شکرتلی‌کی
(۷۶۸) لاپه‌روی بی‌وانه (۳۰×۱۹ سم)‌ه. که‌شکرتله‌که شیری چند شاعیری‌کی تریشی تیدا
کۆ‌کراوه‌تیه‌وه و کاتی خۆ‌یشی نوسخه‌یه‌کی ساخ کرده‌وه‌ی (دیوانی نالی) بوو. (۸۸) پارچه شیری
"سالم" له که‌شکرتله‌که‌دا هه‌یه و به‌یی ریزی نه‌لف‌وبی رینگ‌خراون.

شیره‌کان که مه‌لا فه‌تاحتی کا‌گرده‌لی نه‌ورۆ‌لی^۱ نووسیویه‌تیه‌وه، به شیوه‌یه‌کی به‌ریزی هونه‌ری و
-به‌گشتی- به چوار ستون یا پینج ستون و زیاتریش نووسراوه‌تیه‌وه و خه‌ته‌که‌یشی نه‌سته‌علیقی
خۆ‌شخوین و که‌مه‌ه‌له‌یه. "مه‌لا فه‌تاح" که له کۆ‌تایی کۆ‌مه‌له‌شیری هه‌ر شاعیری‌کدا رۆژی
نووسینه‌وه‌ی لی‌داوه، له‌مه‌ی "سالم"‌دا وای نه‌کردوه. نه‌وه نه‌بی که له دوا‌ی شه‌شم پارچه‌شیره‌وه
(حیکایه‌تخوانه طووطی دل له ده‌وری دامی گیسو‌دا) نووسیویه: ((تم بید عبدالفتاح سنه ۱۳۲۴)).
واته سالی ۱۹۰۶، به‌و شیوه‌یه ده‌بی نهم شیره‌انه‌ی سالی نه‌و ساله یا دواتر ته‌واو کردی.

و دیسان سنه و کوردستانی عراق و کوردستانی تورکیا درۆ‌یه به خۆ‌یدن داوه و دواجار له (بیاره) نی‌جازه‌ی له مه‌لا
عبدالقادری کانی که‌وه‌یی وه‌رگرتوه. دوا‌ی سیازده سال مه‌لایه‌تی و مامۆ‌ستایه‌تی له دتی (که‌ره‌فتوو) کردوه.
۱۹۳۴ چووه‌ته دتی (نالکه‌لتوو)‌ی نژیکی (سه‌قر)، تا له ۱۹۳۶/۴/۲۴‌دا کۆچی دوا‌ی کردوه. سهید محمد‌صادق،
سه‌رباری به‌جی‌هتانی ده‌رزوتیه‌وه و پشونۆ‌یی، کتیب و نامیلکه و ده‌ستووسی‌کی زۆری له‌باش به‌جی‌ماوه (بو زانیاری
زیاتر ب‌روانه: علامه سید محمد صادق حسینی متخلص به "هیبت"، منشآت، مقدمه، تصحیح و تعلیقات سید صباح
حسینی، سقر، ۱۳۹۲، ص ۱۰-۲۵).

^۱ مه‌لا فه‌تاح کوری عبدالعزیز کوری نه‌جده‌ی کا‌گرده‌لی نه‌ورۆ‌لیه. به فه‌قیه‌تی یا مامۆ‌ستایی زۆر شونیی وه‌ک
قزله‌یات، شمیران، که‌لار، حاجی قه‌ره، عه‌بابه‌یلی، خانه‌قین و به‌رلووت و جتی دیکه گه‌راوه و تیناندا ماوه‌تیه‌وه.
به‌هممی زۆر شاعیری له که‌شکرتله‌که‌یدا، که سیازده سال خه‌ریکی بووه، کۆ‌کردوه‌تیه‌وه و پاراستوه. له رووداوی‌کی
خه‌له‌کیدا کۆ‌زراوه (ب‌روانه: محمد علی قه‌ره‌داخی، مه‌لا فه‌تاحتی کا‌گرده‌لی و ۱۳ سال گۆ‌لتۆ‌ری له باخچه‌ی نه‌ده‌یی
کوردیدا، رۆژنامه‌ی "پاشکۆ‌ی عراق"، به‌غدا، ژ ۱۲-۱۳، شوبات و ناداری ۱۹۷۸، ل ۱۸، ۲۳).

۵. ۲. نوسخه‌ی مه‌لا عبدالوللای قزلجی:

نهم نوسخه‌یه که به (ق) ناماژه‌ی بۆ کراوه، "مه‌لا عبدالوللای قزلجی"^۷ له‌ناو ده‌فته‌ریکی (۱۶۳) لاپه‌ره‌یی خه‌تداری پێوانه (۵×۱۵×۲۴ سم) دا، که شیعری چه‌ند شاعیرێکی تریشی تێدا کۆکردووته‌وه، له‌ به‌خدا نووسیه‌یه‌ته‌وه. (۴۵) لاپه‌ره‌ی نهم که‌شکۆله (ل ۵۹-۱۰۳) بۆ (۱۲۵) پارچه‌ شیعری "سالم" ته‌رخان کراوه. "مه‌لا عبدالوللای" نووسینه‌وه‌ی شیعره‌کانی "نالی" ی له‌و ده‌فته‌ره‌دا له‌ ۶ ی جومادیل‌ئانی ۱۳۴۱ (۱۹۲۳/۱/۲۳) دا ته‌واو کردوو. دوابه‌دوای ئه‌وه ده‌ستی به‌ شیعره‌کانی "سالم" کردوو و هیچ میژووویه‌کی سه‌ر نه‌خستوو، بۆیه‌ نازانری که‌ی له‌ نووسینه‌وه‌ی بووه‌ته‌وه. خه‌ته‌که‌ی خۆشخوین و ره‌وان و هه‌له‌بیشی که‌مه، شیعره‌کانیشی به‌ دوو ستون نووسیه‌یه‌ته‌وه. نایشزانری نهم شیعرا‌نه‌ی له‌ به‌ر چ نوسخه‌یه‌کی ته‌ردا روونوس کردووته‌وه.

۵. ۳. نوسخه‌ی نه‌حمه‌د ناغا:

نهم نوسخه‌یه‌یه‌ که به‌ (غ) ناماژه‌ی بۆ کراوه، (۱۵۱) لاپه‌ره‌ی پێوانه (۱۲×۱۷ سم) ه، به‌ خه‌تیکی نه‌سته‌علیقی جوان و شیویه‌کی هونه‌ری و -به‌گشتی- به‌ سێ ستون له‌ هه‌ردوو سه‌ری لاپه‌ره‌وه به‌ لاری و ریزی ناوه‌راست به‌یتیک به‌ درێژی لاپه‌ره‌که‌ نووسراوه‌ته‌وه. ده‌ستووسه‌که‌ سه‌ره‌تای دیار نییه و له‌ چه‌ند جیه‌ کدا په‌ره‌ی ئی که‌وتوو. شیعره‌کان به‌ تیکه‌ل‌وینکه‌لی نووسراون و زنجیره‌ی پسته‌کانی ئه‌لف‌و‌بیبیان تێدا ره‌چاو نه‌کراوه. نه‌ میژووی نووسینه‌وه و نه‌ ناوی روونوسکه‌ره‌وه زانراو نین، ئه‌وه‌نده هه‌یه بۆ "نه‌حمه‌د ناغا" ناویک نووسراوه‌ته‌وه: ((بحمد الله باتمام رسید و نجات انجامید دیوان کردی سالم جبهه ارجمندی احمد آغا تحریر ...)) (ل ۱۵۱).

شیعره‌کان به‌م شیویه‌ن: ۱۴۵ پارچه‌ شیعری کوردی، ۲ چوارینی کوردی، ۷ پارچه‌ شیعری فارسی که (۵) یان له‌ نوسخه‌کانی ته‌ردا نین، ۹ پارچه‌ی کوردی نا‌ته‌واو که به‌هۆی که‌وتنی په‌ره‌وه که‌م و کورتیان ئی په‌یدا بووه. سێ پارچه‌ی کوردیشیان، که به‌کیان نا‌ته‌واوه، له‌ هیچ نوسخه‌یه‌کی ته‌ردا نین.

جینی باسه، محمه‌دعه‌لی قه‌ره‌داخی شیعره کوردیه‌کانی نهم ده‌ستووسه‌ی به‌ کتبی (به‌رکو‌تیک له‌ خه‌رمانی شیعری سالم: چه‌پیکتیک شیعری بلاونه‌کراوه‌ی سالم، پاشکویه‌کی دیوانی نالی، ده‌زگای ناراس، هه‌ولتیر، ۲۰۱۰، ۲۶۱ ل) بلاو کردووته‌وه.

۶. نوسخه‌ی کتیبخانه‌ی مه‌جلیسی شوورای ئیسلامی ئیران:

نهم نوسخه‌یه‌یه‌ که به‌ (ج) ناماژه‌ی بۆ کراوه و به‌رێز کاروان عوسمان خه‌یات وێنده‌یه‌کی پێشکه‌شی (بنکه‌ی ژین) کردوو، (۸۳) لاپه‌ره‌ی پێوانه (۲۰×۱۲ سم) ه، "سه‌بیدعه‌لی" ناویک بۆ "نه‌حمه‌د

^۷ به‌داخه‌وه زانیاری سه‌باره‌ت به‌ ژياننامه‌ی نهم مامۆستا به‌رپێژه ده‌ست نه‌که‌وت.

موختار به‌گ‌ی نووسیه‌توره و میژووی نووسینه‌ویشی ئی نه‌داوه. له (٨٣٤) ١٥ نووسراوه: (تھام شد کلیات سالم جھه سرکار احمد مختار بگ دام اقباله الی [العالی] مدیر زمان یا رب مبارکش بادا. بئنه آمین بدست سید علی).

"ئەحمەد موختار بەگ"، هەر دەبئی "ئەحمەد موختار جاف"ی شاعیر بێ، که به (مودیری زەمان) پەسنی داوه، له کاتیکدا سالانی (١٩٢٢-١٩٢٥) راست قایمقامی قەزای هەلەبجە و پاشتریش نائی سلیمانیش بووه له یه‌که‌م خول (١٦/٧/١٩٢٨) و سێهه‌م خول (١/١١/١٩٣٠-٤/١١/١٩٣١)ی پەرله‌مانی عیراق‌دا. هەرچی "سەید عەلی"ی ڕوونووسکەرەو‌ه‌یشە، به‌ه‌راوردی دەستخەتە‌که‌ی له‌گەڵ دەستخەتی- تری "عەلی کەمال بایر"ی شاعیر، له‌وه‌ دە‌ج‌ج‌ هاوشیوه‌ بن. بۆیه‌ هیچ به‌ دووری نازانین هەر ئه‌و‌ زاته‌ بۆ "ئەحمەد موختار جاف"ی نووسییەتوره‌، به‌تایه‌تی که‌ له‌ ١٩٢٤ به‌دواوه‌ تا ١٩٢٦ کارمەندی مالیه‌ (دارایی) بووه‌ له‌ هەلەبجە و له‌ ١٩٣٠ یشه‌وه‌، پاش گه‌ڕانه‌وه‌ی له‌ لای "شیخ مه‌حمود حەفید" له‌ (پیران)، تا ١٩٥٠ له‌وه‌ی نیشته‌ج‌ج‌ بووه‌ و ژیاوه‌. خه‌لیکی تریش که‌ ئه‌م لایه‌نه‌ جه‌خت ده‌کاته‌وه‌، ئه‌وه‌یه‌ -ه‌که‌ پاشتر ناماژه‌ی بۆ ده‌کرێ- عەلی کەمال بایر پێشتر شیعره‌کانی "سالم"ی کۆکردوه‌ته‌وه‌ و گو‌فاری "دیاری کردستان" فۆرمه‌فۆرمه‌ له‌جایی داوه‌ به‌و‌ نیازه‌ که‌ له‌ دوا‌هاتوودا بیکاته‌ کتیب. ئه‌م نوسخه‌یه‌ (٩٥) پارچه‌ شیعری کوردی و (٣)ی فارسی تێدا‌یه‌، ده‌ستخەتە‌که‌ نه‌سته‌علیقێ خۆشخوینە، به‌ دوو ستوونی لار و -به‌گشتی- ستوونیکێ پانی لاپه‌ره‌ نووسراوه‌توره‌ و هەله‌یشی که‌مه‌.

٧. نوسخه‌ی رەفیع سالح:

ئه‌م نوسخه‌یه‌ که‌ له‌ (بنکه‌ی ژین) پارێزراوه‌ و به‌ (ر) ناماژه‌ی بۆ کراوه‌، له‌ناو که‌شکۆلێکی (١٩٦) لاپه‌ره‌یی پێوانه‌ (١٢×١٨،٥سم)دا‌یه‌، که‌ شیعری شاعیرانی تری ه‌که‌: نالی، کوردی، شیخ ره‌زای تاله‌بانی، فائق، ...ی تێدا‌یه‌ و ئه‌وه‌ی "سالم" (٥٧) لاپه‌ره‌ی (٧٩-١٣٦)ی ئی گرتوه‌ته‌وه‌. سه‌رجه‌م (٨١) پارچه‌ شیعری "سالم" نووسراوه‌توره‌. ده‌ستخەتە‌که‌ نه‌سته‌علیقێ و خۆشخوینە و هەله‌ی نووسینه‌ویشی هه‌یه‌. شیعره‌کان، که‌ به‌ تیکه‌لتی ریزکراون، به‌ ته‌رزیکێ جوان و به‌ زۆری له‌ شیوه‌ی دوو ستوونی لار یا دوو ستوونی لار و ستوونیکێ ناوه‌راست یا لاتهنیشتدا به‌ درێژی لاپه‌ره‌که‌ رێک‌خراون. میژووی نووسینه‌وه‌ به‌سه‌ر کۆتایی شیعره‌کانه‌وه‌ نییه‌ و ناوی ڕوونووسکەرەو‌ه‌یش ونه‌.

٨. دیوانی سالم، چاپخانه‌ی نه‌یتام، به‌غدا، ١٩٣٣، بلاو‌کراوه‌ی ژماره‌ (٣)ی (نه‌شریاتی

کوردی-مه‌ریوانی):

ئه‌م نوسخه‌یه‌ که‌ به‌ (کم) ناماژه‌ی بۆ کراوه‌، (نه‌شریاتی کوردی-مه‌ریوانی) له‌ به‌غدا، له‌جایی داوه‌. ئه‌مه‌ یه‌که‌م دیوانی له‌چاپدا‌وه‌ی "سالم"ه‌، (١٠٦) لاپه‌ره‌ی پێوانه‌ (٥×١٦،٥سم)ه‌ و (٢٢١) پارچه‌ شیعری تێدا‌ج‌ج‌ کراوه‌ته‌وه‌. له‌ (ئیعێذار)ی دوا لاپه‌ره‌یدا نووسراوه‌: ((سه‌به‌ی ته‌ئخیری کتیبی (یاری) و

(دیوانی سالم) به کورتی مومکین نیسه. نه گهر بمانهوی به تمواوی بیوسین، نهی به چیرۆکیکی ۱۰۰ سهه لاپه‌یهی. جاری با بیتی تا رۆژی خۆی، ئەوا دوورودریژ نهیگتیرینهوه بو خۆیندهواره خۆشهویسته کافانان- (۱/۵/۱۹۳۴). محابن، «رۆژی خۆی» یان نه دی و نهم چیرۆکیش وهک ههزاران چیرۆکی تر و بگره زیاتریش، براهه ژیر گل!

خزمهته کانی مستهفا صائب^۸ و تاهیر بههجهت مەریوانی^۹ که خاوهنی پرۆژهی (نەشریاتی کوردی- مەریوانی) بوون، لهو قات و قریه‌ی رۆشنیری و خۆینده‌واری کوردیدا، که (نەشریاتی کوردی- مەریوانی) یان له‌سه‌ر گیرفان و کات و توانایی خۆیان دامەزراندوووه و کۆمەڵێک کتیب و نامیلکه‌ی کوردیان به‌چاپ گه‌یاندوووه، له‌وانه (دیوانی سالم)، بو ئەو زهمانه و بو بووراندانه‌وی نه‌ده‌بیاتی ره‌سه‌نی کوردی جی رێژلێتان و ستایشه. هینده‌ی پیوه‌ندیشی بهم دیوانه‌وه هه‌بی، نه‌وه‌یه که هه‌له‌ی چاپی تیدا کم نیسه، ره‌نگه‌ هۆیه‌کی نه‌وه‌ی که نه‌وسا پیتجی کورد له چاپخانه‌کانی به‌غدادا نه‌بووه، له ده‌قی کوردی تی‌بگا و به هه‌له له‌جایی نه‌دا. لێره‌وه‌لوه‌ویش شیعه‌کان هه‌له‌یان تی‌که‌وتوووه، چونکه ئەو ده‌ستتوسه که شیعه‌کانی له به‌ردا نووسراوه‌توه، یا خۆی هه‌له‌ی نووسینه‌وی تیدا بووه، یان به دروستی نه‌خۆتیراوه‌توه و نه‌نووسراوه‌توه، چونکه هه‌ست ده‌کری جاروبار ده‌ستکاری هیندی وشه و شیوه‌ی نووسینان کراوه. هه‌ندێ جاریش -وا دیاره- شکلتووسی وشه‌کان کراوه. نهمه جگه له‌وه‌ی که ده‌ستکاری فیعه‌کانی رانه‌بوروو کراوه و (ده‌یه‌کانی -به‌گشتی- کراون به (ئه)). ئەو ده‌مه باو بوو

^۸ مستهفا کوری مه‌لانه‌حمەد صائب کوری مه‌لاقادری قه‌ره‌داخیه، ۱۹۰۴/۸/۲۳ له کفری له‌دایک بووه. به شمش سالی قو‌ناغی سه‌ره‌تایی له سلیمانی و ناوه‌ندی له که‌رکوک و ۱۹۲۶ قو‌تابخانه‌ی نه‌ندازه (هندسه‌ی) له به‌غدا تمواو کردوووه. نه‌جا به نه‌ندازیار له دائره‌ی نه‌شغالی سلیمانی دامه‌زراوه. مه‌تانه‌پیکراو (معمدی) (کۆمەڵی لاوانی کورد)، (جمعیته‌ی زه‌ده‌شتی - ۱۹۲۶)، لقی سلیمانی (جمعیته‌ی خۆیوون) و نه‌ندامی دامه‌زرتی (کۆمەڵی پێشکەوتی کوردان- ۱۹۲۹) بووه. ۱۹۲۹ له‌به‌ر چالاکی سیاسی دوور خراوه‌توه بو ره‌واندز و مووسل و بوسره و حیلله و که‌ربه‌لا و به‌غدا. نه‌و سالانه پرۆژه‌ی (نەشریاتی کوردی- مەریوانی) له‌ته‌ک تاهیر بههجهت مەریوانی دا دامه‌زراندوووه، که ۱۳ کتیب و نامیلکه‌ی له‌چاپ داوه. له ۱۹۵۰ به‌دواوه ده‌ستی له سیاست هه‌لگرتوووه. ۱۹۸۰/۱۲/۹ کۆچی دوایی کردوووه. به‌ریژ که‌مال ره‌نوف محمەد هه‌موو نویسه‌کانی کۆکردوووه‌توه و به کتیبک له‌جایی داوه (رۆژنامه‌ی ژبان، یه‌کم به‌رگ، ژماره ۱- ۸۱)، ناماده‌کردنی ره‌فیق سالح و سلیق سالح، ده‌زگای سه‌رده‌م، سلیمانی، ۲۰۰۲، ل. ۴۰-۴۱).

^۹ تاهیر بههجهت کوری مه‌لامه‌حموود کوری مه‌لامه‌حمەد نه‌مینی مەریوانیه، ۱۹۰۲ له سلیمانی له‌دایک بووه. وه‌زفه‌ی له به‌یتاخانه دیوه. به کوششی محمەد نه‌مین زه‌کی به‌گ، نێرداوه بو ئه‌مریکا بو خۆیندی پزیشکی. له‌وی ماوه‌توه و ۱۹۷۱/۱۰/۳۰ کۆچی دوایی کردوووه. له ۱۹۴۸ به‌دواوه باهتی پزیشکی له "گه‌لاوێژ" و "نزار" و "ژین‌دا" بلاوکردوووه‌توه (پروانه: گۆفاری نزار ۱۹۴۸-۱۹۴۹)، ناماده‌کردنی ره‌فیق سالح و سلیق سالح، ده‌زگای سه‌رده‌م، سلیمانی، ۲۰۰۰، ل. ۱۴-۱۵).

لیستی چەموت و راست بۆ هەلەکانی کتیب رێک دەخرا و لە کۆتایی کتیبدا دادەنرا، بەداخەوه لێرە هەلەکان راست نەکرانەتەوه و ئەم لیستەى بۆ نەکراوه.

نازانى ئەم دیوانە لە بەر چ دەستنووسینکدا نامادە کراوه؟ ئەوەندە هەبە پێشتر هەر لەو رۆژگارەدا گۆفاری "دیاری کوردستان" سالی ١٩٢٥، لە چوارچێوەى پرۆژەیهکی فراواندا بۆ لەچاپدانەوهی دیوانى شاعیرانى کۆمان، دەستپێشخەری کردووه و بە دیوانى سالم، که خوالیخۆشبوو "عەلى بایر ناغا"ى شاعیر شیعەرەکانى کۆکردووتهوه، دەستی پێ کردووه و لە ژماره (١٠)ى خۆیهوه فۆرمه فۆرمه (مەلزمه) لە گەڵ هەر ژمارهیهکی بە ناوی (موخەقی دیاری کوردستان)هوه بلاوی کردووتهوه، تا دواى هەمووی بە کتیبک بەلاو بکاتەوه. بەلام -ئەگەرچی ئەمە هێچ موخەقیکی ئەو گۆفارهمان نەدیوه- وهستانی گۆفاره که لە ژماره (١٦)ى ١ى مایسى ١٩٢٦ بەدواوه -جێ داخه- ئەم نیازى بەکەخستووه^{١١}. تۆ بۆ ئەم نۆسخەیهى (کەم) لەسەر ئەو کۆکراویە نامادە کرابی؟!!

راستییهکی تریش ئەوهیه ئەو کاتە که بارودۆخی کوردستان ئەوەندە نەشیواو، هەم نۆسخەى تر لە نارادا بو، تا نۆسخەیهکی بێ کەم و کوورپی لە ئەنجامی بەراوردکردندا نامادە بکری و هەم ئەو کەسانەش کەم نەبوون که شارەزای بە ئاسانى خۆیتندنهوهی دەستخەتى کۆن بوون، تا رێ نەدری هەلەى زۆر بکەوێتە ئەم دیوانە.

٩. نۆسخەى (مینای شکستە)ى نەجمەدین مەلا:

ئەم نۆسخەیه که بە (نم) ناماژەى بۆ کراوه، سێهەم بەرگی کهشکۆلى (مینای شکستە)یه، که شیعەر و ژياننامەى زۆر شاعیری تیدا کۆکراوتهوه. شیعەرەکان (٨٨) پارچەن و (٤١) لاپەرە (١٣٢-١٧٣)ى پێوانه (٧، ١٩، ٣، ٣١ سم)یان گرتووتهوه، لەوانه (٨٦) پارچەى کوردی و (٤)ى فارسی تێدايه که لە نۆسخەکانى تردا نین و بە (چ، ن) دیاری کراون و ئەو کاتە (٨٤) پارچە بووه. خوالیخۆشبوو نەجمەدین مەلا^{١١}ى نامادە کەری کهشکۆلە که وهك خۆى نووسیویه: ((زۆری

^{١١} بڕوانه: دیاری کوردستان ١٩٢٥-١٩٢٦، نامادە کردنی رەفیق سالح، لیکۆلینمەوى نەوشیروان مستەفا نەمین و سدیق سالح، دەزگای سەردەم، سلیمانی، ٢٠٠١- (ژماره ١٠، ل ٨).

^{١١} نەجمەدین کوری مەلا عەبدولغەفور کوری مەلا عەلى کوری مەلا ئیبراھیمە و دەچیتەوه سەر پیرخدری شاھۆ. ١٩٠٢ لەدايک بووه. هەم قۆناغی سەرەتایی قوتابخانە و هەم مەدرەسەى دینی خۆیتندووه. عەرەبى و تورکى و فارسى زانیون. خۆیتندەوارىکی چالاکی رۆژگارى خۆى بووه، لەبەل دەرزوتەوه لە قوتابخانەى خۆمالتى (کەشتى نووح)دا، گەلیک دیوان و شیعری شاعیرانى کۆکردووتهوه و نووسیوتهوه، دیارترینیان (مینای شکستە) و (سۆزى نیشتمان)ه. نیسانی ١٩٦٢ کۆچی دواى کردووه و سەرەتا لە گردى مامبارە نێژراوه، پاشان لە ١٩٧٠دا براوتە سەر چىای ئەزمى (جەل بابان، اعلام الکرد، ج ١، ط ٢، دار آراس-أریل، ٢٠١٢، ص ٥٩٢-٥٩٤).

نه شعاری سالم که له دیوانه چاپکراوه کهیدا نییه [مه‌به‌ست نه‌وه‌ی کوردی - مهربوانییه]، له که‌شکۆلێک وهرم‌گرتوو که مه‌حموود پاشای جاف به خه‌طی خۆی نووسیه‌یه‌یه‌وه. ئیستا نه‌وه که‌شکۆله‌ لای جه‌نابی مودی‌ری جه‌ریده‌ی "ژیان" حاجی توفیق به‌گه‌ - ۱۹۴۰/۴/۲۴).

واته‌ ئهم شیعرا نه‌ له ۱۹۴۰ نووسراوه‌یه‌وه. به‌لام پاش تهماشا کردنی هه‌ردوو به‌رگی (که‌شکۆلی مه‌حموود پاشای جاف) که (بنکه‌ی ژین) ساڵی ۲۰۱۴ له‌چایی داوه، هه‌یج شیعریکی "سالم" ی به‌ ده‌ستخه‌تی مه‌حموود پاشا خۆی تیدا نه‌بیرا. بۆیه زیاتر رێتی ته‌ده‌چی مه‌حموود پاشا که‌شکۆلیکی تریشی هه‌بووی و نه‌وه شیعرا نه‌ له‌ویدا نووسراوه‌یه‌وه. ئهم نوسخه‌یه‌ له‌سه‌ر په‌ره‌ی خه‌تداری خورشیدی پێوانه (۲۰،۵×۳۰،۵ سم) به‌پێی زنجیره‌ی ئه‌لف‌وبی‌ی دوا پیتی به‌یته‌کان نووسراوه‌یه‌وه. خه‌ته‌که‌ی خۆشخۆینه، به‌لام هه‌له‌ی نووسین و چه‌وت خۆینه‌یه‌وه و ده‌ستکاریشی که‌م نین.

۱۰. نوسخه‌ی پیره‌مێرد:

ئهم نوسخه‌یه‌ که به (پ) ناماژه‌ی بۆ کراوه، هه‌ر چاپه‌که‌ی (کم‌به، ۳۱) پارچه‌ شیعری‌تری "سالم" له‌ قه‌راغه‌کانی چهند لاپه‌ره‌یه‌که‌یدا به‌ خه‌تیکی جوانی خۆشخۆین نووسراوه‌یه‌وه، له‌ چاپه‌که‌یدا نین. نوسخه‌که‌ لای خوالیخۆشبوو "دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار" بوو، وینه‌یه‌کی بۆ لی‌گرتینه‌وه و ۲۰۰۹/۱۲/۲ به‌ سوپاسه‌وه بۆی ناردين. له‌ نامه‌یه‌کی رۆژی ۲۰۰۹/۱۲/۲ ییشیدا نووسیه‌یه: ((ده‌ستنووسینه‌کان به‌ خه‌تی پیره‌مێرد، یادگاریکی رۆشنیری ده‌گه‌مه‌نه)). ده‌ستخه‌تی ئهم شیعرا نه‌ له‌ته‌که‌ ده‌ستخه‌تی‌تری حاجی توفیقی مه‌حموود ئاغای هه‌مزه‌ ئاغای مه‌سه‌رف "پیره‌مێرد"^{۱۲} خۆی به‌راورد کرا، ده‌رکه‌وت هه‌ر "پیره‌مێرد" ئهم شیعرا نه‌ی نووسیه‌یه‌وه.

شایانی وته‌، ئهم نوسخه‌یه‌ پێشتر لای به‌رێژ "ئه‌حمه‌د حسین ئه‌حمه‌د" بووه. ۱۹۷۲ داویه‌ته‌ خوالیخۆشبوو "کاکه‌ی فه‌للاح" که‌ شیعره‌ زیاده‌کانی نووسیه‌یه‌وه و ئه‌مجا پێشکه‌شی "دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار" ی کردوووه. ساڵی ۱۹۷۴ "کاکه‌ی فه‌للاح" نه‌وه شیعرا نه‌ی به‌ زنجیره‌ له‌ ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی

^{۱۲} حاجی توفیق "پیره‌مێرد" (۱۸۶۷-۱۹/۶/۱۹۵۰): ده‌رچووی مه‌که‌بی حوقوقی ئه‌ستهموول بووه و وه‌زیه‌ی وه‌ک قایمقامی و مۆتسه‌ره‌یه‌ی دیوه. خاوه‌نی ئیمتیازی گۆفاری "کورد ته‌عاون وه‌ ته‌ره‌قی غه‌زه‌ته‌سی" و به‌رپه‌یه‌ری خولی جواره‌می رۆژنامه‌ی "ژیان" و پاشان "ژین" بووه. نه‌خشی به‌رچاوی له‌ زیندووکردنه‌وه‌ی جه‌ژنی نه‌ورۆز و خه‌مه‌ت کردنی قوتابخانه‌ی (زانستی) دا بووه. دیوانه‌که‌ی و (دوانزه‌ سواره‌ی مهربان) و (مهم و زین) و (گالته‌وگه‌پ) و (که‌مانچه‌ژهن) و (په‌ندی پێشیان) و (یه‌سی ته‌مغلی مه‌حموود ئاغای شیوه‌که‌ل) و (ناوه‌ره‌شی رۆوسی سوور) له‌ به‌رهمه‌کانی نه‌ون (جال بابان، اعلام الکورد، الجزء الأول، دار آراس- أربیل، ۲۰۱۲، ص ۱۳۳-۱۳۶).

رۆشگیری نوێ "دا بلاو کردووتهوه"^{۱۳}. لهبهرئهووی ویتەیی ئەم نوسخەیه کەوتە بەر دەستمان، پێویست نەبێرا، بچینهوه سەر ئەووی "کاکەیی فەللاح".

جگە لەوه، "پیره‌مێرد" شیعری "سالم"ی له (٦٠) شەست ژمارەیی رۆژنامەیی "ژین"دا (نیوان سالانی ١٩٤٠-١٩٥٠) بەچاپ گه‌یانندوو. جاری وا بووه زیاد له شیعریکی له ژماره‌یه‌کدا، یا دوو یان سێ جار شیعریکی دیاری کراوی هەر جارەیی به‌ شێوه‌یه‌کی جیاواز بلاو کردووتهوه. خالی جێی سەرئنج ئەو‌یه، که پیره‌مێرد به‌ ئەمانه‌تهوه ئەو شیعرا‌ه‌یی جێ‌نه‌کردووتهوه، به‌لک‌وو ده‌ستکاری کردوون؛ هەر وشه و زاراوه‌یه‌ک، یان به‌یتیک، یاخۆ نیوه‌به‌یتیکي به‌دڵ نه‌بووه، گۆرپویه و به‌ شێوازی خۆی دایریشووتهوه و شیعری خۆیی به‌ هه‌مان مانا و ناوه‌رۆکه‌وه خستووته جێ. بۆیه ئەم کۆمه‌له‌یی ناو رۆژنامه‌که، ئەوانه‌یان نه‌بێ که له نوسخه‌کانی تر‌دا نین، به‌ پێویست نه‌زانرا به‌ کاربه‌تێرین، چونکه هه‌یج نه‌خشیکیان له‌ ساغ کردنه‌وه و ده‌وله‌مه‌ندکردنی (دیوانی سالم)دا نه‌ده‌بوو.

١١. دیوانی سالم، عه‌بدولره‌حمان به‌گی صاحبقران، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی کوردستان،

هه‌ولێر، ١٩٧٢:

ئەم نوسخه‌یه که به (گم) ناماژه‌ی بۆ کراوه، وه‌ک ده‌رده‌که‌وی به‌ پله‌ی یه‌که‌م پشت‌به‌ستوو به‌ چاپه‌که‌ی (کوردی- مه‌ریوانی) ناماده‌ کراوه. کتێبه‌که (١٧٠) لاپه‌ره‌ی پێوانه (١٦,٧ × ٢٣,٨٩سم)ه و (٢٢٤) پارچه‌شیعری له‌ دووتوێدايه، یانێ سێ پارچه‌ی نوێی خستووته سەر ئەوانه‌ی (گم). به‌شی زۆری هه‌له‌کانی چاپی (گم)ی دووباره‌ کراونه‌ته‌وه و -هەر له‌وه‌به‌تر- نوسخه‌ی تری شیعره‌کانی سالم لهم چاپه‌دا به‌کارنه‌هێنراوه، تا له‌و رێهه‌وه هه‌له‌کانی پێشوو راست بکرینه‌وه. ره‌نگه‌ ته‌نیا‌بالی خوالیخۆشبوو "گیوی موکریان"ی^{١٤} ناماده‌که‌ری دیوانه‌که، که هەر

^{١٣} بۆ درێژه‌ی به‌سه‌ره‌اتی ئەم نوسخه‌یه، بڕوانه: ئەحمەد حسین ئەحمەد، دیوانی سالم و بۆنکرۆزی هه‌ناسه‌یه‌ک، گۆفاری "په‌یک"، سلێمانی، ژ، ١٩٩٩، ل ٨٩-٩٢.

^{١٤} ناوی عه‌بدولره‌حمان کوری عه‌بدولله‌تیفه، ١٩٠٠ له‌ شاری (مه‌هاباد) له‌دایک بووه. خویندنی سه‌ره‌تایی له (حه‌له‌ب) ته‌واو کردوو و فیزی عه‌ره‌بی و فه‌ره‌نسه‌یی بووه. به‌شداریی ده‌رچوونی گۆفاری "زاری کرمانجی"ی کردوو و له ١٩٢٦ به‌دواوه‌ بووه‌ته‌ به‌رپه‌رێه‌ری ئی‌داره‌خانه‌که‌ی. ١٩٢٩ گه‌راوه‌ته‌وه بۆ مه‌هاباد و کەوتووته‌ کاری وێنه‌گری و ته‌مه‌ی ده‌رسی فه‌ره‌نسه‌یی و ماوه‌یه‌ک به‌ند کراوه. ١٩٣٣ هاتووته‌وه ره‌واندز و رێ نه‌دراوه‌ بێتێمه‌وه، گه‌راوه‌ته‌وه بۆ مه‌هاباد. ١٩٣٨ دیسان هاتووته‌ هه‌ولێر و خه‌ریکی وێنه‌گری بووه. پاشان (چاپخانه‌ی کوردستان)ی دامه‌زراندوو و ده‌یان کتیبی کوردیی پێ له‌چاپ داوه. سالانی ١٩٦٠، ١٩٦١ و ١٩٦٣ له‌سه‌ر چالاکی کوردایه‌تی گه‌راوه و خراوه‌ته‌ زیندان. ١٩٧٧/٧/٢٤ کۆچی دوایی کردوو. گیو، ١٥ به‌ره‌می له‌چاپه‌راوی هه‌ن، که زۆریان فه‌ره‌هه‌نگن. ١٤ دیوانی شاعرا‌نی کۆنیشی بلاو کردووته‌وه. جگه‌ له‌وه، هەر خۆیشی گۆفاری "هه‌تاو"ی سالانی ١٩٥٤-١٩٦٠ ده‌ر کردوو و (١٨٨) ژماره‌ی ئی بلاو

خۆی ئەم کتییە و کتییەکانی تریشی نامادە کردوو و چاپخانە کەیشی هەلسووراندوو، ھۆیکەیی بەرچاوی ئەم ناتەواویەیی و نەپەرزابێ دیوانە کە دەتەمەند بکا. سەرباری ئەو، دەستکاری ھەندێ وشە و زاراوەش لە ئەنجامی بە ھەڵە خۆتندنەو و نووسینەو یانەو بەدی دەکری.

۱۲. دیوانی کوردی: مستەفا بەگی "کوردی"ی ساحێقراڤان، لیکۆلینەوی محمد مستەفا "حەمەپۆر"، بەرگی یەکم و دوو، دەزگای ئاراس- ھەولێر، ۲۰۱۰:

ئەم دیوانە چەند پارچەشیرینکی "سالم"ی تێدا بلأ و بوو تەو، بە ھەڵە بە ناوی "کوردی"یەو تۆمار کراو؛ ئەمانەن:

ن. قەوسی ئەبروو موژەت تیر و کەمانە بە عومەر
نیگەت قەیدی دڵ و نافەبی جانە بە عومەر ... تاد (ب ۱، ل ۱۶۶)

بەلگەیی خواوەناپەتیی "سالم" ئەو یە کە لە نوسخەیی (مان) دا ھەیە، ئەو ی و بە تاپەتیی بۆ سالم خۆی نووسراو تەو. لە نوسخەکانی (ف، ق، کم، گم) یشدا ھەیە.

ب. ئەی حاریث، نەگەر دەولەت و جاھ و حەشەمت بوو
دورر و گوھەر و لوتلوو و لەعل و درەمت بوو ... تاد (ب ۱، ل ۴۳۱-۴۳۲)

ئەم پارچەیی لە نوسخەیی (مان) و نوسخەکانی (ن، حا، غ، کم، گم) یشدا ھەیە.

پ. تارەقیب حاضەر، بۆ من حەذەرە نەک سەفەرە
ئەو سەگە تالە کەمینی بی، حەضەرەم ھەر سەفەرە ... تاد (ب ۱، ل ۵۹۲)

نوسخەیی (عا) ھەر بە «از گفەتە سالم» نووسیویە و ئەو جۆرە داشۆرین و ھەجووہ لە شیعەرەکانی "سالم" دا ھەیە و شێوازی دارشێن و وتە کەیشی ھەر لە ھیی "سالم" دەچێ تا "کوردی".

ت. لە نووری لامیعی تەشتیکی راگرت و وتی روومە
بە دۆشا ئەژدەھای پرنیشی راکیشا، وتی موومە ... تاد (ب ۲، ل ۵۷-۵۸)

لە کاتێکدا ئەم پارچەیی لە نوسخە کەیی (مان) و (عا، ھ، غ، ج، کم، نم، گم) ی لای ئیمەیشدا ھەیە.

گواپە ئەو پارچە شیعەرە و ھلامی ئەم شیعەرە "سالم" ھ، کە سەرەتاکەیی ئەمەییە:

سەوادای قیرگون شەبەھا لە نوسخەیی عەنبەرین مووتە
سەراسەر رەونەقی دونیا لە عەکسی ناینەیی رووتە ... تاد (ب ۲، ل ۶۶)

ئەم پارچەیی جگە لە نوسخەیی (مان)، لە (حا، عا، غ، ج، ق، کم، گم) یشدا ھەیە.

کردوو تەو (د. کوردستان موکریانی، گۆفاری "ھەتاو" پێشەکی و لیکۆلینەو، گۆفاری "ھەتاو"، بەرگی یەکم! بەشی ۱، بئەکی ژین و دەزگای موکریانی، ھەولێر، ۲۰۱۰، ل ۳۲-۳۵).

ج. دهك ره قیب تووشی به لایین بی، نه جات قهت نه بی
 مانعی وه صل و حه یاتم تزی، حه یات قهت نه بی ... تاد (ب ۲، ل ۲۶۷)
 هه چوار بهتی لهو دیوانه دا هه به، له کاتیکدا سه رجه می شیعه که هه له له نوسخه تایبه تیه که ی
 "سالم" (مان) و نوسخه ی (ع) یشدا هه به.
 جگه له وه، نه م دیوانه پارچه شیعریک ی ۹ بهیتی تیدایه، که له هه یج نوسخه یه کی لای نیمه دا نیه،
 وهك نووسراوه، وه لآمی شیعریک ی "کوردی" یه، له کاتیکدا "سالم" له زینداندا بووه. سه ره تاکه ی بهمه
 دهستی یی کردووه:

له زیندانان که بی هه مده ردم نه مرۆ
 نه سیری ناکهس و دل به ردم نه مرۆ ... تاد (ب ۱، ل ۴۷۷-۴۷۸)
 شیعه که ی "کوردی" ش بهمه دهستی یی کردووه:
 له کونجی بی که سیدا فه ردم نه مرۆ
 زه لیل و زار و بی هه مده ردم نه مرۆ ... تاد (ب ۱، ل ۴۷۲)
 له پال نه وانهدا، نه م دیوانه بو نه ی وتی چهنه شیعریک ی "سالم" یشی روون کردووه ته وه که
 وه لآمه شیعی به هه مان کیش و سه روا ی "کوردی" یه:
 ج. کوردی له سلیمانیه وه نه م شیعه ی نار دووه بو سالم له (شیوه که ل) ی ناوچه ی شاربازیتر له
 سلیمانی:

موشتا قه دل م لهو ده مه وه چۆله مه قات
 بو بیستی نه شعاری پر و خووشی که لامت ... تاد (ب ۱، ل ۷۷)
 وه لآمه که ی سالم بهم به یته دهستی یی کردووه:
 نه ی طاسی به دهن، پر فه ره حی له ذذته ی نامت
 وه ی داغی دلی خهسته نه مه ک سوودی که لامت ... تاد (ب ۱، ل ۸۰)
 ح. سالم له تارانه وه نه م نامه شیعی به ی بو کوردی نار دووه، سه ره تاکه ی نه مه یه:
 طه ریقی عیشت نهر ون که م، ته ریقی دهستی مه حشه ر بم
 قیامت نامه وی جه ننه ت، به بی تو گهر موخه ی به ر بم ... تاد (ب ۱، ل ۳۰۱)
 "کوردی" یش بهم شیعه وه لآمی داوه ته وه، که سه ره تاکه ی نه مه یه:
 نه گهر مه یلت له دل ده رکه م، غه ربی کوی دول به ر بم
 وه گهر ساتن له یادم چی، هیلاکی ناه ی نه ژده ر بم ... تا (ب ۱، ل ۲۹۴)

خ. نامه‌ی کی شیعری "کردی" بۆ "سالم" که له سلیمانیه‌وه ناردووێه بۆ تاران و بهمه دهستی
بێن کردوو:

ره‌فیکی کونجی میحنهت عاجزن ههر شهو له نالینم
گوریزانن له بهر لیشاوی مه‌وجی به‌حری ئه‌سرینم ... تاد (ب ۱، ۳۳۸)
وه‌لامه‌که‌ی "سالم" که له تارانه‌وه ناردووێه بۆ سلیمانی، وا دهستی بێن کردوو:

ره‌فیکی گۆشه‌یی غوربه‌ت هه‌راسانن له نالینم
له ئه‌شکی دیده ئه‌مشه‌و باز له خوینا مه‌وجه بالینم ... تاد (ب ۱، ۳۴۲)
د. وه‌لامی سالم بۆ هه‌والپرسییه‌کی "کردی" به شیعیر:

جانانه حالتی ئه‌م دله گهر جوست و جوؤ ده‌که‌ی
مه‌شغوولتی ناله‌یه له جو‌دایی به میثلی نه‌ی
شیعیره‌که‌ی "کردی" ش ئه‌مه‌یه:
شِخْتِي بِهَجْرِكَ وَاللَّهِ يَا صُبِي
ره‌جت براله بۆ که‌ی و جهورت هه‌تا به که‌ی؟! ... تاد (ب ۲، ل ۲۵۶)
مایه‌وه بزاین "سالم" کییه؟

به‌داخه‌وه ژياننامه‌ی به‌شی هه‌ره‌زۆری شاعیران و ئه‌دیبان و زانایانی زوومان، نه له کاتی خۆیدا
خوێان یا که‌سانی‌تر نووسویانه، نه دوای خویشیان که‌سانیک هه‌بوون بێر له شیکێ وه‌ها بکه‌نه‌وه و
دلسۆزانه مشووری بچۆن. بۆیه که دیننه‌ سه‌ر ئه‌و لایه‌نه‌یان، سه‌رنج ده‌ده‌ین هه‌یچیکێ ئه‌تۆ له
به‌رده‌ستدا نیه که‌لێتیکێ ئه‌و ناته‌واوییه بگرتیه‌وه و ده‌ست‌به‌تال ده‌میینه‌وه. ژياننامه‌ی "سالم"یش به
هه‌مان ده‌رد چووه. ئه‌وه‌ی هه‌یه، هه‌ر ئه‌و که‌مه زانیارییه‌یه که (کردی- مه‌ریوانی) له پێشه‌کی
چایی (دیوانی سالم) دا نووسویانه و دلێش ئاوی بێن ناخواته‌وه. ئه‌وان ئه‌م زانیاریانه‌یان له‌باره‌وه له
(C-D)ی دیوانه‌که‌یدا تۆمار کردوو:

(«سالم، عه‌بدوڕپه‌حمان به‌گه، کورێ محمه‌د به‌گی قه‌ره‌جه‌هه‌نهم کورێ ئه‌حمه‌د به‌گی صاحیبقه‌ران و
ئامۆزای [مسته‌فا به‌گی] "کردی"یه. ئه‌لێن له پێشا له‌قه‌بی "ره‌نجوور" و یه‌کن ئه‌لێن "بیمار" بووه.
گوايه له‌سه‌ر ته‌کلێفی دو‌کتۆر له‌قه‌به‌که‌ی گۆریوه و کردووێه به "سالم"، که عه‌لامه‌تی ساغ‌وسه‌لمی
بێ، چونکه سالم پیاویکی لاواز و بێ‌تاقه‌ت و مات و بێ‌ده‌نگ بووه و قه‌نگه‌کێش بووه.

وه‌کوو خزمه‌کانی ئه‌لێن: "سالم" له سالی ۱۲۲۰ی هه‌جری [۱۸۰۵-۱۸۰۶] ته‌وه‌للودی
بووه و له سالی ۱۲۸۶ی هه‌جری [۱۸۶۹-۱۸۷۰] وه‌فاتی کردوو. مه‌نشه‌نی فامیلیای
صاحیبقه‌ران کوردستانی ئێرانه. فامیلیای "سالم" له‌گه‌ن "سالم" دا ئه‌خه‌لب نه‌چوون بۆ ئێران بۆ سه‌ردان

له خزمه كانيان. بهلام لهپاش رووخانی حکومته تي بابان، له گهڼ فاميلياکه يا نهچنه تيران و له تاران زور نه مینته وه. سالم وهرس و بزار نه بی له تاران.

نیمه شیعرمان به ناوی "رهنجوور" وه نه دی، بهلام به ناوی "بیمار" وه ههیه، چونکه باش لیمان موحه قفق نه بوو، نم جاره علاوه ی نم کتیه مان نه کرد. که بومان ساغ بووه وه، له چایی دووه مددا علاوه ی نه کین. دایکی "سالم"، کچی "سلیمان ناغای نهلیاس ناغا" بووه و پوریکي نه بی، ناوی "ناته خان" نه بی، زور شاعیره یه کی مه شهوور و پرذوق نه بی، وه کوو نه لئین: "سالم" له سلیمانی وه فاتي کردوه و لای قهبری "مصطفی ا به گی کوردی" یه وه نیراوه.

"نه جمه دین مه لا" یش له ده ستروسی (مینای شکسته، بهرگی سیهم، ل ۱۳۲) دا نووسیویه: ((له پاش رووخانی حکومته تي بابان، سالم به مهئمووریه ت له لایه ن حکومته تي تورکه وه نیراوه بو شاری (حیلله)، چنده زه مانیک له وئ رایبواردوه و له ویش وه فاتي کردوه و ههلبه ستیکي دووردریژی له وئ وتوه، که له م کتیه دا له ناتی نووسراوه، گله بی له ماله عاره بیتک کردوه که چوته مالیان و خدمه تیان نه کردوه)).

خالی جتی سهرنج نه وهیه، وهك چو ن زانیاری سه باره ت به سالانی ژیا نی سالم له ولات و له ناواره یی (تاران) و (سنه) له بهرده ستدا نیه، هیچ بهلگه یه کی بی چهن دوچو نیش شك نابری سالی هاتنه دنیا و مهرگی سالم دیاری بکا. بویه نهو میژوانه که (کم) و سه رچاوه کانی دوا یی نووسیویانه، زیاتر مه زهنده و له یه کتروه رگرتن و متمانه ی ته و او یان بی ناکری.

له کوتایدا جاریکي تر سویاسی هه موو نم دۆست و بهرپزانه ده کین که به ههر شیوه یه ک بووه، به ده نگمانه وه هاتوون و دلستوزانه هاو کاریان کردوین تا نم دیوانه به ناوه رچیکي بی که مو کووری و به شیوه یه کی بهرزی هونه ری بکه ویتنه بهرده ستی خوینده واران.

محمد مددی مهلا کهریم

نای ۲۰۱۵

شيعری كوردی

پیتی (ئەلف)

۱- (*)

- هەر به عهدەن یاری من، بێ پەردە، قامەت دەردەخا
مەحضی کێژی موددەعی دەهری، قیامەت دەردەخا (۱)
سپیری عیشق و دل بە خوین بوونم بەسێ نووشی، وهێ
ئەشکی ئالوودەم لە روودا بەس ئەلامەت دەردەخا (۲)
تەرکی مە ی بۆ من، بە جۆز ئەفسوردەگی، ئەفەعی چ بوو؟
کاری بێ مەعنا، چ زوو، شیوەی ئەدامەت دەردەخا؟! (۳)

(*) ئەم پارچەشێره هەر لە بەشی (غزەلی جدیدە)ی (مان)دا هەیە.

کێشی عەرروز: رەمەلی هەشتی مەحزور.

(۱) عهدەن: عمدأ، دەستەنقەست. قامەت: بالأ. بێ پەردە: بە ناشکرا. مەحض: تەنیا بۆ ئەوه.

دەهری: ئەوی باوهری بە رۆژی قیامەت نییه.

واتە: یارم بە ئەنقەست و بە ناشکرا بەش و بالای خۆی دەنوێتی، بۆ ئەوهی لاف و گەزافی ئەو

دەهریانه دەربخا که دەلێن: قیامەت نییه. دەرکەوتنی بالای یار بە بەرپابوونی رۆژی قیامەت

شوبهتێراوه، لەوهدا که خەلک هەموو دێتێنە جێ و خورۆش.

(۲) بەسێ: زۆر. نووشی: خواردەوه. وێ: بەلام. ئەشک: فرمیسک. ئالوودە: تیکەل بە شتی تر،

لێل. بەس: تەنیا. ئەلامەت: نیشانه.

واتە: من زۆر تالووی نەیتیه کانی عیشقم جەشرووه و دلم خۆینی زۆری لەو پێناوهدا لێ تکاوه،

بەلام فرمیسکی خۆینیم که بە چاوه کاغدا دێت خەب، تەنها نیشانهیه کی ئەو نەیتی و دەرد و نازارانهم

پیشان دەدا و ناتوانی پەردە لە رووی هەمووی هەستاتەوه و بیخاتە بەرچاو.

(۳) مە: شەراب. بە جۆز: جگه له. ئەفسوردەگی: خەمباری، دلتەنگی. ئەدامەت: پەشیمانی.

واتە: ئەخواردنەوهی مە و وازی هەستی، لە خەمباری و دلتەنگی بەلواوه، چ سوودێکی بۆ من

هەبوو؟ بروانه کاری بێهۆده، چ زوو شیوهی پەشیمانی دەردەخا که خەمباریه.

موقتہ ضای خونپرزییہ چاوت کہ بیمارہ نہ بہد
خاصصہ بو قاتیل، لہ دونیا، حہق شہ نامہت دہردہ خا (۴)
من وتم: تیغی برؤت ساو دا بہ قہ صدی، نہو وتی:
پیری عیشقہ "سالم" و یہک یہک کہ رامہت دہردہ خا (۵)

(۴) موقتہ ضا: نہجام، پیوست. خونپرزی: خونپرشتن. خاصصہ: بہتایبہتی. بیمار: نہخوش،
مہ بہستی بیماری چاوی مہستی یارہ. نہ بہد: ہمیشہ. حہق: راستی، خودا. شہ نامہت: نہ گبہتی.
واتہ: ہمیشہ لہ بہر خونپرزیتہ وا خون بہری چاوتی گرتوہ. نہوی یہ کیکی کوشتی، یا
نیازی کوشتی ہہی، لہ کوردہ واریدا لہ بارہیہوہ دلین: خون بہری چاوی گرتوہ. لہ بہر نہوہ
خودا لہ دنیا دا - بہتایبہتی - نہ گبہتی بہ سہر بکوڑا دہہتی.
(۵) ساو دا: لہ ہہسانی دا، تیژی کرد. بہ قہ صدی: بہ دہست نہ نقہست. پیر: شیخی تہریقہت.
کہرامہت: نہو کارہ لہ عادہت بہ دہرہیہ کہ پیرانی تہریقہت پیشانی دہدہن.
واتہ: بہ یارم وت؛ تو بہتایبہتی شیری برؤت تیژ کردوہ و نامادہی شہری. لہ وہ لامدا وتی:
دیارہ "سالم" شیخی تہریقہتہ و کہرامہتی ہہیہ؛ راست دہکا.

دهزانی باغی بهختی نه هلی دل بوقهت شه مەر نادا؟
فهلک هەرگیز مورادی مەردومی صاحب هونەر نادا! (۱)
دهزانم تا له شیشهی دیده ما بئ، ئەشکی ئالوودەم
شەرابی (جەیی) لە جاما رەونەقی خوینی جگەر نادا (۲)
نەکەن تا لەت لەتم، بۆسەیی نیهانت، راستی ئالیئم
بەئیی، قەف قەف هەتا نەیی نەبیری، حاصل شەکەر نادا (۳)

(*) نەم پارچە شیعەرە لە (مان، حا، غ، ق، کم، نم، گم) دا هەبە.

کیشی عەرروز: هەزەجی هەشتی تەواو.

(۱) ئەمەر: بەری درەخت. فهلک: چەرخی گەردوون. مەردوم: خەلک. صاحب: خاوەن.

واتە: تۆ دەزانی باخی بەختی خاوەن دلان، یانی دلداران، بۆچی هەرگیز بەرناگری و ئەوانە
مرازیان بەدی ناین کە گەشتیانە بە یارەکانیان؟ چونکە خاوەن دلان هونەر مەندن و چەرخی
گەردوونیش هەرگیز نیاز و نارهزووی هونەر مەندان ناهێتە دی.

دهزانی (نم): ئەزانی.

(۲) ئەشک: فرمیسک. ئالوودە: تیکەل، لیل. جەیی: گەرەکیکی شاری ئەسفەهانە، بە

دروست کردنی شەرابی نایاب بە ناووبانگە، رەونەق: گەشی و جوانی.

واتە: تا فرمیسکی خوینیم لەناو پیالەیی چاومدا بئ، شەرابی نایابی گەرەکی (جەیی) شاری
(ئەسفەهان) لەناو جامدا رەنگی خوینی جگەر نادا و بە رەنگی خۆی دەرناکەوئ، چونکە رەنگی
جامەکە وەر دەگری.

تا (کم، گم): تۆ. دیده ما (ق): دیده و. بئ (نم): بئ. ئەشکی (گم): ئەشک. جەیی (نم، گم): حوب

(کم): جیبی.

(۳) بۆسە: ماچ. نیهان: نەیتی. نەیی: قامیشی شەکر. حاصل: بەر.

واتە: تا لەتو پەتم نەکەن، راستی ماچی نەیت نادریکم. من وەک قامیشی شەکر وام، کە تا
قەف قەف نەبیری، شەکری ئی وەر ناگری. جوانە، ماچە پەنھانە کەبێ شوبهاندووە بە شەکری نار
قامیشی شەکر.

نیهانت (ق): نیهانت.

له من دانا نه پرسئ، بارهوش، هرگیز له پئی عیشقا
 بزانی کیمیا هر کهس، سهری بپرن خهبر نادا (٤)
 رهگی دل دیته جونبوش گاهی فهصدی لیوی مهرجانت
 دهلهرزئی دهستی فهصصاد و نه مهک پئی نیشتهر نادا (٥)
 له بی تیشنه ی کوهه نزه خم به خوینی تازه که ی ته پ بئ؟
 حهیا بؤ ماهی مهستورم که دهستوری نه ظهه نادا (٦)
 له پایا کومه لی لولوی نی شهک، ئهه تا که مهه بئیم
 رههی دهستی خهیا لیشم به قه دیا، وهک که مهه، نادا (٧)

(٤) دانا: ژیر. بارهوش: تیژرۆی وهک با.

واته: پایوی ژیر و زانا که پئی عیشقی گرتوهه بهه و ده بهوی وهک بای تیژرۆ بیت، راز و نیازی
 عیشق له من پرسئ و بزانی، با نهی لهو بارهوه پرسارم لی بکا، چونکه راز و نیازی عیشق وهک زانستی
 کیمیا وایه، که ده لئین: ئهوی بزانئ، ده توانئ مهعه نه ناچیزه کان بکا به زپر. ئهوی کیمیا گهه بئ و کیمیا
 بزانی، سه ریشی بپرن ئهه راز و نیازانه بؤ کهس دهه ناخا، بویه منیش راز و نیازی عیشق بهه نالئیم.

بارهوش (م): بارهوش. هه لیه. له پئی عیشقا (ق): له سپرپی عیشق.

(٥) جونبوش: له رزین. گاه: کات. فهصد: خوین گرتن، که له شاخ گرتن، مه بهست له مژینی
 لیوی یاره! مهه رجان: گه وهه ریکی رهنگ سووره. فهصصاد: خوینگر، مه بهستی عاشقه. نه مهک:
 خوئی، یاخو سویر و سویرییه، ئه له بت خوئی پئی خوین ده گری.

واته: عاشق بهوی لیوی ئالی یار بهژی، رهگی دلی دیته له رزین. دهستی که له شاخگر، عاشق، له
 ترساندا دهله رزئی و خوئی پئی نهشتهه لی ده گری. بهه بینه، لیوی یار له بهه ناسکی خوینی لی دئ؛
 له بریتی ئهوهی دهی عاشق شیرین بکا، سویری بئ ده به خشی.

فهصدی (کم، نم، گم): فهصدی. مهه رجانت (ق): مهه رجانئ.

(٦) له ب: لیو. تیشنه: تینوو. کوهه نزه خم: له کۆنه وه زامدار، کۆنه برین. حهیا: شهههه. ماه:
 مانگ. مهستور: داپوشراو. دهستور: فهه مان، رهنگادان.

واته: که شههه وهک هههه روومه تی به شیوه مانگی یار داپوشی و پئی نه دا نیگایه کی تازهه لی بکا،
 که ی لیوی تینوو له کۆنه وه زامداری من جاریکی تر به خوینی تازه تهه ده به تهههه!؟

تازه که ی (م، نم، گم): تازه گی.

(٧) له پایا: له بهه ریدئا، له پئناویدا. لولوی شهک: دلویه فره میسکی وهک دانهی مرواری.

به حالی نامورادی من وهما موشتاقه مه عشوقم،
 له طورپه بۆ نهوا بینن، ره می بادی سهحر نادا (۸)
 له فیکری پاسی عیصمه تدا به ظاهر دوربینیکه
 له حوکمی دوربینا قهه به من ریگهی گوزهر نادا (۹)
 سییه به ختی جودا ناکا دلئی "سالم" له طورپه تی تو
 به مه حضی که شمه کهش سه پرشته یی ئەم کاره بهر نادا (۱۰)

نەر: ئەگەر. کهمەر: پشتین، ناوقه د. رهه: ری.

واته: ئەگەر نه وهندهش فرمیسکی به نرخ له بهرینی یاردا، یا له پیناویدا، بریزم که بگاته ناوقه دی،
 هینتا رتی دهستی نهک هەر راسته قینم، تهنانهت دهستی خه یالیشم، نادا وهک پشتین به قه دیدا بیته وه!
 له پایا (ق): به گریه. لولوی (حا، غ): لولوی.
 (۸) ئەم بهیته له (حا، نم) دا نییه.

نامورادی: به هیوانه گه یشتن. بۆ: بۆن و بهرامه. نهوا: نه بادا، نه وه کا. رهه: ری.
 واته: دل به ره کهم نه وهنده به تاسه وهیه بۆ نامورادی و به دبه ختی من، رتی بای به یانیانیش نادا
 به لایدا گوزهر بکا، نه وه کا بۆنی ئە گریجه ییم له گه ل خۆیدا بۆ بهیتن.
 له طورپه (غ): له طورپه ی.

(۹) ئەم بهیته له (حا، کم، نم، گم) دا نییه.
 عیصمه ت: داوین پاکی. (دوربین) ی یه کهم: دنیا دیده و شت زۆر لیکده ره وه. (دوربین) ی
 دووم: ئەو نامیره یه که دور نزیك ده خاته وه بۆ چاوی مرۆف. قهه: قهت، هه رگیز. حوکم:
 کار کردن و پرشت.

واته: یار به روالهت زۆر به وردی پاسی داوین پاکی ده کا، به قه ده ره نه وه ی که دوربین پرده کا و
 ناهیلن به لایدا گوزهر بکا و لئی نزیك بیته وه.
 پاسی (ق): پاسی.

(۱۰) سییه ه: سیا، رهش. سییه به ختی: چاره رهشی، به دبه ختی. جودا: جیا. طورپه: زولف،
 ئە گریجه. سه پرشته: سه ره داو، جه مسهر.

واته: چاره رهشی هه رگیز دلئی سالم له ئە گریجه ی رهشی تو جیا ناکاته وه، به ختی ره شه و
 گێژ ده ی داوی ره شه، سه ره داوی ئەم عیشفه ته نیا به بگه وه برده و ره نجیکی رووت بهر نادا؛
 سه ریکه هیناویه تی و نایگێرتنه دوا وه!

-۳- (*)

له رازی دل، نه گهر تیرت خه بهر دا

دهدهی دهستی نیگارینت به سهردا (۱)

شه طی خوین دئی به رووما، گهر له تی جهرگ

دهمی ریگهی پلوسکی دیده بهردا (۲)

قوبول ناین حه جی که عبهی ویصالت

نه گهر دل حه لقه یی نه و زولفه بهردا (۳)

(*) نهم پارچه شیعه ره (مان، حا، عا، ف، غ، ق، ر، کم، نم، گم) دا هه به.

کیشی عهرووز: ههزه جی شه شی مه جزووف.

(۱) راز: نهی. تیرت: تیری چاوت، یا تیری برژانگت. نیگارین: رهنگین، مه بهست رهنگی ناله.

واته: نه و تیره ی تو گرتنه دلی من و گلاندمی، نه گهر نهی دلسوزی دلتمت یی بلتی و ناگادارت

بکاته وه که چ دلنکت کوشتوره، دهستی به خوین رهنگینت به سهردا دهدهی و دهلی: نای! چیم به

خوم کرد و چ یاریکم له دهست خوم دا؟ نای چ کوستیکم کهوت؟!

رازی (عا): رهزای.

(۲) پلوسک: ناو که له بهر زاییه که وه به لووله یه کی دار یا تهنه که یا ههر شتیکی وادا بیته

خوار، بو ناوه کهیش و بو لووله کهیش به کار دهه یترئ. بهردا: بهربدا.

واته: نه گهر له تی جهرگی پارچه پارچه بووم دهمی پلوسکی گریانی خویناوی چاوم نه گری،

جوگهی خوین به چاومدا دئی. زور جوانه: ههم جهرگی لهت له ته و ههم خوین له رییه کی تره وه به

چاویدا دیت و دهیته ناوی رهوان.

گهر له تی (حا، کم، گم): لهت له تی. دهمی (کم، گم): ده یی.

(۳) نهم بهیته له (حا) دا نییه.

ویصالت: به یار گه یشتن. حه لقه: نه لقه، قولف.

واته: وهک چون ده یی موسولمان له حه جی مالی خودادا دهست به نه لقه ی ده رگای که عبه وه

بگری، چونکه لای وایه - نه گهر وا نه کا - حه جه که ی قوبول ناین. ده یی منیش دهست به نه لقه ی

نه گریجه ی یاره وه بگرم، تا پی بگم و عیشقه کم قوبول یی.

ناین (ف): ناکا.

ئەوئەند عوقدەى نېهانم كەوتە ناو دَل
 دەترسم مایەبى نەم دەردە دەردا (۴)
 لە جىبى تىرت دَلم دەردى لە سىنەم
 بە ئىستىقبالى تۆ، گەر بىبى لە دەردا (۵)
 دەلیم وەك قامەتت دَلگیرە سەرویش
 ئەگەر سىب و گول و سونبول ئەمەر دا! (۶)
 لە بىمى جەور و ئوممىدى تەرەحوم
 دەلەرزى دَل لە حالاتى نەظەردا (۷)

(۴) عوقدە: گرى، گرىنى دَل. نېهان: پەنھان، نەدركاو. مایە: مەھەك؛ پاشماوھى ھەندى نەخۆشى بە شىوھى برىن لە لەشى مرۆ دەردەچى، لە كوردەواریدا بەو برىنە دەلین (مەھەك). دەرد: نەخۆشى. دەردا: دەربدا، بىداتە دەر.

واتە: ئەوئەندە گرى كۆپەرى نەتەنى لە دَلمدايە، دەترسم لە ئەنجامدا مەھەكە كەى بىتە برىن و دەربىن. نېهانم (ف): نەهانم. ناو (ق): سەر.

(۵) لە دەردا: لە دەرهو، لە دەرگاوه یا لە كاتى دەرد و نازاردا. واتە: ئەگەر لە دەرهو بى، یا لە كاتى دەرددا بى بۆ سەرلیدانم، دَلم لە جىبى تىرە كاتسەو كە وان بە سنگمەو، بۆ پىشوازی لى كردنت دیتەدەر، چونكە ئەوئەندە تىرت گرتووتە سنگم، لەتت كردوو و دَلم بەدەرەوھىە. ئای چ وەفایە كە؟! تىرت (غ): دەردت.

(۶) سىب: سىو، يانن مەمكى يار. قامەت: بەژن و بالا. سونبول: گىايە كى بۆنخۆشە. مەبەست لە گول رومەت و كولم و لە سونبول زولفى يارە.

واتە: دەلیم: سەر و وەك بەژن و بالات دَلگیر دەبوو، ئەگەر نەویش وەك بالای تۆ سىو و گولنى رومەت و سونبولى زولفى پتو بووايە! بەلام كوا، حەددى چىيە؟ (۷) بىم: ترس. ئوممىد: ھىوا.

واتە: كە نىگای چاوى جادووتم تى دەگرى، دَلم لە ترسى ستم و بە ھىواى بەزەبىت دیتە لەرزىن؛ نازانم كاميان دەبى، بەو پىنە كەوتوومەتە نىوان ھەردوو حالتى ترس (خوف) و تكا (رجا)وھ. جەور (ف): لوظف. لە حالاتى (عا): كالاتى. ھەلەى نوسىنە.

پهوانم بڼ نښاری بهرقی شهمشیر
نهگر بۆ کوشتنی "سالم" خه بهر دا (۸)

(۸) پهوان: گیان. نښار: نښار، پایه نښار، پښککش، شتیکی به نښار که کاتی هاتی کهسی به پښار و
خوشه ویست له به پښار فری ده دری یا ده پښاری.
واته: گیانم پایه نښاری برووسکه ی شمیری ده ست بڼ، نه گر خه بهری کوشتنی خومم بداتی.
زور جوانه؛ شمیره که برزی په شی بریسکه داری یاره! لیره دا خوی برووسکه ی مزده ی کوشتنه که
دینی و هه خوی ده ی کوژی.
نښاری (عا): مساری. هه لیه. کوشتنی (کم، گم): کوژتنی.

مايله، وهك سهرى زولفت، سهرى من بو بهرى پا
به جهفا مهبخره لا، سا صهنه ما! تووبى خودا (۱)
زيوهرى حوسنى دلارامه، سهوانى خهمى زولف
نانوينى، كه نهبي ظولمهتى شهو، شهوقى چرا (۲)
عوذرى مه سمووعه، عه يادوت نييه گهر عادهتى ئه
پيى نيگاريني له بهندايه به زهنجيري حهيا (۳)
عوجبه ئاهيستته خهرامى به طهرهف ئيمه وه، يا
باره بو پهنجه يى پيى نازكى تو، رهنگى حهنا؟! (۴)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، حا، عا، ف، غ، ج، ق، ر، كم، گم) دا ههيه.

كيشى عهرووز: رهمهلى ههشتى مهخبوونى مهحزووف.

(۱) واته: وهك چۆن سهرى نه گرجهت شوڤ ده بيهتوه و مهيلى بهره و خوار دهكا، سهرى منيش
وا خوار ده بيهتوه، به لام بو بهرى پيت، حهز دهكا بكهويته ژيرى پيت. سا تووبى خودا، ئه ي بته
شوڤه كه م! به ستم سهرم له بهر پيى خوت لامهده و به دوورخستنه وه نازارى بي مه گه يينه.

پا (عا): پات. ههلهيه. (كم): با. ههلهيه. مهبخره (غ): مهبخره. تووبى (ق): بههرى. (گم): تووبى.

(۲) دلارام: دل نارامكه ره وه، يار. خهم: پيچ و لوول.

واته: پيچى نه گرجهى رهشى يار جوانيه كه ي زياد دهكا و دهيرازنيته وه و روخسارى جوانتر
دهنوئينى. بهلى، نه گهر تاريكى شهو نه بي، شهوقى چرا كه ي دهنوئينى؟! چرا له رۆژدا
ترووسكاييه كى زۆر كزى ههيه.

زولف (عا): زولفت. نيوه به يته كه ي بي لهنگ ده بي. خهمى (ق): سهرى. دلارامه (ف، ج):

دل نارايه. واته دل رازينه وهيه، جوانتره.

(۳) عوذر: بههانه. عه يادوت: سهردانى نه خوڤ. نيگارين: نه خشتيراو. بهند: زيندانى، گيراو.

واته: يار، نه گهر نه ريتى نه وهى نييه سهر له نه خوڤ بدا، ليى مه گرن: بههانه ي ههيه، پيى

نه خشيني به زنجيرى شهرم بهند كراوه و شهرم دهكا خهلك پي به خه نه وه بين!

عه يادوت (گم): عه يادوت. ئه و (ق): روو. گهر عادهتى (غ): گهرتى. ههلهى نووسينه. له

بهندايه (ق): له بنيايه.

(۴) عوجب: له خوڤايى بوون. ئاهيستته: نارام، له سه رخۆ. خهرام: له نجه. حهنا: خه نه.

بووه، نهزیهسکی نهزارم له فیراقي مهی پروت
 وهکوو نهبرۆیی هیلال، قه‌دم، نه‌نگوشت‌نوما! (٥)
 میهری جانانه هوه‌یدایه له‌سه‌ر خاکی له‌حه‌د
 له موقابیل دلێ "سالم"، ده‌پوئێ میهری گیا (٦)

واته: نه‌وه چیه که نارام و له‌سه‌رخۆ به لاروله‌نجه به‌ره‌و لای ئیمه‌ دئی؟ خۆت به‌ گه‌وره‌ ده‌زانی؟ له
 خۆت بایی بووی؟ یا ره‌نگی خه‌نه‌ باریکی قورسه‌ به‌سه‌ر په‌نجه‌ی پتیه‌وه، ناتوانی خیرا بئی؟!
 عوجه (گم): عه‌جیب! خه‌رامی (گم): خه‌رامی. ئیمه‌وه، یا (گم): ئیمه‌ و یا. (گم): ئیمه‌وه با.
 (به‌ طه‌ره‌ف) له (غ) دا که‌وتوو. تو (ج، غ، پ): نه‌و.

(٥) نه‌زیه‌سکی: (ازبس‌که-ازبسکه‌ی فارسیه، له‌به‌ر زۆری. نه‌زار: لاواز. مه‌ه: مانگ. هیلال:
 مانگی یه‌ك‌شه‌وه. قه‌دم: بالام. نه‌نگوشت‌نوما: په‌نجه‌پۆراکتی‌شراو، به‌ په‌نجه‌ ئیشاره‌ت پۆکراو، له‌ فارسیدا
 —وه‌ك بوره‌انی قاطیع ده‌لی— زیاتر پۆ به‌دناوی به‌کار ده‌هێنئ، به‌لام سالم له‌گه‌ل هیلالدا به‌کاری
 هیناره: وه‌ك چۆن به‌ په‌نجه‌ ئیشاره‌ت پۆ مانگی یه‌ك‌شه‌وه‌ ده‌کری و نه‌وه‌نده‌ باریکه‌ به‌ هه‌زارحال
 به‌رچاو ده‌که‌وی.

ئه‌گه‌ر به‌یته‌که‌ بکه‌ینه‌وه‌ به‌ په‌خشان وای ئی دی: قه‌دم بووه‌ وه‌کوو نه‌برۆی هیلال،
 نه‌نگوشت‌نوما نه‌زیه‌سکی له‌ فیراقي مه‌هی پروت نه‌زارم!

واته: بالام نه‌وه‌نده‌ له‌ ده‌ردی جیا‌پوونه‌وه‌ی روخساری وه‌ك مانگت چه‌ماوه‌ و لاواز بووه‌، وه‌ك
 هیلالی برۆت چه‌ماوه‌ و باریکم و به‌ په‌نجه‌ ئیشاره‌تم پۆ ده‌کری و ده‌دۆزێمه‌وه!
 بووه (گم): پۆیه. هه‌له‌یه. قه‌دم (ق): قه‌دم.

(٦) میهر: خۆشه‌ویستی. جانانه: یار. هوه‌یدا: ئاشکرا و دیاری. له‌حه‌د: گۆر. ده‌پوئێ: سه‌وز ده‌یی.
 واته: نیشانه‌ی خۆش‌ویستی یار له‌ گۆریشدا لیم جیا نایته‌وه، خۆشویستن له‌ عاستی دلیم له‌سه‌ر
 گۆره‌ که‌م ده‌پوئێ و ده‌یته‌ سه‌وزه!

ده‌پوئێ (گم): ئه‌پوئێ. کتیشه‌که (له‌حه‌دی یی ده‌وی، ده‌نا (له‌حه‌د) راسته‌.

- گەر به بۆ نيسبته تي طورپرت بدهمه ميشكى (خهتا)
بۆ (خهتا) فهخره بهسا، بۆ منه بهس خهبط و خهطا (۱)
شيويهى نهبرۆيى طاقت، همه جا، ديتته نهظهر
دهگهري دال به طهرف تووه وهكوو قيبلهنوما (۲)
كهى به چهنگالى ههلۆي غهم دهكهوي، طائيرى دال
تا له زاغى خه مى زولفت ههيه تي، ظليلى هوما (۳)
نهبهدهن پهنگى عهدهم ناييته رووى كوشتهيى عيشق
به ده مى تيغى ستهمدا دهپژي، ئابى بهقا (۴)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، حا، ق، كم، گم) دا ههيه.

كيشى عهرووز: په مەلى ههشتى مەخبوونى مەحزوف.

(۱) بهسا: زۆر. خهبط: سه رلى تسيكچوون و سه ره رۆي. خهتا: چيني باكوور كه (ناوچه كاني مەنگۆليا و مەغۆلستان و توركستاني رۆژه لالت) ده گريته وه. خهطا: خهتا، هه له.

واته: نه گهر له بوخۆشيدا بهراوردى بۆنى نه گريجهت له گه ل بۆنى ميسكى خهتا بكهم، زۆر شانازيه بۆ ولاتى خهتا، بهلام بۆ من هه له يه و سه رلى تسيكچوون.

(۲) طاق: تاق، مەبهستى شيوهى كه وانەيى (هيلالى) يه. همه جا: له هه موو شويتىكدا.

واته: شيوهى كه وانەيى برۆت له هه موو شويتىكدا له بهرچاومه. به لى، وهك ميلى قيبلهنوما چۆن هه ميسه روو له قيبله ده كا، دلئى منيش هه ميسه رووى له برۆى تويه. ميجرايى نويزيش كه وانە ييه.

طاقت (ق): جادووت.

(۳) زاغ: قه له رهش. خهم: پنج. ظيل: سيبهر. هوما: پيرۆزه، بالنده يه كه - گوايه - سيبهر به سه ر

هه ر يه كيكه وه بكا، ده بيته پادشا!

واته: دلتم، تا له ژيتر سيبه رى هوماى نه گريجهى ره شتدا يى، هه لۆي خهم نايفگاتى و چنگى لى گير ناكا. جنى هه ميسه يى دلئى "سالام" پنج ولولوى نه گريجهى ياره، خۆي تيدا شاردووه ته وه! ره شى نه گريجهى يارى شوبهان دووه به ره شى قه له رهش، كه نه گۆر و تاسه ره.

طائيرى دل (كم، گم): طائيرى دل. ظليلى هوما (كم): ظليل و هوما.

(۴) عهدهم: نه بوون، ليره دا مەبهست مردنه. ئابى بهقا: ناوى زينده گانى كه - ده لىن - نه وى

لى بخواته وه، نامرى!

له دو لا زولفی به لاجۆ که به (لا) دهئوینی
 نه فی مانهندی له طیفیی پوخی جانانه دهکا (۵)
 کهی، له بهر طوپرپه، دهگا دهستی خهیا لم به پوخت؟
 تو نهیی کئی به بکا دهستهیی سونبول به قه لا (۶)
 مورغی پر وه حشته تی دل، ئه و شه وه، ئه منیه تی بی
 له پوخی و طوپرپهیی تو ده رده که وئی دام و چرا (۷)

واته: کوژراوی دهستی عیشق هه رگیز رهنگی مردن له رووی نایشی، چونکه ناوی زینده گانی
 به ده می تیغی سته می دهستی یاردا داده چۆرئ. خوینه که ناوی زینده گانییه. دیاره کوژران به دهستی
 یار، له لای عاشق نه مردنی هه می شه یه تی. ززر جوانه.

نایته (گم): نایه ته. ئابی (ق، کم، گم): ئاری.

(۵) له دو لا: له دو دیوه وه، له دو لاره. به لاجۆ: به لاجواز، له دووی به لا گه پراو،
 نه گبه تی خه لکی مه به سته. مانه ند: هاوچه شن. جانانه: یار.

واته: ئه گر بجهی شه رفرۆش، که به هه ر دوو لای سه ره وه بۆ خوار تی بروانی، وهك (لای نه فی
 ده نوینی. ده ئی وینه ی روخساری من له جوانی و ناسکیدا له دنیا دا تاکه! ئه وه رهت ده کاته وه که
 رووی جوانی ئه و نمونه یه کی وهك خۆی له جوانیدا هه بی.

زولفی (کم، گم): زولف. که (کم، گم): گه.

(۶) واته: که ی ئه گر بجهت ری ده دا، ته نانه ت دهستی خهیا ل و بیرم، نهك دهستی ئاسایم، به
 روخسارت بگا؟ کئی له دنیا دا، جگه له تو، ئه گر بجهی وهك دهسته گولی سونبولی خۆی بکاته
 قه لای سهخت بۆ پارێزگاریی روخساری؟!
 بکا (کم): پکا. هه ئه ی نووسینه.

(۷) ئه م به یته له (ق) دا نییه.

مورغ: په له وه ر. وه حشته: ته نیایی. دام: داو. چرا: روخساری یار.

واته: دلئ پر له ههستی ته نیاییم مه گه ر ئه و شه وه ئه مین بی و له داو نه ترسی، که روومه ت و
 ئه گر بجهی تو یه که وه ده ر بکه ون، چونکه روخسارت چرا و ئه گر بجهت داوه و له بهر چرا که دا
 ده بیترئ، ئه لبهت خۆی له قه ره ی نادا!!!

نهقدی جان و دل و دین، پیشکەشی یەك نیگەهت،
 گەر قویوول کە ی له منی سووختهدل، رۆی نیما (۸)
 وەرە سا پەنجە له خوینی دلی "سالم" بگره
 ئەبته ئەم رەنگە بە دایم، نییه وەك رەنگی حەنا (۹)

بە دوور نازانری (چرا) هەر (چەرا)ی شوینی لەوهران و مەبەستی دانە ی خالی بی. دیارە دانە و داو
 لەگەل رۆوناکیی روخساریدا دەردەکەون.

بی (ح، کم، گم): بوو. ئەگەر (بوو) بی، دەبی (دەردەکەوی)یش (دەرکەوت) بی! دام و چرا
 (کم، گم): دامی چرا.

(۸) واتە: ئەگەر دراوی گیان و دل و دین لە منی دل سووتاو قویوول بکە، ئەو دەمیکە
 پیشکەشی یەك نیگاتە، پش ئەو هی لیمی وەر بگری، رۆی و بە فەتەراتدا چوو!
 رۆی (کم، گم): رووی. ئەما (گم): ئما. شیوە نووسی (مان): روی.

(۹) واتە: دەسا وەرە پەنجەت لە خوینی دلی سالم بگره، بەوی بنەخشینه، لە خەنە ی مەگره.
 یانی بە خەنە ی رەنگ مەکە، چونکە رەنگی خەنە تاسەر نییه و دەچیتەو! جوانه.
 سا (ح): سالم. بگره (کم، گم): بکە رەنگ، یانی: رەنگ بکە.

- ۶ - (*)

هەر سهحر دینیتته یادم، کۆیی تۆ، مولکی خهتا
نهفحهها دینئی له موشکین زولفی تۆ، بادی صهبا (۱)
نههری ئەشک ئەمشه و له دیدهم وا به خور دهپرژایه پوو
دل له سینهم تا سهحر سهنگناسیا ناسا گهرا (۲)
بهسکی هەر جا کوشتهیی تیغی مهحهببهت کهوئوون
کۆی دلارامم له خوینا بوو به دهشتی نهینهوا (۳)

(*) ئەم پارچهشعره له (مان، عا، غ، ق، ر، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهملی ههشتی مهحزووف.

(۱) کۆ: مهنزل و دهووبههری. نهفحهها: بۆنه خوئشهکان.

واته: ههموو بهرهههبا نیک، که بای سهبا بۆنه خوئشهکانم له نهگرچیهی میسکداری تزهو بو دینئی،

مهنزل و دهووبههری مهنزلی تۆ ولاتی خهتام دیننه یاد، دهلئی بۆن و بهرامهیی نهوئیه.

دینیتته (ر): دیتته. مولکی تۆ (غ): کۆیی تۆ. خهتا (مان، عا، کم): خطا = خهطا، هەر (گم) (خهتای)

نوسیه. نهفحهها (ق، کم): نهفحهها. ههلهیه. (پ): بیتی خوئش. موشکین (غ): موشکی. ههلهیه.

(۲) سهنگناسیا: بهرداش. ناسا: وهک. سهنگناسیا ناسا: وهک بهرداش.

واته: جۆگهی فرمیسکم نهمشه و هها به خور دهپرژایه سهر روومهتم، دل لهناو سنگمدا وهک

بهرداش بهو جۆگهیه دهگهرا و دهسوورایهوه!

نههری ئەشک .. تاد (ق): نههری ئەشک .. دهپرژا له رووم. (کم): نههری ئەشک ئەمشه و له

دیدهمدا به خووپهم دهپرژیتته روو. لهنگه. (گم): نههری ئەشک ... دهپرژیتته روو.

(۳) بهسکی (بسکه): نهوهنده زۆر. هەر جا: له ههموو شوین. نهینهوا: مووسل، لهمیژه به شاری

دوو بههار (أم الربیعین) ناوی دهکردوه، چونکه پایز زوو دهباری و گیا و گول شین دهبن. نهوه

بههارێک و بههاری پاش زستانیش دووم بههاره. لهبهرنهوهی مهبهست کوشت و کوشتاره، (کهربهلا) له

(نهینهوا) گونجواتره، چونکه به شوینی شههیدان ناسراوه.

واته: کوزراوهکانی تیغی عیشق نهوهنده زۆرن و له ههموو لایهک کهوتوون، دهووبههری

مهنزلی یارم وهک دهشتی کهربهلا به خویتی کوزراوان ههمیشهبههاره و به گولئێ سوور رازاوهتهوه.

بهسکی هەر جا .. تاد (پ): هیند برینداری مهحهببهت وا له ریندا کهوتوه. له خوینا بوو (ق):

له خویندا بوو. (ر): له خوینا بوو. (پ): به ناله بوو. نهینهوا (کم، گم): کهربهلا.

چەسپە ھەر جا پىشەيى جەرگم لەگەڵ پىشەيى خەدەنگ
چەند بە چوستى تىرى موژگانىت لەناو دلمئا پووا (٤)
ناوئىنى، گەر بەسەرما بن موصىبەتھايى چەرخ
قا لەسەر سەرما، لە ساپەيى زولفى تۆ، پەپرى ھوما (٥)
بىت و سەيرى چىنى زولفت كا لە دەورى عارىضت
ھەر كەسى نەيدىوھ تارىكى لەبەر شەوقى چرا (٦)
من دەمىكە خۆ لە خووى يارى قەدىم شارەزام،
دوشمنى يارانى دىرىنە و بە دوشمن ئاشنا! (٧)

(٤) خەدەنگ: تىرىكە لە دارى سەختى خەدەنگ دروست دەكرى. بە چوستى: بە گورجى، زوو.
واتە: پىشەيى تىرت لە ھەموو لايەكەوھ لەگەڵ پىشەيى جەرگمدا چەسپە و پىكەوھ لىكاون.
تىرى برژانگت چ گورج رەگى لە دلمئا داكوتا و سەوز بوو!
بە چوستى .. تاد (ق): چەند بە چوستى تىرى موژگانىت لەئىو دلمئا پووا.
(٥) ئەم بەيتە لە (ق)دا ھەوتەمە.
موصىبەتھا: كۆى موصىبەت، نەھامەتى و نەگبەتى زۆر.
واتە: تا لە ساپەيى ئەگرىجەيى تۆوھ پەرى پىرزە لەسەر سەرم بن و بەختيار م، ئەگەر ھەموو
دەرد و بەلاى دىنا بەسەرما بيارى، ھىچ ناوئىنى و باكم نىيە.
گەر بەسەرما (عا، غ، ر، ك، گم): بەسەرما گەر. موصىبەتھايى (عا، ر): موصىبەتھايى. سەرما
(غ، ق): دلمئا. زولفى تۆ (ق): زولفتا. پەپرى (غ، ق، ر، ك، گم): بالى. گونجاوترە.
(٦) عارىض: روخسار.
واتە: ھەر كەسك تارىكى لەبەر شەوقى چرادا نەدىوھ، لە كاتىكدا تارىكى و شەوق پىكەوھ
نايانكرى؟! با بىت و بروائىتە چىن چىنى ئەگرىجەيى رەشت، كە چۆن دەوران دەورى روخسارى
پىرشنگدارتى داوھ.
بىت و سەيرى چىنى زولفت كا (كم، گم): بىت و سەيرى حوسنى زولفت كا.
(٧) واتە: لای من شتىكى سەير نىيە، دەمىكە شارەزاي خوو و رەوشى دۆستى دىرىنى خۆم،
كە دوزمنى يارە دىرىنە كانى و دۆستى ناھەزە كانىيەتى.
دەمىكە (عا): دىكە. ھەلەي نووسىنە. دوشنى (كم، گم): دوزمنى. يارانى (عا): يارى! دوشمن
(كم، گم): دوزمن.

غهرقی بهحری عیشقه "سالم"، دهست و پای جوهدی نییه
قهده شهنا ناکا له دهریادا کهسی بی دهست وپا (۸)

(۸) قهده: قهت، هه رگیز. شهنا: مهله.

واته: سالم له دهریای عیشقدا نوقم بوو و تیداچوو، چونکه دهست و بی له کار کهوتروه و هیزی
تیدا نهماوه. بهلی، نهوی دهست و بی نهی، ناتوانی له دهریادا مهله بکا.
بهحری عیشقه (کم، گم): بهحری فیکره. قهده شهنا ناکا .. تاد (کم، گم): قهت .. تاد.

شهیدی دیدهی مه خموری شوخیکم، منی شهیدا
له خاکی مه شههدم نه زدیکه بروی، نیرگسی شه هلا (۱)
به مه حضی ئیمتیجان دهستم بنینه باخهلت یه کدهم
له بندا بیبرن راضیم، نه گهر نه میوو یه دی بهیضا (۲)
به ئوممیدی وه فای گول، کوششی بولبول چ سوودی بوو؟
بلا! به رامی عاشق، که ی ده بی مه عشووقی بی په روا (۳)
به فیکری مووشکاف نه مشه و قیاسم کرد له پروی زولفت
به تاریخی، به طوولیشی، به قهد تاری نه بوو یه لدا (۴)

(*) نهم پارچه شیره له (مان، ق، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهوار.

(۱) مه شههد: گۆر.

واته: منی دیوانه شهیدی تیری نیگای چاوی مهستی نازداریکم، له وانده یه له سه ر خاکی گۆرم

نیرگری چاومهست بروی، چونکه نیرگری شه هلا ی چاوی یارم له گۆریشدا هاورپمه!

بروی (کم): ده ری.

(۲) واته: با خه لک بو تا قی کردنه وه ی راستی قسم یه ک هه ناسه دهستم بنینه باخهلت! پاش

نه وه نه گهر نه بووه دهسته سپیه که ی موسا (یه دی بهیضا)، رازیم له بندا بیبرن. نای مالی باخه لئ

یاری کاول بی، چ جۆره تیشکدانه وه یه کی هه یه!

بنینه (ق، کم، گم): بنیره.

(۳) بلا: وازی لی بنه! با. رام: دهسته مۆ، مالی. په روا: ترس، مهیل، توانایی.

واته: کوشش و چریکه ی بولبول به هیوای نه وه ی گول وه فای هه بی، هیچ سوودی نیه، دوا ی

کلاوی ببردو که وته! ده لئی بگه ری، که ی یاری بی مهیل، یا بی ترس، دهسته مۆ و مالی بووه بو عاشق؟!

کوششی بولبول (گم): بولبولی مسکین. بلا به (کم، گم): به لایه. جوانه، یانئ یار به لایه.. تاد

به رامی (ق): با رامی. ده بی (کم، گم): نه بی.

(۴) مووشکاف: مووقلئش، کیتایه یه له وردینی و زیره کی. قیاس: نه اندازه گرتن، بهراورد کردن.

تاری: تاریکی. طول: درژی. تار: تالی موو. یه لدا: درپۆترین و تاریکترین شهوی دوا ی پۆزی پایز.

له پهستی بو دهکیشن زاهیدی غافل چلهی خه لوهت؟!
 بچن عاشق به بالا بن، بچن بو مه رته بهی بالا (۵)
 حه دیتی نهنگ و نامم زوو، شوکر مه شهووری عالم بوو
 له حهرفی موده عیبی ناکهس، نه ما باکم منی ریسوا (۶)
 له کاری هایل و صه عبا، گوریزه چاره یی مه ردوم!
 وه لیکین "سالم" ی یه کدل له عیشقا ماوه پابهرجا (۷)

واته: شهوی تاریکم، به بیر و زیره کی موقلیشم، له گه ل نه گریجهت بهرورد کرد، نه نجام
 شهوه زهنگه که نه به تاریکی و نه به دریزی نه گه یشته تنها تالیکي نه گریجهت!
 قیاسم (کم، کم): قیامم. له رووی (کم): گره ی! زولفت (ق): زولفی.
 (۵) نه م بهیته و بهیته پاشه وهی له (کم، کم) دا پاش و پیتن، له (ق) یشدا نیه.
 واته: زاهیدانی له دنیا بی ناگا بوچی ده چنه شوینی نزم و کون و قوزبن و گوشه، خه لوهت
 ده کیشن و خوین ده شان هوه؟ با بچن عاشقی بالای بهرز بن، تا بگه نه پایه ی بهرز و بالا!
 چله ی (کم، کم): چله و. (بچن ی دووهم (کم، کم): پرؤن.
 (۶) نهنگ: عار، شووره یی. حهرف: قسه.
 واته: دهنگ وباسی عهیب و شووره یی من، سوپاس بو خودا، زوو له ناو خه لکدا بلاو بووه وه.
 نیت له قسه ی به دکاری نامهرد ناترسم.
 نهنگ و نامم (ق): نام و نهنگم. زوو (ق، کم): زور.
 (۷) هایل: هایل، به سام. وه لیکین: به لام. پابهرجا: بی داگر و سوور، بی له شوینی خویدا.
 واته: چاری خه لک بهرام بهر به کاری سامناک و سهختی له وزه نه هاتوو هه لاتنه، به لام "سالم" ی
 یه کدل و نه گور له مهیدانی عیشقا له جتی خو ی نه جو لاور و بی دا کوتاوه!
 چاره یی (کم): خاره یی. وه لیکین "سالم" ی یه کدل (کم، کم): ره ها کهن سالمی بی دل. ره ها
 کهن: به ره لاکه ن. یه کدل (ق): بی دل. پابهرجا (کم، کم): بی په روا.

زهوره قه دل، دیدهیه دهریاوو مهردوم ناخودا
جوئشی خاطر وهك شهپۆل و غهم نههنگ، لهنگهر جهفا (۱)
جان موسافیر، تاجیره، ناھم بوخار و تن مهتاع
گهمیه غهرقه، دووره ساحیل، دل له پئی بیم و بهلا (۲)
وايه دهركی خهم به پرووی دلما، ههتا دونیا ههیه
دهربچهی شادی به وهعهدی تا قیامت داخرا (۳)

(*) نهم پارچه شعیره له (مان، عا، غ، ق، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهملی ههشتی مهحزروف.

(۱) مهردوم: گلینهی چاو. ناخودا: کهشتیهوان.

واته: چاوی پر له فرمیسکم دهریا و دلّم کهشتی و گلینهی چاوم کهشتیهوانه. جۆش و خورۆشی دلّم، که پر دهیی، شهپۆل و خهم نههنگه و کهشتی لهسهر ستهم لهنگهر دهگری، نیتر کهشتی دلّم چۆن رزگار بی؟! چۆن خۆی له شهپۆلی جۆش دهرباز بکا، یا خۆی له نههنگی خهم لابدا، یان پروا به ستهم بکا و پشتهی پئی بهستهی؟!

دیدهیه (مان): دیدهی. نهم وشهیه له (عا) دا کهوتوه.

(۲) جان: گیان. مهتاع: کهلوپهل کالا. گهمیه: کهشتی. ساحیل: کهنار. بیم: ترس.

واته: لهم حالهدا، گیان ریتواره و خهريکی بارزگانیه، کهشتی نوقوم دهیی و کهناری دهريایش دووره، لهوانه نییه بیگاتی. دل به پئی ترس و بهلاوهیه.

بوخار و (کم، گم): توجار و. تن (عا): شهن! مهتاع له (مان) دا به ههله (مطاع) ه. غهرقه (غ): عهوقه. (کم، گم): عهوق و. عهوق: قهتیس و چواردهورگیراو، گیرخواردوو. زۆر گونجاوتره، چونکه نهگهر گهمیه (غهرق) بی، ساحیل نزیکیش بی، سوودی نیه!

(۳) وا: کراوه. دهرك: دهرگا. دوور نییه (دهرکهی) بووین. خهم: خهفت، پهژاره. "سالم" کهم

جار لهباتی غهم خهمی به کار هیتاوه. دهربچه: دهرگای بچووک، دهربچه (پهنجهره).

واته: دهرگای خهم و پهژاره، تا دنیا دنیایه، له پرووی دلّمدا کراوتهوه، بهلام دهرگای بچکۆلهی شادی تا رۆژی قیامت داخراوه.

وايه (عا، کم، گم): دايه! خهم (عا، غ، ق، کم، گم): غهم. دهربچه (عا، کم): دهربچه.

(گم): دهرگهیی.

شوعله وەر نابئ چرای شادی له بهر بادی فیراق
 ناگری میحنهت له خهرمانی و جوو دم هه لگرا (٤)
 شهوقی دانهی خالی تو خستمیه ناو داوی خه طهر
 بهم گونا هه، ئاده مییش وهك من له جهننهت دهركرا! (٥)
 جهذبی کرد ته ئئیری ناله م، دهرده دارانی ضعیف!
 باو جوودی رهنگی کاهی، بوومه رهنگی که هروبا (٦)
 عومر و دل دیسان به باد چوو، شان هاته پوویی کار!
 بوویی زولفت خاکی سه حرای کرد، سه راسهر، موشکسا (٧)

(٤) شوعله وەر: تیشکدار، داگیرساو. هه لگرا: هه لگرسا.

واته: بای دووری ناهیلئ چرای شادیم دا بگریسی و تیشک بدا و دل پروناک بکاته وه، به لام ناگری
 دهرده و مهینهت بهر بووه خهرمانی بووم و سهر تا خورای سووتاند. له راستیدا، ده بوو هه بای فیراقی
 بگردایه ته هوئی کوژاندنه وهی چرای شادی و ناگر بهر بوون له خهرمانی ته من!

له بهر بادی (کم، گم): به بهر یادی. شوعله وەر (عا): شوعلهی دهر. هه له یه.

(٥) واته: شهوق و ئاره زووی گه یشتن به دانهی خالی روخسارت، تووشی داوی نه گرجهی
 کردم، یا خستمیه داوی عیشق. به لام من یه که م کهس نیم بهم دهرده چروم، ئاده مییش بهم تاوانه له
 به ههشت دهر کرا!

تو خستمیه (کم): تو یه خستومیه. (گم): تو خستومیه. خه طهر (عا): خه تهر.

(٦) نه م بهینه ته نیا له (کم، گم) دا هه یه.

رهنگی که هروبا: وهك کاره با.

واته: کاری ناله م دهرده داره بی هیزه کانی هاو دهردمی راکیشا بو لام، له گه ل نه وه که رهنگم
 وهك رهنگی کایه و ده بوو من رابکیشرامایه، وهك کاره بای به هیز و راکیشم ئی هات.

رهنگی (غ): نه صلی. که هروبا (کم، گم): کاره با.

(٧) به باد چوو: به با چوو. موشکسا: وهك میسک بو ئخوش.

واته: ته من و دل م جاریکی تر به با چوون، له ناو چوون، به دهم باره دران، چونکه جینی دلی
 سالم پیچی نه گرجهی یاره. که شان به کویته کار، دل نامیتئ. بوئی نه گرجهت، که شان ده کری،
 هه موو خاکی دهشتی وهك میسک بو ئندار کردوه.

عومر و دل (کم، گم): عومری دل نه گهرچی (عومر و دل) یش به زور ده گو ئخترئ، (عومری دل)

هر که غایب بم له فیکرا، دل دهچیتته پەردەیی
 پەیی بەوی نابات و ناگا، تا ببی، پەیکی صەبا (۸)
 زولفی حەیی پەروەردەیی "سالم" ئەبەد ئەیمەن مەبە
 بەم قەرارە، شیتییە بازی بە حەلقەیی ئەژدەها (۹)

تەواوترە، نەك (عومر و دل). ئەگەر وا بووایە، دەبوو بیوتایە: بەبا چوون.
 بەباد چوو، شانە هاتە (ق): بە با چوو، شانە هاتە. (کم): بە پاچو شانە هاتە. (گم): بە پا جۆشا
 نەهاتە رووی کار! صەحرا (عا): سەحرا. بۆی (کم، گم): بۆی. میشکسا (ق): موشکبار.
 هەلەییە. (کم، گم): مشکبا. لە فارسیدا مشکبار هەییە، بەلام (مشکبا) نە کوردییە و نە فارسی.

(۸) پەیک: تەتەر، نامەبەر، راسپێردراو. تا ببی: تا حالە کە وا بی.
 واتە: کە نوومی دەریای بیر کردنەو دەم، دلەم بە هەلی دەزانسی لە پەردەییەکی وەهادا خۆی
 دەشارتەووە کە نامەبەر و تەتەری وەك بای سەبایش، تا حال و بارە کە وا بی و دل لەو پەردەییەدا بی،
 پەیی بی نابەن و نایگەنی!

پەردەیی (ق، کم): پەردەووە. پەیی بەوی.. تاد (کم، گم): پەیی بەوی نابا ئەوی ناگاتە پەیی
 پەیکی صەبا. تا ببی (عا): نایی. هەلەییە.

(۹) حەیی: مار. ئەیمەن: دلنیا. بازی: یاری.
 واتە: سالم! نەگرێجەیی یار وەك مار پەروەردە کراو، بی نامانە و هەرگیز لینی ئەمین مەبە، چونکە
 یاری کردن بە حەلقەیی ئەژدەها کە بە دەوری خۆیدا پەپکەیی خواردی، شیتییە.
 حەیی پەروەردەیی (کم): حەیی پەروەرە. (گم): حەیی پەروەرە. هەلەن. شیتییە بازی (غ):
 شیشەبازی. لەنگ دەبی. (کم): قەت مە کە بازی.

به خاریج، تا به که ی سازنده بم بؤ جیفه یی دونیا؟!
له بامی بی نه وایی لی بدهم، با ته بلی ئیستیغنا (۱)
فهواقی بی ئیفاقه یی من یه کایه ک نزگه ره ی حیرصه!
تهکانی فهقر و بی بهرگی، مه گهر ئه م عیلله ته دهرکا (۲)
درشته لوقمه یی حیرصم، فرؤناچیت و نازادم
مهراقی بی نه وایی، گهر به من ئه م سه دده یه قه ی کا (۳)

(*) ئه م پارچه شعیره هه ره له به شی (غزله ی جدیده ی (مان) دا هه یه. بابه ته که ی ناینیه، شیوه یه که له گه رانه وه بؤ لای خودا.
کیشی عهرووز: هه زه جی هه شتی ته و او.

(۱) خاریج: دهره وه، دهره وه ی نیشتمان. سازنده: زورنازه ن، سازلیده ره، جاران بی دهره ترا شایه ره و لوتی، بی شهرم و زمان دریز. جیفه: لاکه تویو. بام: بان. بی نه وایی: هه ژاری. ئیستیغنا: قه ناعه ت کردن.
واته: تا که ی له غه ربیدا ماله و مال بکه م و له پیناوی په یداکردنی مالی دنیا دا که وه ک لاکه تویو بی نرخ و نایه خه، ناهه نگساز یا بی شهرم م و زمان دریزی بکه م؟ با له بانی هه ژاریه وه ده ست بؤ که س نه گه رمه وه و ته بلی قه ناعه ت لی بدهم و بهرته وه.
(به خاریج)، ده بوو (له خاریج) بو وایه، به لام سالم کارتیکراوی شیوه ی فارسی بو وه و رهنگی فارسی به زور له شعیره کانیه وه دیاره.

(۲) فهواق: نزگه ره و قورگه گه ره ی سه ره مه رگ. بی ئیفاقه: چاکه وه نه بوو، بی شیفا.
واته: گیانه لاوی سه ره مه رگ و گیانه دهره نه چووم، که هه رگیز چاک نایته وه، هه مووی نزگه ره ی هه لپه و چاو برینه مالی دنیا یه، مه گهر ته کان و هیتی هه ژاری و بی بهرگی ئه م دهرده م له کؤل بکاته وه و بمرم!

(۳) درشت: زهر، گه وره. حیرص: په رۆشی، چاو چنۆکی، چاو تیره بوون. فرؤناچیت: ناچیته خوار. قه ی: قی، رشانه وه.

واته: پارووی ته ماعم گه وره یه، بؤم قووت نادری و له بینم گه راوه. مه گهر خه فه تی هه ژاری و بی سامانی - یانی ته ماع خوی - بهر شیتیه وه و ئه م بهر به سه به رووختی، نازاد بسم له م به ردل گه رانه. ئه له ت مه به سه تی ناو اته خوازی مردنه، گه به شو وه ته گیانی و ده یه وی به مردن له و چاو بر سیتیه رزگار بی!

- هریصانی ئەمەل ھەرگیز بە ئاوی جیفە پر نابن
- تەمووزی حیرصە پرتابش، طەمەع لەبخوشکی ئیستیسقا (٤)
- لەناو ظەرفی قەناعەتدا طەعامی دیگی دەرویشی
- نەخۆی، تا دەست نەشۆی ئەووەڵ لە چرکی جیفەیی دنیا (٥)
- تەنیدەتەنمە سەرتاپا، طەمەع تەنپۆشی زیشتیگە
- وہلی پەملی ئەمەل کردوویە دیدە ی زیشٹین ئەعما (٦)
- لە بەینی بوخل و بەخششدا، تەفاوت ھەر لە کوئی تا کوئی!
- دەبەستی ئەم دەری نیعەت، دەکا ئەو بابی رەحمەت وا (٧)

(٤) پرتابش: زۆر گەرم و بەتاو. لەبخوشک: لیووشک. ئیستیسقا: ناوبەند، ئیسقا، نەخزیشیە کە شانەکانی لەشی یخ پرتاوەن و نەخۆش ھەرگیز تیراوی نابن و ھەمیشە تینوویەتی.

واتە: ئەوانە ی وا ھیوادریژن و بەرچاوتەنگن، لەبەر ھەڵپە و چەپەرگویی زۆر ھەرگیز بە ئاوی بۆگەنی مائی دنیا، کە ھەمیشە دەبێژن، تیراوی نابن. تەمووزی تەماع زۆر گەرمە و تەماعیش لیووشکی دەردی ناوبەندکردنە! بەو پێش، ئەوی ناوبەندی کردی، ھەر ئاوەخواتەو و تیراوی نابن.

(٥) ظەرف: دەفر، قاپی چیشت تێداخواردن. دیگ: مەنجەل. چرک: چلک.

واتە: چیشتی لە مەنجەلی دەرویشیدا کولاو، لەناو دەفری قەناعەت و بەرچاواوانیدا نەخۆی، تا لەپیش ھەموو شتیگدا دەست لە چلکی لاکی تۆیوی دنیا نەشۆی؛ واز لە دنیا بێنە، نەمجا روو بەکرە ریتیازی دەرویشی.

ظەرفی لە (مان)دا (ضەرفی)یە، ھەلەیە.

(٦) تەنیدە: تەنراو. تەن: لەش. تەنپۆش: لەش داپۆش. زیشت: ناشیرین. وہلی: بەلام. رەمل: لم و زیخ. زیشتین: دزیوبین، ناشیرین. ئەعما: کویر.

واتە: لەشمە کە سەرتاپا تەنراو، تەماع لەشپۆشکی ناشیرینە و زەر و دیارییە، بەلام لم و زیحی ھیوا چاوی بەدینی کویر کردووە و نابینی.

(٧) وا: کراوە، و الّا.

واتە: جیاوازی لەنیوان رۆزی و بەخشندەیدا زۆرە، رۆزی دەرگای خیر و رۆزی دادەخا، بەخشش و دلفراوانی دەرگای رەحمەت دەکاتەو.

- هه وهس كيشامى بۇ عوزلەت، ئەمەل گرتوومى، نايىلىن!
- چ غولپىكە لە رېگەي راستى ھەر لامئەدا عەمدا (۸)
- خەرابى، مەردومى بوومى نەتىجە دا بە ويرانى
- لە شوومىي ئەم بەروبومە صىفەت نايابە ۋەك عەنقا (۹)
- لەتاو ضىعفى نەدارايى، گەدا ئاھى كە دەيكيشىن
- خەدەنگى زەھرئالوودە بە قەصدى سينەيى دارا (۱۰)
- قەبايى ئەطلەسى ظالم لە ۋەرعا چەندە مەھتووكە!
- پەلاسى چاكي مەظلوومى دەبىتە زىنەتى بالا (۱۱)
- بە پوولى مەردوم نازارى مەپۆشە تورمە پا تا سەر
- بە شالى پەشمى دەرويشى بدە تەشريفى سەرتا پا (۱۲)

- (۸) غول: ديو، بونەھرىكى ئەفسانەيى كەتە و ناقلایە لە شاخ و دۆلى دورر لە ناوھدانیدا دەژى و رېوار لە رى لادەدا و سەرى لى دەشپوتى. عەمدەن (عمدا): دەست ئەنقەست.
- ۋاتە: ئارەزووى دوورەپەريژىم بوو، بەلام ھىوا گرتوومى و ناھىلى كەنارە گىر بىم! ئاى ئەم تەماعە چ ديوپىكە بە دەست ئەنقەست لە راستەرى لام دەدا و رېم لى ون دەكا!
- (۹) بوومى: كوندەپەپوو، خۆولاتى. شوومى: نەگەتى. بەروبوم: خاك، ولات. عەنقا: سيمورغ كە پەلەھورىكى ئەفسانەيىيە.
- ۋاتە: خرابى و بەدكارى خەلكى ولات، يا خەلكى ۋەك كوندەپەپوو، كيشايەوہ بو ويرانى مەملەكەت. سيفەتى چاكە بو نەگەتى ئەم ولات و خاكە، ۋەك عەنقا نايابە، ھەر ناوہ و ناوہرۆكى نيە.
- (۱۰) ۋاتە: ناھىكى ساردى ناومىدى كە مرۆى بىن دەست لەتاو دەردى ھەژارى ھەلئىدە كيشىن، تىرى زەھراوى دارگەزە بو سنگى دەولەمەند.
- (۱۱) قەبا: كەوا. ئەطلەس: بەرگى ناوريشمين. ۋەرعا: لە خوداترسى و خۆلە گوناھ پاراستن. پەلاس: جلى لە رېسراوى زىر تەنراو كە ئەستورە و ھەژار لەبەرى دەكا. چاك: پارچە پارچە و دادراو.
- ۋاتە: كەواى نايابى ستەمكار لە جىھانى لە خوداترسيدا بىزى لى دەكرتسەوہ و سووك و بىنرخە، پەلاسى دراوى مرۆى ستەملىكراو دەبىتە مايەى جوانى و رازاندنەوہى بەژن و بالا.
- (۱۲) تورمە: قوماشكى شالى دەولەمەندپۆشە. شال: تەنراوى خورى ۋەك بەرمال و پەشتەمال. پەشم: خورى.

- دلم دايم له سهيرى كاروانى زاد و مهرگايه
 به ميثلې جادهيى بهندهر، مودام نم ديت و نهو دهر ووا! (۱۳)
 به سەنگى تەوبە دوندانى طەمەع بشکینه، پەس بيخو
 به دوندانى قەناعەت نانى سولطانيى "نووهيس" ناسا (۱۴)
 سەگى نەفست لەسەر پړي تەوبە تا نامادهيى جەنگه،
 به قەصدى قەتلى نهو، چابوك بکيشه تيغى ((بسم الله)) (۱۵)
 به خەميازهى صفای مهستی، مەدە تەن بو خەوى غەفلەت
 به ئەندازەى هەواى هەستی، مەدە سەر بو شەرى ئەعدا (۱۶)
 به ميثلې خرسی لوټى بو طەمەع هەردەم له مالیکى!
 مەهارى کردوى شەيطان و دەدگيرى به ئىستيهزا (۱۷)

واته: سەرتاپای خۆت بە پارههك كه له پړي نازاردانى خەلكهوه دەست كهوتى، له تورمه مەگره،
 حەرامه. سەرتاپای خۆت بە شالى دەرۆشانەى لەخورى تەنراو شەرەفمەند بکە.

(۱۳) زاد: لەدايك بوون. مهرگ: مردن. بەندهر: كەنارى دەريا كه كەشتى و پاڤوړى تيدا
 دەوستى. مودام: هەميشه.

واته: دلم هەميشه دەر واپتە كاروانى زاد و مهرگ، له ساتيكدای يەكيك لەدايك دەبى و
 يەكيك دەمرى. دنيا دەلتيى بەندەرە و كەشتى تيدا وەستاوه، ئەم ديت و نهو دهر ووا! نهو
 دادەبەزى و نم سوار دەبى.

(۱۴) سەنگ: بەرد. پەس: پاشان. سولطاني: شاهانه. نووهيس: وەيسى قەرەنى كه "وەيسى
 مايدەشتى" ي پښ دهلين، يەكيك بووه له پيارچاكانى لەخوداترس (تاييعين).

واته: بە بەردى تۆبە ددانى چاوبرسيى بشکينه و له كەلكى بچە. پاش نهو بە ددانى قەناعەت و
 بەرجاوفروانى وهك وەيسى قەرەنى (خ. ر) نانى شاهانه و لەخوداترسانه بچو.

(۱۵) واته: سەگى نەفست پړي تۆبەى لى گرتوى و نامادهى جەنگه، تويش گورج تيغى ((بسم
 الله)) بو كوشتن و لەناوبردنى هەلكيشه و ناوى خوداى لى بينه، مەهیلە بەسەرتدا زال بى.

(۱۶) خەميازه: باويشك. صفای: نەشنه و خۆشى. تەن: لەش. هەستى: بوون.
 واته: وريا به، باويشكى مەستى تووشى بى ناگاييت نەكا. هيتەدى هەست بە بوونى خۆت

دەكەى، مەچۆره شەرى دوژمنانهوه و له خۆت بايى مەبه.

(۱۷) خرس: ورج. مەهار: دارىكه دەكرتە لووتى وشتر و پەتيكى پتۆه دەبەسزى، له لغاوى

له كەس پۆزیت نهوئ، جوز پازیت، گەر مهردی دهرویشی
 زهمن گەر قهحطی قووته، بۆت دهبارئ مهنن و هم سهلوا (١٨)
 پلهی چهرخ و فهلهك بگره، قیاسی بهرز و نزمی كه:
 بولهندی سووی پسته بی، كه پسته هسته بۆ بالآ (١٩)
 تهرهققی چند به تهعجیله، تهنهزول وا به سیرعهت دئ،
 به فهوارهی بده نیسهت، بولهندی و پهستیی دنیا (٢٠)

نەسپ بە کارتره بۆ رام کردن. دەدگێڕی: دەتگێڕی، دەتسوورنیتەوه. ئیستیهزاء: گالتهین کردن.
 واتە: وهك ورچی لۆتی بۆ تهماعی دنیا هەر ساته له مائیکي، شهبتان پهتی کردووه ته لووت و
 بۆ گالتهین کردن دهتگێڕی، یا ده رگا له خهلك دهگری.

(لۆطی) له (مان)دا ههلهیه و (لۆتی) راسته.

(١٨) مهن: گهزۆ. سهلوا: شوکه- ههردوو شیرینی خودا کردن.

واته: رۆزی له كەس داوا مهكه، چاوت له دهستی كەس نهی، تهنیا خودا رۆزیدهره، نه گەر
 زهویش قات وقری بی، گهزۆ و شوکهت له ناسمانهوه بۆ دهبارئ. ههرحهتد وتراوه، گهزۆ و شوکه
 له ناسمانهوه دهبارین، بهلام- له راستیدا- دهردراوی نهو درهختانه خوین كه بهسهریانهوه پهیدا
 دهبن. مهسهلهی گهزۆ و شوکه، نامازهیه بۆ له ناسمانهوه هاتنهخوارهوی خواردن بۆ بهنی ئیسرائیل
 کاتیک له بیایاندا بوون.

(١٩) سووی: بهروه. پسته: نزمی.

واته: بهراوردی بهرزى و نزمی چهرخ و رۆزگار بکه، تا بۆت دهربكهوئ نه گەر بهرزیت دهوئ،
 نزم بهروه و خاکیه به. نه گەر نزمیشت دهوئ، بهرز بهروه و له خۆت بای به؛ یا ئه گەر بهرزیت،
 خاکیه و خوداپهرست به. نه گەر نزم و کلۆلشیت، پروو بکه ره خودا، تا بهزهیی پیتدا بیتهوه.

(٢٠) تهرهققی: بهرزبوونهوه، ههلكشان. تهعجیل: خیرایی و پهله کردن. تهنهزول:

نزمبوونهوه، بارلاربوون.

واته: مروؤف چند زوو بهرز بیتهوه، وههیش به زووی نزم دهیتهوه. بروانه فواره و له گهڵ
 بهرزبوونهوه و نزمبوونهوهی دنیایدا بهراوردی بکه. دهینی چون ئاوه كه به پهله و توند بهرز دهیتهوه،
 كهچی به ههمان پهله و توندی نزم دهیتهوه. كهواته بهرزى و نزمی دنیایی هیچ نرخکی نیه.

(طهرهققی) له (مان)دا ههلهیه و (تهرهققی) راسته.

ذهللی نهفسی ئەمماره، شکستی بیمی ئەم ماره!
 پهناهت بو "عهلی" بینه، مهرو بو "بووعهلی سینا" (۲۱)
 به تاجی فهقر، ئەگەر "ئەدهم" صیفت، جوایی سولطانی
 له تهختی سهلتهنهت ههلسه، وهره ژیر خهرقهیی مهولا (۲۲)
 دلا! ههر کهس دهپرسی لیت: له "مهولا" کییه مهقصوودت؟
 بلێ: مهولایی دهرویشان، عهلییی عالییی ئەعلا (۲۳)
 سهلابهت دهگری ههنگامی شهرحی ههیههتی وهصفی،
 قهلم نایینه سهر کاغهن له رهشحهی جونبوشی ئەعضا (۲۴)

(۲۱) ذهللی: داماری. نهفس: دهروون. ئەمماره: فریوودەر. شکست: تیشکان. بیم: ترس. بووعهلی
 سینا: به (شیخ الرئیس) ناسراو بووه. زانا، فهیلهسووف، پزیشک، ئەستیرهناس و بیرکاری گهورهی
 ئیرانییه، که له (خهرمهینه)ی دهوری (بوخارا) له دایک بووه و له (هههمدان) کۆچی دوایی کردووه.
 واته: ئەگەر داماو و بهیدهستی دهروونی گلاو و فریوودهری خۆتی و دهترسی له بهردهمی ئەم ماره
 بیئیحازهیهدا تیکبشکی، پهنا بو ئیمامی عهلیی خاکینهی له ناخهوه خودا پهراست بیسه، روو مهکهره
 حهکیمی دنیایی وهک ئەبووعهلی سینای وهزیر و حهکیم و زانا.

(۲۲) ئەدهم: ئیراهیمی ئەدهم پیاوچاکێکی ئیرانی و له میرزادهکانی بهخ بووه. جویا: داواکه،
 بهدوای ههر شتیکیدا گهراو. خهرقه: جبه، بالاپۆشی دهرویش. مهولا: خاوهن و سهروهەر.
 واته: ئەگەر دهتهوی وهک ئیراهیمی ئەدهم (خ. پ) تاجی ههزاری لهسهر بنی و بگهیهتیه پایهی
 سولتانی و بیئیزی به خهڵک، له تهختی پادشایهتی دابهزه و وهره ژیر جبهی مهولای خودادۆست.
 (۲۳) واته: ئەی دل، ئەگەر لییان پرسیت: مهبهستت له "مهولا" کییه؟ بلێ: مهبهستم مهولای
 دهرویشانه که حهزرتی عهلیی پایهبرزه. ناماژهیه بو فهرموودهی ((مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ، فَعَلِي مَوْلَاهُ)).
 (۲۴) سهلابهت: رهقی، مهبهستی وشکبوون و نهبزوتنه. ههنگام: کات. رهشحه: نارهب،
 جواناو. جونبوش: لهرزه. ئەعضا: ئەندامهکان.

واته: که دیمه سهر باسی گهورهیی سیهتی عهلی (خ. پ)، دهستم وشک دهبی و قهلمه کهم
 لهبهر نارهبی لهرزینی ئەندام نایینه سهر کاغهن تا بنوسم.
 به داخهوه ناسناوی "سالم" بهم پارچهشیرهوه نییه، بهلام بیگومان هیه نهوه، چونکه نوسخه
 (مان) که پارچه که ههر لهویدا ههیه، به داوای سالم و بو خۆی نووسراوتهوه. ئەمه له لایهکهوه،
 له لایهکی تریشهوه شیعری تریشی ههیه ناسناوی ئەویان بیوه نییه.

(در هجو اسپ حمه احمد)

غم وهکوی یه هاته جۆش و کهوتمه گیتراوی بهلا
ئاوی هایل زایه کهشتی، هاتمه حالی حهلوهلا (۱)
شهطی میحنهت هات له سهردا، سهددی هۆشی پارفاند
بادی غم لیم بوو به شهرکی، جیسری شادیم تیکشکا (۲)
گهمیه کهوته گیتری نه مروود، تن وهکوی ئاش هاته خول
بای موراد کهی دی، خهبر ده، توو خودا ئهی ناخودا؟ (۳)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، ن، ف، کم، گم) دا هیده. سهرناوه کهی له (مان، ن) دا (در هجو اسپ حمه احمد)، واته له ههجووی نهسی حمههه. ناسناوی "سالم" یشی - وهك شیعره داشۆرین بابهته کانی تر - به سهروهه نییه. نیت نازانری نهم حمههه نهحمدهه کیته؟! دوور نییه سالم کاتی ناواری له (سئه) نووسیته، وهك چۆن چهند شیعریکی تری ههجووی لهوی وتوه.
کیشی عهرووز: رهمنی ههشتی مه جزوف.

(۱) یهه: ده ریا. هایل (هائیل): سامناک. حهلوهلا: تهنگانه و په ریشانی، له ((لاحول ولاقوة الا بالله)) وهه وهر گیراوه.

واته: په ژاره وهك ده ریا هاته جۆش و خورۆش و کهوتمه ناو گیتراوی په ریشانی، کهشتیه کهم ناویکی به لیشاو و سامناکی تیژا، خۆشیم دوچارای لیقه و مان هاتم و په ریشان مامهوه.
هاتمه (کم، گم): کهوتمه.

(۲) شهط: زی و چهمی گهوره. سهه: بهر بهست، بهنداو. پارفاند: فراندی و رایمائی. شهرک: شهرهک، داوی پاوکهه. جیسر: پرد.

واته: شهتاوی نه گهته له سهردا هات، لیشاوی هینا و بهر بهستی بیر و هۆشی دارووخاند و بردی. بای خهفته بوو به داویک، پردی شادیم شکا و لیکهچرا.

سهددی (گم): کهشتی. پارفاند (کم): پارفان. شهرکی (کم، گم): شورطه. دروست نییه، چونکه (شورطه) یا موافیق بای هه لک کردو به هه مان رووی رتی کهشتیه، نهک بای (موخالیفی) پتجه وانای رتی کهشتی که بۆ تیره گونجاو بوو.

(۳) گهمیه: کهشتی. نه مروود: له وه چهی حامی کوری نووچه، به سهر کیشی و ملهوری بهرامبهه

دادی دهریای میحنت و طوفانی غم، با بهس بدهم
 بیمه شهرحی بهدفعالیی بۆزهیی دامهنسیا! (۴)
 ئەی رەفیق کۆزلیکەیه، بین، وەك حەصار دەورم بدهن
 بی جلهو سوارم، وەرن سەیرکەن لە بارگیری قەضا! (۵)
 ئەسپێکی بۆز و ترووسک و سەرکەش و توند و شیرەت
 وائە، گەر خشپە بی، جووتە لە کلکی خۆی ئەدا! (۶)
 سپیە سەرپاک موو و بزائنگ و ژیرقەپۆز و یال و دووی
 گەندە باخەل، جووتە پێشانی، چەپ و راست دەست و پا (۷)

بە ئیراهیم خەلیل ناری رۆیشتوو و بانگەوازی خودایەتی کردوو. گێژی نەمرود: دەبی ئەو گێژ و
 خول و سەرئێشەیه بی که نەمرود تووشی خۆی کردن و هیچی لی بەدەست نەهێنان.
 واتە: کەشتیە کەم کەوتە گێژاوی نەمرود، دەرچوونی نیە، بەرەو ناخ دەچی. لەشم وەك بەرداش
 هاتە خول. توو خودا ئەی کەشتیەوان! بای موراد، بای موافیق، کە ی هەلەدەکا!؟

خول (کم، گم): گەر. خەبەر دە (کم، گم): خەبەر دا، واتە: خەبەر بد! توو (گم): تو.
 (۴) واتە: با داد و بی داد لەدەست دهریای مەینەت و لافاوی خەفەت بەس بی! با بیمه سەر
 باسی بەدکرداریی ئەسپە بۆزە ی چوارپەل رەش.

ئەگەر بیوتایە: ((بیمه سەر شهرحی فیعالی بۆزهیی دامهنسیا)) رەوانت و جوانت دەبوو، کورد
 (بیمه سەر) دەلی.
 سیا (ن): سیا.

(۵) کۆزلیکەیه: خربوونەو، کۆبوونەو، حەصار: شوورا. بی جلهو: جلهو نە کراو. بارگیر:
 هێست. قەضا: لێرەدا مەبەست بەلایە، قەزا و قەدەر.

واتە: ئەی هاوڕێکائەم، بین کۆبەنەو، وەرن وەك شوورە دەورم بدهن، فریام بکەون، بروانن چۆن
 بەبی جلهو سوار ی هێستری بەلا بووم و گیرم خوار دوو.

ئە ی رەفیق کۆزلیکەیه بین (ف): ئە ی رەفیق کۆزلیکەیی. (کم، گم): ئە ی رەفیقی کۆن لە
 کۆین، سا. دیارە بۆ روونووسکەرەو کە ساغ نەبوو تەو، بۆیە وای نووسبوو تەو.

(۶) ترووسک: چالاک. شیرەت: جەمووش، تووش و شەرائی، ئەسپی هار و بەگورەگور.
 واتە: ئەسپە کە ی ژیرم بۆز و توورە و شەرەنگێرە، ئەو نەدە سلە لە هەموو شتێک دەسلەمیتەو و
 رادەجەلەکی. ئەگەر دەنگی خشپەیک بەر گویی بکەوی، بە جووتە بەر دەبیتە کلکی خۆی و شەری

گەر زرنگەي پلپلە و ھەلقەيى زەنگ بگریتە گوئی
 جوت لەسەر پاشوو دەووستی، میثلی ورچ دیتە سەما (۸)
 دەست ئەبەم زینی بکەم، چونکە لە سواری عاجزە
 بۆ لەقە خۆی خۆش دەکات و مۆر دەبی لیم لابەلا! (۹)

لەگەڵ دەکا، ئەلبەت وا دەزانێ خەشپە کە لە کلکیەوویە!

ئەسپکی بۆز و ترووسک و سەرکەش و توند و شپەت (کەم): ئەسپە کە ی بۆز و ترسنۆک و سەرکەش و توند و شپەت. لەنگە (گەم): ئەسپە کە ی بۆز ترسەنۆک و سەرکەش و توند شپەتە. ئەمیش ھەروا لەنگە. ئەدا (ن، ف): دەدا. لەبەرئەوێ کێشە کە رەمەلە (فاعیلان)، دەبی برگی دەووم کورت بی، یان (ئەسپکی) وەك (ئەسپکی) بچۆنریتەو.

(۷) سەریاک: ھەموو. بژانگ: بژانگ. یال: تووکی ملی یە کەم. دوو: کلک.

واتە: ھەموو مووی بژانگ و ژێرقەپۆز و یال و کلکی سپیە و بن دەستی بۆگەنە، ناوچاوانی دوورەنگە، لایەکی رەش و لایەکی سپی. دەست و پێشی دوورەنگن، بەلام چەپ و راست؛ یانی پێی چەپی سپی و دەستی راستی رەش و دەستی چەپی سپی و پێی راستی رەشە. رەنگیشە مەبەست گێرۆگەوێری بۆزە بی، راستی بەرەو چەپ و چەپی بەرەو راستە.

سەریاک موو و بژانگ (کەم): سەریاکێ مووی شەب رەنگ. (گەم): سەریاک مووی شەب رەنگ. یال (گەم): یال. دووی (مان، ن): رووی، ھەر (یال و دوو) و تراوہ. گەندە (کەم، گەم): گەندی.

(۸) واتە: ئەگەر گوئی لە زرنگەي پلپلە و ئەلقەي زەنگ بی، لەسەر جوتەپێی رادەووستی و وەك ورچی لۆتی دیتە سەما! سالم دەلتی (سیرک)ی ئەم زەمانەي وینە کێشاوہ! دوور نییە، کاتی ناوارەبی لە ئێران دیمەنی وای دیی.

زرنگەي پلپلە و ھەلقەي زەنگ بگریتە گوئی (ف): زرنگە و پلپلەي ھەلقەي رەنگ بگریتە گوئی. (کەم، گەم): زرنگەي پلپلەي زەنگ و جەرەس بگەیتە گوئی. چت لە (مان)دا چووت یا چوست بووہ. ھەلەي نووسینە، (جوت) راستە.

(۹) ئەم بەیتە لە (کەم، گەم)دا بەیتی دواز دەبەمە.

واتە: کە دەمەوئ زینی بکەم، چونکە رقی لە سوارییە، خەریکە لەقە بوەشیتێ و لابەلایش لیم مۆر دەبیتەوہ.

ئەبەم (ن): دەبەم. (سواری) بەیتی شیوہ نووسی (مان)، (سواری)ش ھەلدەگری. چونکە (گەم): چونکو. دەکات (کەم، گەم): ئەکات. دەبی (کەم، گەم): ئەبی.

گەر له لايىن دابهزم، باز نيهه تم بى سوارى بم،
 ئاوزهنگى نادا، له دهورم دېته خول وهك ئاشى با (۱۰)
 گهى له گوى جۆگه كه بگرى، ديم به توندى لى خورم
 طاق و جووت جووته ئه وهند داويژى، پالوو هه لدهكا (۱۱)
 كاوو جوى گهر بىنمه پيش، وهك كهر ده لووشكى و هيديه!
 گهر له غاوى بو بهرم، بو جووته پاشووم تى دهكا! (۱۲)

(۱۰) ئەم بەیتە لە (ك، گم) گم) دا نۆیەمە. دووهم نۆیەى ئەم بەیتە و بەیتی پاشەوێش لە (ف) دا پاش و پێش.

باز: دووبارە، جارێكى تر.

واتە: ئەگەر جارێك بەیتی پێویست دابهزم و دووبارە بمهوى سوار بم، ماوهى ئەوهم نادا بى بىنمه ئاوزهنگى، چونكه وهك ئاشى به بانیشكردوو ده خولیتهوه!

لایى (ك، گم): لایهك. سوارى بم (ف): سوار بيم. باز نيهه تم (گم): با زينه تم، هه له يه.

(۱۱) لەم بەیتە بەدواوه لە (ن) دا نيه، چونكه لاپه ره كانى دواى فهوتاون.

گهى: مانگرتنى و لاخى بهرز، بى چه قاندىن. پالوو: پارچه يه كى كورتان ده درتته ژىر كلكى و لاخ. هه لدهكا: فرى ده دا، ده به زىتى.

واتە: ئەگەر له گوى جۆگه دا مان بگرى، به توندى تیرهى ده ژه نم و لى ده خورم. ئەوه نده جووته ده هاويژى، پالووى سهر ساتان و كه فه لى بهرز ده بيه توه.

گهى له گوى جۆگه كه بگرى (ف): گهى له گوى جۆگه كه ده گرى. (ك، گم): گهى له گوى

جۆگه ده گرى. له نگه. (گم): كهى له گوى جۆگه ده گه رى. طاق و جووت جووته ئه وهند داويژى

(ك، گم): تاق و جووت نه بن و داويژى. هه لدهكا (ك، گم): هه لئه كا. (داويژى)، ده بى بر گه يه كى

كورت بى، بۆيه وهك (داويژى) ده خو تر تيه وه.

(۱۲) ئەم بەیتە لە (ك، گم) گم) دا بەیتی سياز ده هه مه.

ده لووشكى: ده لووشكىتى، لووشكه: دهنگى و لاخى يه كسم كاتى ئاليك پىدان يا ئار بو بردن يان بىنىنى

بىچووى خوى. هيدى: ئارام.

واتە: كه كا و جوى ده نيمه بهر، وهك گوى دريژ لووشكه لووشكه يتى و ئارامه. كه ده يشموى

لغاوى بكه م، له بهر ئەوهى ده زاننى نيازى سوارىم هه يه، خوى بو جووته وه شاندىن ناماده ده كا.

بىنمه (ك، گم): بىخه مه. (گم): بىنيه. ده لووشكى و هيديه (ك، گم): ده لووشكىتى به تاو، له نگه.

وهختى ئالىك، پروپرووی مال، وهك شهمال شیرین دهوه
 بۆرینگه‌ی ته‌عجیل نه‌وه‌ند سسته، ده‌لیی وا داوه‌شا (۱۳)
 وهك كه‌ری دیژ فهوتی خوی و ره‌نجشی خوی ده‌وی
 هه‌ر له‌ نا‌کادا، به‌ عه‌مدن، خوی له‌ خمخۆرك ده‌خا (۱۴)
 وهك سه‌گیکی په‌ت‌پسین بی و سه‌د سنک بیری به‌ ده‌م،
 ده‌م ده‌با، که‌لبه‌ی له‌ پیچکه‌ی لاله‌غاوی گیر ده‌کا (۱۵)

ده‌کا (کم): نه‌کا.

(۱۳) نه‌م به‌پته له (کم، گم) دا به‌پتی شازده‌هه‌مه.

ده‌و: غار، را‌کردن. شیرین ده‌و: خوش‌ره‌وت و خوش‌غار. داوه‌شا: دارزا و که‌لکی هه‌چی پتوه نه‌ما.
 واته: که‌ ئالیکی ده‌ده‌می، یا ده‌بیه‌مه‌وه مال، نه‌رم و له‌سه‌رخویه. که‌چی له‌ رۆیندا سسته و
 که‌م‌پینی ده‌کا، ده‌لیی له‌شی داوه‌شاوه.

وهختی ئالیك پروپرووی مال، وهك شهمال شیرین ده‌وه (کم، گم): وهختی ئالیك پروپرو به‌ مال
 وهك با‌ی شه‌مال شیرین ره‌وه. بۆرینگه‌ی ته‌عجیل نه‌وه‌ند سسته، ده‌لیی وا داوه‌شا (کم): بۆرینگه‌ی
 ته‌عجیل نه‌وه‌ند سسته، نه‌لیی وا داوه‌شا.

(۱۴) ره‌نجش: نازاردان. خوی: خاوه‌ن. عه‌مدن: ده‌ست‌نه‌نقه‌ست. خمخۆرك: درز و که‌لین و
 قلیشی پرووی زه‌وی.

واته: وهك كه‌ری دیژ توپینی خوی و زیانی خاوه‌نی ده‌وی، بۆیه له‌ نا‌کاودا پتی له‌ درز و
 قلیشی نه‌رز گیر ده‌کا، تا سه‌رسم بدا و بکه‌وی.

فهوتی خوی و ره‌نجشی خوی ده‌دی (کم): فهوتی خوی و میخنه‌تی خوی نه‌وی. (گم): فهوتی
 خوی و میخنه‌تی خه‌لکی ده‌وی. (د‌دی- ده‌دی) له (مان) دا هه‌له‌ی نووسینه. هه‌ر له‌ نا‌کادا به‌ عه‌مدن
 (ف): هه‌ر له‌ نا‌کاودا به‌ عه‌مدن. (کم، گم): هه‌ر له‌ نا‌کاوا به‌ عه‌مدن. خمخۆرك ده‌خا (کم):
 خومخۆردا نه‌خا. (گم) خه‌خور داده‌خا. هه‌ردووکیان هه‌له‌ن.

(۱۵) په‌ت‌پسین: په‌ت‌پچرین، بی‌شه‌رم. سنک: په‌تی ملی سه‌گ که‌ پتی ده‌به‌سه‌رتیه‌وه. دیا‌ره بۆزه له
 سه‌گ چه‌توونتره، نه‌م په‌ت‌پسینه، به‌لام بۆزه لغاوشکیتیه! که‌لبه: ددانی پیتشه‌وه‌ی سه‌گ و درنده.
 پیتچکه: ده‌ست و پین. لاله‌غاو: سووچی ده‌م.

وهك سه‌گیکی په‌ت‌پسین بی و سه‌د سنک بیری به‌ ده‌م (ف): وهك سه‌گیکی په‌ت‌پسین بی و
 سه‌د سنک بیری به‌ فیئل. (کم، گم): په‌ت‌پسینی بی سه‌نه‌ک بیری به‌ فیئل. ده‌کا (کم): نه‌کا.

گەر حەمەى ئەحمەد بۆلى: بۆز خۆشبەزە، باوەر مەكەن
 ئىمتىحانم كرد لە (مەرگە)، واقىعى بۆلج رادەكا (۱۶)
 گوايە ئىظھارى غوروروى خۆى دەكا، دىم زىنى كەم
 ھەلدەتوورپىنى، ۋەكوو گاي بارنەبەر خۆى شىت دەكا (۱۷)
 گەر لە بازار بىفرۆشن، دۆم نەبى كەس نايكپى!
 بۆ بنى ھىلەك، لە لای من، كلك و يالى دەست ئەدا (۱۸)

(لە پىچكەى لالەغاوى)، راستر وابو (پىچكە و لالەغاوى) بى، چونكە (لالەغاو) پىچكەى
 نىيە. (پىچكە) لە (مان)دا بە (پىچكەى) نووسراو و نوختەكانى ژىر (چىپ) كەوتون.
 (۱۶) ئەم بەيتە لە (كم، گم)دا حەقدەيەمە.

خۆشەز: خۆش رەوت. مەرگە: ئەوسا دىيەكى ناوچەى پشەرى سەر بە سلىمانى بوو. واقىعى:
 راست و دروست. بۆلج: گەوج، نەزان، ئاكار ناپەسەند و بى كەلك.
 واتە: ئەگەر حەمەى ئەحمەد بۆلى ئەم ئەسپە خۆش رەوتە، بىرا مەكە، چونكە لە (مەرگە) تاقىم
 كردهو لە راکرندا بۆلجە.

خۆشەزە (كم، گم): خۆش رەو. مەكەن (ف، كم، گم): مەكە. واقىعى بۆلج (كم، گم):
 واقىعەن قۆر. رادەكا (كم): رانەكا.
 (۱۷) ئەم بەيتە لە (كم، گم)دا يازدەيەمە.

ئىظھار: نىشاندان. غورور: لووتبەرزى. ھەلدەتوورپىنى: بە جووتەو ھشاندەنو ە رادەكا،
 دەكەوتە بەلەفپرە و زگى دەچى.

واتە: كە دىم زىنى بكەم، غەراى دەيگرى و ھەلدەتيزىنى، ۋەك گاي تەمەلى بارنەبەر خۆيم لى
 شىت دەكا.

(دەكاى يەكەم (كم): ئەكا. (دەكاى دووهم (كم، گم): ئەكا.

(۱۸) دۆم: خەلكانى - كاتى خۆى - كاشى پەرۆ و بىزنگ و ھىلەك دروستكەر كە كاربان بە
 چەرم دەبوو.

واتە: ئەگەر لە بازاردا بفرۆشرى، مەگەر ھەر دۆم كپارى بى، ئەويش لەبەر مووى يال و كلكى
 بۆ بنى ھىلەك.

بىفرۆشن (كم، گم): بىفرۆشى. لە لای من، كلك و يالى دەست ئەدا (كم، گم): لە كەن من.
 سەپرە، لە (مان)دا (ئە) بەكار ھىتراو!

دوو قرۆش بۆ نالی، شایى کلکى، چەرمى دوو رپال
 پىنج قرۆش و شایىبەكە نرخی بۆزەى كەمبەها! (۱۹)
 وەك "خدر قوشچى"، چەقەل فېربوون حیسابى فارسى!
 ئەستېرە دەژمىرن، ئاخۆ لاكى بۆز كەى دېتە لا؟ (۲۰)

(۱۹) ئەم بەیتە لە (مان)دا نىيە.

قرۆش: دراویكى مەعدەنىي ھاوتای چل پارەى توركى بوو. شایى: شایى، دراویكى سەردەمى قاجارىي پەنجا دینارى بوو. رپال: دراویكى زىوی قاجارىي ھاوتای ۱۲۵ دینار بوو، لە ناخروئۆخرى حوكمى قاجارىدا كرددوویەتیه قرانك و پىنج شایى.

واتە: ھەر كەسك بىكرى، دوو قرۆش بۆ نالەكەى دادەنى، كە پاش تۆپنى لىنى بكىشریتەو و شایىك بۆ کلکى، بۆ ھەموو چەرمەكەشى دوو رپال. لەویش دەچى دوو رپال كرددیتە (۳) قرۆش! بۆیە دەلى: «پىنج قرۆش و شایىبەكە نرخی بۆزەى كەم بەھا».

دوو قرۆش (كم): دوو قرۆشى. پىنج قرۆش و شایىبەكە (كم): پىنج قرۆش شایىكە. (گم): پىنج قرۆش و شایى. ھەردووکیان لەنگن. (نالى)، (يالى) بوویە باشتر دەبوو. (بوى) «بۆزەى» برگەبەكى كورتە، لەبەرئەو بە (بوزەى) دەخوینریتەو.

(۲۰) قوشچى: بازچى، بازەوان. دېتە لا: بەلادا دى، دەتۆپى.

واتە: چەقەل مرخیان لە لاكى بۆزە خۆش كرددوو، وەك خدرى بازەوان حیسابى ئەستېرەژمىرى بۆ دەكەن، تا بزەن كەى بەلادا دى و دەتۆپى.

ناسناوى "سالم" لەم پارچەشەرعەیشدا نىيە. بەلى، وەك بىرمان بى، لە ھەجووھەكانىدا، یا ھەر ناوى خۆى نەھىناو، یان كەم!

ئاخۆ (كم): داخۆ (گم): داخوا. (تیبى) ئەستېرەیش كورتە، بۆیە بە (ئەستېرە) دەخوینریتەو.

- ئىبتىدا بۆز لە (سنە)ى كردوہ چەرا
بوويەتى، چونكە لەوئى، نەشئونوما (۱)
باوچوودى عەلەفى دەشت و زەلى
ئارەزووى هيجى نىيە، غەيرى كەما (۲)
گوو بە گوڤرى پودەرى خىوى بەرووى
چونكە دوورە لە كەما، هيزى نەما! (۳)
گەر موقىمى (سنە) بئى، ئەسپى عەرەب
عاقىبەت ئاوى ئەوئى حيزى دەكا! (۴)
كاشكى دادەنڤرا، سفرەصيفەت،
مادەرى ئەم سەگە، وەختى كە دەزا (۵)

(*) ئەم پارچە شيعرە ھەر لە (مان، ن، نم)دا ھەيە.

كيشى عەرروز: رەمەلى شەشى مەخپوونى مەحزوف.

(۱) ئىبتىدا: لە سەرەتاوہ. بۆز: ئەسپە كەيە. سنە: شارىكى گەرەى كوردنشينە لە كوردستانى

ئىران. چەرا: لەوہران.

لە سنەى كردوہ چەرا (نم): لە سنە كردوويە چەرا.

(۲) عەلەف: ئالف، ئاليك. زەل: قامىش. كەما: گيايە كى كىويى كويستانى، ھارين وشك

دەكرتەرە و ھەلدە گيرئ بۆ وەرزی ساردى زستان و دەدرتە و لاخ.

واتاى ھەردوو بەيتە كە: ئەو، لە سەرەتاوہ لە (سنە) لەوہ پراوہ! چونكە لەوئى بئى گەيشتوہ. جا

لەبەرئەوہ، نە گەرچى ئاليكى ئاليك بئى دان و زەلى دەشت و دەر زۆرن، چونكە فئرى كەمايە، كەما

نەبئى ئارەزوى خواردنى هيجى تر ناکا!

(دشت زلى) لە (مان)دا، دەشتى بە (دەشت و زەلى) يا (دەشتى زەلئى)يش بھونترتەوہ. لە (ن)دا

(دەشتى زەلئى)يە، دەشتى زەلئى: دەشتىكى ناوچەى (بەرزنجە)يە لە سلیمانى.

(۳) پدەر: باوك. خيو: خواوہن. بەروو: پيشوو.

واتە: خواوہنە كەى پيشوى خرايى فئىر كردوہ، بە كەما نەبئى داناكەوئى، بۆيە بئى ھيژە.

(۴) واتە: تەنانەت ئەسپى عەرەبىش بئى، نە گەر لە شارى (سنە) بئيتتەوہ، ناوى ئەوئى حيزى دەكا!

(۵) واتە: خۆزگە داىكى ئەم سەگە لەو وەختەدا كە دەزا و ئەمى لئى دەبوو، سكى وەك سفرە پان و

بهسكى بىن قووهت و بىن تاوه له دهو
 ناشكىنى له رهها بهيضه به پا (٦)
 شپهت و شهيهكهه و عينينه
 نيهه، ئيللا له سنه، فهحلى وهها! (٧)
 طهبعكهه، خووگدهم و فيل خوراك،
 پوزهگا، لچ شوتور و رهعدصهدا! (٨)
 توژه پى گاهى گلانى له دهوا،
 ههههس ناسا له سههرا هاژه دهكا (٩)

به كالا بووايه تهوه و نهه عيره تهى نه بووايه!

(دادرا) له (مان) دا ههلهى نووسينه و (داده در) بووه.

(٦) دهو: راكردن، غار. رهه: پى. بهيضه: هيلكه. پا: بى.

واته: له غار و راكردندا نهوهنده بى هيز و بى تينه، نه گهر هيلكه له ژير پيدا بى، ناشكى!

(٧) شهيهه: حيلهى نه سپ. شهيههكهه: حيله كردوو. عينين: شله پهته، نيره مووك و

له پياوه تى كه وتوو.

واته: شتىكى سهيرو سه مه رهيه، تووره به، حيلهى دهلى زههه كهره، هيجى له باردا نيهه! نيره

وهها نيره مووك، لهو شاره نه بى، له هيج لايهك نيهه!

شهيههكهه و عينينه (نم): شهيهه و عينيه. ههله و لهنگه. (شهيههكهه) له (مان) دا ههلهيه و

(شهيههكهه) راسته.

(٨) خووگ: بهراز. دهه: زار، دهه بى خواردن. خوراك: خواردن. فيل خوراك: خواردنى ههتهه

خواردنى فيل! پوز: قه پوز، دهه وههوس. لچ: ليو. رهعد: چه هاخه. صهدا: دهنگ.

واته: خووى خووى كهر، دهه و قه پوزى وهك هه بهراز، پرخهه وهك هه فيله، قه پوزى وهك هه

گا نه ستور و ناقولايه، لچى وهك لچى و شتر شور بووه تهوه، ناوازى وهك نالهه ههوره تريشهيه!

(٩) واته: له كاتى غاردا كه ده گلى، ريگهه بان هه مووى دههيه تهه پوتوز، وهك ههههس

له سههردا گل دههيهتهوه و هاژه دهكا! لافا نههه و نههه حالت بى!؟

توزى پى گاهى گلانى له دهوا (ن): توژه .. تاد. توژه ريگايى گلانى له دووه.

پشتی یهك میل و ملی یهك وهجهبه
 زگی قامیش و خورش خهرمهنی كا! (۱۰)
 مهحوه گوشتی بهدهنی ئه و به دهمی
 گاهی زینکردنی وهك خیگهیی با! (۱۱)
 مهقصه د ئه ر دهه قهدهمه، بۆزه دهلی:
 من كوچا، مهنزلی ئهمشه و له كوچا (۱۲)
 من گنیهام له كهفایه و عهزه زین،
 پوو دهکاته من و له و جووته دهدا! (۱۳)

(۱۰) وهجهب: درێژایی بستن. خورش: خواردن. خهرمهن: خهرمان.
 واته: پشتی بهقهد میلی که له رینگای دهشتهکاندا دایدهچهقینن، درێژه. درێژایی ملی بهقهد
 بستیکه! زگی وهك قامیش باریکه، کهچی خۆراکی خهرمانی کایه!
 (۱۱) مهحوو: نهماو. دهم: ههناسه. خیگه: هیزه، پستهی حیوان که به تایهتی بۆ رۆن تێ کردن
 خۆشه دهکری، نهوسا به کارهتانی نهم دهفره باو بووه. خیگهیی با: هیزهیی پر له با، نهك رۆن!
 واته: کاتی زین کردن، ههرچی گوشتی لهشیهتی به بایهك! له دهمیهوه یا له شویتکی تریهوه!
 دهردهچی، وهك هیزهیی پر با که خالی کردنهوهی ماندووبوونی ناوی! یا لهوانهیه دهم به واتای
 ههناسه نهی، بهلکوو مهبهست دهمی کابرا بێ.
 خیگهیی با (نم): خیگهیی کا. دیاره ههلهیه، چونکه ههرگیز خیگه بۆ کا به کار نههینراوه.
 (۱۲) مهقصه د: جیی مهبهست، ئه شویتنهیی وا ریبوار دهیهوی بیگاتی. دهه: ده. قهدهم:
 بێ. كوچا: کوی.

واته: ئه گهر رتی بۆزه ده بێ بێ، دهلی: من له کوی و مهنزلی ئهمشه و له کوی؟ کهی دهیگهمن!
 دهلی (مان): وهلی. من كوچا (نم): من كوچاوو.
 (۱۳) گیاه: گیا. كهف: بهری دهست. لیژه مهبهست دهسته. عهزه: عهزیز.
 واته: بۆزه روودهکاته من که گیام به دهستهوهیه، بهلام خهریکه جووته بگریته عهزیز که زینی بۆ
 ناماده کردوو له بکا.
 روو دهکاته من و (نم، پ): دهشنی بۆ من و. جوانره.

ناشنى بۆزە، مەگەر بۇ گزرە
 گەردنى ناگرئى، جوز توربەيى كا (۱۴)
 ساعەتى، لۆدەيى كا سەھلە بخوا
 فەرسەخى، صاحىبى خۆي صەعبە بىيا! (۱۵)
 بۇ پەھى لازمە، ناچى بە كوتەك
 پووبەپووى پووش و گنىيا دى بە سەما (۱۶)
 وەختى ساغەونى (!) لە تەعلیمی عزیز
 جایی رەوت و دەوى ھەر لۆقە دەكا (۱۷)

(۱۴) ناشنى: ناچوولنى، ئارەزووى نابزوئى. گزرە: پووش و پەلاشى كۆكراوہ. جوز: جگە لە. توربە: توورەكە.

واتە: بۆزە، ھەر بە گزرە كەيفى ساز دەيى. تەنيا توورەكەى كا پىرەپىرى مليەتى.
 گەردنى ناگرئى جوز توربەيى (نم): گەردنى ناگرئى حيز توربەيى. ھەلەيە. (گزرە) لە (مان)دا بە
 (گىزەرە) نووسراوہ. ديارە ھەلەيە، چونكە وشەكە كوردىيە. (ئى)ى (ناگرئى) كورتە و لەبەر كىش
 وەك (ى) دەخوئىرتەوہ.

(۱۵) لۆدە: كادائىكى درىژە، تا پشتىنەيك لە قور بەرز دە كرىتەوہ. پىر دە كرئى لە كا و قەسەلى
 لەسەر دادەنئى و سەرەكەى بە قۆقزى سواخ دەدرئى. سەرتىلەى لە دوولواوہ ھەيە و تا زستان
 نايشكىتىن. فەرسەخ: سى ميل يا دواز دە ھەزار ياردە (بال). صەعب: گران.

واتە: ئاسانە بەلايەوہ لۆدەيك كا بە سەعاتىك بخوا، بەلام ناتوانى فەرسەخىك رى بكا.
 (سەھلە) و (صەعبە). لە (نم)دا بەرودوا بە (مەھلە) و (طبغە) نووسراون. (يى)ى (لۆدەيى) كورتە و
 لەبەر كىش بە (لۆدەيى) دەخوئىرتەوہ. (صاحىبى)ش، كورتە و بە (صاحىبى) دەخوئىرتەوہ.

(۱۶) پەھى: رىيەك. پەھى (پەھى)ش ھەلدە گرئى.
 واتە: كوتە كىش بە سەرىدا بكىشى، ناچى بۇ شوئى پىويست. كەچى بە سەماوہ بەرەو پووش و
 گىيا دى.

(۱۷) ساغەونى: ساغ نەبووہوہ چىيە؟ دەشى (ساغە و دى) بى. تەعلیم: مەشق و فىر كردن. جا:
 جى. دەو: غار و راكردن. لۆقە: ھەنگارى گەورە.

نەگەر (ساغە و دى) بى، كە رنى تى دەچى، واتە: كاتى ساغە و پاش مەشق و راھىتانى عزیز
 دىتەوہ، لە جى رەوت و غارىدا ھەر لۆقە دەكا.

دهشکیننی دهههنی سهنگی زهمین
 بهس به سه رسم، له رهها سوچده دهبا (۱۸)
 گاهی دهو، خووگصیفهت، گهر شهقی کهی
 له عهقهب، ناگهری ئهستوی به قهفا (۱۹)
 به حهقیقهت نییه جوز کوپرهیی شیخ
 له ههموو پرووی زهمین، عیبرهتی وا (۲۰)
 بهسه "سالم"، مهکه لهم سهبکه خهیاڵ
 لاده لهم فیکره، حهیا ی بۆزه نهما (۲۱)

عهزیز (خم): سهه. (تی)ی (وهختی) کورته و به (وهختی) دهخوینریتهوه.
 (۱۸) دهههه: دهه. سهنگ: بهرد. بهس: ئهوهنده زۆر. سه رسم: ههلتووتان، بهسهردا کهوتن.
 سوچده: کپنووش.

واته: له ریدا ئهوهنده زۆر سه رسم دهدا و کپنووش دهبا، بهردی زهوی دهه و ددانى دهشکیننی.
 به سه رسم، له رهها (ن): له سه رسمدا به سهه.
 (۱۹) گاه: کات. خووگصیفهت: سیفهت وهک بهراز. عهقهب: دوا. نهستۆ: گهردن. قهفا: پشت.
 واته: له کاتی غاردا وهک بهرازه، ئه گهر له دواوه لهتوپهتی بکهی، ملی بهرهو پشتی
 ههلتاگهریتهوه. نه گهر وهربگهریتهوه، تیره ی قنگی دهپچری!
 له عهقهب، ناگهری ئهستوی به قهفا (ن): له عهقهب، ناگهری ئهستوی له قهفا. (خم): گهردنی
 ناگهری بۆ سووی قهضا.

(ئهستۆ)ی شیوه نووسی (مان) (اسطویه، دیاره ههلهیهکی زهقه.
 (۲۰) جوز: جگه له. کوپره: بیجووی و لاخ. عیبرهت: په ند.
 واته: له راستیدا ههموو پرووی زهمین بیجووه و لاخیکی وهک ئهمدی شیخ بهپه ندبووی تیدا نییه.
 به حهقیقهت نییه جوز کوپرهیی (خم): به حهقیقهت نییه جر کردهیی. ههلهیه.
 (۲۱) سهبک: دارشتن، لیره شیعردانانه بهم شیوه ههجووه.
 واته: سالم، بیر لهم جوژه دارشتهی شاعر مه که رهوه، چونکه بۆزه نابرووی چوووه.

موعجیزه‌ی یاری پهری چیه‌ری دل‌ارام شکا
شه‌طی ساوا، تاقی کیسرا، ناگری یه‌زدان فه‌نا (۱)
پووی جیهان بی‌ره‌ونه‌قه، یاران بلّین با دهرکه‌وئ
سه‌روقه‌ددی جامه‌نه‌سرین، ما‌ه‌رووی گول‌قه‌با (۲)
هؤش له کوی؟ نارام له کوی؟ نه‌ی قوبه‌سه‌ر خؤم و خیره
چاوی پرئه‌فسوونی مه‌یگونی به نیما دل‌ده‌با (۳)

(*) نه‌م پارچه‌شیره له (نم، پ، گم) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: ره‌مه‌لی هه‌شتی مه‌خبوونی مه‌حزووف.

(۱) پهری چیه‌ره: روخسار شیوه‌په‌ری، ساوا: ساوه، دهریاچه‌یه‌که لای شاری (سه‌ماوه‌ی خوارووی عراق؛ ده‌لّین - گوایه - هموو سالتیک زه‌لامیکی تیدا خنکیندراوه، تا له لافاو رزگار بن. ناوه‌که، شه‌وی له‌دایکبوونی پیغمبه‌ر (د.خ) رۆجووه و دهریاچه‌که وشک بووه. هه‌ر نه‌و شه‌وه، تاقی کیسرا که نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی فارس بووه، له‌ت بووه و ناگری ناگر په‌رستان، نه‌گه‌رچی پاسه‌وانی به‌دیاره‌وه بووه تا نه‌کوژیته‌وه، کوژاوه‌ته‌وه. نه‌م رووداوانه‌ به‌نیشانه‌ی گه‌وره‌یی پیغمبه‌ر (د.خ) دانراون و نه‌وه‌یان گه‌یاندووه که سته‌م و بی‌دینی به‌پیدا‌بوونی نه‌و نامین و ده‌پچرتنه‌وه. ساوه، شوینکی خوراسانیشه. واته: سالم نیستا ده‌لّی؛ موعجیزه‌ی یاری روومه‌ت‌په‌ری من، نه‌م کاره‌ گه‌ورانه‌ ده‌کا و نه‌و شتانه‌ی وا باس کران، له‌ناویان ده‌با.

شه‌طی ساوا (گم): ناوی (ساوه). ناگری یه‌زدان (پ): ناته‌شی نیران. (گم): ناگری زه‌رده‌شت.
(۲) سه‌روقه‌د: بالا وه‌ک سه‌رو. جامه: کراس. نه‌سرین: گولیکی جوانی بجووکی فره‌په‌ریه، کراسی یاری سالم له‌ره‌نگی جو‌راو‌جو‌ری نه‌و گولیه‌یه! ما‌ه‌روو: روخسار وه‌ک مانگ. قه‌با: که‌وا.
واته: یاران، با بالای وه‌ک سه‌رو و کراسی وه‌ک گولئی نه‌سرین و رووی وه‌ک مانگ و که‌وای وه‌ک گولئی یار دهریکه‌ون.

یاران بلّین (نم): باری بلّین. گول قه‌با (گم): مه‌خهل قه‌با.

(۳) خیره‌د: عه‌قل. نه‌فسوون: سیحر، قیل. مه‌یگون: شیوه‌ی مه‌ی. نیما: نیشاره‌ت کردن.
واته: که چاوی پر له سیحر و خو‌ماری یار به نیشاره‌ت دل بر خوی به‌ری، نیتر ویرانه‌مال خؤم که هؤش و نارام نامین.

بهخ بهخ ئەى ياران! تەماشای شەوگەتى ئەم جیلوه کەن
 دیدەتاهوو، عەنبەرىن موو، موشك بوو، حۆرى لىقا (٤)
 پرووى دلارام بەهەشتیکە لە ئیمکانى خولود
 ئارى، ئارى! مەنعى نەسلى ئادەمى بۆیە دەکا (٥)
 دل بە لەمحه ناسرەوئ، هەرگیز لە پەیکانى موژەى
 دەم بە دەم، ئیما بە ئیما، دئ وەکوو تیری قەضا (٦)
 پەشكى نافەى، بۆیى زولفى، نافى غونچەى کرد بە خوین
 وا لە گەردنیا خەراجى گەردنى تاهووى خەتا (٧)

ئەى (پ): هەى. پڕ ئەفسوونى مەىگرونى (گم): پڕ ئەفسوونى من ...
 (٤) بهخ بهخ: هەى هەى. جیلوه: جوانى و ورشە. دیدەتاهوو: چاوانسك. عەنبەرىن موو: موو
 بۆندار وەك عەنبەر. موشك بوو: بۆنى ميسك پتو. حۆرى لىقا: پەرى شپۆ و روخسار.
 واتە: هەى هەى ياران، بە خۆشپەوه پڕوانسە دەرگەوتنى ئەم شۆخە، كە ئەو نیشانانەى
 سەرەوئى هەن.

بهخ بهخ ئەى ياران (گم): بهخ و بهخ ياران. شەوگەتى ئەم جیلوه كەن (گم): جیلوهى ئەم
 شیرینە كەن.

(٥) ئیمکان: لە كردن هاتوو. خولود: نەمرى. مەنع: قەدەغە كردن. نەسل: نەو، وەچە.
 واتە: روخسارى يارم لە بارىدايە وەك بەهەشت بێتە ماىەى نەمرى. بەلئى، بۆیە ئەمیش وەك ئەو
 شپۆ كە لە ئادەم قەدەغە كرا، لە من قەدەغە كراو.

ئارى ئارى (پ): ئار ئارى. هەلەى نووسینە. (رى) ئارى) كورتە و لەبەر كیش بە (ئارى)
 دەخوتریتەو. مەنعى نەسلى (گم): عیشقى نەسلى. بۆیە (پ): بە دەى. دەى، یە كەم مانگى زستان بە
 حیسابى سالى هەتاوى.

(٦) لەمحه: چاوتروو كاندتیک. پەیکان: سەرەتیر. موژە: برژانگ. دەم بە دەم: هەناسە بە هەناسە،
 سات بە سات. ئیما بە ئیما: ئیشارەت دواى ئیشارەت. تیری قەضا: تیری قەدەر (چارەنووس).
 واتە: دل، لەبەر سەرەتیری برژانگى يار، تەننەت بۆ چاوتروو كایتكیش سەرەوتى نیە. نیگا و
 ئیشارەتى چاوى، هەناسە بە هەناسە یا سات بە سات یە كینە وەك تیری قەدەر دئ.

بە لەمحه ناسرەوئ (گم): هەمیشە ناسرەوئ. موژەى (پ): موژە.
 (٧) پەشك: بە خەیلی پڕ بردن. نافە: ناوك، ميسكى بۆنخۆشى بن ناوكى ئاسك. ناف: ناوسك،

گهر له سایه‌ی ناستانه‌ی دل‌بهرم جیم ده‌ست‌که‌وی
 قهت شه‌ره‌ف ناکه‌م هه‌وه‌س ئیت‌ر له‌ژیر په‌پری هوما (۸)
 جان موحه‌ققهر، نه‌قد‌به‌رکه‌ف، سه‌رف‌گه‌نده و مونته‌ظیر
 خوسره‌وی خوویان بلین: "سالم" نه‌وا پیش‌که‌ش ده‌کا (۹)

ناوجهرگ. وا له گهر دنیا: ئوبالی له نه‌ست‌زیدایه. خه‌راج: داهات و باج. ناھوو: ناسک. خه‌تا: شاری خه‌تا.
 واته: یاری ناسک‌شیرهم به بۆنی نه‌گریجه‌ی خۆی دلی خونچه‌گولی بریندار کرد، چونکه بازاری
 بۆنی خونچه له ناستی نه‌و بۆنه‌دا شکا. ناسکی خه‌تایش که -به هه‌مان شیوه- به هزی میسکی
 ناوکی یاره‌وه باوی نه‌ما، ئوبال و باجه‌که‌ی له نه‌ست‌زی نه‌ودان.

نافه‌ی (گم): نازی. بۆی (گم): بۆنی. نافه‌ی غونچه‌ی (گم): قه‌لبی خونچه‌ی. قه‌لب راسته.
 (۸) ناستانه: به‌رده‌رگا، که‌وشکه‌ن. هوما: بالنده‌ی هوما، پیرزه.
 واته: نه‌گهر جینه‌کم له به‌رده‌رگای مالی یاردا ده‌ست بکه‌وی تیندا بکه‌وم، هه‌رگیز ناره‌زوو ناکه‌م
 شه‌ره‌فی نه‌وه‌م بێ بیری بچمه‌ ژیر بالی هوما و پایه‌ی پادشاییم به‌ نسیب بێ.
 جیم (پ): جی. قه‌ت شه‌ره‌ف ناکه‌م هه‌وه‌س (پ): ناره‌زوو ناکه‌م شه‌ره‌ف. (گم): قه‌ت
 هه‌وه‌س ناکه‌م نه‌من. په‌پری (پ): بالی. دروست‌زه.

(۹) جان: گیان. موحه‌ققهر: ناچیز و بێ‌نرخ. نه‌قد: دراو، کینایه‌یه له دل. به‌رکه‌ف: له‌سه‌ر له‌بی
 ده‌ست. سه‌رف‌گه‌نده: زه‌بوون و سه‌رداخستوو. خوسره‌وی خوویان: شای جوانان.
 واته: سالم، گیانی بێ‌نرخ و ناچیزه، دلی له‌سه‌ر به‌ری ده‌ست زه‌بوون و چاره‌پوانه. به‌ شای
 جوانان بلین: گیان و دلی پیش‌که‌ش ده‌کا.
 نه‌قده به‌رکه‌ف (نم، گم): نه‌قد ده‌رکه‌ف. مونته‌ظیر (گم): چاره‌ری. ده‌کا (نم، گم): نه‌کا.

حهسره تا دل غافل، نازانی قيسمهت چي دهکا؟
ئه مرۆ ليره م بوو به مهسکهن، ناخو فهدا کويم دهبا؟! (۱)
به دره قهي ميحنهت نومايه، شاطري ته قدير مودام
دهست که شمه و پيش پرهو، دهبا به مه نزلگاي به لا! (۲)
نابه له دبئ چاره بوو دل، ناره زوي نارامي کرد
هات و نه يزاني، له پردا که و ته ناو چاهي جه فا! (۳)

(*) نهم پارچه شيعره هه ر له (م، گم) دا هه به. له (م) دا نو سراوه: «ئه وهی ئاتی نهو هه ليه سته به که "عه بدور پره جان سالم" فهر مويه تي که چو وه ته شاري (حيلله)، له ماله عاره بيك ميوان بووه، خزمه تيان نه کردووه».

کيشي عه روز: ره مەلي هه شتي مه جزووف.

(۱) حهسره تا: به داخه وه. مهسکهن: خانوو، جي دانيشتن. فهدا: سهي. کويم دهبا: بو کويم دهبا. واته: دل بي ناگايه له وه که چاره نووس چي به سهر مرؤ فا ديني. نه مرؤ جي ورتي ليره به، سهي نازاني به ره و کوئي دهبا.

حهسره تا (گم): ناخ و داخ. نه مرؤ ليره م بوو به مهسکهن، ناخو فهدا.. (گم): نه مرؤ و ليره م، به لام ناخو به ياني.. (م) يش (ئيره م) به هه له به (ليره م) نووسيوه.

(۲) به دره قه: رابه ر، ري نيشانده ر. ميحنهت نوما: نيشانده ري مه بنهت. شاطر: پيشه وي کاروان، ته ته ر. ته قدير: چاره نووس. مودام: هه ميشه. دهسکه ش: دهسکه ش، دهسکه ش.

واته: مه بنهت نا شکر دياره، چونکه ته ته ري چاره نووس هه ميشه دهستم راده کيشي و پيشه وه و چاوساغمه، به ره و مه ليه ندي نه هه مته تي و به لام دهبا.

(دهسکه شه) له (م) دا به هه له به (دهستي که شه) نو سراوه. نهم به يته له (گم) دا به م شيوه به به:

شاتري ته قدير که پيش که وت، راته کيشي و تو ده روي

کاتي ده يزاني که وا خستوتيه ناو دامی به لا

(۳) نهم به يته له (گم) دا نيه.

نابه له د: ناشاره زا. چاه: چال.

واته: دل که هه و لي نارام گرتن ده دا، ناچار به ناشاره زاي ملي نا و کو تو پر که و ته ناو چالي

مه بنهت و ده رده سه ري.

(حیلله) خورمايه، منیش میّش، جیسری دامی عنکه بووت
 نه فسی سه رکهش دامنه دیوه، روو له شیرینی دهکا (۴)
 گهردشی دهوران جله و کیش بردمیه مالی عاره بی
 چووم و دیم، نه ممانه چوومایه، دریغا، هسه رها تا! (۵)
 ته لّخ کام و ته لّخ وهقت و ته لّخ پرووم کرد ساعه تن
 ته لّخییگم خسته پرووی، زه هریش به ئینسانی نهکا (۶)

(۴) حیلله: شاری (حیلله) ی ناوه راستی عراق. جیسر: پرد. دام: داو. عنکه بووت:
 جالجالۆکه. سه رکهش: سه رکیش.

واته: حیلله شاری شیرینی خورمايه و منیش وهك میّش روو له شیرینی دهکهم. به لام ناچارم
 بهو پرده دا بهر مهوه که وهك تهونی جالجالۆکه وایه. نه فسی سه رکیشم ئهو تهونه نابینی و تیی
 ده که وی. یانی ریم که وته ئهو شاره و لئی مامهوه.

(شیرینی) له (نم) دا به ههله به (شیرینه) نووسراوه. حیلله (گم): چله. ههله یه. منیش میّش،
 جیسری دامی عنکه بووت (گم): منیش میّشکی زۆر شیرین په رست. دامنه دیوه، روو له شیرینی
 دهکا (گم): روو له خورمای کورد کوژی به دفه پر دهکا.

(۵) گهردش: سووران. دهوران: رۆژگار.

واته: گیت و خولی رۆژگار گه یاندمیه ماله عه ره بیک، خوزگه ریم تی نه که وتایه و ههچم نه بینایه.
 گهردشی دهوران (گم): ره هه بهری قیسمهت. بردمیه مالی عاره بی (گم): بردیه مالی .. چووم و
 دیم، نه ممانه چوومایه، دریغا، هسه رها تا (گم): کاشکی هه رگیز من نه چوومایه، به لام چارم نه ما.

(۶) ئهم بهیته و سئ بهیتی پاشه وهی له (گم) دا نین.

ته لّخ: تال. کام: ناره زوو. ساعه تن: لهو ئان و ساهه دا، هاوکات.

ده بوو ئهم بهیته بهو پینه که هه ر ئهو ماله عه ره به مایه ی ناره حه تی ئهم بوون، وا بووی:

ته لّخ کام و ته لّخ وهقت و ته لّخ پرووی کرد ساعه تن

ته لّخییگی خسته پرووم، زه هریش به ئینسانی نهکا

واته: ده موده ست ناره زوو و کات و روخساریکی تالی نشان دام، روخساری منیشی تال و دلی

ته نگ کردم، وهك چۆن ژه هر کار له مرۆه دهکا.

عالمی ئینسانییەت لاجوو له لای ئەمن و ئەوی،
 من له تاو عیجزی ضەمیری، ئەو له بەر فەقدی وەفا (۷)
 لای یەساری دیدەوو گوئی، بۆی ئەما سەمع و بەصەر
 ئەهلی دەستی چەپ له یومنی من ئومیدیان ئی برا (۸)
 هیندە مات دانیشتم و ئەپرسی، ئەژنۆم هاتە ژان
 ناعیلاج وەك پووش له مەوجی نابەلەد خۆم گرتە لا (۹)
 حوجرەییكەم كەوتە دەست و چوومە ناوی وەك قەفەس
 كەبکی جەنگ ئاسا له برسان دڵ له سینەم سەر دەدا (۱۰)
 خۆم چەپۆكەم دا بەسەردا، ئەسپەكەم شیوەنیەتی
 تازەمان كرد هەردو لا شینی شەهیدی كەربەلا! (۱۱)

(۷) عیجز: لە کار کەوتن. ضەمیر: وێژدان. فەقد: لە دەستدان.
 واتە: ئێر مرۆڤۆستی لە نیاغاندا هەلگیرا، من لە بەر ئەوهی ئەو وێژدانی نەبوو، ئەویش
 لە بەر ئەوهی من بێ وەفا بووم.

(۸) یەسار: چەپ. سەمع: بیستن. بەصەر: بینین. یومن: راست.
 واتە: لە بێزاریدا، چاو و گوئی لای چەپ، نەبین و نەبیست بوون. ئەوانە ی لە لای راستیشەوه
 بوون، هیوایان نەما.

(۹) مەوج: شەپۆل. خۆم گرتە لا: خۆم خستە لایە کەوه، گۆشە یەكەم گرت.
 واتە: ئەو ئەندە مات و كز دانیشتم و ئەو لێی نەپرسیمەوه، ئەژنۆم كەوتە نازار. وەك چۆن پووش
 دەكەوتیتە بەر شەپۆلی بێ نامانی ئاو، ئاوا كەنارم گرت.

(۱۰) حوجرە: ژوور، هۆدە. كەبکی جەنگ ئاسا: وەك كەوی شەرەكەو. سەر دەدا: سەری پێدا
 دەكێشێ.

واتە: چوومە ناو ژوورێکی وەك قەفەس، وەك كەویکی شەرکردووی ماندوو له برساندا بێ نارام
 بووم، دڵم له سینەمدا هەدای نە دەدا.

قەفەس (گم): قەفەز. كەبکی جەنگ ئاسا له برسان (گم): وەك كەوی تۆر دڵ له برسانا. نەدا
 (گم): دەدا. له (نم) دا بە ئەلە (چەنگ ئاسا) نووسراوه.

(۱۱) واتە: خۆم بە چەپۆك بە سەردا دەكێشتم و ئەسپەكەم شیوەن دەكا. هەردوو كمان شینی
 شەهیدی كەربەلامان تازە كردەوه.

ئەھلى كووڧە فەقدى ئاويان كرد لە مېھمانى عەزىن،
 خانەخوڧى من مەنعى نان و قووت و جىڭگە و پى دەكا! (۱۲)
 خانەخوڧى مېھمان نەوازە، وەر نە سەيرى حورمەتم،
 دۆشەكى خۆ خاك و خۆلە، سەر كەشى ئەسپىم سەما! (۱۳)
 شىشى سوور بىنن، وەرن خالىگەمان داغ كەن بە جوت
 چونكە ژانمانە، من و ئەسپىم، لەبەر سەردىي هەوا! (۱۴)
 توورەكەي ئەسپىم زەمىن و موتتەكاي خۆم زانووه
 قووتى من خوڧىنى جگەر، خۆراكى ئەو تەصوڧىرى كا! (۱۵)

خۆم چەبۆكم دا بەسەردا (گم): من چەبۆكم دا بەسەرما. شىوئەتەي (گم): سىمكۆلى كرد.
 (۱۲) فەقدى ئاويان كرد: ئاويان نەدايى. مېھمان: ميوان.
 واتە: خەلكى كروفە لە كاتى شەرى "حسەين"ى شەھىددا، ئاويان لە ميوانى خانەدان و
 خۆشەويست برى، خانەخوڧى من ناو و نان و جى و پىشەم لى قەدەغە دەكا.
 فەقدى ئاويان كرد (گم): ئاوبريان كردووه. مېھمان (گم): ميوان. قووت و جىڭگە و پى دەكا
 (گم): ناو و پى و جىم لى دەكا.
 (۱۳) مېھمان نەواز: ميوان دۆست. دۆشەك: ژىرراخەرى لە خورى، لۆكە يا پەرۆ. سەر كەش: لىقە،
 ئەوھى بەسەردا دەكىشىرى.
 واتە: خانەخوڧى ميوان دۆستە، بىروان چۆن رىزى لى ناوم؛ خۆم خاك و خۆل دۆشە كەمە، لىقەي
 ئەسپە كەيشەم ناسمانە.
 مېھمان نەوازە (گم): ميوان نەوازە. حورمەتم (گم): پياوئەي. سەر كەشى (گم): سەر راخەرى.
 (۱۴) خالىگە: لاكە لەكە، قەبرغە، خوار پەراسوو.
 واتە: من و ئەسپە كەم بە ھۆى سەرماي شەوھو كۆلنج و بركمان كردووه. چارمان ئەوھىە
 لاقەبرغەمان بە شىشى سوورەوھە كراو داخ بكەن، تا ژانمان نەمىتى.
 ژانمانە (گم): ژانمان كرد.
 (۱۵) ئەم بەيتە و بەيتى پاشەوھى لە (گم) دا نىن.
 موتتەكا: راگر، ئەوھى خۆى بەسەردا بەدى و راي بگىرى. زانوو: نەژنو.
 واتە: ئەسپە كەم ھىچ نىيە بىخوا، مەگەر وىندى كا خۆراكى بىن. خۆيشەم سەرم كردووتە سەر
 نەژنو و خوڧىنى جگەرى خۆم خۆراكەمە.

کورکه کورکيه ئەسپه کەم، خوشم دەنالم جاربه جار

ئەو لە داخی ئاخوڤ و جۆ، من لە هەسرەت جی و چرا! (١٦)

با من و بارگیری کویت هەردوو بنووين، بەشکم بە خو

من ببینم ڤووی طهعام و ئەو ببینن ڤووی چەرا! (١٧)

ئاخوڤی ئەسپم هەوايه، خوانی خۆراکم خهياڵ

لازمه بۆ ڤهفعی جووع هەردوو بکەين دەمان لە با (١٨)

ئاهى خۆم بۆ نانی جۆ، سمکۆلی ئەسپم بۆ هەشیش

ئەم گەيشته پشتی ماهی، ئەو گەيشته ڤووی سەما (١٩)

چاوی قووچاند ئەسپه کەم، باقل تەويله‌ی هاتە یاد

دل لە سینەم ماته، تەحقیق، یادی جینگه‌ی خەو ئەکا (٢٠)

(١٦) کورکه کورک: گریان و لالانەوه. ناخوڤ: جی نالیکدان بە ولاخ.

واته: ئەسپه کەم دەلالیتەوه بۆ ناخوڤ و جۆ، منیش نالەنالمه بۆ جیتەکی نوستن و چرايه کی ڤووناکی.

(١٧) خەو: خەوبینن. طهعام: خواردەمەنی. چەرا: لەوەر.

واته: تا من بە خەو چیشت و خواردن و ئەو لەوەر ببینن، باشتر وایه هەردوو کمان بخەوين.

با من و (گم): ئەمن و. طهعام (گم): خۆراک. ڤووی چەرا (گم): ڤووی کا.

(١٨) لازمه: پێوسته. ڤهفعی جووع: نەهیشتی برستنی، خۆتیر کردن.

واته: لەبەر ئەوه‌ی هەوا ئاخوڤی ئەسپم و خۆیشم خوانی خواردن بە خهياڵ دەبینم، دەبی

هەردوو کمان دەم بکەينه هەوا تا برستیمان لە بیر بچیتەوه.

لازمه بۆ ڤهفعی جووع هەردوو بکەين دەمان لە با (گم): هەردوو برسی ماینه‌وه، وا چاکه ڤوو

بکەينه هەوا.

(١٩) هەشیش: گزوغیا. ماهی: ماسی، ئەو ماسییه‌ی که گاکه‌ی لەسەر پشته و دنیايش لەسەر

شاخی گاکه‌یه. سەما: ئاسمان.

واته: من بە عەزرتی نانیکی جۆوهم، که بە ناخی ئەرزدا جووه و نایگه‌می، ئەسپه کەیشم سمکۆل

دەکا بۆ گزوغیا که لە بەردەستدا نییه و لە ئاسماندايه.

ئەم گەيشته پشتی (گم): ئەو گەيشته پشتی. ئەو گەيشته ڤووی (گم): ئەم گەيشته ڤووی.

(٢٠) قووچاند: نووفاند. باقل: پیم واین، بە عەقلنی من.

واته: ئەسپه کەم چاوی نووفاند تا تەويله‌ی بیر بیتەوه. دلی منیش سست بوو، لەوه دەجی یادی جی

لووتی داژەند ئەسپەكەم، خۆم دەستەئەژنۆ، ماتى غەم
 من لە فیکری حالى ئەو، ئەو شینی حالى من دەکا (۲۱)
 ئەمن و ئەسپ ئوستاد و شاگردین لە تەصویری خەيال
 ئەو لە نەقشی توورەكە، ئەمنیش لە صونعی بۆریا (۲۲)
 شامە میغناطیسە بۆ بۆنى كەبابی سەرگوزەر
 لیوی ئەسپم جاذیبی پووشە بە میثلی كەهروبا (۲۳)

خەو بکاتەرە.

قووچاند (نم): قووچان. باقڵ تەویلەى هاتە یاد (گم): باقلم تەویلەى کەوتە یاد. ماتە، تەحقیق
 (گم): هات و رەنگە. ئەکا (گم): بکا. دەبی (دەکا) بووی و گۆردرای. (۲۱)
 لووتی داژەند: لە بێزاریدا سەری شۆر کردەو.

واتە: ئەسپەكەم ناومید بوو و سەری داخست. منیش دەستەئەژنۆ خەمبارم. هەر یەكەشمان
 خەفەت بۆ حالى ئەوی تر دەخوا.

داژەند (نم): داژەن. ماتى غەم (گم): شۆرەمل.

(۲۲) ئوستاد: مامۆستا. تەصویر: وینەكیشان. صونع: دروست کردن. بۆریا: حەسیر كە لە
 قامیشى بارىك دەتەنرئ و لە ناچاریدا وەك رایەخ بەكار دەهێرئ.

واتە: من و ئەسپەكەم لە وینەى خەيال کرددا وەك مامۆستا و قوتابی واین؛ ئەو وینەى توورەكە
 دەكێشئ، منیش وینەى حەسیرێكى راخەر دەكێشم.

ئوستاد و شاگردین لە تەصویری خەيال (گم): هەردوو بە جووت ئوستاد و شاگردى خەيال.
 ئەمنیش لە صونعی بۆریا (گم): من بۆ حەسیری بووریا.

(۲۳) شامە: ئەندامى بۆن کردن، لووت. میغناطیس: موقناتیس، ئاسنراکیش. سەرگوزەر:
 سەرکۆلان، سەرەتای شوین. جاذیب: راکیش. كەهروبا: کاراکیش، بەردێكى بەنرخە هێزى
 راکیشانى كا و پووشى تێدايە.

واتە: ئەندامى بۆن کردن، وەك چۆن موگناتیس ئاسن رادەكێشئ، ئاوا بۆنى كەبابى سەرکۆلان
 دەکا و ئەو بۆن و بەرامەيە رادەكێشئ. لیوی ئەسپەكەش، وەك کاراکیش، كا رادەكێشئ.

ئەسپم جاذیبی پووشە (گم): ئەسپ بۆ جاذیبەى پووشئ.

موژده بئ ياران! له برسانا ددانی ئەسپهكهم
 بۆ بژاره‌ی پووشی ناو خشت کاری دیواربەر دهكا! (٢٤)
 سهنگكروژيكه له برسانا ددانی گردهكویت
 هەر دهلیی میبازی ناوشاره و خه‌یاری نهو دهخوا! (٢٥)
 زۆر دهترسم تا سه‌هەر دووب‌رسیفەت بئ ته‌وسه‌نم
 وا له‌هه‌سره‌ت پووشی خورما ده‌م له‌كلکی خۆی ئەدا (٢٦)
 وا ده‌زانئ زینه‌که‌ی پالانی پووشه، گردهكویت
 وه‌ك مقاش جارجار له‌لاوه‌ له‌ لای پینچکه‌ی ده‌خا (٢٧)
 ثانیی عه‌نقایه‌ وه‌یا گوگردی ئەحمەر، پیاوه‌تی
 له‌م ده‌ره‌ میوانی مه‌ظلووم ئەر نه‌چئ، چۆن ده‌رده‌با؟ (٢٨)

(٢٤) دیواربەر: هەر کەس یا نامراژێک دیوار بێرێ و کونی بکا.
 واته: یاران ئەسپه‌كهم هێنده‌ برسییه، وا ناچار دیوار ده‌بێرئ، تا پووشی ناو خشتی دیوار ده‌ره‌به‌تی
 بۆ خواردن.

موژده بئ ياران (گم): سه‌یری كه‌ن ياران.
 (٢٥) سهنگكروژ: به‌ردكروژ، به‌ردداكرمێن، به‌ردخۆر. گرده: خپه. نهو: نوئ، تازه.
 واته: ئەم ئەسپه‌ به‌رد له‌ برساندا داده‌كروژئ، وا به‌ ناووتاه‌وه‌ ده‌بخوا، ده‌لیی میبازه‌ به‌ ناو
 شاردا وه‌ربوه، لێره و له‌وئ خه‌یار ده‌خوا.
 میبازی (گم): بازاری. نهو (گم): نوئ. ده‌خوا (م): ئەخوا.
 (٢٦) ئەم به‌یته‌ له‌ (گم) دا نیه.

سه‌هەر: به‌ره‌به‌یان. دووب‌رسیفەت: مانایه‌کی ئەوتۆی نیه، ده‌بئ (دووب‌ر) بئ، به‌ مانای ئەسپه‌ی
 دووسال‌ ته‌مه‌ن بریو، یا (دۆب‌ر)ه‌ ناشو‌کوره‌ و دۆی بریوه. ته‌وسه‌ن: ئەسپه‌ی سه‌رکێش و رام‌نه‌کراو.
 واته: ئەم ئەسپه‌ دوو سال‌ ته‌مه‌نی ته‌واو کردوه، بۆیه‌ سه‌رکێشه. ده‌ترسم تا به‌ره‌به‌یان به‌ داخی
 پووشی خورماوه‌ کلکی خۆی بخوا.

(٢٧) پالان: پێش و پاشی کورتانی که‌ر که‌ کای تێ ده‌کری تا تووشی پشت‌ه‌رپشه‌ نه‌بئ. کویت:
 ئەسپه‌ی سووری نامال‌ره‌ش. مقاش: ماشه‌ی پشکۆگرتن. لاینچکه: ئەملاوه‌ئهلای ده‌ست و بئ.
 واته: ئەسپه‌كهم بئ وایه‌ زینه‌که‌ی پالانی کورتانه‌ که‌ پووشی تێدایه، بۆیه‌ جاروبار ده‌می بۆ ده‌با.
 (٢٨) ئەم به‌یته‌ و به‌یتی پاشه‌وه‌ی له‌ (گم) دا نین.

مه‌جلیسی بۆ زیب و زینت (جیم و پئی) ی پئی لازمه
 ئییتیدای ئیسمی له‌سه‌ر (پئی) (ئه‌لف و نوون) ی موقته‌ضا (٢٩)
 گهر عه‌ره‌ب به‌م نه‌وعه‌ بن، با شیر ی و شتر بیته ناو
 وه‌ر زه‌بیب‌طه‌بعن، هه‌زاران مه‌رحه‌با، ئه‌هلی صه‌فا (٣٠)
 من له‌ فیکری حالی خو‌مدا، ئه‌سه‌په‌که‌ش «هذا القیاس»
 تۆی خودایا قادر و تۆی «رَبَّنَا» موشکیل‌گوشا (٣١)

ئانی: دووهم. عه‌نقا: سیمورخ، په‌له‌وه‌رئیکی ئه‌فسانه‌یییه، ناوه و ناوه‌رۆکی نییه. ئه‌حه‌ر: سوور.
 مه‌ظلمووم: زولم‌لیکراو. له‌م ده‌ره: له‌م ناوه. ئه‌ر: نه‌گهر. ده‌رده‌با: ته‌حه‌مول ده‌کا.
 واته: پیاوه‌تی، یا عه‌نقای دووهمه که هه‌ر ناوه و ناوه‌رۆکی نییه، یان گۆگردی سووری بۆن‌ناخۆش.
 میوانی زۆر‌لیکراو له‌م ناوه‌دا، نه‌گهر نه‌روا، چۆن ده‌رده‌با؟! گۆگردی سوور کینایه‌یه له‌ وه‌لیه‌کی
 گه‌وره که گه‌فی کردووه، به‌ گه‌ف‌لیکراوی نواندووه. به‌و پینه، وا ده‌گه‌یتنی که پیاوه‌تی لایه‌نه
 باشه‌کدی نه‌ماوه و بووه به‌ خراییه‌کی ته‌واو، وه‌ک وه‌لیه‌کی تووره‌ هه‌ر له‌ خۆوه زیانت ئی ده‌دا.

(٢٩) زیب: جوانی. زینت: رازاندنه‌وه. موقته‌ضا: پئوست.
 واته: مه‌جلیس و کۆری جوان و رازاوه، کۆکردنه‌وه‌ی پسته‌کانی (ج، ی، ر، ا، ن)، واته‌ جیران،
 (دراوسنی) ی پئوسته که دراوسیه‌تی بفا‌می و خولقی میوان بکا.
 (٣٠) زه‌بیب: میوژ. زه‌بیب‌طه‌بع: ته‌بیعه‌ت‌میوژی، که میوژ به‌ره‌مه‌میکی کورده‌واریه. وه‌ر: وه
 نه‌گهر. طه‌بع: ته‌بیعه‌ت، مۆرک و شه‌قل. ئه‌هلی صه‌فا: دلپاکان.
 واته: نه‌گهر ئه‌مه ته‌بیعه‌تی عه‌ره‌ب یی، با هه‌ر شیر ی حوش‌تریان له‌ ئارا‌دا یی. نه‌گهر میوژ ته‌بیعه‌ت‌یشن،
 که میوژ نیشانه‌ی کورده - یانی ده‌بی ته‌بیعه‌ت‌یان له‌ کورد بچی - ئه‌وا هه‌زار سلاو له‌ دلپاکان.
 زه‌بیب (نم): شه‌بیب. دیاره‌ هه‌له‌یه. (ئه‌هلی صه‌فا) به‌ (ئه‌هله‌ن صه‌فا) نووسراوه. (عه‌ره‌ب) و
 (وشش) له‌ (گم) دا نوخته‌یان له‌ جی دانراوه.

(٣١) ئه‌م به‌یته له‌ (گم) دا نییه.
 هذا القیاس: به‌م پێوانه‌یه. قادر: توانا. موشکیل‌گوشا: چاره‌سه‌ر‌که‌ری گرو‌گرفت،
 گری‌کۆپره‌که‌ره‌وه، خۆشه‌وه‌که‌ره.
 واته: من و ئه‌سه‌په‌که‌م به‌ هه‌مان شیوه‌ بیر له‌ حالی خو‌مان ده‌که‌ینه‌وه. هه‌ر خودای گه‌وره‌یشمان
 خۆشه‌وه‌که‌ره‌یه و توانی چاره‌سه‌ر‌کردنی گرو‌گرفتی هه‌یه.

ههمنشینم قهه نهبئ ئیتر عه رهه تا حالئ مه رگ
ئاینه که سبئ جهلا، حه یفه، له خاکسته ر بکا! (۳۲)

(۳۲) ههمنشین: هاوشین، هاومال. جهلا: روونی، ده رکه وتن. خاکسته ر: خۆله میش.
واته: تا مردن عه رهه نه بیته هاومالم. حه یفه ناوئنه روونی و سافی و ده رکه وتنه که ی له
خۆله میشه وه که تۆزاوی ده کا و لئ ده نیشئ، په یدا بئ.
ههمنشینم قهه نه بئ ئیتر عه رهه (گم): یاخووا تووشم نه بئ ئیتر .. تاد.

- نوسخه يى ئەحوالى پۇژى عاشقان ئىنشا دەكا:
- طوپرەيى تۆمارى زولفت، موو بە موو، سەر تا بە پا (۱)
- چار فەرد ھەرىكە بە رەنگى بوون لە يارى بە ھەرەوەر:
- مول لە نەشئە، گول لە بۆ، سونبول لە پىچ و مەھ ضيا (۲)
- دوور لە تۆ سەھلە، بە شەرطى دەست و دل يارم بىن
- گەر بکەم ئاخىر لە قەبرا جامەيى عوقبا قەبا (۳)
- باوجود ئەلبەت يەقىنە دوژمنى خويىنت منم
- قەد قوبوول ئاكا بە غەيرەز تۆ دلى من ئاشنا (۴)
- موو بە موو زولفى سيات ئەسبابە بۆ قەيدى غەريب
- تا قيامەت مورغى دل لەم داوہ قەت نابى رەھا (۵)

(*) ئەم پارچە شىعرە ھەر لە (م، پ) دا ھەيدە.

كىشى عەرروز: رەمەلى ھەشتى مەحزوف.

(۱) واتە: پىچ ولوولى موو بە مووى تۆمارى ئەگرىجەت، سەرتاسەر حال وبارى رۆژانەى عاشقان

دەگىرپتەوہ.

(۲) فەرد: شتى تاقانەى بىوتنە. مول: شەراب، مەى. مەھ: مانگ. ضيا: رووناكى.

واتە: چوار شت ھەرىكە بە جورىك لە يارى بە ھەرەوەر دا ھەبوون: شەراب لە نەشئەيدا، گول

لە بۆنيدا، سونبول لە پىچى ئەگرىجەيدا و مانگ لە رووناكى و شەوقدا.

بە رەنگى بوون لە يارم (پ): بە رەنگ دەبوون لە يارى.

(۳) يار: يارىدەدەر. جامەيى عوقبا: كراسى دوارپۆژ، مەبەست كفنە. قەبا: كەوا.

واتە: بە مەرجىك ھىزى دەست و دلەم ھەيى، ئەگەر لە تۆ دوور و لەناو گۆرپىشدا م، دەتوانم

زىندوو بىمەوہ و كفنە كەم بکەمە كەواى بەرم و بىمە دەرى.

(۴) باوجود: ھەرچەندە.

واتە: ھەرچەندە ئاشكرايە كە من دوژمنى خويىنەخويىتم، بەلام دلەم لە تۆ زياتر كەسى بە ئاشنا

قوبوول نىيە و لە تۆ بەو لاوہ لەگەل كەسى تر دا ئاشنايەتى ناگرى.

قەد (پ): قەت.

(۵) واتە: موو بە مووى ئەگرىجەى رەشت ھۆى زنجىر كردن و بەستەوہى بىگانەى وەك منە.

وهه چ صهپرپافیکی قهلابی، پهناهم برد به حهق
دات بهسهر مندا پهواجی موددهعی وهك شههرهوا (٦)
غم وهکوو دهریایی قولزوم، ئهشك مهوج و خوم حویاب
سهیری "سالم" كهن له دهریای بیپهیا كهوته شهنا (٧)

پهلهوهری دلشیم تا قیامت لهم داوه رزگاری نایین.

قدهت (پ): قهد.

(٦) صهپرپاف: پاره گورهوه. قهلاب: فیلباز، بارگور. حمق: خودا. شههرهوا: پارهی

قهلب كه شای دهولت به زور پهواجی بییدا.

واته: نای كه پاره گورهوهیه کی بیباری، پهنا به خودا، پارهی قهلبی وهك بهدكارت بهسهر مندا

ساغ كردهوه و پهواجت بییدا.

(٧) قولزوم: شاریکی نیوان (میس) و (مهككه)یه نزیك به کیوی توور. (دهریای سوور)یش،

لهبهه نهم شاره، نای به (دهریای قولزوم) رژیشتووه، بویه مانای سوور دهدا. مهوج: شهپول

حویاب: بلقی ئاو. شهنا: مهله.

واته: خهم و خهفته وهك دهریای سوور وایه، فرمیسکی خویین شهپولی تیدا دهدا و خویشم

بلقی ئاوم. بروانن، "سالم" له دهریای بیینی ئهو فرمیسكهدا كهوتووته مهله.

یهکی خست پوژی ئەزەل دەستی قەضا،
چیههیی بهختی من و زولفی سیا (۱)
گەر وها عیشوه‌گەر شاهیدی بهخت
بو کەفی بهختی غەریب، نیله حەنا (۲)
کەوتە دەست قامەتی سەزوت به طەرەب
له خیابانی ئیڕەم، نەشتونوما (۳)
عاریضی صەیقەلی میرئاتی دلە
عەکسی پووت، داویە به ئایینه جەلا (۴)

(*) ئەم پارچە شیعەرە هەر له (م) دا هەیە.

کێشی عەرروز: پەمەلی شەشی مەخبوونی مەحزووف.

(۱) ئەزەل: ئەوی نەبوونی ئی پیش نە کەوتیی. چیهه: چاره، روخسار.

واته: دەستی قەزا و قەدەر هەر له پوژی ئەزەلهوه چاره‌ی بهختی رهشی من و ئەگرێجە‌ی رهشی

یاری یەك‌خستوه. ئەوانه له دنیا و پیش دنیا‌شدا وهك دوو شتی هاو‌لف هۆگری یه‌كتر بوون.

(۲) کەف: لەبی دەست. نیل: شین. حەنا: خەنە.

واته: ئەگەر یاری به‌خت‌گه‌وه ئەوه‌نده فێلباز و نازفرۆشه، بۆچی خەنە به لەبی دەستی غەریبکی

وه‌ك منه‌وه ره‌نگی شینه، نیشانه‌ی ماتەم و ناخۆشیه؟ یانی به‌خت پێچه‌وانه‌ی مەبه‌سته.

(۳) قامەت: بەژن و بالای. طەرەب: کەیف و شادی. خیابان: شەقام. ئیڕەم: بەهەشتە‌کە‌ی

شە‌د‌داد کوری عاد. نەشتونوما: گەشه و نەشه.

واته: نەشو‌ما‌کردن له شەقامی (ئیڕەم) دا بوو به‌ نسیبی بالای وه‌ك سەرو بە‌رزی یار.

(۴) عاریض: روومەت. صەیقەل: ژه‌نگ پاک‌که‌ره‌وه. میرئات: ئاوینه. جەلا: رو‌ش‌نایی.

واته: روومەتی یار پاک‌که‌ره‌وه‌ی ژه‌نگی ئاوینه‌ی دلە. ره‌نگ‌دان‌ه‌وه‌ی پووت رو‌ش‌نایی داوه به‌ ئاوینه.

(ئایینه)، له دەست‌نوسه‌کە‌ی بە‌رده‌ستماندا (ئایینه‌یه، دەبێ له نووسینه‌وه‌ی دەست‌نوسه‌کە‌دا به

هە‌له‌ کرایته (ئاوینه)، سالم بە‌م شێ‌ره‌یه به‌ کاری نەه‌تاوه.

وهكو من پيرههه نيش به دبخته
 يا دهبيته كه فتم، يا به كهوا (۵)
 چونكه نهوعيكه وهفای یار و حوباب
 له نه زهل ههردو رجووعن به ههوا (۶)
 له كه مين قهلبی دلّه تيبی موژهت
 حيله جو بو ييرشن روو به قهفا (۷)
 مهكه "سالم" له يه ما جوهدی نه جات
 قولزومی غم نيبه مهيدانی شهنا (۸)

(۵) پيرههه ن: كراس.

واته: كراسيشم وهك خۆم به دبخته، يا دهبيته كفنم، يا به كهواى بهرم.

(كهوا)، دهبي (قهبا) بووبی و گۆررايی.

(۶) حوباب: بلقی ناو. رجووع: گهراڼه وه. رجووعن به ههوا: به با دهچن، به فيرۆ دهروڼ.

واته: وهفای یار و بلقی ناو له يهك بابهتن، ههردووکیان كورت خايین و ههه له نهووه لهوه

بی سوودن و بهبا دهچن.

(۷) كه مين: بۆسه. قهلبی دل: ناوجهرگهی دل. حيله جو: فيلباز. ييرش: هيرش. قهفا: پشت.

واته: تيبی براژنگت له بۆسه دايه بو تيرگرتنه ناوجهرگهی دلّم، خهريکی فروفيلنه، تا له پشته وه

ناخافل په لامار بدا.

(۸) يه م: دهريا. جوهد: كۆشش. قولزوم: دهريای سوور. شهنا: مهله.

واته: "سالم"! له دهريادا ههولتي رزگار بوون مهده. دهريای سووری خه م بواری مهله ی نيبه،

دهبي شوئيکی باشتر بو مهله بدۆزيته وه.

دلم شاده له بهندی سیلسیلهی گیسوویی دلبردا
له شانه خوښناکم، ددفعهیی، له م بهنده دل بردا! (۱)
له دونیادا دلم گهر ترکی طوپرهی تو نهکا، سههله
بیرون نایی له شور و زمزمهه غهوغایی مهحشهردا (۲)
بهسهر سهرتا بپیکئی چهتری طاووسی، نهگهر طوپرهت
دهکا بیروون له فرقی پادشهه، زینهت له نهفسهردا (۳)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، عا، ف، غ، ق، کم، نم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزهجی ههشتی تهواو.

(۱) ههردوو (بهنده) که: بهندیخانه یا داوی گرفتاری. گیسوو: زولف، نهگرچه.

واته: دلم زور شادمانه که له بهندیخانه یا لهناو داوی زنجیری نهگرچهی دلبردا نیشتهجیه،
نهک تنیا شادمان، بهلکوو دهیشرسم کهریتیک که شانهی نارایشدهر نهگرچهی یار دادههیتی، دلم
لهم داوه بریدا و ناواری بکا و نهم شادیهم لی تیکبچی.

له باری بهند به واتای بهندیخانهدا، بونهیهکی تریش ههیه، نهویش نهویه که نهگرچهی یاریش
وهک نهودیوی بهندیخانه رهش و تاره! نهگرچی دوو رهشی زور لهیهک جیان.

خوښناکم (کم، نم، گم): خوښناکه. بهنده (نم): داوه. جیتی وتنه، (کم، گم) ههموو (دلبر) هکانی
(دیوانی سالم) یان به (دلبر) نووسیوه.

(۲) شور: ههرا و ناشووب.

واته: دلم، نهگهر له دنیای رۆشندا واز له داوی نهگرچهت نههیتی، شتیکی ناسانه. نهو له
ههرا و ناشوویی رۆزی چهشیریشدا، که کهس کهس ناناوسیتهوه، دهست له داوی نهگرچهت
ههلناگری و لئی جیا نایتهوه! نیز چون له دنیاا دهستی لی ههلناگری؟!

(تو) له (غ) دا کهوتوه. نایی (نم، گم): نایه. زمزمههه (کم، نم، گم): زمزمههه و.

(۳) واته: نهگهر نهگرچهت که وهک پهړی پهنگاورهنگی تاوس دهدرهوشیتوه، بکهپه چهتر
بهسهر سهرتهوه، نهوهنده جوان دهنویتی، پادشا له شهرمدا نارایشتی تاجهکهی له تهوقی سهری
دهکاتهوه. مانای وایه لهچاو نهگرچهی بهچهترکراوی تو دا خوئی نانوتی. یان: نهگرچهت نارایشتی
تاجی سهری شا ناهیتلی، وای لی دهکا شهرمی لی یی نهو نارایشته بهسهر تاجهکهی سهریهوه یی.

گپری بهست دل له سینهمدا له هسرهت سهردی میهری تو
 هتا که ی ناگری پر گر دهسووتینی له مهجمهردا؟! (۴)
 تهحه ممول که، زهمانی کوشتنی من سیرعتی ناوی
 له دلمايه بگپرم خوم به دهوری دهست وخنجهردا (۵)
 نه "فهراهاد" کهوته شووری من، نه "شیرین" گه ییه حوسنی تو
 له دل من نه قششی توّم هه لکه ند و نهو کیشای به پووی بهردا (۶)

پیکنی (عا): پیکنی. (نم): پیکنی. هه لای نووسین. ده کا (کم): نم): نه کا.
 (۴) میهر: مهیل و خووشه ویستی. مهجمهردا: پشکوردان، ناگردان، مهقه لای، مه بهست سینیه.
 واته: دل له خدم و خهفته می ساردی مهیلی تو دا بهرامه بر به من، له سنگمدا گپری گرتوه. تا
 که ی خهفت به قورگمدا ده که ی و ناگری پر گر له سینهمدا ده که یته وه؟
 گپری (کم): نم): گپری. له سینهمدا (عا): به سینهمدا. سهردی (نم): سهروی. هتا که ی
 (کم): نم): گپری. که حهتا. دهسووتینی (نم): نه سووتینی. (گم): ده سووتینی.
 (۵) تهحه ممول که: سه برت بی و نارام بگره. سیرعت: پهله.
 واته: که میک نارام بگره، کوشتنی من ناسانه و پهله ی ناوی، ته نانهت ماندووبوونیشی ناوی، چونکه
 له دلما یه و بریارم داوه خوم بکه مه قوربانی دهست وخنجهرت، ناهیلّم نهویش ماندوو بین.
 کوشتنی (گم): کوژتنی. خوم به دهوری (عا): خوی به دهردی. هه لایه. (ف): خوم به دهوره ی.
 (۶) شوور: مه بهستی عیشقه.

واته: نه "فهراهاد" عیشقی منی هه بوو و نه "شیرین" یش جوانی تو! نهو نیگاره ی وا فهراهاد به شاخی
 (بیستون) هوه هه لیکه ندوه، نه خشی وینه ی تو ی جوانه، من له دلما ده لّم که ندبوو، فهراهاد بردی،
 دای به سهر رووی تاشه بهرده کانی بیستون دا و به ناوی نهو هوه بوو بهو نه خشه نه مره!
 حوسنی (ف، ج، غ، کم): نم): گم): روتبه ی. نیوه ی دووه می نم به یته له (کم): نم): دا: «نیه رهجت به
 "سالم" دا دلی و نهویش له تو بهردا» و له (گم) یشدا: «نیه رهجت به "سالم" دا و نهویش له تو بهردا» یه.
 هدرچهند ناسناوی "سالم" ی تیدایه، دوو سهرنج هه لده گری:

۱. له کوردیدا ناوتری: نیه رهجت به فلانه که سدا، به لکورو دهوتری: رهجت بهرامه بر یا
 له سهر فلانه کهس نیه، یان رهجت به فلانه کهس ناکه ی.

۲. سالم - وهک خوی چه ندین جار و توویه تی - له روژی مه حشهریشدا واز له یار ناهیتی و
 نه مه ی له چه ند شیعریدا دووباره کردوه ته وه، نیتر چون لیره دا دهستی لی بهرده دا؟!!

طهريقی عيشقت نهر بهردهم، خهجالهت بم له مهحشهردا
نهنوسرابم له پیتا، گهر نهزهل، حهك بم له دهفتهردا (۱)
قوبوول ناکهم خهيالایشته لهناو دلما موقیمی بی
نهوا پهژمورده بی گولدهستهیی حوسنت له مهجمهردا (۲)
موحهصصیل بی، نهگهر بو نهقدی جانت، قابیضی قودرته
رهضامهندم له بالینت نهمن بگریته و تو بهردا (۳)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، حا، غ، ق، کم، نم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزهجی ههشتی تهواو.

(۱) له پیتا: له پیناوتا، له بهرپیتا. حهك: کوزاندنهوه، مهبهستی کوزاوهیه.

واته: نهگهر رتی عیشقی تو بهردهم، له رۆزی مهحشهردا خهجالهت و شهرمهزار بم. نهگهر له
رۆزی نهزهدا وهها نهنوسرابم که له بهرپیتدا، یا له پیناوتدا بمرم، خودایه نهو ناوهم له دهفتهری
ژیاندا بسپریتتهوه.

(۲) نهم بهیته له (غ) دا سیهمه.

موقیمی: نیشتهجی. پهژمورده: سیس و ژاکار. گولدهسته: چهپکهگول. مهجمهر: پشکۆدان.

واته: رازی نام تنانته شیوه خهیالییه کهیشته لهناو دلنی گرگرتوومدا نیشتهجی بی، نهبادا
چهپکهگولنی جوانیت له پشکۆدانی دلندا ههئپرووی. ناکهم (حا): ناکهی.

(۳) نهم بهیته ههر له (مان) دا ههیه.

موحهصصیل: باجگر. نهقد: پاره. جان: گیان. قابیضی قودرته: فریشتهی گیان کیشان.

رهضامهندم: رازیم. بالین: سه‌رین، لای سه‌رین، لای سه‌ر.

واته: نهگهر فریشتهی گیان کیشان وهك باجگر بیت بو گیان کیشانت، من لای سه‌رینهکته یا
لای سه‌رتهوه نامادهم و رازیم گیانی من بکیشی و واز له تو بهیتی. دهیشگونجی بهیته که بهم جوړه
مهعناى لی بدریتتهوه: نهگهر فریشتهی گیان کیشان باجگر بی و بیت بو وهرگرتنی پاره‌ی نرخی گیانی
تو و من لای سه‌رتهوه بم، نامادهم گیانی من بکیشی و واز له تو بهیتی و دهسته‌بهردارت بی.

جیاوازی نهم مهعنايه له مهعناى پيشوو نهوهیه، وشه‌ی (بی) به مهعناى پيشوو له (هاتن) هوه

هاتووه، بهلام بهیته مهعناى دووههم له (بوون) وهرگراوه.

له دهستم بهرمهده دامهن، مهبادا بمكوژئى هيجرت
 چ حاجت خوئينى ناحق دامهنت بگريئ له مهحشهردا (٤)
 تهوانايى بهسهر ضيعفا دهبن فائيق، نهگهر گاهئ
 صهبا بينئى، سههر، بؤى تو بهسهر مندا له دم دهردا (٥)
 حهلاوهت تا قيامت نابريئ، "سالم!"، لهناو دههما
 نهگهر نهخلى مورادم دهفعهينى يهكبوؤسه نهوبهدا (٦)

(٤) دامهن: داوين. مهبادا: نهوهكا. هيجر: دوورى. حاجت: پئويستى.
 واته: دهستم له داوينت بهرمهده، نهوهكا دووريت بمكوژئى، چيت داوه لهوهى كه له رۆژى
 جهزادا خوئينى به ناحق رېژراوى من داوينت بگريئ و داواى ههقى خوئينى لى بكا؟
 چ حاجت (كم، نم، گم): مهبادا.
 (٥) فائيق: سهركهوتوو. گاهئ: كاتئ. صهبا: باى سهبا، نهو بايهى كه له نيوان رۆژهلات و
 باكوورهوه ههئدهكا.

واته: نهگهر باى سهبا جارئك له بهرهبهياندا بؤنى تو بهسهر مندا بينئى، هيز و توانم له كاتئ
 دهر د و نهخوشيمدا بهسهر بينهيزيدا زال دهين.

تهوانايى (غ): تهوانا بين. وشهى (تو) له (ح)دا كهوتوو.
 (٦) حهلاوهت: شيرينى. نهخلى مورادم: دارخورماى هيوام، نهخل بووهته نمونه له كوردى و
 فارسيدا، چونكه ههم بهرزه و ههم شيرينه، نهگينا ههموو داريكى بهردار بو مهبهستهكه دهست دهدا.
 بوؤسه: ماچ. نهوبهر: نۆبهره، بهكهه بهرى زوورپهس.

واته: تا رۆژى قيامت شيرينى له دههم نابريئ، نهگهر دارخورماى هيوام تاچه جارئك بهر بگريئ و
 يار ماچينكم به نۆبهره بداتئ.
 نهوبهر (نم): نهوبهر.

- حیکایه تخوانه تووتیی دل به دهوری دامی گیسوودا
مهظه ننه عهکسی خوئی دیبئی له ناو ئایینهیی پوودا (۱)
له بت بوو داروئی جئ نیشی ماری زولفه کت، نه ددا
ههتا دهمرم، له حهسرهت، با بدهم دهستم به زانوودا (۲)
ته مام بوو حهلقه کهم دهستم له قه ددت، زولفت ئالوزا
نیهان بوو مه طلبه بم، وا کهوته سه ر یه که موو به سه ر موودا (۳)

(*) ئەم پارچه شیعره له (مان، حا، عا، ف، غ، ج، ق، کم، گم) دا ههیه.
کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی ته واو.
(۱) دام: داو. گیسوو: زولف. مهظه ننه: به گومان، به مه زهنده، وا بزنام. عه کس: وینه.
واته: تووتیی دل به دهوری داوی نه گریجه تدا هاتوو ته قسه و خه ریکی حیکایه تخوینیه. وا بزنام
وینهی خوئی له ئارینهی بیگهردی روخسار تدا دیوه و قسهی له گه ل ده کا.
دیبئی (ج، کم، نم، گم): دیوه. ئایینهیی (کم، نم، گم): ئارینهیی. (تووتیی) له (مان) دا به شیوهی
(طوطی) نووسراوه.
(۲) داروو: ده رمان. نیش: هه ر نوو کیککی تیژ که نازار بگه ییتیی. زانوو: نه ژنۆ.
واته: ده رمانی چاری جئ گه ستی نه گریجه وه ک ماره کت، ماچیکی لیوت بوو، نه تدامی! که واته با تا
ئه و کاتهی له داخاندایه مرم، ده ستی خه م و په ژاره به نه ژنۆدا بکیشم.
له بت بوو (ف): له بت بوو. ده مرم (کم، نم، گم): نه مرم. زولفه کت، نه ددا (حا، ف، غ، ج، کم،
گم): نه تدا. (ف): زولفه کت، خو نه تداوه. (ج، غ): طورپه، خو نه ددا. له حهسرهت (حا، غ، ق):
به حهسرهت.

(۳) حهلقه کهم: بکه مه نه لقه. نیهان: په نیهان.
واته: به ته ما بووم ده ست له ناوقه دت هه لپیکم و بیکه مه نه لقهی که مه رت، که چی ئه وهی من
مه بدهستم بوو که که مه رته، ون بوو و شاررایه وه؛ چونکه که مه رت وه ک موو باریکه و ئه وه نده
مووی په ریشانی نه گریجه ت به سه ر مووی که مه رتدا که وتوو، لیم تیک چوو و که مه رت ون بوو،
دهستم له هه ج گیر نه بوو.

- دلی توتی، له پيروازا، له سهر گول لهنگهري راگرت
 كه ياري شوخ و شيرينم، سهحر و سمي له ئهبروو دا (۴)
 طهله بكارم بدا روتبهم به دامهنبوسيبی خالت
 شهمنشاهي كه شاهي كيشوهری پوومی به هيندوو دا (۵)
 له صيدقم، شانهوو بادی سهحرگهه شاهيدن هردوو
 غوباری طورپهري موشکيني تونافه ي به ناهوو دا (۶)

(۴) پيروازا: فرين.

واته: كه ياري نازدارم له بهره به ياندا وسمي له برؤي دا و نه ونده ي تر جواني كرد، دلي وهك
 توتيم له سهر گولي روومتي نيسته وه و لهنگهري گرت.
 له پيروازا (ق): له پيروازا. (په) ي (پيروازا) له (عا) دا كه وتووه.
 راگرت (ف): داگرت.
 (۵) نم به يته له (ق) دا شه شه مه.

دامهنبوسي: داوين ماچ كردن. شاهي: پادشايه تي. شهه نشاه: پادشاي پادشايان، مبههست خوداي
 گه ورهيه. كيشوهر: ولات: پووم: روم، ولاتي روم، رومي سپين، مبههستي روخساري ياره كه سپيه.
 واته: تكارم لهو خودايه كه پايه ي پادشاهي رومي روخساري درهخشاني توي داوه به نه گريجه ي
 رشت، پايه ي ماچ كردني داويتي خالي رهشيت به من بيهخشي. مبههست له داويتي خالي ليوي ياره
 كه ده كه ويته داويتي خاله كه ي سهر ليوي.

پوخته ي مبههست: كاتيک خودا پادشايه تي ولاتي رومي روخساري درهخشاني توي دا به نه گريجه ي
 رشت، كه رشت نيشانه ي كويله ي رشه و بو پادشايه تي ناشي، به ناواته وه بووم پايه ي داوين ماچ كردني
 خالي رهشيت به من بيهخشي: نه گه رچي شاياني نه وه نم!

دامهنبوسي (كم، نم، گم): دامهنبوسه يي. كيشوهر ي (ق): كيشوهر و. ههله يه.

(۶) موشكين: وهك ميسك بوخوشي. سهحرگهه: بهره به يان. ناف: ناوك. ناهوو: ناسك.

واته: شاننه كه نه گريجه ت داده يتي و باي بهره به يان كه لي ديده دا، دوو شايه تي ته واون له سهر
 راستي قسم، كه ده ليتم: تزي نه گريجه ي وهك ميسك بوخوشي تو، كه شاننه لاي ده با و باي
 بهره به يان له گه ل خودي ده يا، بوخوشي گه يانده ناركي ناسكي ته تار و بوني خوش كرد. ميسك له
 بندرته دا هي تويه و هي نه و نيه!

له عهدهی دیدهیی یارا دل و صیحهت بهسئ ضیددن
به "سالم" کهی ده میتئی باز، نه گهر چنگی له ته یه وو دا (۷)

(۷) عهده: سه ردهم، ده سه لات. بهسئ: زۆر. سالم: سه لامه تی. ته یه وو: سوئسکه، بالنده یه کی
له که و بچوو کتزه.

واته: دلی من و سه لامه تی، له سه ردهم و ده سه لاتئی چاوی مهستی یاردا، زۆر دزی یه کتزن و
پیکه وه نایانکری. دیاره سوئسکه ی هه ژار که که وته بهر چنگی تیژی خوئناوی باز، که ی به
سه لامه تی ده رباز ده بی؟!

بهسئ (کم، نم، گم): گه لی. ضیددن (مان، عا): زیددن. ده میتئی (عا): دیتی. هه له ی نووسینه.
(کم، نم، گم): نه میتئی. چنگی (ج، غ): چه نگل. (ق): په نجه ی. ته یه وو (حا): طه یه وو.

(در وصف عزیز بگ بابان)

دهکا دنیایی پرشورش، به دایم، فیتنه‌ها پهدا
به نه‌یره‌نگ و فسوونی نهو، له ههر سووین وه‌غا پهدا (۱)
عه‌ج‌ب ماخولیايي بؤ دئی دنیا موسه‌لله‌ط بوو
له سه‌ودای موقته‌ضای طبعی، به موخته‌ص، ماجه‌را پهدا (۲)
ته‌ماشای جهوری که‌ن دنیا، چ ظولمیکی له خوسره‌و کرد
نه بؤ تاجی نیشانی ما، نه بؤ ته‌ختی نییا پهدا! (۳)

(*) نه‌م پارچه‌شیره له (مان، ن، غ، کم، نم، پ، گم) دا هه‌یه. نه‌م ناروینشانه فارسیه هیی
(مان، ه، واته) له ستایشی عزیز به‌گی بابان‌دا.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) شورش: هه‌را و نازاوه. فیتنه‌ها: نازاوه‌ی ززر. نه‌یره‌نگ: فیئل و جادوو. فسوون: حیل و
ته‌له‌که و ساخته‌بازی. سوو: لا. وه‌غا: جه‌نگ.

واته: نه‌م جیهانه پر له هه‌را و نازاوه‌یه هه‌میشه چه‌ندین جور فیتنه به‌ریا ده‌کا. به فریئل و
ساخته‌کاری نه‌و له هه‌ر لایئ شه‌ری به‌ریا ده‌یی.

ده‌کا (کم، نم): نه‌کا. فسوونی نه‌و (کم، نم، گم): فسوون هه‌رده‌م.

(۲) نه‌م به‌یته هه‌ر له (مان، ن) دا هه‌یه.

ماخولیا: ماخولان، تیک‌چوونی می‌شک و سه‌وداسه‌ری. موسه‌لله‌ط: زال، بالاده‌ست. سه‌ودا:
خولیا، مامه‌له. موقته‌ضای طبعی: نه‌و خووه‌ی که‌له گه‌ل سروشتی مرؤیه. موخته‌ص: تایه‌ت.
ماجه‌را: رووداو، کاره‌سات. یانی نه‌وه‌ی رووی دا، چاک بی یا خراب.

واته: چ ماخولانیک به‌سه‌ر دئی دنیا‌دا زال بوو که‌ به خولیا‌ی شیتانه‌ی خوئی، نه‌م هه‌موو
کاره‌ساتانه‌ی به تایه‌تی هیتایه رووی کار؟

(۳) جه‌ور: سته‌م. که‌ن: بکه‌ن. خوسره‌و: هه‌ر پادشایه‌کی دادپه‌روه‌ر، ناوی پادشایه‌کی
که‌یانان بووه. نییا: نه‌وه، به تایه‌تی کوره‌زا، مه‌به‌ست جیتشینه، به واتای گه‌وره‌یش هاتوه.

واته: ئیوه سه‌رتان سوور نه‌میتن له سته‌می رۆم و داگیر کردنی خاکی بابان که‌ نه‌مرو رووده‌دا.
پروانه میژوو، گه‌ردوون هه‌ر وه‌ها سته‌مکار بووه؛ خوسره‌و به‌و گه‌وره‌یی و ناوداریه که‌ بووی، نه

به میثلی خوویی دلبرمه، دلی دنیا له گهل مهردوم
 به دوشمن نیعمهت و لوظف و جهفای بؤ ناشنا پهیدا (۴)
 خوداوهند چادری دنیای به دوونییهت سهراپا کرد
 بیرون سوو سوور و ئایینه، دهروون پهنگی عهزا پهیدا (۵)
 جیهان گهر پووبه پرووی من بی، به خوونپیزی ظهفر نابا
 دهکهم بؤ حیرزی جان و دل به چالاکمی پهنا پهیدا (۶)

نیشانهی تاجی ما و نه نهویهک شوتنی بگریتهوه! دور نییه مهبهست له خوسرهو، خوسرهوی
 پهرویزر بی که له سهرهتای هاتی ئایینی پیروزی نیسلامدا به دهستی شیرویهی کوری کوزرا و
 رهچهله کیان برپایهوه!

کهن دنیا (کم، نم، گم): دنیا کهن. ظولمیکمی (غ، کم، نم، گم): قهریکمی. کرد (کم، نم،
 گم) گرت. (نه)ی دووهم (ن): به. ههلهی نووسینه.

(۴) واته: خووی دنیا له گهل خهلك وهك خووی یارمه له گهلان؛ له گهل دوژمنانی نهوازشی
 هدی و له گهل دۆست و ناشنا جهفا و دلشکاندن.

دلبرمه (کم، نم، گم): مهعشووقه. مهردوم (کم، نم، گم): خهلكمی. دوشمن (کم، گم):
 دوژمن. لوظف و (کم، نم، گم): لوظفی.

(۵) ئەم بهیته هەر له (مان، ن)دا ههیه.

دوونییهت: پهستی و بیباری، یا دوو نییهت، واته: دوو نیاز، دوو نامانج. سهراپا: ههموو: کرد:
 دروست کرد. بیروون: دهر، دیوی دهر. سوو: لا. میثل: وینه، وهك. سوور: شایی. ئایین: جهژن.
 دهروون: ناو، دیوی نارهوه. عهزا: ماتهم.

واته: خودای گهوره چادری ئەم دنیایهی سهرتاخوار به نزم و بیبار دروست کرد؛ دیوی دهری
 -پروالهته کهی- شایی و خووشیه، دیوی نارهوهی -نارهوه ژۆکه کهی و نهخامه کهی- شین و ماتهمه. یا
 به دوو نیاز دروستی کرد، بؤ خووشی و ناخووشی. یان: له دهرهوه لای عوسمانیهکان ناههنگ و
 شادی نهمانی میرنشینی بابانه و له ناو ولاتی بابانیشدا که رووخواه، ماتهم و شینه.

دونیای (غ): چهرخی.

(۶) جیهان: عالم، دنیا. خوونپیزی: خوونپیزی. ظهفر: سهرکهوتن. حیرز: پاراستن، پهنا. جان: گیان.

واته: نه گهر ههموو جیهان رووبه پرووم بیتهوه به نیازی کوشتن، دهستی لیم گیر نایی و
 سهرناکهوی، پهنایه کی نازا و لیتهاتوو بؤ پاراستنی خۆم پهیدا دهکهم. مهبهستی عزیز به گی بابانه.

په‌ناهم شه‌هسه‌واریکه، گوزهر کا گهر به نه‌لبورزا
 ده‌کا ضه‌ربی سمی نه‌سپی له خارا تووتیا په‌یدا (۷)
 نه‌گهر خورشیدی تیغی بی، به‌سه‌ر شه‌ودا شه‌به‌یخوون کا
 ده‌کا به‌رقی به یه‌ک په‌رتو له یه‌لدا‌دا ضیا په‌یدا (۸)
 به ههر لادا بکا جه‌ولان، له بادی سمی په‌ه‌واری
 چرای عومری عه‌دوو، وه‌ک صوبخ‌ده‌م، وه‌ضعی فه‌نا په‌یدا (۹)

خوون‌پیزی (کم، گم) خوین‌پیزی. ده‌که‌م (کم، نم): نه‌که‌م. په‌نا (کم، نم، گم): نیا.
 (۷) شه‌هسه‌وار: سوارچاک و چالاک و نازا. نه‌لبورز: زنجیره‌کیویکی با‌کووری نیرانه، له به‌ری
 رۆژاوای ده‌ریای خه‌زه‌روه که‌وان‌ناسا به ده‌وری که‌ناره‌کانی باشوور و باشووری رۆژاوای ده‌ریاکه‌دا
 پیچ ده‌کاتوه و له با‌کووری رۆژاوای نوستانی خوراسان‌دا ده‌گاتوه به کیوه‌کانی لای با‌کووری.
 ضه‌رب: لیدان. خارا: سه‌نگی سه‌خت. تووتیا: کل، جوړه به‌ردیکه وه‌ک کلی هارپراه بو چاوپ‌رشتن.
 واته: پشت و په‌نام سوارچاکیکي تا نه‌و راده‌یه نازا و به‌هیزه، نه‌گهر به کیوی نه‌لبورزا
 تی‌په‌ری، سمی نه‌سپه‌که‌ی نه‌وه‌نده به توندی له زه‌وی ده‌دا، نه‌گهر سه‌نگی سه‌خت بکه‌ویته ژیر پی،
 وه‌ک تووتیا وردوخاشی ده‌کا؛ یا تووتیای به‌نرخ له به‌ردیکي ره‌قی بی‌بایه‌خ دروست ده‌کا.

گوزهر کا گهر (ن): که‌ده‌ر کا گهر په‌ه. له‌نگه. ده‌کا (کم): نه‌کا.

(۸) نه‌م به‌یته و به‌یتی پاشه‌وه‌ی ههر له (مان، ن)‌دا ههن.

خورشید: خوړ. تیغ: شمشیر، خه‌نجه‌ر، قه‌مه. شه‌به‌یخوون: هیرشی غافلگیرانه بو سه‌ر دوژمن.
 په‌رتو: رووناکیه‌کی تیژ. یه‌لدا: شه‌وی تاریک و نوته‌ک. ضیا: رووناکي.

واته: نه‌گهر تیغی وه‌ک خوړی ده‌ستی عه‌زیز له‌په‌ر به‌سه‌ر هیزی شه‌ودا بدا، چه‌خه‌خه‌یه‌کی نه‌و
 تیغه‌ی، شه‌وه‌زه‌نگ ده‌کاته چرا و چراخان.

(۹) جه‌ولان: جم‌وجوول و به‌گورجی هاتوچوی به‌م‌لاوبه‌ولادا. باد: با. په‌ه‌وار: نه‌سپی
 خوشره‌وت و هه‌نگار گه‌وره. وه‌ک صوبخ‌ده‌م: چرای رۆنی یا نه‌وتی له به‌ره‌به‌یاندا هه‌م رۆن و
 نه‌وتی که‌م ده‌یته‌وه و هه‌م له رووناکي به‌ره‌به‌یاندا نه‌وه‌نده نانوتی و وه‌ک نه‌بووی لی‌دی، یا
 مه‌به‌ست ماوه‌ی به‌ره‌به‌یانه که‌ کورته و ههر کاتیکي که‌م ده‌خاینتی. وه‌ضع: حال، بار. فه‌نا: نه‌مان.

واته: به ههر لایه‌کدا سوارچاکي بنوتی و هه‌لمه‌ت به‌ری، ته‌مه‌نی دوژمنه‌که‌ی به هزی توندی
 بای ژیرسمی نه‌سپه‌ خوشره‌وه‌که‌یه‌وه، وه‌ک چرای به‌ره‌به‌یانی لی‌دی، یا وه‌ک به‌ره‌به‌یان ماوه‌که‌ی کورت
 ده‌بی و به‌ره‌وه‌ نه‌مان ده‌چی.

به حوججعت نیزه گهر لادا، سپیهر وهك كاغهذی قهنده
 به ههر وهضعی لهگهل بازوویی نهو حوكمی قهضا پهیدا (۱۰)
 ههماوردی عهرووسی قهبر و تیغی ماشیطه می مهركه
 له زهخسی موردهگان، بو دهست و پا، پهنگی حهنا پهیدا (۱۱)
 له مهیدانا به پهسمی پهزم، نهگهر مهركهب بدا جهولان
 له ناله می گاوو ماهی، دی له ژیر خاكا صهدا پهیدا (۱۲)

(۱۰) به حوججعت: به هیژ و توند. سپیهر: قهلغان. كاغهذی قهند: نهو كاغهزهیه كه له
 كهله می شهكر دهپچری، مهبستی سووکی و بهرگه نهگرتنه. بازوو: قول، باسك. حوكمی قهضا:
 کاری قهزا و قهدهر، مهبستی مهركه.

واته: نهگهر به توندی نیزه بجاته كار، قهلغانی له ناسن دروستكراری دوژمن وهك كاغهذی شهكر به
 ناسانی لهت دهكا و مهركه به ههموو باریکدا لهگهل بازووی نهو یهخه می دوژمن دهگری.

سپیهر (ن): بهسهر. كاغهذی (كم، گم): قاقهزی. وهضعی (غ، كم، نم، گم): ضهری، جوانه.

(۱۱) نهه بهیته و سی بهیتی پاشهوه می ههر له (مان، ن)دا ههن.

ههماورد: ههمناوهرد، ههر یه كه لهو دوو كهسه می وا بهرامبر به یهك دهجنگن، پی دهوتری
 ههماوردی نهو تریان. عهرووس: بووك. ماشیطه: نارایشتهكر. موردهگان: مردووان. حهنا: خهنه.

واته: بهرامبره كه می، لهجیاتی نهوه می سهر كهوتن بهدهست بهیتی، نهه دهیكا به بووك و
 دهیگوژیتهوه. تیغی عهزیز نارایشكهری بووكه، واته برینی زور دهكاته جهسته می دوژمن و بهو برینانهوه
 بو مهركی دهرازیتهوه. دیاره خهنه می له كاتی نارایشتی بووكدا پیوسته بو بووك و بهربووك و
 دهسته وهسته، پهنگی خهنه می خویتی زامی مردووانی بهره می دوژمنیش بو نهه مهبسته زوره.

حنا (غ): خهنا.

(۱۲) پهسم: نهریت و شیوه. پهزم: جهنگ. مهركهب: نهسپ. گاو و ماهی: گا و ماسی، كه

وتووینه: دونیا لهسهر شاخی گایه كه و گاكه می لهسهر پستی ماسیه كه!

واته: نهگهر به پی شیوه می باوی جهنگ، نهسپی له مهیداندا تاو بدا، زهوی دیتیه لهزره و

گا و ماسی له ژیرهوه دینه ناله نال و خهلك ناله بیان دهیستن.

به پهسمی پهزم نهگهر مهركهب بدا جهولان (پ): مهگهر نهسپی گرانمایه می دهناخوئی. دی

(پ): بوو.

غوباری سمی ئهسپی ئهو، مهگهر ئهجزایی ئیکسیره
 له چیههری دوشمنی ئهودا ههموو رهنگی طهلا پهیدا؟ (۱۳)
 بهرابهر روویی ئهو رهنگی عه دوو سیمابگون سیمه
 دهکا ئهجزایی تیغی ئهو له قهلبا کیمیا پهیدا (۱۴)
 سفیده چاوی بهدخواهی له حهسرهت حهلقهیی دیرعی
 دهکا بهرقی سینانی بو عه دوو پوژی سیا پهیدا (۱۵)

(۱۳) غوبار: تۆز. ئیکسیر: مادهیه که مهعدهنی تر دهکاته ئالترون. چیههر: روخساری بنیادهم.
 واته: بوچی تۆزیک که به هۆی سمی ئهسپه که بهوه بهرز ده بیتهوه، ئیکسیره وا روخساری دوژمنی
 وهک ئالترون زهره کردوه؟!
 ئیکسیره (ن): ئیکتیره. ههلهیه. دوشمنی ئهودا ههموو رهنگی (پ): دوژمنی ییخود صهف ئه ندهر صهف.
 (۱۴) عه دوو: دوژمن. سیماب: جیوه. گون: جۆر. سیمابگون: وهک جیوه، کینایهیه له
 پهشۆکان و رهنگ پهرین. سیم: زیو، مه بهست سپتیه. قهلب: سککهی بی رهواج، هه لیشه گری (قهلب)
 بی به واتای دل یا ناوه راستی سوپا.
 واته: رهنگی روخساری دوژمن به رامبهه به رووی عهزیز، له بهر شله ژان و پهشۆکان، وهک زیو
 سپی هه لگه راوه، تۆزیک خویتی له ترساندا تیدا نه ماوه. دیاره ئه جزای تیغی عهزیز کیمیا له
 مادهی قهلبی وهک رووی دوژمن پهیدا دهکا و کاری کیمیا دهکا.
 شایانی باسه، (عه دوو) له (مان، ن) دا نه گهر (عه دووی) بووایه، له بارتتر ده بوو. رهنگه هه لسه
 نووسینه وه بی.

بهرابهر روویی ئهو (پ): به پیشاپشی ئهو. سیمابگون (غ): سیماب نیگون.
 (۱۵) سفیده: سپیه. بهدخواه: ناحهز. حهلقه: ئهلقه. دیرع: کراسی زری جهنگ. بهرق:
 چه خاخه. سینان: سه ری رم. سیا: رهش.
 واته: چاوی دوژمن، له داخی جوانی و پتهویی ئهلقهیی کراس زریه کهی عهزیز، سپی بووه و
 مردوه. چه خاخهیی سه ره پمه کانی، پوژی دوژمنان تاریک و رهش دهکا.
 سفیده (کم، گم): سفیدهی. حهلقهیی دیرعی (کم، نم، گم): نیزه و دهستی. دهکا بهرقی
 سینانی بو عه دوو (کم، نم، گم): ضیای درعی نهکا بو دوژمنان.

نههنگاسا، له دهريای خاطر، قههري که گهردش کا
 له کهشتی عومری به دخوامی، سه راسه رپه خنه ها پهیدا (۱۶)
 له گهرمی پوژی مهیدانا، عه دوو له بتیشنه، سیراون
 له ناوی تیغی جه وه رداري نهو، کاری سه قا پهیدا (۱۷)
 به تیغی نهو له خوینی پوومیان شه ططی به پوما دئ
 تهنی ئوفتاده زه ورهق، سه ر له جیگه ی ناخودا پهیدا (۱۸)

(۱۶) نهم بهیته و بهیتی پاشهوی هر له (مان، ن) دا همن.

نههنگ: ماسی هره گهوره، حوت. خاطر: دل. گهردش: جم و جوول. سه راسه: هموو. ره خنه:
 کون و که له بهر و شکست.

واته: که رق و قینی گه وری وه که نههنگی عه زیز له دهريای دهروونیدا بیته جوش و
 خوروش، کهشتی ته منی دوژمنه که ی همووی ده بیته کون و که له بهر و له ناودا نومق ده بی. رق
 خووی خو یه تی و دوژمنه کهیشی که مه به سته تی بیفه و تینی، همیشه له دهروونیدایه تا له ناوی ده با.

(۱۷) له ب: لیو. تیشه: تینوو. سیراو: تیراو. سه قا: ناوگی.

واته: دوژمنی لیو وشک و تینوو، به هوی گهرمی پوژی جه ننگه وه، یا له گهرمی جه ننگدا، تیراو
 ده بی و ناوی تیغی شه پو لداري عه زیز ده وری ناوگی ده بی، له باتی ناو خو نیان بی ده خواته وه.

(عه دوو) نه گهر (عه دووی) بووایه، بهیته که له بارتر ده بوو. وا ده زانین به هوی ناوردی
 نووسینه وه وه وا نووسراوه ته وه. (گهرمی) (مان، ن)، که به (گرمی) نووسراوه، (گهرمی) ش
 هه لده گری. له گهرمی پوژی مهیدانا (پ): به گهرمی پوژی مهیدانی. سیراون (پ): نایلی
 ناوی (غ): ئابی. کاری (پ): داری.

(۱۸) پوومیان: پو میه کان، تورکان. به پوما دئ: پو به پووم دئ. تهن: لاشه. ئوفتاده:

کهوتوو. زه ورهق: کهشتی بچووک. ناخودا: کهشتیه وان.

واته: تیغی تیژی عه زیز نه وه نده ی له سوای تورکان کوشتروه و خو نیان هینده رژاوه، چه میکی
 گه وری پیک هیناوه، له بهر چاومه و پو به پووم دئ. لاشه ی کهوتوو، له کوزراو و بریندار،
 ده لئی کهشتین و سه ری کوزراو و بریندار بووه ته کهشتیه وان!

به تیغی نهو (غ): به تیغ. له ننگه. له خوینی: (کم، گم): به خوینی. تهنی (م): انی. هه لده یه.

له به حرى رۆژى پەزما گەر نەهەنگى تىغى سەر ھەلدا
 لەناو كەشتىيى ئەتراكا، دەبى شىن و صەدا پەيدا (١٩)
 لە سەھمى حەملەيى ئەو بۆ عەدوو، ھەر جا حەزەر لازم
 لە دەست ئەو بۆ كراسى پۆمىيان، شىوھى قەبا پەيدا (٢٠)
 دەبى، گەر بىتە رووى مەيدان، وەكوو بەبرى بەيان يەك دەم
 لىباسى رووبەھى دەردەم لە ئەندامى كىيا پەيدا (٢١)
 ئەگەر ئاوى بەقاي نۆشيبى دوشمن، فايده نادا
 لە مەوجى جەوھەرى تىغى، حوروفى لابهقا پەيدا (٢٢)

(١٩) رەزم: جەنگ و ھەرا. صەدا: ھاوار.

سالم رۆژى جەنگى لەم بەیتەدا كەردوو بە دەريا، تىغى عەزىزى كەردوو بە نەهەنگ و دانىشتوانى
 كەشتىكەيش سوپاى توركن. واتە: ئەگەر تىغى وەك نەهەنگى دەستى عەزىز لە دەرياي رۆژى جەنگدا
 لەناو دەرياوھ سەر ھەلدا و بىتە جوولە و خورۆش، دەبىتە ھاوار و نالە لەناو دانىشتوانى كەشتى
 توركاندا، چونكە نەهەنگ ماھى مەترسىيە بۆ كەشتى.

نيوھ بەيتى يەكەم لە (كەم، نەم، گەم) دا بەم جۆرەيە: لە دەرياي مەعرەكەى تىغى نەهەنگى گەر
 نومايان بىن. كەشتى ئەتراكا (كەم، گەم): ئۆردووى توركانا.

(٢٠) سەھم: سام، ترس. حەملە: ھىرش و ھەلمەت. جا: جى. حەزەر: خۆپاراستن. قەبا: كەوا.
 واتە: پۆرستە دوژمن، لە ترسى ھىرشى عەزىز، لە ھەموو جىيەك بترسى. كراسى توركان لە ترسى
 يەست وەشاندى ئەو دادراوھ و وەك كەواى ئىھا تووھ، كە لە راكردندا بالىيى بىدا و بالىيى بگرتەوھ!
 سەھمى (كەم، نەم، گەم): سامى. دەست (كەم، گەم): دەس. حەزەر (گەم): حەزم. لازم (غ): واجيب.
 بۆ كراسى (گەم): بوو كراسى. قەبا (نەم، گەم): كەوا.

(٢١) ئەم بەيتە ھەر لە (مان، ن) دا ھەيە.

بەبرى بەيان: گيانلەبەرىكى درندەى چابوكە، دەلەين دوژمنى شىرە. رووبەھى: رپويەتى.
 دەردەم: گورج، دەم و دەست. كىيا: گەورەپاوا.

واتە: ئەگەر عەزىز وەك بەبرى بەيان بىتە رووى مەيدان، يەكسەر بەرگى رپويەتى بە بەر
 سەر كەردەى سوپاى توركاندا دەكيشرى، شىوھيان دەگۆرپى و وەك رپويان ئى دى!

دەبى (پ): دەمى. دروسترە. وەكوو بەبرى بەيان يەك دەم (غ): وەكو شىرى شكارنەفگەن.

(٢٢) ئاوى بەقا: ئاوى زىندەگانى، كە دەلەين ھەر كەس بىخواتەوھ نامرى! مەوج: شەپۆل. لىرەدا

به پهستی، دوشمنی سهرکesh عه جايب سهر فراهزیکه
 به سهر هر گهردهنه و شاخا، له پیتا وهك لیوا پهیدا (۲۳)
 نه گهر وهك کیوی قاف مه حکم بی، دوشمن گاهی حمله ی نه
 له مهیدانی گوریزا دیته وه پو بهرقه فا پهیدا (۲۴)

مه بهستی شه پۆلی گۆلی تیغی جه نگاهه رانی عزیز به گی بابانه.

واته: دوزمن نه گهر ناوی زینده گانیشی خوار دیته وه، فریای ناکه وی و هر دهری. نه گهر له شه پۆلی گۆلی تیغی دهستی عزیز ورد بیته وه، پته کانی وشه (لابه قا)، نه مان، ده خوینته وه، یانی دوزمن له ناوده با.

دوشمن (گم): دوزمن. فایده (غ، گم): فایده ی، جوانه. لامان وایه شاعریش هر نه وه ی مه بهست بووه، به لام ناته و اوی شیوه نووسینی نه و سهرده مه ی کوردی تیکی داوه. (نوشی) له بهرته وه ی کورته، به (نوشی) ده خوینته وه.

(۲۳) نه م بهیته و بهیتی پاشه وه ی هر له (مان، ن) دا هه ن.

پهستی: زه لیلی، خواردهستی. سهرکesh: سهرکیش، یاخی. سهر فراهز: بهختیار، رزگار بوو. گهردهنه: مله. له پیتا: له بهر پیتا. لیوا: نالا.

واته: دوزمنی یاخی چهند بهختیاره که له مهرگ رزگار بووه و دیلی ژیره دهسته، له هر مله و شاخیکدا له بهر پیتا وهك نالا چه قیوه.

دوشمنی سهرکesh (پ): موده عی به دخوو. (دوشمنی) له (غ) دا که وتوووه. گهردهنه (پ): گهردهن. له پیتا (ن): له پیتا. (غ، پ): له تیا.

(۲۴) کیوی قاف: نه فسانه ده لی- کیویکه ده وران ده وری جیهانی داوه. گاه: کات. حمله:

هیرش. گوریز: هه لائن. قه فا: پشت. روو بهرقه فا: روو بو پشته وه وه رگه راوا!

واته: نه گهر دوزمن له کاتی هیرشی عزیزدا وهك کیوی قاف نه ستور و له جی نه جوولاو بی، ناتوانی به شیوه یه کی ناسای له مهیدان هه لئی و رووی له پشته وه بی، به لکوو ناچاره له ترسی پینکران رووی له پشته وه بی، نه مجا رابکا.

گاهی (پ): تار ی. له مهیدانی گوریزا (پ): له مهیدانا گوریزان. (بی)، له بهرته وه ی کورته، به

(بی) ده خوینته وه.

له خاكا خوینی مهرجانی دهبی مهخلووط و بی حورمهت
 دهكا ئەلماسی دهشنه‌ی ئەو، له گەردندا سه‌نا په‌یدا (٢٥)
 له ضه‌ربی زه‌رگی ئەو، دوشمن وه‌کوو پووشه‌ به‌دهم باوه
 له میقناطیسی زووپیینی فونوونی که‌ه‌روبا په‌یدا (٢٦)
 چ حاصل دوشمنی، وه‌ختی هه‌زیمه‌ت، گه‌ر موحصه‌ن بی؟
 له فه‌تی هیممه‌تی ئەودا کلیدی ده‌رگوشا په‌یدا (٢٧)
 له به‌حری جه‌نگی مه‌غلووبا که‌ تیغی مه‌وجی خوین بیینی
 ده‌بی بۆ ده‌ست و پای ئوفا‌ده‌گان، هه‌ر سوو شه‌نا په‌یدا (٢٨)

(٢٥) ئەم به‌یته هه‌ر له (پ) دا هه‌یه.

مه‌رجانی: سوور. مه‌خلووط: تیکه‌ل. دیشه‌: خه‌نجه‌ر. سه‌نا: رۆشنایی، بریقه.
 واته: کاتی شه‌ر خوینی سوور ده‌رژێ و به‌ بی‌باه‌خی تیکه‌ل به‌ خا‌ک ده‌بی. خه‌نجه‌ری وه‌ک ئەلماس
 برنده‌ی ئەو، له کاتی ده‌ست‌به‌کاربووندا بریقه و رۆشنایی له گەردندا په‌یدا ده‌کا.

(٢٦) ضه‌رب: لێدان. میقناطیس: ئاسنراکێش، وه‌ک کاره‌بای ته‌زیح و ملوانکه‌ که‌ پووش
 راده‌کێشی. فونون: جو‌راو‌جو‌ر. زووین: نێزه‌ی بچووکی دوو‌دهم، کۆن له جه‌نگدا به‌کاره‌یتراوه.
 واته: که‌ عه‌زیز نێزه‌ ده‌وه‌شێتی، دو‌ژمن به‌ ده‌می نێزه‌ که‌یه‌وه‌ وه‌ک پووشه‌ به‌دهم باوه‌! کاری ته‌زیحی
 کاره‌با ده‌کا که‌ ده‌نکه‌کانی پووش راده‌کێشن.

له ضه‌ربی (کم، پ، ئم، گم): به‌ ضه‌ربی. دوشمن (کم، ئم، گم): دو‌ژمن. زووینی (کم، ئم، گم):
 دوورینی. که‌ه‌روبا (ئم، گم): کاره‌با.

(٢٧) ئەم به‌یته و دوو به‌یتی پاشه‌وه‌ی هه‌ر له (مان، ن، پ) دا هه‌ن.

چ حاصل: چ سوودیک‌ی هه‌یه، چی ده‌ست ده‌که‌وی؟ هه‌زیمه‌ت: هه‌لاتن. موحصه‌ن: پارێزراو،
 شوین‌قایم. فه‌تخ: گرتن، داگیرکردن. کلید: کلیل. ده‌رگوشا: ده‌رگا که‌ره‌وه.

واته: دو‌ژمن چی ده‌ست ده‌که‌وی ئە‌گه‌ر شوینه‌که‌ی سه‌خت بی، له‌ناو‌چوونی هه‌ر مسو‌گه‌ره‌.
 به‌لام ئە‌گه‌ر عه‌زیز به‌ نازایه‌تی خو‌ی بی‌گری، دو‌ژمن کلیلی ئە‌وه‌ی ده‌بی ده‌رگا بکریته‌وه‌ و هه‌ل‌بی!
 یا: دو‌ژمن کاتی هه‌لاتن سه‌ختی شوین‌ فریای نا‌که‌وی و له‌ناو‌چوونی مسو‌گه‌ره‌، عه‌زیز ده‌یگری و
 ده‌رگا ده‌کریته‌وه‌ و قه‌لا‌چۆ ده‌کرتین.

وه‌ختی (پ): وه‌فتی. موحصه‌ن (ن): موشه‌خه‌ص.

(٢٨) ئوفا‌ده‌گان: له‌بی‌که‌وتووان، کو‌ژراو و بریندار. هه‌ر سوو: هه‌ر لا. شه‌نا: مه‌له.

ئەگەر يەك لەمەحە طوولی بێ، لە قەلبی لەشکرا قەهری
 لە صەحرادا، دەبێ بۆ جانەوهر سوور و غەزا پەیدا (٢٩)
 عەصای موسایە مەر نێزەى لە پەرغەى مشتى فیرعەونى
 بە بەرقى ئاتەش ئەفشان و بە شەكلى ئەژدەها پەیدا (٣٠)
 وهى طالبع نەبوو، پۆشیدەیه جەوهر لە پووی دونیا
 بە مەردانى دلاوهر، حاصلی کۆشش، جەفا پەیدا (٣١)

واتە: کە دوژمن لە دەریای جەنگدا بەزیو، نەگەر گۆلی تیغی عەزیز شەبۆلی خوین بەیتى،
 دەست و بێی لەبێ کەوتوان، کورژراوان و برینداران، دەکەونە مەلە.

(٢٩) لەمخە: چاوبەیه کەداندیک، چاوتروو کاندنیک. قەلبی لەشکر: ناوهراستى سوپا. قەهر: رِق و
 قین. جانەوهر: گیانلەبەر. سوور: شایى. غەزا: بە فارسی وا دەبیژرى، غەذا، خواردەمەنى.

واتە: رِق و قینی عەزیز لە ناوهراستى سوپای خویدا هەر ئەوئەندەى چاوتروو کاندنیک درێژە بکیشى،
 لەو دەشتەدا دەیتە شایى و گۆشت و خواردەمەنى بۆ جەوهر زۆر دەبن.

غەزا (پ): غەذا. (غ): عەزا.

(٣٠) مەر: مەگەر. مشتى فیرعەونى: چنگى زۆردار و ستمەکار. ئاتەش ئەفشان: ناگرپژین.

شەکل: روالەت و شێو.

واتە: مەگەر نێزەى دەستى عەزیز عاساکەى موسایە، کە سەربارى زۆر و دەسلەلتى رۆمىيانى
 ستمەکار، لە داخى ئەو بە جەمخاخە کەى ناگرى لى دەبیتەو و بە شێو و رەنگیشى دەلتى ئەژدەهایە و
 جادووی جادووگەرانى فیرعەون پوچ دەکاتەو؟ نامازەیه بە نایەتى ژمارە ١٠٤ ی سوورەتى (أعراف):
 «فألقي عصاه، فاذا هي ثعبان مبین»، کە موسا عاساکەى فیرى داىە سەر زەوى و بوو بە ئەژدەها و ماری
 جادووگەرانى قوت دا.

مەر (گم): سەر.

(٣١) وهى: بەلام. طالبع: بەخت. پۆشیدە: داپۆشراو. دلاوهر: نازا و لێهاتوو.

واتە: لەگەڵ ئەم هەموو نازایەتیەشدا کە بەخت و ناوچار نەبیتا، گەوهر و جوامیری لە دنیادا بە
 شاراوی دەیتەو و ئەجمامی تەقلای پیاوی نازا و دلسۆز هەر سزا و نازارە. سالم هەر ئەوئەندەى
 ویستوو بێت، ئەگینا دەبێ زۆر چاکى زانیی هوى شکستی عەزیز و بابانەکان بەدبەختى نەبوو!
 نەبوو (کم، نم): نەبێ.

"عهزیز" ه وا له ناو چاهه، خوداوهندا! نه جاتی ده
 له چیه‌ری نهو بکا "یه‌عقوب" دلی شیوه‌ی صه‌فا په‌یدا (۳۲)
 خودایه! مولکی (بابان) بی‌ره‌واج و قه‌لبه، سا لوطفنی
 به نیکسیری و جوودی نهو بکا وه‌ک موو به‌ها په‌یدا (۳۳)

(۳۲) ئەم بەیتە و بەیتی پاشەوه‌ی له (مان، ن، غ) دا نین، تەنیا له (کم، نم، گم) دا هەن و جیتی
 خۆشیاڵە بێن، چونکە هەر له سەرەتای پارچە‌شیعەرە کەوه تا دوا‌ی هەمووی هەر باسی سەر‌له‌شکرێ
 عەزیزە، بە‌لام بە داخه‌وه ناسناوی "سالم" نه له (مان) و نه له (کم، گم) دا نییه.
 چاه: چال، بیر، مە‌به‌ست زیندا‌نه. چیه‌ره: روخسار.

واته: عه‌زیز خۆشه‌ویسته و دیله و له‌ناو چالدا‌یه، وه‌ک هه‌زه‌تی یوسف که خرایه‌ بیر یا به‌ندیخانه.
 خودایه‌ رزگاری بکه، به‌لکوو یه‌عقووبی دلی دۆستانی خۆشی و رووناکی به‌ بینیی روخساری په‌یدا بکا.
 جا نه‌گه‌رچی یوسف عه‌زیزی میسر نه‌بوو، یه‌کیکی‌تر عه‌زیز بوو که له‌ بیر و زیندا‌ندا نه‌بوو، به‌لام له
 نیگای دلی هه‌زه‌تی یه‌عقووبه‌وه (د. خ) عه‌زیز و خۆشه‌ویست بووه. هه‌رچۆنیک بێ، سالم لیره‌دا وای
 داناوه‌ دلی دۆستانی عه‌زیز به‌گی بابان، وه‌ک یه‌عقووبی باوکی یوسف خه‌مبارە و چاویان لێ‌لایی
 داهاتوه، به‌ ده‌رچوونی له‌ دیلی و بینیی، دلیان خۆش و چاویان روون ده‌یته‌وه.

(۳۳) واته: مولکی بابان به‌بێ عه‌زیز سکه‌ی قه‌لب و بی‌ره‌واجه. سا خودایه! لوتفیکمان له‌ گه‌ن
 بنۆتیه و رزگاری بکه، به‌لکوو ئەم مولکه‌ به‌هۆی بوونی ئەوه‌وه که وه‌ک نیکسیره، ره‌واج په‌یدا بکاته‌وه.
 له (نم) دا، له جیتی (مووی نیوه‌دێری دووه‌م (مس) هاتوه، که دروست‌تره و ته‌واوه، چونکه
 نیکسیر مس ده‌کا به‌ ئالتوون و زیو، نه‌ک موو.

دوو سه‌رنجی‌تریش پێ‌ویسته‌ بخرینه‌ به‌رچاو:
 ن. ناسناوی "سالم" له‌ پارچه‌‌شیعەرە کە‌دا نییه، که له‌وانه‌یه‌ له‌به‌ر خۆپاراستن و ناو نه‌که‌وتنه‌ ناو
 ناوان و دو‌جاری سه‌رئیشه‌نه‌بوون وای کردبێ.

ب. ره‌نگه‌ سالم ئەم پارچه‌‌شیعەرە‌ی دوا‌به‌دوای شه‌ره‌که‌ی عه‌زیز به‌گی بابان و نيسماعيل پاشای
 رۆمی، که عه‌زیز به‌گی تیدا گیراوه، وتبێ.

نه‌گهر ئوممیدی دل بیتیته جی، ماهی جیهان‌نارا
«به خال هندوش بخشم سمرقند و بخارا را» (۱)
له‌بن خاری موغ‌یلان وه‌صل، نه‌گهر بی، ناره‌زوو ناکهم
«کنار آب رکن آباد و گلگشت مُصلّاً را» (۲)

(*) نهم پارچه‌شیره له (مان، ن، حا، عا، ه، ف، غ، ر، کم، نم، گم) دا هه‌یه، به‌لام له (مان، ن) دا به‌کیتکه له ۲۱ پارچه‌شیری یه‌ک له‌دوای یه‌کی یتتی جیاجیا، له ناوونیشانی یه‌که‌میاندا نووسراوه: «ملمعات است» واته: نهم پارچه‌شیرانه له چه‌شنی تیه‌لکیش (موله‌مه‌عات) ن. جیتی وتنه، موله‌مه‌عات کۆی (موله‌مه‌عه) یه و به پارچه‌شیرنک ده‌لین به‌یتک یا نیوه‌به‌یتکی به زمانی خو‌مالی و به‌یتک یا نیوه‌به‌یتکی تری به زمانیکی وه‌ک فارسی یا عه‌ره‌بی یا تورکی یان زمانیکی تر بی (پروانه: د. محمد معین، فرهنگ فارسی، جلد چهارم، تهران، ۱۳۵۷، ص ۴۳۵۱).

نهم جو‌ره پارچه‌شیر یا به‌یتانه ره‌نگی جیاجیایان هه‌یه، (ملمع‌یش له عه‌ره‌بیدا به مانای پارچه‌ی ته‌نراوی ره‌نگاره‌نگ هاتوه. ناشکرایه نیوه کوردیسه‌کانی نهم پارچه‌شیرانه -بی‌سی‌ودوو- هیی "سالم" ن و نه‌و ته‌لمعی کردوون. نیوه فارسیه‌کانیشیان، یا هیی خو‌زینی، یان هیی شاعیرانی‌ترن. نهم پارچه‌یه تیه‌لکیشه له‌گه‌ل شیرنکی "حافظ شیرازی".

کیتی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) ماه: مانگ. جیهان‌نارا: جیهان‌رازیته‌وه. هندو: ره‌ش. بخشم: ده‌به‌خشم. سمرقند و بخارا:

دوو شاری ئۆزبه‌کستانن.

واته: نه‌گهر یار، که مانگه و دنیا‌ی رازاندوه‌ته‌وه، ناواتی دل‌م به‌یتته‌دی، دوو شاری ناو‌داری

(سه‌مه‌رقه‌ند و بوخارا) ی به‌رامبه‌ر به خالی ره‌شی نه‌و پیشک‌ه‌ش ده‌که‌م.

سمرقند (عا): ثمرقند.

(۲) خار: درک. موغ‌یلان: داریکی کورته‌بالای درک‌اوییه له ده‌شته بی‌ناوه‌کاندا ده‌رووی، جیتی

دانیشتنی که‌سی له‌ژیردا نایته‌وه. کنار: قه‌راخ، لی‌وار. آب: ناو. رکن‌آباد، مصلّاً: دوو گه‌ره‌کی خوشی پر له‌کانی و ناو و باختی شاری (شیرازن). گلگشت: گه‌ران به‌ناو گو‌ل و گو‌لزاردا.

واته: نه‌گهر له ده‌شتیکی وشک و بی‌ناو‌دا، له‌بن سیته‌ری که‌م و کووری داری درک‌اوی موغ‌یلان‌دا،

له‌گه‌ل یار بم، هه‌رگیز ناره‌زووی قه‌راغی ناوی رو‌کن‌نا‌باد و گه‌شتی گو‌لزاری موصل‌لا ناکهم.

نه صيحه ت بگره گوی قوربان! له لایان زور به ته عظیمه

«جوانان سعادتمند، پند پیر دانا را» (۳)

دوصه د جار، گهر به گویی خوم حهرفی سهردت بشنهوم، شادم

«جواب تلخ میزید لب لعل شکرخا را» (۴)

نه گهر خوړی له که وثر شوست وشوی خووی دا، به تو نابین

«به آب و رنگ و خال و خط، چه حاجت روی زیبا را؟!» (۵)

له ئیدراکی شکهنج و عوقدهیی زولفت پهریشانم

«که کس نگشود و نگشاید به حکمت این معما را» (۶)

ناره زوو (نم): ناره زووی.

(۳) نهم بهیته له (ه) دا چواره مه.

سعادتمند: بهختیار. پند: ناموزگاری. دانا: ژیر و زانا.

واته: تو که هیشتا گهنجی ناموزگاری بگره گوی، چونکه گهنجی بهخسه وهر ناموزگاری

کونه سالی ژیری زور به لاره گرنګ و بهجیه.

قوربان (ه، کم، نم، گم): جانا! یانی گیانه کم، به قوریانت بم.

(۴) نهم بهیته له (ف) دا نیه.

حهرف: لیړه دا مه بهست قسهیه. بشنهوم: بیستم. تلخ: تال. میزید: لایه قیه تی، لئی ده وه شیه وه،

جوانی لی دئی. لب: لیو. شکرخار: ناز شیرین، مانایه کی (خار) نازه. شکرخارا، (شکرخارا) بووه و

کورت کراوه ته وه، یا (شه کرخوړ، شه کرکوژ) که کینایه به له قسهی جوان و شیرین وتن.

واته: دووسه د جاریش قسهی تال و تفتت بیستم، من هدر شادمانم، چونکه لیوی شه کرنازت، یا

قسهی شیرین ویژی وه که شه کرت، وه لایم تالی جوان لی دئی، که ناز شیرین بی، چش با وه لام تال بی!

(دوصه د) (عا): دو، (صه د) که وتووه. سهردت (کم، نم، گم): ساردت.

(۵) آب و رنگ: ره ونه ق و ره نگیی، ره نګ و روو. زیبا: جوان.

واته: نه گهر پهری خووی له ناوی چهوزی که وسه ریشدا باش بشوړی، جوانیه که ی ناگاته جوانی

تو: رووی جوانی تو که ی پیوستی به خهت و خال و ره ونه ق و ره نگییه.

خووی دا (ه): خووی کا. هه لیه.

(۶) نهم بهیته له (ه) دا سییه مه.

ئیدراک: تیگه یشتن. شکهنج: پینج و چینی نه گرجه. عوقده: گری. نگشود: نه یکر دووه ته وه.

که شوعلی طلعه‌تی یوسف طولووعی کرد، به چی زانیم؟

«که عشق از پردهٔ ظلمت، برون آرد زلیخا را» (۷)

کهلامت حافظا! دل‌سه‌نجه، بۆ "سالم" وها چاکه

«که بر نظم تو افشاند فلک عقد ثریا را» (۸)

نگوشاید: نایکاته‌وه. معما: مه‌تەل، قسه‌یه‌که مانا و مده‌سته‌که‌ی شاراوه بی و به ئاسانی نه‌زانری و هه‌لنه‌هینری.

واته: له تیگه‌یشتی واتای چین و پینچی نه‌گره‌تدا دامار و په‌ریشام. به‌ئێ، ئەم مه‌ته‌له‌ی تو کهس به ژیری هه‌لی نه‌هیناره و کهس‌یش هه‌لی ناهینێ.

شکه‌نج و (ف): سکه‌نجی. هه‌له‌یه. (کم): شکه‌نج (م): شکه‌نجی. عوقده‌یی (ف): حه‌لقه‌یی.

(۷) ئەم به‌یته له (ع) دا نییه.

بیرون آرد: ده‌هینته‌ ده‌ری.

واته: به چیدا زانیم بلێسه‌ی روخساری جوانی یوسف وه‌ك خۆر هه‌له‌هات؟ به‌وه‌دا که زوله‌یخا له په‌رده‌ی تاریکی هاته‌ ده‌ری، له کاتیکدا ده‌رچوون له په‌رده‌ی تاریکی بۆ یه‌کیکی وه‌ك ئەو ئاسان نه‌بوو. دیاره‌ هینری عیشق بوو و له هه‌زار سه‌راپه‌رده‌وه‌ ده‌ری هینا.

به‌یته‌که‌ی "حافظ" له ئەسه‌لدا به‌م جوهره‌یه: «من از آن حسن روزافزون که یوسف داشت دانستم** که عشق از پردهٔ عصمت بیرون آرد زلیخارا».

واته: من له‌و جوانیه‌وه که یوسف هه‌یبوو و له‌ خۆر جوانتر بوو، زانیم زوله‌یخا له په‌رده‌سه‌رای پاکیزه‌یی ده‌رده‌هینێ.

به‌یته‌که‌ تیکرا لای حافظ زۆر جوانتره، جگه‌ له‌وه، نازانری سالم بۆچی وشه‌ی (عیصمه‌ت) ی کردوو به (ظولمه‌ت)? به‌ئێ، مانای دێ، به‌لام (عیصمه‌ت) به‌هینتره.

به‌چی (ف، ن، کم): له‌چی. ظلمت (غ): عیصمه‌ت.

(۸) دل‌سه‌نج: به‌دل کیشراو و هه‌له‌سه‌نگینراو و نرخینراو. نظم: هونراوه، شیعرا. افشاند:

ده‌په‌رژینی. عقد: گه‌ردنه‌ند، ملوانکه. ثریا: کۆ، پیروو، کۆمه‌له‌ نه‌ستیره‌یه‌کی زۆر جوان و ریکوپینکه

ملوانکه‌ی جوانی بێ ده‌شوبه‌هینری.

واته: حافظ! قسه‌ت به‌ دل کیشراوه و به‌ باری "سالم" دا که‌وتوو، وها چاکه‌ چه‌رخ ملوانکه‌ی نه‌ستیره‌ی کۆ به‌سه‌ر شیعره‌کاندا په‌خش بکاته‌وه.

حافظا (م): حافظ.

کشا گیسوو به گۆشه‌ی پووی یارا
چ جینسی بئ له مارا، بئ به نارا؟! (۱)
په‌زیرای په‌نگی من بوو ناینه‌ی پووت،
خه‌زانم دی له ناغۆشی به‌هارا! (۲)
ته‌زه‌روی دل ده‌خوای بیازی چاوت
که گهردهش کا له طه‌یرانی شکارا (۳)

(*) نهم پارچه‌شیره هدر له (کم، گم) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی شه‌شی مه‌حزروف.

(۱) گیسوو: نه‌گرجه، زولف. نار: ناگر. (بی) یه‌که‌م: هه‌یی. (بی) دووهم: بیت و پروا.

واته: نه‌گرجه‌ی ره‌ش به‌گۆشه‌یه‌کی پوومه‌تی یاردا کشا، سه‌یره که نه‌سووتا، یا هه‌لنه‌پرووزا؟
که‌ی جووری وا له ره‌گه‌زی ماردا هه‌یه به‌سه‌ر ناگردا پروا و هه‌چی لی نه‌یی؟! دیاره نه‌گرجه‌ی یاری
شوبه‌اندووه به‌ره‌شمار و روخساریشی به‌ناگری گپ‌دار.

کشا (کم): کیشا. گیسوو (گم): یه‌ک سوو. یارا (کم): مارا. چ جینسی.. تاد (کم): چ جنس
بیکار نه‌بی بنمارا. هه‌له‌یه.

(۲) په‌زیرا: قوبوولکراو، په‌سه‌ند. ناینه: ناوینه. ناغۆش: باوه‌ش.

واته: ناوینه‌ی پووی جوانی وه‌ک به‌هاری تو قوبوولی کرد پووی زه‌ردی وه‌ک گه‌لای خه‌زانی
من خوئی تیدا ببینی. سه‌یره، کچی دیویه وهرزی خه‌زان له باوه‌شی وهرزی به‌هاردا کبی؟ نهم دوانه
چۆن کۆده‌بنه‌وه؟

(گم): خه‌زانی. بوو (گم): بو. ناینه (کم): ناوینه. په‌زیرای، په‌ذیرای، بووه و گۆرپراوه.

(۳) ته‌زه‌روو: مه‌لیکی سارانیشینی وه‌ک که‌له‌شیره، په‌ری جوانه. ده‌خوای: ده‌وی. گهردهش:
سوورانه‌وه. طه‌یران: فرین.

واته: ته‌زه‌رووی ناتوانای دلی من، چاوه‌بازه جوانه‌کانی تزیان له کاتی بانگرتنه‌وه‌ی راودا
ده‌وی، به‌سه‌ریدا بدن و له په‌لوپۆی بجه‌ن.

(ته‌زه‌روو)، له بنه‌رتدا (ته‌زه‌روو) بووه و گۆرپراوه. ده‌خوای (کم): نه‌خوای.

به ته حصیل مه طلبه بی چهندی بهری دا
 که بگری دامه نی دارا، نه دارا (۴)
 ده سا چۆن دامه نت بگرم، که مه یلت
 نه وهند سارده، نه ما په نجه م له کارا؟! (۵)
 سه ری ته سلیمی داوه، نی رگسی مه ست
 به دیده ی تو، له ههنگامی خومارا (۶)
 له نه شکسی سوور و سویری خۆم ده بینم
 گولستانێ له خاکی شۆره زارا! (۷)
 دلێ دل بهر که مایل بی به نه غیار
 نییه ته دیری، "سالم"! جوز مودارا (۸)

(۴) ته حصیل: نه نجام. بهری دا: سوودی به خشی، یا دهستی لی بهردا. دامه ن: داوین. دارا: دهوله مند. نه دارا: گه دا.

واته: که نه دار (عاشق) داوینی دارا (یار) بگری، سه ره نجام چهنده سوودی ده بی؟!
 چهندی بهری دا (گم): چهندی به ری دا.

(۵) واته: دهی ئیز من چۆن داوینت بگرم و داوای یارمه تیت لی بکه م؟ تو نه وهنده بی مه یل و له گه ل مند ساردی، دهستم سه رما بردوو به و په نجه کام له گوچرون و سپروون، هیزی داوین گرتنی تو یان نییه! وا دیاره مه یلی یار له گه ل "سالم" سه هۆله ندان بووه.

(۶) دیده: چاو. ههنگام: کات. خومار: مهستی.

واته: نی رگری چاومه ست سه ری ملکه چسی بو چاوی به خوماری تو دانه وانسووه، چ رای ده که وی خوی بنوینی و بلنی: من جوانم و چاومهستم!
 سه ری (کم): په ری یا په ری.

(۷) نه شک: فرمیسک. شۆره زار: زهوی خویاوی که هیچی لی سهوز نه بی، شۆره کات.

واته: شتیکی زۆر سهیره فرمیسکی وهک خوین سوور و وهک خوی سویری خۆم ده بینم، هه ره ده لنی گولزاره و له شۆره خاکدا روواوه!

(۸) نه غیار: کۆی غهیر، بیگانه. جوز: جگه له. مودارا: دل راگرتن، رازی بوون.

واته: که دلێ یار هه ره بو بیگانه لی بدا، سالی بیچاره چسی له دهست دی؟! له دل راگرتن و نه رم نیانی نوواندن به ولاره، هه یج ریه کی تری له بهرده مدا نییه.

پرچینی زولف و پەرچەم نەقشەن لە پرووی یارا
وەك میللەتی مەجووسی، ھەر دین بە دەوری نارا (۱)
طوپرەت كە دئی بە پروودا، گەر عەینی كوفره، حوسنە
بۆ پەونەقی كلیسا، با ھەر بین نەصارا (۲)
غەمزەت كە تیری باراند، زولفت دئی پەنا دا
بەم رەنگە حوسنی ئەخلاق، كئی دیی لە جینسی مارا؟! (۳)
مەھی، گەر حەرام و تەئخە، ساقی! بە چاوی مەستت
«أشهی لنا وأحلی من قُبلة العذاری» (۴)

(*) ئەم پارچەشعرە لە (مان، ھ، کم، گم) دا ھەیە، لە (مان) دا لە بەشی (غزھای جدیدە) دایە.
کیشی ھەرووز: موزاریعی ھەشتی نەخرەب.

(۱) واتە: پینچ پینچی زۆری ئەگریجە و پەرچەمی یارم نەخش و نیگارن بە دەوری روخساریدا.
لەو خەلکە ناگریهستە دەچن کە ھەر بە دەوری ناگردا دین و دەچن.
پرچینی (کم): بوچینی. (گم): پرچینە. زولف و پەرچەم (کم): زولفی پر خەم. نەقشەن (کم، گم): نەقشە. بە دەوری (ھ): بە پرووی.

(۲) طوررە: ئەگریجە، زولف. کلیسا: کلیسە، پەرستگای گاوریەکان. نەصارا: گاوران.
واتە: ئەگریجەت کە بەسەر روخسارتدا پەخش دەبێتەو، دەقاودەق جوانی و قەشەنگییە،
ئەگریجی وەك کوفر رەشە، یا ئەگریجی کارەکەمی کوفره کە روخسارت دادەپۆشی، لیتی گەری با
بیئ، با بۆ جوانی و رەواجی کلیسە زۆر بی. لیرەدا کلیسە کە روخساری یارە و گاوریش ئەگریجە و
پەرچەمی جین چینی.

گەر عەینی کوفره (کم، گم): وەك عەینی کوفری.

(۳) غەمزە: نامازەبە بە برژانگ، لەبەك دانی چاو و برژانگ بە نیازی نازکردن.
واتە: کە غەمزە و نازت دئی تیرباران کردم، ئەگریجەت پەنای دئی دا و پاراستی! کئی رەوشتی
و ھا جوان و مەردانەیی دیوہ لە رەگەزی مار بوەشیتەو؟! ئەگریجەیی یاری بە رەشمار شوپھاندووہ.
کە تیری باراند (کم، گم): لە تیرەباران. ئەخلاق (کم): نیکلاص.

(۴) ساقی: مەگتیر، یار. أشهی: ھەزلی کراوتر. أحلی: شیرینتر. قُبلة: ماچ. عذاری: کۆی

ئەي ئەو كەسە كە شەوھا يادت ئەنيسى دلمە!
 يەك لەحظە ديمە يادت، داخۆ، لە رۆژگار!؟ (۵)
 تۆ ناتەوان و ميسكين، دوشمن قەويى و مونعيم
 "سالم" لە عەھدى وادا، كوا چارە، جوز مودارا!؟ (۶)

(عەذراە، كچى شوونە كر دوو .

واتە: بادە، ئەگەر چى ھەم حەرامە و ھەم تال، ئەي مەيگير! بە چاوى مەستت قەسەم، كە ھەر
 خۆي بادە كەيە، لە ماچى كچ بەتامز و شيرينزە. نيەي بەتە عەرەببە كە ھى "حافظ شيرازى" يە.
 تەلخە (گم، گم): تالە.

(۵) شەوھا: چەندىن شەو. ئەنيس: ھاودەم و ھاوړى. رۆژگار: رۆژگار.
 واتە: ئەي ئەو خۆشەويستەي كە دلم لە شەوانى تەنيايمدا ھاودەم و ھاوړى ياد و بىرى تۆيە،
 ناخۆ رۆژتيك لە رۆژان ھەر ھيندەي چاوبەيە كدادانتيك منت بە بىردا دى!؟

ئەو كەسە (گم، گم): ئەو كەسەي. شەوھا (گم، گم): شەو ھات. يەك لەحظە ... رۆژگار
 (گم): داخۆ من ديمە يادت لەحظى لە رۆژگار! (گم): يەك لەحظە ديمە يادت داخوا لە رۆژگار!

(۶) ناتەوان: ناتوانا، بى ھىز. مونعيم: خواوەن رۆزى، خودا پيداو. جوز: جگە لە.
 واتە: ئەي سالم! تۆ بى ھىز و ھەزار، دوژمنىشت بە ھىز و خواوەن رۆزى، ئىز لە رۆزى وادا، جگە
 لە دل راگرتن و پىكەووە سازان، چار چيە!؟ ھەر دوژمن لە ناز و نعيمە تدايە.
 دوشمن (گم): دوژمن. مونعيم (گم، گم): بى دىن. وادا (گم، گم): ئەودا.

ناشوفته كه ناری گرت، گیسوو به روخی یارا
ناری نییه هددی مار، رابووری به سهر نارا (۱)
عهزمی دلی پرشورم بؤ دامه نی صه حرایه
بیزار و هه راسانم بهم نه وعه له ناو شارا (۲)
مه جنوونی بیابانی زوو راهی نه جاتی دی
نالینی منی به دبه خت جاویده له کۆهسارا (۳)
بؤ شادییی دوشمن، یار، تا من له غه ما بمرم،
مه لوفوفه یی نه ومیدی نار دوویه به ئه غیارا (۴)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، عا، ق) دا هیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی نه خه رب.

(۱) ناشوفته: په ریشان و تیکچوو. گیسوو: نه گریجه. روخ: روومهت. ناری: به لئی. نار: ناگر.
واته: نه گریجه یار به دهوری روخساریدا پهخش و په ریشان و تیکچوو، ناتوانی به سه ریدا
بروا. به لئی، مار رای ناکه وی به سهر ناگر دا بروا. مه به ست له مار نه گریجه و له ناگر روخساره.
به روخی (عا، ق): له روخی.

(۲) عهزم: نیاز. شور: شورش، عیشق. دامه ن: داوین. هه راسان: وه پس، بی تاقهت.

واته: وه پس لهم جۆره ژبانی بی که سییه ناو شار، دلی پرشورم بریاری داوه بجیته دامینی
دهشت و سارا و چۆله وانی.
صه حرایه (عا) سه حرایه.

(۳) مه جنوون: قه یسی عامیری. بیابانی: سه حرای، چۆلگه ر. جاوید: هه می شه یی. کۆهسار:
شاخ و داخ.

واته: مه جنوون به خته وه ره که رتی خوئی له دهشت و بیاباندا دۆزییه وه، به لام ناله و هاواری
منی بی بهخت له شاخ و کیوان هه می شه ییه و برانه وه ی نییه.
(نه جاتی) له (عا) دا که وتوو. به دبه خت (ق): بی که س.

(۴) مه لوفوفه: پیچراوه، نامه یا قه باله ی پیچراوه. نه ومیدی: نائومیدی. نه غیار: کۆی غه ییر،
بیگانه و ناحه ز.

ناشوفته وو غه مگینه یارم له قسه ی ناصیح
 وهك تازه گولئی باغه، په ژمورده له ناو خارا (۵)
 عاشق به قهد و پروته، صوفی به نیهان وهك من
 دزپیشه یه سا قوربان! گوئی بوکته به بزمارا (۶)
 جانانه له گه ل " سالم " نه زدیكه تهره حجوم كا
 بهم نه وعه له گریانى خوین دى له دلئى خارا (۷)

واته: یاری دلرېق بزئهره ی دلئى دوزمن خوښ بکا، نامه ی نا نومیدئى به بیگانه دا بز ناردم؛ تا
 گیام له خه فته و په ژاره دا دهر بچئ! بیگانه کیش هدر دوزمنه کهدئى.
 سه رنج: سالم (به ی) نار دوویه ی هدر بز راستکردنه وه ی کیشى به یته که به کاره یتاوه، نه گینا
 ده بوو (نار دووه) بئ.

(۵) ناشوفته: په ریشان و تیکچوو. په ژمورده: سیس و رهنگ په رپو. خار: درك. خارا: خاردا.
 واته: دلئى یارم، به قسه ی ناموژگاریکهر، وهك گولئى تازه ی باخ که له ناو درکدا سیس ده بئ،
 ژاکاو و خه مباره. دیاره ناموژگاریه کدی به درك داناوه.
 (قسه) له هدر سئى نوسخه که دا به (قسه) نووسراوه.
 (۶) نهم به یته هدر له (عا، ق) دا هه یه.
 نیهان: په نیهان، نه یتى.

واته: بوچی هدر من به دناو بم؟ خو صوفی - به دیمه ن- له خوداتر سیش ژیره بزیر گیر وده ی بالا و
 روخسارته و وهك من عاشقته! به نه یتى نیشکردن پیشه ی دزه، ده سا قوربان بیگره و به بزمار گوتئ
 به دیواردا دابکوته. به وده دا که گوتئ به شوتئى سزا داناوه، له باتئى ده ست، نهم صوفیه ره قیه و
 سیخوری له سهر سالم ده کا.

(بوکته) ده بوو (بکوته) بئ، به لام له بهر را گیر کردئى کیشى شیره که وای وتووه.
 (۷) جانانه: دلبر. تهره حجوم: به زه یی پیدا هاته وه. خارا: بهردى سخت، رهق.
 واته: سالم بهم جزره نه وهنده به کول ده گری، دلئى وهك بهردى سخت خوینئى لئى دئى بز یار،
 نزیکه نه ویش به زه ییه کئى پیدا یته وه!

- زولفی جانانه به دهوری کهمرا
وهك سیههماره به قهد نهی شهکهرا (۱)
دهوری پرووی داوه، خهمی سونبولی موو
ههروهکو هاله به گهردی قهههرا (۲)
تیری تو، رهنگه له سینهم بپروئ
غهرقه پهیکانی له ریشهی جگهرا (۳)
گهردن نارایشه به طورپهیی تو
شهبه خوشرهنگه له پههلوی گوهمرا (۴)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، عا، ه، ف، غ، ق، ر، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهههلی شهشی مهخبوونی مهحزووف.

(۱) جانانه: دلبر. سیههمار: رهشمار.

واته: زولفی رهشی یار به دهوری پشتیتیدا، دهلئی رهشماره و له قامیشی شهکر نالاره.

به (عا، ر، کم، گم): له، بهلام (بهی مان) جوانزه.

(۲) خهم: پیچ. هاله: خهرمانهی دهوری مانگ. گهرد: وا دهزانین ههر وایشه، بهلام نهبوونی

شیوهنووسینی راست کردوویه به گرد، دهوراندهور. قهههر: مانگ.

واته: پیچپیچی مووی وهك سونبول دهوری روخساری جوانتی داوه، ههر دهلئی خهرمانهیه به

دهوری مانگدا. لیره دا جوانیه که زیاتر دهدریته پال روخسار، وهك له خهرمانه دا که زیاتر مانگ

رهچاو دهکری. مانگ و خهرمانه له مانگی خهرمانه داوا دوو شتن له یهك جیا دهبنهوه، بهلام

روخساری یار و نه گریجهی ههمیشه پیکهوهن، بهو پینه شوپهنراو بههیرتره!

دهوری پرووی داوه (ف): دهورهیی پرووی. (کم): دوروی گولئی و. (داوه) له (غ) دا کهوتوره.

به گهردی (کم): به دهوری (گم): له دهوری.

(۳) پروی: سهوز بیی. پهیکان: سهرهتیر.

واته: خهریکه تیره کهت له سنگمدا سهوز بیی، چونکه سهره کهی له ریشهی جگهرمدا نوقمه و

له خوینی ئه و ئاو دهخواتهوه.

غهرقه پهیکانی (ه، گم): غهرقی پهیکانه. (تق) له (ر) دا کهوتوره.

(۴) نارایش: رازانهوه و جوانی، مدههست رازاوهیه. طورپه: زولف. شهبه: سوو ککراوی (شهبهه)،

دهبمه ئەو ئاشه که ئاوی بپرن
 شۆری عیشقم که نه مینێ له سهرا (۵)
 له هه ناسه ی منی مه ظلۆومی غه ریب
 خۆت بپاریزه، له وهختی سه حهرا (۶)
 حورمهتی تۆ له زه مانه ی "سالم"
 به قه ده ر دینه له عه هدی "عومه ر" (۷)

شهوه که موورووه به ردیکی بریقه داری په شی به نرخه. په هلوو: پال، ته نیشته. گوهر: گوهره.
 واته: گهردنی بلوورینت بهو نه گریجه ره شهت که دهوری داوه، پازاوه ته وه و زیاتر جوان بوون.
 دیاره که شهوه له پال گوهره دا بی، ههردوکیان جوان ده نوتن.
 به (عا): بۆ. (کم): بهو. شه به (ه، غ): شه وه. گوهره (گم): که مه را.
 (۵) ئەم بهیته جوانه هه ر له (کم، گم) دا هه یه.
 شۆر: که لکه له.

واته: که خولیا و که لکه له ی ئەوینم له سه ردا نه مینێ، وه ک ئاشی ئاوکه وتووم لی دی.
 دهبمه (ف، غ): دیمه.

(۶) واته: به ره به یانان خۆت بپاریزه له ئاه و هه ناسه ی ساردی منی سته مدیوی نامۆ، نه بادا تاهم
 بگاته ناسمان و کارت لی بکا.

(۷) واته: من زۆر به که لکم بۆ تۆ، به بی قه ده ری تیم مه روانه؛ تۆ له زه مانی مسدا به رپێز و له
 دلدا جیگیری وه ک نایینی نیسلام، که له سه رده می حه زره تی عومه ری کوری خه تتاب (خ. پ) دا زۆر
 به هیز و جیگرتوو بوو.
 به قه ده ر (گم): هه ر وه کو.

شهریانه له ئەندیشەیی موو، موئمین و تەرسا
کیشاویە لەسەر مەصحەفی پوو، شەکلێ چەلیپا (۱)
ئەم کیشە کە گیسوو هەیهەتی، کامی کە شیشە
بگرن بە جەدەل، با عولەما، پێشی سوکووبا (۲)

(*) ئەم پارچەشیرە لە (مان، حا، ق، کم، گم) دا هەیه.

کیشی عەرروز: هەزەجی هەشتی ئەخرەبی مەکفووفی مەحزوف.

(۱) ئەندیشە: بیر و خەیاڵ. ترس. موئمین: موسولمان. تەرسا: گاور. چەلیپا: خاچ، رەمزی مەسیحیەکانە، کە بەدارداکردنی حەزرتی عیسیان بیر دەخاتەو. کینایەشە لە ئەگرێجە یار، بە هەموو هیلکی چەماوەش دەوتری.

واتە: گاور و موسولمان لەسەر بیر و خەیاڵی ئەگرێجە یار شەریانە، چونکە ئەگرێجە یار وێنە ی خاچی لەسەر قورئانی رومەتی یار کیشاوە. ئەلبەت کە ئەگرێجە وەک خاچ رومەتی وەک قورئانی یاری داپۆشیوە، ئەمە گاور بێ خۆشە و لای موسولمان گرانە. چۆن خاچ قورئان داپۆشی؟ بەلام سەرنجراکیش ئەوێ، ئەگەر مەبەست لە خاچ تەنیا هیلێ لار بێ، ئەوا ئەو رەمزە نابێ کە گاوریەکان لایان پێرۆزە. مەبەستیش خاچی راستەقینە بێ، وەها نییە، چونکە ئەگرێجە، بە خاوی و بە لوولی و هەموو روخسار داپۆشی یا داینەپۆشی، وێنە خاچی نییە؛ مەگەر تەنیا لەبەرئەوێ عاشقی بێ لە دار دەدری، بێ بوتری خاچ کە -بە قەسێ گاوریەکان- عیسی بێ لە دار دراو. دەیشگۆنجی واتای بەیتە کە، بەم جۆرە بێ: موسولمان و گاور بەهۆی بیرکردنەوەیانەو کەوتنە گێرە و کیشە، چونکە ئەگرێجە یار کە روخساری وەک قورئانی داپۆشیوە، وەک ئەوێ سێدارە ی دانایی و ئەوانە ی بێ بترسێ کە لەو قورئانە نزیک دەبنەو! یا: رەنگە مەبەست ئەو بێ موسولمان و گاور، لەبەرئەوێ مووی ئەگرێجە بە شیوە ی خاچ لەسەر قورئانی رومەتی یار وەستاوە، کەوتونە کیشمە کیش لەسەر ئەوێ کە ئەو قورئانی رومەتی یارە مولکی کامیانە.

شەریانە (گم): شەریە. لە ئەندیشەیی موو (حا): لە ئەندیشەیی ئەو. (کم، گم): لەسەر ئەندیشەیی ئەو. بەیتە کە لەنگ دەبێ.

(۲) کیش: ناین. گیسوو: ئەگرێجە، زولف. کام: ئارەزوو. کەشیش: قەشە، پیاری ناینی گاوریەکان. سوکووبا: پێشەوای دینی مەسیحی، بە عەرەبی (أسقف).

جی هیندوویی خالت نییه، جوز خورشیدی جه مالت
 ئەم مەرتەبەیه قابیلە بۆ حەزرەتی عیسا (٣)
 هەرچی نییەتت بوو، نیگەهت دلمی بەلەد کرد
 هەرچی نییەتت بوو، بە موژەت دل خەبەری دا (٤)
 مەجنوون غەمی کوا: پردی سیراڤ ئەر وەکوو موو بئ؟
 دەیکیشی لەویشا کەششی طوورەیی لەیلا!! (٥)

واتە: ئەم ئاینە کە ئەگرێجە هەیدەتی، بە نارەزوو و دلی قەشەیه کە خاچ قورئان داپۆشی. با زاناکانی
 نیسلام برۆن یەخە و ریشی سوکووبا بگرن و گەت و گزی لەتە کدا بکەن، کە بۆچی ئەگرێجە ئەم
 دەست درێژییە کردوو؟

کیشە (گم): کیشە. گیسوو (کم، گم): گیسووت، جوانترە. کامی (مان): کام، ئەویش بە
 نووسینی ئەوسا (کامی) هەلەدەگرێ. سوکووبا (ق): سوکووبا.

(٣) واتە: روخساری وەك خۆری پرشنگدارت جی خالی رەش نیە. شویتی وا بەرز و پرشنگدار،
 لایەقی حەزرەتی عیسا (د. خ). رەنگە نامازە بێ بەو کە حەزرەتی عیسا خودا هەلی پرپو بۆ ئاسمان و
 خۆریش لە ئاسمانە.

ئەم مەرتەبەیه قابیلە (ق): ئەم مەرتەبە قابیل بروە.

(٤) واتە: ئە تۆ دەتوانی نیازی دلم لی بشاریتەو کە کوشتنی منە، ئە من دەتوانم خۆم لە تۆ و
 لە تیری نیگات بشارمەو. تۆ دلت هەر نیازیکی هەب، نیگای چاوت وا دەخوینمەو کە دلمی لی
 ناگادار دەکاتەو. منیش هەرچەند بەوئ خۆم لە تیرت بپارێزم، دلم کە نیشانە تیرەکانە، بە
 برژانگە کانت دەلی: هەر من بە هەموو شیوەیهك زیانبارم.

(٥) دەیکیشی: رایدە کیشی. کەشش: هیزی راکیشان، جاذبە.

واتە: مەجنوون چ خەمیکێ ئەوێ هەیه کە رۆژی قیامەت لە پردی (سیرات) نەپەریتەو، هیزی
 راکیشانی ئەگرێجە لەیلا لەویش رایدە کیشی و بێماندویتی دەپەریتەو، نێر خودای دەکرد سیرات
 لە موو باریکتریش دەبوو؛ یا مەجنوون کە ییر لە پردی سیرات دەکاتەو؟ ئەو لە قیامەتیشدا سەرقالی
 داوی ئەگرێجە لەیلایه و سیراتی بە خەیاڵدا نای.

(سیراڤ) لە (مان، حا) دا (سیراڤ) ه و هەلەیه.

وه صفی به دهنی کافییہ "سالم" که به مه عنا
پۆحیکی موجه سسه م له کراسایه، سهراپا (٦)

(٦) نهم بهیته ههر له (مان) دا ههیه.

واته: بۆ وه سفی جوانی لهش ولاری یار، ئه وهنده بهسه که یار گیانه و شتیکی نوورانیسه، له
لهش ولاریکی سهراپا پۆشراوی کراسدا خۆی ده نویتی.

- به مهحضى جهورى دلبر، هر كهسى تهركى مهحبهت كا
له قهبريشا، به ميحنت، تا قيامت گريه عادت كا (۱)
قويوول ناكا ببئ غيرهز پهريشانى له عالهدا
فلهك، گهر پيرهويى كردارى يارى بي مرووت كا (۲)
له بي نينصافيا دهكوژئ به ئيما، سهييدى خهلوته
به مهضمونى عهفوو، گهر نامهيي قابيض به حوججهت كا (۳)
دهزاني چوون فهرحناكم به بوسهي ليوى شيرينت
به موفليس مهردى مونعيم وهك صهدا بو خوانى نيعمهت كا (۴)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، ف، ج، غ، كم، گم) دا ههيه.

كيشى عهرووز: ههزه جي ههشتى تهواو.

(۱) به مهحضى: تهنيا بهوه. جهور: ستهم. گريه: گريان.

واته: ههر عاشقيك تهنيا له بهر ستهمى دلبر واز له خو شهويستى بهيتن، خودايه نهك تا مردن،

له گوزيشدا تا روژى قيامت گريان پيشه يي.

(۲) غيرهز: غير از، جگه له. بي مرووت: نامهرد.

واته: نه گهر گهردوون دواي كردهوي يارى نامهرد بكهوي و وهك نهو دهيهوي و ابجوليتهوه،

رازي نابئ - جگه له پهريشانى و ناخوشي - هيچي تري له جيهاندا ههبي.

(۳) مهضمون: واتا، ناوه روژك. قابيض: گيانكيش، نيزرائيل. حوججهت: بهلگه.

واته: نهو سهييده كه گوشه نشيني روخساري ياره، يا نهو سهييدهي كه خهلوته نشيني

له خوداترسييه، نه گهر نامهي نيزرائيليش وهك بهلگه بو مه بهستي ليوردن بهيتن تا كوشتنى دوابخا،

يار نه وهنده بي بهزه بييه به تهنيا ئيشاره تيك ساردى ده كاتهوه و ده يكوژئ!!

له بي نينصافيا (غ): له بي نينفاقيا. ده كوژئ (كم، گم): نه كوژئ. (عا): ده گري!

(۴) فهرحناك: شاد. بوسه: ماچ. موفليس: نابوت، ههزار. مونعيم: خاوهن مالى بدهههنده.

صهدا: بانگ كردن.

واته: دهزاني چوون به ماچي ليوى شيرينت شاد دهيم؟ وهك شادبي نهو ههزاره كه دهوله مهندي

دهههنده بانگي بكاته سهر خوانى پر له نان و نيعمهت!

به مه حضي كه شمه كهش داماني عيشقت بهر بدهم، نابي
 ده مي تيغي موصيهت، گهر كه في فيكرم هم موو لهت كا (۵)
 سه راسه ر كاري "سالم" عيشقي تويه، ئه وو هل و ئاخر
 خه جالته بي قيامهت، گهر به بي تو مه يلي جهننهت كا (۶)

ده زاني (كم): ئه زاني. وهك صه دا بو (غ): بو صه دا وهك.

(۵) كه شمه كهش: بگروه بدهده، كيشمه كيش. دامان: داوین. كهف: بهري دهست، ناوله پ.

واته: دهستم له داوینی خوشه ويستیت گیر کردووه. ئه گهر ده مي تيغي به لا و نه هامه تي ناوله بي بير و
 هوشيشم لهت لهت بكا، بو نه وهی نهو داوینه به ریده م، ره وا نيه و نابي ته نيا به هوی كيشمه كيشي
 نيوانمانه وه دهستي لي به ریده م.

عيشقت (كم): عيشق. (گم): عيشقي. به ریده م (ج): به رنه ده م. موصيهت (عا): موصيهت.

(۶) واته: كاري سالم تيكرا و له سه ره تاوه تا كوتايي خوشه ويستی تويه. دهك له رۆزی

حه شر دا شهر مزار بي نه گهر ناره زووی بي به بي تو بچيته به هه شت.

فهلک زه حمت له دل مهيلت به دهر کا
بينای هه ستيم نه گهر زيروزه بهر کا (۱)
ته لاشی عيشقی بی، ههر کهس له دلدا
ده بی سينه ی سپهر بی و ته رکی سهر کا (۲)
که سولطانی خه يالت بيته خاطر
ده بی شاهی خيره د مهيلي سه فهر کا (۳)
ده ليی "به هرامی گوور" ه تورکی چاوت
له دل نه مديوه قهت تیری خه طهر کا! (۴)

(*) نه م پارچه شيعره له (مان، حا، عا، غ، ق، ر، کم، گم) دا هه يه.

کيشی عهرووز: هه زه جي شه شی مه جزووف.

(۱) ههستی: بوون، (کیان). زیر: ژیر. زه بهر: سهر، دژی ژیر. زيروزه بهر کا: سه روبن بکا،

ژيروژوور بکا.

واته: نه گهر چهرخي گهر دوون سه ره وژیرم بکا و له ناوم بهری، گرانه بتوانی خو شه ويستیت له

دل م دهر بکا و ههر ده ميته وه.

زه حمت له دل (ق): نه ر زه حمت. له نگه.

(۲) ته لاش: هه ول. سپهر: قه لغان.

واته: نهوی عيشق له دلدا جي گير بووین، ده بی سنگی بکاته قه لغانی تیری نیگای یار و له م ريده دا

واز له سه ری خو ی بهی تی.

بی و (عا): بی.

(۳) خيره د: عه قل و هوش.

واته: نه گهر سولتانی خه يالت بيته ناو دل م، ده بی پادشای عه قل و هوش رابکا. دوو پادشا،

سه عدی واته نی، له ولاتیکدا بیکه وه نایانکری! کورت و په تی، که تو م ديته خه يال، عه قل م له

سه ردا نامی تی.

بيته (عا، غ): بيته. هه له ی نوو سينه. مهيلي (ق): عه زمی.

(۴) به هرامی گوور: پازده يه مين پادشای ساسانی و جيتشين و کورپی يه زد گوردی يه که مه، که پاش

مردنی باوکی، به هاوکاری له شکری مونذیری کورپی نوعمان، شازاده خوسره وی له سه ر ته خت

مهتاعى جانە پاينه نىدازى غەمزەت
 ئەگەر بۇ شاھپراھى دال گوزەر كا (۵)
 دەنئىمە ظەرفى خاطر، يادى بۆسەت
 ئەگەر طەبەم تەمەنناى گول شەكەر كا (۶)
 پەرىشانم دەكا وەك مولكى بى شاھ
 لە قامەت ھەر سەھەر گىسوو كەمەر كا (۷)
 ھەللى كىرد بە مەردوم، دال لە قوربا
 نەظەر كا، غەمزەت ئەر خويىنى ھەدەر كا (۸)

لابرد و خۆى چووه جىنى. تورك: جوان، رارچى، تالانكەر.

واتە: چاوى جوانت لە ئەنگاوتن و دەست راستىدا دەلئى بەھرامى گورپە، ھەرگىز نەمدىوھ تىرى لە دلتم سەر بكا و نەپىكى!

بەھرامى (كەم، گەم): بارامى. خەتەر (حا، كەم، گەم): خەطەر.

(۵) مەتاع: شتومە كى فروشتن. جان: گيان. پاينه نىداز: ئەوھى وا دەخوئىتە بەر پىى خۇشەوستان و بەرپىزان، پىشكەش. غەمزە: نىگا و روانىنى بەنازى چاۋ. شاھراھ: شارپى، شەقامى گەورە و پان. گوزەر: تىپەپىن.

واتە: ئەگەر نىگاي چاۋت بە شارپى دلئىدا تىبەپى، گيانم دەكەمە پىشكەشى و لە بەرپىتىدا دايدەنئىم.

(مەتاعى) لە (مان، حا، عا، ر) دا ھەلئەيە و (مەتاعى) يە. جانە (حا، ر، كەم، گەم): خانە. ھەلئەيە.

(۶) ظەرف: دەفەر. بۆسە: ماچ. گول شەكەر: شىرىنئەكە لە شەكەر و پەرەي گولئى سوور

دروست دەكرى.

واتە: يادى ماچت لە دەفەرى دلئىدا ھەلئەگرم بۇ كاتىك تەبىعەتم ھەز لە گولئى وەك شەكەر

شىرىن بكا و ئاۋاتەخۋازى بىن، ئەو دەمە دەپەنئەمەۋە خەيالىم. يانئ يادى ماچەكەت زۆر شىرىنە!

ظەرفى (عا): ضەرفى. ھەلئەيە نووسىنە. (ر): صەرفى.

(۷) واتە: يار ھەر بەرەبەيانىك ئەگرىجەي بكا تە پىشتى بالائى وەك مەملەكەتى بى پادشا،

سەرگەردان و پەرىشان دەم.

دەكا (كەم): ئەكا.

(۸) مەردوم: گىلئەي چاۋ. ھەدەر: فېرۆ، خويىن بەخۇرايى رۇان.

ویصالت پایهیی میعراجہ بو من
 له پووتا، گهر له بيم «شَقَّ الْقَمَر» کا (۹)
 دهکا تهسخیری دل، چاوت به نیما
 سهراسهر نیسمی نهعظهم، گهر له بهر کا (۱۰)
 بهدل وا بگره دل تیری له غهمزهت
 له موهره‌ی پشتی "سالم" سهر بهدهر کا (۱۱)

نه گهر شیعه که بکهین به پهخشان وای لی دیت: نه گهر له قوربا غهمزهت نهظهر کا، حالالی کرد
 به مهر دوم خوینی هدهر کا. واته: نه گهر غهمزهت له نریکهوه بوم پروانی، دل حالالی ده کا بو گلینه
 چاوت، خوینی به خویرایی برژینی! تو تهنیا غهمزه به کم تی بگره، نیر ژیانم لهم دنیا به دا ناوی!
 قوربا (گم): قور با.

(۹) نه م به دینه له (غ) دا نیه.

میعراج: به رزبوونهوه، میعراجی حهزرتی پیغمبهبر (د.خ). شَقَّ الْقَمَر: مانگ دوولت کردن،
 نه مهیش یه کیك بووه له موعجیزه کانی.

واته: نه گهر بوم هه لکه وئ به لیو ماچی روومدت بکه م و روومدت له بهر ناسکی بهو ماچه
 دوولت بی، نهوه بو من موعجیزه‌ی گه‌یشتنه به تو و پایه‌ی میعراجم پی ده به خشی.
 پایه‌ی (ق، ر): موعجیزه‌ی.

(۱۰) واته: دل م نه گهر هه رچی ناوه پیروزه کانی خودا هه‌یه، له بهریان بکا و بیانخوینی، رزگار
 نایی و چاوت به نیشاره‌تیکي دل بهرانه داگیری ده کا!

ده کا تهسخیری دل، چاوت (ر): ده کا تهسخیری چاوت، دل. (گم): ده سا تهسخیری دل، چاوت.
 (۱۱) به دل: به هموو دلنکته‌وه، له قورولایی دلته‌وه. بگره دل: بهاویره بو دل. موهره:
 مووراغهی پشت، ناوه راست.

واته: به هموو دلنکته‌وه تیریکی وه‌ها له غهمزه‌ی چاوت‌وه بهاویره بو په‌ره‌ی دل م که بیسمی و
 له مووراغهی پشت‌وه سهر دهریکا و دهریچی، کوناودهری بکا.

- شه‌هدی له‌بی له‌علی یار، قیমে‌تی شه‌ککه‌ر شکا
(۱) دیده‌یی مه‌ستی نواند، ساغهری عه‌به‌هر شکا
تیژییی تیری موژهی گه‌ییه مه‌قامی له‌ دل
(۲) بو‌که‌فی ره‌زامزوما حورمه‌تی خه‌نجه‌ر شکا
شوعله‌یی نه‌نواری رووی، په‌رته‌وی وا کرد عه‌یان
ئیسته له‌ بازاری شه‌و ره‌ونه‌قی گه‌وه‌هر شکا (۳)
روویی دل‌رامی من پریه له‌ خشل و حولی
خانه‌یی زه‌رگه‌ر خه‌راب، قیমে‌تی زیوه‌ر شکا (۴)

(*) نه‌م پارچه‌شیره هه‌ر له (م، پ) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: به‌ستی هه‌شتی مه‌توی.

(۱) عه‌هد: سه‌رده‌م. له‌عل: سوور. ساغهر: بیالهی مه‌ی. عه‌به‌هر: نیرگز.

واته: به‌ شیرینی لیوی سووری یار، قیমে‌تی شه‌کر شکا و دایه‌ کزی. که‌ چاوه مه‌سته‌کانیشی

نیشان دا، بیالهی شه‌راب له‌ت بوو.

شه‌هدی (م): عه‌هدی.

(۲) موژه: برژانگ. مه‌قام: پله و شوین. که‌ف: به‌ری ده‌ست. ره‌زامزوما: رزم آزما، شه‌ر

تاقیکردوووه.

واته: تیری نووک‌تیزی دلی گه‌یسته‌ شویتیکی واله‌ دل‌مدا، که‌ ریز و شکزی خه‌نجه‌ر بو

ده‌ستیکی فی‌ره‌شه‌ر نه‌مایه‌وه.

(۳) په‌رته‌و: شه‌وق و رووناکی. عه‌یان: ناشکرا.

واته: گه‌وه‌هر له‌ بازاری شه‌ودا که‌ چند ره‌ونه‌قی هه‌یه، له‌به‌ر رووناکی رووی یاردا هیچ

به‌هایه‌کی نه‌ما.

بازاری شه‌و (پ): بازوویی شه‌ه.

(۴) حولی: خشل. زیوه‌ر: وه‌ستای زیو. خانه: مال. زه‌رگه‌ر: زه‌ره‌نگه‌ر، زیرنگه‌ر.

واته: جوانی هه‌ر شویتیکی رووی یارم نه‌وه‌نده‌ی خشل‌تیدایه، مالی زیرنگه‌ر ویران بوو و

وه‌ستای زیویش نرخ‌ی بو نه‌مایه‌وه.

دوینئی له سهحنی چهمن دلّبهری من هات و چوو
 بۆ قهدی وهك سهرووی ئهو، قامهتی عه رعر شكا (۵)
 موشکی جودا کرد له چین، شه برهوی بادی سهحر
 وهه، له ده ماغا به بۆ نه فخری عه نبر شكا (۶)
 ناری غمی عیشقی یار گه ییه مه قامی عوروج
 پیئشی تهب و تابیی دلّ جوئشی مه جهر شكا (۷)
 شاهیدی شههر و فهلهك كهوتنه مه قامی جه دهل
 وهختی موقابیل له دوور خوسرهوی خاوهر شكا (۸)

خه راب (نم): خه راب.

(۵) سهحن: سهوشه، مهیدان. چهمن: گولزار.

واته: دوینی كه یار له ناو باخچه دا هاتو چۆی ده کرد، بالای عه رعر له بهر به ئنی بهرزی ئهو دا
 شكستی خوارد.

(۶) موشك: میسك. شه برهو: شه ورۆ، شه ورۆی كردوو. بادی سهحر: بای بهر به یان. وهه:
 وای، ماشه لالا. نه فخره: بۆ ئیره دهست نادا و ده بی (نه فخره) بی به مانای بۆنی خوئش. عه نبر:
 مادده به کی بۆنخۆشه.

واته: بای به شه ورۆی كردوو به یانی، میسکی له ولاتی (چین) جیا كرده وه و نه بهیشت.
 سهیره! بۆنی عه نبر له ده ماغیشدا بر!

(۷) نار: ناگر. عوروج: بهرز بوونه وه. تهب و تاب: تین و تاو. مه جهر: ناگردان.

واته: ناگری خه می خوئشه ویستی یار بهرز بووه وه بۆ ئاسمان. پیئش ئه وهی تین و تاوی دلّ
 دا بمریته وه، ناگردان جوئشی نه ما.

تهب و تاب (نم): تهف و تاب.

(۸) خوسرهوی خاوهر: خۆر.

واته: كاتیک خۆر له دووره وه و بهرام بهر به یار ره ونه قی نه ما و بازاری شكا، خه لكانی
 شایه تحالی ولات و رۆژگار كهوتنه مشتمو و گفت و گو كردن له سه ر نه م مه سه له یه.
 مه قامی جه دهل (پ): جه دهل روو به روو. وهختی: كورته و به (وهختی) ده خوئیرته وه.

عیشوه به ئیمایی چاوتیپی موژهی دا نیظام
 قهلبی دلی زاری من وهقتی بهرابهر شکا (۹)
 لوججهیی ئەشکم له خوین عهکسی وها کرد ظوهوور
 بۆ (فلك الأطلس)ی شیوهیی ئەحمهر شکا (۱۰)
 گهرچی، به جان و به دل، لهم دهره ههر تووی خهلیل
 خاطری "سالم" له پووت وهک بتی ئاذهر شکا (۱۱)

(۹) ئیما: ئیشارهت، تیله.

واته: یار تیپی موژهی به عیشوه و نازی تیلهی چاوی رێك خست. ئەو کاته دلی زاری من بهرامبهر بهوه شکا، چونکه تیپی موژه هیرشی برده سهری.

دا نیظام (پ): خسته سان. وهختی (م): وهقتی. (وهقتی) کورته و لهبهر کیش به (وهقتی) دهخوینرتیهوه.

(۱۰) لوججه: لافاو، ناوی نیرینهی روبرار. ئەشک: فرمیسک. عهکس: رهنگدانهوه. ظوهوور: دهرکهوتن. فلك الأطلس: چهرخی گهردوون، دهیهم فهلهکه دهوری دنیا و نو فهلهکه کهی تری گرتووه. ئەحمهر: سوور.

واته: لافاوی فرمیسکی سووری خوینیم به جوړیکی وا سوور دهرکهوت، رهنگی سوور تا (فلك الأطلس)، له ههر کویهک بێ، لهبهر شهوقدانهوهی سووری فرمیسکی من، سوور نهنویتی. وهک چۆن که خۆر ههلهات، ئیتر نهستیره شهوقی نامیتی! زیادهرزی (موبالهغه)یهکی سهیری تیدایه، یئوهندیشی به زانستی (هیئة تشریح الأفلاك)هوه ههیه و رهنگه ئاماژهیه کیش بێ بۆ مهلایهتی سالم.

کرد ظوهوور (پ): کهوته دهر. بۆ (فلك الأطلس) ئەو (پ): بۆ (فلك الأطلس)ی.

(۱۱) خهلیل: دۆست. بتی ئاذهر: بتهکهی ئاذهری باوکی چهزهرتی ئیبراهیم.

واته: ئەگهرچی ههر تو لهم دهووروبهدهدا دۆستمی، بهلام ئەوهنده بیزارم، دلیم وهک بتهکهی ئاذهری باوکی چهزهرتی ئیبراهیم شکاوه.

لهم دهره (پ): لهم دهمه.

کاتیبی فیکرم له دُلدا دیقته تی ئینشا دهکا
جوست وچو بۆ سه طریبه ندیی کاغه ذی میرزا دهکا (۱)
ئه حمه قه له قلهق، ئه گهر ته رکیبی نیسبهت دا به ئه و
و شتر ئه ر بیئت و بلئی: «وهك ئه و ده پۆم»، بی جا دهکا (۲)

(*) ئه م پارچه شیعه ره له (مان، ن، ف، کم، گم) دا هه یه. ناسناوی "سالم" یش دیار نییه، به لآم له (مان) دا له پشه وه نووسراوه («وَلَهُ اَيْضًا») که رسته یه کی عه ره بییه، یانی ئه مه یش ه یی ئه وه. شیعه ره که تیکرا هه جوی "میرزا" ناویکه، چونکه وهك دوو جار ناوی میرزای تیدا هاتووه، ناوونیشانی شیعیکی پیش ئه م پارچه شیعه ره له (مان) دا: (در وصف میرزای سئندجی) یه. هه ر له پال ئه م دهسته واژه یه دا وهك حاشییه نووسراوه: (یعنی عبدالله بیگ حواشی)، واته شیعه ره که وه سفی میرزای سنه بییه، ئه م میرزایه یش عه بدوللا به گه. وا ده زانری، نه گهر ئه م (حواشی) یه ناسناوی میرزا نه بی، مه به ست ئه وه یه بلئی: ئه م رسته ی (یعنی عبدالله بیگ) ه له و ره شو وسه دا که دیوانه که ی له بهر پاکنوس کردووه، له پهراویژدا نووسراوه، یان ئه م میرزایه دهستی وه راو ته نامه ی ئه م و ئه و ده ستکاری کردوون. جا به دوور نازانری، به تایهت که وشه ی «ایضا» هه یه، ئه م شیعه ره یش هه ر بۆ وه سف و هه جوی میرزا عه بدوللا به گی سنه یی بی.

کیشی عهرووز: ره مه لی هه شتی مه جزووف.

(۱) دیقته: ورده کاری نوواندن و قسه ی پرواتا. ئینشا: دارشتن و دانانی وتار یا شیعه یا په خشان. جوست وچو: گه ران به دوای شتدا. سه طریبه ندی: دێر به ندی، ریز کردنی دێر. واته: بیری قه له مه به دهستم له دهرووندا ده یه وی دهسته واژه یه کی ورد و پته و پرمانا دابنی، به دوای وشه و رسته ی به هێژدا ده گه ری تا دێر به دێر ریزی بکا و بۆ میرزای بنیری! هه موو (دهکا) کانی ئه م پارچه شیعه ره له (کم) دا ده ستکاری کراون و بوونه ته (ئهکا). (۲) ئه م به یته له (ف، کم، گم) دا پینجه مه.

واته: نه گهر له قلهق بلئی - منیش وهك میرزا دروست کراوم، زۆر گه وج و که لله پووچه. ناقولایی نه ندای ئه و له کوئی و ه یی میرزا له کوئی؟! یا وشتری به لۆقه ناو ده رکردو، نه گهر بلئی - وهك میرزا ده پۆم و لۆقه ده کم، قسه یه کی بی جی ده کا و سه ری دا له بهردا! دا به ئه و (ف، کم، گم): کا به تو. وشتر (کم، گم): حوشتر. ده پۆم (کم، گم): نه پۆم.

زۆر نىيە گەر ساقى عوجيان كرد به جيسرى ئاوى نىل
 ئىستىخوانى دەستى مىرزا، پول لەسەر دەريا دەكا! (۳)
 ناکەوئىتە سەر سەرى ساىەى ھوما، تا وا نەبئى
 لووتى پاپاخى لەگەل سەقفى فەلەك دەعوا دەكا (۴)
 گەر لە لای زەوجەى لە شەودا بئىت و ھەستى بۆ ەمەل!
 قامەتى مىلى لە دەرگانەى حەرەم بەرپا دەكا (۵)

(۳) ئەم بەیتە لە (گم، گم) دا نىيە.

ساق: لوولاقى قاچ. عوج: عوجى كورى عەنەق، زەلامىكى زۆر درىزى ئەفسانەىيە. جيسر:
 پرد. نىل: رووبارە بەناووبانگەكەى مىسر. ئىستىخوان: ئىسقان. پول: پرد.

واتە: شتىكى سەير نىيە كە -وەك دەلئىن- لوولاقى عوجى كورى عەنەقيان بەسەر رووبارى
 نىلدا كوردى بە پرد، چونكە ئىسقانى دەستى مىرزا، نەك لوولاقى قاچى، بۆ پردى سەر دەريا دەشى.
 وشەى (كرد) لە (مان، ن) دا كەوتوو. زۆر نىيە (ف): رۆزنەىيە. ھەلەىيە.

(۴) ئەم بەیتە لە (ف) دا دوو ەمە.

ھوما: پىرۆزە، بەلندەىيە كە لە ئەفسانەدا بە پىرۆز و بەفەر ناوى ھاتوو، وتراو ە سىيەر لەسەر سەرى
 ھەر كەستىك بكا، دەبئىتە پادشا!! وا: ەھا. پاپاخ: كلاوى گەورەى پەشىن.

واتە: تا وەھا درىز و قووج نەبئى كە لووتى كلاوى لەگەل بنىجى ئاسماندا شەر بكا، ھوما سىيەرى
 لەسەر ناكە، چونكە ھوما بەرز دەفرى! يا ئەگەر ئەوئەندە بئى عەقل نەبئى، ھوما رتئى لئى ناكەوئى و بەخت
 يارى نابئى، چونكە -وەك دەلئىن- عەقل و بەخت ناشايەتبيان نىيە!

ناكەوئىتە (گم، گم): تاكوو بئىتە. تا وا (گم، گم): ئاوا. (لووتى) لە (مان) دا (لووتى) يە! ديارە
 ھەلەىيەكى زەقە. دەكا (ف): ئەكا.

(۵) ئەم بەیتە لە (گم، گم) دا دوو ەم بەیتە.

زەوجە: ھاوسەر. ەمەل: لىرەدا مەبەست لە كارى خىرە! مىل: نشان يا بىناىەك بۆ ديارى كوردنى
 ماوەى رئى دادەنرئى و زۆر بەرز و ديارىە. حەرەم: حەرەمسەرا، زوورى تايەتئى ژن و مىرد.
 واتە: ئەگەر شەو لە لای خىزانى نوستئى و ھەستئى بۆ كارى خىر، لە دەرگای زوورى حەرەمدا
 دەلئى مىلە و چەقنراو!

(خواشتا) لە (مان، ن) دا ھەلەىيە. (ف): لە خەودا. (گم، گم): لە شەودا. راستە. ھەستئى (گم،
 گم): ھەلئى. قامەتى (گم): قىامەتى. مىلى (گم، گم): مەىلى. بەرپا: (گم): بەرپا!

تورکی پرئنه فسوونی چاوی کاری صهد جادوو دهکا
ساعهتهن تهسخیر دهبی بۆ ههر مهکانئ روو دهکا (۱)
ههرچی "نادر" قهبض و بهسطنی کرد به شهمشیر و سوپا
ئهه به تیغی جهوهه رنالوودی خهمی نهبروو دهکا (۲)
خالئ سهر صهفحهی روخی جانان، چ نادر کهوتوووه؟
حیکمهتی، (دار الخلافه)ی گورجییان هیندوو دهکا (۳)

(*) ئهه پارچه شیعره ههر له (کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهههلی ههشتی مهحزووف.

(۱) تورک: مهبهستی دلبره. نهفسوون: فینل و چاوبهست. جادوو: سحر باز. ساعهتهن: ساعه،

گورج، دههودهست.

واته: چاوی پر فینلی دلبرم حوکمی سهه سحر بازی ههیه، روو بکاته ههر شوینیک، گورج و

بی دهنگ داگیری دهکا.

ساعهتهن تهسخیر دهبی (کم): ساعهتهن تهسخیر نهبی. روو (کم، گم): رهو. (روو بهجیره،

چونکه ههم سهروای شیعره که وای دهوی، ههم له کوردیدا رهو کردن واته بار کردن و ههلاتنی خینل

یا کۆمهلی بهزیو. لیره دا دلبر یا چاوی دلبر رهو ناکا، به لکورو روو ده کاته مولکی عاشقان!

(۲) نادر: مهبهستی نادرشای نه فشاره. قهبض: گرتن. بهسط: به ره لاکردن. نالووده: تیکه ل.

جهوهه رنالوود: جهوهه ردار. خهه: کهوانی، چهماوه.

واته: نهوهی نادرشا به شمشیر و به سوپا کردی، شمشیری به دهستهوه گرت و سوپا به کی

گهروهی بهردایه گیانی خه لک، دلبر به تیغی برۆی کهوانی جهوههرداری خوئی به ئیمه ی دهکا؛

جاری دهیگری و دهیهیتیه بهک و گرۆی دهکا، جاریکی تر دهیکاتهوه، له ههردوو حالدا دللی

عاشقانی بی داگیر دهکا!

نهبروو (کم، گم): نهبرۆ.

(۳) روخ: روخسار. جانان: سوو ککراوهی جانانهیه، دلبر. نادر: نایاب. حیکمهت: نه لبت

مهبهستی پزیشکیه یا حوکمه. (دار الخلافه): لهوانهیه مهبهستی (ناستانه)ی عوسمانیان بی.

گورجیان: گورجستانیه کان، گورجی پست سپیه. هیندوو: خالی رهش، بهندهی هیندی.

ریشوهی گهردنگه چیی ئه و گهردنه، حوکمی قهضا
 بۆ خهراجی بهندهگیی سهر گهردهنی ئاهوو دهکا (٤)
 ئیسته بۆ مهلالهی دهریای عیشیق و ئههلی مهعرفهت
 قهطره قهطره ئهشکی چاوم قیمهتی لولوو دهکا (٥)
 سههله گهر موسا عهصای کرده ههی و سههمی نوواند
 موعجیزهی وا دلبرم ههردهم به مووی گیسوو دهکا (٦)
 پوووی دونیا تاره، تا شه معی جهینی دورره لیم
 ناصیهی پرچینی من دایم ههوی زانوو دهکا (٧)

واته: خالی رهشی روومهتی پرشنگذاری دلبر چ نایاب ههلهکهوتوو، به حکمهتی خوی (دار
 الخلافه) موسولمانانی گورجستان دهکاته ولاتی هندی و له دینیان وهرده گیری و دهیانکاته کافر.
 مه بهست جوانی و سهرنجراکتشی خاله کهی یاره.

جانان (گم): جانا. بهم باره ده بی (جانا) بی و بانگراو (مونا دا) بی، واته: گیانه کهم!

(٤) ریشوه: بهرتیل.

ههرچهنده (سه) له ههر دوو نوسخه که دا له نیوه بهیتی دووه مدها هاتوو، به لام ئیمه پیمان وایه
 (سه) بی. بهو پیه، ماناکهی وای لی دینه وه: حوکمی قهزای خودایی یا دادگا گهردنی سه د ناهوو
 دهکا به بهرتیلی گهردنگه چی بۆ گهردنی یار، یان ناچاری راوکردنی سه د ناهوو تا بیکاته بهرتیلی
 روانینکی به نازانه له رووی یاره وه.

(٥) مه للاح: مه له وان، کهشتیه وان. لولوو: مرواری.

واته: دلۆپ دلۆپی فرمیسکی چاوم له لای مه له وان یا کهشتیه وانی دهریای عیشیق، نرخیی
 مرواری ههیه.

(٦) ههی: مار. سه هم: سام و ترس. گیسوو: زولف، نه گریجه.

واته: نه گهر هه زه تهتی موسا (د.خ) عاساکهی دهستی بۆ بوو به مار و جادوو گهره کانی فیرعه و نی
 ترساند، دلبره من موعجیزهی وهها به تال تالی نه گریجهی رهشی ده نویتی!

وا (گم): دا.

(٧) تار: تاریک. جهین: تهوین، ناوچاوان. ناصیه: ناوچاوان. زانوو: نه ژنو.

واته: تا ناوچاوانی وهک مۆمی دره خشانی دلبرم لیه دورر بی، جههان له بهر چاوم تاریکه و
 تهوینلی پر له چرچ و لۆچی خهفه تاویم هه میسه ههز له سهردانه واندن بو نه ژنو دهکا. دیاره مرزی

گهر به موژدهی مهرحه مهت جانی په قییم تازه که ی
میثلی طیفلی مورده مادهر دل به شیوه ن خوو دهکا (۸)
نیسمی «هو» حه ققه له پئی حهق، دهستی په ددم ئی مه دن
"سالم" ی میسکین وه کوو دهرویش له ده رگهت هوو دهکا (۹)

خه فته تبار سه ربه نه ژنویه.

(۸) جان: گیان. مورده مادهر: دایک مردوو.

واته: نهی دلبر! نه گهر به موژدهی نه وازش گیانی دوژمنه کهم تازه زیندرو بکه یته وه، دلی من
وهک ساوای دایک مردوو خوو به شیوه نه وه ده گری، دایکی له بیر ناچیته وه.

مورده مادهر دل به (کم): مورده مار د. هه لیه. خوو (گم): خوو. هه لیه.

(۹) هوو: نهو، مهبه ست زاتی خودایه. له رتی حهق: له رتی خودادا. ره د: ده ست به رووه و نهان و

جی به جی نه کردنی داخوازی.

واته: سالمی بیچاره وهک دهرویش له ده رگای نیوه دا (یاهوو) ده کا. ناوی (هو) یش حه قه،

خودایه. که واته له رتی خودادا ده ست به روویه وه مهنی.

ده رگهت (کم): ده رگات.

جی باسه، هه موو (ده کا) یه کی ناخری به یته کان له (کم) دا کراوه به (نه کا)!

- غم له دل بۆ فهوتی شادی مهیلی سه رخۆشی دهکا
صوبجی عیشقه، شه معی عه قلم روو له خامۆشی دهکا (۱)
زولفی شه بیره نگت وه کوو پۆژه، په ریشان با نه بی
وا سه حاب ناسا له رووتا قه صدی مه هیۆشی دهکا (۲)
بۆ ئەدایی ته عزیزیهی من، تورکی چاوی مهستی یار
بۆ طه رهب هه ردهم له به زمی عیشوه مهینۆشی دهکا (۳)
داستانی عیشقی من فاشه له هه ر کووچه و سوقاق
عه قلی دیوانه م له پاش ئەم حاله سرپۆشی دهکا!! (۴)

(*) ئەم پارچه شیعره هه ر له (کم، پ، گم) دا هه یه.

کیشی عه رووز: په مه لی هه شتی مه جزووف.

(۱) واته: خه می نازارده ر هه زده کا سه رخۆش بی، تا له هه موو لایه که وه سزام بدا و شادیم نه هیلتی؛

یا خه م له خۆشی ئەوهی وا شادیم نه ماوه، مه یلی مهستی دهکا و به که یفه! دیاره به ره به یانی عیشق

هیرشی هیناوه و مۆمی هۆش و فامم به ره و کزی و کوژانه وه ده چی. عیشق و ژیری ناگوئین.

فهوتی (پ): رۆینی.

(۲) شه بیره نگ: ره شی وهک شه و. سه حاب ناسا: وهک هه ور. مه هیۆشی: داپۆشینی مانگی روو.

واته: ئەه گر بجهی وهک شه و تاریکت که به وینه ی رۆژ روونا که، دیته سه ر رووت، مه هیله

په رش و بلاو بیته وه. نه گر بجهت وهک هه ور خه ریکه مانگی رووت داده پۆشی.

رۆژه (پ): رۆژم. له رووتا (پ): کره و تا؟ هه له یه. (بۆی دووه م (پ): پر.

(۳) واته: چاوی مهستی یار، پاش مردم، له باتی ئەوهی پرسه دابنێ که عاشقیکی وه فاداری

وهک منی مردوه، خه ریکی به زم و ره زم و که یف و ناز و مهینۆشییه!

بۆ طه رهب (گم): پر طه رهب.

(۴) داستان: حیکایهت، به سه رهات. فاش: ئاشکرا، بلاو. کووچه و سوقاق: کۆلان و ری.

واته: حیکایهتی عیشقی من خه لک له هه موو کووچه و کۆلانیکدا پی زانیوه، که چی عه قلی شیتیم

-پاش ناو زرا تم- ده یه وی بشار ته وه!

كهثره تي ضيعفم له هيجرانا گهيشته مهرکهزى
 دل له سينه مدا به دايم مهشقى بى هوشى دهکا (۵)
 دل بهرى بالابلندم گهر خهرامان بى به ناز
 سه روى گولزاري ئيره م چون مه يلى همدوشى دهکا؟! (۶)
 گهر نهويدى پى سه گى قاپيت بهرن بو جى غه ريب
 "سالام" ي ميسکين له ده رگا حهلقه ده رگوشى دهکا (۷)

(۵) كهثره ت: زورى. مهرکهز: ناوه راستى هدر شتيك، پايه و پله.
 واته: بى هيزى زورم به هوى دوروى ياره وه گه يشتو وه ته راده و پايه يهك، كه دل له سنگمدا
 هه ميشه خه ريكى فيربوونى بى هوشيه و خوى له سه رى راده هينى!
 كهثره تي ضيعفم له هيجرانا (پ): هيند ضيعف ماوم له دووريدا. (مهرکهزى)، (مهرکهزى) ش
 هه لده گرى. به دايم (پ): هه ميشه.

(۶) خه رامان: له نجه ولار. دوش: شان. هه مدوش: هاوشان.
 واته: يارى بالابه رزم نه گهر به له نجه ولار و نازه وه به ريدا بيت، سه روى باغى ئيره مى
 به نارووبانگ كه ي ده بيته هاوشانى؟ كه ي له جوانى و ريكيدا ده گاته نه و؟!
 (۷) حهلقه ده رگوشى: نه لقه له گوئى، پاسه وانى، نوکهرى.

پيمان وايه نيوه به يتى يه كه م هه لى تىدايه و راستيه كه ي به م شيوه يه: ((گهر نهويدى پى سه گى
 قاپيت به رى بو جى غه ريب))، واته: نه گهر مژده يهك بيته هوى نه وه ي وا پى سه گى به رده رگا كه ت
 دوور بخاته وه بو شوئىكى نه زانراو، سالمى داماو ناماده يه له به رده رگا تدا بى به نوکهر و پاسه وان.
 نهويدى (كم، گم): نه وئى. ده رگا (پ): ده رگا ت.
 شايانى وتنه، هه موو (ده كا) يه كى نه م شيعره له (كم) دا كرا وه ته (نه كا).

په نجه بۇ ته صويرى ئه برووت، په پره وىي "مانى" دهكا
 خامه بۇ زه نجيرى گيسوت، عه نبرئه فشانى دهكا (۱)
 قوتى پۇحه ليوه كهت، ياقوت ودها ئاودار نيه
 مهنى بازارى عه قيق و له على روممانى دهكا (۲)
 گهر له پهردهى نازوه ئاوازي تۇ بگريته گوي
 تووتىيى شيرين سوخن كهى مه يلى خوشخوانى دهكا؟ (۳)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، عا، نم) دا ههيه.

كيشى عه روز: رهمه لي هه شتى مه جزوف.

(۱) مانى: وینه كيشكى ناودارى كۆنى زه مانى خوسره وى پيروئى شای ئيران بووه، ده ئين:
 گوايه لافى پيغمه مبريشى لي داوه! خامه: قه له م. عه نبر: ماددهيه كي بۇنخوشه، له ناو گه ده يا
 ريخوله ماسى عه نبردا دروست ده بى و له سه رپوى ده ريا كۆده بيتته وه. كاتيك ئه و ماسيه راو
 ده كرى، ئه و ماددهيه له سكى ده رده هيرى. ئه فشانى: پرژاندىن. عه نبرئه فشانى: عه نبر پرژاندىن،
 عه نبر بلاو كرده وه.

واته: په نجهى من پيره وىي "مانى" ي به ناووبانگ دهكا بۇ وینه كيشانى تۇ، دهيه وىي وینه كهت وهك
 خوت ناياب بى. قه له مى من بۇ رهنگرئىي ئه لقه ئه لقه ي ئه گرجهت، له باتى مه ره كه ب، عه نبر
 بلاو ده كاته وه و ده وروبه ر بۇنخوش دهكا.

(۲) قوت: بۇيو، نه وهى گيانله به رى بى بۇ. له على روممانى: له على وهك ده نكه هه نار سوور.
 واته: ليوه كهت قوتى گياغه و بى ده ژيم. ياقوتى به نرخ هه رگيز ئه و ناو و رونه قه ي نيه كه
 ليوت هه يه تى، يا بۇيوى ژيان نه وه نده ناوى تيدا نيه. ليوت بازارى عه قيق و له على شكاندووه و
 نرخى سووك كر دوون.

ناوى (عا، نم): ئاودار.

(۳) نهم به يته له (مان) دا نيه، له (نم) دا چواره مه.

شيرين سوخن: قسه شيرين. خوشخوانى: خوشخوتى.

واته: تووتى قسه خوش، نه گهر له كاتى ناز كر دندا گوي له ئاوازت بگرى، هه رگيز مه يلى

خوش ناوازي خوى ناك، بهلكوو شهرم له ناوازي خوى دهكا!

قامه تی نهوخیزی شیرینت نیهای جهننه ته
 سه زوی ره عنا، که ی له لات سا مهیلی همشانی دهکا؟ (۴)
 دل به نه شنه ی حالی مهستی چاوه که ت، «(لایعقل)» به
 بو که بابی جهرگی من، لیوت نه مه کدانی دهکا (۵)
 سا هزار جارت ده خیل بم، حهرفی به دکار مه شنه وه
 هرچی دهر باره م بلئی، بی پیره؛ شهیطانی دهکا (۶)
 لیوی یاقووتت نگینه، خاتهمی نادرظوهوور
 مؤری دهستی "ناصف" ه و نه مری "سولهیمان" ی دهکا (۷)

شیرین سوخه ن (م): شیرین زوبان. مهیلی (م): ناوازی.

(۴) نهم بهیته له (م) دا نییه.

نهوخیز: تازه هه لچوو. نیهال: نه ونه مام.

واته: بالای تازه هه لچووی جوانت نه ونه مامی به هه شته، نیتر سه رو که ی لای تو ده توانی بیر له

هاوشانیت بکاته وه؟!

که ی له لات سا مهیلی (عا): سا له لات که ی نه زمی.

(۵) نهم بهیته له (مان) دا نییه.

نه مه کدان: خویدان، نهو ده فره ی که خوئی تی ده کری.

واته: دل به جوریک نه شنه گرتوو به، دۆخی مهستی چاوه که ت دیاری ناکری و

له نه ندازه به ده ره. لیوت وه ک خویدان خوئی به که بابی جهرگی له سه ر ناگری مندا دهکا!

نه شته ی (عا): نه شه ی. حالی (م): عه کسی. (دل) له (عا) دا که وتوو.

(۶) بی پیر: بی دین، یا مه بهستی نه وه به که به دکاره که ی پیر و شیخی نییه و له خودا ناترسی!

واته: نه ی یاری سته مکار! هزار جار دهستم به دامیت، گوئی بو قسه ی به دکار مه گره. نهو ره قیه

له خودانه ترسه بی دینه و پیر و رابه ری نییه، نیشی به دکاریه و کاری شهیانی دهکا.

سا (عا): بی. به دکار (م): ناکه س. هرچی دهر باره م بلئی بی پیره (م): هر که سی باسم بکا بی شوبه.

(۷) نهم بهیته هر له (عا) دا هه به.

نگین: نهو به رده به رخانه ن که ده کرینه نقیمی نه نگوستیله و یاقووت یه کیکه له وانه.

خاتهم: نه نگوستیله، مؤر. نادرظوهوور: به ده گمنه دهر که وتوو، دهر که وتنی نایابه و دهست

هه موو که س ناکه وئی. ناصف: ناصفی کوری به رخیای یه کئی له زانایانی به نی ئیسرائیل و

كەس نىيە ئەو شوخە خالى كا لە سۆزى ئاتەشم
پىيى بلىي: "سالم" لە عىشقت وا غەزەلخوانى دەكا (۸)

وہزىرى ئەفسانەيى سولەيمان پىغەمبەر، كە لەتەك سولەيمان سواری قالىچە بووہ و تەختى بەلقىسى بە چركەيەك كەمىز لە شارى سەبەئەوہ ھىناوہتە بەر دەرگای سولەيمان.
واتە: لىوى ياقوتىت نقيمى ئەو ئەنگوستىلەيەيە كە دەست ھەموو كەس ناكەوي، مۆرىكە لە پەنجەي ئاصەفى كورى بەرخىاي وەزىرى سولەيمان پىغەمبەردا كە وەك ئەو فەرمانى دەدا.
(نگىنە)، ئەگەرچى شىوہنووسى (مان)ە، وا دەزانين (نگىنى)يە و وايش ماناي بەيتە كە لى دراوہتەوہ.
(۸) ئاتەش: ناگر. غەزەلخوانى: شىعروتن.

واتە: كەس نىيە ئەو يارە نازدارە تى بگەيىتى كە سۆزى ناگرى عىشقم چەند بەتەنە، پىيى بلىي:
سالم بە شەوقى عىشقى تۆوہ خەرىكى شىعەر و غەزەل وتە!
لە (نم)دا، لە باتى "سالم"، "بىمار" دانراوہ و شىعەرە كە بە ھىي ئەو لەقەلەم دراوہ. بەلام "سالم" يش لە سەرەتاوہ ناسناوى شىعەرى "بىمار"ى بووہ. كەواتە ئەم پارچە شىعەرە دەيى ھىي ئەو سەردەمەي پىي.
پىي بلىي: "سالم" (نم): پىي بلىين: "بىمار".

چاوه كەت، وهختى به ئيما مهىلى جامى مهى دهكا،
هرچى مهى دهىكا له گهڻ تۆ، ئەو له گهڻ ئيمهى دهكا! (۱)
نهى، له نالينا، چ گوستاخانه بۆ ئه ربابى سەمەع
به حثى ئه ييامى گوزه شتهى "كه يقوباد" و "كهى" دهكا (۲)
تا سوپاهى خوسرهوى عيشقت ئيحاطهى جاني دا
بۆ شهرو شوپرى موصيهت، دل له مولكى (رهى) دهكا (۳)

(* نەم پارچە شیعەرە لە (مان، عا، ف، غ، ق، ر، كەم، گەم) دا هەبە.

كيشى عەرووز: رەمەلى هەشتى مەحزوف.

(۱) ئيما: نامازە بە چاو، لەباتى زمان مەبەست بە چاو بگەيترى.

واتە: چاوت كە بە ئيشارهت داواى جامى شەراب دەكا و دەيخۆيتهوه، شەرابە كە چیت بەسەردا

دېتى و چۆن سەرخۆشت دەكا، چاوه كەى تۆيش هەمان شت بە ئيمه دەكا.

تۆ (كەم، گەم): ئەو.

(۲) نەم بەيتە لە (مان، ق) دا نيه.

گوستاخانه: بە رووقايى، ئازايانه. ئه ربابى سەمەع: ئەوانەى حەز دەكەن گۆي لە گۆرانی و ئاواز
بگرن. گوزه شته: رابوردوو. كه يقوباد: يەكەمىن پادشای كيانى. كهى: كەيخوسره و يا كەيكاروس كە
دوو پادشای ئيران بون، مانای پادشای پادشايانىشى هەبە.

واتە: ئای لە شمشال چۆن لە كاتى نالیندا بە رووقايى باسى رۆژانى رابوردوى سەرورەى كەيقوباد و

كەى بۆ گۆنگران دەكا و دەريده خا كۆرى بەزم و رەزەميان چۆن بووه.

سەمەع (غ): سيماع. بەحثى ئه ييامى (كەم): باسى ئه ييامى.

(۳) نەم بەيتە لە (مان) دا نيه.

خوسرهو: پادشا. ئيحاطه: چوار دەورگرتن. جان: گيان. رهى: شارىكى كۆنى خوارووى

رۆژه لانی (تاران) ه.

واتە: دلەم وەك مەملە كەتى (رهى) بوو تە شوینی نازاوه و شهرو شوپرى، چونكه سوپای پادشای

عيشقت گەمارۆى گياغى داوه.

جاني بۆ شهرو شوپرى موصيهت (عا): بۆ شەر و موسيهت. لهنگه. (ر): بۆ شهرو شوپرى موسيهت.

کاروان ئەر سىستېرەو بىن، تا دەگاتە كۆيى لەيل
 شەوقى بىن پايانى دل ئوشتەر بە مەجنون پەي دەكا (۴)
 حالى عىشق و تابشى ھىجرت نىشانى دا بە من:
 ئاگرى سۆزەندە ھەر كارى بە بېشەي نەي دەكا (۵)
 تا بەسەر باغى دللا بىن، باي خەزانى فېرقەتت
 عارىضم بۇ سىئوى پوخسارت لە رەنگى بەي دەكا (۶)
 جورعەنۆشى بۇ بىكەم، ئىتر لە بەزمى مەيكەدە
 چاوى مەخموروت بە عاشق كارى بادەي جەي دەكا (۷)

(۴) ئەم بەيتە لە (ق)دا نىيە.

سىستېرەو: خاۋ و ھىۋاش رۆيشتور. كۆ: مەنزل، دەوروبەرى مەنزل. پەي كىردن، دەست و قاچ
 بېرئەۋەي ھەيوانى بەرزە بە زىنەۋىتى، كىنايە بە لە ماندوو كىردن و لە پەي خستن.

ۋاتە: ئەو كارۋانى كە مەجنونى تېدايە و بەرەۋ مالى لەيل كەۋتوۋتە رى، ئەگەر سست و خار
 بىن، بە پەرۋشى و نارەزۋى لەرادە بە دەرى دللى مەجنون، ئەۋەندە بە پەلە لى دەخورى، وشترە كەي
 كۆلەۋار دەكا تا دەيگاتىن، يا ھەر بە راستى وشترە كەي پەي دەكا و جىن دىلى و خۆى سەلتەزەلام مى
 بىبان دە گرىتە بەر!

سىستېرەو (گم): سىستېرۆ.

(۵) تابش: تىن و تاۋ، گر، رۋوناكى خۆر. سۆزەندە: ماپەي سوۋتاندن. بېشەي نەي: نەيجەلان،
 قامىشەلان.

ۋاتە: ئاگرى تىژ و گىردار كە بەر بېتە نەيجەلان چى لى دەكا، عىشقى تۆ و تىن و تارى دوورىسى
 تۆ ئەو كارەيان بە جەستەي خەستەي من كىرد.

عشق و (ق): عىشقت. تابشى ھىجرت (ف): ناتەشى ھىجرت. بە من (ق): بە دل. ئاگرى (ف): ناتەشى.
 (۶) عارىض: رومەت.

ۋاتە: تا باي خەزانى دوورى و جىيىت بەسەر باخى دلەمدا بىت، رەنگى رومەتم لە خەفەتى
 دەست نەكەۋتى سىۋە سوۋرەي كۆلمت، لە زەردى بەھى دەچى.

بەسەر (ف): لەسەر. فېرقەتت (عا): فېرقەنت. ھەلەي نوۋسىنە. عارىضم (پ): رومەتم.

(۷) جورعەنۆشى: قوم قوم مەي خواردەنۋە، پىك ھەلدان. مەيكەدە: مەيخانە. مەخمور: مەست. بادە:
 شەراب، خواردەنۋەي شەراب. جەي: گەرە كىكى شارى ئەسفەھان بوۋە، شەرابى نايابى لى دروست كراۋە.

وهختی بهخشش گهر بنووسم داستانی هیممهتت،
 مهردی دانا وهصفی جوودی حاته می طهی، که ی دهکا؟ (۸)
 ئابله ی دهردا که فی پی طاقه تی، ههنگامی جوهد
 "سالم" ی سه رگه شته نه زبه س پی موسیبه ت طهی دهکا (۹)

واته: من بوچی بجمه مه یخانه و مه ی بخومه وه بوئه وه ی مه ست بیم؟ چاوی مه ست نه و کاره م پی
 دهکا که شه رای نایابی گهره کی جه ی نه سفه هان به مه بخوره وه ی دهکا.
 بو (گم): تو. بکه م (ق): ده که م. باده ی جه ی (ف، ق): باده و مه ی. (گم): باده ی مه ی.
 (۸) داستان: حیکایه تی دریزی نه فسانه ی. جوود: به ده هه نده ی. مهرد: پیاو. دانا: ژیر.
 واته: نه گهر له کاتی بهخششی تزا بده وی حیکایه تی هیممه ت و ده هه نده ییت بگیرمه وه، ناتوانم،
 پیای ژیر چون ده چینه ژیر نه و باره گرانه که وه سفی بهخشنده یی حاته می ته ی بکا؟!
 بهخشش (ر): هیممه ت. گهر (کم): بو. که ی دهکا (ف): طهی دهکا.
 (۹) ئابله: ئاوله. کهف: بهری پی، بهری دهست. تاقه ت: توانایی. ههنگام: کات. جوهد:
 ماندوویتی، کوشش. سه رگه شته: سه رلی شیواو. نه زبه س: نه وه نده زور.
 واته: بهری پی توانایی سالی سه رلی شیواو له کاتی کوشش و ماندوو یوندا نه وه نده زور پی
 بهلا و نه گبه تی کوتا، هه مووی بوو به بلوق و ئاوله ی دهردا!
 له (مان) دا دوو نوخته ی پی (بی) ی (پی) که وتوو له بیر چوو. نه وه ی نو سراه ته وه ه ی (کم)،
 (گم) ه و ته واه. پی تاقه تی (ف): پای تاقه تی. (غ): پی تاقه ت. نه زبه س (کم، گم): نه ر به س، به
 هه لیه ی چاپ ده زانری. موسیبه ت (عا): موسیبه ت. (جوهد) له (ر) دا که وتوو.

- دیده بئ دیداری دلّبر تاره، مهستووری نهکا
خویشی نهزدیکه له نهزدیکم، بلا دووری نهکا (۱)
دههری دوون ناپایه دار و نازهنینان بئ خه بهر
بهم قه راره، حه یفه، یا مه عشووقه مه غرووری نهکا (۲)
عاشقی میسکین قوبوولی طهبعی دلّبر که ی ده بئ،
تا قوبوولی غوربهت و ئه ندووه و په نجووری نهکا؟! (۳)
داخلی به زمی حه قیقهت که ی ده بئ، پیری سولووک
تا به خوینی دوخته ری په ز خه رقه ئه نگووری نهکا؟! (۴)

(*) نهم پارچه شیعه هه ره له (مان، عا) دا هه یه.

کیشی عهرووز: په مه لی هه شتی مه جزووف.

(۱) تار: تاریک. مهستور: داپوشراو. بلا: با.

واته: چاو که چاوی به یار ده که وئ، هیشتا تاریکه و هیچ نابین، ئیتر پیویست به خوداپوشین

ناکا. یار له منه وه نزیکه، ئیتر بۆچی خوی به دوور ده گری.

(۲) دههر: چه رخی گهردوون، دنیا. دوون: نزم، به دخوو. ناپایه دار: ناسه قامگیر، تاسه رنه بوو.

واته: دنیای به دکردار و بئ وه فا به رده وام و پایه دار نییه، تاسه بۆ کهس نابئ. جوانان به جران

و شوخی خویان ده نازن، ناگایان له راستیه نییه. نهمه ستمه له عاشقان ده کری. با یار بیرتک

بکاته وه و بهم سه رکه شییه نه میتته وه.

(۳) نهم به یته له (عا) دا چواره مه.

نه ندووه: خهم و خه فته. په نجووری: دهر د و نه خویشی، دلته نگی.

واته: دلّداری هه ژار به ئاره زووی دلّی دلّبر نابئ و ناچیته دلّیه وه تا ناخویشی نامزی و

خه فته و دلته نگی قوبوول نه کا.

(۴) پیری سولووک: شیخی ته ریقهت. دوخته ر: کچ. په ز: دارمئو. دوخته ری په ز: شه راب.

خه رقه: عابا. نه نگووری: په رنگ وه ک ناوی تری، په رنگی شه رابی.

واته: شیخی ته ریقهت، تا عابا که ی به په رنگی شه راب نالوده نه کا و به دمه ست نه بئ، شایانی

ئه وه نابئ بچیته کۆر و به زمی راستیه وه! تا مه ست نه بئ تی ناگا!

سپڙي مهستاني عهيان كرد، مهه له پږدهي تيره شهو
 چاوه كهت توهمهت به شوعلهي شه معي كافووري نهكا (۵)
 ناسمان، "سالم!" له گهل يه كه خنده، صهد شيوهن دها
 دل نه صيحهت كه: بلا قهد مهيلي مه غرووري نهكا (۶)

له خوښي (عا): به خوښي.

(۵) هم به يته له (عا) دا سيه مه.

مه: مانگ. تيره شهو: تاريخه شهو. مه به ستی له مهه روومه تي يار و له تيره شهو نه گريجه يه تي.

شه معي كافووري: له مومي سپي دروست ده كړي، نه لبت رووناكيه كه ي زياتره.

واته: مانگي روومه ت له په ناي شهوي ره شي نه گريجه تدا نه پي مهستاني ناشكرا كرد، كه

چاوه كانه، كه چي تو شه معي كافووري تاوانبار ده كه ي! گوايه نهو ده ري خستوه!

تيره شهو (عا): تيره شهو. هه له يه.

(۶) بلا: با، واز بيني، ياني دل واز بيني، ناگادار بي.

سالم هنده ده سته پاچه نه بووه لهو حموت دتيره شيعره دا دوو جار (مه غرووري) بيتيه وه.

نه گهر چي نه وه نه نكيه كي سه روايه و قابيلي روودانه. له وانه يه نه وه كه مږ (مه غرووري) بي،

چونگه نه گهر هه ست كردن به مه غرووري بووايه، نهك مهيلي مه غرووري، پي تي ده چوو.

واته: سالم! چهرخي گهر دوون تا پي كه نينيك دها، سد جار مرؤه ده گريتي، كه واته ناموزگاري

دلته بكه با به كه ميك خوشي بايي نه بي!

دوور نيه (بلا) له بنه رتدا (بلي) بووي.

سونبولی طورپه که په رژیڼه به په هلوویي گولا
موو به موو هه ریه که داویکه له پښی مورغی دلا (۱)
پوشنیی داوه به دل، په زه نی سینم له خه دنگ
دهک نیلاهی! نه پزی دهستی که مانت له گلا (۲)
سپری نوکته ی دههنت، چاکه، نه زانن قهناد
نهمه ک نالوده نه کهن، با له خه میری نو قولا (۳)

(*) نهم پارچه شیره له (مان، حا، ه، ق، کم، گم) دا هیه.

کشی عهرووز: په ملی هه شتی مه خپوونی مه جزووف.

(۱) واته: سونبولی نه گریجهت، که وهک په رژیڼه له پال یا به دوری گولی پرومه تدا، موو به

موو داویکه بو گرتی دل که هه میسه لهو نریکه دایه.

هه ریه که (گم): هه ریکه.

(۲) په زه ن: سوو ککراوه ی په زه نه یه، رژیڼه، کون و که له بهری پچووک له دیوار یا میچی

خانودا پروناکی لیوه بیته ناوه وه. خه دنگ: داری راست و بهرز، تیر.

واته: نهو کونانه ی که تیری راست و بهرزی نیگات کردوونیه ته سنگم، پروناکیان به دلتم

به خشیوه، نهوانه نه بوونایه هه ر له تاریکیدا ده مایه وه! دهک خودایه هه ر گیز دهستی که وانگرت له

خاکدا نه پزی و هه ر به رده وام بی.

(دهستی) نه گه رچی به پنی شیوه نووسی (مان) ه، له کورده واریدا بهم شیوه یه یش دهوتری:

دهست و خه نجهرت، دهست و تفهنگت، دهست و مه قامت .. تاد، یانې به واوی پتوهندی، نهک یی نیزافه.

(۳) قهناد: قهند ساز کهر، شیرینی دروست کهر، حه لواجی. دهه ن: دم. نهمه ک: خوی.

خه میر: هه ویر.

واته: وا چاکه شیرینی دروست کهران (حه لواجیان) به نه پنی نوکته ی دهمت نه زانن، که چه ند

سویر و به تامه، نه گینا هه ویری شیرینی کانیاں تیکه ل بهو سویری به دین که نهوان بیان زانیوه! یا تا

له چیژ و له زه تی نهو سویری به وه خوی نه که نه شیرینی کانیاں؛ یا تا نهو نه پنی له گه ل هه ویره که دا

تیکه ل نه بی و سویری نه کا. به هه ر حال، تا نو قوله که سویر دهر نه چی.

نوکته ی (گم): نیکه ی. نه زانن (گم): نه زانن. قهناد (مان): قه نانت. (حا): قه ناط. هه لهن.

گهر له پرووی گول، دلې من، شاده به بې خنده یی تو
 با بدا دهستی قهضا، مهردومی دیدهم به چلا (۴)
 یار گله یی بوو له دلّم، چونکه نه سووتا له فیراق
 له قصه یی بهرحه قی نهو، "سالم" ی میسکین خه چلا (۵)

له خه میری نوقولا (ق): به خه میری نوقه لا، نوقه لا (نقلاء) به مانای کهسانی قسه هین و قسه بهر.
 (۴) واته: نه گهر دل به بې پیکه نینی تو له پرووی گولدا شاد بې، خودایه دهستی قهزا گلینه یی
 چاوم به چلدا بدا و کویر بېم.
 به چلا (ق): وه چلا.

(۵) قسه یی بهرحه ق: قسه یی رهوا و راست. خه چلا: شهرم گرتی یا داما، یا خه جائه ت بوو.
 واته: یار گله یی له دلّم کرد که بوجی به ناگری جیایی نه سووتا؟ سالم، لهم قسه ره وایه
 خه جائه ت گرتی!
 له فیراق (ق): به فیراق. بهرحه قی (کم، گم): ناحه قی.

دهستی من ته عویذہ بۆ رهددی به لآ،
با حه مایه ل بئ له ملتا، بیله سا (۱)
نیسه تهتی پووم دا به گول، گیسوو به موشک
سه هوه حهرفی ئه ووه لم، ثانی خه طا (۲)
دل به نادیده ت له جیی دل چی به ری؟
که ه نه کیشی، چی بکیشی که هروبا؟ (۳)

(*) نهم پارچه شیره له (مان، عا، ق، کم، گم) دا هدی.

کیشی عهرووز: رهمه لی شهشی مه جزووف.

(۱) ته عویذ: نوشته، چاو هزار. حه مایه ل: نهوی راست و چهپ له مل کرابی، وهك فیشه کلغ و

شمشیر و شتی وا، یا دوعای له کیف گراو. بیله: بهیله، لی گه ری.

واته: دهستی من گهر چهپ و راست له گهردنتدا بی، وهك نوشته و چاو زاری له مل کراوه، له

به لآ و چاوی بیس ده تباریزی. ده سا لیم گه ری، با هه میسه دهستم وهك حه مایه ل له ملتا بی!

ته عویذ (عا): ته عویز.

(۲) موشک: میسک. ثانی: دووهم. خه طا: هه له.

واته: من لای خۆم ویستم وه سفت بکه م، وتم: رو خسارت گول و نه گریجه ت میسکه! قسه ی

یه که مم سه هوه و له بیر چوون، قسه ی دووهمیش هه له یا (خه تا) ی مه لبه نندی میسکی بۆ خۆشه.

نهمه ی دوا بی به کاره تانی بیژهی هاو به شه به ههردوو مانا که یه وه.

پووم دا به گول، گیسوو به (کم): روومه له گه ل گیسووی. ثانی (ق): ناخر.

(۳) نهم به یته له (ق) دا نیه.

نادیده: نه بیئراو، له بهر چاو دانه نراو. که ه: سوو ککراوه ی (کا هه، کا. که هروبا: کاره با، جو ره

به ردیکی به نرخه، کا بۆ لای خۆی راده کیشی و پینه وه ده نووسی.

واته: که تر ده بینم، له وه زیاتر که دل ت بۆ خۆم بهرم، جیم پی ده کری. که هروبا که کا

رانه کیشی، چی رابکیشی!

که ه (کم،) : کا. بکیشی (مان): نه کیشی، هه له یه. که هروبا (کم، گم): کاره با.

گەر بزانی چۆنە حالى ئىحتىياج
 دەستى رەد نانىيە بەر سىنەى گەدا (۴)
 سەربەسەر پىچىدە بوو، تۆمارى عومر
 شەرحى تۆ بوو، ئىبتىدا تا ئىنتىھا!! (۵)
 كاشىفى ئەسرارە بولبول، حەقىەتى
 وا، لە جەورى گول، لە دلىا خارەھا (۶)
 دەولەتى دونيا لە دەست نامەرد و دوون
 طوولى نابى قەد بە قەد رەنگى حەنا (۷)

(۴) واتە: ئەگەر بزانی ئىحتىاجى چەند تالە، ھەرگىز دەست نائى بە رووى گەدايەكى وەك مەنەو و بە نائومىدى نامگىرپتەو.

چۆنە (كم، گم): جەورى، يانئى ستەمى. رەد نانىيە (كم، گم): روو نانىتە!
 (۵) پىچىدە: پىچراو وەك قەبالەى جاران. تۆمار: كۆمەلە نامەيەك يا ھەر كۆمەلە نووسراوئىكى تر كە بديرتنە دەم يەك و وەك قەبالە لوول بكرىن.
 واتە: تۆمارى تەمەنم ھەمووى پىچرايەو، ئەووەل و ناخرى باسوخواسى دوورى تۆ و ستەمى تۆ و جوانى تۆ بوو!

تۆ بوو (كم، گم): عىشقە.
 (۶) ئەم بەيتە و سى بەيتى پاشەوہى لە (كم، گم) دا نىن.
 خارەھا: كۆى خارە، واتە درك.
 واتە: گلەيى لە بولبول مەكەن كە دەچرىكىتى و نەيتىيەكانى عىشق ئاشكرا دەكا، چونكە دلى پىرە لە دركى گول و برىندارە!

بولبول كىنايەيە لە شاعىر خۆى، گولئىش كىنايەيە لە يار.
 (۷) ئەم بەيتە لە (مان) دا نىيە.

(قەدى يەكەم = قەت: ھەرگىز. (قەدى دووہم: ئەوہندە، ئەندازە.
 واتە: سامانى دونيا لای نامەردى ناپاو ھەرگىز بەقەدەر رەنگى خەنە نامىتتەوہ. يا مەبەستى ئەوہيە: خەفەت مەخۆ كە دەولەت و سامان لای دوژمنى ھىچووپووجە، چونكە سامانى دنيا تاسەر نامىتتەوہ.

بۇ «صباح الخیر»ی دُل، غەم ھاتەوہ!
 مەرحەبا بئی، مەرحەبا بئی، مەرحەبا! (۸)
 سیحرى فیکرى من قەلەم دینیتە چەرخ
 موعجیزەى عیسا بوو، چالاکیى عەسا (۹)
 زەرپەسان ئەعضایى "سالم" دیتە رەقص
 ھەر سەحەر مېھرى پوخت پەرتەو دەخا (۱۰)

(۸) واتە: خەم جار تىكى تر تەشرىفى ھیتا بۇ مەرحەباى لیکردم. وەرە، سى جار مەرحەبا!

زیادە رۆیى (إطباب) لیرەدا بۇ بايە خیتدان و دوویات کردنەوہى دەردە دلە.

(۹) چەرخ: سوورانەوہ.

واتە: بىرى من ھیز و توائىكى تىدايە، وەك چۆن عیسا بە موعجیزە مردووی بە فوو زیندوو دە کردەوہ، ناوا بە دەم قەلەم ھەلدە سووریتى و شیعرى پى دەنووسى. موعجیزەى مووسايش کە عاساکەى بوو، لە قەلەمە کەمدا ھەبە. سیحرى ھەللى قەلەمى من وەك ئەو عاسايە سیحرى ھەرامى جادوو گەران بەتال دە کاتەوہ. ھونەرى چىن (إحتياك) لیرەدا ھەبە، کە ئەو ھەبە وشەبەك بە قەرىنەى باس کردنى لە جیئە کى تردا، لە جیئەك لا براوہ. کەواتە مووسا بە قەرىنەى «سیحرى فیکرى من...» لا براوہ. (زیندوو کردنەوہ) یش بە قەرىنەى عیسا لا براوہ.

واتە: جادووی بىرى منە کە قەلەم دینیتە سوور و ئەم ھەموو شتە ورد و جوانانە دەنووسى. بەلنى، عاساکەى دەستى ھەزەرتى مووسا دارىكى رەقوتەق بوو، موعجیزەى مووسا بوو کردى بە نەژدیبھا و جادووی سیحر بازە کانى بى بەتال کردەوہ. ئاشکرایە "مووسا" لە گەل عاسا دە گونجى، نەك عیسا، کەواتە عیسا ھەلەبە. زیاتر لە وانەبە ھەلەى روونووسکەرەوہ بى.

(عاسا) لە (مان، عا)دا بە (عاصا) نووسراوہ.

(۱۰) زەرپەسان: وەك گەرد و تۆز. مېھر: خۆر.

واتە: ھەر بەیانىبەك کە خۆرى روخسارت ھەلدیت و تیشك پەخش دە کاتەوہ، ھەموو ئەندامى جەستەى سالم وەك گەردى بەر ھەتاو دینە سەما. زۆر جوانە.

زەرپەسان (کەم، گەم): زەرپەئاسا.

(در وصف استاد اسماعیل سنندجی خیاط)

- به هیولا شوتوری نهوته، مهلا
لهقلهقئاسا لهق و بهدرهوته، مهلا (۱)
دهیبهمه مهدرهسه تهخواهی مهناز
قامهتی شاهیدی مزگهوته، مهلا (۲)
پهیرهویی سهبعهیی قوپرا نییه بوئی
به نهوا خاریجی هرر حهوته، مهلا (۳)

(*) نهم پارچه شیعره هر له (مان، ن، غ) دا ههیه. شیعره که داشۆرین بابهته، سه رناوه که ی له (مان، ن) دا (در وصف استاد اسماعیل سنندجی خیاط) ه، یانی له وهسفی وهستا سماییلی سنهیی بهر گدرودا و تراوه. رهنگه نهم وهستایه مهلایش بووین، بۆیه به مهلا ناویی هیناوه. جگه لهوه، وهك نهم جوړه شیعره ی شاعیر، ناسناوی "سالم" ی تیدا نییه. هه موو (مهلا) كان له (غ) دا كراون به (فلان). كیشی عهرووز: ره مهلی شهشی مهخبوونی مهحزووف.

(۱) نهم بهیته و بهیتی پاشهوهی له (غ) دا پاش و پیشن.

ههیولا: پهیکهر، خود (ذات). شوتوری نهوت: وشتری گهر که نهوت و زفتی لی درابسی، له عهره بیدا ده لئین: کالبعیر الأجر، أي المقیر. بهدرهوت: بهخرایی رۆیشتوو. لهقلهقئاسا: وهك لهقلهق. مهلا خوێهخۆ وهك (خود- ذات) و وهك وینه (صورة- عرض) ناتهواوه. واته: مهلا به پهیکهر له حوشتری نهوتکیش دهچی، وهك حاجی لهقلهق لهقه لهقیهتی و رهوتی خراپه.

(۲) مهناز: مناره ی مزگهوت. تهخواه: لهباتی. شاهد: نیشانه، بهلگه.

واته: لهباتی مناره، دهیبهمه مهدرهسه ی فهقیان. بالای بهلگهی نهوهیه که نهو شوینه مزگهوته. بهو پییه، ده بیته نیشانه.

(۳) سهبعهیی قوپرا (القراء السبعة): حهوت مامۆستاکه ی قورئاخوینی سه رهتای ئیسلامهتی که له تهجوید و خویندنهوهی قورئاندا ناماژهیان پی دهدری. نهوا: ناواز.
واته: وهستا سمایل، پیروهویی هیچ کام لهو حهوت جوړه قورئان خویندنهوهیه ناکا. جوړی قورئان خویندنهوهی نهم له جوړی قورئان خویندنهوهی نهو حهوته بهدرهه!

عيززه تي هرچي ئوصولاته نه ما

بهسكي بهدله هجوو بهدصه و ته، مه لا (٤)

جامه داراني حه مامن شاهيد:

كوني پشتي وهكوو نه شكه و ته، مه لا!! (٥)

يهك تهويله كه، نه گهر هه مپره هي بي

هه مه جا قايم و بهر كه و ته، مه لا!! (٦)

وهك دره ختي ره شه با ريشه كه نيو،

هه ر له سه ر تا به قه دهم، چه و ته، مه لا (٧)

خايه يي گزگلييه و نه و سي به پروو

شكه مي كونده يي پر چه و ته، مه لا (٨)

(٤) بهسكي: نه و نه نده ززر.

واته: نه و نه نده به دزمان و دهنگ ناسازه، هرچي شتي نوسوولي و رينكوپي كه تيكي داوه و نرخيي

نه هيشتروه!

(٥) جامه داران: په شته مال به دهستان، نه وانه ي و پاريز گاري جل و بهر گي خه لك له حه مامدا

ده كه ن. شاهيد: شا بهت.

واته: په شته مال به دهستاني حه مام شا بهتن، كه كوني پاشه و هي نه و نه نده كاري تيدا كراوه وهك

نه شكه و ت گه و ره بووه.

(٦) تهويله: زوورنيكي گه و ره و دريژكاره ولاخي بهرزه و گوي دريژيشي تيدا ده به سته و ه. يهك

تهويله: پري يهك تهويله. هه مپره: هاوړي. هه مه جا: له هه موو شوئيڼك. قايم (قائيم): راوه ستاو.

به ر كه و ت: پيشكه و توو، بهر هه موان كه و توو.

واته: نه گهر نه م هاوړني كه ر گه لي ناو تهويله يهك بي، له هه موو شوئيڼك بويان ده و ه ستي و بهر

هه موويان ده كه و ي.

هه مپره هي (غ): هه مپراهي. تهويله (غ): تهويله ي.

(٧) ره شه با ريشه كه نيو: نه و داره كه ره شه با له ريشه و ه له قي كرديي و هه لي كه نديي.

واته: چو ن دره و خت كه ره شه با ريشه كيشي كرديي، به لا دا ها تووه و لار بووه ته و ه، نه مپش له

سه ر يه و ه تا بي چه و ت و خوارو خيچه.

(٨) خايه: هيلكه گون! گزگل: بهرنيكي سووك و ناوكلوزي دارمازووه. به پروو: بهري داربه پروو.

نەوس: كىنايە يە لە دەعباكەي مەلا. شكەم: ورگ. كوندە: كوندەي ئاۋ. جەوت: كالۋى
بەرۋوۋە كە دەكوترىئ و كوندەي ئاۋ و مەشكەي دۆي پىي خۆش دە كرى.
واتە: ھىلكەي گونى مەلا ھىندەي گزگلىك و دەعباكەي بچووكە بە قەدەر بەرۋويەك دەبىي.
ورگى ۋەك پىستەي كوندەي پر لە جەوت كراۋە كە ھىشتا خۆشە نەبوۋىي، بۆنىشى ناخۆشە.

غولامی دیدہیی مہضموری تۆیہ، نیرگسی شہلا
لہ ئابوتابی پووی تۆ داغدارہ، لالہیی ہمرا (۱)
بہیاضی ناصییہی تۆ بوو، سفیدہی دا بہ صوبجی عید
لہ نوسخہی قیرگونزولفت، سیاہیی برد شہوی یلدا (۲)
عہقیمئاسا لہ زگ وہستایہوہ، حہملی نہما ئیتیر،
لہ پاش تۆ دایہیی دونیا بہ میثلی مادہری "عیسا" (۳)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، عا، ف، غ، ج، ق، کم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهواو.

(۱) غولام: نۆکەر و خزمهتکار. مەھمور: مەست. ئابوتاب: ئاوتتاو، جوانی و ئارایش. لالە: گولەمیلەقە، شقائق النعمان، گیایەکی بچووکە لە جێی شێداردا دەرووی و لە بەھاردا بێدەگا، کینوی و مالتی و سی پەرەیی و پێنج پەرەیی هەن، جۆرە کینویە کە ی گولتی سووری هەیه. شەھلا: چاوی رەشییە کە ی مەبلەوشین بێ. حەمرا (حەمراء): ئال، سوور.

واتە: نیرگزی چاوجوانی بۆنخۆش خزمەتکاری چاوی مەستی تۆیە. گولتی ئالتی گولتزاریش داخ لە دلتی شوخیی روخسارته.

ئابوتابی (غ): ئابوتاب و.

(۲) بەیاض: سپیتی، دەفتەری سپی یا دەفتەری درێژکۆلەیی باخەل. ناصیە: تەوێل، ناوچاوان. سفیدە: رووناکی بەرەبەیان. قیرگون: قیررەنگ، رەشی قەترانی. سیاہی: رەشی. یلدا: شەو زەنگ. وشەییەکی سریانییە بە مانای لەدایک بوون، درێژترین شەوی سالتە کە دوا شەوی دوا مانگی پایزە، حەزرەتی عیسا لەو شەو دا لەدایک بوو.

واتە: رووناکی بەرەبەیانێ رۆژی جەژن تیشکی ناوچاوانی تۆ بوو. شەو زەنگیش رەشی لە رەشی ئەگرێجەیی رەشی قەترانیت وەرگرتوو.

سفیدەیی دا (ف): سفیدی دا. (بە) ی شیوہ نووسی (مان) (لە) یش هەلئەگری. برد (کم): بردی. هەلئەیه.

(۳) عہقیم: نەزۆک. ئاسا: وەک. عہقیمئاسا: وەک ئاڤرەتی نەزۆک. زگ: سکوزا، سکپری. دایە: دایەن. مادەر: دایک.

- له قوببەى نوورى پوستانت، يەدى بەيضا نموداره
 ئەبەد ناگاتە دوگمەى جىبى جامەى تۆ، كەفى "موسا" (٤)
 خەزانى رەنگى زەردم باعیشى نەشئوونوماى تۆبە
 سياهىيى رۆزى "مەجنون" سورمەيە بۆ ديدەيى "لەيلا" (٥)
 لە صەيخەم ھاتە لەرزىش قەلبى گاوى ژىرزەمىن ئەمشەو
 دلى كەيوان، لە ئاھى من، لە ھەفتەم ئاسمان سووتا (٦)

واتە: پاش لەدايك بوونى تۆ، نىز دىنيا سلك وزاى نەكرد و جوانىكى ترى نەبوو، ھەر وەك ھەزرەتى مەريەمى داوین پاك كە پاش عيسا (د.خ) مندالى ترى نەبوو. جوانە!

(ئەستايەو) لە (مان) دا ھەلئەيە و (وہستايەو) يە. ھەلئەيە. (غ): وەستا و.

(٤) قوببە: گۆز. گۆپكە. پوستان: مەمك. يەدى بەيضا: دەستى سى، ئەو دەستەى موسا كە لە بەردەمى "فیرعەون" دا كەردى بە باخەلتدا و دەريھتتا، بوو بە رووناكى و بەرەو ئاسمان بەرز بوو وە. شوودار: دەر كەوتوو. جىب: گىرفان، ژىرسوخمەى سەر سەنگ. جامە: كراس.

سالم گۆزى مەمكى تىشكدارى يارى بە گۆپكەى ورشەدار شوپھاندوو. ديارە گۆ وەك قوببە خەر، بەلام سەر بچووك. وتوويە: يەدى بەيزا لە گۆپكەى لە رووناكى دروستكراوى مەمكەو، كە لەژىر سوخەدايە، دەر دەكەوئ، بەلام نەك يەدە بەيزاكەى ھەزرەتى موسا (د.خ)، چونكە دەستى ئەو ھەرگىز ناگاتە دوگمەى يەخەى كراسى تۆ، تا بىكاتەو و دەست بە باخەلتدا بكا و بىتە رووناكى!

(٥) رۆز: رۆز. سورمە: كلى چاوپرشتن.

واتە: رەنگى زەردى وەرزى خەزەم ھۆى گەشەكردن و نەشوئامى تۆبە، ئەلبەت نەونەمامى بالاي يار لە پايزدا يەدەگا. ئەمەيش شتىكى سەير نىيە، چونكە رۆزى رەشى مەجنون و بەختى رەش و قىر شىوھى دەبىتە كلى چاوى لەيلا و بىي جوان دەبى.

سياهى (ف): سىم. رۆزى (عا، ج، ق، كم، گم): رۆزى. (ف): رۆزى.

(٦) ئەم بەيتە لە (مان، ق) دا نىيە.

صەيخە: ھاوار. لەرزىش: لەرزە. گا: كەيوان: ئەستىرەى زوحەل. ھەفتەم: ھەوتەم.

واتە: دلى ئەو گايەى - كە دەلتىن - گۆزى زەوى لەسەر شاخەكانى راگىر بوو، لە بەرزى نالەم ھاتە لەرزىن. دلى ئەستىرەى زوحەلش كە دەلتىن لە ھەوتەم ئاسماندايە، بە گەرمى ئاھم سووتا.

صەيخەم (گم): صەيخەى. لەرزىش (عا): لەغزىش، ئەمەيش ھەر واتاى لەرزە دەگەيئى. لە ئاھى

(عا، ف): بە ئاھى.

دوصه د جار وه ضعی چهرخی ئاسمان گوږا به سه‌عد و شووم
ستاره‌ی نه‌حسی من "سالم"! له قه‌رنیکا نه‌بوو ئاوا (۷)

(۷) سه‌عد: به‌ختیاری. شووم: نه‌گه‌تی. ستاره: نه‌ستیره. قه‌رن: سه‌د ساڼ، چهرخ.
واته: نای دووسه‌د جار باری ئاسمان و وه‌زعی دنیا به چاکی و به خرابی گوږا، ته‌نیا نه‌ستیره‌ی
نه‌گه‌تی سالم جارینک ئاوا نه‌بوو!
نه‌حسی (عا): به‌ختی. من سالم (ج): سالم بو. (کم، گم): سالم بوو.

شەطى ئەشكەم، دەبىن ھەر بىن بە پووما
ھەتا بىن بەھرى (ئاغ دەنكەن بە پووم) (۱)
دەزانی چۆنە ئەحوالم لە ھىجرت؟
وھكوو تيشنەم لەناو بەھرى زەقووما (۲)
لە پىرىشا عەرووسى يادى وھصلت
بىروون نايىن لە خانەى ئارەزووما! (۳)
دەمى وھصفى دەمى تىغت دەلەرزى
رەگى گەردن بەسەر تەختەى گەلووما (۴)

(*) ئەم پارچەشەيرە لە (مان، حا، عا، ق، کم، گم) دا ھەيە، لە (حا، کم، گم) دا شەش بەیتە.
کيشى عەرووز: ھەزەجى شەشى مەحزووف.
(۱) شەط: زى و چەمى گەورە. بەحر: دەريا. ئاق دەنکەن: وشەھىكى تورکىيە بە شۆھ نووسىنى
عوسمانى بە (آق دکن) نووسراوھ و بە (ئاق دەنيز) خوئىراوھتەوھ. ئاق: سى. دەنيز: دەريا، دەريای
سى، ئەوھى کە ئەمرو بىن دەوترى دەريای سى ناوھراست. پووم: ولانى رۆم (تورکيا).
واتە: تا دەريای سى بە خاکی رۆمدا بىن، رووبارى فرمىسكى منىش دەبىن بە روومدا بىن. خو ئەو
ھەمىشەيە، کەواتە رووبارى فرمىسكى منىش ھەمىشەيە.
ئاق (مان، عا): ئاغ. دەنکەن (کم، گم) دەنگز. بە پووما (عا): نە پووما. ھەلەيە.
(۲) تيشە: تينوو. زەقووم: ھەر خوار دەمەنيەك مرۆف بکوژى، ژەھرى کوشندە.
واتە: حالى من، کە لە تۆ دوور بىم، وھ ئەوھيە تينوو لەناو دەريای ژەھردا بىن، چى بکا تا
تينوويتى بشکىن؟ خو ناتوانى لەو ژەھراوھ بخواتەوھ!
(۳) عەرووس: بووک. بىرون: دەر. بىرون نايىن: دەرناچى.
واتە: بووکى يادى گەيشن بە تۆ، تەنانت لە تەمەنى پىرىشدا لە يانەى ئارەزووم دەرناچى. بە
مانايەكى تر، تا دەرم ئارەزوومە پىت بگەم!
لە پىرىشا (کم، گم): لە پىرىشدا. خانەى (کم، گم): پەردەى. زۆر جوانە، چونکە (پەردە) و
(عەرووس) زۆر گونجاون. نايىن (گم): نايە.
(۴) "دەم" ى يە کەم: کات. گەلوو: گەروو، قورگ.

به سیحری غمزه مه غلوویم، نه گهرچی
 "نهره سطور" بم له ئیدراکی عولووما (۵)
 له کوورهی دل بیرون دئ، ناهی سهردم
 عهجهب یهخ بئ له ناو چاهی سهمووما! (۶)
 تهجاوز کهی دهکا "سالم" له ئهمرت؟
 کهسنی نهیدیوه پووسهختی له مووما (۷)

واته: که وهسفی تیزی دهمی تیغی برندهی برۆت دهکم، له ترساندا رهگی گهردم لهسهه تهختهی
 قورگم دینه لهرزین، دیاره قورگی به تهختهی قهساب داناوه! دووریش نییه (تهخت) بووبئ، یانئ
 لهسهه تهخت و پانایی گهردم.

دهمی وهسفی (ق): دهمی سهیفی. دهلهرزئ (کم): دهلهرزم.

("نهره سطور" بم له ئیدراکی عولووما) که دووهم نیوهی بهیتی پئنجمه، له (حا، کم، گم) دا
 خراوته سهه یه کهم نیوهی نهم بهیته و دوو نیوه بهیته کهی تریش کهوتوو. بهو پینه شیعره که لهو
 نوسخانهدا شهبه بهیته، بهلام له (مان، عا) دا ههوته.

(۵) واته: نه گهر بهقهدهر "نهره ستوو" زیروهک و زانا و سهرامه د بم، بهرگهی غهمزهت ناگرم و

جادوو گهری چاوت ده مبهزنتئ!

به سیحری (ق): له سیحری.

(۶) سهمووم: بای گره داری گهرم.

واته: ناهی ساردی سههۆلین له کوورهی دهروونی ناگرینمهوه دهرده چی! شتیکی زۆر سهیره

سههۆل له ناو چالئی سهموومدا ههین!

(۷) مووم: مؤم.

واته: سالم چۆن له فرمانت دهرده چی؟ کئ دیویه مؤم نهوهنده سههسهخت بئ که داگیر سئیرئ،

نهسووتئ و نه تویتهوه؟! یا رهنگه مبههستی نهوه بئ که سالم له ئاستی یاردا مووی نهرم و ملکه چه.

وهكوه فهوراره خوین دهقولتی، دهمی ئاهم، له حهلقوقوما
به دلّ په یوهسته تا سووراخی په یکانت له په هلووما (۱)
مهگهر وهختی، له سهیری خالی چیهرهت، دیده فارغ بی
سیاهی مهردومهك بتکی، له گهلّ ئهشکم، بهسهر پووما (۲)
له هیجریشا موصیبهت ناییلتی سر هه لپرم یهك دهم
له خوینی ئهشکما چه سپاوه پیشانی به زانووما (۳)

(*) ئهم پارچه شیره له (مان، حا، عا، ق، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهواو.

(۱) دهم: کات. حهلقوقوم: قورگ، گهروو. په یوهسته: هه میسه، بهردهوام، پیوه بهسزاو و
توندکراو. سووراخ: کون. په هلوو: یال، کهله که.

واته: تا کونی په یکانی نیگات هه میسه له کهله کهمهوه له دلّمدای بی، یا تا کونی په یکانت له
کهله کهم به دلّمهوه نووسای، خوین له کاتی هه ناسه داغدا وهك فواره له گهروومهوه هه لده قولتی؛
یان تا کونی په یکانت له کهله کهمدا به دلّ گرابی، دلّ کونه کهی گرتی و نه هیلتی ناسای خوینی لی
بروا، ئهو خوینه له گهروومهوه فواره ده کا.

دهقولتی (کم، گم): ده کولتی. دهمی (عا): ده جی، هه لئی نووسینه. ئاهم (کم): ئاهی! په یوهسته
تا (گم): په یوهسته یه.

(۲) چیهره: روومهت. سیاهی: رهشی، رهشینه.

واته: وهختیک چاوم له خالی روومهتت خالی ده بی، که رهشینه و گلینهی چاوم له گهلّ
فرمی سکمدا بهسهر روومه قدا بتکین. بهوییه، تا هیزی بین له چاومدا بی، خالی روومه تی توی تیدا
ده بی! چند جوانه: خالی رهشی روخساری یار و رهشینهی چاوی یهك خستون، که خاله که نه میتی،
رهشینه کهیش نامیتی.

وهختی (ق): وهقتی. موصیبهت (عا): موسیبهت. چه سپاوه (عا): چه سپاوه. هه لئی نووسینه.

(۳) واته: سه رهرای دهردی جای له یار، نه گبه تی و نازار ناهیلن یه که هه ناسه سر هه لپرم و
که مینک به سیتمه وه، ناوچاوانم له فرمی سکی خوینیمدا به نه زئومهوه نووساوه.

ناییلتی (کم، گم): ناییلتی. کورته، له بهر نه وه به (ناییلتی) ده خوینرته وه.

لهسەر ږوو لاده تارى طوپره يى موشكىنى تاتارت
 حهبهش دهستى ته طاول پرانه كيشنى، با بهسەر ږووما (۴)
 نه گهرچى كارييه دهردم، وهنى نه زديكه تهسكىنم
 بپرژينى حهكيم، نه ر ئاره قى چيه رت به دارووما (۵)
 به مه ششاطه ي دهوت دلبر: دلنى "سالم" مه پرهنجينه
 له ناو جه معى پهريشانا، له حهلقه ي چينى گيسووما (۶)

(۴) تار: تال. موشكى تاتار: مىسكى ولاتى تاتار كه له بوخوشيدا به ناووبانگه. ته طاول:
 دهستدرېژى. حهبهش: ولاتيكه له نه فريقا خهلكه كه ي رهش پيستن. ږووم: ولاتى ږوم كه خهلكه كه ي
 سپى پيستن، مه بهست ږوخسارم.

واته: تال تالى نه گريجه ي رهش بونى مىسك پتوهت لهسەر ږوو لاده، با حهبهشى نه گريجهت
 ولاتى ږومى ږوخسارت داگر نه كا.

پرانه كيشنى با (گم): با نه كيشنى با.

(۵) داروو: دهرمان.

واته: نه گهرچى دهردم گرانه و له چار كردن نالې، نه گهر بيت و پزيشكه كه م ناره قى ږوم هتت بهو
 دهرمانه دا بپرژينى كه بوى دانوم، زور نزيكه نارام بيم و له نازار ږزگارم بې.

شايانى باسه: نيوه ي يه كه مى هم به پته له (عا) دا بهم جوړه يه: ((دهمى مهرگم له قه برا دپته ره قص
 نه عضايى بې ږووم))، نيت ((نه گهرچى ... هتد)) ي به يه كه نيوه به جيا نووسيوه، له وانه يه له
 رهش نووسه كه ي نه ودا وا بووې. جا لهسەر نهو ده قه ي (عا)، كه زور جوانه، مه بهست له (داروو) -
 وهك پيمان وايه - نهو دهرمانه بوخوشانه يه كه به كفى مردودا ده كرين. واته: كه دهرم و ده مخنه
 گور، نه دماى بې گيام دپته سه ما، نه گهر پزيشك دهرمانى بوخوشى پيدا بپرژينى .. تاد.

(۶) واته: دلبر بهو ي دهوت كه نارايشتى دها و نه گريجه يي شانه ده كرد. دلنى سالم له ناويدا خوى
 هشار داوه، مه پرهنجينه و لنى گهرې با له ناو نه گريجه ي پهريشان و چين لهسەر چينى ياردا بپتته وه.
 دهوت (ق): ده گوت.

- بئ تەماشای خالی تۆ، خالی له مەردوم دیدە ما
عەكسی ئەو بوو مەردومی دانا له پەردەى دیدە ما (۱)
شوعله نەیدا فرصەتى پەروانە مەطلەب کا بهیان
سپىرى سەربەستەى، لە پىئى شەمعا، هەموو پۆشیدە ما (۲)
وا نەبوو لیوت به سروەى باى خەيالى بۆسەيئ
غونچەيى سىزایی نەشكوفتەت چ بوو، ناچیدە ما (۳)
پوویى وەك لالەت له خەشما يەك نىگەھ رەنگيكي ریت
داغى حەسرەت تا قیامەت بۆ دلى رەنجیدە ما (۴)

(*) ئەم پارچەشعرە لە (مان، حا، عا، ق، کم، گم) دا هەیه.

کیشی عەرۆز: رەمەلى هەشتى مەحزوف.

(۱) (مەردوم) ی یە کەم: کەس، خەلك. (مەردوم) دووهم: گلیئەى چار. (دیدە ما) ی یە کەم:

دیدە ما یەو. (دیدە ما) ی دووهم: دیدە ما.

واتە: ئەگەر نەروانمە خالی رووت، چاروم کەس نابینى و هیزی بینى نابى. چاروم به هیزی خالی

رووت کە تیدا رەنگ دەداتەو، شت دەبینى.

(۲) شوعلە: بلیئە. مەطلەب: مەبەست، داوا. بەیان: روونکردنەو. سەربەست: پەنھان،

سەرداپۆشراو. لە پىئى: لە بەرپىئى، لە پىناوی. پۆشیدە: داپۆشراو.

واتە: گری مۆم ماوەى پەروانەى نەدا رازی دلى خۆى بگپرتەو. پەنامە کى عیشقە کەى به

سەربەستراوى و نە کراوەى، لەبەر پىئى مۆمدا یا لە پىناوی عیشقدا، به نەزانراوى ما یەو.

لە پىئى (کم، گم): لەبى، هەلەیه.

(۳) ئەم بەیتە و سى بەیتى پاشەوہى لە (ق) دا نین.

وا نەبوو: نە کرایەو. سىزاب: تىراو. نەشكوفتە: نەپشکووتوو. ناچیدە: نە چنراو، لە لق نە کراو.

واتە: ئەى یار! نەك تەنیا ماچ، بەلكوو خەيالى ماچیش، به لیوتدا گوزەر ناکا. بۆیە دەم

ناکەیتەو، تا لیوى خونچەت به سروەى باى ئەو خەيالى بکرتەو!! چ بەلایەك بوو خونچەى

نەپشکووتوو بۆ کەس نە کرایەو!؟

چ بوو (کم، گم): چوو، هەلەیه.

(۴) لالە: گولەمیتاقە، گولیکە هەموو جۆرە رەنگيكي هەیه. خەشم: رق. ریت: رشت، دەردا.

تا دهلیم: مروهت که، رهحمئ، جهوری توئه فزون دهبئ
 داد و بئ دادی له گویتا هه وهها نه شنیده ما (۵)
 کوا ترازووی قیاسی وهزنی حوبی پی بکه؟
 میهری سهنگینت له که فقهی دل به ناسهنجیده ما (۶)
 نهظمی سامانی له کوئ بوو، عاشقی شوئیده بهخت!
 مووی ناشوفتهی سهرم دهرههه، هه موو ژوولیده ما (۷)
 تابئ بی میهری نه بوو یه کدهم، وه کوو "سالم"، رهقیب
 سهگ به توئین چوو له قهحطا، گورگی باران دیده ما (۸)

داغ: سووتاندن و نیشانه دار کردن، نیشانه. رهنجیده: نازاردار، خه مگین.
 واته: رووی وهگ گولت له رق و قیندا به یهکنیگا رهنگیکی وههای رشت، بوو به هزی داخ و
 نیشانهی خه فتهت له دلتی خه مگیندا تا رۆزی قیامت!
 (۵) مروهت: پیاویتی، مهردایهتی. جهور: ستهم. ئه فزون: زیاد. داد و بئ دادی: هاوار و
 پارانهوه. نه شنیده: نه بیستراو، کهس گوئ بۆ شلنه کردوو.
 واته: تا داوای مهردایهتی و رهحمت لی بکهه، تو ستهمت زۆرتتر ده بی. هاوار و ناله به
 نه بیستراوی مایهوه!

بئ دادی (حا): بئ داد. (کم، گم): بئ دادم. جوانزه.
 (۶) میهر: خو شهویستی. که فقه: تایی ترازوو. ناسهنجیده: نه کیشراو، کیش نه زانراو.
 واته: ترازووی که وهها نیه خو شهویستی توئ پی بکیشم. خو شهویستی له کیش نه هاتووت له
 ترازووی دلما به بئ کیشانه مایهوه.

(۷) سامان: ریکخستن و نارایش دان. شوئیده: نالۆز و بژ. ناشوفته: تیکچوو و ناریکوینک.
 دهرههه: شیواو و ژاکاو. ژوولیده: تیکه ل و پیکه ل.
 واته: عاشقی به دبهخت له کوئ ده توانی خوئ ریکوینک بکا و نارایشتی خزی بدا؟ مووی بژ و
 تیکچوو سهرم هه موو نالۆزاوه و بهیه کدا چوو، ده لئی شیم.
 سامانی (کم): شانی. دهرههه، هه موو (کم): وا دهرههه و.

(۸) تاب: هیز و توان. بی میهری: بی مهیلی و بی لوتفی. قهحط: گرانی و قات و قری.
 باران دیده: مهبهست ستهم دیده و قور و چلباو شیله! گورک خاوهن و جتی نیه و باران لئی ده دا، تا
 شتیکی دهست ده کهوئ. لیزه دا سه گه که رهقیه، بهلام سالم بۆچی گورگ بی؟!

ھەرچۆنىڭ يېنى، واتە: بەدكار ۋەك سالم خۆگر و تىنوتوانى بىنمەيلى يارى نەبوو، ديارە بارىڭكى
گرانە، بەم جۆرە رەقىبى سەگ لە قاتوقرى و بىنمەيلى ياردا تۆبى، بەلام گورگى سزادىو، سالم،
مايەوہ و نەمرد!

بۆ مۇنى بى سەرۇپا، غەيرى وەفا، پىشە نەما
بۆ دلى تۆ، صەنەما! جوز ستم، ئەندىشە نەما (۱)
ئاب و رەنگم نىيە، ئەزبەسكى تىكا خوئىنى سىروشك
مەيى ئەحمەر كە پىژا، خاىيەتى شىشە نەما (۲)
چ تەكانىكە، خودايا ھەرەسى جەورى ھەبىب؟
بۆ نىھالى ئەمەلم بەرگ و بەر و پىشە نەما (۳)
دامتاشىوھ بە ناخون لە غەمت، سىنەيى پىش
شۆھرەتى كۆھكەن و وەصفى دەمى تىشە نەما (۴)

(*) ئەم پارچە شىعرە تەنھا لە (عا، غ، ق) دا ھەيە.

كىشى عەرۇوز: رەمەلى ھەشتى مەخبۇونى مەخزۇوف.

(۱) صەنەما: ئەى بت! ئەى يار! جوز: جگە لە. ئەندىشە: بىر، خەيال.

واتە: بۆ مۇنى داماو و بى سەرۇپى، جگە لە وەفا و دلسۆزى بۆ تۆ، كار و پىشەپەك نەما. بۆ دلى

سەختى تۆش، ئەى يارەكەم! جگە لە بىرى نازاردان ھىچى تر نەما! لە من وەفا و لە تۆ ستم!

(۲) ئەم بەيتە لە (ق) دا سىيەمە.

ئاب و رەنگ: رەونەق و جوانى. ئەزبەسكى: ئەوئەندە زۆر.

واتە: ئەوئەندە فرمىسكى خوئىناوېم رىشتوھ، ھىز و رەنگ و جوانىم تىدا نەماوھ. ديارە كە شەرابى

سور ھەمووى پىژا، شووشە كەى تەنیا قەوارەبەكى بۆشە و ھىچ نامىتى!

ئاب و رەنگم (ق): ئاب و رەنگ. كە پىژا، خاىيەتى (غ): كە رەونەقى روى.

(۳) ئەم بەيتە لە (ق) دا دووھەمە.

تەكان: ھەلمەت، گوژم. ھەرەس: دارووخان. نىھال: نەونەمام.

واتە: خودايە چى بكم؟ لافارى ستمى يار چ تەكان و ھىرشىكى توندى ھىتا؟ نەونەمامى ھىوام،

كە تازە خەرىك بوو ھەلئەچو، نە گەلا، نە بەر، نە رەگ و رىشە، ھىچى نەما، بەتەواوى
شۆئەوارى كوئىر بووھوھ.

جەورى (غ): ھەجرى.

(۴) دامتاشىوھ: دامتاشىوھ. پىش: برىندار. كۆھكەن: فەرھادى بىستون ھەلئەكەن. تىشە: تەشوى.

بهس بسووتینه له غهم "سالم" ی میسکین به جه فا
بۆ وجوودی سهروپا له حم و دهم و پیشه نهما (ه)

واته: سینهی بریندارم له خهم و خهفتهی تۆدا به نینۆکی خۆم داتاشیوه. نهوهنده کاره کهم سهخت و
دژواره، ناوی فهرهاد و کاری تهشونیکه‌ی له‌چاو ئهمدا هیچ ناوین!
دامتاشیوه (عا، غ): وام تراشیوه.
(ه) سهروپا: هممو، سهروخوار، تیکرا. له‌حم: گوشت. دهم: خوین، هه‌ناسه. پیشه: ئیسقان.
واته: بهس به خهم و په‌ژاره سالی بیچاره بسووتینه! چیی ماوه بسووتی؟! تیکرای گوشت و
خوین و ئیسقانی له‌ناوچروه.
بۆ وجوودی (ق): به وجوودی.

له عهرصه‌ی ئه‌وجی عیشت، بازی دڤ هه‌لسا له ده‌وران
به به‌رقی په‌رته‌وی حوسنت، په‌ری سووتا له طه‌یرانا (۱)
له رۆژی ئیمتیحانا دیم به‌را به‌ر روئیه‌تی مه‌عشوق
که‌مه‌ربه‌سته‌ی هونه‌ر هاتن له تیپی عیشت‌بازانا (۲)
له یه‌کلا "نالی" و "مه‌شوی"، له لایین "سالم" و "کوردی"
له هه‌نگامه‌ی هونه‌رگه‌رمی، تکاجۆ بوون له "مه‌ولانا" (۳)

(*) نهم پارچه‌شیره له (کم، نم، گم) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) عه‌رصه: گۆره‌پان، مه‌یدان. ئه‌وج: به‌رزی، دوورترین خالیکه که مانگی تیدا له زه‌وی دوور
بکه‌وته‌وه. ده‌وران = ده‌وره‌ان: سووران‌ه‌وه. طه‌یران = طه‌یران: فرین، بال‌گرتنه‌وه.
واته: بازی دلم، له مه‌یدانی گه‌یشتن به لوتکه‌ی عیشتدا، هه‌ستا و به ده‌وری شه‌وقی روومه‌تدا
سوورایه‌وه، تیشکی جوانیت په‌روالی له کاتی بال‌گرتنه‌وه‌دا سووتاند. نه‌مه‌یش لوتکه‌ی عیشت و
گیان‌به‌خت کردنه!

(۲) روئیه‌ت: بینین. که‌مه‌ربه‌سته: ناماده و ساز.

واته: دیم هونه‌رمه‌ندان، که له تیپی عیشت‌بازانن، له رۆژی تاقیکردنه‌وه‌دا هاته‌ مه‌یدان، بۆ
وه‌رگرتنی پایه‌ی خۆیان.

روئیه‌تی (گم): طالب. له تیپی (کم، نم): به‌ تیپی. هاتن به تیپی عیشت‌بازانا، یانێ که‌وته وێه‌یان و
تییان که‌وتن، نه‌مه‌یش بۆ ئیره‌ ناشی.

(۳) تکاجۆ: تکاکار. هه‌نگامه: کۆبوونه‌وی خه‌لک بۆ ته‌ماشاکردنی شه‌ری یاریکه‌ران.

واته: نالی و مه‌شوی "مه‌جوی" و سالم و کوردی له گه‌رمه‌ی هونه‌رنوواندندا تکایان له "مه‌ولانا"
ده‌کرد شیعریان هه‌لبه‌سه‌نگیتی، پایه و غمه‌ بۆ هه‌ریه‌که‌یان به قه‌ده‌ر شایانی شانی دابن! نه‌لبه‌ت مه‌به‌ست
له "مه‌ولانا" پیری رینازی نه‌قشه‌ندی مه‌ولانا خالیدی میکایه‌لی نه‌قشه‌ندییه، که به وه‌خت له
هه‌موویان له‌په‌شتر بووه، له‌وانه‌یشه مامۆستای راسته‌وخۆ یا ناراسته‌وخۆیان بووسی. ره‌نگیشه «تکاجۆ
بوون له مه‌ولانا»، له به‌ره‌تدا «ته‌کاپۆ بوون له جه‌ولانا»، بووسی و روونووسکه‌ره‌وه هه‌له‌ی تیدا
کردین. زۆر ناورده‌کاری واکراوه و سه‌یر نییه! به‌و پیته‌ ماناکه‌ی ده‌بیته: نهم شاعیره سوارچاکانه‌ی

له مهیدانی به لاغه تدا به سواریی مه رکه بی مه مضمون،
 به کوردی، هه ره یه که تازی سه واری بوون له (بابان) (۴)
 که "نالی" تهوسه نی طهبعی به طهرزی گهرم جوسته ن بوو
 به چهوگانی خیره د گۆی دانشی ده رکرد له مهیدانا (۵)
 که ره خشی طهبعی رامی هاته سهه میقراضه کی تهعلیم
 ریکابی پای بوسن "سالم" و "مهشوی" له ده ورا نا (۶)

بابان خهریکی ریمازی و پتشرکی بوون و له مهیدانی شاعیریدا جالاکییان ده نوواند. دوا بی "نالی" به
 شۆره سوارییانیان ده رچوو.

له لایی (کم، نم): له لایه. تکاجۆ بوون له مهولانا (نم): تکاجۆن به مهولانا. لهنگه.

(۴) مه رکه ب: نه سپ. مه مضمون: مانا و ناوه رۆک، به رامه بهری شیوه. تازی: نه سبی عه ره بی که
 چاپوک و به ناوو بانگه. تازی سه وار: نهوی نه سبی عه ره بی له ژێردایه، که ده بی سواری چاک بی. بابان:
 سه رده می بابان، خاکی بابان.

واته: نه م چواره له مهیدانی ره وانبیژی و دانانی واتای جوان و پته ودا به زمانی کوردی، هه
 یه که یان له میرنشینی بابان دا سواری چاکیک بووه بو خۆی.

بوون (کم): بوو.

(۵) تهوسه ن: سه رکیش و سه رک. طهرز: جۆر، تهرز. جوسته ن: غار، گورج رۆیین. چهوگان:
 گۆچانی یاری (گۆ و چهوگان). گۆ: گۆیه کی دارینه به گۆچانه که لئی ده درئ و هه ره که سیك له
 مهیدانه که ده ری کرد، نهوه یاریه که ده باته وه. دانش: زاین، زانست.

واته: نالی، که تهبعه تی سه رکیش و سه رک و بزۆی گهرم بوو و دایه غاری تیژ، گۆی زانایی و
 به رجهسته بی به گۆچانی هونه رمه ندی له مهیدان ده رکرد، کهس نه یوانی به رهه لستی بکا و
 یاریه که ی برده وه.

(۶) ره خش: نه سپه که ی رۆسته می زاله، نه لبت به تین و نارام و له سه رخۆ و رام بووه. ریکاب:
 ناوزه نگی. پای بو س: بی ماچکه ر، کیتایه یه له زیاره تکه ری گه ره پیاو. میقراضه ک: جۆره زۆرانیا یه که،
 زۆرانگر هه ردوو بی تیدا له مل یا ناوقه دی هاو زۆرانه که ی گیر ده کا و ده یگوشیته یه ک، تا ده یه زیتنی.
 تهعلیم: فیر کردن، راهیتان و مهشقی کردن.

واته: که نه سبی تهبعه تی رام کراوی نالی هاته سه ره نهو جۆره زۆرانیا یه، نهوسا سالم و مهشوی
 هه ره نهو هیان بو ده میتیموه زیاره تی ناوزه نگی نه سپه که ی بکه ن، یا نهو ناوزه نگیه ماچ بکه ن، چونکه

سەریان دەکەوتتە لای قاچی زۆرانبازەکەووە که بە شیوەی (مقراضەک) یاری دەکا. بەیتی پێشوو نیشانەیهکی تەبیەتی سەرکێشی سالم بوو، ئەم بەیتەیش نیشانەی تەبیەتی ئارامیەتی.

پایبۆسن (گم): پای بۆسی.

لایدنی میژوویی ئەم شیعەرە، که جگە لەوێ لە نوسخە بنچینەییەکە (مان)دا نییە، خالتیکی جیتی تێرامان و وردبوونەوویە، بەتایبەتی که جیاوازیەکی بەرچاو لە نیوان تەمەن و ماوەی ژبانی مەولانا و نالی و سالم و کوردی لە لایەک و مەشوی "مەحوی" لە لایەکی ترەووە هەیە. "مەحوی" که لە ۱۹۰۴ تا ۱۸۲۷/۶/۶ سەری ناوێتەووە - دەرکەوتی، ئەو ناووبانگە دیارە شاعیری هەبووی بخریتە ریزی که نالی و کوردی و سالم! یان لەوانەیه بلتین: سالم ئەم پارچەشیعەرە لە دواسالانی تەمەنیدا وتوووە که "مەحوی" ئەوسا ناویکی زانراوی شاعیری هەبووە! لەپال ئەویدا مەولانایش که لە ژبانی بوو و پاش مەرگیشی، لەپێشبوونەکە نەین، پایە - بەتایبەتی - لە شیعری کوردیدا و هەنا نەبوو ئەم شاعیرە گەورانه بۆ حوکمدان پەنای بۆ ببەن. ئەمە هەر ئەم چەند راستیە میژووییە ناچاری راگرتنی کردین، ئەگینا پێمان وایە مەحوی لە هونەری شیعردا لە سالم و "کوردی"ش بەدەسلاتر بوو و لە شیعری صۆفیانە و ئایینی و پەرخنە کۆمەلایەتیدا لە "نالی"شی بردوووەتەووە و هەرچەندە لە تیکرای هونەری شیعردا نەگەییووەتە نوو، بەلام هێشتا بە بلیمەتیکي قوتابخانەکە دادەنری.

ساقی له پهرده دهرهات، جامی شهرابی هیئا
دل خیره ما له حیرهت، ماه ئاقتابی هیئا (۱)
یهك زهرپه عهكسی پهرتهو، دهرکهوت و طوروی سووزاند
ئایینه سهخت پروو بوو، لهو عهکسه تابی هیئا (۲)
تیماری چاکی سینهم، راجیع به چاوی مهسته
بهختیش موافیقی عیشیق، بو من خهرابی هیئا (۳)

(*) ئەم پارچهشعره له (مان، ف، ر، کم، گم) دا ههیه. له (مان) دا له بهشی (غزلهای جدیده) دایه.

کیشی عهرووز: موزاریعی ههشتی نهخرهب.

(۱) ساقی: مهیگنیر، یار. خیره: سهرسام، سهرلی شیاو. حیرهت: واقورمان، سهرسامی. ماه: مانگ. ئاقتاب: خۆر، کنایهیشه له شهرابی تری!

واته: که یار له پهرده هاته دهری و پیلای چاوی بهخوماری گنیرا، دل سهرسام بوو، چۆنه وا مانگ خۆری له گهڵ خۆی هیئاوه! پروومته یار مانگه، کهچی وهك خۆر سووتاندمی، یا یار خۆی مانگه و شهرا به کهی ناگری تی بهردام، یان یار مانگه و شهرابی تری هیئا.

ماه (ف، ر، کم، گم): مهه. دروستزه و ناههنگی نیوه بهیته کهی بی رهوانتر دهی.

(۲) طورو: ئەو کێوهی که خودا قسهی له گهڵ ههزرتی موسا تیدا کرد و نووری خۆی لی

نیشان دا. سووزاند: سووتاند. تاب: تاو، گهرمی.

واته: تۆز قالیك رووناکی دهرکهوت، کێوی (تووری له مەر جهزرتی موسا (د.خ) سووتا و بوو به کل! کهچی ناوینهی رووت بهو رووناکیه که رهنگدانهوهی ههموو رووی تۆی تیدا دهرکهوت، ئەوهنده رووقایم بوو نه سووتا، تهنا تاوی گرت و گهرم بوو!

سووزاند (ج، ر، کم، گم): سووتاند.

(۳) تیمار: دهرمان کردن. چاک: لهت لهت.

واته: چاره سهر و دهرمانی سینهی لهت لهتم لای چاوی مهسته، زۆر سهیره بهختیشم، ههروهک

عیشقم، خرابی له گهلمدا هیئا: زهدهی چاوی مهخوورم، ههر نهویشه دوکتۆرم!

خهرابی (کم، گم): خهرابی.

يارم له دهر دهر وون هات، دهستی ره قيب له دستا
 غه مناك و شادمانم: رةحهت عه ذابى هينا (٤)
 بو ته وبه سوويى مه سجيد، هاتم بچم، له پيدا
 بو كوئى مه يفرؤشان، عه زم شيتابى هينا! (٥)
 پرو هه ر له من ده پوشى، وا حالئيه كه جيبريل
 هه ر خاصصه بو من و نهو، نايه ي حيجابى هينا! (٦)
 وه وه چ مه جليسى بو، دوى شهو له ديده وو دل؟!
 دلبر شه رابى گيرا، "سالم" كه بابى هينا (٧)

(٤) دهر: دهرگا، دهر وه. دهر وون هات: هاته ژور وه.

واته: يار له دهرگا وه يا له دهر وه خوى به ژوردا كرد، دهستى به دكارى گرتوو! له لايه كه وه
 خه بارم كه به دكارى نيسك قورسى به ريز و نهواز شه وه له گه ل خوى هينا و له لايه كه تر وه،
 شادمانم كه هه ر هيج نه يى خوى هات و ديدهم به ديدارى پرون ده يته وه!

دهر دهر وون (گم): نه نده روون.

(٥) سوو: لا. كو: مه نزل و دهر و به رى. شيتاب: را كردن، خيرا رويشتن.

واته: هاتم بچم بو مزگهوت و تزيه بكه م، كه چى ئرا ده و خواستم له پيدا به ره و خانه ي
 مه يفرؤشانى بردم.

(٦) حالئيه: تى ده گا، لاي وايه. جيبريل: فريشته ي سرووش. خاصصه: تايهت. نايه ي حيجاب:
 نهو نايه ته ي قورئانى پروژ كه روانى بياو و زنى نامه حره مى بو يه كتر قه ده غه كردوو و برپارى
 سه رپوش دانانى بو ژنان داوه.

واته: يار پرووى خوى هه ر له من ده پوشى، بو كه سى تر وا نيه. له و وايه جيبرائيل نايه تى ته ماشا
 حه رام كردنى ژن و بياوى نامه حره مى هه ر بو من و يار هينا وه.

پرو (گم): پرووى. ده پوشى (كم): نه پوشى. نايه ي (ر): نايه ي. هه له يه.

(٧) وه وه: وهى وهى، وشه ي سه رساميه.

واته: وهى وهى دوى شهو چ كوړنكى گه رم و سه ير بو! يار له نتوان چاوى خوى و دلى مندا
 شه رابى ده به خشيه وه، چاوى مه ستى ده گيرا و ساليش كه بابى دلى برژاوى خوئى ده هينا، دياره بو
 مه زه يه. مه زه بو كوړى وا نه يى، بو چى باشه!؟

وه وه (ف، ر، كم، گم): وهى وهى. دوى شهو (ف، ر): وه وه. (كم، گم): دوى تى.

به‌دل كهين، با به نه‌شنه‌ی مه‌ی، خوماری می‌حنه‌تی دونیا

«(۱) اَلا یا اَیُّها الساقی! اَدِرْ کُأْساً وناولها»

مه‌حبه‌ت زور به‌ناشوویه، به سه‌هلی تی‌مه‌گن یاران!

«(۲) که عشق آسان نمود اول، ولی افتاد مشکلها»

که بادی صوب‌دهم نه‌فشان ده‌کا گیسوویی پرچینی

«(۳) ز تاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها؟»

دل! هرچی بلئی ناصیح، له نیک و به‌د، به‌جیی بینه

«(۴) که سالک بی‌خبر نبود ز راه و رسم منزلها»

(*) نهم پارچه‌شعره له (مان، ن، حا، عا، ه، ف، غ، ر، کم، نم، گم)، دا هه‌یه، له (مان، ن) دا

له به‌شی (ملمعات) دایه و فارسیه‌که‌ی هی "حافظ شیرازی" یه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) واته: نه‌ی مه‌یگنر! پیک بگنره و به نوره بمانده‌ری، با سه‌رخوشی سزای دنیای ناله‌بار به

سه‌رخوشی مه‌ی بگورینه‌وه. سه‌رخوشی مه‌ی تالوری دنیا له‌بیر ده‌باته‌وه!

خوماری (نم): غوباری. دونیا (حا): دلها.

(۲) نهم به‌ینه له (ف) دا چواره‌مه.

واته: خوشه‌ویستی ناشوویی له‌دوایه، به ناسانی تی‌مه‌گه. راسته عیشق له سه‌ره‌تاوه خوی به

ناسان پیشان دا، به‌لام دواپی که‌وته داوی چه‌ندین گنژاو!

نمود (گم): بو‌ده. هه‌له‌یه.

(۳) یاد: با، شنه با. صوب‌دهم: به‌ره‌به‌یان. نه‌فشان: په‌خش و بلاو. تاب: لولوی‌تیچی نه‌گرجه.

جعد: مووی لول و پیچ پیچ، دزی خاو. مشکین: تیکه‌ل به میسک، بونی میسک پیوه بوو. دلها: دلان.

واته: که سه‌روه‌ی شنه‌بای به‌ره‌به‌یان نه‌گرجه‌ی چین‌چینی یار په‌خش و بلاو ده‌کاته‌وه، چ خونیتک

له پیچی نه‌گرجه‌ی لولوی بو‌خوشیه‌وه زایه دلان؟

ده‌بوو "سالم" له‌باتی (ده‌کا) (کردی بوتایه، تا له‌گه‌ل (افتاد) دا بگونجابه، به‌لام نیستا (ده‌کای

سالم دۆخی داهاتوو ده‌گه‌یتنی و (نوفتادی حافظ رابور دووه!

ده‌کا (کم): نه‌کا. افتاد (نم، گم): افتاده. هه‌له‌یه.

(۴) نیک: چاک. به‌د: خراب. سالیک: ریبوار، له‌وانه‌یه مه‌به‌ستی نه‌هلی سولووک و سؤفیکه‌ری

مه‌حەللی ریحله‌ته دونیا، ره‌فییق! ئیمرۆز و فه‌ردایه!

«جرس فریاد میدارد که بریندید محملاً» (۵)

له بیمی مه‌وجی ده‌ریای ئه‌هلی دَل، زاھید، خه‌به‌ردار نین

«كجا دانند حال ما سبکباران ساحلها؟!» (۶)

قصه‌ی من شوهره‌یی شه‌هره، ته‌مامه تازه بیپۆشم!

«نهان کێ ماند آن رازی کزو سازند محفلها?!» (۷)

بێ. راه و رسم: رێ و شوێن، رێ و نیشان. منزها: نه‌و شوێناهی وا رێواران و چانیان تیدا ده‌گرن، یا پایه‌کانی ئه‌هلی سولووک.

واته: ئه‌ی دَل! نامۆژگاریکه‌ر چیت بێ ده‌لێ، چاك و خراب، له‌ قسه‌ی ده‌ر مه‌چۆ. ئه‌و شاره‌زای رێ و شوێنی حه‌سانه‌وه‌یه! دوا‌ی بکه‌وه، وێل نابێ.

به‌جێ بینه (ه): له‌ گۆی بگه‌ره.

(۵) محل: شوێن. ریحله‌ت: کۆچ کردن، رۆیشتن، گه‌شت کردن. ئیمرۆز: ئه‌مرۆ. فه‌ردا: سه‌به‌ینی.

جرس: زه‌نگ. فریاد می‌دارد: هاواری ئێ به‌رز ده‌بێته‌وه. بریندید: به‌ستن. محملاً: بار و به‌نه‌کان.

واته: هاواری! دنیا جێی مانه‌وه‌ نییه، قو‌ناغیکه‌ و ته‌نیا ئه‌مرۆ و سه‌به‌ینییه‌ که، له‌وه زیاتر نییه. زه‌نگی

کۆچ و کاروان ئێ‌ده‌دا و ده‌لێ: گورج که‌ن، بار و به‌نه‌تان بێچنه‌وه و کار و کرده‌وه‌تان بکه‌نه

توێشووی رێ و ناماده‌ی کۆچ بن، به‌جێ ده‌مێن!

(دونیا) له‌ (ر) دا نوخته‌کانی که‌وتوون.

(۶) بيم: ترس. مه‌وج: شه‌پۆل. ئه‌هلی دَل: عاشقان. كجا: له‌ کوی. دانند: ده‌زانن. سبکباران:

که‌سانی بارسووک، سه‌رنازاد و ناسووده. ساحل: که‌ناری ده‌ریا.

واته: زاھیده‌کان، که‌ هه‌ر له‌ بێی عیشق جیا ناکه‌نه‌وه، بێ‌ناگان له‌ ترسی شه‌پۆلی ده‌ریای عیشق!

ئه‌وانه که‌ باریان سووکه، یا سه‌رنازاد و ناسووده‌ن، له‌ نزیکي که‌ناری ده‌ریا و وشکانیه‌وه‌ن، چی له‌

حالی ئیته‌ی بارقورسی له‌ نێزیه‌ی ده‌ریادا گیر خوار دووی له‌ گه‌ل شه‌پۆل زۆرانگرتوو ده‌زانن!؟

(۷) شوهره: شوهرت، ناوو بانگ. شه‌هر: شار. نهان: په‌نهان، نه‌نی. ماند: ده‌میتێ. راز: نه‌یتێ.

سازند: دروست ده‌که‌ن، ناماده‌ ده‌که‌ن. محفلها: کۆر و ئه‌نجومه‌نه‌کان.

واته: ده‌نگ‌وباسی عیشق و دێوانه‌یی من، هه‌موو شاری گرتوه‌ته‌وه، که‌چی من تازه ته‌مامه پاش

ده‌رکه‌وتی ئه‌م رازانه یانپۆشم!! نه‌و رازه که‌ بوویته‌ قسه و باسی کۆر و ئه‌نجومه‌نه‌کانی خه‌لک و

هه‌موو که‌س پێ زانیی، که‌ی ده‌شاردرێته‌وه. وه‌ك ده‌لێن: «(قسه‌ که‌وته‌ زاری، ده‌که‌وته‌ شارێ)).»

و یصالی دل‌بهره "سالم"! موعه‌ظظه‌متر له هەر مه‌طلب
«متی ما تَلَّقَ مَنْ تَهْوَى، دَعِ الدُّنْيَا وَأَهْمِلْهَا» (۸)

شوه‌ره‌یی شه‌هره (ر): شوه‌ره‌یی شه‌هره و. (کم، نم، گم): شوه‌ره‌تی شاره. ته‌مامه (ه):
طه‌مامه. هه‌ته‌یه.

(۸) واته: له هه‌موو داخو‌ازییه‌ک گرنگ‌تر و گه‌وره‌تر، گه‌یشتن به یاره. که به یار گه‌یشتی، واز
له هه‌موو جیهان به‌ینه و پشت‌گویی بجه و به‌ره‌لای بکه.

- پووبه پرووی نه قش و نگینی موصطه فا
نه سخه تۆماری جه میعی نه نیبیا (۱)
«یا محمد»، تۆی شه فاعه تخواهی خه لُق
به ره یابی لوطفی تۆن، شاه و گه دا (۲)
بو طه وافی که عبه یی تۆ، تا حه شر
حه لقه گپرن، جانی کوللی نه ولییا (۳)
وه قتی که شفی زه مزه مه ی ئی عجازی تۆ
گوم ده کا مووسایی عیمرانی، عه صا (۴)
داده تاشئ حه ق له شه وقی تۆ، نه بی
نووری مانگ و خۆر وه کوو سه نگ ناسیا (۵)

(*) نهم پارچه شیعه ره هه ر له (غ) دا هه یه.

کیتی عه رووز: ره مه لی شه شی مه حزووف.

(۱) نه قش و نگین: کینابه یه له قورنانی پیرۆز. موصطه فا: ناوتکی پیغه مبه ری ئیسلام محمه ده

(د.خ). نه سخ: سر دراوه، کوژاوه.

واته: تۆماری کارنامه ی هه موو پیغه مبه ران که کتیبه ناسمانیه کانیا نه، به قورن ان که په یامی

ئیسلامه و محمه ده هه لگه ری ته ی، سر دراوه ته وه.

(۲) شه فاعه تخواه: تکا کار، داوا که ری به خشین له گونا ه. به ره یاب: سوو دوه رگر، به ره ره مه ند.

واته: نه ی محمه ده، تۆ تکا کاری لیبوردنی له گونا هی خه لک، پادشا و هه ژار که لکیان له سوۆز و

لوتفی تۆ دیوه.

(۳) واته: گیانی هه موو پیاوچا کان تا رۆژی حه شر به ده وری که عبه ی تۆوه ته واف ده که ن و

نه لقه ده گپرن.

(۴) واته: کاتیک ناوازی موعجیزه ی تۆ ده که ویته روو، مووسا پیغه مبه ر ده ساکئی و عاسا که ی

ده سئی - که موعجیزه یه کیه تی - ده شاریته وه. ناماژه یه به سووره ته کانی ژماره ۱۷-۲۱ ی سووره تی

(طه): «قال هی عصای اتوکۆا علیها وأهش بها غنمی ولی فیها مآرب اخری. قال القها یا موسی.

فالقها فاذا هی حیة تسعی. قال خذها ولا تخف سنعیدها سیرتها الاولی».

(۵) حه ق: خودا. سه نگ ناسیا: به رداشی ناش. نه بی: پیغه مبه ر.

شەمعی دینت بیمی خامۆشیی نییه
 تا حەشر بادی موخالیف لیی بدا (٦)
 جەزبی تۆ ئاھەنروبا دینیتە چەرخ
 میھری تۆ وەك كەھ دەكیشی، كەھروبا (٧)
 ئانگەھ عیسا مورغی خۆی بی پەھبەری
 ئاقتابی موعجیزەت، گەر جیلوھ كا (٨)
 پووبەپووی ئیحرامییانی كۆیی تۆ
 عەطرھا دینت ھەموو صوبحی، صەبا (٩)

واتە: ئەی پیغمبەر، خودای گەرە وەكوو بەرداش رووناکی مانگ و خۆر لە شەوق و درەوشانەووی تۆ دادەتاشی.

(٦) بادی موخالیف: بای پیچەوانە.

واتە: مۆمی نایینەكەت ئەوەندە رووناك و گەشاوویە، تا رۆژی حەشر ترسی ئەووی نییە بای پیچەوانەیی مەرام لیی بدا و بیکۆرتیتەو.

(٧) ئاھەنروبا: موگتایس، ئاسنراکیش. كەھروبا: كاراکیش.

واتە: ھیزی راکیشانی تۆ موگتایسیش دینیتە سوور و خول خۆشەووستی یا خۆری تۆ وەك چۆن كاراکیش كا بەلای خۆیدا رادەكیشی، ئاوا تۆ بەرەو لای خۆی رادەكیشی.
 (جەزبی)، دەبوو (جەذبی) بووایە.

(٨) ئانگەھ: ئەو كاتە. مورغی عیسا: شەمشەمەكۆیرە. ئاقتاب: ھەتاو. جیلوھ كا: خۆی بنویتی، دەربكەوئی.

واتە: ئەگەر ھەتاوی موعجیزەت ھەلتی و دەربكەوئی و دنیا رۆشن بكاتەو، ئەو كاتە عیسا ھەر شەمشەمەكۆیرە دەیتە ریتویتی، كە دیارە لە رووناكیدا چاوی نابینی و ریتی لی ون دەبی.

نامازەییە بە ئایەتی ژمارە ٤٩ی سوورەتی (آل عمران): «إني أخلق لكم من الطين كهيئة الطير، فأنفخ فيه، فيكون طيراً باذن الله». كە عیسا بەسەر قورپیدا خوتند و فووی پیتا كرد، وەك پەلەوھەریکی لی ھات كە ئەمڕۆ بە شەمشەمەكۆیرە ناسراو.

(٩) ئیحرامیان: كەسانی پۆشاکێ رێوڕەسمی حەج پۆشیو. كۆ: مەنزل. عەطرھا: كۆی عەطر، بۆن و بەرامەكان.

واتە: سروەبای بەیان ھەموو بەیانیک بەرامبەر بە حەجكەرانی بەردەرگای تۆ، جۆرەھا بۆن و بەرامە

وا به دل بۆ طهوفى كه عبت موبته لان
 بوو به خوئين، نافي غهزالانى خهتا (۱۰)
 ظلّمهتّى بوو، ئوممهتّى خۆت برده دهر
 مووسه ئهر بپروا، لهوئى پى و ن دهكا (۱۱)
 سهروى جهننهت هر دهكا ئيدريس، گهز
 تا به ئەندازهى قهدت بپرى قهبا (۱۲)
 هر كه ئيسمت بوو به سكهى زه پرى دين
 سائىرى دين بوونه ضهبرى شههروا (۱۳)

له گه ل خۆى دىنى.

(۱۰) طهوف: تهواف، به دهوردان گه پان. موبته لا: گير زده. ناف: ناوك. خهتا: ولاتى خهتا.
 واته: ئەوانه وا به گيان و به دل سهراسيمه و گير زدهى تهوافى دهورى كه عبهى تۆن، تهنا نهت
 ناوكى ئاسكه كانى ولاتى (خهتا) يش بهو غهز ره تهوه بريندار بوو و خوئى لى هات.
 (۱۱) ظلّمهت: تاريكستان. ئوممهت: نه تهوه. مووسه: مووسا پيغه مبهر.
 واته: تۆ ميلله ته كهت له تاريكستانى كدا بوو، بهم نايينه نويته هينته دهروى و رزگارت كرد.
 نه گهر مووسا پيغه مبهريش بهو تاريكستانه دا بپروا، پرى لى و ن ده پى.
 (مووسا)، له بهر كيشى شيعره كه به شيوه (مووسه) نووسراوه.
 (۱۲) جهننهت: بههشت. ئيدريس: يه كهم پيغه مبهرى پاش نادهمه كه دهستى نووسينى هه بووه و
 بهرگى دروه. له بهر زۆر دهرس وتنه وه، خاوه نى سيانهى حيكمهت بووه: پيغه مبهرايه تى، سه لته نهت و
 حيكمهت، له بهر نه وه به ماموستاى حه كيمان زانراوه. گهز: ئەندازهى پىوانى دريژى. گهز كردن:
 ئەندازه گرتن و پىوان. قهبا: كهوا.
 واته: ئيدريسى بهر گدروو، هر ئەندازهى بهر زى سهروى بههشت ده گرى و ده پىوئى، تا كهواى
 پى به پرى بالاى بهر زى تۆ بپرى و بلروئى.
 (۱۳) ئيسم: ناو. سكهى زه: پارهى له زير دروستكراو. شههروا: پارهى قهلب، يا پارهى كه
 تهنها لهو جيه ره و اجى ههيه كه لى ده درئى.
 واته: هر كه ناوى تۆ بوو به دراوى زى پى نايين، ئيتر نايينه كانى تر وهك پارهى پى ره و اج باويان نه ما.

گەر نههنگى قولزومى ئىعجازى تۆ

- بېتە پرو، ئوعبانى موسا رەد دەبا (۱۴)
هەرچى جان و جورمى بى، مهعلومە لىم
خاصصه بۆ تۆ ئافەرىدەى كرد خودا (۱۵)
ون دەبى وەك گەنجى قاروون، زەپرى ناب
خاكى كەعبەت، گەر نه بى بۆ كىميا (۱۶)
پروپه پروى رەوضەى مونىرت، ئىنس و جىن
دىن وەككو پەروانە بۆ شەوقى چرا (۱۷)
ئىستىخوانى دەستى لەت لەت بى بە تىغ
هەر كەسى دامانى دىنت بەرىدا (۱۸)

(۱۴) قولزوم: دەرياي سورر. ئىعجاز: كارى لە كردن نههاتوو. ئوعبان: مار. رەد دەبا: لەناو دەچى.

واتە: ئەگەر موعجىزەى تۆ كه لە گەورەيدا نههنگى دەرياي سوررە، بېتە مهيدان، مارەكەى موسا كه موعجىزەيه كىتى، دەكشېتە دواوہ و دورر دەكەوتتەوہ و سەرەنگرى دەبى.

(۱۵) جان: گيان. جورم: قەبارە. ئافەرىدەى كرد: خولقاندى، دروستى كرد.

واتە: لىم پروونە خودا هەموو شتىكى گياندار و بەقەبارەى بۆ تۆ خولقاند.

(۱۶) گەنجى قاروون: مال و سامانى زۆر وەك ئەوہى قاروونى زەمانى موسا پىقەمبەر. زەر: زېر.

ناب: پوخت و بىخەوش.

واتە: ئەگەر خاكى كەعبەت وەك كىميا بەكارنەهېترى، زېرى بىخەوشىش وەك گەنجى

قاروون لەناو دەچى و نامىتى.

(۱۷) رەوضە: گۆر. مونىر: پرووناككەرەوہ. ئىنس: مرؤف. جىن: جنۆكە.

واتە: مرؤف و جنۆكەيش لە ناستى گۆرە پىرۆزە پر لە پرووناككەى تۆدا وەك پەروانە وان،

پرو لە شەوقى چراكەى دەكەن و دىن.

(۱۸) ئىستىخوان: ئىسك.

واتە: ئەرى دەست لە ئاينەكەى تۆ بەرىدا، ئىسكى دەستى بە شمشىر لەت لەت بى.

دوشمنی صیددیق و فاروقم به جان
 غهیری تو گهر دل قوبوول کا ناشنا (۱۹)
 بو پره واجی دین به شه مشیر و قه له م
 کاتبت عوثمانه، شیرت مورتهضا (۲۰)
 تیغی قه صصابی قهضا وهک گووسفه ند
 گهردی که عبت، جانی "سالم" کا فیدا (۲۱)

(۱۹) صیددیق: ناسنای خلیفه نه بووبه کری صیددیقه. فاروق: ناسنای خلیفه عومهری کوری خهتابه.

واته: نه گهر دل له تو به دهر به کیکی تر به ناشنا قوبوول بکا و باوهری بی بهینی، به گیان دهجه دوژمنی ته نانهت هدر دوو خلیفه نه بووبه کر و عومهریش که نهویان به راستگویی و نه میان به جیا کردنه وهی هق و ناهق خزمه تی گهره ی نیسلامیان کرد.

(۲۰) عوثمان: خلیفه عوسمانی کوی عه دفان که قورنان له سهرده می نه ودا کو کرایه وه. مورتهضا: ناسنای خلیفه علی کوری نه بووتالیبه که به نازایی ناووبانگی رویشتر وه.

واته: تو قه له می کاتبیکی وهک هزره تی عوسمان و شمشیر یکی برنده ی وهک شیره که ی نیمامی علیهت به دهسته وه بوو بو ره و اجیدانی نیسلام و سهره نجام پایه کانی نه م ناینهت به شمشیر و قه له م چه سپاند.

(۲۱) گووسفه ند: مهر. گهردی: دهوری.

واته: با کیردی قه سایی چاره نووس گیانی سالم له باتی مهر به دهوری که عبهدا بکاته قوربانی. نامازه یه بو نه و قوربانیه که حاجیان له جهزنی قوربان و کاتی حه جدا دهیکهن.

—۴۷— (*)

(تاك)

به غهیرهز میهری تو، گهر بی له دلما
زړه‌ی زنجیری ظالم بی له ملما (۱)

(*) نهم تاکه له (عا، ف، ر) دا هدیة.

کیښی عهرووز: ههزه‌جی شه‌شی مه‌حزروف.

(۱) به غهیرهز: جگه له، شیوه‌نوسه‌که‌ی (بغیراز) بوو. میهر: خو‌شو‌یستن.

واته: نه‌گهر جگه له خو‌شو‌یستنې تو شتیکی تر له دل‌لدا هدی، خودایه زنجیری سته‌مکار له

گهر دغدا زړه‌ی بی. له‌وانه‌یه ناماژه بی به فهرمووده‌ی «قَلْبَ الْمُؤْمِنِ عَرْشَ الرَّحْمَنِ»، که یانې دل‌ی

مرؤفی خاوه‌ن‌باوه‌ر عهرشی په‌روه‌رد‌گاره.

پیتی (ب)

۱- (*)

دوودی ئاهی سهحررم پووی فهلهکی کرده سهحاب
به قهراری ته می بهست، ماه و خوری خسته حیجاب (۱)
شهره ری ئاگری غم بۆچهکی وا خسته دلم
پائیحهی عهطری وهصل، نابری ئی بۆنی کهباب! (۲)
وام لهنا و قولزومی عیشقا به فهریبی دلی شووم
دهگه پیم هائیل و بیخود، به مهئهله ظهرفی حویاب (۳)

(*) ئەم سێ بەیتە هەر له (ع)دا ههیه.

دوور نییه ئەم سێ بەیتەیش به شیک بی له پارچه شیعری «(طورره بۆ ...»)، یا له پارچه شیعریکی له ناوچوو. ئیتر هدرسیکیان له دوای کام بهیتهوه بووبن، یا هەر یهکی لای کامیان هه بووبن، ئەوه نازانری. ناسناوی "سالم"یش له م سێ بەیتەدا نییه، کیش هەر کیشی پارچهی ناوبراوه، ناوهڕۆکیشیان زۆر له یهکهوه نزیکه.

کیشی عهرووز: ره مهلی ههشتی مهخبرونی مهقسور.

(۱) دوود: دووکه ئی. سهحاب: هه ور. ماه: مانگ. حیجاب: په رده.

واته: دووکه ئی ئاه و هه ناسه ی ساردم پووی ئاسمانی کرده هه ور و به جوړنک ته م گرتی، مانگ و خۆر کهوتنه ژیر په رده وه!

(سیماب) بۆ ئیره دهست نادا و ده بی (سهحاب) بووبی.

(۲) شهره ر: گری. بۆچهک: بۆکرپووز، بۆنی گوشت و ئیسکی سووتاو. وا: ئەوه ته. پائیحه: بۆن.

واته: ئەوه تا پریشکی ئاگری خه م و په ژاره دلی سووتاندووم و بۆچرووکی تی به رداوه. به ئی، عه تری کاتی به یارگه یشتن، بۆنی کهبابی لسی نابری، ناخۆشیه که له هه مان ساتی خۆشیدا، وهک مه رگ به رامبه ری وه ستاوه!

(۳) قولزوم: ده ریای سوور. فه ریب: فریو، هه ل خه له تان. شووم: نه گه ت. هائیل: ترساو.

نیمه وای بۆ ده‌چین نهم وشه‌ی (هائیل)ه له نه‌سلی شیعه‌که‌دا (هائیم) بووبی، واته سهر‌گه‌ردان و نه‌وه بۆ نهم شوینه گونجاوه. بیه‌خود: بیه‌هۆش. به مه‌ئه‌ل: وه‌ک. ظه‌رفی حو‌باب: بلیقی سهر‌ ئاو. واته: دلّ فریوی داوم و وه‌ک بلیقی سهر‌ ئاو له‌ناو ده‌ریای سووری خویناوی چاومدا بیه‌هۆش و سهر‌گه‌ردان ده‌گه‌ریم.

صوبحی نه ورؤزه، وهختی به زمی شهراب

«الصبوح، الصبوح، یا أصحاب!» (۱)

فهصلی عهیش و نیشاطه، ههی ئامان!

«المدام، المدام، یا احباب!» (۲)

بولبولان مهست و گول قهدهح ده رکهف

«پس بنوشید دائما می ناب» (۳)

پیری من نیسته قهده قوبوول ناکا

«که ببندند میکده به شتاب» (۴)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، ن، حا، ی، کم، گم) دا ههیه. له (مان، ن) دا، له به شعی موله مومات) دایه و له گه ل شیعری "حافظ شیرازی" تیه لکیش کراوه.

کیشی عهرووز: خه فیقی شه شعی مهخبوونی نه صلهمی موسه به به غ.

(۱) الصبوح: هه ر شیک به بیانیان بخوری یا بخوریته وه، لی ره دا مه بهستی ژه مه شهرابی به بیانیانه!

واته: به ره به بیانی جه زنی نه ورؤزه و کاتی ناهه ننگ و خواردنه وهیه، هاوریان فریا بکه ون، ژهمی

مهیه که ی به بیانیانان بخۆنه وه، با له کیستان نه چی!

(۲) مودام: بارانی سهرومی و هه می شه یی، شهراب.

واته: دهستم به دامیتان یاران، وه رزی رابواردن و چالاکیه. خۆتان له بارانی سهرومی

پاریزن، تا تیی نه کردووه به رده وام بن و دهست بوه شینن، بی پسانه وه پیکه کانتان هه لدهن!

(۳) قهدهح ده رکهف: پیاله به دهسته وه. پس: که واته. بنوشید: بخۆنه وه. می ناب: شهرابی ساف و

ساغ و بی خلته.

واته: بولبولان مهستی دهستی گولن، گوله کان پیاله یان به دهسته وهیه و پیک ده گیرن. چه ند

جوانه، کاسه ی گول پیاله یه! که واته ئیوه یش مه وهستن، بخۆنه وه.

دهر کهف (ه): بهر کهف. پس (کم، گم): بس، واته زۆر. حافظ ده لسی: «هان بنوشید .. تاد». دایما

(جا): دائما.

(۴) پیر: شیخ، مورشید. قهده: هه رگیز. ببندید: بیهستن، کلیل بدهن. میکده: مه بخانه. شتاب: په له.

واته: شیخی من نیستا هه رگیز قوبوول ناکا ده رگای مه بخانه به په له دا بخری.

ئەي حەريفا! هەفتەيىكە ئابى بەھار

«راح چون لعل آتئين درياب» (۵)

دەرى مەيخانە سەددە، رېگە نىيە

«إفتتح يا مُفْتَحَ الأبواب!» (۶)

وەرە "سالم" لە حالەتى عىجزا

«همچو حافظ بنوش باده ئاب» (۷)

من (گم): مەي. ئىستە قەد قوبوول (ه): بەستە قەد قوبوول. هەلەيە. (ن): ئىستە قەد قوبوول.
(كم): ئىستە كئى قوبولئى. (گم): ئىستە كئى قوبول. بە هەلە دەزانرئىن.

(۵) حەريفا: ھاردەم، ھارپالە. ھەفتە: ھەفتە. ئاب: رەونەق، برەو، درەوشانەو. راح: مەي. لعل:
بەردىكى رەنگ-سوورى بەنرخە. آتئين: ئاگرين، مەبەستى رەنگى ئاگرە كە سوور و بە تىن-تاو. پئو
ئەندىشى بە كارى مەيەو ھەيە كە ئاگر بەر دەداتە گەدەي بۆرەو! درياب: فرىا كەو، پەيداي كە.

واتە: ھەقال گيان! رەونەق و برەو و درەوشانەو ھەي وەرەي بەھار ھەر پىچ و دوو رۆژنكە! مەيى
سوورى ئاگرين پەيدا كە بۆ گەدەي ساردوسرت!

ئابى بەھار (ر): آب ييار. (كم، گم): ئارى بەھار.

(۶) دەر: دەرگا. سەددە: گىراو.

واتە: ئا لەم وەرە نازدارەدا، كە ھەمووشتىك مەستە، دەرگاي مەيخانە بەستراو! ئەي ئەو
كەسەي كە ھەموو گرى كۆرەيەك دەكەيتەو و چارى دەكەي، دەرگامان لىك بەكەرەو. دەبئ
"سالم" ىش وەك حافظ درمى سۆفەتئى پئى گەيشتئى و مەبەستى مەيخانەي راستەقەيە پئى.

سەددە (كم، گم): بەندە. افتتح يا (كم): افتح يا. (گم): افتح الباب يا. حافظ خۆي و ئالئى و
بەم دوو جۆرەيش نىو بەيتە كە لەنگ دەبئ.

(۷) ھمچو: وەك. بنوش: بۆرەو.

واتە: سالم! لە كاتى خەم و پەژارەدا وەرە، زویر و دەستەوستان مەو سەستە، وەك "حافظ" مەيى
پالفتە و ساف ھەلەدە!

بنوش باده ئاب (كم): بنوشە مئى ئاب (گم): بنوش ئەز مەيى ئاب. ئەز: لە. ھىچ كاميان وەك
قسەكەي "حافظ" خۆي نئى!

طوپرہ، بۆ ئابی بهقای چپهره، دلی برد به شیتاب
بۆ دهلیلی رهه، نهگهر کاری "خضر" بی له غوراب! (۱)
وا به دل چهسهپه، جودا نابین، پهپری تیری نیگهه
کهی بیرون دئی، به کهسن، طوعمه له چهنگالی عوقاب؟ (۲)
سپیدی مهکشوفه شههیدی گولی چپهرهت، له مهزار
دئی له سهنگی لهحهدی، تا به چهشر، بۆی گولاب (۳)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، عا، ف، غ، نم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهملی ههشتی مهخبوونی مهقسوور.

(۱) طوپرہ: نه گرچه. ئابی بهقا: ئاوی زینده گانی، نهو ئاوهی که -دهلین- نهوی لی بخواتهوه نامری. چپهره: روخسار. شیتاب: پهله. رهه: ری. خضر: پیغمبریتک یا وهلیهک بووه، دهلین ههر نهو شارهزای ئاوی زینده گانی بووه و لی خواردوووتهوه. بی: لی بوهشیتهوه، بی بکری. غوراب: قهلهپهش.

واته: نه گرچهی رهشی یار، که دلی سالم له ناو تاله کانی نهودایه، له کاتی جوولانهوه دا بهرهو سهرچاوهی ئاوی زینده گانی -که روخساریهتی- به پهله رایده کیشی. جا نیز نازانری ئاخو کاری خدری زینده له قهلهپهش دئی، یا نه؟ مهبهست له غوراب نه گرچهی رهشی یاره.
بۆ ئابی (عا): تۆ ئابی، ههلهیه.

(۲) جودا: جیا. بیرون دئی: دهردهچی. طوعمه: نیچیر، یا چهشهی بۆ نیچیر دانراو. چهنگال:

چنگ. عوقاب: ههلتۆ.

واته: تیری نیگای یار وا به دلوه چهسپ بووه، ههرگیز لی ناییتهوه و پهپری تیریکه. کئی دهتوانی نیچیر یا چهشهی نیچیر که دلّه، له چنگی ههلتۆ رزگار بکا؟!

چهسهپه (نم): چهسه. تیری نیگمه (ف): سپرهنگه، یانی سیمورغه. (نم): تیریکه. کهسن (نم): کهس.

(۳) واته: شههیدی دهستی گولی روخسارت، له سههر گورپیش نهتییه کهی ئاشکرایه و

ناشاردریتهوه، نهوهتا تا رۆژی چهشر بۆنی گولاو له بهردی نهلهده کهی دئی! "سالم" کوشتهی گوله و بۆنی گولاوی لی دئی و لی جیا ناییتهوه!

کیشه که (لهحهدی بی دهوی، دهنا ههر (لهحد) راسته.

بۆ سەرەفرازی دەمی صولحی نیگاری زووپرەنج
 حاضرە پوتبەیی پەستی، ھەمە جا، میثلی حوباب (٤)
 ھەر طەرەف پەملى بیابان و ھەواگەرمی تەمووز
 تیشنەلەب، کەشمەکەشی داوہ بە من، بەرقی سەرەب (٥)
 گونەھیکە بە قەدەر کوشتنی ئەولادی نەبی
 عەقوی "سالم"، دەمی کوشتن کە بزانی بە صەواب! (٦)

(٤) سەرەفرازی: سەر بەرزى، بەختیاری. دەم: کات. نیگار: یار. زووپرەنج: زووتۆراو، گۆرچ توورەبوو. ھەمە جا: ھەموو شوین. حوباب: مار، بلقی سەر ئاو. واتە: من کاتی ناشیبونەوہ لە گەڵ یاری زوو تۆراوی زویرمدا، سەر بەرزى و بەختیاریم گەرە کە، کەچی - بۆ نەگبەتی - پایەنزمى و بەقورداچوون لە ھەموو لایە کەوہ وەك مار لیم راست دەبنەوہ! حوباب بەو قولتەى ناویش دەوترئ کە لە کاتی فریدانی شتیک بۆ ناو ئاو، یا دا کەوتنی دلۆی باران و شتی وادا بۆ ناو ئاوہ کە، یەك لەدواى یەك پەیدا دەبى. وشە کە لەم شوینەدا بۆ ھەردوو واتاکە دەست دەدا، بەلام واتای یە کەم تیرو تەسەلترە.

صولحی نیگاری زووپرەنج (نم): صولح نەکا زۆری برنج. حاضرە (نم): حازرە. (٥) ھەر طەرەف: لە ھەر لایە کەوہ. پەملى: لم. تیشنەلەب: لیوتینوو. کەشمە کەش: کیشمە کیش، گێرە و کیشە و دەردەسەری. بەرقی سەرەب: تیشکدانەوہی تراویلکە! واتە: ھەموو لایەك لم و زىخ، گێرە و ھەوای ئاگرینی تەمووزە، مینش گەروو وشك و لیوتینوووم و تیشکدانەوہی لە دوورەوہی تراویلکە تووشی دەردەسەری کردوووم.

پەملى بیابان و ھەواگەرمی تەمووز (نم): نەھلی بیابان ھەواگەرم و تەمووز. (٦) واتە: ئە گەر کاتیک یار ھەقی کوشتنی "سالم" ی ھەبى و بە راستی بزانی، لى خوش بى و لى بیوورئ، ئەوہ نەك ھەر خیر نییە، بەلكوو ئەوئەندەى کوشتنی پۆلە کانی یغەمبەر (د.خ) گوناھە! بەو پێیە: سالم ((فنا في العشق)) و نایەوئ ببەخشرئ!

بە دووری نازانین (صواب) لە پێشدا (ثواب)، واتە پاداشتی چاکە بووین، پوونووسکەرەوہی ناشارەزا گۆر بیئى. نەبی (نم): عەلی.

چوومه سهر ضیافه تی مه للا به کری عالی جه ناب
چ بَلِّم خه لکینه! بۆم نایه ته بهر مه ددی حساب (۱)
خولا صه جی به جی بوون: ریزی له خوار، ریزی له ژور
هینایان هر به دو کس سینییی یا پراخ و که باب (۲)
ئهوی مه قبول بی لای خه لکی، ئیسته قسه ی موخته صهره
بوو به هامسینی من، که ره زۆرخۆره که ی خانه خه راب (۳)

(*) نهم پارچه شیعه له (ف، کم، گم) دا هه یه، کیشه که ی نالۆزه و ناسناوی "سالم" یشی تیدا نیه.
کیشی عهرووز: ره مەلی هه شتی مه خبوونی مه قسوور.
(۱) ضیافه ت: میوانداری. عالی جه ناب: پایه بهرز. مه ددی حساب: کیشانه ی نه ندازه و بر.
واته: مه للا به کری پایه بهرز داوه تی کردم و بووم به میوانی. خه لکینه، قه ره بالغیه کی وا بوو،
بۆم حسیب نا کری.
خه لکینه بۆم نایه ته (ف): خه لقیکه بۆ نایته. (نایه ته) ده بی به شیوه ی (نایته) بووی.
(۲) جی به جی بووین: دامه زراین. سینی: ده فریقی پانی مه عده نیه بۆ نان و خواردن له سه ر
دانان. یا پراخ: دۆلمه.
واته: هه رچۆنیک بوو، جی خۆمان گرت و به دوو ریز دانیشتن. هه ر دوو کس و سینیه ک
یا پراخ و که بابی خرایه به رده م.
جی به جی بوون (کم، گم): جی به جی بووین. ریزی له خوار.. تاد (گم): ریز به ریز ئیمه له
خوار و ژور. به یته که له نگه، (و) یه کی نیوان (خوار) و (ریزی)، نیوه ی یه که م راست ده کاته وه.
(۳) مه قبول: به سه ند. موخته صهر: کورت و بوخت. هاوسینی: دوو کس یا پتر که له سه ر
سینیه ک نان بچۆن. خانه خه راب: مالتویران.
واته: قسه ی کورت به جیه، بۆیه دریتی ناکه مه وه. من که ربیاویکی زۆرخۆری مالتویران
بووه هاوسینیم.
ئهوی مه قبول بی لای خه لکی (کم، گم): مه قبول و مه طبووعی طبعه. ئیسته قسه ی .. تاد (گم):
قسه ی موخته صهره. کیشه که ی باشره! هامسینی (کم، گم): هاوسینی. که ره زۆرخۆره که ی (ف): کر
ضحکی؟ هه له یه. (هامسینی)، له بهر کیش به (هامسینی) ده خو تر یته وه.

- كۆلاره‌ی لیوی که زنی؟ سهر سینی بوو
- له تاوان جووچکی ژیر دهورییه‌که بوو به که‌باب (۴)
- همو جار چوارده یاپراخ و دووجوت نانی قهوی
- بای دهدا، لوولی دهدا، قووتی دهدا، میثلی دهواب (۵)
- چنگی گورگی که به یه‌ک حمله له گوشت پامالی
- هاته یادم -ساعه‌تن- زه‌حمه‌تی مه‌ر، جهوری قه‌صاب (۶)
- دهرونی هاته جۆش و مه‌طله‌بی دۆی ترشی ده‌کرد
- کاسه‌دۆی نایه سهر و دوو قومی لی‌دا به شیتاب (۷)
- «القصة» ئەو شه‌وه به‌دبه‌خته وه‌های کرد به خورش
- وه‌خته‌بوو قیرته‌به‌قی نان له مه‌لا بیته جهواب (۸)

(۴) ئەم به‌یته له (ف)‌دا نیه.

كۆلاره: كۆر كۆره، په‌له‌وه‌ریکی جووچك و مریشك فریته. تاوان: سوئی و ئاره‌زوی زۆر.
دهوری: قایی په‌ل.

نیوه‌ی یه‌که‌می به‌یته‌که ناته‌واوه. له پشدا وتی: خواردنه‌که یاپراخ و که‌باب بوو، ئەی ئەم دوو
جووچکه له کۆی جووقان.

(تاوان): ده‌بی به (ته‌وان) بخۆئیریتته‌وه، چونکه بر‌گه‌که کورته.

(۵) قه‌وی: نه‌ستوو. دهواب: چوارپی، ولاخی بار‌کیش.

واته: همو جارێک دوو نانی به چوارده یاپراخه‌وه ده‌خوارد و وه‌ک په‌شه‌ولاخ قووتی دهدا.

(۶) حه‌مله: هه‌لمه‌ت. جه‌ور: سته‌م.

واته: که چنگی گورگ‌ناسای له گوشته‌که گیر کرد، ده‌م‌وده‌ست قوربه‌سه‌ری مه‌ر و سته‌می

قه‌ساج بیر هاته‌وه.

له گوشت (ف): بو گوشت. سه‌عانه‌ن (گم): سه‌عه‌تی.

(۷) شیتاب: په‌له.

واته: ئەوه‌نده‌ی خوارد، ده‌روونی گه‌رم داها. داوای دۆی کرد و به په‌له دوو قومی لی‌دا.

مه‌طله‌بی (گم): طه‌له‌بی. کاسه‌دۆی نایه سهر و (ف): مه‌نجه‌له‌دۆ له‌وئ بوو.

(۸) خورش: خورش، جۆره پتخۆریکی شله. قیرته‌به‌ق: نانه‌شانه‌ی له‌توول‌ته‌نراوی

به‌قیر‌سواخ‌دراو.

واته: حيكايه ته كه نه ويه؛ نهو شهوه نهو به دبه خته كارتيكي به خواردن كرد، خهريك بوو نان و
نانه شانديش لي بيته دهنگ!
قيرته بقی نان (کم، گم): قيرطه بق و نان.

- له پرووی تیری موژهی خوونریزی مهحبوب
سهراسر مولکی دل پر بوو له ناشووب (۱)
سوپای بهرگهشته بوو چاوت له موژگان
شکاندی غالبی دلها به مهغلوب (۲)
بهسر دلما حهوالهی غمزه تا کهی؟!
دهبی چی بی خهراجی مولکی مهخرووب؟! (۳)
بلین: با زیشت پروو دیبا نهپوشن
چ حاصل سورمه سا بی، چاوی مهعیووب؟ (۴)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، حا، عا، ق، غ، کم، گم) دا هدی.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مهقصور.

(۱) موژه: برژانگ. مهحبوب: خوښه ویست. ناشووب: ناژاوه و پشوی.

واته: ولاتی دلّم، له بهرانبهری تیری برژانگه کانی یاری خوښه ویستدا، سهرانسهری پر بروه له ههرا و ناژاوه.

له پرووی (ق): له بهر. تیری (غ): تیبی (طیبی). خوونریزی (کم): خوونریزی.

(۲) بهرگهشته: سهرنگوون، شکاو، هه لگه راوه. موژگان: کوی موژه. دلها: دلان. غالبی دلها: دلّه زاله کان یا زورتریان.

واته: چاوت که کهوتووته دواي برژانگه کاتنهوه، سوپایه کی پاشه کسه کردووه بهرانبهر به لهشکری برژانگه کانت. نهو سوپای چاوه که خوی بهرانبهری سوپای برژانگه کانت شکاوه و بهزیوه، دلّه زاله کانی عاشقانی به لهشکری له بهرانبهری برژانگه کاندایه زیوی خوی، بهزاند و شکاندی.

(۳) حهواله: پاره یا کالایه که به کهسیکدا نیراین بو کهسیکی تر و نهو دوو کهسه به یهک بگهن و بوئیراوه که له پیدانیراوه کهی وهر بگری.

واته: تا کهی غمزهی چاوت ده که یته سهرم و رای ده سپیری مولکانهم لی بستینی؟ ده بی دورامتی مولکیکی ویرانهی وهک دلی من چی بی؟! من چیم ماوه که تو همیشه به غمزهی چاوه کانت تیرم تی ده گری؟! کوژرام و برایه وه.

بهسر دلما (عا): به سهردی. هه لیه.

(۴) زیشت پروو: روخسار ناشیرین. دیبا: قوماشیکی ناریشمینی ره نگیه. چ حاصل: چ سوودی

- له پئی میهرا، به ئیقدامی عه یادهت،
 نه گهر مه جرووحی یاد کا، یاری مه حجوب (۵)
 موژم باهم به پرشتهی دل ده بهستم
 ده کیشم ره هگوزاری جومله، جاروب (۶)
 گه یاندی بوم صه با بوی عه طری گیسو
 وه کوو پیراهنی یوسف به یه عقوب (۷)
 له حه شریشا سه روکارم به عیشقه،
 نه گهر دهستم بگاته دهستی مه طلوب (۸)

ههیه؟ سورمه سا: وهك سورمه رهش. مه عیوب: عه بیدار، له كه دار.
 واته: بلین با روخسار ناشیرینه کان بهرگی ناویشمین نه پوژن، پی جوان نابن. چاوی مروموچ و
 کوت و کویر، نه گهر وهك سورمه ش رهش بکری، چ سوو دیک پی ده گا؟!
 سورمه سا بی (کم، گم): سورمه سایی. له واته یه مه بهست سورمه تی سوین بی!
 (۵) میهر: خو شه ویستی. ئیقدام: دهست پیشخه ری، هاتنه پیشه وه. عه یادهت: سه ره له نه خو ش دان.
 مه جرووح: بریندار. یاد کا: یاد ی بکاته وه. مه حجوب: شهر من.
 واتا که ی له گه ل به بیی پاشه وه بیدا دی.
 له رووی (غ، ق): له رتی.
 (۶) باهم: پیکه وه. پرشته: ده زوو. ره هگوزار: ری. جومله: هه موو. جاروب: گسک.
 واته: نه گهر یاری شهر من له رووی خو شه ویستی وه، دهست پیشخه ری بکا و بیته سهردان و
 هه والپرسی برینداری تیری چاوی، برژانگه کانم به ده زوو دل پیکه وه ده بهستم و ده یانکه مه گسک،
 هه موو رینگه که ی یاری پی گسک ده دم که پیدا تی ده به ری.
 (۷) ئه م به یته له (حا، عا) دا نیه.

صه با: بای به ره به یان. پیراهن: کراس. یوسف: حه زره تی یوسفی کو ری یه عقوب.
 واته: حه زره تی یه عقوب (د.خ) پیش گه یشتی کراسه که ی یوسفی کو ری (د.خ)، بونی یوسفی
 پی گه یشت! خودا ده فرموی: «إني لأجد ريح يوسف لولا أن تفتدون» (سوره تی یوسف، نایه تی
 ۹۴). واته من بونی یوسف دپته لووتم، نه گهر قسه که م به درو ناخه نه وه.
 صه با (گم): سه با. گیسو (ق): گیسوی.

(۸) سه روکار: سه رساخت، پیوهندی. مه طلوب: نامانج، مه بهستی یاره.

له عیشقا هر منم همدهرسی مهجنوون
 له صهبرا هر منم ئوستادی ئهییووب (۹)
 فهراغته صهعه به بۆ عاشق له هیجرا
 به "سالم" زههره بی توئهکل و مهشرووب (۱۰)

واته: نه گهر به ئامانجی خۆم بگهم، له رۆژی ههشریشدا هر به عیشقهوه خهریک دهیم.
 به عیشقه (گم): له عیشقه.

(۹) همدهرس: هاودهرس. ئوستاد: مامۆستا. ئهییووب: ههزرهتی ئهییووب که ئیلبیس
 ههسوودی یی برد. خودا له بهرتهوه تاقی کردهوه. نه دار و نهخۆش کهوت و کرم تیی دا و هیچ
 نه ندامیکی جهستهی کهلکی نه ما. ههوت سأل وا مایهوه، له ویردی خواناسی خۆی نه کهوت، هر
 ددانی به خودا گرت، ئیتر ئیلبیس کۆلی دا. بۆیه خودا هیز و لهش ساغی یی به خشییهوه.
 واته: تهنها من هاودهرسی مهجنوونی له یلام له خویندن دهرزی عیشقدا و تهنها منیش
 مامۆستای ههزرهتی ئهییووبم له سهبر و خۆراگرتندا.

هممهدهرسی (گم، کم): هاملهدهرسی. (ق): هاودهرسی.

(۱۰) فهراغته: دهسته تالی. صهعب: گران. به سالم: بۆ سالم، ئه کل: خواردن. مهشرووب:
 خواردنهوه.

واته: بی کاری و بی یاری له کاتی دووری یاردا له سهبر شانی "سالم" گرانه، چونکه بی تو
 هه موو خواردن و خواردنهوهیه کی زههری ماره!
 (سالم) یه کهم (ح): عاشق. به سالم (ق): بۆ سالم. به کارهینانی (به) له جیاتی (بۆ) له (به سالم) دا،
 شیوهیه کی فارسیانهیه. زههره (گم): زههره.

له زولف و نه گریجهت بو کولم و غهغه
موهه ییایه، له ریئی دل، مار و عهقره ب (۱)
له خاکی ناستانهت تا موقیم بم،
کیفایه تمه له جیی ئینعام و مه نصب ب (۲)
له له وحی تهریبیهت نه یخسته یادم
به جوز نه لفی قهدت، ئوستادی مه کتوب (۳)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، عا، ه، ف، غ، ج، ق، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مه جزوف.

(۱) غهغه ب: غهغه به، گوشتی قهلهوی ژیر چه ناگهی نه ختیک قهلهوه که به زیاد دهینری.

موهه ییا: ساز و ناماده. عهقره ب: دوویشک.

واته: دل ناتوانی بگاته نه کولمی یار و نه ژیر چه ناگهی، چونکه نه گریجهی دوویشکه و

جزووی ههیه و ریئی کولمی گرتووه، زولفیشی ماری سه ر گهنجینهیه و ریئی ژیر چه ناگهی به ستروه.

له زولف و نه گریجهت (ه): له زولف و نه گریجه کت. له نگ ده بی. (کم، گم): له زولف و

په رجه مت. سوار تره. (ق): به زولف و نه گریجه.

له راستیدا، ده بی (ی) و (نه گریجه) زور به کورتی بخوئیرته وه.

(۲) نهم بهیته و بهیتی پاشه وهی له (غ) دا پاش و پیشن، له (ج) یشدا سییه مه.

ناستانه: بهرده رگا، کهوشکه ن. موقیم: نیشته جی. ئینعام: پرۆزی بی به خشین، نیعمهت پیدان.

مه نصب: پایه و شوئن.

واته: تا ماوه م له خاکی بهرده رگا تدا هه بی تیدا نیشته جی م و کهس دهرم نه کا! نه وه ندهم

به سه و پرۆزی و پایه ناوی!

ناستانهت تا (ه): ناستاندا گهر. موقیم م (ف، ج، غ): موقیم.

(۳) نهم بهیته له (ف) دا دووه مه.

له وحی تهریبیهت: بهو له و حه یان وتووه که کاتی خوی مه شقی به مندالان له سه ر کراوه بو

فیر کردنی نووسین، ته خته ره شی بهرده ستی مندالی بچکوله. نه یخسته یادم: فیری نه کردم، نه یخسته

می شکم. به جوز: جگه له.

به‌ریی حوسنه پهری، تا تو دیار بی
 له پروی مهه نائوینن، شهوقی کهوکه‌ب (۴)
 له‌بی تیشنه‌م خه‌ریکی زی‌کری تویه
 هه‌تا پوحم له ته‌ندا دیته سهر له‌ب (۵)
 طه‌له‌ب ناکه‌م له قاپیی کردگارا،
 به‌غیره‌ز وه‌صلی دل‌به‌ر، هیچ مه‌طه‌له‌ب! (۶)
 قه‌له‌م سه‌رخوشه "سالم" بو‌ته‌رده‌دود
 له‌ته‌علیمی به‌لاغه‌ت، میثلی مه‌رکه‌ب! (۷)

واته: ماموستای قوتابخانه، جگه له پیتی نه‌لف که له بالای تو ده‌چی، هیچ پیتیکی‌تری فیر
 نه‌کردم. حافظ شیرازی ده‌لئ:

((نیست بر لوح دلم جز الف قامت یار چه کنم حرف دگر یاد نداد استادم؟!))

له‌وحه‌که‌ی نه‌م دل‌یه‌تی و ئوستاده‌که‌یشی - به‌زوری - خودایه.

(۴) به‌ریی حوسنه: له جوانی بی‌به‌شه. مهه: مانگ. کهوکه‌ب: نه‌ستیره.

واته: تا تو له پرو بی، پهری جوانیه‌که‌ی نائوینن، بگه‌ه هه‌ر نیشه! به‌لئ، ورشه‌ی نه‌ستیره

له‌گه‌ل مانگ نه‌وه‌نده نائوینن.

پهری، تا (ه): له په‌رته‌و. دیار بی (عا، غ، کم): دیاری.

(۵) له‌بی تیشنه: لیوی تینوو. زی‌کر: ویرد، ناوه‌تان. ته‌ن: له‌ش.

واته: تا گیان له له‌شمه‌وه سه‌رده‌که‌وئ و ده‌گاته سه‌ر لیوم و ده‌یه‌وئ ده‌ر‌ب‌چی، لیوی تینووم

خه‌ریکی زی‌کری تویه و هه‌ر ناوی تو ده‌با!

ذیکری (ه): زولفی. هه‌له‌یه. له ته‌ندا (ه): له تینوا.

(۶) کردگارا: کردگارا.

واته: که له قاپیی کردگارا راده‌وه‌ستم و ده‌پار‌یمه‌وه، گه‌یشتن به‌یار نه‌بی، هیچی‌تر داوا ناکه‌م!

(۷) قه‌له‌م سه‌رخوشه سالم: وه‌ک بلئی سالم دل‌خوشه، یا "سالم" بانگ‌گراو (هونادا‌ه). ته‌رده‌دود:

هاتو‌چو. مه‌رکه‌ب: مه‌به‌ست و لاخی پیشوازیه!

واته: سالم قه‌له‌مه‌که‌ی بو‌ره‌وانیژی فیری خه‌لک کردن مه‌ست و سه‌رخوشه، وه‌ک نه‌سپی

ره‌سه‌ن له هاتو‌چو‌دایه و مه‌شق ده‌کا، یا واته: هو سالم! قه‌له‌م .. تاد.

ته‌علیمی (غ): ئیق‌لیمی.

- ئابى حىياتى منه، بۆسەيى لىۋى حەيبب
حالى مەماتى منه، ديدەنى پوۋىي رەقىب (۱)
شانە لە زولفت مەدە، جىي دلى ئاوارەيە
حەيفە، بلا تىك نەچى مەنزلى مىسكىن غەرىب (۲)
غەيرى لەبت، كى دەكا چارەيى دەردى دلم؟
نەبضى من و دەردى من، دوورە لە سەغىي طەيبب (۳)
ديدەنى ئەبروۋىي تۆ، فیتنەيى شەھرى صەفەر
ديدەيى جادوۋىي تۆ، مایەيى حیلە و فەرىب (۴)

(*) ئەم پارچە شەئەرە لە (مان، عا، ھ، غ، ج، ق، ك، گم) دا ھەيە.

كىشى عەرۋوز: بەستى ھەشتى مەتۋىي موززال

(۱) واتە: ئاۋى حىياتى من ماچكردنى لىۋى يارە، ئەگەر ماچى بىكەم نامرم و ژيانى بۆ دەنوسرى.

بەھوش دەمرم كە چاۋم بە روخسارى بەدكارە كەي نيوان خۆم و يار بىكەۋى.

ئابى (ك، گم): ئاۋى. لىۋى حەيبب (گم): لىۋى رەقىب.

(۲) ئەم بەيتە لە (ق) دا سىيەمە.

ئاوارە: بىي جىۋىي. بلا: با، لىي گەرىي، واز بىنە.

واتە: ديارە مادام شوئى ھەمىشەيى دلى عاشق پىچ ولوۋى ئەگرىجەي يارە و لەۋى جىگىرە،

حەز ناكاشانەي لى بىكەۋى، نەبادا دلى بەدەم بارە بچى و لانەي لى بشىۋى و سەرگەردان بىي.

بلا تىك نەچى (غ، ك، گم): مەشۋىتە سا. مەنزلى (ك): مەسكەن. مىسكىن (گم):

مىسكىنى. لەنگە.

(۳) ئەم بەيتە لە (ق) دا دوۋەمە.

نەبضى: لىدانى دل.

واتە: لە ماچى لىۋى تۆ بەھولاولە، كى چارەي دەردى دلى من دەكا؟ من دەردم زۆر گرانە. بە

ھەۋلەدانى پزىشكىش، نە نەبىزى من دەگىرى تا بزائرى لە چ حالىكدام و نە چارەي دەردم دەكرى.

دەكا (ك): ئەكا. نەبضى (ق): نەبضى. ھەلەيە. دەردى من (ھ): روۋى من. (ج، غ): رەنگى

من. سەغىي (ج، غ، ك، گم): فىكرى.

(۴) ديدەن: بىين. شەھرى صەفەر: مانگى صەفەر، گوايە مانگىكى شوومە، بەتايبەت

رەونەقى گۆلشەن دەچى، شاھىدى گول و ن دەبى
 ئاخىرى ماھى بەھار قور بە سەرى عەندەلىب (۵)
 ئاخىرى دى ھەردولا، دەولەت و بى دەولەتى
 پەيكى فەنا طەى دەكا، ھەرچى فەراز و نەشىب (۶)
 كوفرە ئەگەر دەرکەوى! رەخنەيە بۇ دىن و دل!
 سوچدە لە پرووى تۆ دەكەن، قاضىيى و شىخ و نەقىب (۷)

كۆلە چوارشەمەكەى دواى! حىلە: فىل. فەرىب: فرىو. سالم مەبەستىەتى برۆى كەوانە شىرەى يار
 لە گەل مانگى سەفەردا بگۇنجىتى.

واتە: بىنى برۆى تۆ فىتە و ئاشووبى مانگى شوومى سەفەرە كە يە كىكە لە مانگە كانى سالى
 كۆچى. ھەرۋەھا بىنى سىحرە كانى تۆ كە لە عاشقە كانى دەكەى، فىللى كردن و فرىودانىانە بى.
 دىدەنى ئەبرووى (ج): دىدەى ئەبرۆى. ھەلەيە. (ك، گم): دىدەو ئەبرووى. شەھرى (ج)،
 ك، گم): ماھى.

(۵) رەونەق: رەنگ و پروو. گۆلشەن: باخ و گولزار. شاھىد: يار، دۆست. ماھ: مانگ،
 عەندەلىب: بولبول.

واتە: كۆتايى مانگى بەھار كە گۆلشەن رەنگ و پرووى نەما، ئىر گولش وەك بەلگەيەكى
 ھەبوونى گۆلشەن نامىتى و ون دەبى. بۆيە قور بە سەرى بولبول كە گوللى لە ئارادا بۆ نامىتى.
 دەچى.. دەبى (ك): ئەچى.. ئەبى.

(۶) دەولەت: دەسەلات، سامان. بى دەولەتى: ھەژارى، بى دەسەلاتى. پەيك: نامەبەر، تەتەر. فەنا:
 مردن، لەناوچوون. طەى: پىچانەوہ. فەراز: ھەوراز، بەرزى، لەند. نەشىب: نزمى، كەند.
 واتە: ئەوى دەسەلاتى ھەيە يا بى دەسەلاتە، دوا جار ھەر كۆتايى دى. تەتەرى لەناوبردن
 بەرزايى و نزمىي پىكەوہ دەپىچىتەوہ.

دى (مان): وى. (گم): دەى. ھەلەن. فەنا (ھ): ھەموو. (غ، ك، گم): ئەجەل دەكا (ك): ئەكا.
 (۷) رەخنە: شىكست، كەلو كۆمى، عەيدارى. قاضى: دادوہرى شەرىع. نەقىب: سەرەك،
 سەرگەورە، سەرىبەرشت، ئەوى بەدواى حال و بارى موسولماناندا دەچى.
 واتە: ئەگەر بۆ عاشقان دەرىكەوى و لايەكيان لى بەكەيتەوہ، واى دادەنى كوفرە و شىكست و
 نوشوستىيە بۇ دىن و دل، كەچى قازى و شىخ و نەقىب، كە نۆتەرى نايىن، ھەموو كړنووشت بۆ دەبەن!

ضيددى يهكن يهك به يهك، نار و خهس، ئاب و ئەمەك
شاهيد و عەھد و وەفا، "سالم" و صەبەر و شەكيب! (۸)

دين و دَل (ج): كارى من. (كم): كارى دين. دەكەن (عا، ه، ج): دەبەن. (كم): ئەكەن.
(ق): دەكە. ھەلەى نووسىنە.

ئەگەرچى نيوەدېرى دووھم لەم بەيتەدا بەم شىۋەيەيە: «سوجدە لە رووى تۆ دەكەن..»، ئىمە
پىمان وايە ئەو ھەلەى نووسىنە و ھەر دەبى «سوجدە لە رووى تۆ دەبەن..» بى.
(۸) ضيد: دژ. نار: ئاگر. خەس: كا و پووش و پەلاش. ئاب: ئاو. ئەمەك: خوى. شەكيب:
ئۆقرە، خۆگرى.

واتە: ئاگر و پووش و پەلاش و ئاو و خوى، يار و پەيمان و وەفا بەجى ھىنان، سالم و خۆگرى و
ئۆقرە گرتن، دژى يەكن و پىكەو ھە نايانكرى.

ضيددى (عا): زيددى. خەس، (كم): خەس و. ئەمەك (عا): سەمەك. ھەلەيە، نوونى (غلك)ى
لى بوو ھە سىنى (سەك)!

- راسته دلّ حه‌بسه، وه‌لنّ شاده، له گیسوویی حه‌بیب
چونکه نه‌زدیکه به دایم له گولئی پروویی حه‌بیب (۱)
به دوعا نابئی ره‌وا، حاجه‌تی ئه‌ربابی نیاز
پروویی دلّ تا نه‌که‌نه قیبله‌یی ئه‌بروویی حه‌بیب (۲)
دیده شیرینه که پر بئی له سروشکیی شوّرم،
چونکه تیئدایه له عه‌کسا قه‌دی دلّجوویی حه‌بیب (۳)
له طه‌وافی حه‌ره‌می که‌عبه‌یی روو، حه‌لقه‌زه‌نن
وه‌کوو حوججاجی حه‌به‌ش، سیلسیله‌یی موویی حه‌بیب (۴)

- (*) نهم پارچه‌شیره له (مان، حا، عا، ق، کم، گم) دا هه‌یه.
کیشی عه‌رووز: ره‌مه‌لی هه‌شتی مه‌خبوونی مه‌قسوور.
(۱) حه‌بس: به‌ندی. حه‌بیب: خو‌شه‌ویست، یار. نه‌زدیکه: نزیکه.
واته: دلّی سالم، ئه‌گه‌رچی گه‌رۆده‌ی داوی ئه‌گرجه‌ی یاره و له‌وئ به‌ند کراوه، به‌لام
له‌به‌رئه‌وه‌ی که له رو‌خساری یاره‌وه نزیکه، شادمانه.
حه‌بسه (کم، گم): چه‌سپه.
(۲) نهم به‌یته له (کم، گم) دا چواره‌م به‌یته، له (ق) یشدا نیه.
ئه‌ربابی نیاز: نه‌وانه‌ی که خواستیان هه‌یه، داماوان. ئه‌بروو: کینایه‌یه له میجراب.
واته: داماوه‌کان کاریان به‌ نزا و پارانه‌وه مه‌یسه‌ر نابئی، به‌لکورو پتویسته پرووی دلّیان بکه‌نه
قیبله‌که‌یان که برۆی که‌وانی یاره، ئه‌مجا مرازیان دپته دی.
نیاز (حا، کم، گم): وه‌فا.
(۳) نهم به‌یته له (حا) دا چواره‌مه.
سروشک: فرمیسک. شوّر: پرخوئ، سویر. دلّجوو: دلّخواز، چی دلّ به‌ دوایدا بگه‌رئ.
واته: چارم، که پر بئی له فرمیسکی سویر، شیرین ده‌بئ! سه‌رتان سوور نه‌میسن، چونکه
ویته‌ی بالای دلّخوازی یاری تیئدایه، شیرینه!
(۴) نهم به‌یته له (کم، گم) دا سیه‌مه.
حوججاج: کزی (حاج) ه، واته حاجی. حاجیانی حه‌به‌شه‌یی که ره‌ش بیستن. حه‌لقه‌زه‌نن: ئه‌لقه‌یان

گەرچى خۆى جازىبە، ھەنگامى تەوہججۇھ، دىلى شىخ
 ۋەكۇو من جەذبە لە پووى دىدەيى جادوويى ھەيبب (۵)
 بىن، بەسەر قىبلەيى دىلما ۋەرە، ئەى بادى صەبا!
 بە دەمى تازە كە پۇحم لە فەضاي بوويى ھەيبب (۶)

داوہ، ۋەك بازنە دەورەيان داوہ.

ۋاتە: چىن چىنى ئەگرىجەى رەشى يار لە دەورى پۇخسارى نازدارى، دەلتى حاجيانى رەش پىستى
 ھەبەشەن ئەلقەيان لە دەورى كەبەى پۇخسارى داوہ و تەۋاف دەكەن. ۋاى بە ھالى سالم،
 ئەگرىجەى يار خۆى دەورى رومەتى داوہ و تەۋافى دەكا، دەبى ئىز ئەو چى بكا و چۆن بىگاتى؟!
 روو ھەلقەزەن (حا، كم، گم): ئەربابى ۋەفا. (ق): رووى ھەلقەزەن. سىلسىلەيى (كم):
 سىلسىلەھى.

(۵) تەوہججۇھ: رووتى كەردن، لە زاراۋەى سۇفيانى نەقشەندىدا بەۋە دەلتىن كە شىخ لە
 بەردەمى سۇفى مورىدىدا لەسەر چۆك دادەنىشى و سنگ بە سنگىيەۋە دەنى و ھەردوۋكىشان
 چاۋيان دەنوۋقىن، ديارە بۇ ئەۋەى تەسكىنى و خۆشى و خوداناسى بختە دەروونيانەۋە. جار جارىش
 مورىد لە ھالى عادەتى دەردەچىن، ھاۋارى لى بەرز دەيتەۋە و ھالى لى دىت، بەم ھالەتە
 دەلتىن (جەذبە)، ديارە جاذىب پىرە و مەجذووب مورىدە! جاذىب: راکىش، بەكىشكەر. جەذب:
 راکىشران. جادوو: سىحرىاز.

ۋاتە: ئەگەرچى دىلى شىخى نەقشەندى لە كاتى تەوہججۇھدا دىلى مورىدەكەى رادەكىشى و
 ھالى لى دىتىن، شوكر ئەۋىش ۋەك من بەرامبەر بە چاۋى جادووگەرى يارم ھال گرتوۋىە!
 مەسەلە عىشقەكەيە لە ھەر دىمەنىكدا بى!
 گەرچى خۆى (گم): گەر خۆى. جازىبە (حا، ق، كم، گم): جاذىبە. ئەم شىۋەيە راستە. جەذبە
 (عا): جەذبە.

(۶) تازە كە: تازە بکە، تازە بکەرەۋە! فەضا: پانتايى. بوو: بۆن.

ۋاتە: ئەى باى سەبا! مەردى خودا بە، بەسەر قىبلەى دىلما بىن، بەسەر مەنزىل و دەورۋبەرى
 ياردا ۋەرە، كەمىك لە ھەۋا و بۆن و بەرامەى ئەۋى لە گەل خۆتدا بىتە و بە يەكھەناسە گىيام تازە
 بکەرەۋە، مەسىح ناسا گىانى مردووم زىندوو بکەرەۋە.
 فەضاي (گم): قەضاي.

ئاگرى جهورى له خهرمانى وجودم بهر بوو
قور به سهر "سالم"ى بى چاره له دهست خوويى ههيب (۷)

(۷) وجود: بوون.

واته: ئاگرى جهور و ستهمى يار له خهرمانى گيانم بهر بوو. نهى قور به سهر سالمى
بى دهسهلات له دهست جهور و ستهمى يار، كه نهيتوانى چاره يهك بو خوى بدوزنته وه و خوى لهو
ئاگره رزگار بكا.

نهم پارچه يه كيكه له شيعره كورد يه جوانه كانى سالم.
دهست (كم، گم): دهس.

پیتی (ت)

-۱- (*)

موحیطی عاریضی دلبر له سردا زولفی پرچین هات
به دهوری باغی گولدا، تهرزی سونبول، مهحضی پهرژین هات (۱)
ههواي ماچی له بت پئی بهندهری زولفی به دل ون کرد
موسافیر بۆ سیاحت سویی (چین) چوو، تووشی (ماچین) هات (۲)
به تم کهلهی (دهماوند) بوو له ناهم، گهردهنهی (ئهلبورن)
به پئی (رهی) دا که قیسمت پوژی نهووهل بۆ (هرامین) هات (۳)

(*) تم پارچه شیره له (مان، ه، ق، کم، نم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی موسه به غ.

(۱) موحیط: دهوره دهه. عاریض: روخسار. تهرز: توولی باریکی تازه.

واته: نه گریجه ی پرچینی یار له سردا هاته خوار و دهوری روخساری گرت. گهنده تووکی

ناسک و باریکیشی، هه بۆ نهوهی بی به پهرژینی باخی روخساری، به دهویدا پروا.

دلبر له سردا (ه): به سردا. لهنگه. (کم، نم، گم): لهسه روو. تهرزی سونبول مهحضی

(ه): زولفی. لهنگه.

(۲) بهندهر: نهو شوینه که کهشتی لهنگه ری تیدا دهگری. چین: ولاتی چین که له کوندا به

شاره کانی دهورو بهری (کاشغر) و (خوتن) وتراوه، چینی نهگریجه. ماچین: ولاتی چینی گهوره،

شوینی ماچ کردن که لیوه.

واته: ریوار - که دل - چوو بۆ گهشت، تا بگاته چینی نهگریجه و پروا ئینه گولزاری روخساری یار،

کهچی له رینگا تووشی لیو بوو، هیژی ههواي ماچی لیوی یار سهری له دل تیک دا و نهو شوینهی لی

ون کرد که نهگریجه لهنگه ری تیدا گرتوو. له نهجامدا دل بی شوین مایهوه!

(بۆ سیاحت) له (ه) دا کهوتوه.

(۳) دهماوند: بهرزترین لوتکهی زنجیره چای نهلبورزه له ئیران. رهی: شاریکی کۆنی باشووری

زنجیره چای نهلبورز و نزیکی باشووری رۆژه لاتی (تاران) ه. وهرامین: به کیکه له شاره کانی سه به (رهی).

کهلامی وه صفی حوسنی تۆم دهخۆند، دوی شه و به ته نهایی
 له پهردهی غه بیه وه تا پۆژ به گویم دهنگی ته حسین هات (٤)
 دوام بۆ دهفعی چاوی به د له حوسنی تۆم دهکرد، ئەمشه و
 له دەم (روح الامین) تا صوبیح دەم ئاوازی «نامین» هات (٥)
 هه دیشتی کوشتنی "فهراهاد" ی بی کەس، پیت بلیم: چۆن بوو؟
 له شهوقا دای به سهریا تیشه، وهختی دهنگی "شیرین" هات (٦)

واتای ئەم بهیته مان لا ئالۆز بوو. له وانهیه مهبهستی سالم نه وه بی: که قیسمهت و نسیم له
 رۆژی نه زه له وه (هه رامین) بوو، به رتی (رهی) دا مله ی به رزی (ئهلبورز) له ته مدا به ناهی گهرمی من
 وهك لوتكه ی (دهماوهندی) لسی هات.

به رتی (رهی) دا (گم): بهری ریدا. هه له یه. (رۆژی نه وه) له (ه) دا که وتوه. وه رامین (ه)،
 کم، نم، گم): دهرامین، هه له یه.

(٤) واته: دوی شه و تا به یانی به ته نیا کتیبی جوانی تۆم دهخوینده وه، ناوازی په سه ندکردن و
 نافهرین له پهردهی غه بیه وه دههاته گویم.

دهخۆند (ه): دهخوین. (کم، ق، گم): دهخویند. (دهخۆند) له (مان) دا به (دهخویند) یش
 دهخوینتیه وه.

(٥) ئەم بهیته له (ه) دا نییه.

روح الامین: جوهره نیل. نامین: خودایه! قوبوولی بکه ی.

واته: ئەمشه و دوام بۆ کردی که خودای گه وه له چاوی پس بپاریزی و به چاوه وه نه بی.
 له دهمی جوهره نیله وه تا به ره به یان ناوازی «نامین» دههاته گویم، له خودای گه وه دهپارایه وه
 نزا کهم قوبوول بکا و چاوی به د کارت تی نه کا.

ده کرد (کم، نم): نه کرد.

(٦) هه دیشت: باس و خواس. تیشه: ته شوئی.

واته: دهزانی چۆن بوو "فهراهاد" خۆی کوشته؟ که دهنگی "شیرین" ی دلدارای هاته بهر گوئی،
 له هه زه رته دا ناگای له خۆی نه ما، له باتی نه وه ی ته شوئی که ی له (بیستون) بدا، دای به سه ری
 خویدا و بوو به شه هیدی عیشق.

کوشتنی (گم): کوژتی. بی کەس (ه، کم، نم، گم): میسکین. له شهوقا (ق): له شهوقی. به سه ری
 (ه): به سه ردا.

همميسان كهوته خوئين زهخمى دلى "سالم" وهكوو جاران
له سروهى باى سهحر يهكدهم كه نهفحهى زولفى موشكين هات (۷)

(۷) همميسان: ديسان، جارئكى تر. كهوته خوئين: كهوته سهر خوئين. تازه بووه وه و هلدئاياه وه.
واته: سالميش شتيكى له فهرهاد گهراوه ته وه، كه بوئى خوئى نه گرئجهى ميسكدارى يار به هوئى
سروهى باى بهرهبه يانه وه به سهريدا هات، زامى دلى تازه بووه و كهوته وه خوئين لى هاتن.
كهوته خوئين (ه، كم، نم، گم): هاته سوئ. واته تازه بووه وه. له سروهى (گم، كم): به
سروهى. نهفحه (مان): نهفحه. هه ليه. (ه): ته حقهى. هه ليه نووسينه. نهفحه راسته، نهك (نهفحه)
كه بوئم شوئنه دهست نادا.
وا دياره سالم نهم پارچه شيعره شى ههر له سهفهرى (تاران) دا وتووه.

سا به زارى بۇ نەئالنىم له داغى فیرقهتت؟
بهند بهندم، نهى صيفهت، سووتا به نارى ميحنهتت (۱)
كهى له قهبرا، تا به مهحشر، دهردهچى يادت له دل؟
زهحمته بۇ عاشقى دلداده تهركى صوحبهتت (۲)
ديته خاطر تا له خوانى حوسنى تۇ حهققى نمك
قده به من پايانى نايى، نيكرى شوكرى نيعمهتت (۳)
راسته دل بهنده له طوپرهى ظولمهتى زولفت، وهلى
پوشنه كولبهم له بهر شهوقى خهيالى پوممهتت (۴)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، عا، غ، كم، گم) دا ههيه.

كيشى عهرووز: رهمهلى ههشتى مهحزوف.

(۱) زارى: به كول گريان. بهند بهندم: جومگه جومگه. نهى صيفهت: وهك نه بجه.

واته: جومگه جومگه له شم به ناگرى مهينهت، وهك نه بجه لان، سووتا و بوو به قهره پرووت. نيت

چون له داخى دهردى جيايت كه نهمى به سهردا هينام، به كول نه گريم؟

له داغى (كم، گم): له تاوى.

(۲) دلداده: نهوى دلى داوه به يار و كردويه تيه قوربانى نهو.

واته: ههر له گورى تنگ و تارهوه تا ساراي مهحشر، چون يادى تو له دلهم دهردهچى؟

عاشقك دلى دايى به يار، هاورپه تى نه كردن له گهل نهو ياره گرانه. تازه دل ناگه رپتهوه بو ناو

لهش، بووه به سيهرى يار و لى جيا نايتهوه.

دهردهچى (كم): دهرنهچى. دلداده (عا): جانداوه.

(۳) خاطر: بير. حوسن: جوانى. نهك: نان و نهك، يا ههر نهكى پرووت.

واته: من زور تيم پروانوى و هاتوممهته سهر خوانى جوانى تو و نهك گيرت بووم، حهقى نان و

نهكى تو - هيندهى له بيرمه - گرانه، ناوهيتان و شوكرانه بژيرى روزى نيعمهتى تهماشا كردنت

ههرگيز نابرينهوه و به من تهواو ناكرين.

ديته خاطر تا (عا، غ): يته خاطر تا. (كم، گم) يته خاطر گهر. قده (كم، گم): قهت.

(۴) بهند: گيراو، به ستراره. طوپره: پيچ ولوول ظولمهت: تاريكى. وهلى: بهلام. كولبه: كهلاوه.

واته: راسته دل له تاريكستانى پيچ ولوولى نه گريجه تدا به ستراره تهوه، بهلام شادمانه، چونكه كهلاوهى

سوجدەجۆن، وەك بیدی مەجنون، سەرۋەھا، ئەفگەندەسەر
 بۆ تەفەپپروج، گەر خەرامان بئی لە باغا قامەتت (۵)
 بئی رەمەق وا ئووفتادەم، طاقتی نالەم نییە
 ئەی تەوانا! بۆ ضەعیفان، کوانی ئاخەر مروەتت! (۶)
 تەرکی دامەن گرتنی دل بەر نەكەى "سالم" بە مەرگ!
 نامەوی پڕوی گئیای بئی خار لە خاکی توربەتت (۷)

دلی بە شەوقدانەوێ خەیالی رۆخسارت رۆوناكە! ئەى ئەگەر شەوقدانەوێ رۆخسارەكە خۆی
 بئی، چۆن دەبێ؟ دیارە دەبیتە چەراخان!

(۵) سوجدەجۆ: ئارەزوومەندی كۆرپونوش بردن. بیدی مەجنون: شۆرەبى، ئەو جۆرە بیەى كە
 لقه كانی بەرەو زەوى شۆردەبنەو. سەرۋەھا: سەرۋەكان. ئەفگەندەسەر: سەردانەواندوو. تەفەپروج:
 گەشت و سەیران. خەرامان: بەلارولەنجە، ئەوی بە لەنجە و ناز بە پێدا پڕوا.
 واتە: ئەگەر بالات بە لارولەنجە و نازەو بەیتە ناو باخ بۆ گەشت و سەیران، سەرۋە
 بالارپێكەكان وەك شۆرەبى سەر دادەنەوین و كۆرپونوشى بۆ دەبن.
 سوجدەجۆن (غ، ك، گم): سوجدەجۆن. گەر خەرامان بئی (ع): ئەر نومایان بئی. (ك، گم):
 گەر نمایان كەى.

(۶) بئی رەمەق: گیان تێدانەبوو. ئووفتادە: لەبێ كەوتوو. تەوانا: بەهێز، بەدەسەلات. مروەت:
 پیاوێتى، جوامیری.

واتە: تەنانەت بە بئی توانایی لى كەوتووم و هیزی نالینشم نییە، تا كەسێك گوتی لیم بئی و بئی
 بە دەنگمەو! ئەى یاری بەهێز و توانا! كوا جوامیریت لە گەل داماوان!؟

وا ئووفتادەم تاقتی (ك، گم): وا كەوتووم من قووەتى. تەوانا (ج، ك، گم): نیگارا.
 (۷) دامەن گرتن: دەستەوداوتن بوون، كینایەبە لە گرفتاری. خار: درك. توربەت: خاك،
 مەبەستی لە گۆرە.

واتە: سالم! بە مەرگیش، یا تا مەرگیش، نەكەى دەست لە داوتنی دل بەر بەریدەى، وەك درك پێهە
 بنووسى و لى مەبەرەو. نامەوی گيا و سەوزەى بئی درك لەسەر گۆرەكەت پڕوی. زۆر جوانە،
 داوتن گریه كەى، عیشقە مال و پێزانكەرەكەى، دەبێ وەك درك بئی، تا شۆینەوارى لەسەر گۆرەكەت بیتی.
 تەرکی دامەن گرتنی دل بەر نەكەى (گم): هەرکی دامەن گرتنی دل بەر نەكا. نامەوی (گم): نایەوی.

چ بلیم، برا!؟ به قورئان، چهیرانه دل له کارت
ریتی تهعه ششوقی پوول پهیمانیهی قهرارت! (۱)
پهړ دهرده که ی له شهوقا، په روانه یی له پیی پوول
بهرقی طه لایی مه سکوک شه معی شه بانى تارت (۲)
تۆ بولبولی په ریشان، گول پوول و کیسه بوستان!
نیوقازه کانی (تاران)، نهوغونچه یی به هارت (۳)

(*) نهم پارچه شیره هەر له (مان، ن) دا هدیہ. سالم نهمی بۆ کئی نووسیوه؟ له کوی نووسیوه؟
دیار نین، نه گهرچی له وانیه له تاران وتیی و له گهل یه کیک قسه بکا خهرجی بۆ "سالم" کردین و
ژیانی خرایته نه ستۆی نو. نهو زه لامه، وهک له ناوه پۆکی شیره کهیشه وه دهرده که وی، پاره ییس و
دهست نووقا و بووه. پارچه شیره که هیچ ناوونیشانیکیشی تیدا نیه، شوینی ناوونیشانه که له
دهست نوسه که دا سبی بوو.

کیشی عهرووز: موزاریعی ههشتی نه خه رب.

(۱) ریتی: رشتی. تهعه ششوقی پوول: چهزله پاره کردن. پهیمان: پالهی پر له شهراب، لیزه به
مهجاز به کاری هیناوه بۆ به لئین و پهیمان. قهرار: بریار و گفت.

واته: چ بلیم؟ سه رسام له کارت، هیچ نه ماوه بلیم، نه وه نه بچ که پاره یسی و چهزله پاره کردنت،
وای کرد ههرجی پهیمان و به لئینیکت هه بوو، هه موت شکاند، وهک رشتی شهراب و ناوی ناو پالیه.

(۲) پهړ دهرده که ی له شهوقا: رسته یه که بۆ نیشاندانی نهویه ری که یفخوژی، یانچ به عهززه ته وهی.
له پی پوول: له پیناوی پاره دا. بهرق: برووسکه. طه لایی: زپین، نالتوونی. مه سکوک: سکهی لیدراو،
پاره. شهمع: شه، مۆم. شه بانى تارت: شهوانی تاریکت.

واته: زۆر شادمان ده بی که پاره ت بهرچا و ده که وی، وهک په روانه به دهوری پاره دا
ده سووریتته وه. ورشهی سککه ی نالتوونی چرای شهوانی تاریکت و دلّت رووناک ده کاته وه، یا که
ده یانز متری دلّت روون ده بیتته وه!

(۳) نیوقاز: که مترین پاره ی سه رده می قاجاری بووه، ۱۰ قاز کردوویه تیه ۱ شاهمی و کونیش
(غازیگی) ی بین و تراوه.

واته: تۆ بولبولی په ریشان حالی و هه میسه ده چریکتی، بۆ پاره، نهک بۆ گول! گولی تۆ پاره یه و
باخ و گولزرات کیسه ی پاره یه، نیوقازه کانی تاران تازه خونچه ی به هاری تۆن.

مه عشوقه يهك تومانی، جانانه دووه زاری
 صاحب قیرانه پیرت، مانووته یاری غارت (۴)
 پولی به رابه ری تو، کیشاویه دل به ری تو
 تا پوله دل به ری تو، چون من دهبم به یارت (۵)
 رووبه نده پووشی کیسه ت ناغوشی چند که سی دی؟!
 وهک یاری من، هه تا سهر، موشکیل ببی به یارت (۶)
 مه حجوبه که ی که شه بها غه لطنانی باخه لت بو،
 باقل به میلی به ققال خالی ده کا که نارت (۷)

(۴) تومان: گه وره ترین پاره ی زیری سهرده می قاجاری. قران: پاره یه کی زیوی قاجاری، ده یه کی تومان و پنج عه باسی یا بیست شاهی بووه. غار: نه شکه وت.
 واته: یاری تو یهک تمه نیه، دل به ری زور گه وره و گرنگت دووه زار تمه نی و پیر و شیخت نه وه یه که خاوه ن قران بی. دؤستی هه ره نزیکت به دهسته وه ماندروه. (صاحب قران) ناسنوی بنه ماله که ی سالمیسه.

(۵) واته: تو هه میسه له خه یالی پاره و پولدای. ئیر تا تو نه مه بزم ت بی، من چون بیمه دؤست! (۶) رووبه نده پووش: نه وه ی رووی بی داده پووشی، چارشوی. ناغوش: باوهش. موشکیل: زه همت.
 واته: کیسه پاره که ت، که چارشوی پووشیوه و خوی شار دووه ته وه، باوهشی چند که سیکی تریشی دیوه؟ دیاره کیسه ی پاره و پول ده ستاوده ست ده کری و تاسه ر لای که س نامیتته وه. حیسانی ئالتون و زیو، کؤن له سهرده می قاجاری و عوسمانیدا به کیسه بووه. جا "سالم" ده لی: نه و کیسه ی پاره یه ی تو زه همته، وهک یاری من، تاسه ر یارت بی. یا: وهک یاری من بو من نیه، کیسه که ی توش تاسه ر بو تو نایی. رووبه نده پووش و باوهش بو نافرته ی بی بار و خراب گونجاوه، سالمیسه کیسه پاره که ی کابرای به وان شو به اندروه.

(۷) مه حجوبه: نافرته ی خویشانه ده ری له مال دهر نه چوو. شه بها: شه وان، گه لی شه و. غه لتان: خه لتان، تیکه ل. باقل: وا بزاتم. میلی به ققال: میلی ترازووی به قال، لیره دا کینایه یسه له ده عبا که ی به قال! که نار: باوهش، کؤش.

واته: نه و کیسه داپووشراوه ی له مه ر تو، که خه لک نارچاوانی نابین و جهنده ها شه و له باخه لتدا و تیکه لت بو، و بزاتم به هیزی میلی ترازووی به قال که ده یکیشی، یا به ناره زووی به قال که پیت دهر فووشی، باوهشت چؤل ده کا. ئیر نوره ی باوهشی به کیکی تره!!

داخو قهديم چ رهندي نیمدانگی بردبی لئی؟
 گوئی کهل بووه به میقراض، مهستوری نازدارت! (۸)
 ئیتر به چاوی ته مکن مه پروانه ری له وه زنا
 سه پرآف به سووکی هانی، سه نگینی باویقارت (۹)
 سی صهه نیقابی دیبا، گهر بوی دروست کهی، ئاخو
 بی پهرده دیته بازار، خاتوونی پهرده دارت (۱۰)
 بازووته ههردوو جیی پوول، زانیومه چه ند عه زین؟
 (مودخهل) فیدای یه مینت، (ئه شععت) فیدای یه سارت! (۱۱)

(۸) رهند: فیلباز، زرنګ، بی باک. نیمدانګ: نیودانګ، دانګ: شه شه کی مسقال، ههشت
 حه بیه، بۆ کیشانه ی زیو و زیو به کارده هتیری، شه شه کی مولک یا پاره شه. میقراض: مه قهست.
 مهستور: داپوشراو، مه بهست پاره که یه له کیسه دا.

واته: داخو چ شوخیکی زرنګ و فیلباز کاتی کیشانه و مامه له نیودانگی له پاره ی ناو تووره که
 داپوشراوه که تی دزیی؟ ئیستا گوئی به مه قهست کهل کراوه و نه ختیکی سی برراوه! ناخو تووره که کهل
 ده کری؟ ده بی ئه مه زاراهوی ئه وسای ئه ربایی کیسه و پاره بووی!

(۹) ته مکن: به ریژ و دامه زراو. سه پرآف: پاره گۆرپوه. سه نگین: قورس. باویقار: پایه بهرز،
 سه نگین، مه بهستی له کیسه ی پاره که یه تی له قالیکی تر دا!
 واته: به چاوی ریژ مه پروانه ره کیشی کیسه کهت، ئه و قورسه نیه، پاره گۆرپوه قورسه
 بهویقاره که توی له کاتی کیشانه دا به سووک کیشا!
 (هانی) له (مان) دا نوخته ی (ن) ه که ی نه نووسراوه.

(۱۰) نیقاب: روویوش. دیبا: قوماشی ئاوریشمین. پهرده دار: ئافره تیک ده رگاوانی هه بی.
 واته: خاگی به شکوی کیسه ی ناموباره ک، ئه گهر سی سه د روویوشی ئاوریشمینی بۆ دروست
 بکه ی، ئاخو هه ر پت ده پچری و ئاشکرا و به ته نیا دیته بازار! پاره ی شوبه اندووه به ئافره تی
 بارگۆری سه ره ده ره وه.

(ئاخو) له (ن) دا که وتووه.

(۱۱) بازوو: بال. مودخهل: رژد و پاره بیس (ره نگه ناوی یه کیکی به ناووبانگیش بووی). ئه شععت:
 ناوی زهلامیکی کۆنی پاره بیس و پووله کی بووه. یه مین: راست. یه سار: چه پ.

نه قلی مه واجیبی کۆن هیناومه ناو، وتت: ئۆف!
 سالیکه من ده کیشم، خه رجیی هه موو نه هارت (۱۲)
 ده موت: ئه ری براده را! نه مسال مه واجیبم کوا؟!
 ده دوت: بلا حیساب که م ئالیکی نه سپی پارت! (۱۳)
 ده موت: له پوولی قوللوغ، قیسمهت به ئیمه ناگا
 ده دوت: نه ویش له باتیی نان و په نیری شارت! (۱۴)
 ده موت: له قیسطی سه رطان ناده ی حیسابی جهوزا!
 ده دوت: له پیچی چ بوو دام نه و خه رجه که ی به هارت؟! (۱۵)

رهنگه نه و سه رده مه پاره و پوول وهك بازیه ند به سزایته قۆل! بۆیه و تویه: هه ردوو بازووت جیی
 پاره که تن و له وی قائمت کردوون، ده زانم له بهر نه وه زۆر خوشت ده وین! منیش هه ر نه وم له ده ست
 دی بلیم: (مودخهل) به قوربانی بازووی راست و "نه شعه ت" به قوربانی بازووی چه پت یی، چونکه
 له رژی و پاره پییدا گه روت له هه ردوو کیان بر دووه ته وه!

(۱۲) نه قلی: مه سه له، به سه رهات. مه واجیب: موو چه. نه هار: فراوین، نانی نیوه رۆ.

واته: مه سه له و حیسابی موو چه ی کۆنم باس کرد، ویستم بزاتم چیت بۆ خه رج کردووم، وتت:
 ئۆف، خودا مه رگ، سالیکه من خه رجیی هه موو نانی نیوه رۆ تم کیشاوه، حیسابی چیم له گه ل ده که ی؟!
 (۱۳) بلا: لی گه ری، با.

واته: که لیتم ده رسی و ده موت: براده را! موو چه ی نه مسالم کوا؟ ده توت: با حیسابی خه رجیی
 ئالیکی پاری نه سپه که ت بکه م و لی دابشکیتم!
 ده موت (ن): ده مگوت. ده دوت (ن): ده دگوت. نه م دوو وشه یه ی نوسخه ی (ن) له
 به یته کانی تریشدا به و شیوه یه ن.

(۱۴) قوللوغ: قوللوغ، به رتیل، پاره یه ک که کارمه ندی ده ولته تی به رامبه ر به راییی کردنی
 کارتک له یه کینکی وه ر بگری. قیسمهت: به ش.

واته: که ده موت- نه ی له پاره ی به رتیلی وه ر گراو هیچمان به ر نا که وی؟ ده توت- نه ویش
 له باتیی نرخی نان و په نیری پارت!

(به ئیمه)، نوخته ی پیتی (ب) ی له (مان) دا که وتووه.

(۱۵) قیسط: به ش، پشک. سه رطان: چواره م که لوو (بورج) ی هه ر دوازه که لووی ناسمانه به رامبه ر
 به چواره م مانگی سالی هه تاوی (پوشه ر- یه که م مانگی هاوین). جهوزا: سیه م که لووی ناسمانی که به رامبه ر

په شمهك دهبا وتم: دل، دهدوت: به نۆشى جانت
 دهموت: گرانه نرخی، دهدوت: به زههرى مارت (۱۶)
 ئەو پۆژە پىم وتى: بىن، پوولى بدهين به شهربهت
 دهدوت: منى تهواو كرد، تهكلىفى بىن شومارت! (۱۷)
 بارى حيسابى بىن جا ناليم به چنگى تۆ بوو
 چەنگالى تەنگ چەشمى بردوويه ئىختيارت! (۱۸)
 سالم! كلیده گريان بۆ قوفلى مه خزەنى دل
 سا دەى برېژە صەحرا لولولويى شاهوارت (۱۹)

به سييم مانگى سالى هەتاوى (جۆزەردان- دوا مانگى بههار)يه.

واته: كه دهموت- ئەى حيسابى كه لوى جهوزام له بهشه مووچەى كه لوى سەرەتان
 نادهيت؟ دتوت: ئەى خەرجيه كانى بههاری پارت له سەر چ حيسابك بوون! يانئ هەر زوو
 حيسابى سەرەتانت وەرگرتوه.

(سەرطان) له بهر راست کردنهوى کيش وا وتراوه، دهناراسته كهى (سەرەطان)ه.

(۱۶) په شمهك: جۆره شيرينيه كه.

واته: وتم: دلّم هەز له په شمهك دهكا، وتت: فەرموو، نۆشى گيانت بىن، وات دهزانی پارەم بيه و
 خۆم دهيكړم! كه وتم: نرخی گرانه، وتت: به زههرى مارت بىن، بۆ چيهته؟!
 وتم (ن): گوتم.

(۱۷) بىن: وەرە. بىن شومار: لهراده به دەر، زۆر.

واته: كه ئەو پۆژە داوام لى كردى بىن و پارەيك بدهى به شهربهت، دتوت: تۆ ئەوهنده
 پرووت لى ناوم بۆ پارە خەرج کردن، نابووتت کردووم.
 وتى (ن): گوتم.

(۱۸) بارى: کاروبارى، يا بارى: بارىك، جارىك (به فارسى). بىن جا: بىن جى و بىن مانا. چەنگال:
 چنگ و پەنجەى دینده. تەنگ چەشمى (تنگ چەشمى): بەرچاوتەنگى (به فارسى)، کینایه به له رۆدى.
 واته: ناليم کاروبارى، يا جارک، يان بارىک، حيسابى بىن مانا و نارپکوپىک به دەستى تۆ بوو. نه خيتر،
 چونکه چنگ و پەنجەى بەرچاوتەنگى و رۆدیت دەسه لاتيان لى سەندووى!
 (۱۹) کلید: کليل. لولولو: مروارى، مەبهستى فرميسکيه تى. شاهوار: شاهانه، گرانبهها.

ئەى دىدە! بىنە چابوك مەرجان و دور بە دامەن
 با ھەلگرن ھەرىصان ئوفتادەيى نىئارت (٢٠)
 "سالم" ئەگەر تەلەب كەى "ئەشعەت" بە كۆمەكى كار
 ۋەك كىسەپوولى (مودخەل)، ھەد عوقدە دىتە كارت! (٢١)

واتە: سالم! كىلىلى دەرگای كۆگای دۆل گریانە، گریان بارى دۆل سووك دەكا و كەمىك
 دەيكاتەو. دەسا فرمىسكى ۋەك مرواريت كە مروارىي شاهانەيە، بېژە دەشت و سارا.
 لوولوويى (ن): لوئلوئى.

(٢٠) چابوك: گورج و چالاك. مەرجان و دور: فرمىسكى سوور و سېي. ھەرىص: بەھەلپە،
 تەماعكار. ئوفتادە: كەوتوو. نىئارت: پاينەنداز، پىشكەش.

واتە: تۆيش ئەى چاوا! گورج پرى داوئىم بكە لە مەرجانى سوور و گەوھەرى سېي، با
 چاوبرىسيان باخەلىان لە پىشكەشى بلاوكراروت پىركەن! مادام مەسەلە رۆژدى كابرالى
 مەسەرەفچىيە، قسەكەى بەجىيە. سەرەراى ئەو، ناحەزە رۆژدەكانى ۋەك خاوەنباخەلى پى، بە گریانى
 ئەو شادمان دەبن.

(٢١) عوقدە: گرى.

واتە: سالم! لەم رۆژە رەشەدا روو لە كى دەكەى؟ ئەگەر داواى يارمەتى لە ھەر ئەشعەئىكى
 ئەم رۆژە بكەى، ۋەك كىسەپارە پى لە گرى كۆيترەكەى (مودخەل)، ھەزار گرى دىتە رىت، كەواتە
 سەبر و سەربەرزى لە ھەموو شتىك چاكتەن.

ئىمە واى بۆ دەچىن "سالم" ئەم پارچەشعرەى، سەرەراى ئاوارەيى و نامۆيى، لە حالىكى ماددىي
 شى و بارىكى دەروونى تاييەتيدا لە سەفەرەكەى تارانيدا وتى، كە جارىكى تىرش ئامازەمان بۆ
 كردوو. ھەر بۆيەيش زياد لە شىعرەكانى تىرى وشەى فارسىي تىدايە، بەشيك لە قسەكانى لەگەل
 ئەو كابرەيە دەردەخەن كە لەم پارچەشعرەيدا قسەى لەگەل كردوو.

هونرمه ندى نيبه بو دام، نه گهر يه كده فعه ماهي گرت
خمي زولفي پهريشانت به موو صه دده فعه ماهي گرت (١)
هميسان پروي له من پوشي، دريغا، ياري مه حجوبم
به قانوني قه ديمي، ماهي دووه فته په ناهي گرت (٢)
تهره ححوم كه، بلا جهورت نه گاته مهر كه زي ناخر
بليين: عاشق له ده ست دلبر زه مامي پادشاهي گرت (٣)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، ق، كم، گم) دا هه به.

كيشي عهرووز: هه زه جي هه شتي موسه به غ.

(١) هونرمه ندى: هونرنواندن. دام: دار. يه كده فعه: يه كجار. ماهي: ماسي. خه م: پيچ ولول.

ماه: مانگ.

واته: دار، نه گهر جاريك ماسي گرت، هونري نه نواندوه. پيچ ولولي نه گريجي نالوزي تو
سه د جار مانگي گرتوه، واته روخسارتي دا پو شيوه و دا گري كردوه!

بهراورده كه زور به هيز نيه و زياتر له مه ته ل ده چي، چونكه نه داو ته نيا جاريك ماسي
گرتوه، نه پيچي نه گريجيش به موو مانگي گرتوه و نه گرته كانش يه كچه شنن، له پيشه وه
گرته و دوايي دا پو شين و دا گير كردن.

صه د (كم، گم): سه د.

(٢) هميسان: دووباره. دريغا: داخه كه م. مه حجوب: شهرمن. ماهي دووه فته: مانگي چوارده.

واته: داخه كه م جاريكي تر ياري شهرمنم پروي له من شارده وه! مانگي چوارده - به پي
نه فسانه ي پيشينان - په ناي گرت. مانگه كه روخساري ياره.

به ده ره له به هيزي و بي هيزي نهم بهراورده، ته نيا نه وه نده ده ليين: مانگي چوارده مه گهر به گيران په نا
بگري و په نا گرته كيشي نايابه! به لام روخساري يار، ده زاني چه نده هم جاره خوي ده شارته وه!

(٣) نهم به پته له (كم) دا چواره مه.

تهره ححوم: به زه يي، ره حم كردن. بلا: با، واز بيته. جهور: سته م. مهر كه زي ناخر: نه وپه ري،
دوا پله ي. زه مام: جلوه.

واته: ره حم بي بكه و وازم لي بيته، با سته م نه گاته نه وپه ري و خه لك بليين عاشق جلوه ي
پادشاي گرت و سكالاي سته مي تو ي لا كرد. نه لبت پادشاه هه ر يار خويه تي. ياني تا لاي خوي

له توهمهت، تا تهوانا بڼ، «حذر کن»، نهی ره قیب نامان!
 له دامه ن پاکیبی موسا زه مین صاحب گونا هی گرت (۴)
 له قوربی قافلله ی دنیا، موکه مهمل، دوشمنه نیلیس
 به هوشیاری برؤ "سالم"، که دوشمن دهوری راهی گرت (۵)

شکات له خوی دهکا! یا مه بهست نهویه: عاشق، به هوی سته می زوری دل به ره وه، جله وی
 پادشایه تی لی سهند و گرتیه دهستی خوی!

دور نیه (نه گاته) (بگاته) بووین، که له گه ل (بلا) گونجاوه. په نگه وشه ی (ناخر) یش له روری ماناوه
 له سهر نیوه ی دووم بڼ و له باتی (مهر کهزی) بڼ و مهر کهزی بخویننه وه.

بلا (کم، کم): به لا و. ناخر (کم): تاخیر. له دهست دل بهر (ق): له تاو طولمت.
 (۴) نه م بهیته له (کم، کم) دا بهیته سییه مه.

توهمهت: بوختان. حذر کن: رسته یه کی فارسیه، یانې وریا به، خوت بپار تیره. تا تهوانا بڼ: تا
 توانایی هه بڼ، تا بکری. یا تا تهوانا بڼ: تا بتوانی. ره قیب: به دکار.

واته: نامان سه د نامان، نهی به دکار واز له تاوان هه ل به ستن و بوختان کردن بڼه. نه تیستوه نهوی
 بوختانی بو حه زره تی موسا هه ل به ست و وتی: دهستی بو کچی بر دوه، چون زه وی گرتی و
 بوختانه که ی ده رخت! سالم حه ز نا کا ره قیبه که ی تووش بڼ!

حذر کن (کون، کم، کم): حذر کن. هی (مان) به ته ووتر ده زانری، چونکه قسه له گه ل کراو
 به کیکه، کو نیه. (ق): خودا که ی. ره قیب (کم، کم): ره فیق!

(۵) قورب: نزیکي. قافلله: کاروان. موکه مهمل: ته واکراو. نیلیس: شهیتان. راه: ری.

واته: مه ترسی له ری دایه، شهیتانی دوژمن به ته وای خوی له نزیکي کاروانی دیندا قایم
 کردوه. سالم به وریایی برؤ! دوژمن دهوری ری گرتوه.

نه گهر مه به ست له قافلله کاروانی عاشقان و له دین یار و له نیلیس به دکار نه بڼ، بهیته که
 هیچ جزوه پیوه نندیه کی مه عنه وی له گه ل چوار بهیته کانی پشور نایڼ. سالم شتی وایشی له ده ست
 دی، نه گریجه ی یار بکاته شهیتان و روخساری به دین. نهو، جاری وا هیه کردوه یه قه له ره ش!
 شهیتان - ههر هیچ نه بڼ - چهره ده یه که هه ل خه له تاندنی تیدایه و بو بابه ته که له باره. نهوا لیتره یش
 نه گریجه ی شهیتان گه ماروی روخساری داوه!

دوینا (کم، کم): عوقبا. دوشمنه (کم، کم): دوژمنه. دوشمن دهوری (کم، کم): دوژمن نه صلی.

دلى پروه حشتم، جانا! له بهر موژگانى وهك تيرت
حه صارى بوو، له حهلقه ي دهره مې گيسووي زه نجيرت (۱)
له سه عيى هاتوچوداي، نهى خه يالى غه مزه! دهيزانم
نيهانى بو شه به يخوونى دلّه، دووباره ته دبيرت! (۲)
ميانت به ستووه، توركانه، بو قه تلم له مه ستيدا
ته حه ممول كه زه مانى، تا ببوسم ده ست وشه مشيرت (۳)

(*) نهم پارچه شعيره له (مان، عا، غ، ق، كم، گم) دا هه يه.

كيشى عه روز: هه زه جي هه شتى ته واو.

(۱) موژگان: كوى موژه، برژانگ. حه صارى: خو له شووره دا قايم كردوو، كه سيك خوى له
ترسى دوژمن قايم كردى. دهره مې: تيكه ل و نالوز. گيسوو: نه گريجه، زولف.
واته: گيانه، دلى سالم تهنگ و تار و خه فته تبار، له ترسى تيرى برژانگي يار خوى له
پيچ ولوولى نه گريجه ي وهك زنجيريدا حه شار داوه. جاران دلى سالم خوى له وي مات ده كرد، تا
ته ماشاي گولزاري روخسارى يار بكا، به ناواته وه بوو شانه ناواري نه كا و نهيدا به دم باوه! وا
نيستا له ترسى تيرى برژانگ، ههر له وي خوى شار دووه ته وه!

حه صارى (عا، كم): حه سارى. (گم): حه سارى.

(۲) سه عي: كوشش. نيهانى: به نه پنى. شه به يخوون: هيرشى له پير و غافلگيرانه.

واته: نهى خه يال و نيازى نازى چاوى يار! ده زانم تو له هاتوچوداي و به نه پنى خه ريكي
خوناماده كردنى هيرشيكى كوتوپرى بو سه ر دلى مالتوپرام.
دوور نيبه ((خه يالى غه مزه)) خسته پالى سيفهت (صيفهت) بى بو وه سفكراو (مه و صوف)، واته:
نهى غه مزه خه يالى! نهى غه مزه مه ست! دياره مه به ست ياره.

له سه عيى هاتوچوداي، نهى (كم): له سه عيى هاتوچودا، نهى. (ق): له سوي؟ هات وچودايه.
(نهى) له (غ) دا كه وتووه. دلّه (مان): دلّت، به هه له ي زانيوه و نوخته كانى ته واو نه كردووه.

(۳) ميان: ناوقه د. ميان به ستن: كينايه يه له خوناماده كردن. توركانه: دلبرانه. له مه ستيدا: له
دوخى مه ستيدا. ببوسم: ماچ بكه م.

واته: ده زانم خوت ناماده كردووه، له دوخى مه ستى چاوتدا بمكوزى. جا نه گهر وايه، تاويك بوسته،
تا پيش نه وهى تو ده ستى خوت بوه شيتى، من ده ستى خوم بوه شيتيم و ده ستى شمشير هه لگر توتوت،

ویداعی جان و دل ناکهم، وهلیکین غایلهم زۆره
 له وهختی ضهریی شهمشیرا ببینم حالی تهئخیرت! (٤)
 موفهپرّوح بئ دهماغم، با له نهفحهی طوپرّهی جانان
 وهره ئه‌ی بادی شه‌بگیری! سه‌رم قوریانی ته‌ئثیرت (٥)
 به تیرت جه‌رگم ئه‌ر له‌ت که‌ی، ئه‌به‌د ته‌رکی نه‌ظهر ناکهم
 له مه‌رگا بو ته‌ماشنا بازه‌ دایم، چاوی نه‌خچیرت! (٦)

یا ده‌ست و شمشیره‌ که‌یشت، ماچ بکه‌م و سوپاسی بکه‌م که سه‌رفرازم ده‌کا!
 به‌ستوه (عا): به‌ستوه، جوانه. قه‌تلم (عا): قه‌طلم! هه‌له‌یه. ده‌ست و شه‌مشیرت (کم، گم):
 ده‌ستی و شمشیرت. ئه‌وی (مان، عا) جوانزه، چونکه کورد ده‌لئ: ده‌ست و خه‌نجهرت، ده‌ست و تفه‌نگت.
 (٤) ویداع: مالاوایی. وه‌لیکین: به‌لام. غایله: ترس، په‌زاره. ضه‌رب: لیدان. ته‌ئخیر: دواخستن.
 واته: که ده‌مکوژی، گیان و دلّمم مه‌به‌ست نین، مالاواییان لئ ناکهم. به‌لام خه‌م و په‌زاره‌ی
 نه‌وه‌مه له کاتی‌کدا به‌وئ ده‌ست بوه‌شتی، دوا بکه‌وی و په‌شیمان بیته‌وه و نه‌مکوژی! یا ده‌ترسم
 دوا بکه‌وی و زۆر به کوشتمه‌وه خه‌ریک بی و ماندوو بی.
 وه‌لیکین (کم، گم): وه‌لاکین. غایله‌م (گم): غایله‌م. شمشیرا (غ): شمشیرت. حالی (غ، کم، گم)،
 خالی. ته‌ئخیرت (ج): ته‌ئثیرت.
 (٥) ئه‌م به‌ینه له (ق) دا نیه.
 موفه‌پرّوح: شادکراو. نه‌فحه: بوئی خو‌ش. طوپرّه: ئه‌گرچه، زولف. جانان: جانانه: دلّهر.
 بادی شه‌بگیری: بای ده‌می به‌ره‌به‌یانی.
 واته: ئه‌ی سه‌روه‌ی به‌ره‌به‌یان! به قوریانی تین و تاوت بم، وه‌ره به‌لامدا تی‌په‌ره، تا می‌شکم به
 بوئی خو‌شی ئه‌گرچه‌ی یار شادان و ناوه‌دان بی.
 نه‌فحه‌ی (ج، کم): نه‌فحه‌ی. ته‌ئثیرت (عا): ته‌ئسیرت.
 (٦) ئه‌ر: نه‌گه‌ر. نه‌ظهر: روانین. بازه: کراوه‌یه (فارسیه). باز: بازی راو. هه‌ردووکیان
 مه‌به‌ستن. نه‌خچیر: نیچیر.

واته: نه‌گه‌ر جه‌رگم به تیری نیگات له‌ت بکه‌ی و بمکوژی، من واز له بیداروانینت ناهیتم. تویش
 بیت سه‌یر نه‌بی، چونکه چاوی نیچیره‌که‌ت له کاتی کوشتیشیدا هه‌ر کراوه‌یه و وه‌ک چاوی باز تی‌زه.
 شایانی وتنه، نیچیر له کاتی کوشتیدا چاوی به کراوه‌ی ده‌میته‌وه، که‌س نیه چاوی به‌یه‌کدا بنئ.
 به‌لام چاوه‌که‌ی سالم چاوی عاشقانه‌یه، ده‌به‌وئ له کاتی گیان‌ده‌رچوونیشدا، که یار ده‌یکوژی، چاوی

دهزانم فيعلى په نهانت، نه گهرچى موئمينى ظاهر
 فهريبي من مده زاهيد! به ته سبيحات و ته زويرت (۷)
 به تنگ هات، نهى شهوى ظولمهت! دلئى "سالم" له دهست طوولت!
 چ بوو نه دشوشت، به ناوى صويح دهم، پوخسارى وهك قيرت؟ (۸)

به ديدارى نهو ياره نازداره ي پروون بيته وه.
 نه خچيرت (كم، گم): نيچيرت.
 (۷) په نهان: نهيتى، ژيره ژير. موئمين: موسولمان. ظاهر: به رواالت. فهريب: فريو،
 له خسته بردن. ته زوير: دروه لېستن، ساخته كارى.
 واته: نهى ناموژ گاريكهرى به ديمه ن موسولمانى وازله دنيا هيتاوا! من به وپردخوئيدن و دوورويى و
 دروه لېستن له خسته مېه. دهزانم كارى دهر وونت چونه و له ناوه وه چوني! دلنيام له من خرابتر
 سووتاوى عيشقى!
 دهزانم (كم، گم): نهزانم. موئمينى ظاهر (كم، گم): موئمينى و عابيد. ته ذوير (مان، عا، غ):
 ته زوير، نه ميان راسته.
 (۸) طوول: دريژى، نه پراوه يى. نه دشوشت: نه تشوشت، نه تشورد. صويح دهم: كاتى به ره به بيان.
 واته: نهى شهوى تاريك! دلئى سالم له دريژيت تنگ بووه و گيرى خواردوه، بوچى
 پوخسارى ره شى وهك قيرى خوت به به ره به يانى وهك ناوى پرووناك نه شوشت!
 له دهست (عا): له بهر. طوولت (ق): جهورت. نه دشوشت (كم، گم): نه تشوشت.

- دهست و بردی دلْبهری، ئیسته له غه مزه و پرووته راست
مه نسه بی شه مشیرداری، بۆ که چیی ئه پرووته راست (۱)
مووی موشك ئه فشانی تویه باعیثی ئه حوالی من
زه خمی ناسۆری دلی مه حزوون له بۆی گیسووته راست (۲)
دهورهیی «ماء الحیاة» ی له ب له زولفی ظلْمه ته
پاسه بانئ ناوی حه یوان خاله که ی هیندووته راست (۳)
قووته ی بازو و به کار نایی له وادی عیشقتا
شیرگیری ناوهك ئه فگه ن دیده یی ئاهووته راست (۴)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، نم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهملی ههشتی مقسور.

(۱) واته: دهست و بردی دلْبهری و مهشقی عاشقکوژی، تیکرا له غه مزه و نهزاکهتی پرووی تزهون.

ئه گهر هونهرنواندنی تۆ نه بووایه له عاشقکوژیدا، هیچ دلْبهرتک وهك تۆ فیزی نهم بهزمه نه ده بوو. پایه ی
شمشیرداری و شمشیر هه لگرتن، دیسان شایانی ئه و برۆ که چانه ی تویه.

مه نسه بی (نم): مه نسه یی. شه مشیرداری (نم): شه مشیروازی.

(۲) موشك ئه فشان: بۆنی میسك بلا و که ره وه. باعیث: مایه. زه خم: برین. مه حزوون: خه مبار.

بۆ: بۆن. گیسوو: ئه گر یچه.

واته: مووی ئه گر یچه ی بۆنی میسك بلا و که ره وه ی تویه، بووه به مایه ی خرابی حالی من. زامی

ناسۆری خۆ شه وه نه بووی دلی زویرم، هه مووی له بۆن و به رامه ی ئه گر یچه ی تویه.

مووی (نم): مه وجی. زه خمی ناسۆری (نم): زه خم و ناسۆری. (گیسوویه) له (مان) دا هه له ی نووسینه

(گیسووته) راسته.

(۳) نهم بدیته هه ر له (نم) دا ههیه.

دهوره: خول سور. ماء الحیاة: ناوی حه یوان، ناوی ژیان. له ب: لیو. ظلْمه ت: تاریکی.

پاسه بان: پاسه وان. هیندوو: رهش.

واته: ئه گر یچه ی رهشت دهوری سه رچاوه ی ناوی ژیانئ لیوتی داوه، که له تاریکیدایه. خالی

رهشی سه ر روومه تیشت، پاسه وانئ ئه و ناوی ژیانیه.

(۴) قووته: هیز. وادی: دۆل، شیو. شیرگیر: شیرگر، دلیر و نازا. ناوهك ئه فگه ن: تیرهاویژ.

ئەژدەھای زولفت لە کویری کەوتە سەر تیغی برۆ
 خالی تو بۆ دیدەیی حەمی دانەیی زەرۆتە پاست (۵)
 عیشقی تو بۆ جانی عاشق وەك تەلیسمی بابلە
 بۆ گرفتە دڵ، زەنەخداخت چەھمی ھارووتە پاست (۶)
 "سالم" ی دیوانە ھوشیارە لە بەختی مەدحی تو
 نوکتە نوکتە، یەك بە یەك، وەصفی ھەمووی مەرپووتە پاست (۷)

دیدە: چاوە. ئاھوو: ئاسك.

واتە: ھێزی شان و قۆل لە مەیدانی عیشقبازیدا بەكار نایێ. شیرگری تیرنەنداز کە تیر دەخاتە
 خوارەو، چاوە زۆر رەشە جوانەکانی تۆیە کە لە ھی ئاسك دەچن.
 نایێ (م): نایە. عیشقتا (م): عیشقتا. ناوێك ئەفگەن (م): ناوێك ئەفگەنی. ھەلەبە.
 (۵) حەمی: مار. زەرۆت: بەردیگی گرانەھای رەنگسەوزە.
 واتە: ئەو ئەژدەھای ئەگرێجەتە لەبەر کویری کەوتە سەر تیغی برۆکانت. ئەگەر نازانی بۆچی
 ئەو ئەژدەھایە کویر بوو، خالە ماویە زەرۆتیەکانی سەر گۆنای تو بۆ چاوی مار وەك زەرۆت
 وان؛ وا باوە مار چاوی بە زەرۆت بکەوێ، کویر دەبێ.
 برۆ (م): برۆت. دیدەیی حەمی (م): دیدە حەمتا.

(۶) تەلیسم: پارچە کاغەز یا مەدەنیکە جادووگەر یا فالچی ھێل یا خشتە یا پیت و وشە لەسەر
 دەنوسێ و پێی وایە کەسێك یا شتێك دەپارێت، یان مەرۆف لە بەلا و نازار دوور دەخاتەو. بابل:
 شارێکی خوارووی عێراقی کەناری رۆوباری فورات بوو، گواپە جادووگەر لەوێرە چووتە ناو
 ئیسرائیلیەکان. شەبتانیش، لە زەمانی حەزرتی سولەیمان دا، خەلکی فەلەستینی فیزی سەحربازی کرد.
 بۆیە سەحری بابل و جادووگەری بابل ناووبانگیان پەیدا کرد. گرفت: دەستگیر کردن. زەنەخداخت:
 چەناگە. چەھمی ھارووت: چالی ناسراو بە دانیاڵ لە بابل، گواپە ھارووت و مارووتیان تیندا زیندانی
 کراوە و ئەشکەنجە دراوان.

واتە: عیشقی تو بۆ گیانی عاشق وەك تەلیسمی بابل وایە، ھەر گیانی عاشقی تو بوو کەوتە ناو
 تەلیسم. چەناگە ی تو بۆ دەستگیر کردنی دڵ وەك چالی ھارووت وایە، ھەر کەسێکی تێکەوت و
 گیرۆدە ی بوو، ئێی رزگار نایێ.

(۷) بەخت: باس و خواس. مەدح: ستایش. نوکتە: خال. مەرپووت: پێکەو بەستراو.

واته: سەرم لەوه سوور ماوه كە "سالم"، ئەگەرچی شیت و دێوانەیه، بە ھۆشیارییەوه ھاتوووتە
سەر باس و خواسی ستایشی تۆ. بێوانە ھەموو وەسفیکێ، خال بە خال و یەك بە یەك، پێکەو بەستراو و
راست و دروستە.

مەدحی تۆ (نم): مەدحنت. ھەلەیه. (مەربووتە) لە (مان) دا ھەلەیه و (مەربووتە).

دلّه خهلوتهسراییی حهضرهتی دوست

«دیده آینه‌دار طلعت اوست» (۱)

سیمای عیشق و کیمیای وصال

«هرچه دارم ز یمن همت اوست» (۲)

(*) نهم پارچه‌شعیره له (مان، ن، حا، ه، ف، غ، کم، گم) دا هه‌یه. له (مان، ن) دا، له به‌شی (ملمعات) دایه. غه‌زه‌له‌که، نه‌گهرچی سالم له هیچ به‌یتیکدا ناوی "حافظ شیرازی" ی نه‌هیتاوه، تیه‌لکیشه له‌گه‌ل غه‌زه‌لیکی نه‌و. له‌وانه‌یه بی و ابووبن هه‌موو که‌سیک به‌شعیری حافظ ده‌زانن و وتنی ناوی! نهمه نه‌گهر نه‌لین له‌وانه‌یه به‌یتیک هه‌بووبن ناوی حافظی تیدا بووبن، به‌لام که‌وتبی! شایانی باسه، سالم تنیا به‌یتیکی واز لی هیتاوه و تملیعی نه‌کردوو، که نهمه‌یه:

«من و دل گر فدا شدیم چه باک؟ غرض اندر میان سلامت اوست»

کیتی عه‌رووز: خه‌فیفی شه‌شی مه‌خبوونی مه‌قسوور.

(۱) خه‌لوتهسرا: خه‌لوته‌خانه، شوینی به‌ته‌نیادانیشن. دیده: چاو. آینه‌دار: ناوینه‌هه‌لگری بووک، نه‌وی له پیش بووکوه ده‌روا و ناوینه‌به‌ک له پشتی سه‌ریه‌وه هه‌لده‌گری، تا بووک و خه‌لکه‌کانی دوی بووک خوزانی تیدا بینن، تنیا نه‌و خزی تیدا نایینی! طلعت: روخسار. (اوست) له هه‌موو به‌یته‌کاندا یانی: نه‌وه.

واته: دلّم شوینی به‌تنیا تیدا دانیشتنی حه‌زره‌تی دل‌به‌ره، چاوم ناوینه‌داری روخساریه‌تی، به‌لکوو هه‌ر ناوینه‌که خوزیه‌تی!

حه‌ضره‌تی (ه): مه‌حه‌به‌تی. له‌نگ ده‌بی.

(۲) نهم به‌یته له (حا) دا حه‌وته‌مه.

سیمیا: زانستیکه - گوایه - مرؤف ده‌توانن به‌هویه‌وه شتی ناعاده‌تی جی‌به‌جی بکا، یا ری له شتی عاده‌تی بگری و نه‌هیلتی بین! نهمه له نایندا تنیا به‌موعجیزه ده‌کری. کیمیا: زانستیکه نه‌وسا لایان وا بووه مرؤف به‌هویه‌وه ده‌توانن ماده‌ی ناره‌سن بکاته ره‌سن، بو شوونه: مس بکا به‌زیر و زیو! ز: له، سووکراوی (ازی) فارسیه.

واته: نهم سیمای نه‌وین و کیمیای به‌یه‌ک‌گه‌یشتنه، هه‌رچیم هه‌یه و نیه، گشتی له فه‌ر و به‌ره‌که‌تی یاره‌وه‌یه، خوّم خاوه‌نی هیچ نیم!

سیمای .. تاد (ه): کیمیای عیشقه، سیمای فه‌قر. (ف، غ، ر، کم، گم): کیمیای عیشق سیمای فه‌قر.

پئی دلی داوه، چونکه طوپرهیی یار
 «گردنم زیر بار منت اوست» (۳)
 به کهسن عاشقم، منی ریسوا
 «همه عالم گواه عصمت اوست» (۴)
 دل به خدمت ته قه پرپویی دست کهوت
 «پرده دار حریم حرمت اوست» (۵)
 هرچی گول پوخ که جازیبی دل بن
 «ز اثر رنگ و بوی صحبت اوست» (۶)
 چ که مه نامه دی جیهانی خراب،
 «هر کسی پنج روز نوبت اوست» (۷)

ز (مان): به، "حافظ" خوی وتوویه:

«ملکت عاشقی و گنج طرب هر چه دارم ز یمن همت اوست»

(۳) زیر: ژیر.

واته: له بفرئه وهی نه گریجهی یار شونئی دلی ناواره می کردروه ته وه، تا ده میتم گهردم له ژیر
 باری منه تی جوامیری نه ودایه.

(۴) همه: هموو. گواه: شایهت. عصمت: داوین پاکی و بی تاوانی.

واته: منی ناووزراو شهیدای دل به رینکم، هموو خه لکی جیهان شایه تی داوین پاکی نه ون.

به کهسن (کم، گم): بین کهس و. ریسوا (ه، ف، غ، ر، کم، گم): به دناو.

(۵) ته قه پرپوب: نزیك کهوتنه وه. پرده دار: دهر گاوان (حاجب). حریم: حهره مسه را.

واته: دلی شهیدام به خزمهت کردن و دل سوزی له یار نزیك بووه وه، نیستا دهر گاوانی

حهره مسه رایه تی.

خدمهت (کم، گم): خزمهت. دست (کم، گم): دوس.

(۶) گول پوخ: روومهت گول. جاذیب: راکیش. اثر: شونیه وار، نیشانه.

واته: هدر روومهت گول نیک دل رابکیشی، نهو هیزی دل راکیشانهی له رهنگ و بوی هاو ریه تی

یاره وه دست کهوتووه، نه گینا خوی خاوه نی هیچ نیه.

جاذیب (حا، ه، ع، کم، گم): جاذیب، نه میان راسته. (زی (ز اثر له مان، ن، غ، گم) دا کهوتووه.

(۷) نامه د: دهر امه د و به ره هم.

بولبول و طهوفی گول، من و پرووی یار

«فکر هر کس بقدر همت اوست» (۸)

دیده نازانی بوعهزیزه له لام؟

«زانکه این گوشه خاص خلوت اوست» (۹)

لاده "سالم"! له راهی تیری نهظهر

«سینه گنجینهٔ محبت اوست» (۱۰)

واته: نای بهرهم و ژیانی نهم جیهانه ویرانه چندند کهم و کورته. هر کس پینجودوو پرژیکتی
تیدا دهژی، نیز نورهی تهواو دهبی و مالئاوایی لی دهکا.

چ کهمه نامه‌دی جیهانی خهراب (ه): چ کسی آمد این جهان خراب. به تهواوی کردوویه به
فارسی. (کم، گم): چه کنی اندرین: چ ده‌کهی لهم .. تاد. شیعه که موله‌مه‌عه، نیوهی کوردیه و
نیوهی فارسیه، نهک ههردوو نیوه‌کهی!

(۸) نهم به‌یته له (ح) دا نۆیه‌مه.

طهوف: سوورانه‌وه به دهوری شتی‌کدا. یا طهرف: تهرف، لا.

واته: بولبول ناره‌زووی سوورانه‌وهی به دهوری گولدا و منیش ناره‌زووی ته‌ماشا‌کردنی روومه‌تی
یارم هه‌یه. بیری هه‌ر کهس به نهنده‌زی هی‌مه‌ت‌نواندن و هاته‌ده‌سته‌تی.

بولبول .. تاد (ه): بولبول و طهرفی گول، دل و پرووی یار. (ف): بولبول و طهوفی گول، دل و
پرووی یار. (کم، گم): بولبول و طوطی دل و روخی یار. من و (ن): منه. هه‌له‌یه.

(۹) زانکه: له‌به‌رنه‌وه، (فارسیه). گوشه: سووچ، گوشه.

واته: نازانی بۆچی چاومم زۆر خوش‌دهوی و نازیزه لام؟ چونکه نهم گوشه‌ی چاومه، شوینی
خه‌لوه‌تی یاره؛ هه‌ر وینه‌ی روخساری نهوی تیدایه و هیچی‌تر.

خاص (گم): خاصی!

(۱۰) لاده: خۆت لابده. تیری نه‌ظهر: تیری چاوی یار، یا تیری چاوی به‌دا!

واته: خۆت بیاریزه له تیری روانینی یار، چونکه سینه گنجینه‌یه که خوشه‌ویستی نهوی تیدا
شاردراوه‌ته‌وه، با تووش نه‌بی. وا بزاین تیری روانین به مانای تیری چاوی یار خۆی بی جوانزه،
وهک له‌وهی به مانای تیری چاوی به‌د بی.

تیری (ه، کم، گم): تیره. به مانای تاریک.

بینه سا بادی صهبا! لهم حاله‌دا په‌یغامی دوست
«تا کنم جان از سر رغبت فدای نام دوست» (۱)
وهخته بونیادی وجودم، نه‌ی صیفهت، ناگر بدا
«طوطی طبعم ز عشق شکر و بادام دوست» (۲)
ثاوی که‌وثر قهت قوبوول ناکا له دهست غیلمان و حور
«هر که چون من در ازل یک جرعه خورد از جام دوست» (۳)

(*) نهم پارچه‌شیره له (مان، حا، ج، ر، کم، نم، گم) دا هیده. له (مان، ن) دا، له به‌شی
(ملمعات) دایه. تپه‌لکیشی غه‌زه‌لیکی "حافظ شیرازی" یه، به‌لام ناوی حافظی تپدا نه‌هیناوه، له‌وانه‌یه به
زیادی زانیی ناوی به‌تی. پاش و پیشی به‌یته‌کانی پارچه‌شیره‌که‌ی "حافظ" یشی تپدا ره‌چاو نه‌کراوه.
کیشی عه‌رووز: ره‌مه‌لی هه‌شتی مه‌قسور.

(۱) په‌یغام: په‌یام.

واته: نه‌ی بای سه‌با! تا لهم کات و باره‌دا که دلّ خه‌مباره، په‌یامی یارم پی بگه‌ینه، تا به
ناره‌زووی خوم و بی‌نه‌وه‌ی که‌س زورم لی بکا، له ده‌وری ناوی گه‌ریم و بیم به‌قوریانی.

"حافظ" ده‌لی: «(مرحبا ای پیک مشتاقان! بده پیغام دوست

تا کنم جان از سر رغبت فدای نام دوست»

"سام" شیوه وه‌رگه‌رانیکی نیوه‌ی یه‌که‌می به‌یته‌که‌ی حافظی کردووه، به‌لام شتیکی تازه‌ی
نه‌خستوره‌ته پال!

لهم حاله‌دا (ج): لهم وه‌فته‌دا. نام دوست (نم): نام اوست. دوا وشه‌ی به‌یته‌کانی حافظ خوی و
لی‌ره‌یش هه‌ر (دوست) ه، بویه (اواست) هه‌له‌یه.

(۲) بونیاد: بناغه. وجود: بوون. نه‌ی صیفهت: وه‌ک نه‌یجه‌ی وشک که زوو ناگر ده‌گری و
زوویش داده‌مریته‌وه.

واته: تووتی ته‌یعه‌تم له خو‌شویستی شه‌کری لیوی یار و باده‌می ده‌میدا، له سوزی به‌یارگه‌یشتندا،
نریکه ناگر به‌ر بداته گیانم و وه‌ک بی‌شه‌ی نه‌یجه‌لان بی‌سووتیتی.

(نه‌ی) له (نم) دا که‌وتووه. شکر (گم): شه‌ککه‌ری.

(۳) غیلمان: کوی غولامه، کوروکال، به‌نده. حور: پهری.

نالہ بی تہثیرہ، ئەی دل، زەحمەتی خۆت بەس بە

«درد سر باشد نمودن بیش ازین ابرام دوست» (٤)

قەصدی ئەو دوشنام و جەورە، مەیلی من بۆس و کەنار!

«ترك کام خود گرفتم تا برآید کام دوست» (٥)

دیده کوحلی پئی دەوی، بادی صەبا، سا بینه زوو

«خاک راهی کان مشرف گردد از اقدام دوست» (٦)

واتە: ئەوی وەك من پڕۆزی ئەزەل قومیکی لە جامی دەستی یار خواردەووە و چەستی، هەرگیز ناوی حەوزی كەوسەر لە دەست خزمەتكار و پەرییە جوانەکانی بەهەشت وەرناگری و دەمی لسی نادا. مەبەست لە جام چاوی مەستی یارە.

بەش بە حالی "حافظی" سۆفی و عاشقی خودایی، دۆستەكەیی خودای گەورەییە، كە بە قسەیی خۆی، بەهەشت بۆ خوداناسانی راست بەی نەوازشی خودا پولیتك ناهێتی.

دەست (كەم، گەم): دەس. نمودن (ج): نمودن. هەلەییە.

(٤) ئەم بەیتە لە (ح، ح، ن) دا نییە.

ابرام: زۆر لەسەر شت پڕۆیشتن، توورە كردن.

واتە: ئەی دل! هاوار و نالین بی سوودە، خۆت ماندوو مەكە. دەردەسەری و یار توورە كردن

لەمە زیاتر بپهروودەییە.

(٥) دوشنام: جینیو. بۆس: ماچ. كەنار: باوەش، قەراغی پوو بار. كام: ئارەزوو و حەز. خود:

خۆم. برآید: بیته دی.

واتە: ئارەزوو و حەزی یار سەبارەت بە من جینیویدان و ستمی كردنە، ئارەزوو و حەزی منیش

ماچ و لەباوەش گرتیەتی. من واز لە حەزی خۆم دەهێتم، با حەزی ئەو بیته دی و دلێ خوش بی.

جەورە (ح، ح، ن): توندی. بۆس (پ): بۆسە.

(٦) کوحل: كل. كان - كە آن: (فارسییە)، كە ئەو.

واتە: چاوی من کلی دەوی، دە ئەی بای سەبا! زووبەزوو خاکی رپی یارم فریا بخە، كە بە بی

ئەو پڕۆز بوو. كڵەیی چاوی منە با بیکەمە چاوم.

صەبا (گەم): سەبا. خاک راهی کان (كەم): خاک راكان (گەم): خاک راكانی! گردد (كەم): گەردە

(گەم): كەردە!

تووشی دهردی نادهمم، یاران! له قهیدی خالّهوه

«بر امید دانه‌ای افتاده‌ام در دام دوست» (۷)

مردنه یا صه‌بره "سالم"، چاره‌یی ئەم عیله‌ته

«زانکه درمانی ندارد دردِ بی‌آرام دوست!» (۸)

(۷) قهید: کۆت و به‌ند.

واته: به هۆی خالی لیتی یاره‌وه تووشی درمه‌که‌ی باوکه‌ناده‌م بووم، که به خواردنی گه‌نم
خۆی له به‌هه‌شت به‌ده‌رکردن دا. منیش به هیوای ده‌ست‌که‌وتنی ده‌نکه خالی‌ک، که‌وتنه داوی.

ناده‌مم (ج): وا ده‌م. (خالوه - خالّه‌وه) شیوه‌نووسی (مان)ه، به‌پیی شیوه‌زمانی سالم، ئەم

(وه)یه‌مان لا سه‌یره، به دووری نازانین (خالی ئەو یا خال او) بووبی.

(۸) ئەم به‌پته له (کم، گم) دا نییه، جینی خۆیه‌تی لیره‌دا هه‌یه، چونکه ناسناوی سالمی تێدا‌یه.

زانکه: چونکه. ندارد: نییه‌تی.

واته: چاری دهردی عیشق یا خۆگرته یان مردن. دیاره دهردی بی‌وچان و هه‌میشه‌یی ده‌ستی

یار، دهرمانی نییه.

ئەم عیله‌ته (حا): هيجرانی یار. (پ): نازاری تۆ. زانکه (مان، ن): گه‌رچی! بی درمان (مان،

حا، ن، نم): بی آرام. هه‌له‌یه.

رهنگی رووم رابورد، درتفا، باز له حسرهت روویی دوست
خهم بووه قهددم له غهدما هر وهکوو ئه بروویی دوست (۱)
مهیلی عهطر و میسک و رهیحان و گول و خاوم نییه
گهر سهحر بادی صهبا بیئی به لاما بوویی دوست (۲)
سههله گهر صهد خامی وهک من، مولحید و دههری بین
سالیکی دین وهرده گپئی، دیدهیی جادوویی دوست (۳)
کئی بوو دهیوت هیندییان ئه ورهنگی زیب نین، سههوی کرد
پادشاهی مولکی روومه خالهکهی هیندوویی دوست (۴)

(*) ئهم پارچهشیره هر له (مان، نم، پ) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رههلی ههشتی مهخبوونی مهقسوور.

(۱) ئهم بهیته له (مان) دا نییه.

درتفا: به داخهوه. باز: دووباره. حسرهت: داخ. خهم: چهماوه.

واته: روخسارم به داخهوه، له داخی رووی یار، رهنگی پتوه نهماوه و زهرد بووه. بالایشم به

خهمی تو وهک برۆت چهماوتهوه.

حسرهت (پ): حیرهت.

(۲) خاو: گولیکی بوخۆشه.

واته: ئه گهر بای سهبا بهیانان، له داخی یار، بۆنی دوستم بو بیئی، من ئارهزووی بۆنی عهتر و

میسک و ریحانه و گول و خاو ناکهم.

(۳) خام: کالفام، کرج وکال. مولحید: خودانهناس. دههری: بیباوه، شینگیر. سالیکی دین:

دیندار، رتی دیانهت گرتوو. جادوو: سحر باز.

واته: ئاسانه ئه گهر سهد کالفامی وهک من خودانهناس بین، چونکه چاری سحر بازی یار که

شینگیر بوو، دینداریش له دین وهرده گپئی.

مولحید و دههری بین (نم): مولحیده و دههری به من. ههلهیه و ماناکهیی شیواندووه.

(۴) ئهم بهیته له (مان) دا پینجهمه.

ئهورهنگ: فهر و شکۆ، گهورهیی، فریو. زیب: رازاندنهوه و جوانی. رووم: ولاتی رۆم، روخسار.

- ئاگرى جهورى دئارامم ههتا دئى خوئش دهبن
- نارى زهردهشتى به دائيم كهى دهكاتە خوويى دوست (۵)
- بال دهكاتە ئهپره قومرى، پهى دهكا سهزوى چهمن
- گەر له گولزارا ببينئ قامهتى دلجوويى دوست (۶)
- زهحمهته ئيتر نهجاتم بن لهدهست شهبهايى هيچر
- دهرهم و طولانىي و تاريكه ميثلئ موويى دوست (۷)

واته: كئ بوو دهيووت هينديهكان خاوهنى فهر و شكوى جوان كردن و پازاندهنهوه نين، به ههلهدا چوهو. خالى رهشى رووى يارم كه (هيندووى پئ دهوترئ، ههر نهوهنده پئوهندى به (هيندهوه ههيه كه پادشاي مولكى رووى من يا مولكى رومه.

زيب (پ): سيب.

(۵) نهم بهيته له (مان)دا نيه.

نار: ناگر. خوو: خوئق و رهوشت، تهبيعت.

واته: ناگرى ستهمكارى يارم تا دئى خوئتر دهبن. ناگرى زهردهشتيش كه بهردهوامه و دهگرئ،

ناگاته گهرمى خوئق و رهوشتى دوست.

دهبئ (نم): نهبن.

(۶) ئهريه: مشار. پهى دهكا: دهبرتهوه. دلجوو: دلخواز.

واته: قومرى كه بهژن و بالاي دلخوازى دوست لهناو گولزاردا دهبينئ، بالئ دهكا به مشار و

سهروهكان لهبندا دهبرتهوه، چونكه ئيتر پئويستى به سهرو ناميتئ تا به سهريهوه بنيشيتهوه. بالاي يار ململانئ له گهل ئهوه سهروانه دهكا.

ببينئ (مان): ببين.

(۷) شهبهيا: شهباء، شهوان. فئراق: ليك جيايئ. دهرهم: ئالوزكاو و بهيهكداچوو. طولانى: دريژ.

واته: زهحمهته لهدهست نهم شهوانى جياييه، كه وهك مووى يار بهيهكداچوو و ئالوزكاو و

دريژن، رزگارم بينئ.

زهحمهته ئيتر نهجاتم بن له دهست شهبهايى هيچر (نم): ئوف خودا رۆ! چۆن نهجاتم بن له دهست

شهبهاي فئراق.

ئاخ و داخ و حەسرەتا، خۆزگەم بە پار كە پوژ و شەو
دادەنىشتەم كامەران، پەيوەستە ھەمزانوویی دۆست (۸)
بۆ دەوای مەحرووق دۆل، "سالم" مەچۆرە لای ھەكیم
قەد دەوای تەبەرىد نىيە بۆ تۆ، مەگەر لىموویی دۆست (۹)

(۸) ئەم بەیتە و بەیتی پاشەوھى لە (پ) دا نین.

پەيوەستە: ھەمیشە، بەردەوام. ھەمزانو: ئەژنۆ بە ئەژنۆوھ.

واتە: خۆزگە و داخ و خەفەتم بۆ سالى پار كە پوژ و شەو بەردەوام ئەژنۆ بە ئەژنۆی یارەوھ

دادەنىشتەم.

كە (نم): كا. ھەلەيە.

(۹) مەحرووق دۆل: دۆل سوتاو. ھەكیم: پزىشك. دەوا: دەرمان. تەبەرىد: سارد كەردنەوھ.

واتە: سالم، مەچۆرە لای پزىشك بۆ چارەسەرى دەردى دۆلى سوتاوى خۆت. لە لىمۆى مەمكى

يار بەولاوھ، شتىكى تر نىيە فينكى بەو دۆلەت بىخەشى و گەرمى و تىنوتاوى كەم بىكاتەوھ. زانراوھ

كە لىمۆ تاي لەش كەم دەكاتەوھ.

دەوای (نم): شىفای. بە ھەلە دووبارە كراوھتەوھ. مەحرووق دۆل (نم): مەحروومی دۆل. مەگەر

(نم): بە جوز.

- دهوری ئەم قەرنە لەسەر من بە ستم هات و گوزەشت
سال و مەه، هەرچی حەیاتم بوو، بە غەم هات و گوزەشت (۱)
لەنگەری طایری دەوڵەت لەسەرم طوولی نەبوو،
و هکۆو هەورێی که بجا سایه، بەهەم هات و گوزەشت (۲)
قافلەى عومری گرانمایه له ئیقلیمی وجود
چەند چالاک و سەبوکپەرەو، بە عەدەم هات و گوزەشت (۳)
جوستەنی تیری پەوانت بە نەفەس طوولی نەما
و هک که مان قامەتی پیری که بە خەم هات و گوزەشت (۴)

(*) ئەم پارچەشیعەرە هەر لە بەشی (غزەلای جدیدەى) (مان) دا هەیە.

کێشی عەرۆز: پەمەلی هەشتی مەخبوونی مەقسوور.

(۱) قەرن: سەد سال. مەه: مانگ.

واتە: خولی ئەم سەد سالەم هەر بە ستم کردنی یارم لێ بەسەردا هات و تێپەری. چەند سال و
چەند مانگ لەم سەدەیدا ژیا، هەمووی بە خەم و خەفەتەوه بەسەردا هات و بەسەرچوو.

(۲) لەنگەر: مەبەست وەستانه، و هک لەنگەرگرتی کەشتی! طایری دەوڵەت: بەلندەى بەخت،
دەوڵەت و بەختی شۆبەهاندوو بە بەلندە، یا هەر مەبەستی بەلندەى بەختە که له عەرەبیشدا (طیر
السعدى) بۆ بەکار دێنن! طوول: درێژی. سایه: سیبەر. بەهەم: بەیە کدا.

واتە: بەلندەى بەختەوهرى هەر ئەوێندە لە راستی سەرم نەوێستا و درێژەى نەبوو، و هک
هەورێک پارچەپارچە کۆبیتەوه و سیبەر دروست بکا، بێت و بروا!

(۳) قافلە: کاروان. گرانمایه: بەنرخ، گرانبەها. ئیقلیم: ولات، هەرێم. وجود: بوون. چالاک:
گورج. سەبوکپەرەو: چابوک، تیزڕۆ. عەدەم: نەبوون.

واتە: کاروانی تەمەنی بەنرخم زۆر بە گورجی هاڤه ولاتی بوون و تیز تێپەری، بەرهو جیهانی
نەمان ناوا بوو!

(۴) جوستەن: بزوتن و دەریبەرین. تیر: بالای راستی سەردەمی لاوی. پەوان: راست. بە
نەفەس: بە هەناسەیهک، هێندەى هەناسەیهک. که مان: کهوان. خەم: کهوانی، چەماوه.

واتە: ئەى سالم! که بالای تەمەنی پیری و هک که مان چەماوه هات و رۆی، جم و جوولێ بالای
رێکی سەردەمی گەنجی و هک تیر راست، هێندەى هەناسەیهک درێژەى نە کێشا و رۆژی نەما! بگره

له گوزهرگاهى وجودا به شيتاييكي ته واو
 بو بيابانى عهدهم، مهوكيبي جهم هات و گوزهشت (۵)
 بوو به چين جومله له پيشانييي نامردى به خيل
 له كهفى مهردى سهخى، هه رچى درهم هات و گوزهشت (۶)
 نهشكى "سالم" كه له جوڤشا هه مو خويناوى دلّه
 وهه چ سهيلئ بوو كه وهك رهنگى به قهه هات و گوزهشت! (۷)

رۆزى پيريش نهما، ئه وپش هات و رۆيى!

(۵) گوزهرگاه: رۆزهو. وجود: جيهانى بوون. شتاب: پهله. عهدهم: جيهانى نه مان. مهوكيب:
 سوار يا پياده كانى له رۆيشندا يا وهرى پادشايانن. جهم: جهمشيدى خاوهن شكۆ و دهسه لات.
 واته: بارگه و بنه و تهخت و ته لار و كهش و فشى "جهمشيد" يش، له رۆزهوى جيهانى بووندا، چ
 به پهله به رهو بيابانى نه بوون هاتن و رۆيين. (سالم دلخوشى خۆى داوه ته وه!)
 (۶) چين: چين چيني چرچ ولۆچى ناوچاوان. جومله: هه موو. پيشانى: ناوچاوان، ته ويل. كهف:
 بهرى دهست. سهخى: نان بده، دهست و دل فراوان. درهم: درهم، پاره و پوول.
 واته: هه رچى پاره و پووله له دهستى پياوى بهرچا و فراوانى دهه نه ده هات و چوو. هه مووى
 له ناوچاوانى پياوانى رۆژد و پيسكه دا بوو به چرچ ولۆچ! پيسكه، نهك ته نيا خۆى رۆژه، داخيشى لى
 دى پياوى دهه نه ده دهستى خه لك بگرئ.
 (۷) نه شك: فرميسك. جوڤش: كولان، به دوور نازانئ نه م له جوڤشايه (ده جوڤشا) بووبى و
 هه له هى روونوو سكه ره وه كرديتى به (له جوڤشا). وهه: وشه ي سه رساميه، يانئ ناي! به قهه م:
 درهختيكي بهرز و قايمه، به ريكي خر و سوورى هه يه، داره كه يشى رهنگ سووره و رهنگيكي سوورى
 لى ده ره ده يترئ بو رهنگ كردنى خورى و ئاوريشم. وشه كه له بنه ره تدا (به قهه م) ه، سالم له بهر كيش
 سووكى كر دووه ته وه.
 واته: فرميسكى "سالم" له حالى كولان و گه رميدا هه مووى خويناوى دلّه، ناي هاوار چ
 لافاويكي سوور بوو هات و تى په رى!؟

- له چهمن سه رۆی ره وانم که عه یان هات و گوزه شت
له سروشکم به پوخا جۆیی ره وان هات و گوزه شت (۱)
مه دد و طولیکی نه بوو شه عشه عه یی نامه دی به خت
وهکو به رقی فه له کی، جیلوه کونان هات و گوزه شت (۲)
وهکو شادی نه بوو ئیستی له سه رم، یاری عه زیز
مودده عی، وهک غه می دیرینه، گران هات و گوزه شت (۳)
یار و نه غیاری منن هه ردو که پۆیین پهس و پیش
به عه قه ب فه صلی به هارا سه ره طان هات و گوزه شت (۴)

(*) ئەم پارچه شیعره هه ر له به شی (غزهای جدیده ی (مان) دا هه یه.

کیتی عه رووز: ره مه لی هه شتی مه خبوونی مه قسوور.

- (۱) (ره وان) ی یه که م: مه بهستی ریکه. عه یان: ناشکرا. گوزه شت: تی په ری. سروشک:
فرمیسک. روخ: روومه ت. جۆ: جۆگه. (ره وان) ی دووهم: له به ررۆیشوو، جاری.
واته: که سه رۆی رینکی بالای یارم له چه مه ندا ناشکرا هات و رۆیی، فرمیسکی چاوم وهک
رووبار هات و رۆیی. دیاره سه رو، وهک هه ر دره ختیک، ناوی ده وی.
(۲) مه د: دریزی، ماوه. شه عشه عه: ره ونه ق و دره وشانه وه. نامه دی به خت: مه بهستی نامه ده نی
به خته، هاتنی به خت، یا نامه د هه ر خۆی به مانای به خته. به رقی: برووسکه. جیلوه کونان: به
دره وشاوه یی، به خۆناندنه وه.
واته: به داخه وه شه وق و شادی به خت و هاتم نه وه نده ی نه خایاند، وهک برووسکه ی
هه ره تریشقه ی ناسمان به خۆناندن و ورشه و پرشه وه هات و گورج له چا و ون بوو.
(۳) نیست: راوه ستان، مۆله ت. دیرینه: کۆن.
واته: یاری خۆشه ویستم، هه ر وهک خۆشی و شادی، نه وه نده له سه رم نه وه ستا و له گه لیم نه مایه وه.
دوژمنیش، وهک خه می کۆن، به گران هات و رۆیی و زۆر له سه ر دلم مایه وه!
(۴) پهس: دوا یی. عه قه ب: پاش، دوا یی. سه ره طان: چواره م که لرووی ناسمان، سه ره تای هاوین.
واته: وه رزی نازداری به هار و که لرووی گه رمی تاوداری سه ره تان، دۆست و دوژمنی منن،
وهک چۆن دۆست دیت و گورج ده روا، دوا به دوا ی نه ویش به دکار دیت و ده چی.

- ئەشكى من، چونكى طەراۋەتدەھە بۇ باغى پوخت
 ئەى بەسا شەو لە دو دیدەم سەيەلان ھات و گوزەشت (۵)
 زۆر نىكت لە صفای سینه بە ھەر كەس كە ئوۋاند
 جامەيى صەبرى درى، سینهزەنان ھات و گوزەشت (۶)
 دل ۋەكوو نوقطەيى ثابت لە میان بەستەيى تو
 چەرخى پەرگار صیفت بەس دەوهران ھات و گوزەشت (۷)
 يیرشى تىپى موژەى دى، كە دلّم، روو بە قەفا
 لە پەناى ساپەيى زولفت، بە ئەمان ھات و گوزەشت (۸)

(۵) ئەشك: فرمیسك. طەراۋەتدەھ: رەونەقدەر، جوانى بەخش، ۋەك ئار گولى تىرو
 دەگەشتەتەھە. ئەى بەسا: ئاى چەند. سەيەلان: لافاۋ.

ۋاتە: لەبەرئەھى فرمیسكى من باخى روومەت دەگەشتەتەھە، گريانى من دلّى تو خوش دەكا،
 ئاى چەند شەو فرمیسك بە لیشاۋ دەھات و دەرۆكى.

(۶) نىك: چاكە. جامەى صەبر: كراسى سەبر و ئارام گرتن، لە كوردەۋاریدا دەلین: يەخەى
 خۆى دادرى، كە كىنايەيە لە خۆنە گرتن. سینهزەنان: بەسنگ كوتان.

ۋاتە: كە چاكەيەكى زۆرت لە بىغەلوغەشى و بىگەردى سىگت نیشانى ھەر كەسك دا،
 كراسى نۆقرە و ئارامى دادرى و بەسنگ كوتانەھە دیت و دەروا.

ئىمە ۋاى بۇ دەچىن ئەم ۋشەى (نىك) لە راستیدا (نىكى) بى و بەيتەكە ۋا بووبى «زۆر نىكت
 بە صفای سینه .. تاد» و بە ھەلەى روونووسكەرەھە بووبى بە (نىكت)، چونكە ۋا نەبى بە باشى
 ۋاتای شىعەرەكە بە دەستەھە ناى.

(۷) میان بەستەيى: كەمەربەستەيى، نامادەيى بۇ خزمەتگوزارى. پەرگار صیفت: خوۋ ۋەك
 پەرگار كە دەسوورپتەھە. دەوهران: سوورپانەھە، بىبارى.

ۋاتە: دلّى من، ۋەك خالى ناۋراستى بازنە، نە گۆراۋ و نامادەى خزمەتگوزارى بوو بۇ تو. بەلام
 چەرخى گەردوون، ۋەك پەرگار، ھات و روۋى و سوورانەمىھە ۋە ھەر جارە لە شونىك داینام؛ يا
 مەبەستى ئەھە، ئەگەرچى چەرخى نامەردى بىبار ھەمیشە لەسەر سەرمە، من ھەر نامادەى
 خزمەتگوزارىم بۇ تو و ناگۆرپم و لە جى خۆم.

(۸) يیرش: ھىرش. تىپ: تىپى سوپا. رووبەقەفا: روو بەرەپشت، ھەلگەرەھە ۋەك سوپاى ھەلاتو!

شوینی هەر باقییه ئیستهش له لهطیفیی لهبی تۆ
 دهفعهیی بوو، له خهیاڵا، به دههان هات و گوزهشت (٩)
 خوونبههای ماچی خهیاڵیته، نهگهر ههر سهری من،
 بوو به پا، سهر له پههی تۆ به دهوان هات و گوزهشت (١٠)
 دل که "سالم" بو، له پووی زیوه، طوپرهیی نهدهبهست!
 ئیسته مهجرووحه، له موو موشکفشان هات و گوزهشت (١١)

واته: که دلم هیرشی سوپای برزانگی یاری دی، روو لهسه پشته و ههنگهرایهوه به نیازی
 هیرش، له پهناي سیبهری نهگرجهتدا هات و تیپهپی و تووشی نهبوو. جوانه، برزانگ بهرهودوا
 وهك لهشکری شکاو و ههلاتوو ههلهگهپتهوه، کهچی هیرش دهبا و مالی عاشق کاول دهکا.
 (تیبی) به شیوهی (طیبی) نووسراوه که ههلهیه.

(٩) لهطیفیی لهب: لیوناسکی. دههان: دهم.

واته: تاچه یهك جار بوو، به خهیاڵ، نهك به راستی، لیوی تۆ گهیهته دهمی من و تیپهپی، نهو
 لیوهت نهوهنده ناسك بوو، ئیستایش شوین و نیشانی ماوه.
 (شوینی) به شیوهی (شونی) نووسراوه.

(١٠) خوونبهها: خوینبایی، نرخ. پا: بچ. رهه: ری. دهوان: راکردن، غار.

واته: نهگهر تهنها سهرم خوینبایی و نرخي ماچی به خهیاڵت بچ و به هیچی تر پازی نهی، نهوا
 سهرم به سهری نهما و بوو به بچ و له پیناوتدا هات و چوو، براههوه!
 (١١) زیوه: نارایش و رازاندنهوه. طوپره: نهگرجه. مهجرووح: بریندار. موشکفشان: بۆنی
 میسك بلاوکهروهوه.

واته: نهوسا که دل ساغ بوو، یار رووی خووی به جوانکاری و نهگرجه نارایشت نهدهکرد و
 نهیده رازاندنهوه. ئیستا که برینداره، مووی نهگرجهی بۆنی میسك بلاو دهکاتهوه و دیت و دهپوا.
 مهبهستیه بلتی: من کاتیک ساغ بووم، نهك ئیستا که بریندارم، پیوستیم به بۆن و بهرامه و جوانی بوو.

وهك دوپرډ و عهقيق نه قشه، دوندان و له بي نالت
ميثلي بهرزا په خشه، نه گريجه له سهر خالت (۱)
نارنجي زوله يخايه، گوځي چاهي زه نه خدانت
طه وقي ملي شيرينه، پاوانه وو خر خالت (۲)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، عا، نم، گم) دا هديه. له (عا، نم) دا شهش بهيته، بهيتي شه شهمي له واني تر دا نيه. له (مان) دا پتچ بهيته، سهره تاكهي ((وهك دوپرډ و عهقيق... تاد)) ه و دوا بهيتي ((گهر بيت و نيقاب لادهي... تاد)) ه. به لآم له (گم) دا نو بهيته و تيكه ل به چوار بهيتي پارچه شيعريكي تري "سالم" كراوه، كه -به داخه وه- هه مووي له بهر ده ستدا نيه. (گم) خوځيشي ئاماژه ي به وه داوه كه نهو پارچه شيعره ناته واوه. بويه پشت به ستوو به (مان) و له بهر نه وه ي دوا پتي نيوه ي دووه مي نهو چوار بهيته (نون، ه، ده بي له بنه رته دا دوو غه زهل بووي، ئير لني جو ي كرايه وه و سهر به خو دانرا. ده بي بو تري: ناستاوي "سالم" يش له هيجاندا نيه.

كيشي عهرووز: هه زه جي هه شتي نه خره ب.

(۱) واته: دداني سبي دره خشانته، له گه ل لني نالت، وهك مرواري ورشه دار و ياقيني سووري گرانبه هان، جوان كه وتوونه ته يك و بوونه ته نه خش و نيگار. نه گريجه ي تال تال و جوانت وهك بهر زاي ته ل ته لي كرستان به ده وري خالي كولمتدا په خش و بلاو بووه ته وه، بنياده م نازاني پروا نيته كاميان؟!

عهقيق (عا): فوهه (فوه) كه نالتون و زيوه، نه ميش وانا ده دا، به لآم عهقيقه كه -به تايه تي جو ري سووري- بژ شوينه كه زور له بار تره. نه قشه (عا): نه خشه.

(۲) نهم بهيته له (عا) دا سييه مه.

نارنجي زوله يخا: كه زوله يخاي ژني عهزيري ميسر ژنه كاني ده ورو به ري خو ي خر كرده وه و يووسفي نارده ناويان تا بزنان چ شوخيكه، له وانه يه نارنجي به يه كي چه قويه كه وه دا يته ده ستي ژنه كان، مه به ست له م نارنجي نه وه بووي! يا نارنجي زوله يخا جو ريكي تايه ت و جوان بووه، يان كينا يه يه له مه مكي زوله يخا، بي گومان نه و يش كه م نه بووه!! چاه: چال. زه نه خدان: چه ناگه. طه وق: ملوانكه، گهر دنيه ند، گهر دانه. شيرين: شيريني له مهر فراهادا!

واته: نهو گو ي چه ناگه ته كه چاله كه ي تيدا يه، نارنجي زوله يخايه؛ پاوانه ي بيت و بازي ده ست

گهر دانه ي ملي شيريني فراهاده. دوور نيه نه وه و يشي مه به ست بي كه خر خال و بازي ياره كه ي ده بيته

په نجهت له حهنا مه گره، سووریکي ته لڅ پرهنگه
 خوینی دلی من ناله بو په نجهیی شمشالت (۳)
 بهخ بهخ له قه دی سه روت، چهند دلبر و مه وزوونه؟!
 سهیری که چ شیرینه فیست و گولی ده سمالت (۴)
 گهر بیت و نیقاب لادهی، فیلجومه، دهن دردم
 مه جزوونی سییه هچه شمان، مه جزووی دیدهی کالت (۵)

توقی نه فرتهی و ده چینه گهر دنی شیرین، که هر جارئ تماشای ملی بکا و نهو گهر دانهیه بیینی،
 یاره کهی "سالم" ی بیته وه یاد و خوی له بهر چاو بیتری!

خر خالت (گم): خه لخالته.

(۳) نم بهیته له (م) دا چواره مه.

حنا: خه نه. ته لڅ: دیز. سووری ته لڅ پرهنگ: سووری لیل.

واته: په نجهی جوانت له خه نه مه گره، خه نه سووریکي رهنگ لیلته، به لام خوینی دلی من

سووری وهك عقیقه و شایانی په نجهی زیکي وهك شمالي تویه.

سووریکي (م): شوریکه. شمشالت (م): شمشادت.

(۴) نم بهیته له (ع) دا دووه مه.

مه وزوون: ریک و راست. فیست یا فیس: کلاوی نافرته که نهوسا لیره و قرانی زیوی پندا

داده کوترا، به تاییهت له گهل سهر پیچ و ده سمالت جوانیان لی ده هات!

واته: نای بالای وهك سهرو ریکت چهند دل فرین و ریکوینکه. بروانه چهند شیرین و

له زه ته خشه و چهندت لی جوانه فیس و گولی ده سمالت.

بهخ بهخ (ع): وه وه. (م): نه خ نه خ. هه له یه. فیست و گولی ده سمالت فیست و گولی

(ع): فیس و گول و ده سمالت. (گم): پوانه وو خه لخالته. ده بیته دو باره کردنه وه.

(۵) نیقاب: روپوش، په چه. فیلجومه: که میک، نهك هه موو. دردم: کوتوپر، له هه مان

کاتدا. مه جزوون: خه مبار. مه جزووب: راکیشراو، وهك سؤفی جهزه بی هاتوو. له وه ده چی

یاره کهی "سالم" نم جاره چاو کال بی، نهك چاورهش.

واته: نه گهر بیت و که میک روپوش لا بدهی و چاوی کالت دهر بکه وی، کوتوپر نهوانه ی وا

خه مبار و گیر زدهی چاوی رهشن، واز له چاوی رهش دین، بگره له بیریان ده چینه وه و وهك سؤفی

جهزه بیان لی دی بو چاوی کالت.

بئى رەحم و جەفاكارى بۇ كۆھكەنى غەمگىن
"شېرىن"ى زەمان! ئامان، رەحمى بە پەشىتو خالت (۶)

فيلجوملە، دەبن (نم): مین جوملە ئەبن. دەردەم (عا): يەك دەم: يەكھەناسە و يەككات، گورج.
مەجزوونى (عا): مەفتوونى. (نم): مەجزوونى. (گم): مەحررومى! (نم) مەجزوونى (نم): مەجررووحى.
(مەجزوونى) لە (مان) دا ھەلەھە و (مەجزوونى) راستە. دیدەى كالت (نم): دو موژگان.

(۶) ئەم بەیتە ھەر لە (عا) دا ھەبە و دواین بەیتە.

كۆھكەن: كۆھەلکەن، ناسناوى "فەرھاد"ى بەدبەختە.

واتە: ئەى "شېرىن"ى سەردەم! تۆبى بەزەبى و ستەمكارى دەرھەق بە منى وەك فەرھادى

كۆھەلکەن و خەمبار! ئامان سەد ئامان بەزەبىيەكت بەم پەشىتو خالتە دا بیتە وە.

دواین بەیت لە (نم) دا ئەمەبە:

بیمارى غولامى خۆت، لوطفت لى قوبوول ناكا

بۆ رەسمى عبودىيەت، سا بگرە گۆبى خالت

ئەي طاسى بەدەن پىر فەرەجى لەذدەتى نامت!
وہى داغى دلى خەستە، نەمەك سوودى كەلامت! (۱)
ئەي سونبولى زولفت ھەمەدەم عەطرى مەشام!
وہى زيۋەرى سەرچەشمەيى چەم، قەددى نەمامت! (۲)
ئەي گەردنى جانم بە ئەبەد حەبسى كەمەندت!
وہى مورغى دلى شىفتە پەربەستەيى دامت! (۳)

(*) ئەم پارچە شەئىرە ھەر لە (مان، ق)دا ھەيە. بە پەيتى (ديوانى كوردى، بەرگى يەكەم، ل ۷۷-
۸۰)، ئەمە وەلامى سالھ بۆ شەئىرىكى مستەفا بەگى "كوردى" كە لە سەلیمانىيەوہ بۆى ناردووتە
دەي (شېوہ كەل)ى ناوچەي شارباژىر و بەمە دەستى پىر كوردوہ:

موشتاغە دلم، لەو دەمەوہ چۆلە مەقامت

بۆ بىستى ئەشعارى پىر و خۆشى كەلامت

كەيشى عەررووز: ھەزەجى ھەشتى ئەخرەبى مەكفورفى مەحزوف.

(۱) طاس: كاسە. نام: ناو. خەستە: نەخۆش. نەمەك سوود: ھەر شەك خوتى تى سوورابى،

گۆشتى كەباب كە خوى كرابى و ھەلگىرابى. كەلام: ناخاوتن.

واتە: ئەي ئەو يارە خۆشەويستەم كە دەفرى بەدەنى پىرە لە خۆشى و شادمانى بەتام و لەزەتى

ناوى شىرىنت! ئەي ئەو يارەي كە داخى دلى بىندارم خوى تى ھەلسووراوى قسەتە؛ قسە و

ناخاوتنت خويە، سووراوتە داخى دلى خەستەم. قسە كەي سالم نازار و خۆشيش ھەلدە گرى.

(۲) ھەمەدەم: ھەموو كات. مەشام (مەشام): نەندامى بۆن كردن، لووت و دەماخ. وەي: ئەي.

زيۋەر: زىنەت و نارايشت. چەشمە: سەرچاوہ. چەم: چاۋ.

واتە: ئەي ئەوہى كە ئەگرىجەي وەك سونبول جوانت ھەمىشە عەترى دەماخە و بۆنى خۆشم

ھەر لەوہوہە، جوانى و رازانەوہى سەرچاوہى چاۋى ھەمىشە گىراوم قەدى نەمامى بالاي

عەرەرتە، تۆ سەرچاۋەي و چاۋم دەرازىتەوہ.

(۳) جان: گيان. شىفتە: شىۋاۋ. پەربەستە: بال بەستراۋ، دىل. دام: داۋ.

واتە: ئەي ئەو يارەي كە گەردنى گيانم ھەمىشە بەندى كەمەندى خۆشەويستىتە، ئەي ئەو يارەي

كە پەلەوہرى دلى لانەشىۋاۋى سەردلى شىۋاۋم بال بەستەي داۋى ئەگرىجەتە.

- قاصید له طهرف تۆوه سهلامیگی گه یاندم
- قوربانی وهفای دهم به دهم و جهوری مودامت (۴)
- ئهی جان به فیدای نوکتهیی شیرینی دههانت!
- وهی سهر به نیثاری قهدهمی پهیکی پهیامت! (۵)
- قاصید نییه ئهم پهیکه، یهقین "خضر"ی نهجاته
- بهخشیی به منی مورده حهیاتی له سهلامت! (۶)
- تۆ نیته مهگهر ئارهزویی دیدهنی مههجور
- سا دهی وهره ئهم مهردومهکهی دیده مهقامت (۷)
- با سوچهی بهری کهبکی دهری، نهقشی بهری پیئت
- سا ههئسه بکهن خووش پهوشان مهشقی خهرامت (۸)

(۴) دههان: دهم. نیثار: پایه‌نداز، دیاری له بهریی کهسی بهریژ و خووشه‌یستا فری‌دراو. قهدهم: بچ، هاتن. پهیک: ته‌ته‌ر. په‌یام: نامه، راسپیری.

واته: ئه‌ی ئه‌وه‌ی که گیان به قوربانی ئاخوتی شیرینته، سهر پینشکهش و له‌به‌ریی فری‌دراوی ئه‌و کهسه‌یه که نامه‌ی تۆ دههیتی.

(۵) قاصید: نامه‌به‌ر. دهم به دهم: جار جار، تاوتاو، جاروبار. جهور: سته‌م. مودام: هه‌میشه‌یی. واته: ته‌ته‌ر سلاوینکی له لای تۆوه بچ‌گه‌یاندم، قوربانی وهفای جار جار و سته‌می هه‌میشه‌یت بچ. به‌ئێ، وهفای یار بۆ عاشق کهم و سته‌می به‌رده‌وامه!

گه‌یاندم: ئیمه‌ وای بۆ ده‌چین ئهم وشه‌ی (گه‌یاندم)ه، هه‌له‌ی روونوسکه‌ره‌وه‌یه و راسته‌که‌ی (گه‌یاندم)یه.

(۶) یه‌قین: بچ‌چهندوچۆن، به‌ دلناییه‌وه. خضر: خدری زینده (د.خ). مورده: مردوو. واته: ئهم ته‌ته‌ره نامه‌هیتی ئاسایی نییه، خدری زینده‌یه، گیانی مردوومی به‌و سلاوه‌ی وا له لای تۆوه بۆی هینام، وه‌ک ناوی زینده‌گانی زیندوو کرده‌وه.

(۷) مه‌هجور: وازی‌هینراو، دوورله‌یار، مه‌ردومه‌ک: گلینه‌ی چاو. مه‌قام: بچ و نارامگه. واته: ئه‌گهر نیازی ئه‌وه‌ت نییه ئهم دووره‌یاره وازی‌هینراوه‌ بیینی، وهره مه‌مینه، له گلاره‌ی چاومدا بجه‌سیره‌وه. یا ئه‌گهر تۆ ئه‌وه‌نده بچ‌به‌زه‌ییت و ناته‌وئ دیدهنی منی ده‌ربه‌ده‌ر بکه‌ی، من وه‌ک تۆ نیم، ناماده‌م گلاره‌ی چاویم بکه‌مه شوینی حه‌سانه‌وه‌ت.

(۸) کهبکی ده‌ری: بالنده‌یه‌کی وه‌ک که‌وه، له‌شی سی ئه‌وه‌نده گه‌وره‌تر و ده‌نوکی درێژ و

کوشتت که هموو مونتەظیری شوپشی حەشرن
 قەد دەرڅه: هوویدا که قیامت له قیامت (۹)
 تەئسیری تەعەششوقتە، وەیا وەصفی فلانی؟
 "سالم!" که تکا شەهدی چەکیده له کەلامت (۱۰)

چنگۆلەي بەهێزە، زیاتر له ئێران و چین و ئەفغانستان دەبیرێ. نەقشی بەری پیت: مەبەست شوپشینی یارە. خوۆشپەوش: خوۆشپەوت و بەلارولەنجە.

واتە: سا هەستە بچوولتی، تا خوۆشپەوتان، لارولەنجەداران، مەشقی لارولەنجە لەسەر پەوتی تۆ بکەن و فیژی ببن. هەستە بچوولتی، با کەوی دەری کپنووش بۆ نەخش و نیگاری جی پیت بەری.

سوجدەي: نيمه لامان وایه راستەکەي (سوجدە)یە.

(۹) هوویدا: ناشکرا. قیامت: رۆژی قیامت. قیامت: هەلسانت.

واتە: که هموو دلدارانت کوشت و کەس بە زیندوویی نەمایەو، نیت کاتی رۆژی حەشرە و کوژراوانی دەستت چاوەرێن. بالات راست کەرەو، تا قیامت بەرپا ببی، بەلکۆو ئەمە خودایە بە بیخەتا کوژراوان بە هەقی خۆیان بگەن. سالم مانای لە پووداوی رۆژی قیامت خواستوو، وەك له نایندا هەیه دووجار فوو بە کەرەنا (صوور) دا دەکری: له جاری یە کەمیاندا هەرچی گیانلەبەرە دەمری و دنیا تەخت دەبی، له دووهمیشیاندا خەلک هموو زیندوو دەکرتنەو و حساب و کیتاب دەست پێدەکا. یاری "سالم" بە چاو و بە ناز هەمووانی کوشتوو، جا داوای لی دەکا بالایشی بنویتی، تا قیامتە کەیشی بەرپا ببی.

کوشتت: نيمه پیمان وایه (کوشتەت) راستە، واتە کوژراوە کانت هموو بە هەستانەوت راست ببنەو و رۆژی قیامتت بی.

(۱۰) شەهد: هەنگوین، چەکیده: رینگال.

واتە: نەری سالم! ئەو مەسەلە چیه که رینگالی هەنگوین له قسەت دەتکی؟! کاری عیشقە کەتە، یا کاری وەسفی یارە که قسەتی کردوو بە رینگالی هەنگوین؟! نيمه دەلین: هی هەردووکیانە. شیعەرە که تیکرا ناسکە.

تەئسیری (ق): تەئسیری.

تالانی سەر و مالم چاوی رهشی فهتتانت
پابهندی دل و دینم گیسوویی پهریشانت (۱)
وهك خهنجهری ذی جهوشه ن تا پوژی حهشر دهتکئی
خوینی دلی مه ظلوومان بهو خهنجهری موژگانت (۲)
بوچم دهوی ئه و قیبله، گهر نهیکه مه خاکی ریئت
پوچم به چ مه صرفه دئی، گهر نهیکه مه قوربانته؟! (۳)
لهب تیشنهیی ماچیکه لهو دامه نی پاکئی تو،
مانع مهبه لهم خیره، دهستی من و دامانت (۴)

(*) ئەم چوار بەیتە هەر له (گم) دا ههیه، -وهك وترا- تیکه ئی پارچه شیعی پشوو تر کراوه.
کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی نهخره ب.

(۱) فهتتان: فیتنه باز، نازاوه گێژ. پابه ند: پێوه به سزاو، نهوه ی که پئی پئی به سه رته وه. کورد
ده ئی: پێوه ند، که زیاتر بو و لاخی به رزه به کار ده هێری.
واته: تالانکه ری سەر و مالم چاوی رهشی نازاوه گێژته. زنجیری دل و دینم تاتای نه گریجه ی
نالۆز و پهریشانه.

(۲) ذی جهوشه ن یا (ذی الجوشن): خاوه ن کراسی زریدار که له جهنگدا بیوشی. جهوشه ن:
کراسی زریدار.

واته: تا روژی قیامت خوینی دلی ستهمدیوه کان له خهنجهری برژانگت، که وهك خهنجهری
پیاوی جهنگی کراسی زری له بهر تیژ و جهر گیره، دهتکئی.
(بهو خهنجهره ی)، نه گهر (لهو خهنجهره ی) بووایه، تهواوتر ده بوو.

(۳) واته: من نهو قیبله یه م بوچییه؟ بوچی رووی تی ده که م، نه گهر نهیکه مه راگوزار و خاکی بهری
پیت؟! گیام به که لکی چ جوژه خه رجه یه ک دیت، نه گهر نهیکه مه قورباننی ریئی تو؟! به راستی، که له
(قیبله) دوو دلین، به دوور نازانری (قهیره) بووین، واته: من نهو قهبره م بو نهوه یه بیته راگزه رت .. تاد.

(۴) واته: لئو تینووی ماچیکئی داویتی پاکئی تویه. دهستم به دامیت، ری له م خیره مه گره،
نه بادا له تینوواندا بمرم و خوینم بیته ملت!

(لهو دامه نی پاکئی تو)، نه گهر (لهو دامه نه پاکه ی تو) بووایه، جوانتر ده بوو.

پايگرت به ستم ديسان چاوي رهشي فهتتانت
بؤ قهلبی دلی زارم صهف صهف صهفی موژگان (۱)
ناشوفته گيیى دوران کوللهن له دلّم قهیده
سهودايیى پهریشانم بؤ زولفی پهریشانت (۲)
تیری موژه قاتيلمه، خوت دور به له نهزدیکم
وا چاکه نه بی خوينم ئالووده به دامانت (۳)
دل ساکینی گيسووته، رههجویه له ناو ظولمهت
تا ئابی به قا مابى لهو چاهى زه نه خدان (۴)

(*) نهم پارچه شيعره ههر له (م، پ) دا ههیه.
کيشی عهرووز: ههزه جی ههشتی نه خره ب.
(۱) فهتان: فيته باز. قهلبی دل: ناو جهرگه ی دل. صهف صهف: ريز ريز. موژگان: برژانگ.
واته: ديسان چاوي رهشي فيته بازت به ستمکاري تیری برژانگه کانتی بؤ دلی پهریشانم
پايگرت، تا تيربارانی بکا.
(ديسان) ی نيوه به يتی يه کهم له (م) دا که وتوه.
(۲) ناشوفته گي: شيواوی و شپرزهی. دوران: سهردهم و زهمانه. کوللهن: به ته وای. قهیده:
نووسراوه. سهودا: گرفتاری نهوین.
واته: به سه رهاتی شيواوی دور و زهمانه، سه رپاکی له دلّمدا توّمار کراوه. گرفتار و پهریشانی
نه گريجه ی شيواوی توّم.
کوللهن (م): يه کسه ر. سهودايی (پ): سهوداوو. دروستره.
(۳) موژه: برژانگ. قاتيل: بکوژ. ئالووده: تیکه ل. دامان: داوین.
واته: تیری برژانگی تو کوشتوومی. له بهر نه وه خوتّم لی به دوروور بگره، تا توّبالی خوين رشتنی من
نه که ویتنه نه ستوت.
(۴) ساکين: دانیشتوو. گيسوو: نه گريجه، زولف. رههجو: به دوای پيدا گه رپاو. ظولمهت:
تاریکی. ئابی به قا: ناوی ژيان. چاه: چال. زه نه خدان: چه ناگه.
واته: دل له ناو تاله کانی نه گريجه تدا جيگيره، له ناو تاریکی مووه کانتدا خه ريکی گه رانه به دوای
رپدا، تا بگاته ناوی ژيانی ناو چالی چه ناگه ت.

دووههفتهمه هی من تۆی، دوو ههفتهیه مهستووری
 بئی، چاکی نیقاب لاده بۆ عاشقی چهیرانت (۵)
 بهدگۆ! به بهدی کردمته بهدنامی هه موو عالم
 سا لاده له من ئیتر، توو مهصحف و ئیمانته (۶)
 وهك بولبولی شۆریده م بۆ لیوی وهکوی غونچهته
 پهروانهیی بئی پهروام بۆ عاریضی رهخشانت (۷)
 سا حهرفی دوعاخوانته گوی بگره، بلی ئامین
 جان و دلی "سالم" بئی، قوربانی دل و جانته (۸)

له ظوئمه تدا (پ): له ناو ظوئمهته.

(۵) دووههفتهمه: مانگی چوارده. مهستووری: داپۆشراوی. بئی: وه ره. چاگ: چمک، لا.

نیقاب: سه ریۆش، روویۆش.

واته: تۆ مانگی چواردهی منی، دوو ههفتهی سه رهتای مانگه تۆ دیار نیت و داپۆشراوی. وه ره

لایهکی روویۆشه کهته بۆ عاشقی سه وداسه ری خۆت لا به.

(۶) بهدگۆ: دووزمان، زمان خراب. بهدنام: بهدناو و ده مپیس. مهصحف: قورئان.

واته: ئەهی بهدکاری دووزمان، تۆ ناومت به خراپه کاری و بهد له باره وه وتن له ناو خه لکدا

زرا ئند. توو قورئان و باوه رته خۆتم ئی لا به.

کردمته (پ): کردم. سا لاده له من ئیتر (پ): سا لاده ئیتر لیمان. مهصحف (پ):

مهذه ب. (وی پتوه نندی نیتان (مهصحف) و (ئیمانته) له (تم) دا کهتوه.

(۷) شۆریده: په ریشان و شیواو. عاریض: روومهته. رهخشان: دره وشاوه و رازوه.

واته: وهك بولبولی سه رلی شیواوم ئی هاتوه بۆ مژینی خونچهی ده مته، وهك پهروانهیه کی بئی باک

به دهوری مۆمی دره وشاوهی روومه تدا ده خولیمه وه.

عاریضی رهخشانت (پ): شوعله یی روخسارت. دروستزه.

ئیمه لامان وایه ئەم وشه ی (رهخشانت) له ناخری ئەم بهیته وه جتی خۆی نییه و وشه یه کی تر

بووه، به (...انت) دوایی هاتوه بۆ هاو جووتی له گه ل ناخری بهیته کانی تر و به هۆی هه له ی

روونووسکه ره وه گۆراوه.

(۸) حهرف: قسه. دوعاخوان: دوعا خوین، دوعا ی خیر کهر. گیان: گیان.

واته: گوی بگره له دوعا و پارانه وهی من و بلی ئامین. گیان و دلی سالم ببه قوربانی دل و گیانی تۆ.

دهناسی قاتیلی دل، گهر نیگهه کهی سووی موژگان
ئه دا که خوونبهها، سا بۆسهیی، دهستم به دامانت (۱)
ته او نابئ له سهودای عاریضت بو دل، گرفتاری
له داوی طوربه بهریوو، کهوته نیو چاهی زهنه خدانت (۲)
که فهن پیراهه نم بیئت و مهشون زهخم، وهصیهت بی
بهخوون نالووده نازادن له مهحشهردا، شهیدانت (۳)
سهرم، ئه ووهل قهدهم، دانا له سهه کووچهی رههی عیشقت
دل و دینم به یه غما چوو له سیحری چاوی فهتانت (۴)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، عا، ف، غ، کم، ق، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی ته او.

(۱) نیگهه: ته ماشا، لاکردنه وه. سوو: لا. موژگان: برژانگ. ئه دا که: جی به جی بکه.

خوونبهها: خوئنبایی. بۆسه: ماچ. سا: دهی سا، که واته.

واته: ته ماشایه کی برژانگه کانی خۆت بکهی، دهزانی کی دلمی کوشتوو و بردوو به؟ دهی سا
دهستم به دامنت، خوئنبایی دلهم بدهری که ماچیکه. به لام چون ده توانی پروانته برژانگی خوی.
له وانیه (ته علیق به موسته حیل بی).

قاتیلی (گم): قهتلی. سا بۆسهیی (عا): بۆسهیی، لهنگ دهیی! (ق): یهک بۆسه. به دامانت
(گم): دامانت. لهنگ دهیی.

(۲) سهودا: عیشق. عاریض: روومهت. طوربه: ئه گرچه، زولف. چاه: چال. زهنه خدان: چه ناگه.

واته: دل هه رگیز له گهرو دهیی عیشق و سهودای روخسارت رزگار نابئ، که له داوی
ئه گر بجهت بده دهیی، ده که وینه چالی چه ناگه ته وه!

(۳) پیراهه: کراس. بهخوون نالووده: خهلتانی خوئین.

واته: وهسیت بی، با ههه کراسه خوئناوییه کهم کفنم بی و برینه کهم مهشون. ئه وانیه که
خهلتانی خوئین و شهیدی عیشقن، رۆزی ههشر نازادن و کهس حهقی به سهه ریانه وه نییه.

وهصیهت بی (غ): دهمی مه رگم. خوون (گم): خوئین.

(۴) نهم بهیته و بهیتی پاشه وهی له (عا، غ) دا پاش و پیشن، له (ج) یشدا شه شه مه.

یه غما: تالان. فهتانت: نازاوه گهیری، فیتنه باز.

بهريم يه كسهر له نيغمه تهایی فیردهوسی، له دونیادا
 كه‌ره‌م كه‌ی گهر به من لیمویی پوستانت له بوستانت (۵)
 ده‌پرسی گهر له مه‌هجوورت؟ به په‌يكانی موژت سه‌وگه‌ند:
 خه‌میده‌قاهه‌ته "سالم"، كه‌مان‌ناسا، له هيجرانت (۶)

واته: يه‌كه‌م هه‌نگاوی ژيانم سه‌رم له رتي كۆلانی عیشتدا دانا، دل و دینم به هوی جادووی
 چاوی نازاوه‌گيرته‌وه به تالان چوون.
 عیشت (ف، ج، غ، ق): عیشتا.
 (۵) نه‌م به‌پته له (مان، ق) دا نیه.

به‌ری: بی‌به‌ش. نیغمه‌تها: كۆی نیغمه‌ته، رۆزی. فیرده‌وس: به‌هه‌شت.
 واته: نه‌گهر له‌م دنیا‌یه‌دا لیمویه‌کی مه‌مکتیم له باخی سنگت بی به‌خشی، هه‌رچی ناز و
 نیغمه‌تی به‌هه‌شته‌نامه‌وی و لبي به‌ری ده‌م!

به‌ريم يه‌كسهر له نيغمه‌تهایی (ف، ج، كم): به‌ريم مه‌حشر له نيغمه‌تهایی. (گم): به‌ريم مه‌حشر
 له نه‌غمه‌تهایی. كه‌ره‌م كه‌ی .. تاد (عا، ف، ج، غ): كه‌ره‌م كه‌ی گهر به من لیمویی بوستانی له
 بوستانت. (كم): كه‌ره‌م نه‌كه‌ی نه‌گهر به من لیمویی بوستانی له بوستانت. نه‌مانا‌یه و نه‌كیش!
 (گم): كه‌ره‌م گهر پيم نه‌كه‌ی لیمویی بوستانی له بوستانت. مانا‌كه‌ی ناته‌واوه.
 (۶) سه‌وگه‌ند: سویند. خه‌میده: چه‌میره. كه‌مان‌ناسا: وه‌ك كه‌وان.

واته: نه‌گهر له حالی عاشقی دوورت ده‌پرسی، سویند به تیری برژانگت، بالای "سالم" به
 دووریت وه‌ك كه‌وان چه‌ماوه‌یه.

ده‌پرسی (كم): نه‌پرسی. سه‌وگه‌ند (گم): سه‌وگه‌نه.

هه میسان له ته جهرگم، به یادی تیری مورگانگ
سهراسیمه له بهر فیکری ئیشاره‌ی چاوی فهتقانت (۱)
سییه‌هرۆژ و پهریشانم له قهیدی سیلسیله‌ی زولفت
گپری خسته دلم، دیسان، خهیالی له‌علی خهندانت (۲)
به شهرحی میخنه‌تی دووری، دلی سهختت ده‌سووتینم
له‌پاش دهردی جودایی، گهر بيم يهك شهو به میهمانت (۳)

(*) نهم پارچه‌شیره له (مان، ق، نم، پ) دا هه‌یه. له (مان، ق) دا، ههر پینج به‌یته.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) نیوه‌ی دووه‌می به‌یتی دووه‌م له (مان، ق) دا خراوه‌ته سهر نیوه‌ی یه‌که‌می نهم به‌یته و دوو

نیوه‌که‌ی تر که‌وتوه.

سه‌راسیمه: سهر‌گهردان.

واته: دیسان جهرگم به یادی تیری برژانگه‌کانت له ته له‌ت بووه. نه‌وه‌نده بیرم له نیگای چاوی

فیتنه‌گپرت کردووه‌ته‌وه، سهر‌گهردان بووم.

(۲) سییه‌هرۆژ: رۆژره‌ش، به‌خت‌ره‌ش. قهید: زنجیر. سیلسیله: زنجیره. له‌عل: لیو، کینایه‌یه له

لیوی سووری یار. خهندان: به‌پیکه‌نین.

واته: له‌ناو زنجیری پیچ‌ولووولی نه‌گره‌جته‌دا پهریشانم و رۆژم لی تاریک بووه. خهیالی لیوی

به‌خنده‌ت ناگری به‌رداوه‌ته دلم.

ده‌شتی (گری) به (گری) یش بخوینرته‌وه، واته نالۆزی و په‌شویوی خسته دلمه‌وه.

(۳) نهم به‌یته له (مان) دا چواره‌مه و له (ق) یشدا نییه.

شهرح: لیکدانه‌وه. میخنه‌ت: مه‌ینه‌ت. شه‌با: شه‌وان. هه‌جران: لیک‌دووری. میهمان: میوان.

واته: نه‌گهر شه‌ویک، پاش شه‌وانیکی زۆری لیک‌دووریمان، بيمه میوانت. وه‌ك چۆن دلی خۆم

سووتاوه، دلی تۆیش به باس‌وخواسی مه‌ینه‌تی دووری تو ده‌سووتینم.

دلی سهخت ده‌سووتینم (پ): دل‌ت وه‌ك خۆم ده‌سووتینم. (نم): دلی سهخت نه‌سووتینم.

دهردی جودایی (پ): شه‌بهایی هه‌جران. بيم يهك شهو به میهمانت (پ): بيم يهك شه‌ب به میهمانت.

له گهال من جهوری خوت كهه بوو، ره قیبیش بوو به هه مپازت!
 ده خیل فیرعه ونی عه صری خوت! مه كه سا گوئی له هامانت (۴)
 له ههر سوو حاصیله ظولمهت، رهه نه ندهر رهه له گیسووتا
 ده سا ناوی حه یاتیش وا له ناو چاهی زه نه خدانت (۵)
 نه گهر خوین ئاستینت تهر نه كا، نهی خوسره وی خوبان!
 ده زیبی سهر له مهیدانا به بازی گوئی چه وگانت (۶)
 دلئی پهروانه وارم، حه سره تا، عومری چ کوتا بوو؟
 به نه ووهل شعوله سووتانندی، چراغی رووی ره خشانن (۷)

(۴) نهم بهیته له (مان، ق) دا نییه.

هه مپاز: هاوراز. هامان: وهزیریکی خراپه کاری فیرعه ون بوو، به لاریندا دهیرد و خراپه یی ده کرد.
 واته: سزا و نازاری خوت بهرامهر به من كهه بوو، وا هیی به دکاریشت کرده سهرباری.
 ده خیلتم: تو فیرعه ونی سهرده می خوتی، گوئی له "هامان" مه گره كه ده تختاه ناو داوی خراپه کاری.
 مه كه سا (نم): له كه سا. هه لهی نووسینه.

(۵) ههر سوو: ههر لایهك. ظولمهت: تاریکی. رهه نه ندهر رهه: ری به ناو ریندا. گیسوو: زولف.
 واته: ریگه به ناویه کداچوه کانی ناو نه گریجهت، له نه جامدا له هه موو لایه كه وه به تاریکی
 ده گهن. ناوی ژیانیش له ناو چالی چه ناگه تدایه.

(۶) ئاستین: قولئی کراس و كهوا. خوسره وی خوبان: شای جوانان. ده زیبی: ده پرازیته وه و
 جوان ده بی. بازی چه وگان: یاری گۆچان.

واته: نه گهر بهر له سهر برینم قولئی کراس و كهوا كهت هه لئه كهی، خویناوی ده بن و یاریت یی
 ناکری به سهرم. جا چونكه منیش دهمه وی له مهیدانی یاری گۆ و گۆچاندا یاری به سهرم بکهی،
 پیشتر قولئه کانت هه لئه كه با خویناوی نه بن.

به بازی (ق): به یادی. (پ): بیته.

(۷) نهم بهیته و دوو بهیته پاشه وهی له (مان، ق) دا نین.

پهروانه وار: وهك پهروانه. حه سرهت: داخه كهه. کوتا: کورت. چراغ: چرا. ره خشان: دره وشاوه.
 واته: به داخه وه، تمه نی دلئی وهك پهروانه سووتام زۆر کورت بوو! چراغی رووی گهش و
 دره وشاوهت به یه كهه بلنسه و گر هه لپرووزاند و سووتانندی.

- دوباره زهخمى دل موشتا قه بۇ تىرى نىگاھت، دەى
 له عىشوت ئاوى زهھرى چىشتىن، گەر نووكى پەيكانت (۸)
 بەبى تۇ زىندەگىم ناوى، له دوورى تۇ حەيات مەرگه
 له دەستم بەرمەدە دامەن، وەرە دەستم بە دامانت (۹)
 مەرامى خاطرى ئەغيارە رەفتارت لەگەن "سالم"
 بە مېئلى عەھدى دونىايە وەفاوو عەھد و پەيمانن (۱۰)

- (۸) زەخم: زام، برىن. موشتا ق: پەرۆش. پەيكان: سەرەتير.
 واتە: ئەگەر نووكى سەرەتيرى روانىنن زەھراوى لە عىشوت و نازى تۇ چىشتىن، برىنى دل
 دىسان پەرۆشى ئەوھە لاي لى بکەبتەوھ و بىكولىتتەوھ.
 (۹) زىندەگى: ژيان.
 واتە: ژيان مەرگه ئەگەر تۆم لى دوور بى، بۆيە ژيانى وام ناوى. سا دەستم بە داوئىنن، دەستم
 لە داوئىنن مەكەرەوھ. ژيانم بەبى تۇ ناوى، لە كاتىكدا ژيان و ھەلگەردن بەبى تۇ ئەستەم و مردنە.
 پەنام بۆ تۇ ھىناوھ، دەستم لە داوئىنن مەكەرەوھ.
 حەيات (پ): ژيان. بەرمەدە دامەن، وەرە (نم): بەرمەدە دامان، وەرە. (پ): دامەنم بىن بەرمەدە.
 (۱۰) مەرام: مەبەست، ئامانج. خاطر: دل.
 واتە: رەفتارى تۇ لەتەك "سالم" واى نىشان دەدا كە ناحەز و بىگانە چىيان دەوى، تۇ وا دەكەى.
 وەفا و بەلئىن و پەيمانى تۇ، وەك ھىى دنيا وەھايە.
 ئەغيارە (نم): ئەغيار بە. ھەلەيە. وەفاوو عەھدى (ق): وەفاوو طەبعى. (پ): وەفا و پەيوەندى.

موسهلسهل هاته سهر دؤشت، به بازی، زولفی چهوگانت
له حلقه‌ی جدهوه‌ی خه‌میا، ده‌لئی گۆی عاچه پوستانت (۱)
نیشانه‌ی فه‌تییبه وه‌ختی هه‌زیمه‌ت له‌شکری غه‌مزه‌ت
شکسته بو‌ دلئی عاشق صه‌فی به‌رگه‌شته‌موژگانت (۲)
له باغا غونچه دل‌ته‌نگه له‌ حه‌سره‌ت غونچه‌یی لیوت
گه‌ریبان چاک پوواوه گول له به‌ر شه‌وقی گه‌ریبان‌ت (۳)

(*) نهم پارچه‌شعیره له (مان، ق، نم، پ) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌وار.

(۱) موسهلسهل: به زنجیره. دؤش: شان. بازی: یاری، گه‌مه. چهوگان: گزجان. قه‌ید: زنجیر.

خه‌میا: چه‌ماوه‌یدا. عاج: ئیسقانی فیل. پوستان: مه‌مک.

واته: نه‌گریمه‌ت، چین چین به‌ یاری و ده‌ستبازی هاته سهر شانت. گۆی مه‌مکت له‌ناو زنجیری
پنج و لوولی نه‌گریمه‌تدا ده‌لئی گۆیه‌که له‌ عاج دروست کراوه.

له حلقه‌ی جدهوه‌ی (پ): له قه‌یدی حه‌لقه‌یی.

(۲) فه‌تییبه: سه‌رکه‌وتیه‌تی. هه‌زیمه‌ت: به‌زین، شکان. شکست: شکان. صه‌ف: ریز.

به‌رگه‌شته: کشاوه‌دواوه، هه‌لگه‌پراوه. موژگان: برژانگه‌کان.

واته: له‌شکری غه‌مزه و نیگای چاوت نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتی له‌ کاتی به‌زیندا پتوه دباره. ریزی

برژانگی گه‌پراوه‌دواوه‌ت، مایه‌ی تیشکانه بو‌ دلئی عاشق.

شکسته بو‌ (پ): شکا تیی. صه‌فی به‌رگه‌شته‌موژگانت (پ): که وه‌رگه‌پراوه موژگانت.

(۳) نهم به‌ینه له (نم) دا چواره‌مه.

گه‌ریبان چاک: یه‌خه‌دادراو. چاکی: کراوه‌یی.

واته: خونچه‌ی باخ له‌ داخی خونچه‌ی لیوی تو که گۆی هونه‌ری لی بردووه‌ته‌وه، دلئی ته‌نگه.

گول، له به‌ر رووناکی یه‌خه‌ی کراوه و به‌ده‌ره‌وه‌ی تو‌دا که تووکی روواوی سهر سینه‌تی ده‌رخسترووه،

له‌ت‌له‌ت بووه. مه‌به‌ستی، یه‌خه‌ی کراوه و له‌ت‌له‌تی گول و لیک‌جیایی په‌ره‌کانیه‌تی.

گه‌ریبان چاک پوواوه (نم): گه‌ریبان چاکه هه‌ر سوو. شه‌وقی (نم): چاکی.

له لای من زولفی تو یه باعیثی ناشوفته گیی دنیا
 نه ماوه فیتنه بو عالم، به غهیرهز چاوی فهتتانت (۴)
 ئومیدی دل نه ماوه تا حهشر نازادی قهیدت بی
 طهلیسمی بابله، جانا!، مه گهر چاهی زه نه خدانت؟! (۵)
 حوبابی ئاو موبه ددهل بوو به ئەصلی به یضهیی قومی
 له حهسرهت عهکسی سایهیی قامهتی سهروی خهرامانت (۶)
 سوله یمان نهیده کرد ئەسراری خاتهم قهت له گه ل سوخره
 ئەگهر له و هخته دا ظاهر ده بوو، له علی به ده خشان (۷)

(۴) باعیث: مایه، هۆ. ناشوفته گی: شیواوی. غهیرهز: جگه له. فهتتان: فیتنه گیر.
 واته: من بيم وایه نه گریجهی تو بوو ته هۆی شیواوی دنیا. جیهان، له چاوی فیتنه گیر تو
 به ولاره، هیچ شتیکی تری مایهی ناشوب نانهوهی تیدا نه ماوه.
 (۵) طهلیسم: تهلیسم، پارچه کاغز یا مهعهه نیکه جادوو گهر یا فالچی هیل یا خسته یا پیت و
 وشهیی له سهر ده نووسی و بی وایه که سیک یا شتیک ده پارێزی، یان مرۆف له به لا و نازار دور
 ده خاتهوه. جانا: گیانه. چاه: چال. زه نه خدان: چه ناگه.
 واته: دل ئومیدی ئهوهی نیه تا رۆژی حهشر له کۆت و بهندی تو ده رباز بی. گیانه چالی
 چه ناگهی تو تهلیسمی بابله، ئهوی تێ بکهوی، لێ رزگار نابێ.
 حهشر (پ): به حهشر. لهنگ ده بی.
 (۶) ئەم بهینه و بهیتی پاشهوهی له (مان، ق) دا نین.
 حوباب: بلقی ئاو. موبه ددهل بوو: گۆرا. به یضه: هیلکه. خهرامان: به له نجه ولار.
 واته: بلقی ئاو له داخ و عهز رهتی سیبهردانهوهی بالای سهرو شیوه و به له نجه ولاری یار، گۆرا
 به هیلکهی قومی که له سهر سهروی بالای یار ده نیشیتهوه.
 (۷) سوله یمان: حهز رهتی سوله یمان که پایهی پتعه مبهیری هه بووه و خودا بای خستوه ته
 خزمهتی و له زمانی ئاژه لان تی گه یشتوه. ئەموسیتله یه کی بووه، نابی له سهر نه خش کراوه و بهو
 هۆیه وه حوکمی به سهر مرۆف و په ری و بالنده و درنده دا کردوه. ئەسرار: کۆی سپ، نهی.
 خاتهم: ئەموسیتله. قهت: هه رگیز. سوخره: بیگاری بی کراو. ظاهر ده بوو: ده رده کهوت. له علی
 به ده خشان: کینایه به له لئوی سوور.
 واته: حهز رهتی سوله یمان، ئەگهر لئوی سووری تو ده ربکه و تابه، حوکمی نه نگوستیله که بی له گه ل

به غهیرهز جانفشانی، فیکری هیچ ناکا دلی "سالم"
به عهفوا بهرمده، تووبی و خودا، دهستم له دامانت (۸)

داماوان نهدهخسته کار.

نهدیه کرد (نم): نهینه کرد. وهخته دا (نم): وهخه دا. ههلهی نووسینه. (پ): حینه دا. دهبرو
(نم): نه بوو.

(۸) به عهفوا: به خورایی.

واته: سالم، له گیان بهخت کردن بهولاره، بیر له هیچی تر ناکاته وه. له رتی خودادا به خورایی
دهستی له کهمه رت بهرمده.

به عهفوا (ق، نم): به نهفوا. ههلهیه. تووبی و خودا (نم): تووبی خوا.

میرزا! وەرە لیم لادە، دەستی من و دامانت
 ئەیمەن مەبە لیم، نەك بیم یەك دەفە بە مەیدانت (۱)
 تۆ قازیی و من شاهین، مەقپینە بە دەورمدا
 نەك حەملە بەرم، رۆبەم چەنگەل لە چیقڵدانت (۲)

(*) ئەم پارچەشیعەرە هەجووبابەتە لە (مان، ف، کم، گم)دا هەیدە. سەرباسەکەیی لە (مان)دا:
 (رقعەایست بمیرزا سلیمان سراج نوشتەام، یانی پارچەیدەکە بۆ میرزا سلیمانی زیندرووم نووسیوە.
 ناسناوی "سالم" لەم پارچەشیعەرە داشۆرینەشدا نیە. "گیوی موکریان" لە چاپەکەیی خۆیدا نووسیوە:
 (("سالم" ئەمەیی خوارەووشی لە بارەیی میرزا "سلیمان"ی زیندرووی هەستیار داناوە،)) نامازەیکەیی وای
 تێدا یە کە کابرا شاعیر بووی. رۆژنامەیی (تینگەیشتی راستی، ژ ۲۲، ۱/۴/۱۹۱۸، ل ۲-۳) لە بابەتی
 (ئەدەبیاتی کورد: سالم)دا نووسیوە: ((سالم لەگەڵ میرزا محەمەد سەرراج کە ئەویش لە شووعرای کوردە،
 موشاعەرەیکەیی رەندانەیی خۆشی هەیی)) (بروانە: رۆژنامەیی تینگەیشتی راستی ۱۹۱۸-۱۹۱۹ یە کە مین
 رۆژنامەیی کوردی لە عێراق، نامادە کردنی رەفیع سالح و سدیق سالح، هەولێر، ۲۰۰۷، ل ۵۶-۵۷،
 پرۆژەیی هاو بەشی بنکەیی ژین و دەزگای ئاراس).

کیشی عەرۆز: هەزەجی هەشتی ئەخرەب.

(۱) ئەیمەن: دلنیا و بی ترس.

واتە: میرزا - دەستم بە داوینت - خۆتم لێ لادە، ئەمین مەبە لیم و وا مەزانە لیت بی دەنگ دەم.
 نەوێک جارێکیان رەق مەستی و بیمە مەیدانت، بە داشۆرینیکەیی لەمە خەست و خۆلتەر داتشۆرم.

(۲) قاز: قەلەرەش. شاهین: بازی شکاری. رۆبەم: بیهەمە ناو. چەنگەل: چنگال، چنگ.

چیقڵدان: چیکڵدان، ئەندامی دان تێدا کۆ کردنەووی باندە.

واتە: تۆ ناتوانی خۆت لەبەر شالۆی مندا بگری، مەردی ئەم مەیدانە نیت. تۆ قەلەرەشی و من
 بازی شکاری، بە دەورمدا مەقپینە و توورەم مەکە، نەبادا لە ناکاودا پەلامارت بەدم و بە چنگ
 چیکڵدانەت دەربهینم!

تۆ قازیی و من (کم): تۆ قاز و ئەمن (گم): تۆ قاز و ئەمن. ((مەقپینە)) زۆرتەر بۆ قەل لەبارە. جگە
 لەو، قاز بیروییە، بۆ مەلەتیی باز ناشی، بەلام قاز بی شەرمە، لەوانەییە بتوانی توورەیی بکا! بە دەورمدا
 (گم): بە دەورەمدا! رۆبەم چەنگەل (ف، کم، گم): گیر کەم چنگی.

من طوغرول و تو صعهوه، قهصدم ئەمهته ناگاہ
 میخەلب لەسەرت گیر کەم، دەرچی لە عەقەب جانت (۳)
 من شیرم و تو گاوی، شەپراپی و ناترسی!
 جوستەن کەم و بشکینم، وەك ئەهە مو ئیسقانت (۴)
 بۆ من قەلەمه نێزە، بۆ تو سیپەرە دەستگا!
 بۆ تەجرەبە، با لی دەم یەك حەریه لە قەلغانت (۵)
 نووکی قەلەمم تیزە وەك نیشی درەفشی تو
 سووھانزەدەیه فیکرم وەك گازی بوپرانت (۶)

(۳) ئەم بەیتە لە (ف)دا چوارەمە.

طوغرول: جۆرە بالندەیهکی شکاری لە توخی بازە. صعهوه: چۆلەکی بچووک (فیسقه). ناگاہ: لە ناوختدا، یا ناگا: نەکا، نەوه کا، نەبادا. میخەلب: چرنووک، چنگ. عەقەب: دوا، مەبەستی پاشیەتی!
 واتە: من بازی شکاریم و تو چۆلەکی بچووک، مەبەستم ئەویە خۆتم ئی لادە، نەبادا چنگ لە سەرت گیر بکەم و گیانت لە پاشتەوه دەربچێ و جیق و فیت دەربهیتم.
 ناگاہ (گم): ناگا. سەرت (ف): بەرت. (گم، گم): بەزت! هەلەئی نووسینە. جانت (گم): گیانت.
 (۴) ئەم بەیتە لە (ف)دا سیەمە.

شەپراپی: شەرائی و چەتوونی. جوستەن: راپەرین، هەلەمتی گورج. ئەهە: نەهە، قەمیش.
 واتە: من شیرم و تو گاوی شەرائی، ناترسی لیت راپەریم و وەك نەهەیی وشك ئیسك و پرووسکت وردوخاش بکەم؟!
 (۵) دەستگاہ: دەزگا، ئاستیکی سەریانی نیمچە چەماوێ، زیندروو و کەوشدروو و کلاشکەر لە بەردەستی خۆیاندا دایدەکوئن و تیلەمەقایش و شتی وای لەسەر دەپرن و ریکی دەکەن. حەریه: نێزە، سونگی.

"سالم" دەلی: قەلەمی من نێزە جەنگە و قەلغانی تو دەزگا هیچە کەتە! یانی من شاعیری راستەقینە و قەلەمبە دەستم، جەنابیش زیندرووی، نەك شاعیر. تو دەزگا و من قەلەم! هەر بۆ تاقیکردنەوه، با نێزەیهك بگرمە قەلغانە کەت، بزاتم چی روودەد؟! بێ گومان قەسەکی "سالم" تو یکلدارە!

نێزە (گم): نێزە و. دەستگاہ (گم، گم): دەزگا. حەریه (گم، گم): حەریه.

(۶) نیش: نووک. درەفش: درەوش، کە لە چەرمکاریدا بەکار دەهێنێ و یارمەتی دەری دەدات!
 سووھان: برێن. سووھانزەدە: بە برێن رنراو و سافکراو. گازن: شفرەیی زیندروو. بوپرانت: زۆر

په‌نگینه هه‌موو شیعرم وهك نه‌قشی ته‌که‌لتووی زین
 مه‌ضمونکه‌شه فیکرم وهك قوللابی دروومانټ (٧)
 سه‌پراجیبی و هه‌م شاعیر، هه‌م رۆبه‌م و هه‌م داشۆم
 ده‌فته‌ر له ته‌غاراوت، ده‌رزی له بنی رانت (٨)
 په‌نگ‌دۆمی و په‌نگ‌زیندۆز، هه‌م لی‌ده‌م و هه‌م به‌ندکه‌م
 کشته‌ک له کونی لووتت، مشتته‌ت له ده‌فه‌ی شانټ (٩)

تیژ و برنده.

واته: نووکی قه‌له‌می من وهك نووکی دره‌وشی تۆ تیژه. بیر تیژم، بیر و هۆشم ساف و بی‌گه‌رده و
 وهك گازه‌که‌ی تۆ تیژه!

نیشی دره‌فشی (ف): نووکی سینانی تۆ. (کم، گم): نووکی دره‌وشی.

(٧) ته‌که‌لتوو: غه‌دزین، نهرمه‌زین، که له ژیر زینه‌وه به‌سه‌ر پشیته‌ی نه‌سپ و مايندا ده‌دری.

مه‌ضمونکه‌ش: مانا‌کیش، واتادار و قوول!

"سالم" به‌راورد له‌تیوان چه‌کی خۆی و چه‌کی میرزای زیندروودا ده‌کا، ده‌لی: شیعرم په‌نگین و پر
 نه‌خش و نیگاره، وهك غه‌دزینی جوان و نه‌خشینراو. هه‌روه‌ها بیرم تیژ و به‌هێره، شتی پرواتا ده‌خاته‌هه‌روو.
 قسه‌م، وهك قوللابی دروومانټ که ده‌زوو و کشته‌کی به‌هێر و درێژ راده‌کیشی! مانای زۆر ده‌دا.
 قوللابی (ف، گم): قوللابی.

(٨) سه‌پراج: وه‌ستای زیندروو. نه‌وسا پیشه‌یه‌کی به‌به‌ره‌و بوو! رۆبه‌م: به‌مه‌ ناو، تی‌خه‌م به‌ره‌و ناو.
 داشۆم: بشۆم، پاك بکه‌مه‌وه، داشۆردنی ناسایی، نه‌ك هه‌جوو که زیاتر بۆ پاك‌کردنه‌وه‌ی جل‌وبه‌رگ له
 پيسایی ده‌وتری! ته‌غاراو: ده‌فری ناوی پینه‌چی، که ناوی تی‌ده‌کا بۆ خووساندنه‌وه‌ی چه‌رم و شتی وا.
 واتا نادیاره‌که‌یشی، ده‌بی پاش و به‌ره‌و ژووری میرزا بی! هه‌روه‌ها ده‌بی ((ده‌رزی له بنی رانت))
 تی‌سه‌ه‌واندن بی!! به‌م جووره‌ واته: تۆ میرزا!! هه‌م زیندروو و هه‌م شاعیر، خاوه‌نی ده‌رزی و خاوه‌نی
 ده‌فته‌ری، من له کۆلت نابه‌وه! ده‌رزی به‌بن‌رانتدا ده‌که‌م و ده‌فته‌ری شیعرم که به‌ته‌غاراوت
 (باشت) پيس ده‌بی، دایده‌شۆم!!

رۆبه‌م و (کم، گم): رۆیم و. ته‌غاراوت (کم، گم): ته‌غار ناووت. ده‌رزی (گم): ده‌رزی.

(٩) په‌نگ‌زیندۆز: په‌نگی مردوو لی‌تیشتوو. مشتته: نامزای سه‌ریان و ده‌سک‌باریک و قورسی

په‌رۆ و چه‌رم کوتانی پینه‌چی و کلاشکه‌ر.

هم لی ده ته قهّل، هم خهط، هم لی بهم و هم تی کم
 نهخ نهخ له کونی دهرزی، نه نهه له قهلهمدانت (۱۰)
 تیت ناوه، له لات خوښه، ناخوښه دهری بیتن
 بهو خه رجه ده بی دهری، نهو پاره له گیرفانت! (۱۱)
 دهری بکه نه، هم پهخت، هم بد بهم و هم بدخه
 لهو حهوضی حه مامی گهرم، بی جل، ته نی عوریانت! (۱۲)

واته: په ننگ، نهك له زیندروو، زیاتر له دوّم ده چی، به لام تو خهریکی زیندروونیشی؛ من کشته کی
 زینکاریه کم له کونی لووت گیر ده کم و به مشتته کیشته له دهه ی شانت ده دم.
 په ننگ دوّمی.. تاد (گم): په ننگ دوّمی فه په نگی زه ند، هم لی ده و هم به ند کم (کم):
 په ننگ دوّمی و په ننگ زه ند هم لی ده و هم به ند کم. (گم) له وانه یه مه بهستی له په نگی زه ند
 نه وه بی که زه ندی، واته بازووت سی و سووره! (په نگی یه کم (ف): زه ننگ. هه له یه. مشتته
 (ف): مشتت. شانت (گم): رانت.

(۱۰) نهخ نهخ: تال تال. نه نهه: دلّوب دلّوب.

واته: تو، که زیندروو و شاعری، هم ته قهّل لی بده و هم خدت بکیشه و بنوسه! تال تال ده زوو له
 کونی دهریت به کار بیتنه و دلّوب دلّوب له قهلهمدانت. نهه بو میرزا شتیکی ناسیبه. سالمیش که
 ده نی: «هم لی بهم و هم تی کم»، له وانه یه به تو یکلده وه بیلی. جا له م پرووه «نهخ نهخ له کونی
 دهرزی»، واته: تال تال له کونی دهریم، دلّوب دلّوب بو چاوی قهلهمدانت!! نه گهر پاشان گله سی لی
 بکا که بو وات وتوه، به ناسانی خو ی ده په ریته وه، چونکه قسه که ی دوو واتا هه لده گری.
 لی بهم و (کم، گم): لی ده و.

(۱۱) واته: بیت خوښه پارهت خستوه ته گیرفانت، لات ناخوښه دهری بیتن، به لام ناچار یه. ده بی
 نهو پاره یه بو خه رچی له گیرفان دهری و هه تا هه تایه له وی نامیته وه. واتا تو یکلداره که ی شی ناشکر اتره.
 بهو خه رجه (کم، گم): بو خه رچی، له بارتر و سوار تره. دهری بیتن (کم، گم): دهری بی تی. بهو
 خه رجه (کم، گم): بو خه رچی.

(۱۲) پهخت: بهرگ و پوښاک.

واتا ناشکر اکه ی: دهری و جلی بهرت دابکه نه، بونی چه رم ت لی دی، با بتهم و
 له شی رووتی بی جلت له حه مامی گهرمدا بجه م. واتا که ی تری شی دیاره.

صنعات و سه‌خایی تو، بهس تنگ و گوشاد هاتن:
هم حلقه‌یی ناوژوونه‌ت، هم سفره‌یی میهمانت! (۱۳)

ده‌ریڼ بکهنه .. تاد (ف): ده‌ریڼ بکهنه، هم رخت، هم بددهم و هم بدختم. (کم): ده‌ریڼ بکهنه هم
پوخصه‌ت بده تا بتختم، له‌نگه! (گم): ده‌ریڼ بکهنه زووکه، پوخصه‌ت بده تا بتختم. زور سواره! له
حه‌وضی (کم): بو حه‌وضی. (گم): بو حه‌وضی. تهنی (کم، گم): له‌شی.

(۱۳) صنعات: پیشه. سخا: ده‌هنده‌یی، به‌ده‌ست و دلی. بهس: زور. ناوژوونه: ناغزوونه، ئەلقه‌ی
ددانه‌داری مه‌عه‌نی که زمانه‌ی پیوه‌یه، بو داخستنی قایشی پشت و کهوش و به‌ره‌زین به‌کارده‌هتیری.
واته: پیشه‌ی تو، یا ده‌ستکردی تو، له‌گه‌ل ده‌هنده‌ییت؛ یه‌که‌میان که ئەلقه‌ی ناوژوونه‌یه، زور
ته‌نگه، دووه‌مشیان که خوانی میوانیته، زور پانه. مه‌به‌ستی له ئەلقه‌ی ناوژوون، (کونی پاش)ی و له
سفره‌ی میهمانی (سمت)یه‌تی.

صنعات (کم، گم): صیفات. ناوژوونت (کم، گم): ناوزه‌نگیت. میهمانت (کم، گم): میوانت.

- به نهزاکهت نییه گولّ وهك بهدهنت
غونچه دلتهنگه له حسرهت دههنت (۱)
سینه پرچاکه له تیری غه مزهت
دلّ گرفتاره له چاهی ذهقننت (۲)
باغه بان! ئه مړو له باغا، قه دی یار
پهستی کرد قامهتی سه روی چههنت (۳)
کاشیفی کوفره له پروو کافری دین
تاری گیسوویی خه می پرشکهنت (۴)

(*) ئه م پارچه شیعه هه ره له (کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: په مملی شهشی مهخوونی مهخووف.

(۱) دههنت: ده م.

واته: گولّ، وهك لهش ولاری تو، نه رم و دلگر و جوان نییه. خونچه ی نهپشکووتوو له خهفهتی
نهو دههه بهجوو که تنگه ی وا خودا به تزی داوه، دلتهنگ و خه مباره. جوانه (غونچه) له گه ل
(تنگ) کۆکراوه تهوه، هه م ده می تنگه و هه م دلّی تنگ!

(۲) پرچاک: زور لهت لهت. چاه: چال. ذهقن: چه ناگه.

واته: نهوهندهت تیری غه مزه گرتووته سینه م، پارچه پارچه بووه و شوینی ساغی نه ماوه. دلّیش
له چالی چه ناگه تدا بهند و گرفتاره، یا عاشقی چالی چه ناگه ته.
نیوه ی یه که می به یته که لهنگه.

(۳) واته: ئه ی باخهوان! ئه مړو که یار هات بو گهشت و گه رانی ناو باخ و قه د و بالای بهرزی

خزی نواند، بالای سه روی باخی پهست و خه مبار کرد، یا نزمی کرده وه و چه مانندیه وه!

(۴) دین: ناین، یین. تار: تال. گیسو: ئه گریجه، زولف. خه م: چه ماوه. پرشکهنت: پر له

پنج ولوول

واته: تالی ئه گریجه ی پر له پنج ولوولت، هه م لابه ری کوفره و هه م داپوشی دینه. کاتی لادان و
دووباره هاتنه وه ی به سه ر روخساردا، جارنک روومدت ده رده خا و جارنک دایده پویشی.

ئەي گوللار! جىڭگەيى تۆ شىيشە نىيە
 عارىضى دلبەرە ئەصلى وەطەنت (۵)
 سوجدە بۇ تاقي برۆى يار، بەرە تۆ
 وەئەنى بى، مەپەرستە وەئەنت (۶)
 دادى شىرىن مەدە "سالم" بە قەلەم
 نىيە قەندى قەلەمى وەك سوخەنت (۷)

(۵) عارىض: پوخسار، پوومەت.

واتە: ئەي گوللار، تۆ چى دەكەي لەناو شووشەدا؟ ئەوي شويى تۆ نىيە، نىشمانى راستەقىنەي
 تۆ پوخسارى يارى نازدارە.

(۶) وەئەنى: بپەرست. وەئەن: بت.

واتە: ئەي بپەرست! ئەگەر بە راستىش بپەرست بى، نابى بتهكەت بپەرستى، وەرە كپرنوش
 لە بەردەمى تاقي برۆى كەوانەيى ياردا بەرە.

(۷) دادى مەدە: مافى جىبەجى مەكە. قەند: شەكر. قەلەم: خامە.

واتە: كەواتە، ئەي سالم، بە قەلەم مافى شىرىن مەدە و بە شىۋەيەكى شايستە و گونجاو رەفتارى
 لەتەكدا مەكە. نووسىنى جوان و شىرىنى ھىچ قەلەمىك ھىندەي گەت ولفتى تۆ شىرىن نىيە.
 مەدە (كەم): كەدە. ھەلەيە.

- ئەگەر باۋەر دەكەي، سەۋگەند بە ئەبروت
ھىلال ئاسا خەمىدەم بۆ مەھى پوت (۱)
دوسەد عوقدەم لە دلدایە بەبى تۆ
درۆ ناکەم بە عوقدەي چىنى گیسوت (۲)
فسوونى عىشقى تۆ بۆ من طەلىسمە
بە ئەفسوونى نىگامى چاۋى جادوت (۳)

(*) ئەم پارچە شىعرە لە (مان، ف، ج، غ، ق، ر، ك، گم) دا ھەيە.

كىشى عەرۋوز: ھەزەجى شەشى مەقسور.

(۱) سەۋگەند: سۆتىد. ھىلال ئاسا: كەوانەيى ۋەك مانگى يەك شەۋە. خەمىدە: نوشتاۋە، چەماۋە.

مەھ: مانگ.

ۋاتە: ئەگەر باۋەر پى دەكەي، سۆتىد بە برۆي ۋەك مانگى يەك شەۋەت، بالام ۋەك مانگى

يەك شەۋە لاۋاز و چەماۋە يە بۆ يىنى تۆ و گەيشن بە مانگى رۇخسارت.

دەكەي (ك): ئەكەي.

(۲) عوقدە: گرى.

ۋاتە: سۆتىد بە گرى چىنى ئەگرىچەي لولت، بەيى بالات و كاتى دوررى لە تۆ دوسەد

گرى لە دلدەيە ۋە ھەرگىز فرىاي كوردنەۋەيان ناكەوم!

((بە عوقدە .. تاد)) ۋەك سۆتىد ھەلدە گرى، ھۆيش ھەلدە گرى، يانې دوسەد گرى بە ھۆي

يەك گرى چىنى ئەگرىچەتەۋە لە دلدەيە.

(۳) فسوون، ئەفسوون: فىل و تەلەكە. جادوو: سىحرى باز.

ۋاتە: سۆتىد بە تەلەكە و فىلى نىگامى چاۋى سىحرى بازت، تەلەكە و فىلى ئەقىنى تۆ لە من

بوۋەتە تەلىسم، بۆم ناكرىتەۋە ۋە ھەرگىز لى رزگار نام.

((بە ئەفسوونى)) ۋەك سۆتىد ھەلدە گرى، ۋاتاي ھۆيش ھەلدە گرى.

فسوونى (ف، ج، غ، ر، ك، گم): سەراسەر، جوانە و نايىتە دووبارە كوردنەۋە. بە ئەفسوونى

نىگامى (ر): بە ئەفونى لگامى. ھەلەپە.

له کونجی بئ کهسی جانم به لهب هات
 به گۆشه‌ی لهبنشینیی خالی هیندووت (٤)
 له ئەشکی خوین به یادی لیوی ئالت
 که نارم بوو به کانی له‌عل و یاقووت (٥)
 ته‌نووری پرگه، میحنه‌تسه‌رای دل
 به گهرمی تابیی شو‌عه‌ی ئاته‌شی‌خووت (٦)

(٤) جانم به لهب هات: گیانم گه‌یشته‌ سه‌ر لیوم و خه‌ریکه‌ ده‌ریجی. له‌بنشینیی: لیونشینیی، وه‌ك خه‌لوته‌نشینیی! له‌سه‌ر گۆشه‌ی لیو گیرساونه‌وه.

واته: سویند به‌ خاکیه‌یی و که‌نارگری و گۆشه‌نشینیی خالی ره‌شت، من له لای لیوت له کونجی بئ کهسی و غه‌ریبیدا گیان هاتووته‌ سه‌ر لیوم و ده‌یه‌وی مالاوایی له دنیای خه‌م و په‌ژاره‌ بکا. چه‌ند جوانه؟ سالم له ناموویی و بئ که‌سیدا گیانی هاتووته‌ سه‌ر لیوی بۆ ده‌رچوون، خالی یاریش وه‌ك پادشا لای لیوی حه‌زره‌تی یار گۆشه‌نشینه! چۆن گۆشه‌نشینیه‌که؟
 ((به گۆشه‌ی...)) وه‌ك سویند هه‌لده‌گری، واتای هۆیش هه‌لده‌گری.

به گۆشه‌ی (کم): بۆ گۆشه‌ی!

(٥) ئەم به‌یته‌ جوانه‌ له (مان، ق) دا نییه، له (غ، پ) دا شه‌شه‌مه.

ئه‌شك: فرمیسك. که‌نار: کۆش، داوین، ده‌وروهر.

واته: هۆن هۆن هۆن فرمیسك له‌گه‌ل یادی لیوی ئالتدا ده‌رپۆم، چونکه‌ یاده‌که‌ هه‌ی لیوی ئاله، فرمیسکیشم ئال ده‌یی و ده‌رپۆته‌ کۆشم. داوینم ده‌ییتو نه‌و کانه‌ی که له‌عل و یاقووتی سووری ئی ده‌رده‌هێری.

له ئەشکی خوین به یادی لیوی ئالت (ف): له ئەشك به یادی لیوت ئالت. هه‌له‌ی نووسینه.

(به‌ی) (بوو به) له (غ) دا که‌وتوو. ((به یادی...)) سویندیش هه‌لده‌گری.

(٦) ئەم به‌یته‌ له (غ، پ) دا پینجه‌مه، له (ق) یشدا نییه.

میحنه‌تسه‌را: سه‌رای میحنه‌ت، خه‌فه‌تخانه، خانه‌ی مه‌ینه‌ت و په‌ژاره. سه‌رای دل: ناوی دل.

تاب: تاو. ئاته‌شی‌خووت: خووی ئاگرینت، تووره‌یی و رق.

واته: سویند به‌ گهرمی تاوی بلێسه‌ی خووی ئاگرینت، سه‌رای ده‌روونم ته‌نوورینکی پر له‌گه‌ر و

هالاوی خه‌فه‌ته: یا به‌هۆی گهرمی خووی ئاگرینته‌وه، به‌ هۆی رق و تووره‌یه‌تسه‌وه سه‌رای .. تاد.

كهنارى چاوى "سالم" جۆيبارە به سەروى قامەتى مەوزوونى دلجوت (۷)

تەنوورى (گم): تەنوورەى گرە (كم): گرە. دەيى بۆ ئەمە بلىين: ميحنەتسەراى دل تەنوورى پر
گرە... تاد. ئەمە بەھيژترە، ئەگەرچى لە (مان، گم) دا (گرەى)ە. ناتەشى خوت (ج): ناگرى خوت.
(كم، گم): ناگرى رووت.

(۷) كەنار: دەرووبەر. جۆبار: جۆگە. مەوزوون: سەنگين، رىكويىك. دلجوت: ئەوەى دل
بەدوويدا دەگەرى و حەزى لى دەكا.

واتە: سوتىد بە بالاي وەك سەروى رىكى دلبەرت، دەرووبەرى چاوم بە ھۆى گريان و
فرمىسكى فراوانەوہ بووتە جۆگە و رووبار؛ يا دەرووبەرى چاوم، بە ھۆى بالاي ھەميشە نامادەى
وہك سەروتەوہ، لە گلىنەى چاومدا جۆگە و ناوہدانىيە!
بە سەروى (كم، گم): بە سەرو و. «وہكرو يەك» زيادە و لە (ف) دا خراوتە سەرتەى ئەم بەيتە.

جيهان نارايه مه، نه ماما نه وهك پروت
هیلالی يهك شهبه ناگاته نه پروت (۱)
له له بتا مهنه عی نابی حه یاته
دهلیی پیی ظولمه ته هر سوو له گیسوت (۲)
هه وای سیبی زه قهن، نهی دن، نه که ی قهت
موهه ییایه، له پیتا، چاهی هاروت! (۳)

(*) نه م پارچه شیعره له (مان، حا، عا، ه، غ، ق، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهبی مه قسور.

(۱) جيهان نارايه: نارايشتده و جوانکهری جيهان. مه: مانگ. نه ماما: به لام. يهك شهبه: يهك شهبه.
واته: راسته مانگ به شو جيهان ده رازیتته وه و رووناکی ده کاته وه، به لام نهك وهك پروی
دره خشانای تو، پروی تو جوانتری ده رازیتته وه. ههروه مانگی يهك شهبه که هم چه ماوه و هم
باریک و ریکه، ناگاته برۆت، برۆت له و جوانره.

شهبه (ه، کم، ق، گم): شهبه.

(۲) لهب: لیو. مهنه ع: سه رچاوه. نابی حه یات: ناوی زینده گانی.

واته: لیوت سه رچاوه ی ناوی ژيانه، هر که سیک بیگاتی و لی بخواته وه، نامری و تا هه تابه
ده میتته وه، به لام که له هه موو لاره به هری نه گریجه ته وه ده وره دراوه و بووه ته تاریکستان، کنی
ده توانی پیی بگا! دیاره وا باوه که ناوی زینده گانی له تاریکستانیدایه، بویه کهس نایگاتی!

نابی (ه، کم، گم): ناوی. حه یاته (عا): به قایه. ده لئی (ه): وه لی. (حا): نیروی دووه می به یی
پیشووی دووباره کردووه ته وه.

(۳) هه وای: ناره زوو و حه ز. سیب: سیو. زه قهن: چه ناگه. قهت: هه رگیز. چاه: چال. هاروت:

جادو و گه ره که ی بابل.

واته: نهی دل! هه رگیز هه لئی وه هات لی نه وه شیتته وه، حه ز له سیری چه ناگهی یار بکه ی و
به دوایدا بگه رپی. چاله که ی هاروت له وی له ریتدایه، تیی ده که وی و تیدا ده چی. مهنه سی
چالی چه ناگه به تی!

سیبی زه قهن (عا): سیبی زه قهن. (ه): سیبی زه نه خ. (کم، گم): سیوی زه نه خ. نهی دل (پ):

كه تۆ غائيب دەبى، تاريكه چاوم
 دەئىي نوقطەى بەصەرمە، خالى هيندوت! (۴)
 بە يادى لەعلى دلبەر، ئەشكى خويىن
 مەپىژە، لەعلى خۆى نادا بە ياقوت (۵)
 لە نوظفەى طيفلى موشك، ئاھوو عەقىمە
 نەبا فەحلى صەبا گەر بۆ خەتا، بووت (۶)
 لەگەل بەرگەشتە بەختى من موژەى تۆ
 قياسم كرد، لە پروتا وەك يەكن، جووت (۷)

ھەرگىز. قەت (ع، غ): قەد.

(۴) نوقطەى بەصەر: خالى چاوم، مەبەستى گلىتەى چاوم.
 واتە: كە تۆ لە بەرچاوم ون دەبى، چاوم كۆپ دەبى، چونكە خالى رەشى روومەتى تۆ وەك
 گلىتەى چاومى منە؛ كە لام نەبى، چاوم نابىن!
 دەبى (كم): نەبى. بەصەرمە (ع): بە سورمەى! (ر): لەصەرمە. ھەلەيه.
 (۵) واتە: فرمىسكى خويىن بە يادى لىوى ئالى وەك لەعلى يار مەپىژە و بە تەما مەبە بەزەبى پىندا
 پىتەو و ماچى لىوت بەداتى! يار لىوى لەعلى خۆى بە فرمىسكى سوورى وەك ياقوتى تۆ ناگۆرپتەو!
 لەعلى (ع، غ): لىوى.
 (۶) ئاھوو: ئاسك. عەقىم: نەزۆك. خەتا: ولاتى خەتا. بووت: بۆنى تۆ.
 واتە: ئەگەر باى نىرىنەى سەبا بۆنى تۆ لەگەل خۆيدا نەبا بۆ ولاتى خەتا و ئاسكى ئەوتى بى
 چاك نەكا، ئاسك بە نەزۆكى دەمىتتەو و مىسك لە تۆو كەى پەيدا نابى.
 عەقىمە (كم): نەزۆكە. نەبا (مان، كم، گم): بەنا. ھەلەى نووسىنە و (نەبا) يە. گەر بۆ (ھ، گم):
 بو بوو. ھەلەيه. (خەتا): جگە لە (گم)، ھەمويان (خەطا) يان نووسىوو، شارەكە، يا ولاتەكە ناوى
 (خەتا) يە، نەك (خەطا). (موشك) بە (مشك) بخۆنرتتەو، رەوانتر دەبى.
 (۷) بەرگەشتە: ھەلگەرپراو، كىنايە بە لە خرايى. بەرگەشتە بەخت: بەختى ھەلگەرپراو و پىنچەوانە،
 بەدبەخت. موژە: برژانگ.

واتە: بەختى وەرگەرپراوى خۆم و برژانگى ھەلگەرپراوى تۆم لە روومەتى تۆدا بەراورد كرد (لە كاتى
 چاوم ھەلپىندا كە برژانگەكانى بەرەودوا ھەلدە گەرتىتەو، ھەردووكان بى زىادوكەم - وەك يەكن،
 ھىچم لە رووى تۆ دەست ناكەوئ و بەختىشم وەك برژانگى تۆ ھەلگەرپراو يەو.

تەبى موحرىقمە بۇ پوستان و لىتوت
 دەۋاي تەبرىدى من، عوناب و لىموت (۸)
 لە باغا غونچە مەشقى لىۋى تۆى کرد
 نوخوستين گول لە خەندەى تۆ دەپشكوت (۹)
 مەپۆشە پووبەپوو پووى ئاقتابت،
 بەبى پووى تۆ، دەلەرزى "سالام" ي پووت (۱۰)

سالام لەو دەدا كە بەراوردە كەى لە گەل ھەلگەرانەوہى برزانگ يەك خستوہ، مەبەستى ئەوہىہ كە
 ھۆى بەختى ھەلگەراوہى برزانگى ھەلگەراوہى يارە، كاتىك چاۋ ھەلدەتتەى مالى كاۋل دەكا. لە راستىدا
 بەراوردە كەى سەيرە؛ ھەلگەرانەوہى برزانگى يار نىشانەى دەسەلاتە، ھەلگەرانەوہى بەختى ئەمىش
 نىشانەى مالىۆرانيہ، ئىتر چۆن ۋەك يەكن؟!
 قىاسم کرد (ھ): كەن. (غ، ڤ): قىاسى كەى.
 (۸) ئەم بەيتە لە (ح) دا نىيە.

تەب: تا. موحرىق: سۆزئەدە، سووتتەن، مايەى سووتاندن. پوستان: مەمك. تەبرىد: سارد كەردنەوہ و
 نەھىشتەنى تا. عوناب: كىنايەيە لە لىۋ، لىۋىش ۋەك عوناب سوورە. لىمۆ: كىنايەيە لە مەمكۆلە.
 واتە: تام لى ھاتوۋە بۆ ماچى لىۋى ئال و مەمكۆلانت! دەرمانىك كە گرەى ناۋ دلەم لاپەرى، لىۋ و
 مەمكۆلانتە، دەستم بە دامانت فرىام بگەوہ.

تەبى موحرىقمە بۇ پوستان و لىتوت (ڤ): تەبى موحرىقمە بۇ بوستانى لىتوت. (كەم، گەم): لەبت
 مىجرابە بۇ بوستانى كولمت. تەبرىدى من (عە): تەرىدن. ھەلەى نووسىنە. (كەم، گەم): دەردى منە.
 عوناب و لىموت (ھ): عونابى لىموت. (ڤ): عوناب و لىتوت. ھەلەيە.
 (۹) نوخوستين: يەكەمىن. خەندە: پىكەنەن.

واتە: خونچە خەرىكى مەشقى لىۋى تۆ بوو، خۆى لەسەر بچووكى و كرانەوہى دەمى جوانى تۆ
 رادەھىنا و يەكەم گول كە لە باخدا پشكوت، لە پىكەنەنى تۆ دەچوو. ھەروہا ھەلدە گرى (خەندە)
 پىكەنەنى گالتەپىن كەردن بىن، يانن: كە خونچە مەشقى لىۋى تۆى دە كەرد، تۆ گالتەت لى دەھات و پى
 پى دە كەنەت، خونچە بەرگەى ئەو پىكەنەنى تۆى نەگرت و لە ھەسەرەتدا كرايەوہ و بوو بە گول.
 غونچە (گەم): خونچە. مەشقى لىۋى تۆى كەرد (ق): شەوقى لىۋى تۆى گرت. تۆ دەپشكوت
 (غ، كەم، گەم): تۆوہ پشكوت. ئەمە جەختى واتاى دووہم دەكاتەوہ.

(۱۰) پووبەپوو: بەرامبەر يا پووبەپووم: بەرامبەرم. ئاقتاب: ھەتاۋ. پووت: پووت و قووت.

واته: پووی وهك خۆرت پووبه پووی من دامه پۆشه، پتووستیم پتیه تی، چونكه پووی
پووت وقووتی سالم به بیج تین و گهرمی پوومه تی تۆ له سه زماندا ده له رزی.
مه پۆشه پوو.. تاد (عا): پۆشه پوو به پووی ناقتابت. واته: پووی من به پووی وهك خۆرت
دابپۆشه، ههتا گهرم پتیه وه! پووبه پوو (كم، گم): پووبه پووم. (پووبه پووی مان) و (پووبه پووم)
(كم، گم) ههردووکیان یهك واتا ده ده ن.

- شۆرى شهرم گەر وهها بى، جىمه هامون عاقىبهت!
يارى له يلاخه صلته تم دمكاته مهجنون، عاقىبهت (۱)
گەر شه پۆلى به حرى ئه شك مولى پوم وا داگرئ
دهبنه يهك ههردوو له گه ل دهريايى جه يحوون عاقىبهت (۲)
رامى خوى كردم له ئه وه لدا به عيشوه، چاوى مهست
دهست و پاى به ستم به سىحر و كهيد و ئه فسوون عاقىبهت (۳)
بو موطيعى، عيسه ئاسا راسشپره و بوو «پيش ازين»
وهك خهطى ته رسا بيناى نا حهرفى واروون عاقىبهت (۴)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، عا، كم، گم) دا ههيه.

كىشى عهرووز: په مەلى ههشتى مه جزوف.

- (۱) شۆر: خرۆشان، كه لكه له و عيشق، ديوانه ي. شهر: شار. هامون: چۆل و يابان.
واته: نه گەر ديوانه ي و كه لكه له و خرۆشانم له ناو شارد و بيمته وه، سه ره نجام چۆل و يابان
دهبنه جيم و دوا جار يارى خو وهك له يلاشم دمكاته مهجنون و سه رگهردان ده م.
(۲) روم: ولاتى رۆم، روخسارم. جه يحوون: نه مۆدريا، كۆن (ئوكسووس) ي بى و تراوه،
سه رچاوه كه ي چياكانى پاميرى هيندستانه و ده رژيته ده ريا چه ي ئورال.
واته: نه گەر شه پۆلى فرميسكم به م جوړه ولاتى روخسارم، يا ولاتى رۆم دا بگرئ و بيكا به ژير
ئاوه وه، ناخرى دهرياي فرميسكى من و دهرياي جه يحوون دهبنه يهك!
ئه گه رچى (روم) ناوى ولاتيكه، به لام به شيوه نووسى ئه وسا (روم) ديمه نه كه ي له گه ل
فرميسكدا گو نجاوه و جوانكارى تيدايه.

(۳) رام: دهسته مۆ، مالى. سىحر: جادوو. كهيد: مهكر و فيل. ئه فسوون: ساخته كارى و فريو.

واته: يار له سه ره تاوه به نازى چاوى مهستى دهسته مۆى كردم، دواى به جادوو و فيل و
فريوش شيتى كردم و دهست و پى به ستم.

- رامى.. تاد (كم): رامى خوى كرد وهكو وه حشى به سه بزه ي خهط و خه دى. (گم): رامى خوى
كردووم وهكو وه حشى به سه بزه ي خهت و خال. به سىحر و (كم، گم): به عيشوه ي.
(۴) نهم به يته له (كم، گم) دا نيه.

(سەرچناری چهشمهیی چاوم، ئەگەر وا هەلقولێ
 مەوج و گەردابی دەگاتە کێوی (گودروون) عاقیبهت (۵)
 سێبەسێ یەکیەك تەلاق دەن، بادەكەش، با دوختی رەز
 تا ئەبەد مەستی دەبەخشی چاوی مەیکوون عاقیبهت (۶)
 ئەی رەقیب! با تۆ لەگەڵ من ظوئمی فیرعەونی بکە
 سەرزەمین قووت دەدا وەك گەنجی قاروون عاقیبهت (۷)

موطیع: ملکه ج، گوێرایەل. عیساناسا: وەك عیسا. راستەو: راسترۆشتوو. پیش ازین: بەر لە
 نیستا، رستهیه کی فارسیه. تەرسا: گاوار. بینای نا: بنیاتی نا، دروستی کرد. حەرف: وشە. واروون:
 سەرەوخوار، هەلگەراوە و پێچەوانە (لە چەپەووە بۆ راست).

واتە: یار، لە پێشدا وەك عیسا راست و رەوان و بێرەوی بوو، ئازاری کەسی نەدەدا، بەلام
 پاشان هەلگەراوە و وەك گاوار دەستی دایە قسەیی بێسەرۆبەر و پێچەوانە.

(عیسا)، بۆ راگرتنی سەنگی نیو بەیتە کە بە (عیسە) نووسراوە و وا دەخوێنرێتەو.

(۵) سەرچنار: سەرچاوە و ئاوێکی خوشی رۆژاواي شاری سلیمانیه. چەشمە: سەرچاوە، کانی.

مەوج: شەپۆل. گەرداب: گەرداو، گێژاو. گودروون: چیاي پیرەمەگروون.

واتە: ئەگەر سەرچاوەی (سەرچناری) چاوم بەم جۆرە هەر هەلقولێ و فرمیسك دەربدا،
 نەوێندە زۆر دەبێ، سەرەنجام شەپۆل و گێژاوی دەگاتە شاخی (پیرەمەگروون).

مەوج و گەردابی (کەم): مەوجی گەردابی. کێوی گودروون (کەم، گەم): کۆهی گەردوون!

(۶) بادەكەش: مەیحۆرەو. دوختی رەز: کچی دارمێو، مەي. مەیکوون: وەك مەي.

واتە: با مەیحۆرەوکان هەموویان، یەك بە یەك، سێ بە سێ کچی مێو (مەي) تەلاق بەن،

چونکە چاوی مەستی یار مەستی دەبەخشی، ئێژ شەراییان بۆ چیه؟!

یەك یەك (کەم): نە یەك. (گەم): نەك یەك. دەبەخشی (کەم): نەبەخشی.

(۷) ئەم بەیتە لە (کەم، گەم) دا نییه.

رەقیب: بەدکار. فیرعەونی: خراپەکارانە، ملهورانە. گەنج: گەنجینه. قاروون: دەولەمەندیکی

سەردەمی موسای پێغەمبەر بوو، لێ هەلگەراوە و دوزمنایەتی کرد، تا خودا خۆی و
 سامانەکەیی بە قوردا برد.

واتە: ئەي بەدکار! ئەگەر تۆ ئەمڕۆ کە دەستت دەروا، وەك فیرعەون ستم لە من بکەي،

ناخري زهوی وەك گەنجینه کەي قاروون قووت دەدا و هەلتەلەووشی.

عاقییهت بی، وهك غهضه نفه ر، دوشمن نهر خوینم بخوا
 پشتی نه و دهشکینتی په نجهی شیرگی گهر دوون عاقییهت (۸)
 تنگدهستی، دهولته تی له دوایه "سالم"، موژده بی
 شادمانی دی له گهل نه حوالی مه حزوون عاقییهت (۹)

(۸) عاقییهت: نۆش. غهضه نفه ر: شیر. نهر: نه گهر.

واته: دوژمن نه گهر وهك شیر خوینم بخواته وه، نۆشی گیانی بی، دواچار چهرخی گهر دوون، که
 شیرگی شیرخوره، پشتی نه ویش دهشکینتی و بهیه کدای دههاری.
 عاقییهت بی، وهك غهظه نفه ر دوشمن نهر خوینم بخوا (کم، گم): عاقییهت بی وهك غهضه نفه ر
 دوژمن نهر خوینم بخوا. (غهضه نفه ر) له (مان) دا (غظنفره)، دباره که ههلهیه. نه و دهشکینتی په نجهی
 (کم): نه و نهشکینتی په نجهی.

(۹) تنگدهستی: ههژاری، بی دهسه لاتی. دهولته: دهوله مهندی، به دهسه لاتی. مه حزوون: خه مبار.
 واته: سالم: موژده بی لیت! ههژاری و بی دهسه لاتی، دهوله مهندی و دهسه لاتداریان به دواوهیه،
 شادی - دواچار - له گهل خه م و په ژاره پهیدا ده بی!
 له گهل (کم، گم): له پاش. (پ): له دوو. (له گهل) ی (مان)، هاومانای نایه تی پرۆزی «ان مع الفسر
 یسرا» یه.

- هه میسان که و تمه ناو ده ریایی فیکرته
سه ری دا باز له خاطر مه و جی میحنهت (۱)
هیلاکی کردوم زه هری تهحه ممول
سه بووریم چوو له دهست ئەندووهی فیرقهت (۲)
سه نه ندوج، با و جوودی باغ و گوئزار،
به بیئ تو تاره لیئم، وهک شامی میحنهت (۳)
ده جووشی خوین له دلما میثلی ده ریای،
به رووما دیئ، سروشکم ههروه کوو شهط (۴)
وهها که و توومه سه ر فرمیسکی چاوم
تهفاوت ناکریئ ئەصله ن له گه ل بهط (۵)

(*) ئەم پارچه شیعره هه ر له (نم) دا هه ده.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مه جزووف.

(۱) باز: دووباره. خاطر: دل. مه و جی میحنهت: شهپۆلی مهینهت.

واته: دیسان که و تمه ناو ده ریای بیر کرد نه وه. دلشیم دووباره شهپۆلی مهینهتی تیدا که و ته وه جووله.

(سه ری دا) به (سه ریبا) نووسراوه، که ده بی هه له ی نووسینه وه بی.

(۲) ئەندووه: خهفته. فیرقهت: لیک جیایی.

واته: ئەوه نده ژاراوی سه بر و ده بر دهم خواردوه ته وه، ماندوو و شهکته بووم. داخ و

خهفته تی لیک جیایش وای لی کردووم، سه بووریم به ههچ نه یئ.

(۳) با و جوود: نه گه رچی، سه رباری ئەوه ی. شام: شهو.

واته: ئەه گه رچی (سه نه) باخ و گوئزاری زۆرن و دلگیرن، مادامیکه تۆم له گه ل نیت، وهک شهوی

مهینهت تاریکه.

(۴) شهط: زی و چه می گهوره.

واته: خوین له دلما وهک شهپۆله تونده کانی ده ریای له جۆش و خوڕۆشدا یه. ئەوه نده گریاوم،

فرمیسکم وهک چه می گهوره زۆره و به روومدا دیته خواری.

(۵) تهفاوت: جیاوازی. بهط: مراوی.

کهماندارن جهفای چرخ و غمی یار لهدهست تیری قهضایان نیمه موهلهت (٦)

واته: من فرمیسکم وا زۆر بووه، خویشم کهوتوومهته سهر نهو ناوی فرمیسکه. حالتم
هرگیز لهگهڵ حالی مراوی بهراورد ناکرئ و جیاوازیان زۆره. مهبهست نهوهیه فرمیسکی من لهو
ناوه زۆرتره که مراوی مهلهی تیدا دهکا.

(٦) کهماندار: تیر و کهوان بهدهست. قهضا: قهزا و قهدهر. موهلهت: مۆلهت، مهودا.
واته: ئیش و نازاری رۆژگار و خهمی یار لهسه‌رپین بو من و تیر و کهوانی پهلاماریان نامادهیه.
هیچ دهرفهت و مۆلهتیکم نییه تا له تیری قهزا و قهدهریان پرگار بيم.
(کهماندارن) به ههله به (کهمانداران) نووسراوه.

- به نهقدی جان دودا یهك بؤسه دلدارم، وهئی زهحمهت
دهگاته ههددی و ابوون عوقدهیی کارم، وهئی زهحمهت (۱)
به پایین گهر نهیی عومرم، به پایین دی شهوی هیجران
دهبینی صوبجی وهصلت دیدهیی تارم، وهئی زهحمهت (۲)
ههکیم نهوهل ضهعیفی کردوم بؤ کهشفی دانایی
دهکا ناخر دهوایی قلبی بیمارم، وهئی زهحمهت (۳)
بهسه رچی گهر هه یاتم، بی زمستانی غه م و هیجران
دهکهم رۆژی ته ماشای باغ و گولزارم، وهئی زهحمهت (۴)

(*) نهم پارچه شعیره له (مان، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهوار.

(۱) نهقد: دراو، پاره. ابوون: کرانهوه. وا: کراوه. عوقده: گری. وهئی: بهلام.

واته: دلبر ماچیکم بهرامهر به گیان بی دهدا، بهلام زهجهته. نهگهر گیان بدهم، نهم گرنیه
بهگاته رادهی کرانهوه، گرانه گیان تا نهو کاته دهه نهچی. مه بهست له زهجهته که نهوهیه که گیان

دهرچوو، تازه ماچی چی؟!

نهیی (کم، گم): نهیی!

(۲) پایین: کۆتایی. تار: تاریک.

واته: نهگهر ته مهن نه بریتهوه، ناخری شهوی دووری ههر دواپی دی و چاوی تاریکم به ره به یانی

گه یشتن به تو دهیینی و روون ده بیتهوه، بهلام گرانه نهم مهرجه بیته دی، گرانیسه ته مهن نهوهنده بریکا!

(۳) نهم بهیته له (کم، گم) دا نیه.

نهوهل: یه کهم جار. کهشف: دهه رختن. دانایی: لیژانین. ناخر: پاشان. دهوا: تیمار، دهه مان.

واته: پزیشک یه کهم جار پیش هه موو شتیک لاوازی کردم، تا نه خو شیه کهم بدۆزیتهوه و دواپی

تیماری دلی بیمارم بکا. بهلام گرانه فریام بکهوی، من پیش تیمار کردنه کهی نهو دهه رم! بی گومان

پزیشکه کهی سالم یاره، نیتر دهیی چی لی چاوه پروان بکری؟!

(۴) واته: نهگهر ژیان بهی زستانی پهژاره و دووری بهچینه سهه و بهیتی، رۆژیک ههر دهیی ته ماشای

باغ و گولزاری یار بکهم، بهلام گرانه نهم مهرجه بیته دی. زستانی پهژاره و دووری دهه کوژی!

به شوهرت "سالم" م، ئەمما له هيجرت پيرى كهنعانم
دهبى پۆشن به وهصلت، ديدهبى تارم، وهلى زهحمهت (ه)

(ه) پيرى كهنعان: حهزرتى يهعقوبى باوكى حهزرتى يوسف (د.خ). تار: تاريك و ليلايى هاتوو.
واته: به ناووبانگ "سالم" و ساغ و سهلامهت، (ناسناوى ساله!)، بهلام به هوى دهردى
دوورپتهوه يهعقوبم و يوسفم ون كردوو. بويه به گهيشتنه تو چاوى به گريانسى بووم، وهك
چاوى يهعقوب، روون دهبيتتهوه. بهلام كوا ئەم بهيهك گهيشتنه و له كوئى دهستم دهكهوئى؟!
هيجرت (گم): هيجرت! پۆشن (كم): رهوشى، ههردوو جياوازيه كه ههلهن.

- سرورم پهست و بالادهسته میحنهت
ضهعیفی قووهتی ساندم له قووهت (۱)
عه جائییب صهعه عومری ئه هلی دونیا،
له ئه ووهل دهردی سهر، ئاخر مه شه ققهت (۲)
به ته حقیق جاهیل و شیئت و نه فامه
که سی بیبی له گهل دونیا مه حه بیهت (۳)
له دونیا راحهتی قهت نابئ بو کس
خه یالم بی له ناو قه برا فه راغهت (۴)
ره فیق بین باربهندی کهین له دونیا،
مه حه للیکه مه کانی قه حط و عوسرهت (۵)

(*) ئهم پارچه شیعره هدر له (نم) دا هدی.

کیتی عهرووز: ههزه جی شهشی مه جزووف.

(۱) سرور: شادی. پهست: نزم، کهم. بالادهست: بهرز، زۆر. میحنهت: مهینهت. ضهعیفی:

بی هیزی، بی دارویاری. (قووهت) ی په کهم: هیز. (قووهت) ی دووهم: توانایی، هیز و تین.

واته: شادیم نه ماوه و مهینهت رکتهی کردووم. بی تینی به سه رمدا زال بووه و هیزی لی بریوم.

(۲) مه شه ققهت: کویره وهری.

واته: ته منی خه لک له دنیا به دا به شیوه یه کی سهر قورس و سه خته، له سه ره تاوه تا کوتایی

دهرده سهری و نار هه تیه.

(۳) ته حقیق: به راستی.

واته: ئه گهر یه کیک دلئ به دنیا خویش بی، ده بی به راستی نه زان و شیئت و نه فام بی.

(۴) فه راغهت: ناسووده یی و بی خه می.

واته: کهس له دنیا به دا ژبانی نارام و بی سه ر ئیشه ی به نسیب نابئ، مه گهر له گۆردا ناسووده بی.

(۵) باربهندی کهین: بارگه و بنه بیچینه وه. مه حمل: شوین. قه حط: قات و قری. عوسرهت: ناسازی.

واته: یاران، وهرن با بارگه و بنه بیچینه وه و واز له دنیا به بینن، چونکه جئی ناخویشی و

تالو چیشتنه.

ده خيلتان بم، مهڪن لهم تهڪيه، تهڪيه
 نيهه - ته صلن - نوميدى ئيستيقامت (٦)
 وهره " سالم " مه به ميهمانى دونان،
 بهقينه، ده تڪوڙي ئاخر به ضهيقهت (٧)

(٦) تهڪيه ي به كهه: جي دهرويشان. تهڪيه ي دووهم: پشت به ستن. ئيستيقامت: ريڪي و
 راستي.
 واته: دهستم به داميتان، پشت بهم تهڪيه ي دهرويشانه مه به ستن، چونكه له بنهه تدا هيچ
 هيوايه كي ريڪي و راستي چاوهروان ناكري.
 (٧) ميهمان: ميوان. دوونان: هيچ وپوچان، يا دوو نان، يان له پيئاري دوو ناندا كه
 ده رخواست بدرئ، مه به به ميواني كهس. ضهيقهت: تهنگانه.
 واته: سالم خوت مه كه به ميواني خه لڪاني ناچيزه ي هيچ وپوچ، ئاخرى ئهه دنيايه به تهنگانه و
 نه بووني ده تڪوڙي.

- رہشہ، تیغی شکہمی کەر بہ رہشت
رہشہ، پا پاخی رہشت راست بہ رہشت (۱)
خایہوو پاچکھوو شاخی بہران
بہ لہشت، ہم بہ پشتت، ہم بہ رہشت (۲)
رہشہ ہیندوویی خہ بیثت میہمان کہم
بہ رہشیی خۆی رہشہ گیرکا لہ رہشت (۳)
شافی سوور لہو رہشہ لییی دہردی
رہشہ، ... وەك خومی لیلہنگہ رہشت (۴)
رہشہ، دیدہی پەست ئەزبہسکی رہشہ
شہوہ کافورہ لہ چاو چالی رہشت (۵)

(*) ئەم پارچە شیعەرە ھەر لہ (کم) دا ھدیہ و ناسناوی "سالم" یشی تیدا نیہ. شیعەرە کہ بہ گشتی ناتەواوہ و لہ بەر ئەوہی نوسخە ی تری نەبوو، ھەر ئەو ھندە راست کرایەوہ و لہ ریزی شیعەرە کانی ئەم پیتە ھتیرایە دەری و خرایە کۆتایی پیتە کہ. "رہشہ" کورتکراوہی ناوی "رہشید"ە، چل و چۆی (چەمەرہش) و شاخی ھەموو بزنی (سەردەشت) یشی بۆ ھەوائە کردووہ. ھەر ئەو ھندە مانای وشە کانی لیک دراویہ، پیوست نەزانرا لہ بەر ناتەواویی دەقە کہی و - تا رادەبەك - ناشکرایی و پروونی مەبەست، مانایان بنووسرتەوہ.

کیشی ەرووز: رہمەلی شەشی مەخبرونی مەحزووف.

- (۱) شکەم: سک. تیغی شکہمی کەر: دەعاکە ی. پا پاخ: چۆرە کلاویکی گەرہ و قووجە. رہش: پاشەوہ.
(۲) خایە: ھیلکە گون. پاچکە: پتچکە، سەروپین.
(۳) (رہشە ی یە کہم: رہنگ رہش، رہشید. (رہشە ی دووہم: دەعای پاو. ھیندوو: نۆکەر. خەبیث: بەد، خرایە کار. میہمان کہم: بکہمە میوان.
(۴) شاف: دەرمانیک کہ دە کریتە کۆم. خوم: رہنگ، یا کروپە کہی. لیلہنگ: شین.
وشەبەك لہ نیوہبەیتی دووہمدا کہوتووہ و لہنگی کردووہ، رہنگە (ھەر) یین.
(۵) ئەزبەسکی: زۆر. شہوہ: بەردی بەنرخی رہش. کافور: شیرە ی وشکەوہ بووی دارینکی
سببی بۆخۆشە. دیدہی پەس: کونی پاشەوہ. ئەزبەس: ئەو ھندە!

- مهسکه نی رهش به چچه یه مابه عدت
 رهشه نهوسا رهشه رهشیان به رهشت (۶)
 تاوی دا ناری رهشت مهطره قی تر
 رهشه دوور بی رهشیی مهردوم له رهشت (۷)
 رهشه، نازانی له بهر چی رهشه مووت؟
 دایکوتاوه ریشه، رهشه، له رهشت (۸)
 (بو بره ی میم کوقالی؟) خوشیه کهت
 رهشه بتیینم و رهش کهم له رهشت (۹)
 بیست دوو صهه ئیسمی له غزی
 رهشه رهش بی، رهشه رهنگین له رهشت (۱۰)
 گهر طه له بکار، گهل کافیه بو
 رهشه سووری گهل گون رهش به رهشت (۱۱)

(۶) رهش به چچه: به چکه ی رهش، مبهست پاشه رژیته، یا هه تیوی رهشه که رهشه. مابه عدت: پاشه وه. رهشه رهش: ده عبا ی نیرینه. رهش: پاشه وه. نیوه ی یه کهم له نگه.

(۷) ناری رهشت: ده بی (تاری رهشت) بی و مبهست له رهشی تاریکیه. مهطره ق: چه کوش. رهشی مهردوم: گلته ی چاو، که بهو توورانه یا بهو باو بژه کویر نه بی، یان چاوی مهردومی له سه ر نه بی. له وانیه (ریشی مهردوم) بی، واته ریشیان پس نه بی، یا پاشه وه ی هیچ مهردومیک به پاشه وه ی تو نه بی.

(۸) دای کوتاوه ریشه: رهگی داکوتاوه.

ئه گهر نیوه ی دووهم «دایکوتاوه، رهشه، ریشه له رهشت» بووایه، سوار ده بوو.

(۹) نیوه ی یه کهم ساغ نه کرایه وه.

(۱۰) له غزی: بزووت. رهنگه (لوغزی) ش بی به مانای هه لئه هیتراو و بی نه زانراو.

نیوه ی یه کهم له نگه و (وی نیوان بیست) و (دوو کهوتووه. (رهنگینی) له نیوه ی دووهمدا ده بی (رهنگین) بی، تا له نگ نه بی.

(۱۱) طه له بکار: دوور نییه به مانای (به طه له ب) بی، واته هه زکردنی و لاخی می له تیر، وهک

ده لئین (به فاله). گهل: نیوان دووران. رهنگه (که ل) یش بی: که له گا.

- په‌شه‌ ضه‌ری‌ گه‌ل‌ نه‌گه‌ر‌ ضه‌ری‌ که‌سه
 په‌شه‌ مه‌ششاک‌ی‌ که‌ری‌ په‌ش‌ به‌ په‌شت‌ (۱۲)
 په‌شه‌ به‌م‌ شیعره‌ په‌شت‌ پاره‌ ده‌که‌م
 چل‌ وچ‌یوی‌ (چه‌مه‌په‌ش‌) بی‌ به‌ په‌شت‌ (۱۳)
 په‌شه‌ هر‌ شام‌ و سه‌حهره‌ شه‌ش‌ نه‌وبه‌ت
 شاخ‌ی‌ جه‌معی‌ بز‌ی‌ (سه‌رده‌شت‌) به‌ په‌شت‌ (۱۴)
 چوارچ‌یوه‌ی‌ کورسی‌ به‌ پشتی‌ که‌فه‌لت
 په‌شه‌ وه‌ک‌ تا‌قی‌ خه‌لووزانه‌ په‌شت‌ (۱۵)
 سوخته‌گه‌زیت‌ هه‌یه‌ بۆ‌ توندیی‌ و تاو
 په‌شه‌، چه‌ند‌ گه‌رمه‌ له‌ تا‌ پشتی‌ په‌شت‌ (۱۶)
 میصره‌عی‌ ماوه‌ شریطه‌یی‌ وه‌صفت
 تا‌ په‌شه‌ ماوه‌، په‌شه‌ سوور‌ به‌ په‌شت‌ (۱۷)

(۱۲) مه‌ششاک‌: ده‌عباکه‌ی‌.

مانای‌ نیوه‌ی‌ یه‌که‌م‌ روون‌ نییه‌.

(۱۳) پاره‌: له‌ت‌وبه‌ت‌. چل‌ وچ‌یو: چیلکه‌ وچال‌.

(۱۴) شام‌: شه‌و. سه‌حهر: به‌ره‌به‌یان‌. نه‌وبه‌ت‌: نۆره‌. شاخ‌: قوچ‌. جه‌مع‌: هه‌موو، تیک‌را. بز:

بز. سه‌رده‌شت‌: شاریکی‌ کوردستانی‌ ئیرانه‌.

(۱۵) که‌فه‌ل‌: سمتی‌ یه‌کسم‌. خه‌لووزان‌: خه‌لووزدان‌، جیه‌که‌ خه‌لووزی‌ لی‌ دروست‌ ده‌کری‌.

(۱۶) سوخته‌گه‌زیت‌: نه‌زانرا‌ چیه‌.

(۱۷) میصره‌ع‌: نیوه‌به‌یت‌. شریطه‌: شریط‌، کشته‌ک‌.

پیتی (ث)

-۱- (*)

ناییلئی بیمه حوضورت منی ئاواره، عه‌به‌ث
عاجزیی گوڤ له جه‌فای بولبولی بی‌چاره عه‌به‌ث (۱)
نه‌وجه‌وانی! به سته‌م دل مه‌ده، بی، تووی خودا
بی‌غه‌مانه به جه‌فا ئه‌م سه‌ری ئازاره عه‌به‌ث (۲)

(*) ئه‌م پارچه‌شیره له (مان، عا، غ، ی، کم، گم) دا هه‌یه. به‌لام له (کم، گم) دا خراوه‌ته ریزی
شیره‌کانی (پیتی سین)، چونکه دوا وشه‌ی به‌یته‌کان (عه‌به‌سه)، که دیاره ده‌ستکاری کراوه، به‌لام له
(مان، عا، غ، ی) دا راست (عه‌به‌سه) و له ریزی پیتی (ث) دایه.

کیشی عه‌رووز: ره‌م‌لی هه‌شتی مه‌خبوونی مه‌حزروف.

(۱) دووهم نیوه‌ی ئه‌م به‌یته و نیوه‌ی دووهمی به‌یتی چواره‌م له (کم، گم) دا جینگۆر‌کیان بی‌کراوه.
ناییلئی: ناهیلئی. ئاواره: بی‌ری‌وشوین و نامۆ، سه‌رگه‌ردان. عه‌به‌ث: بی‌هه‌وده، بی‌سوود، به
خۆزایی، نه‌گه‌رچی تامی (به‌داخه‌وه) یش ده‌دا.

واته: شتیکی بی‌سوود و هه‌یج‌وی‌بوچه تو‌ ناهیلئی منی بی‌چاره بی‌مه‌خرمه‌ت و به‌دیدارت شاد
بیم. شتیکی بی‌مانایشه که گوڤ له نازاری بولبول زویر بی، بولبول ناله و خویندن نه‌بی، نازاری
له‌کوویه. دیاره بولبوله که سالم خۆیه‌تی و گولیش یاره.

ناییلئی (عا، کم، گم): نایه‌لی. له‌به‌ر کورتی، ده‌بی به (نایه‌لی) بخویریه‌وه. عاجزیی گوڤ له
جه‌فای بولبولی بی‌چاره عه‌به‌ث (گم): ئاره‌زووی چاکه له‌گه‌ل مه‌ردومی بی‌گانه عه‌به‌س.
(۲) ئه‌م به‌یته له (عا) دا پینجه‌مه.

سه‌ری ئازار: سه‌روساخت و ئاره‌زووی ئازاردان.

واته: تو‌ تازه جوانی، تووی و خودا دل مه‌ده به سته‌م، حه‌ز مه‌که له سته‌می به‌رامبه‌ر و
نازاردانی عاشق، خودا ده‌نگرئ. بی‌ترس و بی‌باک گه‌ران به‌ دوا‌ی نازاردانی دلی دلداراندا، کارینکی
بی‌سووده. ره‌نگه سه‌ری ئازاره (سیرپی ئازاره) بی، یانی نه‌یتی ئه‌م به‌ ئیش و ژانه‌وه نازاردانه‌ی تو
له‌چیدایه، که بی‌سووده!

جهوری خۆت کوشتن و ههم فهخری عه‌دوی تو باعیش
 به سه‌دای خه‌ندهیی نه‌و کوشتنی دووباره عه‌به‌ث (٣)
 کهمی ریته قه‌دهمت مه‌ردومی چاوم، لوتلوه؟!
 ئاره‌زووی چاکه له‌دهست مه‌ردومی بی‌کاره عه‌به‌ث (٤)
 پایه‌یی نیک و به‌دی له‌م طه‌به‌قه به‌رعه‌کسه
 هه‌وه‌سی روتبه له‌ لای نه‌م سه‌ر و سه‌رکاره عه‌به‌ث (٥)

نه‌وجهوانی (کم، گم): تو جوانی، (مان)یش نه‌م باره هه‌لده‌گری، مده (گم): مده‌یی. خودا
 (کم، گم): خوا. سه‌ری (عا، ر، کم، گم): هه‌موو، زۆر به‌جیه.

(٣) نه‌م به‌یته له (کم، گم) دا نیه، له (عا، غ، ر) دا پیتجه‌مه.

واته: سته‌می خۆت به‌سه بو کوشتم، هه‌ر خۆیشت هژی نه‌وه بووی که دوژمن دلخۆش بی و
 شانازی به‌و دۆخه خراپه‌وه بکا که تیی کهوتوو. ئیتر دووباره کوشتم به‌ ده‌نگی به‌رزی پیکه‌نینی
 ره‌قیبی به‌دکار، شتیکی بی‌هه‌وده‌یه. یا: کوشتنی دووباره‌م به‌ ده‌نگی پیکه‌نینیک، نه‌ک پیکه‌نینی
 ره‌قیب، کاریکی بی‌سووده.

خۆت (عا) تو. عه‌دوویی تو (عا): عه‌دوو تو، له‌بارتیه.

(٤) نه‌م به‌یته له (ر) دا سته‌م و له (کم، گم) دا دووه‌مه.

ریته: رژانده. قه‌دهم: بی، لی‌زه مه‌به‌ست به‌ریتیه. (مه‌ردوم) یه‌که‌م: گلینه‌ی چاو. (مه‌ردوم) ی
 دووه‌م: خه‌لک، بنیاده‌م. ئاره‌زوو: مه‌به‌ستی هیوا و ئاواته.

واته: نه‌ی یار! گلینه‌ی چاوم که‌م فرمیسی گه‌شی وه‌ک مرواری رژانده به‌ریت؟ که‌م لیت
 پاراپه‌وه و تکای لی کردی سزای نه‌ده‌ی؟ وا دیاره ته‌مای چاکه له‌ مرۆفی بی‌کاره و
 پیاوه‌تی لی ته‌هاتوو شتیکی بی‌سووده و هیچی لی نایته به‌ره‌م.

چاوم (مان): چاوت، هه‌له‌یه. لوتلوه (غ): لوتلوو.

(٥) نه‌م به‌یته له (ر) دا چواره‌مه.

به‌رعه‌کس: پیتجه‌وانه، هه‌لگه‌راوه. هه‌وه‌سی روتبه: به‌ ته‌مای پله و پایه بوون. سه‌ر و سه‌رکار:
 سه‌رگه‌وره و به‌رده‌ستی سه‌رگه‌وره.

واته: پایه‌ی چاک و خرابی، پیاوه‌تی و ناپیاوی له‌ناو خه‌لکی نه‌م چه‌رخه‌دا پیتجه‌وانه‌یه، چاکه
 خراپه‌یه و خراپه‌ چاکه‌یه، بی‌سووده به‌ ته‌ما بی نه‌م گه‌وره و به‌رده‌ستانه پایه و پله‌ت بی‌بدن.

دیدهنی قوربی ره قیب، بوو به که دهر، که و ته دلم
 دات به رووی ناینه دا ئەم خه طی زهنگاره عه به ث (٦)
 دل له ره قصایه وه کوو زه پره له بهر په رته وی پووت
 به هه وای شو پرشی من ره قصی حوی دیاره عه به ث (٧)
 ناله سوودی نییه "سالم!" له دلی کافردا
 له ب بدوژه به ئە له م، ئەم هه موو هاواره عه به ث (٨)

پایه بی (کم): بایه بی، ده بی هه له ی چاپ بی. (گم): مایه بی. به ره که (عا، غ، ی): واروونه. یا
 هه لگه راوه ته وه، یان «وا روونه» یه هه لگه گری، یانی وها ناشکرایه. بهر (کم): بهر، هه له ی چاپه.
 (٦) ئەم به یته هه ره له (مان) دا هه یه.

دیدهن: بینن. قوربی ره قیب: نزیککی به دکار له یاره وه. که دهر: خه م و په ژاره. ناینه: ناوینه.
 خه طی زهنگار: خه طی زهنگار، مه به ست روومه تی ره قیبی به دکاره که سووریککی نه رژهنگی ناشیرینه.
 واته: که ده بینم به دکار لیته وه نزیکه و رووبه رووت دانیشتوه، ئەو نزیکه و من بی به شم، ئەو
 بینینه ده بیته خه م و په ژاره و بار له سه ر دلم. بوچی وا ده که ی رووی نه رژهنگ (رهنگی ره قیب) له
 روومه تی ناوینه تدا رهنگ بداته وه؟ ئەمه ی تو ده یکه ی کاریککی بی سووده.
 (٧) ئەم به یته له (ی، کم، گم) دا نییه.

واته: دل له بهر رووناکی روومه تی وه ک خو رتدا، وه ک گهرد و توژی بهر هه تاو له په نجه ره وه،
 یا له کلا و روژنه وه هاتوو، دیته سه ما. به لام سه مای خشل و زیری یار، له خو شی ئەو شه یدا بی و
 سه رگه ردا نییه ی من بی سووده، چونکه خشل ئەوه نده ی دلی من به رووناکی رووت مه ست نابی.
 زه پره (عا): زه پره. رووت (غ): روخت.
 (٨) بدووزه: بدووره، دادروو. ئە له م: نازار.

واته: سالم! هاوار و پارانه وه کار له دلی کافری بی به زه بی ناکا. که واته به نازار لیت بدووره و
 بیخو ره وه، هاوار و داد و بی داد بیهووده یه.
 بدووزه (عا): مه دووزه. له وانیه هه له بی. به (کم، گم): له.

پیتی (ج)

—۱— (*)

گەرچی نیی مهحشهر شه فیعم، لاعیلاج
شادمانم پیئت وه کوو راهیب به خاج (۱)
ناهویی چین گهر بیینی گهردهنت
دهر زه مان دینی له گهر دنیا، خهراج (۲)
خاک و سایه ی کوئی توم گهر دهست کهوئی
نامهوئی ئیتر ئومووری تهخت و تاج (۳)
دهوری پوستانت له زولفت جه دوه له
وا له حهلقه ی ئابنوسا گوئی عاج! (۴)

(*) نهم پارچه شیعه له (مان، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ره مەلی ههشتی مهقسوور.

(۱) نی: نیت. مهحشهر شه فیعم: تکاکاری رۆژی مهحشهر.

واته: ههر چه ند تو که سیک نیت بتوانی له رۆژی مهحشهر دا بیته تکاکارم، به لام ناچارم وهک

چون ره بدن (راهیب) دلی به خاج خوشه، ئاوا پیئت شادمان م.

گەرچی (گم): گهر چه نی.

(۲) دهر زه مان: گورج، له هه مان کاتدا، دهم و دهست. خهراج: باج و مالیات.

واته: نه گهر ناسکی جوانی چینی گهردنی بهرز و جوانت بیینی، نهک ههر گورج جوانی گهردنی

خوی لی ده بیترئی، به لکوو ههر به گهردن باج و مالیات بو دینی و ملکه چی جوانیت ده بی.

چین (کم، گم): دل.

(۳) نهم به یته له (کم، گم) دا نییه.

واته: نه گهر خاک و سیبهری دهو رو بهری بهر ده رگای توم دهست بکهوئی تیندا بجه سیمه وه، ئیتر

کاروباری تهخت و تاجم ناوئی.

(۴) پوستان: مەمک. ئابنوس: دره ختیکه داره که ی رهش و سهخت و به نرخه. عاج: ددانی فیل

- عومری عاشق وهك وهفا نابوود دهبن،
 گهر بدهی بۆ نهقدی جان، ئەمەری پهواج (۵)
 عەكسی پووت دایم لهناو دیدەیی پڕناو
 ظاهره، وهك مهی له توویی پهردەیی زوجاج (۶)
 بۆ لیباسی طالبعی واروونی من
 بئ وهفایه عههدی تو وهك پهنگی زاج (۷)
 گهر به ئەغیار ئاشنام، چارم نییه
 شیر دهباته طبعی پووبهه، ئیحتیاج (۸)

ئیسقانی جۆره ماسیه که سبی و به نرخه.

وا (کم): وه.

واته: ئە گرجهت چين چين دەوری مەمکتی داوه، گۆی مەمکی وهك عاج سبی و لووست
 كهوتووهته نیو بازنهیی ئابنوسی ئە گرجهی پهشت.

وا (کم): وهه، جوانه. (گم): وهك.

(۵) واته: ئە گهر تو پهواج بدهی به دراوی گیان و بهووی و لهباتی قوربانی قوبوولی بکهی،
 تهمەنی عاشق وهك وهفا نابووت دهبن. وهك چۆن وهفا له لایه ن یاره وه نییه، تهمەنی عاشقیش زوو
 له پیناوتدا بهخت دهبی و دهچیتە خانەیی نهبووانهوه!

نابوود دهبی (کم، گم): نابووت نهیی. بدهی (کم): بدهی. دیاره ههلهی چاپه.

(۶) پڕناو: له بهر کیشی نیوه بهیته که به (پراو) دهخوێرتیهوه.

واته: وینهی روومهت لهناو چاوی پر له فرمیسکمد، هه میسه وهك بادهی نیو شووشه دیاره.

تویی (کم): تویی.

(۷) ئەم بهیته و دوو بهیتی پاشهوهی له (کم، گم) دا نین.

طالع: بهخت. واروون: پینچهوانه، وه رگه پراو، بهد. عههد: پهیمان. زاج: زاخ، ماددهیه کی
 بلووریه و جزری زۆره، جۆریکیان سپیه، ئاوی لی بکهووی پهش دهبی، سالم ئەمەیی مه بهسته. سالم
 بهختی بدهی خزی شو بهاندوو به بهرگ و پۆشاکی پیوست به پهنگ، نهو پهنگهیش وا نهو
 دهیهووی، پهیمانی یاره که بیرته سه ر. جا به داخه وه ئەم پهیمانه وهك پهنگی زاخی سبی نامیتیهوه!

(۸) پووبهه: ریوی که هیچ لی تههاتوو و فیلبازه.

موددهعی وا لافی هه محوسنت دهدا!
پیشی ئه عما هه ر یه کیکه، نوور و داج (۹)
تووشی راداری ئه جهل "سالم" که بووی،
ره سمی ئه و بۆ باری عومرت جاننه، باج (۱۰)

واته: سه رت سوور نه مینێ که له گه ل بینگانه بوومه ته ناشنا، چونکه چارم نییه، ناچاریش شیرێ وه ک
من ده باته سه ر خووی رتویی به دکاری فیل باز، یا ناچارێ سه ری پیاو به مانی دوژمندا ده کا.

(۹) ئه عما: کوێر. داج = داجی: تاریک.

واته: به دکار گه زافی ئه وه ئی دهدا که له جوانیدا هاوشانی تزیه! لات سه یر نه یی، چونکه
رووناکی رۆژ و تاریکی شه و لای کوێری وه ک ئه و وه کوو یه کن.
(هه محوسنت) ئه گه ر (هه محوسنیت) بووایه، ته واوتر ده بوو.

(۱۰) رادار: راهدار، پاسه وانی رێ، چاودێری که ری و بان که باجی رێ له رێپوار و باردار
وه رده گری.

واته: ئه ی سالم! که تووشی راداری ئه جهل بووی، یه ک و دووی ناوی، گیانت به ده سه ته وه بده.
ئه و باجی وا ئه و له باری ته مه نی تزی ده وی، گیانه. دیاره مه به ستی له (راداری ئه جهل) یاره.

پیتی (ح)

-۱- (*)

نهمه کی ریتته برینم نهمه کین پرووی مه لیح
لالی کردم له که لاما به عیباراتی فه صیح (۱)
مایهیی فیتنه دلّه و تازه دهلئی: لاده له عیشق!
له خهطا به دتره تا صهد دهره جه، عونری قه بیح (۲)
مهوج سان بیته ته لاطوم، به نه بهد نازانی
په مزی پیش نامه دیی کاری منی بی چاره، سه طیح (۳)

(*) نهم پارچه شیعه له (مان، حا، عا، غ، ر، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: په مهلی هه شتی مه خبورنی مه قسور.

(۱) نهمه ک: خوئی. ریتته: رشته. نهمه کین پروو: پرووی جوان، پرووی سویر که مروّه تینویتی لی

ناشکی. مه لیح: سویر.

واته: یاری پروومهت جوان و سویرم خوئی کرده برینم و له کاتی گفت و گو دا به قسه ی

ریکویتک لالی کردم و قسه ی له ده مدا نه هیشتم.

نهمه کین پرووی (عا، ر): نهمه کی پرووی.

(۲) نهم به یته له (غ، ر) دا چواره مه.

واته: هوی نازاوه و گیر زده بوون دلّه. نهو له سه ره تاوه تووشی کردم، که چی پیم ده لئی واز له

عیشق بیته! که گیر زده ی عیشقی کردم، تاوانی کرد. نیستا به هانه ده هیتته ره، ده یه وی واز له عیشق

بیتم، به هانه که ی سه د نه وه نده ی دزیوی تاوانه که ی به دتره!

ده لئی (غ): دلّ. هه له یه. (کم): نه لئی. لاده له عیشق (مان): لاوه له عیشق، هه له ی نووسینه،

نوسخه کانی تر هه موو ((لاده له عیشق)) ن، بویه وا راست کرایه وه. خهطا (گم): خه تا.

(۳) نهم به یته له (حا، کم، گم) دا نیبه، له (عا، ر) دا دووه مه.

مهوج سان: وه ک شه پؤل پیش نامه د: که به پیشامه د ده خو تریتته وه، نه وه ی دیتته رینی مروّه، یا

چاره نووس. سه طیح: په ککه وتوو.

غەيرى بۆسەى لەبى تۆ، چاره نىيە بۆ دەردەم
 باوەرت گەر ھەيە، «بىاللە»، ئەمەتە قەولى صەحىح (۴)
 چوست و چابوك وەرە پىي دوشمنى نەفست "سالم"
 صىدقە خەفتان و وضوو مەركەب و شوكرانە سەلىح (۵)

واتە: ئەگەر پەككەوتوو وەك شەپۆل بەيەكدا يى و ھەول بەدا، ھەرگىز ناتوانى راز و نەيتى چارەنووسى منى بى چارە بدۆزىتەو و بزائى چىم لى ھاتوو. ئەو گىژاوەى وا من تىي كەوتووم، لە وزەى كەسدا نىيە بىچىتە بنى.

مەوج سان (عا، غ، ر): يەم صىفەت: وەك دەريا. (طەلاطوم) لە (مان)دا و (تەلاتوم) (عا)دا ھەلەن، (تەلاطوم) راستە.

(۴) ئەم بەيتە لە (ر)دا سىيەمە.

واتە: لە ماچ كەردنى لىوى تۆ بەولاولە، چارەيەك بۆ دەردى من نىيە. ئەگەر باوەرت بە خودا ھەيە، قەسەى راست ئەمەيە. يا ئەگەر باوەر دەكەى، قەسەم بە خودا، قەسەى راست ئەمەيە.

(۵) ئەم بەيتە لە (ر)دا نىيە.

خەفتان يا خەفدان: جۆرە كراسىكى رۆزى جەنگە. سەلىح: پىرچەك، نامادە بۆ جەنگ، پىشەنگى سوپا.

واتە: چالاكانە وەرە رىنگا لە نەفسى دوزمىنت بگرە. جا بۆ ئەم شەرە راستى زىيە، دەستووتۆ كەشتىيە و شوكرى خودا شەرەكەرە.

رتى (حا): رووى. صىدقە (گم): صىدق. خەفتان (غ): خەوتان. (كم، گم): خەفتان. چابوك (عا، غ): پىرچەك. دوشمنى نەفست (عا): دوشمن لە فەنت. ھەلەيە. شوكرانە (غ): پىنج فەرضە.

پیتی (خ)

-۱- (*)

نامهوی وختی فیراقت، صهنه ما، ویسهه تی کاخ
جی به من له دممه زیندانه، چ تهنگ بی، چ فهراخ (۱)
جیم نهگه گولشه نی فیردهوسه، به بی صوحبه تی تو
دل له جیی خهنده، دهکا هر دممه صهه ناله وو ئاخ (۲)
رهنگی شوومیمه سیاهی که به سهر بهختا دی
نهو نهگه میثلی نهدیمه، نهمه جوزئیکه له زاخ (۳)
عالیه پوتبهیی کاخ له مهدهد دهولته تی عیشق
مهصطبه و غورفهیی "سالم" که مهر و دامه نی شاخ (۴)

(*) نهم پارچه شیعره هر له (مان) دا هدی.

کیشی عهرووز: ره مەلی ههشتی مه خیوونی مه قسور.

(۱) صهنه ما: نهی بت، بته کهم! کاخ: کۆشک. جی به من: جی بو من. دم: کات. فهراخ: فراوان.
واته: نهی دلبره کهم! کاتی له تو جیاوونهوه کۆشکی گهوره و بهر فراوانم نای، ههرچی جیه
لهم کاته تهنگی لیک جیایدا بو من زیندانه، چ تهنگ بی و چ فراوان.

(جی به من) واته: جی بو من، رینی تی دهچی ((چی به من؟)) یش بی، یانی به من چی.

(۲) واته: نهگه گولزاری بههشت به بی هاوریه تی تو جیم بی، دل له باتی پیکه نین، هر
هه ناسه یه ک سهه ناله و ئاخ هه لده کیشی.

(۳) شوومی: نه گبه تی. سیاهی: ره شی. نه دیم: چه رم.

واته: نهو رهنگه ره شهی وا به سهر بهختمه وه، رهنگی نه گبه تیمه، ته نانهت نهگه بهختی من بی
به چه رم، نهم رهنگی شوومیه ی منی بو ده بیته زاخ و رهنگه که ی جیگیر ده کا که نه چیه وه.
(نهو نهگه) له بهر کیش به (نهوه گه) ده خوینرتسه وه. (نه دیمه) به (نهویمه) نووسراوه، دیاره
هه لده روونوسکه ره یه.

(۴) کاخ: کۆشک. مهدهد: یارمه تی. مهصطبه: سه کۆ. که مهر: ناوقه د، ناوه راست. دامه ن:

داوین. شاخ: کیو.

واته: جی و پایه کیو شکم له هیممهت و یارمهتی دهولهتی عیشهوه بهرزه. سه کو و هودهی
سالم بووه به کهمهه و دامینی شاخ، یانی له عیشق و خوشهویستیدا بووم به دیوانه و کهوتومهته
کیو، نه مه بهرزترین پایهیه بو مروقی عاشق.

پیتی (د)

۱- (*)

هر دیدهنی تویه دل بکا شاد

«رویت همهساله لالهگون باد» (۱)

گهر سوچه نهبا موقابیلت، سهرو

«پیش الف قدت چو نون باد» (۲)

حوسنت وهکوو ماهی ناسمانی

«هر روز که هست، در فزون باد» (۳)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، ن، حا، ه، ف، غ، ر، کم، گم) دا ههیه. له (مان، ن) دا یه کیکه له تیهلکیشه کان (لمعات). تیهلکیشی ساله له گهل شیعریکی "حافظ شیرازی" و دهستکاری چهند نیوه بهیتیکیشی کردوه. بهداخوه ههم نیوه بهیتی ناوه کهی حافظ له تیهلکیشه کهدا و ههم ناسناوی "سالم" یش نیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی نهخره بی مهقبووزی مهقوور.

(۱) رویت: پروممت. همه ساله: ههموو سالی. لالهگون: گول رهنگ. باد: بی.

واته: هر بیننی تویه دلی عاشق شاد دهکا، خودایه سال دوازه مانگ پرووت وهك گول سوور و

گهش و بوخوش بی.

همه ساله (کم، گم): همه سال دووهم نیوهی بهیتی دواپی له (ر) دا لیره دوویات کراوتهوه.

(۲) پیش: بهره. الف قدت: بالای وهك نلف راست. همچو: وهك. نوون: پیتی (ن) که

چهماوه و کهوانیه.

واته: نهگهر سهرو کورنوش بؤ بالای وهك نلفت نهبا، خودایه بالای وهك پیتی (ن)

بچه میتوه. نهگهر کورنوشیش بیا، ههروهك نوونی لی دی، بهلام راست بوونهوهی تیدایه.

نهبا موقابیلت (گم): کونهد به غیری تو. قدت (کم): قدت قدش! حافظ خوی (قدت) ی وتوه!

(۳) نهم بهیته و بهیتی پاشهوهی له (کم، گم) دا پاش و پیشن.

ماهی ناسمانی: مانگی ناسمان. فزون باد: زیاتر بی.

شمشاد به ره سمی خاکبۆسی
 «پیوسته برابرت نگون باد» (٤)
 گهر ره وشه نه دیده بی جه مالت
 «از گوهر اشك، بحر خون باد» (٥)
 غمزت له به رابه ری دلئی زار
 «از کردن سحر، ذوفنون باد» (٦)

واته: جوانی و دره خشانیت، وهك مانگی ناسمان، هه موو پۆژئیک زیاتر بن.
 (هست) لای "حافظ" (باد)ه.

(٤) دووهم نیوهی ئەم بەیتە لە (ف، ق) دا دووبارە کراوی بەیتی دووهمە.
 شمشاد: دره ختیکه گه لای هه میشه یه و داره که ی سهخت و ریکه، بالای یاری پی ده شو بهیتری.
 خاکبۆسی: خاکی بهری پی ماچ کردن. پیوسته: هه میشه. نگون: سه ربه ره و خوار، قلیه وه بوو.
 واته: داری شمشاد بو خاکی بهری پی ماچ کردن، هه میشه رو به رووت سه ربه ره و خوار پی.
 پیوسته .. (کم، گم): در پای قد تو سرنگون باد. ئەم نیوه بەیتە لای "حافظ" «در خدمت قامت
 نگون باد»ه.

(٥) ئەم بەیتە لە (ه) دا دواین بەیتە.

از: له.

واته: ئە گهر چاوی من به بی بینینی جوانیت روشن بی، خودایه نه وه نده فرمیسك برژئینی ده ریای
 خویتی لی پیک بی.

بحر (کم، گم): غرق. نیوهی دووهم لای "حافظ" «چون گوهر اشك، غرق خون باد»ه. (بی) له
 (ر) دا دوو جار نوو سراوه ته وه. باد (ن): یاد. هه له ی نووسینه.

(٦) دووهم نیوهی بهیتی چه وته له (کم) دا خراوه ته سه ر نیوهی یه که می ئەم بهیتە و دوو
 نیوه که ی تر که وتوه.

ذوفنون: خاوه نی هونه ری جوړاو جوړ.

واتای ئەم بەیتە به ستراره به بهیتی پیشیه وه و نزایه. واته: با غمزت به رامبه ر به دلئی لاواز و
 نه خۆشم به ده یان جوړ جادوو بنویتی و نه وه نده ی تر مالتویراتم بکا.

از کردن .. (کم): بی صبر و قرار و بی سکون باد. کردن (گم): گه رده نی. (از لای "حافظ" (در)ه.

تا که‌ی دلی من له شه‌وقی وه‌صلت
 «بی‌صبر و قرار و بی‌سکون باد» (۷)
 گهر عاجزه دل له حه‌لقه‌یی زولف
 «از حلقه‌ عشق تو برون باد» (۸)
 جیی ئاوی حه‌یاته، له‌علی لیوت
 «دور از لب هر خسیس و دون باد» (۹)

(۷) ئەم بەیتە لە (گم، گم) دا دوا بەیتە.

واتە: تا که‌ی دلی من له شه‌وق و نارەزووی بینینی دیدارت و گه‌یشتن به‌ تو بی‌نۆقره‌ بی و دانەسه‌ کنی.

له (ه): ز. نیره‌بەیتە که‌ی کردووه‌ به‌ فارسی. بی صبر و قرار .. (گم): زیون [و] ناتوان و بی سکون باد.

(۸) ئەم بەیتە لە (گم، گم) دا حه‌وته‌مه‌.

برون باد: بچیتە ده‌ری، بکه‌وێته‌ ده‌ری!

واتە: ئە گهر دلی من، که‌ له‌ پیچی ئە گریجه‌ تدا به‌نده، لی زویر بی، خودایه‌ له‌ ئەلقه‌ی کۆمه‌لی عاشقانی تو به‌ده‌ر و له‌ عیشقیش بی‌به‌ش بی.

عشق (ف، گم، گم): وه‌صل. لای "حافظ" یش هه‌ر (وصل)ه‌.

(۹) خسیس: خه‌سیس، به‌دپه‌وشت. دوون: په‌ست، مه‌به‌ستی به‌دکاره‌.

واتە: لیوی سووری له‌عل ره‌نگت سه‌رچاوه‌ی زینده‌ گانییه، له‌ خودام ده‌وی ئەم کانییه‌ له‌ لیوی ناکه‌س و مرۆفی نزم دوور بی!

ئاوی (ه، ف، غ، پ): ئایی. هر خسیس (گم): هر خبیث. (گم): هر خه‌بیشی. لای "حافظ" (مردمان)ه‌.

- گوشادیی عوقدهیی خاطر به کارئ بوو، ئەویش پابورد
دلئ پېرشۆرشم خوشنوودی یارئ بوو، ئەویش پابورد (۱)
موقیمی خاکئ کۆئ جانانه بووم، حاجیب دەری کردم
له بهرچاوی عەدوو بۆ من و یقارئ بوو، ئەویش پابورد (۲)
چراغئ عومری شیرینم شەوی دووری به پائین هات
زەمانئ وەصلئ دلەبەر پۆزگارئ بوو، ئەویش پابورد (۳)

(*) نەم پارچەشیعەرە لە (مان، ف، غ، ج، کم، گم) دا هەیه.

کێشئ عەروروز: هەزەجئ هەشتئ موسەبە غ.

(۱) گوشادی: فراوانئ. عوقده: گری. خوشنوودی: شادمانئ.

واتە: گرتئ خەم و پەژارەئ دەروونم بە کارئ دەکرایەوه کە هیوای گەشتن بە یار بوو، ئەو

هیوایەیش نەما و تێپەری. دلئ شەیدام بە یاریک شاد دەبوو، ئەویش پۆی.

بە کارئ (ف، ج، کم، گم): نیگارئ، یانئ دلەبەرئ. زۆر جوانە، ئەو نەبئ کە لە لایەنی ماناوه

دووبارە کردنەوهیە، چونکە لە نیوئ دووهدا یارە و لێرە نیگار، نیگاریش هەر یارە. شیوەنوووسی

(مان) (بکاری، یە، لەوانە یە (ن) کرایتە (ب). پېرشۆرشم خوشنوودی یارئ (ف، غ، ج، کم، گم):

پېرمیحنەتم شادی بە یارئ.

(۲) کۆ: دەوروبەر و بەردەرگای مەنزلی یار. جانانە: دلەبەر. حاجیب: دەرگاوان. و یقار:

سەنگینی و پۆز.

واتە: نیشتەجئ دەوروبەر و بەردەرگای یار بووم و حەسابوومەوه، دەرگاوان دەریپەراندم و یی بەشی

کردم. ئەو پۆز و سەنگینیەک بوو لە داخی بەدکار، ئەویش پۆی.

جانانە (گم): جانان.

(۳) نەم بەیتە و بەیتی دوائ لە (غ، کم، گم) دا پێش و پاشن، لە (ف، ج) یشدا چوارەمە.

چراغ: چرا. بە پائین هات: دوائ هات و نەوت و پۆنی تێدا نەما!

واتە: چرای عومری شیرینم لە شەوی تاریکی دووریتدا کۆزایەوه. زەمانئ بەیەک گەشتن

سەردەمێک بوو، ئەویش پۆی.

دووری بە پائین هات (ف): هيجرت بە پائین هات. (غ): دووری بە پائین هات. (کم): هيجرت

بە پائین هات، لەنگە. (گم): هيجرت بە پائین هات. بە پائین (غ): بە پائین.

له عورپانی په شیمانم، نه گهرچی مه شقی مه جنونه
 به کهف جیبی دریدم ئیعتیباری بوو، ئه ویش راپورد (۴)
 ئه وند باری به خوړ، ئه شکی نه ما ئه م چه شمه بی ئاوه
 به یادی قه ددی سه روت جوئباری بوو، ئه ویش راپورد (۵)
 به بیډاری له یادی نیم و وصلی، غم به سه " سالم"
 له خه ودا ده فعه یی بؤس و که نار ی بوو، ئه ویش راپورد (۶)

(۴) ئه م به یته له (ج) دا سیته مه.

عورپانی: رووتی. کهف: بهری ده ست. جیب: یه خه. دریده: دراو. ئیعتیار: ریژ و حورمه ت.
 واته: په شیمانم له رووت و قووتی، نه گهرچی ئه م رووت و قووتیه کار و پیشه ی مه جنوونی
 عامریه و شوریه ی نیه. حزم له یه خه ی دادر او ده کرد، ئه م یه خه دادر اویه ریژ و حورمه تیک
 بوو، ئه ویش نه ما.

دووړ نیه (په شیمانم) (په شیمان نیم) بووی، ئه و کاته واته: له رووت و قووتی په شیمان نیم،
 نه گهرچی رووت و قووتی کاری شیتانه، چونکه یه خه ی به ده ست دراو و رووتی نیشانه ی
 کؤست که و تنه و جوړه تامینکی تابیدت و ریژیک ی هه بوو، ئه ویش نه ما؟
 به کهف جیبی دریدم (کم): به کفی حب دریدم؟

(۵) واته: ئه م چاوه ئاوه اتووه، یا ئه م سه رچاوه بی ئاوه، که ئه ویش هه ر چاوه که یه، ئه و نه ده به
 خوړ فرمیسکی لی باری، و شکاوی هات و فرمیسکی نه ما. یادی بالای وه ک سه روت جوگه و ئاویک
 بوو بؤم، ئه ویش روئی.

ئه شکی (ف، ج، کم، گم): ئه شکم، رسته به ندی نیوه به یته که ته و او نابی. نه ما (ف): ته مام.
 چه شمه بی ئاوه (گم): چه شمه یی ئاوه.

(۶) بؤس و که نار: ماچ و باوه ش.

واته: ئه ی سالم! به س خه می ئه وه بخو که کاتی بیډاری - ته نانه ت- بیر له به یه ک گه بیشتیک ی
 نیوه و ناچلی یاریش بکه یته وه، ئه وه هه ر جاریک و له خه ودا بوو، ماچ و موموچ و باوه شیکیش بوو،
 ئه ویش روئی.

نیم و وصلی (غ): نیم عه یی. (ج): نیم عه یی. (کم): نیوه عه یی. (گم): نیمه عه یی.

-۳- (*)

دهدا هەردەم شەكەرخەندت، ئەمەرقەند
بە قوربانی شەكەرخەندت، سەمەرقەند (۱)
لە قەدتا دەستی من موشکیل كەمەری
قەدی موو قەت قوبوول ناكا كەمەربەند (۲)
بە پووی وەصلا چ غەم، گەر بەحرە هیجرت
كە نەمبا ناخودا، دەمبا خوداوەند (۳)

(*) ئەم پارچەشیعەرە لە (مان، حا، عا، ه، ف، ج، ق، ی، ك، گم) دا هەیه.

كیشی عەرووز: هەزەجی شەشی مەقسوور.

(۱) شەكەرخەند: زەردەخەندەى شیرین. ئەمەرقەند: بەرى وەك قەند، بەرى شەكر. سەمەرقەند:

شاریکە لە توركەنستان.

واتە: هەموو كاتێك زەردەخەندەى وەك شەكر شیرینت بەرى شەكر دەدا، دەبا شارى سەمەرقەند

بە قوربانی ئەو زەردەخەنە جوانە شیرینت یی.

دهدا (ی): دەوا. (كم): ئەدا. شەكەرخەندت (كم، گم): شەكەرخەندەت، كە بە واتای خواوەنى

زەردەخەنە كە دیت. سەمەرقەند (عا، ی، كم): ئەمەرقەند.

(۲) واتە: زۆر گرانه دەستی من بێتە كەمەربەندى قەدت، چونكە قەدى وەك موو بارىكت

كەمەربەند و پشیتین هەلناگرئ.

موشکیل (ه، گم): میثلى. قەت (عا، ه، كم، گم): قەد.

(۳) ئەم بەیتە لە (حا، ه) دا پێنجەم و لە (ف) دا چوارەم و لە (كم، گم) دا حەوتەمە، لە

(ج) یشدا نییه.

ناخودا: كەشتیەوان، یار. خوداوەند: خودا.

واتە: ئەگەر دووریت بێتە دەریا، بەسەر بەیەك گەیشتندا یی و دایبۆشئ، چ خەمیکم هەیه. من ئەگەر

كەشتیەوان لە كاتى بەیەك گەیشتندا لە گەل خۆى نەمبا، خوداوەند دەمبا و بە خەفەت دەمكوژئ.

بە كورتى: پاش بەیەك گەیشتن دوور كەوتنەو یی، نیت ژيان هیچ ناهیتى و مردن جئى خۆیەتى.

چ غەم، گەر بەحرە (ق): چ غەمە بەحرى.

له هيجرى پرووى بهارى دلىستانم،
 له دلمايه خهفت وهك كىوى نه لوهند (۴)
 دلى تيشنم مه حه للى په حمه، سا دهى
 به ناوى تيغى تويه، ئاره زومهند (۵)
 غوبارى كوى عيشقه، كو حلى بينش
 به خاكى نه قشى پى جانانه سه وگهند (۶)
 به نه فسوونت جهلا دا دانه يى خال
 به دامى طوپره ي تو بوو مورغى دل بهند (۷)

(۴) نهم بهيته له (ه) دا نيه.

دلىستان: دلبر. نه لوهند: كىويكه له ناوچه ي (همه دان).

واته: خدم و خهفت له دورى روخسارى وهك به هار جوانى دلبرم، له دلمدا به قهدهر
 كىوى نه لوهند كۆمەل بووه.

هيجرى (ع، ف، ج، ر): دورى. دلىستانم (ح، ك، گم): نازه نيت. وهك كىوى نه لوهند
 (ف): ههر وهك ده ماوهند. (ق): وهك كۆهى نه لوهند.

(۵) نهم بهيته له (ه) دا حه و تهم و له (ج) دا سييه مه.

واته: دلى تينووم شايانى به زه ييه، تينووى ناوى تيغى دهستى تويه. يانئ تينووى خويى دهستى
 تويه و چاوه روانه بيكوزى!

(۶) نهم بهيته له (ه) دا سييه مه.

واته: سويتد به خاكى بهرى پى دلبر، كللى بينن و رووناكى چاوى من تۆزى ده و روبه رى
 نارامگه ي ياره.

كۆيى (ف، ج): كۆهى. عيشقه (ج): عيشق.

(۷) نهم بهيته ههر له (ه، ك، گم) دا هه يه.

نه فسوون: سيحر و فيئل. جهلا دا: مشت و مالى دا و زهنگه كه ي لابر د. دام: داو. مورغ: بالنده.
 واته: دانه ي خالى ناو داوى نه گريجه ي خوتت به جادوو و فريودان رازانده وه. نه وه تا بالنده ي
 دلتم به تالى داوى نه گريجه ي تو به سزاو ته وه و كه وتو وه ته بهند.

جهلا دا (ك، گم): جهلاى دا. تو بوو (ه): تا بوو.

دهزانن غوصصه تا كهى باره بؤ دل؟
 هه تا تهم بئ له سهر كيوى ده ماوهندا! (۸)
 مه كهن مه نعم له غه م؛ بئ ئه و، زمستان
 به چى بئ بولبولى بئ چاره خورسه ندا؟! (۹)
 ئه به د ناده م به خه رقه ي پادشاهى
 په لاسى خه ز، لىباسى كوه نه يى رهن د (۱۰)
 خودايا! ميحنه تى "سالم" هه تا كه ي؟
 له كارا سستى يى به ختى هه تا چه ندا؟ (۱۱)

(۸) غوصصه: خه م و په ژاره.

واته: تا تهم به سهر كيوى ده ماوهنده وه بئ، كه هه رگيز ته مى ئى نابري، دلى منيش بئ خه م و په ژاره نابئ.

دهزانن (كه م): ئه زانم. (ه، گم): ده زانى. باره (ف): ماره. له سهر (عا): به سهر. كيوى (ج): گيسوى. هه له يه.

(۹) ئه م به يته له (حا، ه) دا نيه.

خورسه ندا: شاد و دلخوش.

واته: سه رزه نشتم مه كهن كه به بئ يار خه مبارم، بولبولى بئ چاره دلى له زستانى ساردوسردا به بئ گول و گولزار به چى خوش بئ؟! (۱۰)

(۱۰) ئه م به يته هه ر له (كم، گم) دا هه يه.

كوه نه: كۆن. رهن د: ديوانه.

واته: په لاسى وهك ئاوريشم و به رگى كۆن و رزيوى ديوانه يه، له لام به نرخن، هه رگيز نايانده م به خه رقه و جبه ي پادشاهى.

ئه به د (ه، كم): نه مه د. په لاسى خه ز، لىباسى كوه نه يى (ه): په لاس و خه ز لىباسي كه له لاي.

(۱۱) واته: خودايه گوناھى سالم چيه و ا گيروده ي نه گه تيه و به ختى نايه تى، كارى به سستى

بؤ مه سهر ده بئ.

ميحنه تى (ج): به ختى. له نگه. سستى به ختى (گم): سستى بئ به ختى.

- ۴ - (*)

لهگه ل ئيمه قهلهك! بهم نهوعه تا چهند:
من و دلبر له جهورت بين پهراگهند؟! (۱)
برؤ ناصيح! له حهرفت گويم گرانه
له لای من «بعد ازین» بيهودهيه پهند (۲)
ره قيب بگره زبانی له هوی پهليت
موباهاات قوبوول ناکا خوداوهند (۳)
نمهد نادم به خهرقه ی پادشاهی
په لاس و خهز، لیباسيکن له لای رهند (۴)

(*) نهم پارچه شیره هدر له (مان) دا هديه.

کيشی عهرووز: ههزه جي شهشی مهقصور.

(۱) پهراگهند: پهرت و بلاو و ليک دوور.

واته: نهی چهرخی گهر دوون، تا که ی من و دلبر بهم جوړه به هوی سته می تووه له یهک جیا بین.

(۲) حهرف: قسه. بعد ازین: رسته یه کی فارسیه، واته له مه به دوا. پهند: ناموژگاری.

واته: ناموژگاری کهر، برؤ قسمه بو مه که، گویم له ناستی قسه ی تو گرانه و نایبستم، له مه به دوا

پهند و ناموژگاری له لای من بین که لکه.

(بعد ازین) له بهر کيشی شیره که به (به عده زین) ده خوینرته وه.

(۳) له هو: رابواردن، گمه کردن. پهليت: په لید، ناپاک، پیس. موباهاات: شانازی به خووه کردن و

خو به زلزانین.

واته: نهی به دکار! زمانی پیس و بهدی برابواردن بگره، بهس نازاوه بگیره. خودا ناخری نهم

کesh و فاش و خو به زلزانینت لی قوبوول ناکا و تولت لی ده کاته وه.

(۴) نمهد: لباد. په لاس: جل و بهرگی خوری زیر. خهز: ناوری شم. رهند: دیوانه و شهیدا.

واته: لبادی هه ژارانیهی خو م نادم به جبه و عهبا ی پادشاهی، بهرگی په لاس و بهرگی ناوری شم

له لای دیوانه وه که یه کن.

مه جووسی! ناری عیشتت ناگوریزه
 دهزانم مهتن و مهعنای (زهند و پازهند) (۵)
 تهمامه ویلی دونیا بم لهدهست غم
 وهلی، ناخ، حهلقهیی گیسووته پابهند (۶)
 بهدهست تو قهنده بوم، زههری ههلاهیل
 له لام زههره بهبی تو لهذذتی قهند (۷)
 گوشادیی دا به دل نهمرۆ، شوکر، یار
 له گریه ی "سالم" ا کردی شهکهرخهند (۸)

(۵) مه جووس: ناگریه‌رست. ناگوریزه: واز ناهینیی. زهند: نافیستای زهردهشت. پازهند: لیکدانه‌وهی نافیستا. زهند و پازهند بهو دوو داره‌یش ده‌لین که له به‌کتر ده‌درین و داده‌گیرستین. واته: نهی یاری ناگریه‌رست! ناگری عیشتت ماوهم نادا و لئی رزگار نام. من دهق و رافه، زهند و پازهند و ههموو نه‌تیه‌کانی کاری عیشتی تو دهزانم و له خۆرای قسه ناکهم.
 (۶) گیسوو: نه‌گریجه، زولف. پابه‌ند: پیوه‌ند.
 واته: ده‌مه‌وی له‌ده‌ست خهم هه‌لیم و ویلی دنیای به‌رین بم، به‌لام -داخی به‌جه‌رگم- نه‌لقه‌ی نه‌گریجه‌ت بی به‌ستوومه‌ته‌وه.
 (۷) هه‌لاهیل: جۆره‌ی زه‌هریکی کوشنده‌یه.
 واته: زه‌هری کوشنده‌ی هه‌لاهیل که له ده‌ستی تو بیخۆمه‌وه، وه‌ک شه‌کر شیرینه، به‌لام به‌بی تو شه‌کر له لای من زه‌هری ماره.
 (۸) واته: سوپاس بو خودا، یار نه‌مرۆ به‌گریانی سالم بی‌که‌نی و خۆشی دا به‌دلیم!

مهشقی مردی به کهرهم، کهسبی صه لاحت به سوجوود

«هر که این هردو ندارد، عدمش به ز وجود» (۱)

عه به ته نازشی مونعیم به زهر و مولک و مه تاع

«که محال است در این مرحله امکان خلود» (۲)

ئه مه ههر پهرتهوی ئه و روزهیه ئه ییامی قه دیم

«که همه تافت بر آرامگه عاد و ثمود» (۳)

(*) ئه م پارچه شیعه له (مان، ه، ف، غ، ن، کم، گم) دا هیه. له (مان، ن) دا به کیکه له پارچه شیعه تیهه لکیشه کان (ملمعات). فارسیه که ی هی "سه عدی شیرازی" یه و پاش و پیش له تیهه لکیشی به یته گاندا کراوه.

کیشی عهرووز: ره م ملی هه شتی مه خبوونی مه قسوور.

(۱) هه شت به یی ئه ووه ل له (غ) دا نین.

کهرهم: به خشنده یی. کهسب: به ده ست هینان. صه لاحت: شایسته گی، کارچاکی، سوودهر گرتن. واته: پاره تی، به ده هنده یی و به خشش ده ست ده که وی، شایسته گی و کاری چاک یا سوودیین به کورنوش بردن بر خودا. ههر کهس ئه م دوو کاره ی نه یی، نه بوونی له بوونی باشتره. کهسی صه لاحت به سوجوود (ه): کهسی جه لالته به سوجوود. (کم، گم): صیدق و صه لاحت و سجوود. تیهه لکیشه که ی له کوردیه که یی و فارسیه که که شیدا تیک چروه. (ز وجود) لای "سه عدی" (که وجوده).

(۲) عه به ت: بی سوود. نازش: نازین. مونعیم: خاوه نی به خشنده یی. خلود: نه مری، هه تاهه تایی. واته: شتیکی بی سووده خاوه نی سامان به سامان و ده سه لاتی خوی بنازی و خوی لی بگوری، چونکه کهس له م قوناغی ژبانی دنیا ییه دا تاسه ر نامیتی.

مولک (ه): مال. مه تاع (مان): مه طاع، هه لئه یه.

(۳) پهرتهو: تیشک. تافت: لئی دا، لئی هه لات. آرامگه: یا مه بهستی گوره کانیا نه، یا جی وری و

کۆشکه کانیا ن پیش کارل بوون.

واته: ئه م رووناکییه ی وایستا ده یینی جیهان رو شن ده کاتوره، هه مان رووناکییه که وه ختی خوی روژانی رابوردووی کۆن له جی و کۆشک یا له گوری نه ته وه کانی تری ده دا؛ نه ئه وان مان، نه ئه مان ده میتن.

- راسته پامالی غمی، ئهی دلی ئاشوفته، وهئی
 ((صبر کن کین دو سه روزی بسر آید معدود)) (۴)
 سهروکاری منی بی کس به که سیکه، همه جا
 ((که کریم است و رحیم است و غفور است و ودود)) (۵)
 لازیمه‌ی دینه له‌سه‌ر نه‌هلی خیره‌د، عیززه‌تی خاک
 ((که عیون است و جفون است و قدود است و خدود)) (۶)
 ئینس و جین موخته‌ریفی قودره‌تی حه‌ققن، به یه‌قین
 ((همه در ذکر و مناجات و قیامت و قعود)) (۷)

(۴) پامال: پایه‌مال، بی‌خوست و له‌ناوچوو. کین = که این: که ئه‌م. بسر آید: ته‌واو ده‌بی.
 واته: ئهی دلی سه‌رگه‌ردان! راسته خه‌فت و په‌ژاره پایه‌مال و مالویران و سه‌رگه‌ردانی
 کردووی. به‌لام ددان به خوتدا بگه‌ره. ئه‌م دووسی رۆژه‌ی زیان ته‌واو ده‌بی و له‌جیهانی نه‌مانی
 ئه‌به‌دیدا ده‌حه‌سیتته‌وه.

غمی، ئهی (ه): غه‌مت بوو. مه‌عدوود. (کم، گم): مه‌عوود. دوو سه‌روزی (کم، گم) به
 دوو سی روزی. (کین لای "سه‌عدی" (کاین‌ه).

(۵) هه‌رجا: له‌هه‌ر شویتیکدا.

واته: جی‌به‌جی‌بوونی کاری من به‌ده‌ستی یه‌کیکه له‌هه‌موو شویتیکدا به‌خه‌شنده و میه‌ره‌بان و
 گونا‌هپۆش و به‌به‌زه‌بیه.

میسکین (ه): بی‌کس. رحیم است و غفور است (کم): غفور است و رحیم است.

(۶) واته: به‌پیی رۆوشویتی ناین، پیوسته له‌سه‌ر ژیران نرخی ئه‌م خاکه بزائن و به‌بی‌قه‌دری
 به‌سه‌ریدا نه‌رۆن، چونکه ئه‌م خاکه‌بیش کاتی خۆی چاو و برژانگ و بالا و کولم و روخساری
 نازداری بووه. یا: لازیمه‌ی ده‌ینه... تاد، ده‌ین: قه‌رز. واته: قه‌رزیکگی پیوسته .. تاد.

لازیمه‌ی.. تاد (ه): لازیمی ... عیززه‌تی یار. (ف): لازیمه‌ی دینه له‌سه‌ر نه‌هلی خیره‌د حورمه‌تی
 یار. (کم، گم): لازمه (لازم) نه‌و دینه له‌سه‌ر نه‌هلی خوا عیززه‌تی یار! عیون (ف): جنون.
 قدوداست و خدود (مان): قدوراست و خدور. هه‌له‌یه. (ف): خدود است و قدود. به‌دوور
 نازانری له‌باتی (لازیمه‌ی دینه) لازمه و ده‌ینه بووبن، واته پیوسته و قه‌رزه. (قدوداست و خدود)
 لای "سه‌عدی" (خدوداست و قدوده).

(۷) ئینس: بنیاده‌م. جین: جنۆکه. موخته‌ریف: ددان‌پیدانه‌ر. حه‌ق: خودا. یه‌قین: بی‌چه‌ندوچۆن.

نائومید نابئی بین لهم رهه، بیگانه وو خویش
 «هیچ خواهنده ازین در نرود بی مقصود» (۸)
 ذاکیری له فظی شه هادوت به، دلا، حاله تی نزع
 «گرت ایمان درست است به روز موعود» (۹)
 نهو وجودهی نییه دونیا غه ره ضم بی له چ کهس
 «ای برادر که نه محسود بماند نه حسود» (۱۰)
 سه عده نم پهنده، وهئی صه عبه له دهست "سالم" بی
 «نتواند که به جا آورد إلا مسعود» (۱۱)

واته: نینس و جین هموو ددان به دهسه لات و توانایی خودادا دهنن، هممویان خه ریکی یادی
 خودا و پارانه وه و خودا په رستین.

(۸) نم بهیته له (ه) دا نییه.

خواهنده: داواکار، نهوی شتیکی بوی.

واته: نابئی بیگانه و دۆستان لهم ریته نائومید بین. هیچ داواکار یک لهم دهشت و دوره دا به بی

تامانج و مه رام ناروا.

(۹) نیوهی دووه می بهیتی دوا بی له (ف) دا خراوته سه ر نیوهی به که می نم بهیته.

نزع: گیانه لا، کاتی گیان کیشان.

واته: نهی دل! نه گهر باوه ری ته واوت به رژی دیاریکراو هه به، که رژی قیامه ته، رسته ی

شایه تومانت له کاتی سه ره مهر گدا له بیر بی.

دلا (کم): دل. (گم): دلی. ایمان (ف، غ): امکان.

(۱۰) دووه می نیوهی نم بهیته له (غ) دا خراوته سه ر نیوهی به که می دوا این بهیت و دوو

نیوه که ی تریش که وتوو.

وجود: بوون، لیره دا مه بهستی نرخ و نیعتیاره.

واته: دنیا نهو نرخه ی نییه که له پیناویدا کارم به که سن هه بی و دهسته و دامانی بیم. برا! دوا بی

نه به خیلی بی براو ده میتی و نه به خیل!

وجودی (گم): وجودهی. غه ره ضم بی. (کم، گم): که غه می بی. نهی برادر.. تاد. (کم،

گم): نتواند که به جا آورد الا مسعود.

(۱۱) نم بهیته له (ه) دا نییه.

سه‌عد: به‌ختیاری. مه‌سعوود: به‌ختیار (وهك له‌پیشدا وتمان، له‌وانه‌یشه ناسناوی خاوه‌نی نیوه فارسیه‌کانی نهم شاعرانه‌ بی).

واته: نهم په‌ند و ناموژ‌گاریانه‌ مایه‌ی به‌خته‌وه‌رین، به‌لام‌ گرانه‌ به‌ سالم‌ جی‌به‌جی‌ بکری‌ن! که‌س ناتوانی‌ پی‌ره‌ویی نهم ناموژ‌گاریانه‌ بکا، که‌سیکی‌ به‌ختیار نه‌بی.
(بی) له‌ (غ)‌دا که‌وتووه‌.

شایانی‌ باسه‌، نهم‌ دواین‌به‌یته‌ له‌ (ف، کم، گم)‌دا نهم‌ به‌یته‌ی خواره‌وه‌ی له‌ جی‌دایه‌، که‌ له‌ (مان)‌دا نییه‌:

قه‌طعی‌ ئومید‌ مه‌ که‌ "سالم"، نه‌ له‌ بیگان‌ه‌وو خویش

((هیچ‌ خواه‌ند‌ ازین‌ در‌ نرود‌ بی‌ مقصود))

مه‌ که‌ سالم، نه‌ له‌ (ف): مه‌ که‌ن‌ نه‌ی‌ سالم. نه‌ له‌ بیگان‌ه‌وو خویش. (کم): نه‌ له‌ بیگان‌ه‌ نه‌ له‌

خویش!

- نه ما په ننگم، به بڼې ديداري نه حمده
چ دلته ننگم، به بڼې روخساري نه حمده (١)
سهري پر شپږشم سهودايي هيچران
دوچاوم تا سه هر بيداري نه حمده (٢)
دهباري نه شكي خوښ گول گول له چاوم
وهكوو له علي له بي گولناري نه حمده (٣)
بيناييم تار و نه شكم سوور و په ننگ زهره
دهروون پر تار و له ب پر باري نه حمده (٤)
له دهور قوطبي خه يالم وهك جهدي وار
له مه غريب تا به يان دهواري نه حمده (٥)

(*) نه م پارچه شيره هر له (نم) دا هه يه. نازاري نه و "نه حمده" هه كيه؟ په ننگه سه رده مي غه ريبی و
ناواريه بي يو "نه حمده پاشاي بابان" ي دو اين ميري باباني وتين.
كيشي عهرووز: هه زه جي شه شي مه حزووف.

(١) ديدار: بينين.

واته: له بهر چاوبڼي نه كه وتي نه حمده په ننگم نه ماوه. كه روخساريسي ناييم، دلته ننگم.

(٢) پر شپږشم: پر له ههرا و هوريا و چالاكي. سهودا: په ريشان. هيچران: ليك جيايي.

سه هر: بهر به يان.

واته: سهري پر له ههرا و زه نام به ده ست ليك جيايي هوه په ريشانه. تا بهر به يان چاو له رتي نه حمده م.

(٣) گول گول: وهك گول نال و بهر دهوام. له علي له ب: سووري ليو. بار: باري ليو.

گولنار: گولنه هه نار.

واته: فرميسكم وهك گولي ناله و له چاومه وه دته خوارئ. وهك ليو به وينه ي گولنه هه نار

سووري نه حمده ديش وايه.

(٤) تار: تاريك. نار: ناگر. له ب: ليو.

واته: چاوم ناييني و فرميسكم له بهر گرياني زور سووره و په ننگيشم زهره هه ننگه راوه. دهروونم

پر له ناگر و ليو به بارم يو نه حمده.

(٥) جهدي وار: وهك نه ستيره ي جهدي.

زهمانه مهرکهز و ئەو نوقطهکهی ناو
 دلّم دەوری نوقطه پەرگاری ئەحمەد (٦)
 درهختی «کن فکان» ئەووەل که نیژرا
 جیهان هات شاخ و بەرگ و باری ئەحمەد (٧)
 لەژێر باری خەفت "سالم" صەبوور بە،
 دەنیژی ئەحمەد مۆختاری ئەحمەد (٨)

واته: وهك ئەستێرەى (جەدى)، لە خۆرناواوه تا بەیانی، بە دەوری قوتبی خەیاڵمەوه بۆ ئەحمەد دەسووریتەوه.

(٦) مەرکهز: ناوهندی گەردوون. نوقطه: خال. مەغریب: خۆرئاواو یون. دەوار: بەدواداسووراو، بە شویتدا خولاه.

واته: ئەحمەد، خالیكە لە ناوهندی گەردووندا، دلّم بە دەوریدا وهك پەرگار دەسووریتەوه. نیوهی دووهم تەفەیلەکهی راست نییه و (فاعلاتن)ه، لە کاتیگدا دەبی (مفاعیلن) بی. بۆیه دەشی وا بووی: دلّم دەور نوقطەیی پەرگاری ئەحمەد، یا: لە دەوری نوقطه، دلّم پەرگاری ئەحمەد، بەتایهتی که بەیتی پشوویش شتیکی لهو جۆرەى تیدا کراوه: لە دەور قوطبی خەیاڵم وهك جەدی وار. (٧) کُن فکان: ئەوی دەسەلاتی خوداوهند بلتی به، دەبی. شاخ: لق و پۆپ. بەرگ: گەلا. بار: بەر، میوه.

واته: که خودا ئەووەل جار فرمانی دا دار و درهخت بنیژی و بی، نیژ درهختی تەمەنی ئەحمەدیش لق و پۆپ و گەلاو بەری بۆ پەیدا بوو و هاته جیهانهوه.

(٨) واته: سالم! لەژێر باری خەمدا ئارام بگره، ئەو ئەحمەدی تو "ئەحمەدی مۆختار" -یانی پتەمبەری موسولمانان- ت بۆ دەنیژی و فریات دەکهوی.

پیتی (ذ)

۱- (*)

به ته قدیمی وه فا ناردی نیگاری سیم بهر کاغهذ
به ریدی خوش خه بهر هیئای وه کوو بادی سه حر کاغهذ (۱)
خیطابی غائبانه عاده تی داوم به ته نهایی
ره فیهه بو دلی خوینینی من، گاهی سه فهر کاغهذ (۲)
مه گهر موژگان ئیشاره ی کرد به کاتب، نوکته سه نجی کا؟
له زه خمی خونچه کانی دل، وه کوو من باخه بهر کاغهذ (۳)

(*) نهم پارچه شیعه له (مان، ه، کم، نم، گم) هه یه. له (کم، گم) دا خراوه ته ناو شیعه کانی
پیتی (ز) و (کاغهذ) به (کاغهذ) نووسراه، به لام له (مان، ه، نم) دا جی دروستی خوی دانراوه. له وه
ده چی "سالم" نامه یه کی بو هاتی و نهم پارچه شیعه ی له خوشی هاتی نهو نامه یه دا نووسی،
پارچه شیعی دووه میس وه لامدانه وه بی.

کیتی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهواو.

(۱) به ته قدیمی: بو ته قدیمی. نیگار: یار. سیم بهر: به ده نسی، جوان.

واته: یار، به شیوه ی پیشکesh کردنی وه فا و پیشاندانی نه مه کداری، نامه ی نارد. په یکی
خوش خه بهر نامه ی هیئا و وه ک سروه ی به ره به یان دلی فینک کرده وه.
ناردی (مان): ناروی. هه له ی نووسینه.

(۲) خیطاب: مه بهستی نامه یه. غائبانه: هی پاشمله، نهو که سه له وی نه بی.

واته: نامه ی دور به دور وای لی کردووم خووم به ته نهاییه وه گرتووه، کاتی سه فهر هاوړتی
دلی خوینیم نامه یه.

خیطابی غائبانه (کم، نم، گم): خیطابی غائبانه ی. گاهی سه فهر (نم): گاهی سه فهر. دپاره
هه له یه.

(۳) موژگان: برژانگه کان. کاتب: نامه نووس. نوکته سه نجی: نوکته هونینه وه. زه خم: زام، برین.
خوونچه کان: خوین تکان. باخه بهر: ناگادار.

شه‌كهرئه‌فشانیی شیرین‌زوبان مایه‌ی حه‌لاوت بوو

ده‌هان شیرین ده‌کا هه‌ر حه‌رف و نوکته وه‌ك شه‌كهر کاغه‌ذ (٤)

قودوومی قاصیدی، زیندانی هیجرانی به‌گولشه‌ن کرد

ده‌کاته ره‌وضه‌یی جه‌ننه‌ت به‌موشتاقان سه‌قهر کاغه‌ذ (٥)

له‌شادیی خه‌لعه‌تی ئه‌لطفای دل‌بهر ده‌ست به‌ره "سالم"!

هوه‌یدا که به‌شه‌وکته وه‌ك ره‌قهم موحه‌کم به‌سه‌ر کاغه‌ذ (٦)

واته: له‌وه ده‌چی موژگانی یار فه‌رمانی دایه‌ی به‌نامه‌نوس بکه‌ویته وشه‌ئاری و دل‌م خۆش بکا.
نامه‌که‌ی یار، وه‌ك خۆم ناگاداری نه‌ویه که دل‌م خۆنی لای ده‌تکی!
نوکته‌سه‌نجی (گم): نیکته‌سه‌نجی.

(٤) ده‌هان: دم. شیرین‌زوبان: زمان‌شیرین، قسه‌خۆش. حه‌لاوت: شیرینی. ده‌هان: دم.
واته: شه‌کروه‌شاندنی زمانی شیرینی یار و قسه‌ی خۆشی مایه‌ی شیرینی بوو بۆ من. به‌لێ، قسه‌ و
نوکته‌ی خۆشه‌ویست وه‌ك شه‌کر، به‌لکورو زیاتر، دم شیرین ده‌کا و شادمانی به‌دل ده‌به‌خشی.
ده‌کا (کم): ئه‌کا. زوبان (کم، نم، گم): زمان. نوکته (کم، نم): نوکته‌ی. (گم): نیکته‌ی.
(٥) قودووم: هاتن. قاصید: نامه‌بهر. هیجران: دووری. ره‌وضه: باخچه. به‌موشتاقان: بۆ
موشتاقان.

واته: که په‌یک لای تۆوه هات، زیندانی دووری کرده‌گولستان. به‌لێ، نامه‌ی دل‌بهر دۆزه‌خی
دووری ئاره‌زوومندان ده‌کاته باخچه‌ی به‌هه‌شت.
قاصیدی (کم، نم، گم): قاصیدت. ده‌کاته (کم، نم، گم): ده‌گاته. سه‌قهر (کم): سه‌قهر. (گم):
نه‌ظهر.

(٦) خه‌لعه‌ت: خه‌لات و به‌رات. ئه‌لطف: لوتف‌نواندن. هوه‌یدا که: ده‌ریخه. شه‌وکته:
شان‌وشکۆ. وه‌ك ره‌قهم: به‌نووسین، به‌ژماره. موحه‌کم: قسه‌ی روون و ئاشکرا که پێوستی به
لێکدانه‌وه نه‌ی.

واته: سالم، له‌خۆشیی خه‌لاتی لوتف‌نواندن دل‌بهردا، به‌شان‌وشکۆی خۆت به‌نووسین یا به
ژماره‌ قسه‌ی روون و راستی خۆت له‌سه‌ر کاغه‌ز ده‌ریخه.
ده‌ست (ه، کم، نم، گم): ده‌س. (موحه‌کم به‌سه‌ر) له (ه) دا که‌وتوه.

- بنووسم چۆن؟ له هيجرانا به يارى سيمبهر كاغەز
دهكا گوم دووكەلى ئاھم لهبەر مەددى نەظەر كاغەز (۱)
چ حاجەت میننەتى بالى كەبووتەر ھەنگرى نامەم؟
كە پەر بۆ طەيى راھى كۆيى تۆ دینیتە دەر كاغەز! (۲)
له تەندوورى فیراكا نافەتى مەكتوبە گریانم
وھكوو پشكۆيى ئاگر خوین بە گەرمى دیتە سەر كاغەز (۳)
له بەندى دیققەتى وھصفى میانا نوكتەبازیکە!
له پەردەى مەعنیا پیرشەھدە، میثلى نەى شەكەر، كاغەز (۴)

(*) ئەم پارچەشیرەیش له (مان، ھ، كەم، ئم، گم) دا ھەبە. له (كەم، گم) دا، لەناو شیعەرەكانى
بىتى (ز) دا دانراوھ.

كیشى عەروروز: ھەزەجى ھەشتى تەواو.

(۱) بە يارى: بۆ يارى. سيمبەر: لەشسپى، جوان.

واتە: چۆن نامە له دووریدا بۆ يارى جوان بنووسم و ھەلامى بدەمەو، كە دووكەلى ناھ و
ھەناسەم تا چاو پر بكا كاغەزە كەم لى و ن دەكا.

ياری (كەم، گم) يادى. دەكا (كەم) ئەكا.

(۲) كەبووتەر: كۆتر. طەى: پینجانەوھ. رینگەپرین.

واتە: نامەم پيوستى بەوھ نىبە منەتى كۆترى نامەبەر ھەنگرى؛ خۆى پەر دەرەكا و بال دەگرتەوھ و
رینگا دەپچیتەوھ و دەگاتە بەردەرگات. پەردەر كردن واتاى پىخۆشبوون و شادمانیش دەدا. له
كوردەواریدا دەوترى: له خۆشیدا پەرى دەر كرد، واتە: ئامادەى بال گرتەوھ بوو. تىكرا بەیتىكى جوانە.
دیتە دەر كاغەز (نم): دینیتە سەر كاغەز.

(۳) تەندوور: تەنوور.

سالم له بارودۆخى نووسىنى نامەكەى دەدوئ و دەلى: گریانم له تەنوورى دووریدا بووھتە بالا له
نامە و ناھىلى بىنووسم. خوین وھك پشكۆى ئاگر بە گەرمى دیتە سەر كاغەزەكە و دەیسووتى.
فرمىسكى "سالم" له تەنوورى دووریدا دەبیتە ئاگر، زۆر جوانە.

فیراكا (گم): فیراقت.

(۴) میان: ناوقەد.

له جیلوهی شه‌عشه‌عهی وه‌صفی جه‌مالا غه‌رقی په‌رت‌ه‌و بوو
 ئیحاطه‌ی شه‌معی مه‌عنیی دا، موده‌ووهر وه‌ك فه‌نهر كاغه‌ذ (٥)
 چ حاجه‌ت پورسشی ئه‌حوالی ئاشوفته‌م له قاصید كه‌ن؟
 ئه‌دا خه‌ططی په‌ریشانی له ئه‌حوالم خه‌به‌ر كاغه‌ذ (٦)
 له فه‌حوای شه‌رحی ناری فیرقه‌تا سووتا دلّی دوشمن
 كه‌ نووسیی "سالم"ی بی‌كه‌س به‌ خوونابی جگه‌ر كاغه‌ذ (٧)

واته: نامه، له بابته‌ی وه‌سف‌کردنی نارقه‌دی باریکی تّودا، نوکته‌ی باریکی هه‌یه و زّور به‌ وردی
 وه‌سفی ده‌كا. هه‌روه‌ها له په‌رده‌ی مه‌عنا‌کاریدا وه‌ك قامیشی شه‌کر پر له شیرینییه. به‌م جوّره‌ وشه‌ی
 (كاغه‌ذ) ده‌بته‌ موته‌دای دواکه‌وتوو، دوو خه‌به‌ری هه‌یه: یه‌که‌م (نوکه‌ باریکه‌.. دووهم (په‌شه‌هده
 میثلی نه‌ی شه‌کر).

وه‌صفی (ه): وه‌ضعی. نوکته‌بازیکه (کم، نم): نوکه‌ باریکه. (گم): نیکته‌بازیکه. مه‌عنییا:
 مه‌عنیدا، مه‌عنادا، مه‌عنایا، واته مه‌عنایدا هه‌لده‌گرئ.

(٥) فه‌نهر: چرای ده‌ورگیراوی نه‌کوژاوه.

واته: نامه، له جوانی و ورشه‌ی وه‌سفی جوانی یاردا، نوqmی تیشك بووه. هه‌روه‌ها نامه‌که‌م
 وه‌ك فه‌نهر بیج‌بیج ده‌وری مؤمی مه‌عنا‌ی داوه، یانی: نامه‌که‌م به‌ ده‌وری مه‌عنا‌ی جواندا وه‌ك بازنه‌یه.
 لی‌ره‌یشدا وشه‌ی (كاغه‌ذ) موته‌دای دواکه‌وتوو و دوو خه‌به‌ری هه‌یه. وشه‌ی مه‌عنی (مه‌عنه‌ی)یش
 هه‌لده‌گرئ، كه‌ ده‌کاته مه‌عنا‌ی.

(٦) واته: هه‌یج پی‌ریست نییه ده‌نگ‌وباسی باری ئالّوزم له نامه‌هه‌لگر په‌رسن؛ هه‌لتی په‌ریشان و
 ئالّوزی نامه‌م خه‌به‌ری چۆنیته‌ی ئه‌حوالم ده‌گه‌یتنی.

ئه‌گه‌ر نیوه‌به‌یتی دوا‌یی بکه‌ینه‌وه به‌ په‌خشان، به‌م جوّره‌ی ئی دئ: «خه‌ططی په‌ریشانی كاغه‌ذ
 خه‌به‌ر ده‌دا له ئه‌حوالم».

له قاصید كه‌ن (نم): به‌ قاصید كه‌ی. (ه، کم، گم): له قاصید كه‌ی.

(٧) فه‌حو: ناوه‌پۆك و مه‌عنا. نار: ئاگر.

واته: كه‌ سالمی بی‌كس و غه‌ریب نامه‌ی به‌ خوینا‌وی جگه‌ر بۆ نووسیت، دلّی دوژمن له
 گه‌رمی مه‌عنا‌ی شه‌رحی ئاگری دوریدا سووتا. (ده‌ست خو‌ش!)
 دوشمن (کم، نم، گم): دوژمن. خوونابی (ه، نم): خوینا‌وی.

پیتی (ر)

۱- (*)

به چین گرتوویه، زولفت گهردی پوخسار
چلۆن سازش دهکا مارت له گهڤ نارا؟! (۱)
به خوین بی دل، به گهرمی بیته سهر جهرگ
ئه گهر بی تو دلّم شاد بی به گولزار (۲)
دهلیم: وهك قامهت و پووته، مهه و سهرو
گهر ئەم صاحب قهبا بی، ئەو کوله هدار (۳)

(*) ئەم پارچه شیعره له (مان، حا، عا، ف، غ، ج، ق، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مهقسوور.

(۱) گهرد: دهور. سازش: گونجان.

واته: چین و ئەلقه ی نه گریجهت دهوری پوخسارتیان گرتووه، من نازام چۆن مار له گهڤ ناگر

ده گونجی، ماری نه گریجه و ناگری پوخسار.

گهردی (کم، گم): دهوری.

(۲) واته: خودایه دلّم بیته خوین و به گهرمی برژینه سهر جهرگم، ئە گهر به بی تو دلّم به

گول و گولزار خوش بی.

به گولزار (ق): له گولزار.

(۳) مهه: مانگ. قهبا: کهوا. کولهه: کلّاو.

واته: دهلیم سهرو وهك بهژن و بالاته و مانگ وهك پوومهتته. ئە گهر سهرو کهوای له بهردا و

مانگیش کلّاوی له سهردا بووایه، یانج جیاوازیه که ههر له کهوا و کلّاوه که دایه. یاخۆ تهعلیق به

مهحاله، واته: نه سهرو کهوای له بهردا و نه مانگیش کلّاوی له سهردا ده بی، کهواته ئەم دووانه

ههر گیز ناگه نه رینکی و جوانی تو!

دهلیم .. تاد (کم، گم): دلّم وهك قامهتی پووته مههی سهرو! گهر ئەم (کم): گهرم. (گهر ئەم)

له بهر راگرتنی کیش به (گهرم) ده خوینریته وه.

ئەگەر شەبھا بەبى تۆ خوابگاھم
 پەرى قوو بى، لە پەھلوومايە وەك خار (۴)
 صەبا! سا بى بەسەر گىسويى يارا،
 دەماغم خوشكە بى بۆى موشكى تاتار (۵)
 طولووعى كرد كە خورشيد ئاينەى گرت
 لە صوبجا عەكسى ماھى كرد نمودار (۶)
 ((تعالى الله)): چ سىحريكى بينا نا
 لە نەظمى خال و زولف و چاو و پوخسار؟! (۷)

تەفەيلەى (مەھ و سەر) لەنگە، بە (سەر و مەھ) (فعلولن) راست دەبیتەو و (لەف و
 نەشر)ە كەيش لە (موشەووش)ەو دەبیتە (مورەتتەب).

(۴) ئەم بەیتە و بەيتى پاشەووى لە (ح)دا نين.

شەبھا: شەوان. خوابگاھ: شوئىنى نوستن. قوو: بالدارىكى جوانە و تارادەيك گەورەيە، لەبەر
 پانىي بالەكانى جوان بال دەگريتەو و لە ناويشدا جوان مەلە دەكا. پەرەكەى زۆر نەرمە، بۆ
 سەرىن بەكار دەھيترى. پەھلوو: پال. خار: درك.

واتە: ئەگەر بەبى تۆ شەوان شوئىنى نوستم نەرمونيان بى و سەرىم لە پەرى قوو بى، ئەو شوئىنە
 نەرمە لىم دەبى بە درك و دەچەقیتە سەر و ملەم.

پەھلوو (كەم، گەم): پالووما.

(۵) خوشك: وشك.

واتە: ئەى باى سەبا، بەسەر ئەگرىجەى ياردا تى پەرە و بۆنىم بى بگەيئە، من دەماغم وشكە و
 موحتاجى بۆنى ميسكى ناھووى ولا تى تەتارە، كە بۆنى ئەگرىجەى يارە.

صەبا (گەم): سەبا. سا بى (غا): با بى. خوشكە (كەم): وشكە.

(۶) خورشيد: خۆر. ئاينە: ئاوينە. نمودار: ديار و دەر كەوتوو و گەشە كردوو.

واتە: كە خۆر لە بەر بەياندا ھەلھات، يار ئاوينەى رومەتى تى گرت و خۆر وئىنەى مانگى لە
 ئاوينەى رومەتى يار دا و لە خۆرى كەوت.

(۷) ئەم بەیتە لە (غ)دا نيە.

نەظم: ھۆننەو، رىكخست، كۆكردنەو.

واتە: گەورەيى و بەرزى دەسلەت ھەر بۆ خودايە، چ جوانيەكى سىحرايى دروست كردو، كە

رهشی کرد و بریی، خهم بوو، موزهییهن
 به غازه و سورمه‌وو میقراض و په‌رگار (۸)
 به سونبولزاری زولفا که‌وته ناو باغ
 له شه‌ودا دل و ه‌کوو شه‌بگه‌ردی هوشیار (۸)
 چنیی، گرتی، گه‌زیی، بوئی کرد و لای‌دا:
 به‌نه‌فشه و سونبول و سیب و گول و نار (۱۰)

خالی هیندوو و نه‌گرجه‌ی عنبرین و چاوی رهش و روومتی گه‌شی یاری پیکه‌وه کو‌کردووه‌ته‌وه.
 سحرینکی بینا نا (کم، گم): طولمیککی بینا نا. لیره‌دا مه‌به‌ست طولمی یاره. (ق): صوبحیکه ما نا.
 نه‌ظمی (حا): طولمی. زولف و (کم): زولفی.

(۸) غازه: سووراو.

(له‌فف و نه‌شر) له‌نیوان نیوه‌ی یه‌که‌می نم به‌یته و نیوه‌ی دووه‌می به‌یتی پیش‌وودا، هه‌روه‌ها
 له‌نیوان نیوه‌ی یه‌که‌م و نیوه‌ی دووه‌می نم به‌یته‌دا هه‌یه و به‌یه‌که‌وه به‌سترون. له به‌یتی پیش‌وودا
 وتی: خودا خال و زولف و چاو و روخساری یاری پیکه‌وه به‌ جوانی کو‌کردووه‌ته‌وه. له نیوه‌ی
 یه‌که‌می نم به‌یته‌یشدا ده‌لئ: چاوی رهش کرد و زولفی بری و لوول بوو، روخسار به‌ سووراو
 رازایه‌وه و سورمه یو چاو و میقراض (مه‌قه‌ست) یو زولف و په‌رگار بو دانان و دیاری کردنی جی
 خال، یا مه‌به‌ست له په‌رگاره‌که حه‌لقه‌ی زولفه له‌سه‌ر کولمی که خاله‌که له ناوه‌راستیدایه.
 بریی (کم، گم): به‌ری. (ی‌ی (بری) له (غ) دا که‌وتووه. (ق): بری و. به‌ غازه و (حا): به‌ غاز و.
 (کم): به‌ نازه‌ی. میقراض (کم): میقراضی.

(۹) نم به‌یته هه‌ر له (مان، عا) دا هه‌یه.

سونبولزار: وه‌ک گولزار، مه‌به‌ست زولفی یاره. شه‌بگه‌رد: دز (نه‌گه‌رچی واتای‌تریش زوره‌که
 نیوانی له‌گه‌ل نم شوینه هه‌یه، به‌لام دزه‌که له هه‌موویان گونجاوتره).

واتای نم به‌یته و به‌یتی دوا‌یی، چونکه (له‌فف و نه‌شر) بان له‌نیواندایه، پیکه‌وه دی.

(۱۰) گه‌زی: گه‌ستی. سیب: سیو.

واته: دل وه‌ک دزی هوشیار له باغچه‌ی زولفموه که‌وته ناو باغ و گولتی چنی، سیوی گه‌ست و
 وه‌نوشه‌ی یون کرد و گولتی گرت و ناگری لادا. گول و نار دووریش نیه (گولنار بی).

چنی... تاد (غ، کم، گم): چنیم، گرتم، گه‌زیم، بوم که‌رد و لام دا. (ف، ج، ق): چنیم، گرتم، گه‌زیم،
 بوم کرد و لام دا. به‌نه‌فشه (کم): به‌نوشه. سیب و گول و نار (کم، گم): سیو و گولتی نار.

لە ۋەختىكا لەگەل تۆ ئاشنا بووم
 نە مانىع بوو، نە حاجىب بوو، نە ئەغيار (۱۱)
 بە پووما وا لە ئەبرۆ تىغى كىشا
 ۋەكوو سەيفى عەلى بۆ صەففى كوقفار (۱۲)
 نە پىي پۆيىن، نە رى بۆ دەستى كۆشش
 ئىلاھى! كەس نەبى ۋەك من گرفتار (۱۳)
 دەكىشى خويىنى "سالم" حەرفى ئىسىم
 ۋەكوو مەنصور، ئەگەر بېرىتە سەر دار (۱۴)

(۱۱) ئەم بەيتە ھەر لە (عا)دا ھەيە.

حاجىب: دەر گاوان.

واتە: كە لەگەل تۆ ئاشنا بووم، نە كەس ھەبوو رىم لى بگرى، نە دەر گاوان ھەبوو و نە بىگانە، تا
 نەھىلن بەيەك بگەين.

(نەى) (نە ئەغيار) لە (مان)دا كەوتوۋە.

(۱۲) سەيف: شمشىر.

واتە: بە جۆرى تىغى برۆى لە روومدا ھەلكىشا، ۋەك حەزرەتى عەلى كە شمشىرى لە رووى
 كافراندا ھەلئە كىشا و دەيكوشتن.

ئەبرۆ (حا، كم، گم): ئەبرۆى. سەيفى (حا، غ): صەيفى. ھەلئەيە. (ق): يوسف. بۆ (كم): بە.

(۱۳) واتە: نە پىي رۆيىم ھەيە، نە ماۋەى دەستى كۆشش ھەيە، خودايا! كەس ۋەك من گىرۆدە و

دەست و پى بەستراو نەبى.

دەستى كۆشش (ق): دەست و كۆشش.

(۱۴) مەنصور: مەنصورى حەللاجى شەھىد.

واتە: ئەگەر سالم ۋەك مەنصورى حەللاج بېرىتە بەر دار و بكوژرى، خويىنەكەى ناوى تۆ

دەنووسى، ۋەك چۆن خويىنى حەللاج ((أنا الحق)) ھەكەى ئەوى نووسى.

حەرفى ئىسىم (عا، ف، ج، غ، كم، گم): سوورەتى تۆ، چونكە كىشان بۆ سوورەت

لەبارتەرە، بەلام لە لايەنى شوبھاندنەكەۋە، ھىي (مان) بەھىترە، لەبەرئەۋەى خويىنى حەللاج ناوى

ئەوى نووسىۋە، وئىنەى نەكىشاۋە.

دل له میحنهت کهیله، پریم کهن، با به غم دهرچم له شار
ئه مړو پوژیکه له جه معی مهردومان بگرم که نار
دهسته و نه ژنو دانیشم، بو حالی خوّم بگریم به زار
«موسم عیداست و ما نومید از دیدار یار
عالمی در عیش و نوش و ما دو چشم اشکبان» (۱)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، ن، حا، عا، ف، غ، ج، کم، نم، گم) دا ههیه. له (مان، ن) دا
یه کیکه له سئ پارچه ی پینج خشته کی و له سه ره تاوه نو سراوه: محمسات، واته: پینج خشته کیه کان.
ههروه ها له سهرووی نهم پارچه یانه وه نو سراوه: «من کلام مولانا خالد»، دیاره مه بهستی نهویه که
ته هیس کراوه فارسیه که هئی مهولانایه. (کم) هه ر بهم معنایه له پهراوژدا نمازه ی بو کردوه.
(گم) یش له سهرووی پارچه که وه نو سویوه: «پینج خشته کی له سه ر هه لیهستی مهولانا خالیدی
شاره زووری»، له پهراوژیشدا نو سویوه: «بوژی نهر "پره میرد" هه لیهسته که ی مهولانای له
فارسیه وه کردوه ته کوردی- ژین، ژماره ۲۹، ۱۹۷۱/۷/۱».

شایانی باسه، (گم) له باتی نه سلنه فارسیه که ی مهولانا خالید، ته رجه مه کوردیه که ی
"پره میرد" یشی نو سویوه. نه سلنه فارسیه که نو سرا، چونکه "سالم" نهوی ته هیس کردوه، نه مه ی
پره میرد، واته دوا بهیته کان، نه هئی سالمه و نه هئی مهولانا، به لکوو پینج خشته کیه کی کوردیه، سئ
نیوی هئی سالمه و دوو نیوی هئی پره میرد؛ هه ر له بهر نه مه، هه ر له سئ نیوه کوردیه کانی "سالم" دا،
له گه ل چاپه که ی (گم) بهراورد کراون. به لام نهم پینج خشته کیه، له (عا) دا نالوزه و له سه ره تاوه
نوسویوه: «از گفته مولانا خالد. بسم الله الرحمن الرحيم». بویه ناچار له کوتایی لیکدانه وه ی نهم
پارچه یه دا دهقه که ی نهوی هه مووی به چهند ورده سه رنجیکه وه نو سرا یه وه.

کیشی عهرووز: رهمه لی هه شتی مه قسوور.

(۱) کهیل: لیوان، پر. مهوسیم: وهرز. ما: نیمه. نومید: ناومید، هیوا براو. اشکبار: فرمیسکرپژ.
واته: دل له خه م لیوانه، یاران! لیم گهرین با به خه مه کانه وه له شار دهرچم. روژی نهویه
که نارگر ب و دهسته و نه ژنو به گهرمی بو حالی خوّم بگریم، چونکه جه ژنه و من له دیداری یار
په بهشم، هه رچی خه لکه له رابواردنایه و چاوی من به خوړ فرمیسک دهبارتی.

ئەي پەفيقان! بېن بە مەردى، چارى ئەم بى چاره كەن
 غەرقى لوججەي ژەرفى دەردم لەم دەمه، سەر تا بەدەن
 نەونىھالى شادمانىم، بۆ نەبى سا پىشەكەن؟!
 «ھركسى با يار در گشت گلستان است و من
 زاشك سرخم شد کنار از داغ هجران لاله‌زار» (۲)

ئەم جىھانە خولدە بۆ مەردوم، وەئى بۆ من سەقەر!
 عومرى شىرىنم بە تەلخى چوو، لەبەر طوولى سەفەر
 قەد لە موددەي عومرى خۆمدا، ھەفتەيى نەمدى ھەضەر
 «سىنە سوزان، دل فروزان، كوچە كوچە، درېدر
 كس مبادا ھمچو من آوارە از يار و ديار» (۳)

با به غم (كم): خەلكەبا. (پ، گم): بەلكو زوو. كەنار (ج): قەرار. دەستەنەژنۆ (ف): دەست‌ونەژنۆ.
 (غ): دەستەنەژنۆ. بۆ ھالى خۆم بگريم بە زار (كم، نم، گم): بى چارەوو زار و نەزار. ما دو (عا): ماھ.
 ئەم بەندانە لە (عا) دا چوارخشتەكەن و پىنجەمیان لە گەل نىوھى فارسى پىنج خشتەكەيە كى پاش
 خۆيدا يەك خراوھ. (عا) ئەم پارچە شىعرەي - بە گشتى - نارېك و پىك پروونوس كەردووھتەوھ.
 (۲) ئەم بەندە لە (عا) دا سىنەمە.

لوججە: نىرىنەي ئاو، قوولايىبە كەي. ژەرف: قوول. نەونىھال: نەونەمام. پىشەكەن: لەبەن ھەلكەنراو.
 با يار: لە گەل دۆست. اشك: فرمىسك. سرخ: سوور. کنار: كۆش، بەردەم.
 واتە: ھاورپىيان! وەرن چارىكى منى بى چارە بكەن، سەر تا خوار نوقمى قوولايى دەرياي دەردى
 دووريم. دە سا نەونەمامى خۆشى و شادىم چۆن لە بن نەبى كە دەينم ھەر كەس لە گەل دۆستى
 خۆي خەرىكى گەشت و گوزارە و منىش داوین و كۆشم بە ھۆي فرمىسكى سوورى زۆرمەوھ، وەك
 لالەزار سوور و پەنگىنە!

بېن بە مەردى (گم): بىنە فرىام. لەم دەمە (كم): ئەو دەمە. غەرقى لوججەي ژەرفى دەردم لەو دەمە
 (گم): غەرقى لىتەي دەردى مەھروومى بووھ. بۆ نەبى سا (گم): با نەكا با. (ز اشك) لەبەر كىش بە
 (زەشكى) دەخوئىرتەوھ. ھجران (ج): ھجرم.

(۳) ئەم بەندە لە (كم، گم) دا چوارەم بەندە.

خولد: بەھەشت. سەقەر: دۆزەخ. ھەضەر: نىشتەجىيى، دژى سەفەر. سىنەسوزان: بە سنگ سووتاوى.

لهو دهمه تا حال له داوی دورییا که وتوومه بهند
 نه بوه فاریغ بم به نانی قهت له نافات و گزه ند
 پوژ و شهو مهشغوولی ئهم ذیکرهم به فه ریادی بوله ند
 «بی نوا و دل پر از خار و غریب و دردمند،
 دست بر دل، سر بزانو، چشم در ره، دل فگار» (۴)

دل فروزان: به دل داگیرسای. مبادا: نه وه کا، نه بی.

واته: ئهم جیهانه بو خه لک به هه شته و بو من دوزه خه. تهمه نی شیرینم، له بهر سه فه ری دورودریژ و
 نابه دل، هه مووی به تالی رویی. هه رگیز له عومری خو مدا یه که هه فته دانه سه کنا م و هه ر له سه فه ردا
 بووم، سنگ سووتاو، دل داگیرسای، کولان به کولان، ده ربه ده ر و مالویران. خودایه که س وه ک من له
 ولات و که سوکار دور نه که و ته وه.

خوله بو مه ردوم وه لی (گم): جه نته ته بو هه ر که سی و. وه لی (ج): ئه م. ته لخی (کم، پ، گم):
 تالی. طوولی سه فه ر (ن): طوولی سه فه ر. هه له ی نووسینه. (گم): نه رکی حه ذه ر! قه د (حا، ن، کم، نم،
 گم): قه ت. خو مدا.. تاد (غ): خو ما، هه فته ی نه مدی حه ضه ر. (ن): خو مدا هه فته ی نه مدی حه ذه ر.
 (کم): خو ما نه مدی وه یه که له حظه حه ضه ر.

ئهم بهنده له (عا) دا شه ش خه شته کییه، بهیت و نیویکی مه ولانا تیکه ل کراوه.

(۴) ئهم بهنده له (کم، گم) دا سیهم بهنده.

تا حال: تا نیستا. گزه ند: زیان و نازار. فه ریاد: هاوار. بی نهوا: بی که س. پر از خار: پر له درک.
 دردمند: ده رده دار. دست بر دل: ده ست له سه ر دل، نیگه ران. سر به زانو: سه ر له سه ر نه ژنو،
 خه مبار. چشم در ره: چاو له ری، چاو ه ری. دل فگار: دل ناخوش.

واته: لهو کاته وه ی که وتوومه ته بهندی داوی دوری، نایتک بی به لا و نازار نه بووم. شهو و پوژ
 خه ریکی ئهم هاوارهم و به ده نگی به رز ده لیم: بی که سم، دل پر له درکم، ناموم، ده رده دارم، ده ست
 له سه ر دلتم، نه بادا خه به ریکی ناخوش بیهم، سه ر له سه ر نه ژنو و چاو ه ری و دل خه مینم.

لهو دهمه ی تا حال (گم): لهو دهمه ی دهوران. که وتوومه (ج): که وغه. له نگه. (گم) خه سترومه.
 نافات (ف): نافات. مهشغوولی ئهم ذیکرهم (ج): مهشغوولی گریانم. (حا، کم): مهشغوولی نالیم.
 (پ، گم): که وتوومه واوه یلا. نوخته ی سه ر (ذ) له (ذیکرهم) ی نوسخه ی (ن) دا که وتوه.

ئهم بهنده له (عا) دا شه ش خه شته کییه، بهیت و نیویکی مه ولانا تیکه ل کراوه.

دیته گویم دایم به زاری، ناله‌یی مه‌حزرونی دل
 بئ‌قهراری و ئیضطیرابه، سال و مهه، قانونی دل
 وا ته‌پی کاخی موراد و تیک‌شکا ئه‌ستوونی دل
 «بکره‌جویی شد ز هر چشم روان از خون دل
 عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچنان» (۵)

کەس نه‌بئ "سالم!" له دونیادا وه‌کوو من تووشی دهره
 بئ‌نه‌وا که‌وتوومه غوربه‌ت، ناته‌وان و په‌نگ‌زه‌رد
 شیعری "مه‌ولانا" ده‌لیم و هه‌لده‌کیشم ئاهی سه‌رد:
 «"خالدا" گر نیستی دیوانه و صحرانورد
 تو کجا و کابل و غزنین و خاک قندهار» (۶)

(۵) کاخی موراد: کۆشکی ناوات و هیوا. ئه‌ستون: هه‌سون، کۆله‌که. به‌کره‌جۆ و سه‌رچنار:
 دوو شوینی ئاودار و لاله‌زاری خۆشن که‌وتوونه‌ته رۆژاوا‌ی شاری سلیمانی و ئیستا به‌شیکن له شار.
 واته: هه‌میشه ناله‌ی خه‌مباری دل‌م دیته گویم، چونکه به‌ درێژایی سال و مانگ هه‌سانه‌وه‌ی
 نیه. وا کۆشکی هیوا و ئاواتم رووخا و کۆله‌که‌ی دل‌م شکا و خوینی دل‌م له چاوانه‌وه‌ ده‌رژیته
 خوار و (به‌کره‌جۆ) یه‌کی پیک‌هیتاوه. جا به‌ هۆی ئه‌م به‌کره‌جۆیه‌وه چاری داخی دووری (سه‌رچنار)م
 کرد، چونکه تامی یه‌ک ده‌دهن و له یه‌که‌وه نزیکن.
 دایم (کم): هه‌رده‌م. بئ‌قهراری (کم، گم): بئ‌قهرار و. وا ته‌پی (ف): داته‌پی. تیک‌شکا (ع):
 نیک‌شکا. هه‌له‌یه.

(۶) ئه‌م به‌نده له (ع)دا نیه.

صحرانورد: ده‌شت‌بێو، ده‌شت‌بێ، ئه‌ری ده‌شت و بیابان بگریته به‌ر و گۆی به‌ هیچ نه‌دا. کابول
 غه‌زنه‌ین، قه‌نده‌هار: سێ شارن له ئه‌فغاستان، که مه‌ولانا خالید له سه‌فه‌ره‌که‌ی (هیندستان)یدا رپئی
 تییان که‌وتووه.

واته: خودایه له دنیا‌دا کەس وه‌ک "سالم" تووشی دهره نه‌بئ، بئ‌کەس و نامۆ و بئ‌هێژ و په‌نگ‌زه‌رد.
 ئاهی سارد هه‌لده‌کیشم و شیعری مه‌ولانا ده‌خوینمه‌وه، که ئه‌ویش هه‌ر له غه‌ربیدا وتوویه‌تی: خالید!
 نه‌گه‌ر شیت نیت و دهر و ده‌شت نه‌داوه‌ته به‌ر، تۆی شاره‌زووری له کۆی و کابول و غه‌زنه‌ین و
 قه‌نده‌هار له کۆی؟ دیاره سالمیش هه‌ر له غه‌ربیدا ئه‌م پێنج‌خشته‌کیه‌ی داناوه، سالم و مه‌ولانا هه‌ردووکیان

غەربىيان ھەستاو، بەلام مەولانا بەدوای صۆفیتیدا گەراو و سالم لەدەست جەورى تورکانى عوسمانى ھەلاتووھ.

من (گم): تۆ. رەنگ زەرد (م): رەنگى زەرد. ھەلەھە. دەلیم (گم): دەخوینم. (گم): نەخوینم. ھەلەھە کیشم (م، گم): ھەلەھە کیشم. بىنەوا .. تاد (گم): دوو رەفقی غوربەتن رۆزى سیاھى رەنگ زەرد. دەلیم و ھەلەھە کیشم (گم): نەخوینم، ھەلەھە کیشم. دیوانە و (ف): دیوانە.

شایانى ناماژەبۆکردنە، ئەم دوو بەندەى لای خوارەوھیش، یەكەمیان ھەر لە (گم) دا ھەبە و ھەردوو بەندە کەش لە (ژ ۸۱۱، ۱۹۴۵/۱۱/۲۹، ل ۳-۴) ی رۆژنامەى "ژین" دا ھەن و "بیرەمیرد" خستونى پاش بەندە کانى تر.

(شیوھ سوور) نەشكى دیدەم، پەپرەوى لافاو نەكەم
شەو بلیسەم بەرزە، وئەھى (باوھ گورگور) ناو نەكەم
دەست شكستەم، بۆیە مەیلی مۆمىای بىنخا نەكەم
باوھ مەردەى (باوھ مەردەم)، (تالبولاخ) ھە چاوە كەم
خوزگە نەمبەست پیم بلین: وا (باوھ گیلدى) گەبە شار

چەند بەسۆزە، ئەھى دلەھى سووتاو، كزە و ھاواری تۆ
دیدە، ئەھى تۆ ئەم ھەموو ناوھ كە كر دووتە بە جۆ
ناوى ظەلم و تانجەرۆ وشكن لە چاوتای بىن درۆ
خوینى دل و ھاھ بە چاوما، بوو بە جۆگەھى (بەكرە جۆ)
ھەردوو سەرچاوەھى چەمبەن، كەردمە تاسەھى (سەرچنار)

یەكەم بەندیان كە لە (گم) دا ھەبە، لەو ژمارەھەى رۆژنامەى "ژین" ی وەرگرتووھ و لە پەراوێزدا نووسىوھ: «ئەم پارچە پێنج خستە كیھى كە بە (شیوھ سوور) دەست بىن دەكات و پیرەمیرد بە ھى "سالم" ی لەقەلم داوھ، ھىچ سەرچاوەھەك قۆلى بۆ ناكیشى. كەچى ھەر لەو شوینەھى ناو سەرچاوە كانى لای ئیمەدا، ئەمەھى خواروھ لەجیاتى پارچە ناو براوھ كە ھەبە و پیرەمیرد ناو پرى لى نەداتوھ: دیتە گویم ھەردەم .. تاد... بەندى (دیتە گویم .. تاد) یش لە (گم، گم) نى، لە (مان، عا) دا ھەبە.

نیمه پاش ههلسه‌نگاندن و به‌راورد کردن، به دلناییهوه بۆمان دهر کموت بهندی یه‌که‌میان همموی
ههر هبی "پیره‌میزد"ی شاعیر خۆبیتی و هیچ پیوه‌ندییه‌کی به شیعره‌که‌ی "مه‌ولانا" وه نییه. ههرچی دووهم
به‌ندیسه، سێ نیوه‌دێری یه‌که‌می هبی "پیره‌میزد" و دوو نیوه‌که‌ی تریش هبی "مه‌ولانا خالید"ه و "پیره‌میزد"
کردوو یه به کوردی، ده‌قه فارسییه‌که‌ی ئه‌مه‌یه:

(بکوه‌جویی شد ز هر چشمم روان از خون دل

عاقبت کردم دوا داغ فراق (سرچنار)

جگه له‌وه، تنها به‌یتی له پارچه‌شیعره فارسییه‌که‌ی "مه‌ولانا" دا ماوه، نه ته‌خمیس کراوه و نه بهر
ته‌رجه‌مه که‌وتوو، ئه‌ویش ئه‌م به‌یتیه:

((جان نثار مقدم جانان نکرده دم به دم

چیست بهره از تفرج‌های تخت جان نثار))

(بۆ پارچه‌شیعره‌که‌ی "مه‌ولانا" ب‌روانه: مه‌لا عبدالکریمی مدرس، یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م،

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۹، ل ۵۱۵).

جیلوهیی عیشقت دهکا هردهم له دل نور، ناشکار
پیشی دیدی دل له پووتا ناگری طور ناشکار (۱)
وام دهوی سپری نیهانم قهت له پهرده دهرنهچی
جهدبهیی عیشقت دهکا پیم پازی مهستور، ناشکار (۲)
کردویه لیم ضهعفی خوم و شوخی و جهور و جهفات
چهنگلی بازی شکار و حالی عوصفور ناشکار (۳)
گهر بزانی نووکی پهیکانی موژت چون دیته دل
بوت دهبی صهعبیهتی سووراخ زهنبور، ناشکار (۴)

(*) نهم پارچهشیره ههر له (کم، گم) دا ههیه.

کیشی هروروز: رهملی ههشتی مهقسور.

(۱) جیلوه: رووناکي و درهوشانهوه. هردهم: هموو کات. ناشکار: ناشکرا. پیش: بهردهم، بهرچاو.

واته: رووناکي عیشقت ههمیشه نور پیشانی دل دهدا. له بهرچاوی دلدا، ناگری کتوی

(طور) له روخساری تودا ناشکرا دهبی.

(۲) جهذبه: راجلهکان و هاوار و حالهتیکی نانا سایه که ههندي کات له سو فیان روو دهدا.

راز: نهی. مهستور: داپوشراو.

واته: من نهم دهوی که پنهانی هروروم له پهرده دهرنهچی و کس پی نهزانی، بهلام جهزبهی

نهفینی تو رازی نیهانم ناشکرا دهکا و ناوم دهرزیتین!

(۳) نهم بهیته و دوو بهیتی پاشهوهی ههر له (پ) دا ههن.

ضهعف: بی هیزی، لاوازی. شوخی: گالتهجاری.

واته: بی هیزی خوم و گالتهجاری و ستم و نازاری تو، کارنکیان کردوه چنگی زورداری

بازی راو و حال وباری بی دهسه لاتی چوله کم تیدا دهریکهوی.

(۴) صهعبیهتی: قورسی و نهسته می. سووراخ: کون. زهنبور: زهردهواله.

واته: نه گهر بزانی چون نووکی تیری برژانگت له دل گیر دهبی و دیته ناو دل، نهوسا بوت

روون دهیتهوه چوونه ناو کونی زهردهواله چهند زهجهته.

سەبكى شيعرم شاھىدە بۇ دۇرۇبايىيى دۇبەرم
 صورەتى چىنى دەكا تەزىيىنى فەغفور، ئاشكار (۵)
 موددەيى خاطر ئىشارەي پوت دەكا، حاشا مەكە
 مەبىيە بۇ بادەنۇشيت، چاوى مەخمور ئاشكار (۶)
 پۇژ كە ظاھىر بوو، نىشانەي دەفەي نوسخەي ظولمەتە
 زولفى تۆ، بى شەو، لە پووى پۇژ كەردى دەيجور، ئاشكار (۷)
 مەنى زارىيى دل كە "سالم" با نەدا عىشقت يىروز
 بەزى پەنھانى دەكا ئاوازي سەمتور، ئاشكار (۸)

(۵) سەبك: شىواز. دۇرۇبايى: دلگىشى. فەغفور: ناوى پادشاينى ولاتى چىن.
 واتە: شىوازي شيعرى من بەلگەي دلگىشى دلبەرەكەمە، وەك چۇن وىتە و نىگارى چىنى
 پازاندنەوى پادشاھانى چىن ئاشكارا دەكا.

(۶) موددەيى: دور نىيە مەبەست دللى عاشقى خاوەندەعوا بىن. مەبىيە: دامەزراوہ. بادەنۇشى:
 خواردنەوہ. مەخمور: مەست.

واتە: دللى عاشقى كە خاوەندەعوايە، ئىشارەتى كەرد بۇ لاي روخسارت، وتى: ئەوہ كوشتومى، دە
 تۆ نكولى لەم راستىيە مەكە. چاوى مەست بە ئاشكارا بۇ بادەنۇشى دانراوہ.

دور نىيە (مەبىيە) «مەي نىيە» بوويى، واتە: مەي لە مەيداندا نىيە، چاوى مەست شتەكە ئاشكارا
 دەكا. تىكرا واتاي بەيتەكە پەسەند نىيە.

دەكا (كەم): ئەكا. مەبىيە (كەم): مەبىي بە بۇ. ھەلئەيە.

(۷) پووى پۇژ: پوومەتى وەك خۆر، روخسارى يار. دەيجور: شەوى زۆر تارىك.
 واتە: خۆر كە دەركەوت، نىشانەي لاچوونى تارىكيە، كەچى ئەگرىجەي تۆ، بىئەوہى شەو دابىن،
 لەسەر روخسارى وەك خوزرت شەوى تارىك پىك دىتىن و ئاشكارا دەكا، واتە (جمع النقيضين)ە، ھەم
 شەوہ و ھەم پۇژ. (دەفەي نوسخەي) دور نىيە (دەفە و نەسخى) بىن، نەسخ: ھەلئەشانەوہ و لا بردن.
 (۸) زارى: گريان. برووز: دەركەوتن. كە: بكە. سەمتور: نامىرىكى مۇسقىايە، سالم مەبەستى

دلئەتى كە نالە و ھاوايى لى بەرز دەبىتەوہ و نەيى عىشق دەردەخا.

واتە: ئەي سالم! رى لە دل بگرە مەھىلە بگرى، تا عىشقت ھەر شارراوہ بىن. بەلام ئاواز و
 نالەي سەمتورى دلئت بەزى پەنھان ئاشكارا دەكا.

نەدا، دەبوو (نەكا) بووايە! دەكا (كەم): ئەكا.

نهیامی عید و عه‌دی گولّه و مه‌وسیمی به‌هار

«ساقی به روی یار بین ماه و می بیان» (۱)

جانّه له ماڻ و ده‌ولته و مولکم عه‌زیزتر

«آن نیز به گرشمه ساقی کنم نثار» (۲)

بیّت و له‌بم بگاته له‌بت، دلّ به‌له‌د ده‌بی

«از فیض جام و قصه جمشید کامگار» (۳)

(*) نهم پارچه‌شعره له (مان، ن، عا، ف، غ، ی، کم، گم) دا هه‌یه. له (مان، ن) دا، یه‌کیکه له شعره موله‌مه‌عه‌کان و نهر به‌یتانه‌یش که تملیعی کردوون، له‌نار پارچه‌شعریکی "حافظ شیرازی" دان. جتی باسه، سالم هه‌ندی له نیروه‌بیته فارسیه‌کانی‌تری نیوچه تهرجه‌مه‌یدک کردوه، ههم تهرجه‌مه و ههم تملیعا

کیشی عه‌رووز: موزاریعی هه‌شتی نه‌خره‌بی مه‌کفروفی مه‌فسور.

(۱) واته: رۆژی جه‌ژنه و سهرده‌می گولّه و وه‌رزی به‌هار، نه‌ی مه‌یگتیر - نه‌گهر باوه‌ر ناکه‌ی - برۆ مانگ له روومه‌تی یاردا بیسه و مه‌ی بگتیره و رۆزوو بشکینه و جه‌ژن به‌ریا بکه! به‌لام لای "حافظ" ((به روی شاه بین)) ه.

گولّه و (ج، ی، کم، گم): گولّ و. یار (ف، ج): شاه. (کم، گم): شه. وه‌ک حافظ وتویه. ماه و می (ف): جام می.

(۲) گریشمه: نیشاره به‌چاو، غه‌مزه.

واته: ههر گیانه له گه‌وره‌یی و سامان لام به‌نرخ‌تیره، نه‌ویش ده‌که‌مه پایه‌ندازی غه‌مزیه‌کی مه‌یگتیر. دیاره مه‌یگتیره‌که‌یش یاره و ییالته‌ی مه‌یه‌که‌یشی چاوه‌کانیه‌تی.

جانّه (ج، ی، کم، گم): جانا! ده‌ولته و مولکم (ف، کم، گم): ده‌ولته‌تی دونیا. به‌گرشمه (ج، غ): بر گرشمه. ساقی کنم (ی): کیم. هه‌له‌یه. (آن لای "حافظ" کان) ه.

(۳) فه‌یض: به‌ره‌که‌ت. جام: جامی شهراب. کامگار: به‌ختیار.

واته: نه‌گهر بیّت و لیوم بگاته لیوت و به‌ماچی لیوت مه‌ست و سهرشار بیم، دلّم له به‌ره‌که‌تی جامی شهراب و له داستانی جه‌مشیدی به‌ختیار شاره‌زا ده‌بی.

ده‌بی (کم): نه‌بی.

چیه‌رت به ئاب و ره‌نگ و له‌طافه‌ت ده‌لئی گوئه
 «یا رب ز چشم و زخم زمانش نگاه‌دار» (٤)
 ره‌نگین ده‌بین، له‌ حاله‌تی به‌زما، به‌ شیعری من
 «جام مرصع تو ازین دُر شاهوار» (٥)
 ریگا ده‌با به‌ سپیری ده‌هانت خه‌یالی من
 «موسوم نقطه‌است نه‌ پنهان نه‌ آشکار» (٦)

(٤) ئەم بەیتە لە (گم، گم) دا دوایەیتە.

چیه‌ره: روخسار. ئاب و ره‌نگ: جوانی. نگاه‌دار: بپاریزه.

واته: روخسارت له‌ جوانی و ناسکیدا ده‌لئی گوئه. خودایه له‌ چاوی پیس و زیانی رۆزگار
 بپاریزی.

ره‌نگ و (گم، گم) ره‌نگی. ده‌لئی (گم): ئەلئی. زمانش (ن): زمانه‌اش. هه‌له‌یه. (چشم و زخم)
 لای "حافظ" (چشم زخم) ه.

(٥) مورە‌صصه‌ع: رازاوه به‌ جه‌واهر. دور: مرواری. شاهوار: شایانی شا، به‌نرخ.

واته: جامی شه‌رابی رازاوه و به‌ شیعری من نه‌خشی‌راوی تو له‌ حاله‌تی به‌زما، که وه‌ك مرواری
 شاهانه‌یه، جوانتر و رازاوه‌تر ده‌یی.

ده‌بین (گم): ئەبین. ازین (گم، گم): به‌دین. لای "حافظ" (بدین) ه.

(٦) ئەم بەیتە لە (گم، گم) دا پینجەم بەیتە، له‌ (مان، ن، ف، غ، ج، ی) دا نییه. له‌ (مان) دا یه‌کیکه له‌
 به‌یتە‌کانی پارچه‌شیعری شه‌شمی ئەم پیتە، له‌ویدا له‌باتی موسوم (مه‌وهوم) و واتاکه‌ی ته‌واوه، بۆ
 واتاکه‌ی ته‌ماشای ئەوی بکه‌ن. جیی وتنه، نیوه فارسیه‌که له‌ دیوانه‌که‌ی "حافظ" دا نییه. هه‌روه‌ها ناساری
 سالم لهم پارچه‌شیره‌دا نییه.

ریگا ده‌با: په‌ی یی‌ده‌با. ده‌هان: دەم. موسوم: ناوناو. پنهان: شاراوه. آشکار: ناشکرا.

واته: خه‌یال‌م هینده ورد و فراوانه، ری ده‌باته سه‌ر نه‌یتی و رازی ده‌مت و په‌ی یی‌ده‌با. ئەو
 خاله ناوناوه، نه‌ شاراوه‌یه و نه‌ ناشکرایشه.

پووت نازك و له طيفه وهكوو نهوگولئ بههار
«قدت به راستی چو سهی سرو جوئبان» (۱)
پئ كهی دهبا به سپرپی دههانت خهیالی من
«موهومنقطه ایست، نه پنهان نه آشکان» (۲)
زورئاوهرن فیراق و غهریبیبی و بیكهسی
«از دست هر سه تا چه كشد این دل فگار؟» (۳)
بو من غهزایه قهتلی ره قیبیم به ئه مری تو
«دارم مصاف راه و ترسم ز کارزار» (۴)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، ن، ه، ر، کم، نم، گم) دا ههیه. له (مان، ن) دا، یه کیکه له شیعره موله مئه کان و فارسیه کهی هی "حافظ شیرازی" یه.

کیشی عهرووز: موزاریعی ههشتی نه خره بی مه کفووفی مه قسوور.

(۱) سهی سهرو: سهروی راست و تازه. جوئبار: جوگه و سهوزی.

واته: روخسارت ناسکه وهك تازه گولئ بههار، بالات راسته وهك سهروی چه مه نزار.

(۲) سپر: نهئیی. دههان: دهم. موهومنقطه: خالیکی خهیالی.

واته: خهیالی کولئ من کهی پهی به نهئیی دهمی بچووکی نادباری تو دهبا؟ دهمی تو خالیکی

خهیالییه، نه ناشکرایه و نه پنهان، کس سهری لی دهرناکا!

پئ کهی (غ، نم): ریگهی.

وهك پیشتر باس کرا، نهم بهیته له (کم، گم) دا یه کیکه له بهیته کانی پارچه شیعری پنجه م. لهوی

له باتی مهو هووم (مهوسووم) بوو، به واتای تهواو نه بوو.

(۳) چه كشد: چه ندئ ده کیشی؟ چه ندئ هه لده گری؟ فگار: نه خوش، بیمار.

واته: جایی له یار و نامزی و بی كهسی، سئ دهردی گران، زوریان بو هیناوم و تهنگیان بی

هه لچنیوم! ناخو دلئ بیمار چه ند له دهست نهم سئ دهرده ده چیژئ و چه ند هه لده گری؟

(زورئاوهرن) له بهر کیش به (زوراوهرن) ده خوئیریته وه.

چه كشد (کم، گم): چه كند، واته: چی بکا؟

(۴) مه صاف (مصاف): شوئن و مهیدانی جهنگ، که جهنگاوه ران لهوی ریز دهن بو بهرام بهری

دوژمن. کارزار: جهنگ.

ویران بکه‌ی به طهرزی جه‌فا، گهر بینایی دل
 «از وی به در شوم اگر آیم باضطران» (۵)
 مه‌شغوولی مه‌شقه وا شه‌وی نابان له زولفی تو
 «عقل طویل را نبود هیچ اعتبار» (۶)
 "سالم" نییه نه‌جاتی له داوت به نه‌قدی جان
 «در ششدر غمت دلش افتاد مهره‌وار» (۷)

واته: نه‌گهر فه‌رمانم بئ بکه‌ی ره‌قیب بکوژم، بو من غه‌زایه و خیرم ده‌گا. منیش شوینی جه‌نگم هه‌یه و پشت‌نه‌ستورم و له جه‌نگ ناترسم.

تو (ه): یار. دارم مصاف راه و (کم): دایم منافی او و. (ج، ر، نم): دایم مصافرا. (گم): دارم منافی و. منافر: هیژی جوولان و بزواندنی ته‌سپ که به ناره‌زووی سواره‌که بجوولیتیه‌وه و تین‌وتوانی له دوژمن رزگار‌بوونی هه‌بئ. (غ): دایم مصاف را و. لای "حافظ"یش (دایم مصاف را)یه. نه‌وسا مه‌به‌ست نه‌ویه که من مه‌یدانی جه‌نگ و ریزه‌ستن بئ ده‌زام.

(۵) واته: نه‌گهر به شیوه‌نازارینک بینای دل ویران بکه‌ی، من ناچارم لئی بیمه‌ده‌ری و به‌جئی به‌یتم.

بینایی (ر): به ناری. باضطرار (غ): باحترار. (از وی) لای "حافظ" (زین در اگر)ه.

(۶) نابان: مانگی هه‌شته‌مه به حیسانی هه‌تاوی که خور له بورجی دوویشک (عقرب)‌دایه،

شه‌وی دریزه و رژی کورت.

واته: شه‌وی نابان ده‌یه‌وی له دریزی زولفی تووه فی‌ری دریزی بیی و مه‌شقی له‌سه‌ر بکا! نه‌فامه که بیری وا ده‌کاته‌وه. چون دریزی نه‌و ده‌گاته دریزی زولفی تو! قسه‌ی پیشینان راسته که ده‌لی: مرژی دریز عه‌قلی له نه‌ژن‌ویدایه و جئی بروا نییه.

مه‌شقه وا شه‌وی نابان له زولفی تو (ه): مه‌شقی وا شیویانه له زولفی یار. (کم، گم): مه‌شقه وا

شه‌وی نایان له زولفی تو! هه‌له‌یه. (نم): مه‌شقه وا شه‌وی نایان به زولفی تو.

(۷) موهره: بوولی تاو‌له و شه‌تره‌نج. موهره‌وار: وه‌ک موهره.

واته: سالم گیانیش پیشک‌هش بکا، له داوت رزگار نایی؛ دلی، وه‌ک بوولی تاو‌له، له شه‌شده‌ری

خه‌متدا گیری خوار‌دوره.

بورهانی قاطع ده‌لی: «مهره در ششدر بودن کنایه از محبوسی است»، یانی ته‌عبیری نیوه‌به‌یته

فارسیه‌که دیلی و به‌ندی ده‌گه‌یتئی. له یاری (مه‌حبوس)‌دا، که جو‌ره یاریه‌کی تاو‌له‌یه، نه‌گهر

زاری یه‌کئی له یاری‌که‌ران له خانه‌ی یه‌که‌می لای خوئی چه‌پس بئ، تا نه‌وی به‌رام‌به‌ر بو‌وله‌کانی خوئی

یه که یه که نه خوا، نهم رزگاری نابین و خاوه نه که ی دژراوه، دیاره شهش خانهی لی گیراوه و رزگاری
نابین. لهوانه یه نهمه بناغهی شته که بی.

دلش (کم): دل.

وهكوو نهی تا له بڼه گری له بی یار
نهی ناسا دیته گویم ناله ی دلی زار (١)
دلی بیماری بیدارم له زولفا
دهنالیښی له بهر طوولی شهوی تارا! (٢)
سهری زولفت له خه ودا دیته سهر پرو
دهکا خه خوش له بهر چاوم، سییه همار! (٣)
وهها پایه ی بینای ههستیم له بن هات
قوبوول ناکا نه بهد ته عمیری میعمار (٤)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، عا، ه، ف، غ، ج، ق، ر، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مه قسوور.

(١) نهی: نهیجه. نهی ناسا: وهك نهی (شمشال).

واته: تا لیوم لیوی یار نه گری و ماچی نهکا، وهك ناله ی نهی دهنگی ناله ی دلم ده بیستم. له لایه کی ترهوه، "سالم" دهیوی بلتی: لیوی یار شهکره و لیوی خوی نهیه (نهی شهکره)، تا قامیشی لیوی بهری شهکر نه گری و پر نه بیتهوه، دلی همر ناله ی لی دی. دیاره شهکر گرتن به ماچی لیوی یار ده بی.

دلی زار (ق): دل نازار.

(٢) تار: تاریک.

واته: دلی نه خوشی هه میسه بیدارم له بهندی نه گریجه تدا دهنالیښی، له دهست دریژی نهم شهوه تاریکه که نه گریجه یاره!

بیماری بیدارم (ج): بیمارم بیداره. طوولی (کم): طوولی. له بهر (ه): به سهر. شهوی (ف): شه بی.

(٣) سییه همار: ره شمار، مه بهست له نه گریجه ی یاره.

واته: له خه ودا، نهک له بیداریدا، زولفت دیته سهر روومه تم. سهره، نهم ره شماره خه وه کهم خوش و قوول دهکا و چاوم هه لتاین و خه بهرم نابیتهوه! مروؤ که له خه ودا مار بیینی، له وانیه له ترساندا راجله کی، نهم خهوی خوش ده بی.

له خه ودا (ف، غ، ر): له خوابا. خوش (کم): خو. دیته (عا): دیدته.

(٤) ههستی: بوون، کیان.

ئەگەر ئىفشا بى، ئەفحەى چىنى زولفت
 خەجالەت دەيگىرى ناھويى تاتار (۵)
 وەكۆۋ لەئلى لەبت دى، ئەشكى ئالم
 لە ھىجرا، گەر بىينم رەنگى گولنار (۶)
 لە گەردنمايە تا زەنجىرى گىسۆ
 وەكۆۋ من كەس نەبى، "سالم"، گرفتار (۷)

واتە: بناغە و پاىەى بوونم وەھا لەبن ھات و رووخا، ھىچ تەلارسازى قوبوول ناکا ناواى بکاتەوہ؛ يا بناغە و پاىەكەى بە جورىك كاول بووہ، ھەرگىز ناوہدان كوردنەوہ ھەلناگرى.
 وەھا (كەم): وەھاى. دەبى ھەلئەى چاپ بى. (پاىەى) لە (ج)دا كەوتووہ.
 (۵) ئىفشا: بلاو بوونەوہ، مەبەست ئاشكراى و بلاو بوونەوہىە. تاتار: تاتارستان، كە ھەرىمىكى خۇبەرئۆبەرى نيوان دەرپاچەى بايكال و چىاى تائىبە لە روسيا، ناوہندەكەى (قازان)ە.
 واتە: ئەگەر بۆنى خۆشى چىن چىنى ئەگرىجەت بەھۆى باوہ بلاو بىتەوہ، ئاسكى تەتار شەرمەزار دەبى كە بۆنى مىسكى ئەو وەك بۆنى خۆشى ئەگرىجەى يار خۆش نىيە.
 ئىفشا (ق، كەم، گەم): ئەفشان: بلاو كوردنەوہ. (بى)ى (ئەفشان بى) لە (ق)دا كەوتووہ. ئەفحەى (مان، ھ، ج، ق، پ): ئەفحەى، ھەلئەى. چىنى (ف، ج): بۆى. خەجالەت (عا): عەجالەت.
 (۶) واتە: كاتى دوورى، ئەگەر رەنگى گولنارم بەرچاۋ بکەوئى كە لە رەنگى لىوت دەكا، وەك لەئلى لىوى سوورت فرمىسك لە چاوم دى.
 ئەشكى ئالم (ھ): ئالە ئەشكەم. (ق): ئەشكى زەردەم. ھىجرا (كەم، گەم): ھىجرا. رەنگى (ق): رووى.
 (۷) واتە: تا من گەردنم لە داوى ئەگرىجەت گىر و ئەمە ھالتم بى، خودايە كەس ھالى بە ھالى من نەبى.
 (تا) لە (كەم)دا پەريوہ.

- یادی زولف و ئەبرۆو موژگانی یار
زەخمی تیرە، ضەربیی تیغە و زەهری مار (۱)
«طرفة العين»ی جودا نابم له دوست
گەر بە دەستم بێ زەمامی ئیختیار (۲)
وا له قەیدی زولفتا ناشوفتە بووم
شوبهەیه کارم بە وەضعی پۆزگار (۳)
ئیبیتیدا دایەیی ئەزەل تەنخواهی شیر
دای بە طیفلی طالعی من کووکنار (۴)

(*) نەم پارچەشیرە له (مان، عا، ق، کم، گم) دا هەبە.

کیشی عەرۆز: پەمەلی شەشی مەقسور.

- (۱) واتە: له یادکردنەوی زولفی وەك رەشمار و برۆی وەك شمشیر و موژگانی وەك تیری یاردا، ئەمانەم دەست دەکەوی: له برژانگەوه زامی تیر، له برۆه لیدانی شمشیر، له زولفەوه زەهری مار. ئەبرۆو (ق): ئەبرۆی. هەڵبە. زەخمی (کم، گم): زەحمەتی. تیرە (کم): تیرە و. تیغە و (ق): شیرە.
(۲) طرفة العين: چاوبەیه کدادان. جودا: جیا. زەمام: جلەو. ئیختیار: هەلاوێردن.
واتە: ئەگەر جلەوی هەلاوێردن و کاری خۆم بە دەستی خۆم بێ، ئەوەندە چاوبەیه کدادانێک له یار جیا نایمەوه.

(۳) قەید: بەند، پێرەند. ناشوفتە: ئالۆز. شوبهەیه: هاوشیۆهیه.

- واتە: له داوی زولفتدا تیدا چووم و بارودۆخم بە خەمی زولفت ئالۆزا. کاروبارم هەمووی له باری ئالۆزی پۆزگار دەچی.

شوبهەیه (ق): شوبهەتەن.

- (۴) ئیبیتیدا: سەرەتا. دایە: دایک. تەنخوا: لەباتی. کووکنار: توینکڵ و گۆلی خەشخاش، کە تالە،

یا کە ئینسان بێهۆش دەکا.

- واتە: دایکی ئەزەل له سەرەتای دروستبووئەوه هەر زوو لەباتی شیر کووکناری دا بە کۆرپەیی

بەختم، بۆیه ئیستەیش بێهۆشی و بەدەختی له کۆلەم نابنەوه.

طالعی (گم): طالعی. کووکنار (کم): کەوکنار. (گم): کۆکەنار، هەردووکیان هەلەن.

دهست ئەدا بۆم ڕوو لە ڕوو مائینی دۆست
گەر موقارین بێ، خەزان و ئەوبەهار (۵)
کە ی بە سالم دەر دەچێ "سالم" کە بوو
صهیدی سهحرایی شکاری شههسهوار (۶)

(۵) ئەم بەیتە و بەیتی پاشەوهی لە (کم، گم) دا نین.
موقارین: شتی لە گەڵ شتیکی تر بێ و پیکهوه بیانکری.
واته: ئەگەر خەزان و بههار و سهوزی و خەزان پیکهوه کرایان بەیه کوه بن، ئەوا ڕوو لە ڕوومائینی
دۆستیش بۆ من ناسان دەبێ، خو هەرگیز خەزان و بههار و سهوزی و خەزان پیکهوه نابن. کەواته ڕوو
منیش هەرگیز لە ڕووی یار نامالتی، دیاره تهعلیق به مهحاله.
ڕوو لە ڕوو (ق): ڕوو لە بێ. بن (مان، عا): بێ.

(۶) "سالم" ی یه کهم: سهلامهت.
واته: "سالم" ی کلۆل کە ی به سهلامهتی دەر دەچێ، ئەگەر بیته نیچیری دهشتی شکاری
شاسواری کە یاره.
(سهحرای) شیوه نووسی (مان) ه.

جهمعی ضیددینه له پووی مووی سفیدم پوخی یار
گر دهبهستی به یهقین پهنه له نهزدیکی نار (۱)
عزمی ئەو شوخه، وهی، ناظیمی ضیددینه مودام،
سازشی دا که له روخساره وو موو، ناگر و مار! (۲)
صورهتی عاشقی و پیری من بیننه نهظهر:
وهکوو طیفلی که بدا په نجه له گهل شیری شکار (۳)
شادی و غوصصه به بو دل، پوخی دلدار و رهقیب
طهره ب و نه دووهه بو بولبولی شهیدا، گول و خار (۴)

(*) نهم پارچه شیره ههر له بهشی (غزلهای جدیده)ی (مان) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهمهلی ههشتی مهخبرونی مهقسور.

(۱) جهمعی ضیددینه: کۆکردنه وهی دوو شتی دژی یهک. له رووی: مهبهستی بهرامبه ره. سفید:

سپی. پهنه: لۆکه. نار: ناگر.

واته: مووی سپی (ریشی سپی)ی من بهرامبه به روخساری یار، کۆکردنه وهی دوو شتی دژی

یه که، چونکه -بی گومان- لۆکه له نزیکی ناگر دا گر ده گری و ده سووتی و پیکه وه نایانگری.

(۲) مودام: هه میسه. سازش: گونجان.

واته: وهک وتم مووی سپی (ریشی سپی)ی من بهرامبه به روخساری یار، کۆکردنه وهی دوو شتی

دژی یه که، بهلام ئەو شوخه بو خویشی هه میسه دوو دژی کۆکردنه وهه؛ روخساری وهک ناگر و

نه گریجهی وهک ماری کۆکردنه وهه و پیکه وهی گونجان دوون.

(۳) واته: ورد به ره وه له وینه عاشقی من؛ پیری و بی هیزیه کهم وهک نه وه دینه پیش چاو

که ساوا یه که له گهل شیریکی شکاری په نجه بازی بکا، یانی پیری من له کوئی و هیزی بی سنووری

عیشق له کوئی!؟

(۴) غوصصه: خه فته. نه دووهه: خه مباری.

واته: روخساری نازداری یار و ناوچاوی دیزی به دکار، یه که میان هوی خویشی دل و دووه میان

په زاره و خه مه. دیاره گولتی جوان و درکی ده رو بهری، یه کهم بولبول دیتته سما و دووه هوی

خه مباریه تی. ناشکرایه سالم بولبوله که یه و روخساری یار گولته که و به دکار یه گونکه ی سهر دل!!

دلى "سالم" به صهفا عهكس په ذيرى پووته
پوشنى وا، به ستم، حهيفه ببى تيره وو تار (۵)

(۵) عهكس په ذير: وينه وهرگر، وهك شى له ناوینه دا بييرى. تيره وو تار: تاريك. پوشنى وا:
پووناكى وها.

واته: دلى سالم نهوئنده ساف و بى گرده، به ناسانى پوخسارى ناسكى يار دهنوتى و وهك ناوینه
تييدا دهرده كهوى. پووناكى و بى گردى وها، حهيفه به جهور و ستم تاريك ببى!

- ۹ - (*)

خوڤشا هه رجا كه فەصدى له ب دهكا، يار
دهبیتە مه‌عه‌ده‌نى له‌عل و نه‌مه‌كزار (۱)
له زه‌خمي، خوین وه‌كوو فه‌وواره ده‌قولن
شه‌هیدی ناوه‌كى موژگانى دلدار (۲)
كه فه‌صصاد قه‌صدى فه‌صدى لیوی توی كرد
جیهان گرتی سه‌راسه‌ر ره‌نگی گولنار (۳)
په‌ناهی برده به‌ر چاوت، دلن ته‌نگ
ده‌وای بیمار نه‌گه‌ر بکری به‌ بیمار! (۴)

(*) نهم پارچه‌شيعره له (مان، عا، غ، ق، ر) دا هه‌يه.

کيشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی مه‌قسوور.

(۱) فەصد: كه‌له‌شاخ‌گرتن، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست ماچ‌كردنه، چونكه ماچیش وه‌ك كه‌له‌شاخ‌گرتن

خوین له شوینی دیاریدا كۆده‌كاته‌وه. نه‌مه‌كزار: خوینلین. شوینی خوئ.

واته: خوڤشی بۆ نه‌و شوینه‌ی كه یار به لی‌و خوینی ده‌مژئ و ماچی ده‌كا، نه‌و شوینه نه‌وه‌نده نال

ده‌بیته‌وه، ده‌بیته كانگای له‌علی سوور؛ نه‌وه‌نده به‌تام و خویندار ده‌بی، ده‌بیته كانگای خوئ (خوینلین).

یاخۆ: له لایه‌ك شوینی ماچه‌كه وه‌ك كانی خوئ سبی بی و له لایه‌كیش له‌علی لیوی یاره و سووره.

دوو‌ریش نیه مه‌به‌ست نه‌وه بی كه یار خوئ لیوی خوئ به ده‌سه‌نقه‌ست ده‌گه‌زی و سووری ده‌كاته‌وه.

(۲) ناوه‌ك: جو‌ره تیری‌كه.

واته: شه‌هید و كوشتە‌ی برژانگی نازیز، خوینی وه‌ك فوواره لی هه‌لده‌قولن.

ده‌قولن (ق): ده‌رژئ. دلدار (ق): نازدار.

(۳) نهم به‌بیته له (عا، غ، ر) دا نیه.

فه‌صصاد: كه‌له‌شاخ‌گر، مه‌به‌ست عاشقه.

واته: نه‌گه‌ر عاشق ته‌ن‌ها نیازی خوین‌گرتن و ماچ‌كردنی لیوی توی كرد، ته‌ن‌ها به‌ نیازه رووته‌كه

هه‌موو جیهان ره‌نگی گولنار ده‌گری و نال ده‌بی!

(۴) (بیماری یه‌كهم: نه‌خوڤش. (بیماری دووهم: مه‌ست، نهمیش هه‌ر جو‌ره نه‌خوڤش‌كه.

واته: دلن ته‌نگی خه‌مباری من په‌نا‌ی برده به‌ر چاوی مه‌ست، به‌شكوو نه‌ختن شادمان بی، نه‌گه‌ر

له خاکی کوشته‌یی زه‌نجیری زولفت
 سه‌هر دیننی صه‌با بوئی میشکی تاتار (۵)
 سه‌ری زولفت که ئیفشا بوو به روودا
 له لام ناشوفته بوو ته‌رتیبی ئه‌شعار (۶)
 هوما بگری، ده‌باریننی له په‌ر له‌عل
 که پیشه‌ی کوشته‌یی لیوت به مینقار (۷)
 ده‌ترسم بی له ناکادا سه‌موومی
 نه گول بیلی، نه دل بیلی، نه گولزار (۸)

نه‌خۆش له ده‌ستی بی چاری نه‌خۆشی بکا!

(۵) ئه‌م به‌یت‌ه‌ش له (ع)دا نییه.

خاک: مه‌به‌ستی گۆره.

واته: کوشته‌ی به‌ندی زنجیری ئه‌گرچه‌ی بو‌خۆشت که نێزرا، بای سه‌با به‌یانان له گۆره‌که‌یه‌وه
 بوئی میسکی ته‌تار ده‌هینی، چونکه کوشته‌که له به‌ندی ئه‌گرچه‌ی بو‌خۆشتدا گیانی سپاردوو. دیاره
 سالم به‌ختیاره، ئه‌گه‌ر پاش مردنیش بی، بوئی زولفی یار له گۆره‌که‌یه‌وه بی.

کوشته‌ی (ر): تیشه‌یی.

(۶) ئه‌م به‌یت‌ه‌ له (ق)دا جه‌وته‌مه.

ئیفشا: مه‌به‌ست په‌خش و بلاوه. ناشوفته: ئالۆز.

واته: سه‌ری زولفت که به‌سه‌ر رو‌خسارتدا بلاو بووه‌وه، منیش ته‌رتیبی شیعره‌کانم وه‌ک زولفی
 تو په‌خش و بلاو بوو و تیک‌چوو.

سه‌ری (غ، ق): سیهه. ئیفشا بوو به روودا (ق): ئه‌فشان بوو به رووتا.

(۷) هوما: پرۆزه. مینقار: ده‌نووک.

واته: ئه‌گه‌ر هوما ئیسقانی عاشقی کوشته‌ی لیوت به ده‌نووک بگری، له په‌ره‌کانیه‌وه له‌علی ئال
 ده‌باریننی، چونکه ئیسقانه‌که هه‌ی به‌کیکه لیوی ئالی یاری نازدار کوشتوو به و ئیسقانه‌کانی ده‌بنه
 هۆی یارینی له‌علی ئال. مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه: هوما، ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت به ده‌نووک ئه‌و ئیسقانه بگری،
 ئه‌وه‌نده کاری تێ‌ده‌کا له‌عل له په‌ره‌کانیه‌وه بیاری.

هوما بگری، ده‌باریننی له په‌ر له‌عل (ق): هوما بگری و بیاریننی پوری له‌عل.

(۸) سه‌مووم: گره‌ی گه‌رمی هاوین.

له وهختیکا له گهڼ تو ناشنا بووم
 نه حاجیب بوو، نه مانع بوو، نه نه غیار (۹)
 له حالاتی نه زهردا لیم ده توری،
 موژت خوونریز، دلی "سالم" گونه هکار (۱۰)

واته: ده ترسم له ناکادا گره په کی گهرمی وها هه لکا، منیش و تویش له ناو بهرئ.
 نه لبت گره که ناه و هه ناسه ی گهرمی سالمه.

له ناکادا (ق، ر): له ناکاوا.

(۹) نهم بهیته له پارچه شیعی شه شه می نهم پیتیشدا هه بوو.

واته: کاتیک من و تو پیکه وه ناشنا بووین، نیر نه دهر گاوان و نه هیچ بهر به ست و بیگانه په کیش
 له نارادا بوون.

له وهختیکا (ق): له وهختیدا.

(۱۰) واته: که تماشات ده کم لیم ده توری و زیز ده بی، برژانگت خوونریز و جه لاده و منیش
 نه ی سالم! دلم گونا هباره و به تیری برژانگت ده کوژریم.

نهم بهیته، بهو شیوه په که له بهر چاوه و هیی نوسخه ی (مان) ه، بهی زانیاری په وانیزی
 (به لاغت) هونری (ئیلتفات) ی تیدایه، جاری له گهڼ قسه بوکراو ده دوی و جاریکیش له گهڼ
 خوی. له لایه که ده لئ: له کاتی بو روانیدا تو لیم زیز ده بی و موژت خوونریزه، دوایش ده لئ:
 دلی تویش، نه ی سالم! گونا هباره که په. واته بهی ریزی زانیاری نه خو (دل) موبته دایه و (گونه هکار)
 خه بهر په تی، "سالم" له ناوه راستدا قسه له گهڼ کراو و بانگ کراوه (مخاطب و منادی). به لام له (عا) دا،
 له باتی دلم (دلی) په، لهم حاله دا (دل) موبته دا و موصافه و (سالم) (مضاف الیه) و (گونه هکار)
 خه بهر په، نه و ئیلتفات هیش که باس کرا نامی.

خوونریز، دلی (ق): خوونریزه لیم.

كەى موقارين بن له وهصلآ پووى من و پوخسارى يار؟
قەد بەهەم ناگەن له يەك جا؛ ئەم خەزانە و ئەو بەهار (۱)
راستىي شەمشاد و قەددى تۆ بە ئەندازەى يەكن
هەردو مەوزوونن، وهليكين ئەو زەخيمە و ئەم نەزار (۲)
داى له قافلەى صەبر و بردى پەهزەنى عيشقت بە تاو
تا حەشر ناگەم بە گەردى؛ من پيادە و ئەو سەوار (۳)

(*) ئەم پارچە سى-بەيتىيە له (مان، غ، ق، ر، ك، گم) دا هەيه.

كيشى عەرووز: پەمەلى هەشتى مەقسوور.

(۱) موقارين: شتى له گەل شتىكى تر يى. بەهەم: بە يەك. يەك جا: له يەك جىدا.

واتە: كەى و چۆن رۆژى بەيەك گەيشتى پووى من و پوخسارى يار بەيەكەوه بن؟ نەختر،
هەرگيز له شويتىكدا يەك ناگرن. ئەم - واتە پوخسارى من - خەزان و گەلار پۆزانە و ئەو - واتە
نازدارىي يار - بەهار و لالەزارە.

كەى (گم): گەر. قەد (ك، ق): قەت. بەهەم (ق، ك، گم): بە يەك، ديارە (بەيەك) كوردىيە و
(بەهەم) فارسىيە. جا (ق): جى. خەزانە و (ك، گم): خەزان و.

(۲) مەوزوون: پۆك. زەخيم: سەخت و بەهتير، ئەستوور و قەبە (لە - ضخم - هوه هاتووه). نەزار:
بارىك. نەزار: بى-هتير و لاواز، بارىك.

واتە: دارى شمشاد و بالاي تۆ - لە راستيدا - وهك يەكن، بەلام ئەو ئەستوور و قەبە و بالاي تۆ
لاواز و بارىكە. زيادە پۆيەكى جوانە.

وهليكين (گم): وهلاكين. ئەو زەخيمە و ئەم نەزار (ر): ئەم زەخيمە و ئەو نەزار. (غ، ق، ج،
ك، گم): ئەم ضەخيم و ئەو نەزار.

(۳) پەهزەن: رىنگر، جەردە. گەرد: تۆز.

واتە: جەردەى عيشق داى له كاروانى سەبرم و بردى، تا پۆژى حەشر بەدوايدا رابكەم بە تۆزى
پيدا ناگەم؛ من پيادەم و ئەو سوار!

داى (ر): واى. صەبر و. (ك، گم): عەقل و.

- «آن چنانم از فراق روی یار»
له‌حظه‌یی نه‌مماوه نارام و قه‌رار (۱)
«گریه‌ام ازبسکه آرد خون دل»
دی به پروما میثلی سه‌یلایی به‌هار (۲)
«سوی من گر بگذرد جانانه‌ام»
نه‌قدی پوحم وا له که‌فدا بو نیثار (۳)
«چون سگ کویش ندارم آشنا»
هر نه‌وه بو من په‌فییق و یاری غار (۴)
«باد اگر آرد غبار کوی دوست»
وهک جه‌واهرسورمه‌یه بو چاوی تار (۵)
«بسکه من گریم به یاد گلرخ»
ظاهیره هر سوو له نه‌شکم لاله‌زار (۶)

(*) نهم پارچه‌شعره هر له (نم) دا هه‌یه. دور نیه فارسیه‌که‌ی هر هی "سالم" بی، به‌تایه‌تی که ناسناوی خوئی له دوا‌ین‌به‌یتدا داناوه.

کیتی عه‌رووز: ره‌مه‌لی هه‌شتی مه‌قسوور.
(۱) له‌حظه: سات.

واته: له دوری روی یاردا گه‌یشتوومه راده‌یه‌ک، ساتیک نارام نیه.
(۲) میثل: وهک. سه‌یلاب: سیلاو، لافاو.

واته: گریام، له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی خویتی دن زور له‌گه‌ل خویدا دیتی، وهک لافاوی به‌هار به پرومدا دیته خواره‌وه.

(۳) واته: نه‌گه‌ر یاره‌که‌م به به‌رده‌مدا بروا، نه‌ختینه‌ی پوحم وهک پاره له ده‌ستمدایه، دابه‌شی بکه‌ن و بیه‌خشنه‌وه.

(۴) واته: ناشنایه‌کم نییه وهک سه‌گی به‌رده‌ر گاکه‌ی نه‌وه، هر نه‌وه دوست و یاره.
(۵) جه‌واهرسورمه: کله‌ی گرانبه‌ها.

واته: نه‌گه‌ر با توژی ناو کولانی دوست به پرومدا به‌یتی، وهک جه‌واهرسورمه وایه بو چاوی تار.
(۶) واته: هر له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی زور به یادی گول‌روویه‌که‌وه ده‌گریم، فرمی‌سک له هر لایه‌کی

- «چون غمش آرد شبیخون بر سرم»
 دهوری دل دهگری له هر سوو وهك حهصار (۷)
 «متصل شد ناله مجنون و من»
 نهو له صهحرا، من له قوللهی كوھسار (۸)
 «نیست چون من در جهان دیوانه‌ای»
 ویلی کردم هر طهرف صهحراوو شار (۹)
 «جمله بند چشم بی خوابم به شب»
 ئاسمان و میحوهر و قوطبی مه‌دار (۱۰)
 «گرز محشر داد رندان بشنوند»
 دهچمه بهر دیوانی ههق، مه‌ست و خومار (۱۱)
 «سجده خواهم کرد اندر پیش صف»
 عرض دهکهم، نهی پادشاهی کردگار! (۱۲)
 «"سالم" رند از جهان بدنامی چیست»
 زاهدیت بوچ کرد به صاحب‌نیعتیار؟ (۱۳)

روخسارمدا باخچه‌یه کی گوتی دروست کردوه.

- (۷) واته: که خه‌می نهو هه‌لده کوتیته سهرم، له هر چوار لاوه دهوری ده‌دا.
 (۸) واته: ناله‌ی مه‌جنون و من به‌یه‌کدا چون، نهو له بیابان و من له لوتکه‌ی کیواندا.
 (۹) واته: دنیا دیوانه‌یه کی وهك منی تیدا نیه، له هر لایهك به بیابان و به شاردای ویل کراوم.
 (۱۰) واته: به شهو هه‌موو چاوی بی‌خه‌وم به‌ستزاه به ئاسمان و ته‌ور و جه‌مسهری نه‌م
 گه‌ردوونه‌وه.

- (۱۱) واته: نه‌گه‌ر له مه‌حشهردا دادی عاشقان بیسترئ، به مه‌ستی ده‌چمه بهر دیوانی هه‌ق.
 (۱۲) واته: خوم کرد به کړنووشبه‌ر له پیشی ریزه‌وه. نهی خودایه شکاتی خوم نیشان ده‌دهم.
 (۱۳) واته: سالم، به‌دناوی له جیهاندا چیه، نه‌گه‌ر تو زاهدیت کرده پیاوچاک.

(رقعە احوال پرسی درویش آغا)

ئەي فېدایى رەوتى توندت، گورگەلۆقى كەمتيار
وەي غولامى جوست و خىزت، لەقلەقى ناو جۇنبار (۱)
ئەي لە وەزنى خىصىيەتەينت، سەرسەبوك تۆپى قەپان
وەي لە پەروى خەرطوومى بى جانن، حەفیی وەك تولەمار (۲)
ئەي بە قەددى تۆپى شەش پۆن «است» قیتەي سەریەتیت
وەي وەكوى صندوقى جوببەخانە خایەت ئوسئوار! (۳)

(*) نەم پارچە شیعەرە داشۆرین بابەتە ھەر لە (مان، ن) دا ھەییە، بەلام ناستاوی سالى تیدا نییە. وەك پىشتریش و ترا: سالم كەمتر ناوی خۆی لە پارچە شیعەرە كانى ھەجوودا ھیناوە. لە سەرنایى پارچە شیعەرە كەدا نووسراوە: (رقعە احوال پرسی درویش آغا)، واتە: پارچە شیعەریكە لە ھەوال پرسینى دەرویش ناغادا گوتراوە. چۆن ھەوال پرسینى؟!

كىشى ەرووز: رەمەلى ھەشتى مەقسوور.
(۱) جوست و خىز: ھەجوول و ھەستانەو.

واتە: گورگەلۆقى كەمتيار، كە چەند نالەبارە، بە قوربانى رەوت و رۆيشتى توند و تىژت بى، يانى شايان نىت، گورگەلۆقى كەمتيار نەبى، ھىچى تر بە قوربانى رەوت بى. لەقلەقى گوى جۇگە خزمەتكارى ھەجوولت بى. ناخۆ - بەبى تىروانىنى سالم - دەبى رەوت و ھەجوولتى دەرویش ناغای دامو چۆن بووبى؟!

(۲) خىصىيە: ھىلكە گون. خىصىيەتەين: جووتە ھىلكە گون. سەرسەبوك: سەرسووك. تۆپ: قورسايى و سەنگى قەپان، ھەموو. خەرطووم: لۆز. بى جان: بى گيان، مەبەستى دەعباى درىژى دەرويشە. حەفى: ماری گەورە.

واتە: ئەي ئەو خاوەن لەشولارە ناقۆلايە كە ھەموو قەپانەكان سەريان سووكە لە كىشانە كوردنى جووتە ھىلكەت و پىان ناكىشئى! يا تۆپى قورسى قەپان لەچاو كىشى ھەردوو ھىلكەي گونتا سووكە! ئەي ئەو دەعبا زل و درىژەي كە گەورەمار (ئەژدەھا) لە چاو لووتەفیلی بى گيانندا وەك تولەمار ديارە!

(۳) بە قەددى: بە قەدەر، ئەو ەندەي. پۆن: دەبى پۆند بى، كە كىشانەيە كى ئىنگليزى ۴۵۳ گرامىيە. سەریەتى: سەرووت. جوببەخانە: جى تايەتى چەك. خايە: ھىلكە گون. ئوسئوار: پايەدار و مەحكەم.

ئەى بەرابەر توخىمى باتووت بەيىزەيى پوخ، ھىلكەكەو!
 ۋەى موقابىل طوولى مىلت، نىركى كاردوو و مەنار (۴)
 خايەمالى چۆن بكا؟ ناگاتە مەقەد دەستى عوج!
 كۆتەھە بۇ باۋەشىنى كىرى تۆ، دەستى چنار (۵)
 ۋەك گونت شووتىم لە بوستانا نەدى ئاۋنگ و زل!
 ھىچ زەمىنى نايىنى نەوعى عەموودت، كاليار! (۶)

نيو بەيتى يەكەم دەين ھەلە لە نووسىنەۋەيدا كرابى و وا بووين: ((ئەى بە قەددى تۆيى شەش پۆنەست قىطەى سەرپەت)) (پۆن است) لە خويندەنەۋەدا ۋاى لى دى. ديارە (است) ھەكەى لە فارسىەۋە ھىراۋە.

ۋاتە: دەعبا قىتە سەررۋوتەكەت گەورەيە و نەۋەندەى تۆپىكى شەش پۆندى دەين. گونىشت ۋەك سىدووقى جىبەخانە مەحكەم و پايدارە.

(قىتەى) بە ھەلە بە (قىطەى) نووسراۋە.

(۴) توخم: تۆو، ناوك. باتوو: گون. بەيىزە: ھىلكە. پوخ: گيانلەبەرىكە ۋەك عەنقا ناۋى ھەيە و ناۋكەى نىيە، دەلەين نەۋەندە زەبەلاخە فىل و كەركەدەن دەرخواردى بىچوۋەكانى دەدا. طەۋىل: درىژ. مىل: مەبەست دەعباى دەرۋىشە كە بە قەد مىلى درىژە! نىركە كاردوو: نەۋەى كە لە ناۋەراستى كاردوو دەرەدەچى كە كورت و بارىكە، كىنايەيە لە بچوۋكى و كورتى. مەنار: بىناى بەرزى سەر رىۋبان كە بۇ ونەكردنى رىنگە و مەسافەزىنى دروست دەكرى، كىنايەيە لە درىژى و بەرزى.

ۋاتە: ھىلكەى پوخ بەو گەورەيىيە كە ھەيە، بەرامبەر بە تۆيى ھىلكەگونت نەۋەندە بچوۋكە، ۋەك ھىلكەكەۋ دەنوتى. مەنارىش بەرامبەر بە درىژى دەعباكەت بچوۋكە و ۋەك نىركە كاردوو.

(مەنار) كورتكراۋەى (مەنارەيە، كە ۋاتاكەى ئاشكرايە.

(۵) خايەمالى: مالىن و پاك كەردنەۋەى ھىلكەگون. عوج: عوجى كورى عەنقا، كابرەيەكى ئەفسانەيى زۆر درىژ بوۋە! كۆتەھ: كورت.

ۋاتە: دەستى عوجى كورى عەنقا بەو ھەموو درىژىيەى ناگاتە گونت تا بىسرى و پاكى بكاتەۋە! بۇ باۋەشىن كەردنى دەعباكەيشت، دەستى چنار كورتە و نايگاتى.

(۶) ئاۋنگ: ئاۋدار. عەموود: كۆلەكە، مەبەستى دەعباكەى دەرۋىشە. كاليار: جىزە تروژىيەكى

گەورە و درىژە، تامى لەنىۋان تامى كالتەك و تروژىدايە و مەيلى ترشى دەكا.

ۋاتە: من تا ئىستا شورتى گەورەى بەقەد گونتم لە ھىچ بىستانىكدا نەديۋە. ھىچ زەۋىيەك نەو

بۆ هه‌وای تیجینی دانی ئه‌و مه‌داره‌، دی به‌ ده‌و
 بستی په‌رپه‌ی شه‌ش په‌رت بۆ په‌ره‌زالی بیته‌ کار (۷)
 وه‌ک یه‌ی عه‌ده‌ی قه‌دیم - بیستومه‌ - لۆنگت کرده‌ پی
 چوو‌یه‌ ناو زۆرخانه‌وه‌ بۆ گوشت و گیری کارزار (۸)
 میلی ناولنگت یه‌کی بوو، میلی سه‌رشانت دوان
 ده‌ستی جه‌للای به‌ سنی میلی وه‌ها نه‌یکردوه‌ کار (۹)

فه‌ر و یته‌ی نیه‌ کالیاری وه‌ک ده‌عباکه‌ت هه‌لبخا!

(۷) تیجین: به‌ تیجاندن، ورده‌ورده‌ تیکردن. مه‌دار: ته‌وه‌ره‌ که‌ به‌رداشی له‌سه‌ر ده‌گه‌ری. ده‌و: غار. بست: ناسنی نیوان ته‌وه‌ره‌ و به‌رداش که‌ له‌ تۆینکی دارینی په‌ره‌دار هه‌لکیشراوه‌. لای خوارووی له‌سه‌ر مووره‌سنگ و ژێر دۆزه‌خه‌ی ناشدا و لای سه‌رووی خراوته‌ کونی ته‌وه‌ره‌ که‌ له‌سه‌ر به‌رد توند کراوه‌. که‌ ئاو به‌ توندی له‌ نی یا ته‌نوره‌وه‌ ده‌دا له‌ تۆپه‌که‌، ده‌یسوورپیتته‌وه‌. به‌مه‌ به‌رداش ده‌سوورپیتته‌وه‌. په‌ره‌: په‌روانه‌ی ناش، چهند ته‌خته‌یه‌کی پان و بستی زیاتر درێژه‌ و سه‌ره‌کانی وه‌ک که‌وچک چاله‌، به‌ تۆپی ناشدا ده‌کوترین. ئاو که‌ به‌ توندی له‌ گۆنجه‌وه‌ هات، تۆپ ده‌خاته‌ جووله‌. په‌ره‌زالی: پیری به‌ده‌سه‌لات، زالی کوری سام و باوکی رۆسته‌م که‌ پالته‌وانیکی ئیرانیه‌. واته‌: به‌ ئاره‌زووی تیجانندی به‌شی خۆی له‌و ناشه‌، به‌ غار دی. بستی ناشی ده‌عباکه‌ت که‌ شه‌ش په‌ره‌ بۆ بی‌نیشانسانی ده‌سه‌لاتی پیری بخره‌ کار.

(۸) له‌م به‌یته‌ به‌دواوه‌ شاعیر وای حیساب کردوه‌ که‌ ده‌رویش ناغا به‌ خۆی و گورز و گۆپالیه‌وه‌ چوو‌ته‌ مه‌یدانی زۆرانبازی، له‌وئ تێ که‌وتوو‌ه‌ و دۆراندوو‌یه‌.
 یه‌ل: پالته‌وان. عه‌ده‌ی قه‌دیم: سه‌رده‌می پێشوو. لۆنگ: په‌شته‌مالی حه‌مام، که‌وتی راپه‌خ. گوشت و گیر: بکوژه‌ و بگه‌، یا (گوشتی گیری) بووه‌، واته‌: زۆرانگرتن. کارزار: جه‌نگ و شه‌پوشۆر.
 واته‌: بیستومه‌ وه‌ک پالته‌وانه‌کانی پێشوو لۆنگت له‌ بی کردوو‌ه‌ و چوو‌یه‌ ناو زۆرخانه‌ بۆ زۆرانگرتن و شه‌رکردن.

(۹) میلی ناولنگ: مه‌به‌ستی ده‌عباکه‌ی ده‌رویشه‌. میلی سه‌رشان: دوو میلی یاری که‌ له‌ زۆرخانه‌کاندا به‌کار ده‌هێنن. جه‌للای: جه‌للاد.
 واته‌: که‌ چوو‌یه‌ زۆرخانه‌، میلی ناولنگت یه‌کیک و میلی یاری سه‌رشانت دووان. ده‌ستی هه‌یج جه‌للادی هه‌رگیز یاری به‌ سنی میلی وه‌ها نه‌کردوو‌ه‌!

دوو که دووی زل، یه عنی خایهت، کیسوهتی پر کردبوو
 عهقره بی بۆ ئه زیهتت، وهك دن، لهوی گرتبوی قهرار (۱۰)
 گویچکه فیلی کهوته سهر ئاو، یه عنی جیبی خیصیهتت
 ئه و چهقه پر کیسوهته بۆ شانی عهقره ب بوو به بار (۱۱)
 ههر که باری کهوته سهر لهولهوچه، عهقره ب قههری کرد
 تیی چهقاند چاپوک به چهقدا نیشی تیژی زههردار (۱۲)
 ئینتیشاری ژاری ئه و نیشانه زگتی خسته ری
 بۆ ژیانته، بۆ پریانت، صهد شوکر، نهی یاری غار (۱۳)

(۱۰) که دوو: کوله که. کیسوت: لیره دا مه بهست ده ریبه. عهقره ب: لهوانه یه مه بهست
 ده عبا ی هاوژورانه که ی بی، که یه کهم جار که وتووته ژیر.
 واته: دوو گونه کهت که وهك دوو کوله که ی ناقرلان، پری ده ریکه ی بوون. دوویشکی
 دوژمن که له ژیره وه بوو، بۆ نازاردانت لهوی بوو.
 (۱۱) گویچکه فیل: مه بهستی گونیه تی. ئه و چهقه: ده عبا ی هاوژورانه که ی، که له ژیره وه بووه.
 واته: یه کهم جار گونت، که وهك گویچکه فیل گه وره یه، کهوته سهر دوویشکی هاوژورانه کهت،
 که ده عبا که یه تی، ئه و جووته گونیه بوون به بار به سه ریبه وه.
 (۱۲) لهولهوچه: رهنگه (له بوله وچه) بی، لیوولج، دهمولیو. قههری کرد: تووره بوو.
 واته: به لام که ئه و باری قورسی کهوته سهر لچولنیوی، ده عبا که ی تووره بوو و رقی ههستا،
 دهست و برد جزووی ژههراوی چهقاند رهگ و ده ماری!
 (۱۳) ئینتیشار: بلا بوونه وه. نیش: جزوو. خسته ری: رهوانه ی کرد، تووشی سکچوونی کرد.
 بیان: دانیشن له پینشاودا، خویس کردن.
 واته: نهی یاری رۆژانی نهشکهوت، بلا بوونه وه ی ژههری ئه و جزووانه تووشی سکچوونی
 کردی. بۆیه سه د شوکر به و ژیانته و به و خویس کردنهت.

- رہا ناکا دلم طوپرہی خہمی یار
سہری نہ پرن ہتا وک پەرچہمی یار (۱)
عہزیزہ دل، ہتا دہمرم، بہقہد جان
زہمانی چونکہ ئەو بوو مہحرہمی یار (۲)
ببۆسہ ئەی صہبا! گەر چووہ مہقصہد
لہباتی من، بہ فرصت، ناو دہمی یار (۳)
دلی تہنگم نہ بینئی پرویی شادی
رہ فیکم بی، ئەگەر غہیرہز غہمی یار (۴)

(*) ئەم پارچہ شیعری لہ (مان، حا، عا، ہ، ف، ج، ر، ق، کم، گم) دا ہہیہ.

کیٹی عہرووز: ہزہجی شہشی مہقسوور.

(۱) رہا: بەرہ لالا. طوپرہ: زولف. خہم: لوول.

واتہ: دلم زولفی لوولی یاری کردووتہ نارامگای خوی و ہەرگیز چۆلی ناکا، تا وک پەرچہم

سہری نہقرتین و گیانی نہکیشن!

سہری نہ پرن (ق): سہری نہ پری.

(۲) واتہ: دل بہقہدەر گیان بہنرخ و خۆشہویستہ، چونکہ سہردہمی ئەو مہحرہمی یار بوو و

خوی لہ ئەگر یجہیدا حہشار دابوو!

دہمرم (ہ): دہمری. بہقہد (ق): وەکو.

(۳) ببۆسہ: ماچ بکہ. چووہ: چوویتہ.

واتہ: ئەی بای سہبا! وا من خۆم ہیچ، بی بہش و چارہ رەشم، بہلام تۆ ئەگەر لہ ہەلیکدا

گہیشیتہ مہنزلی یار، لہباتی من ناودہمی ماچ بکہ. دیارہ یاریش بی ہوا ناژی، لہوانہیہ سہبا ئەم

ہەلہی بۆ رینک کەوی.

لہباتی (ر): لہبای. ہەلہی نووسیتہ.

(۴) ئەم بەیتہ لہ (عا) دا نیہ، لہ (کم، گم) دا سیئەمہ.

واتہ: ئەگەر شتیکی تر، جگہ لہ خہم خواردن بۆ یار، بی بہ ہاوریئم، خودایہ دلی تہنگ و

خەفہ تبارم ہەرگیز شادی نہ بینئی.

له بهندا ضهربي ههر موو كهوته سهر دل
وهكوو ديرهم له طوپرهى دهرهمى يار (٥)
دهبيته باغى جهننت، دهفعهئى بئ
به كولبهى "سالم"، گهر مهقدهمى يار (٦)

(بئ) له (حا)دا كهوتوو. غهيرهز (مان، حا): غيراز، وا دهخويتريتهوه كه نووسراوتهوه.
(ه): غهبرى.

(٥) نهم بهيته له (كم، گم)دا چوارهمه.

بهند: چهپس. ديرهم: پارهى زيو، نهسلهكهى (دراخما)ى يونانيه. دهرهم: ئالتوز.
واته: كه دل له پيچى نهگرچجى ئالتوزى ياردا بهند بوو، ههر موويهك كه دهيدا له دل وهك
ديرهم دهبووه نهخش.

(٦) كولبه: كهلاوه، ويرانه.

واته: نه گهر تاقه جارى بئوقومى يار رتي بكهويته كهلاوهى خهفتهخانه كهم، كاوله كهم لى دهبي
به بههشت.

غەبغەب و خال و لەب و لوب و لوبپەیی یار
سونبول و سیب و بەنەفشە و گولنار (۱)
تا لە لای یارە، فەرەحناکە دلم
جیی لە گولزارە بەبئی فصلی بەهار (۲)
خوفناکە دلی نازورده لە زولف،
حالەتی تەلخە، لە شەودا بيمار (۳)

(*) ئەم پارچەشعرە لە (مان، عا، ه، ف، غ، ج، ق، ر، کم، گم) دا هەبە.
کیشی عەرروز: رەمەلی شەشی مەخبوننی ئەصلەمی موسەبەغ.
(۱) غەبغەب: گۆشتی ژیرجەناگە قەلەو و خرپن. سیب: سیو. بەنەفشە: وەنەوشە. گولنار:
گولنی هەنار.
واتە: غەبغەبی یار سیو، ئەگرچە سونبول، خالی وەنەوشە و لیبی وەك گولنار سوور و
ناودارە. لە راستیدا شوبهاندنی غەبغەب بە سیو زۆر تەواو نییە، خو یار تووشی ملەخرە نەبوو!
(وی نیوان خال) و (لەب) لە (مان) دا کەوتوو.
(۲) ئەم بەیتە لە (ج) دا سیئەمە و لە (کم، گم) دا لە گەل بەیتی پاشەووی پاش و پیشن.
واتە: تا دل لای یار بێ و منی بەجی هێشتی، شادمانە، جی نەویی - بێ وەرزی بەهار - گولزارە،
یانئ پیوستی بە بەهار نییە.
(۳) ئەم بەیتە لە (ج) دا دوو هەمە.
نازورده: خەمبار. تەلخ: تال. بيمار: نەخۆش.
واتە: دل کە لە پیچی ئەگرچە یاردا بەندە، لە زولف دەترسی. دیارە نەخۆش لە شەودا خالی
تالە و شەوی بە گران ئی دەروا.
ناشکرایە کە شەو کە زولفی یارە، بەلام دەرپرینە کە ی زۆر بەهێز نییە. چۆن دلی سالم، کە
ئەگرچە یار جی هەمیشەییەتی، لە ئەگرچە وەرزی دەبێ. ئەو زۆر جار لە خودای دەوی شانه وازی
ئی بیتی و پیچی ئەگرچە یاری بێ رەوا ببینی.
خوفناکە (گم): خەوفناکە. دلی (ف، کم، گم): دلم. نازورده (ه): ناشوفتە. لە شەودا (ه):
بە شەودا.

گەر قىياس كەم بە قەدەت، قەددى بولەند
 ھەرۈكۈۈ سەرۈه موقابىل بە چنار (۴)
 گەرچى ئايىنە دەبى تىرە لە ئاھ،
 ئاھم ئارايىشە بۇ چىھرەبى يار (۵)
 سازشى طورپەرۈۈ پوۋى دا بە فونوون
 نارى داخستوۋە بۇ دۆشەكى مار (۶)
 ۋەك كەسىكم لە جونونبازىبى عىشق
 بىتە دەر موفلىس و پىسوا لە قومار (۷)

(۴) ئەم بەيتە لە (ك، گم) دا ھەشتەمە، لە (ف، ج) یشدا نىيە.
 واتە: ئەگەر ئەندازەى بالاي بەرزى تر بە بالاي تۆ بگرم، ۋەك بەراۋرد كەردنى بالاي سەرۈ دەبى بە
 بالاي چنار، ديارە سەرۈ جوانترە، ئەگەرچى چنار بەرزترە.
 قەددى بولەند (ك، گم): قەددى بەندو! (ق): سەرۈ بولەند.
 (۵) تىرە: تارىك. ئارايىش: رازاندەنۋە. چىھرە: روخسار.
 واتە: ئەگەرچى ھەناسە ئاۋىتە لىل دەكا، بەلام ئاھى من ئاۋىتەى روخسارى تۆ دەپازىتەۋە.
 ديارە نە ئاھى سالم لە ئاھى خەلكى تر دەچى، نە روخسارى يارىشى لە ئاۋىتەى كى تر. بەيتە كە جوانە.
 نەۋەشمان لە بىرنەچى كە ئەوسا بە ھەلم و ھەناسە ئاۋىتە دەسپرا و پاك دە كرايەۋە.
 دەبى تىرە (عا): تىرە دەبى. دەبى (ك): ئەبى.
 (۶) ئەم بەيتە لە (عا) دا نىيە.
 سازش: گونجان. فونوون: كۆى فەن بە واتاي قىل! نار: ئاگر.
 واتە: زۆر سەبىرە يار زولقى ۋەك مار و روخسارى ۋەك ئاگرى پىكەۋە گونجاندوۋە! كى دىۋىە مار و
 ئاگر پىكەۋە ھەلكەن؟! يار ئاگرى راخستوۋە و كەردوۋىە بە دۆشەكى مار!
 طورپەرۈۈ پوۋى دا (ف): طورپەرۈۈ پوۋى دا. (ج): طورپەرۈۈ لە دوۋىدا. نارى (ك): يارى. مار
 (ك): يار. ھەلەن. داخستوۋە بۇ (پ): وا خستوۋە. ھەلە و لەنگە. (ك، گم): راخستوۋە بۇ. (غ):
 تاخستوۋە. ھەلەيە.
 (۷) واتە: لە يارى شىتانەى عىشقمدا ۋەك ئەۋ قومارچىم كە بە دۆراۋى و باخەلى خالى و ئابروۋى
 تىكاۋە دەچى و مەجلىس بەجى بەتلى! مىش لە دۆران زياتر بەشم ناي!

بهري دا شانہ به دل، دامهني زولف
شاني مهششاطه جودا بي به مشار (۸)
"سالم"، ئەر توتوييه، بي قهندي لهبت
مات و مههوتته وهكوو بووتيمار (۹)

(۸) مهششاطه: ئهوهي ئافرهت دهرازيتهوه، كه شانيشي دهكا. جودا: جيا.
واته: شانہ داويئي ئهگرجهي له دلي ههزار بهردا، به زوري زورداري واي لي كرد بهري بدا!
خودايه شانهي شانہكه به مشار دوولته بي، وهك دلي مني له ئهگرجهي يار جيا كردهوه! بهري دا.
بهري دا (عا، ه، كم، گم): بهر بدا، ياني ئهگر بهر بدا.. تاد. (بي) له (غ) دا كهوتوه.
(۹) ئهم بهيته له (ه) دا نيه.
بووتيمار: بالندهيهكه هميشه له قهراغي ئاودا دهنيتهوه، وپراي ئهوه كه تيرويته، له ئارهكه
ناخواتهوه، دهئين - گرايه - نهبادا كهم بيتهوه، هميشه مات و مملوله.
واته: سالم ئهگرجهي توتوييه و ههق وايه بهكهيف بي، بهلام ئهو بيچارهيه بهين شهكري ليوت
مات و كزه وهك بووتيمار. توتوي شهكري نهين، چي بكا؟
توتوييه، بي قهندي (ر): توتوي بي قهندي. لهنگه. مههوتته (ق): شيواوه.

- له ناو زولفا به پوو دلدارى مهستور
دهسووتینى له شه ودا شه معى كافور (۱)
بتى شیرین ده هانى زوهره چه شمم
ده به خشى نۆشى نه حل و نیشى زه نبور (۲)
ئه گهر خوړى له جهننه ت بیته دونیا
نه ظه ناکه م مه گهر بۆ پووی مه نظور (۳)
له بهرکا، گهر دلم دیرعى ته هه مته ن
به تیری غه مزه هه ر ئیماته مه نصور (۴)

(*) ئەم پارچه شیعره له (مان، عا، ه، غ، ق، ر، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: هه زه جی شه شی مه حزووف.

(۱) واته: دلدارى دا پۆشراوى له پهرده ده رنه هاتووم به پووی رووناك و گهش و زولفی په شی

جوانیه وه، ده لئى له شه ودا مۆمى كافور بى سبى ده سووتینى.

دلدارى (ه، غ، کم، گم): دلداره.

(۲) زوهره: یه کینه له ئەستیره گه رۆکه دیاریه کان که زۆر جوانه و بۆ نه وه ده شی چاوی یاری

بى بشوبه تیرى!

واته: بتى شیرین ده می زوهره چاوم به دەم ده رمانى هه نگوینی هه یه، که شیفاى ده رده و به چاو

نیشى چزووی زه ده واله ی هه یه، یانێ به دەم ده رمانى ده ردی عاشق ده کا و به چاو پیوه ی ده دا.

زوهره چه شمم (کم): زوهره چاوم. ده به خشى (کم، گم): ده به ستی. نه حل (ه): نه خل. (ر): گول.

(۳) واته: نه گهر په رى له به هه شت بیته دنیا، من یارمى بى ناگۆر مه وه و سه یری ناکه م، مه گهر بۆ

نه وه که په تی بکه مه وه و بلیم نامه وتی.

بیته. (ه، کم، گم): بیته. په ددی (ه، ق): پووی.

(په ددی مه نظور) له هه موو نوسخه کاندای (پووی مه نظور) ه، ته نها له (مان) دا شه دده له سه ر

واوه که نووسراوه، به م جزره: (روى). نه وه خستینه سه ر نه و بیره که (په ددی) بى، چونکه لیره دا

(پووی) واتای نیه و بۆ شوینه که ناشى و شه دده شى ناچیته سه ر، به پیچه وانیه ی (په دد) وه که زۆر بۆ

نهم شوینه گونجاوه.

(۴) دیرع: کراسى جهنگی زری. ته هه مته ن: ناساوی رۆسته می زاله. ئیما: ئیشاره. ئیما ته: ئیشاره ته،

لهبى تۆبۇ تەبى من چارهسازە
 بەلئى، عوننابە دارووى دەردى مەحرور (۵)
 بە كەس ناگا خەراجى ھىندووى خال
 لە قەلەھى چىنى زولفا بوو بە فەغفور (۶)
 بە ھەسرەت دل، ۋەكوو نەى، دىتە نالئى
 لە لەبتا لەب، نەى ئاسا، گەر بىكەم دوور (۷)

ئىشارەى تۆ. مەنصور: سەر كەوتوو.

ۋاتە: دلتم ئەگەر زرى كراسى رۆستەمى زالىش بېوشى، ھىشتا بەرگەى ئىشارە و غەمزە و نازى
 جاوى تۆ ناگرى و ھەر ئىشارە كەى تۆ سەردە كەوى.

دلتم (كەم، گەم): زرە! تەھەمتەن (ر): ھەنەمتەن. ھەلەھە. ئىماتە (ھ، كەم، گەم): ئىمانە! مەنصور
 (ق): مەنظور.

(۵) تەب: تا. عونناب: دارىكى دىر كاۋىيە، بەرە كەى لە زەيتون دەچى. چاكزىن جۆرى ئەۋەيە
 كە سوور و شىرىن بى. لەۋە دەچى ئەم عوننابە بۆ تادار باش بى و تاكەى سووك بكا. داروو:
 دەرمان. مەحرور: تادار.

ۋاتە: ماچى لىۋى نالئى تۆ چارى تاى من دەكا. بەلئى، دەرمانى بىيادەمى تادار عوننابە.
 (بۆ) لە (عا) دا كەوتوو. لەبى تۆ بۆ تەبى من چارهسازە (ھ): لەبى تۆ چارهسازە بۆ تەبى من.
 عونناب (گەم): عەنناب.

(۶) ئەم بەيتە لە (ھ، كەم، گەم) دا نىيە.

فەغفور: ناسناۋى پادشاينى چىن لاي ئىرانىيە كان.

ۋاتە: خەراجى خالئى رەشى يار بە كەس ناگا و كەس ناتوانى خەراجى لى بىتىنى، چونكە لە
 قەلەى چىنى زولفدا بوۋەتە پادشا، كى دەستى بەسەر پادشادا دەروا.

شاينى باسە، ئەگەر چى مەبەست لە (چىن) چىنى زولفە، بەلام كۆكردنەۋەى لەگەل فەغفوردا
 كە پادشاى چىنە، بە دىمەن تەناسوبىكى جوانە.

فەغفور (ر): فەخفور.

(۷) نەى ئاسا: ۋەك شىمال. لەب: لىۋ.

ۋاتە: لەۋ كاتەدا كە لىۋم لەناۋ لىۋتدايە، ئەگەر ۋەك خالئى شىمال لىدان، نەختى لىۋم لە لىۋت
 دوور بىخەمەۋە، دل لە خەفەتدا ۋەك نەى دەست بە نالە و ھاۋار دەكا. لىرەدا لىۋى سالم لىۋى ئاساى

دەبىئىي ھەر نەظەر "سالم" لە پووتا
ھىلال و ئاقتاب و لەيلى دەيجوور (۸)

شىمال لىدەرە، لىۋى يار لەباتى لىۋى نەيە!

(۸) نەظەر: چاوپىنكەوتن. ھىلال: مانگى يەكشەوہ. ئاقتاب: ھەتاو. دەيجوور: تارىك و
ئەنگۈستەچاۋ.

واتە: سالم لە ھەر چاوپىنكەوتنىكدا، كەوانى برۆ و ھەتاۋى روومەت و شەۋى تارىكى زولتقت لە
روخسارى جوانى تۇدا دەبىئىي. ئەم بىننە ھەموو جارىك دووبارە دەبىتەوہ.

- به پووی پوژا نوواندی، لهیلی دهیجور
له طوپره و پوو به مهجنون، لهیلی مهستور (۱)
کههر هردهم به دوشنام دهبهستی
هووهیدایه نیشانهی نهحل و زهنبور (۲)
دهزانم چونه، تا دل صهیدی عیشقه،
لهژیر چنگالی بازا حالی عوصفور (۳)
له وهصلا هر که یارم دی، شوی تار
بهلهد بووم داستانی موسهوو طور (۴)

(*) نهم پارچهشعره له (مان، عا، غ، ق، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزهجی شهشی مهقسور.

- (۱) واته: لهیلای به حیا و حورمهتی کهسه نه دیو، شوی تارک و پوژی رووناکی له زولف و
پوخساریهوه پیشانی مهجنون دا. دیاره پوخساری پوژه کهیه و زولقیشی شوی دهیجور.
پوژا (کم، گم): لهیلا. (ق): پوژدا. له گورپه و (کم، گم) له تهر و.
(۲) دوشنام: مهبهستی دوژمنیه، جینه. هووهیدا: ناشکرا. نهحل: ههنگ. زهنبور: زهردهواله.
واته: یار ههمیشه به نیازی دوژمنایه تیم یا جینویدانم کهمهری بهستوه، نیشانهی جزوی ههنگ و
زهردهواله ناشکرایه.

کههر (ق): مهگهر. نهحل و (کم، گم): نهحلی.

- (۳) واته: تا دلتم نیجیری عیشق بی، دهزانم حالی چوله که لهژیر چنگی بازدا چونه، چونکه
دهردهدار حالی دهردهدار دهزانی.

صهیدی (عا): صهدی. ههلهی نووسینه.

(۴) تار: تارک. داستان: سهر گوزهشته، بهسهرهات.

- واته: کاتی گهیشتن به یار، که ناگرم تی بهربوو و سووتام، له داستانی موسا و سووتانی کیوی
(توور) هوه تی گهیشتم، چون کیو به کیوی خوی بهرگهی دهر کهوتی نووری خودایی نهگرت و سووتا.
دیاره که عیشق و نهفنی مهجازی نهم ناگر و سوزهی بی، دهی دهر کهوتی نووری خودایی چون بی؟!
شایانی باسه (موسا و طور) له بهر راگرتی کیش به (موسهوو طور) دهخویرینهوه.

تەحەررۆك بەخشە بۆ شیریاڭنى عىننېن
 بلوورېن ساقى وەك ماھىيى سەقەنقوور (۵)
 لە چاۋ بەختى سیاھ و پۇژگارم
 پوخی زەنگى دەبېتتە عەينى كافوور (۶)
 بە دوشمن بۆ نیشان دەم صوورەتى يار؟
 بە ھەدىە كى دەبا ئايىنە بۆ كوور؟ (۷)
 بە دەردى شانە چى سىنەى لە چاكا
 لە زولفا گەر دلم مەششاپتە كا دوور (۸)

(۵) ئەم بەيتە ھەر لە (عا، غ)دا ھەيە.

تەحەررۆك بەخشە: جوولتە بەخشە. شیریاڭ: خوتبەر. عىننېن: شلەپەتە، كارى جىنىسى بىنە كراۋ. ساق: قاچ، لاق. سەقەنقوور: گيانەۋەرېكى وەك تولەمارە، لە جى گەرم و فېتك دەژى. واتە: لاقى بلوورېنى سېى وەك ماسى سەقەنقوور، ماھىي جوولتە و بزوتتە بۆ دەمارى خوتبەرى كەسى شلەپەتەى كارى جىنىسى بىنە كراۋ.

تەحەررۆك بەخشە (غ): تەحەررۆك بەختە. ھەلەيە.

(۶) ئەم بەيتە لە (غ)دا شەشەمە.

واتە: بەخت و پۇژگارم ئەۋەندە رەش، روومەتى زەنگى رەشېتتە لە چاۋىدا وەك كافوور سېيە. پۇژگارم (كەم، گەم): پۇژگارم.

(۷) كوور: كوئىر.

واتە: بۆچى وئەى درەخشانى يارم پىشانى رەقىب بەدەم؟ رەقىب لە عاستى راستىدا كوئىرە! كى

ئاۋىتە بە ديارى بۆ كوئىر دەبا؟ رەقىب لە كوئى دەتوانى وئەى يار بېيى؟

بە دوشمن.. تاد (عا): بە دوشمن كەى نیشان دەم صوورەتى تۆ. (كەم، گەم): بە دوژمن كەى نىشانەى

دەم صوورەتى تۆ. (ق): بە دوشمن چۆن نیشان دەم صوورەتى تۆ. بە ھەدىە (كەم): ھەدىە. لەنگە.

(۸) چاك: لەت لەت بوو. مەششاپتە: شانە كەر و نارايىش دەرى جوانان. كا: بكا.

واتە: ئەگەر شانە كەر، كاتى شانە كەردنى زولفى يار، دلم لە زولفى دوور بختەۋە، خودايە سىنەى

بە دەردى ددانە كانى شانە چى و پارچە پارچە بىن.

به زور، نهی چهرخ!، نه گهر "بههرامی گووپ" م
 دهکهی قهبری منیش بازیگههی گووپ (۹)
 له صیدقا وهصله بو "سالم"، فیراقت
 به دل نهزدیکه دایم، گهر به تن دوور (۱۰)

(به دهردی شانه جی) له (مان) دا ههلهیه و (به دهردی شانه جی) راسته. سینهی. (گم): سینه.
 (۹) گووپ: کهری کیتی، بارامی گووپ به راوی کهری کیتی ناووبانگی دهر کردوه. بازیگه:
 شوینی یاری، یاریگه.

واته: نهی چهرخی بیبار! نه گهر من نیستا به زور و توانایی وهك بارامی گووپ نازا و پاوچی و
 دهست راست م، رۆژی دی گۆره کهی منیش وهك ههی خهلكی تر ده کهنه شوینی یاری و ریمبازی
 گووپ! که نهوسا به زیندویی راوم ده کرد!

نه گهر (گم، گم) وه کو. له (عا) دا کهوتوه. بههرامی گووپ (ق): بههرامی گووپ. قهبری
 (گم، گم): کۆی. (عا، غ): گۆری. بازیگههی گووپ (گم): بازیگههی دوور.
 (۱۰) صیدق: راستگۆی. وهصل: بهیهك گهیشتن. تن: جهسته.

واته: سالم نهوهنده له گهل تو راست و بهنمه که، جیایشتن لای نهو بهیهك گهیشتنه. نه گهرچی به لهش
 لیت دووره، بهلام به دل لیتهوه نریکه و لیت جیا نایتهوه، ههمیشه له حال وباری گهیشتن به تۆدایه.

-۱۷- (*)

هر شهو که ماھتابی روخت دهرکهوئ له دوور
کولبهی دلم له تیرهگییا پر دهبی له نوور (۱)
تا مهحرهم به بهزمی ویصالت له خهلوھتا
ناکھم ههوایی قهصری بههشت و لیقایی حوور (۲)
بنئیعتیباره مردوم، نهگهر مال و یهد نهبی
«وا حسرتا»، نه قووھتی زهر ما، نه دهستی زوور (۳)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، حا، ف، غ، ق، کم، گم) دا ههیه.
کیشی عهرووز: موزاریعی ههشتی نهخرهیی مهکفووفی مهقسوور.
(۱) ماھتاب: رووناکی و تاوی مانگ. کولبه: کاوله، ویرانه. تیرهگی: تاریکی.
واته: هر شهوئک رووناکی مانگی روخسارت له دوور دهرکهوئ، ویرانهی تاریک و نوتهکی
دلم پر دهبی له روئشایی.

له تیرهگییا (ق): له تیرهگیدا.
(۲) واته: تا له حالی تهناییی خزمدا له گهئ خهیالی گهیشتن به یار بم، یا تا به جووته له گهئ یار
بم و له خهلوھتدا بین، ههرگیز نارهزووی کوشکی بههشت و گهیشتن به حوری ناکهم. بهلام باری
یه کهم بههیرتره.

قهصری (گم): باغی. له (کم) دا کهوتووھ.

(۳) نهم بهیته له (ق) دا نییه.

بنئیعتیبار: بنی نرخ. یهد: دهسهلات و زور. «وا حسرتا»: دهستهواژهیهکی فارسییه، به داخهوه.
واته: بنیادهم لهم روژهدا که پارهی نهبی و دهستی نهروا، بنی نرخه و به هیچی دانانین. داخه کهم
منیش نه هیزی پاره و یوولم ماوه و نه زور و دهسهلات.

مال و یهد نهبی (کم، گم): مالی وئ نهبی، واته مالی له گهئ نهبی. قهت (وئ) له زمانی شیعری
"سالم" دا نهینراوه. سهرهپای نهوه، دوو شتی له نیوهی یه کهمدا باس کردووھ که له نیوهی دووهمدا
ههردووی نهفی کردوون. کهچی به حیسانی (کم، گم) له نیوهی یه کهمدا یهک شت و له نیوهی
دووهمدا دوو شت!

یهد (کم): وی.

دَل، گەر بكا شيكايه تي تيري نيگامى تۆ
 ناكا كه سنى حيكايه تي به هرام و سهيدى گووپ (۴)
 وهك (ظهلم) نه شكى ديدهيى تارم له ظولمى چهرخ
 ههردهم بكه م له كونجى غهما يادى (شههره زوور) (۵)
 شوينى خه دهنگى غهمزهيى تۆ، بوو به جئى طه واف
 (نارين) قه لايى دَل به شهرف گهييه (ميرى سوور) (۶)
 ئەمجار ئەگەر له طه عنهيى ناصيح دەبم خه لاص،
 ناكه م ئەبه د ره فاقه تي ئينسانى بئ شوعوور (۷)

(۴) ئەم بهيته له (حا) دا شه شه مه.

واته: ئەگەر دَل شكاتى تيرى چاوى تۆ بكا، كه چۆنى ده پىكى و گورج لى ديتته دهست، كهس
 حيكايه تي راوى به هرام و گوورى نيچيرى ناكا. ئەو له چاوى ئەمدا هيچ ناوتى و بۆ باس كردن ناشى.
 دَل، گەر (ق): دَل كه. سهيدى (كم): سيدى = سهيدى.

(۵) ئەم بهيته له (حا) دا چواره مه.

ظهلم: زهلم، سهرچاره و تافگه به كى جوانه لاي زووروى دئى زهلم، كه سه ر به ناحيه
 خورماله له ناوچه ي هه لته بجه. ئەشك: فرميسك. تار: تاريك. ههردهم: هه ر كات.
 واته: هه ر كات له خه لوه تخانه ي خه م و ته نيابدا يادى (شاهه زوور) بكه م، دوو ديدهى ليل و تاريك
 له دهست سته م و سزاي چهرخى رۆژگار وهك سه رچاوه ي زهلم فرميسك ده پيژن.
 ظولمى (حا): زولمى. بكه م (كم، گم): ده كه م.

(۶) خه دهنگ: تير. نارين قه لاي: قه لايه كى بچووكى ناوه راست كه چه ند قه لايه كى تيرى به ده وره وه
 بئ، يان رهنگه قه لايه كى به هه مان ناوه وه ي شاخى (دمدم) ي سه رده مي "خانى له پ زيرين" بئ. ميرى
 سوور: شه خس و زياره تگايه كى دياريه له شاهه زوور، وهك هه موو زياره تگايه كى تر شيت و نه خو شيان
 ده برده سه ر بۆ چاك بوونه وه!!

واته: شوين و نيشانى تيرى نازى چاوت، كه دلتمه، بههزى موباره كى تيرى چاوى تۆوه، بووه ته
 زياره تگاي خه لك. قه لاي (نارين) ي دلتم له شهرف و ناو و شوهرتدا گه يشعووه ته پايه ي (ميرى
 سوور) كه نه خو ش و ده رده داران بۆ چاك بوونه وه ده چنه سه رى و زياره تي ده كه ن!

تۆ بوو به جئى (ق): تۆيه له جئى. نارين قه لايى (ق): تا بن قه لايى.

(۷) ئەم بهيته له (حا) دا نييه.

"سالم!" نهکەى له شهوکهتى موعيم نهظەر به غەم
نادەم په لاسى کوهنهى فه قرم به صەد سه موور (أ)

واته: نه گەر نه مجاره له تانه و ته شهري که سانی به ناو ناموزگاریکەر رزگار بيم، ئیتر هەرگیز هاوریهتی بنیادهمی ههست به هیچ نه کردوو ناکه، تا به ناموزگاریه هیچ و پوچه کانیاں دامگر نه وه.
ناصیح (گم): نه غیار.

(أ) موعيم: مهبهستی خاوهن رۆزی و دارایه. سه موور: سوو ککراوی (سه مووره، یه، که له کوردیدا (سموره) ی بچ ده لاین، مهبهست پیسته جوانه که یه تی که له جوان کردنی جل و بهرگدا به کار ده هینری.

واته: سالم! به خەم و خەفەتەوه سهیری ناز و نيعمهتی ده سه لاتداران مه که، من بهرگی په لاسی زبری کۆنهى خۆم نادەم به سه د بهرگی به پیستی سموره رازاوه.
شهوکهتى (ف): شهوکهت و. کوهنهى (کم، گم): کۆنهى.

رافیزی شیعهن، له هەردوولا، نەزان و بئێخەبەر
موعجیزەى صیددیقه بوپرا، هەر وهکوو دوپرەى عومەر (۱)
یا عەلى! خوۆ توۆ دەزانى داستانى غار و مار
جوهد و صیدق و پاکییى صیددیقى ئەکبەر سەرپەسەر (۲)
موجتەهید! توۆ پوخصەتى ئیفکی حومەیرا بوۆ دەدهى؟
کئ دەکا توهمەت بە زەوجەى سەییدى «فخر البشر»؟ (۳)

(*) نەم پارچەشیعەرە لە (مان، ه، غ، ق، گم) دا هەیه، ناسناوی سالمیش دیار نییه. لەوانەیه لە
نێزان داینایی و نەبویستیی ناوی خوۆی بهیئیی؛ یاخۆ لەبەرئەوێهه -وهك له مەویش باس کراوه- له
شیعری داشۆریندا کەمێز ناوی خوۆی هێناوه.

کئیشی عەرروز: رەمەلی هەشتی مەحزوف.

(۱) بوپرا: پرنده. دورپه: عهساكهى چهزهرتى عومەر (د.خ).

واته: رافیزی و شیعه -له راستیدا- له دوو شت بئێناگان: یهكهم موعجیزه‌ی ئەبووبه‌کری صیددیق
(د.خ) که به‌پرشت بووه، دووم عهساكه‌ی عومەر که دروشی راستی و دادپەروری بووه. دیاره
ئەبووبه‌کر موعجیزه‌ی نەبووه، موعجیزه هەر هێی پێغمه‌به‌رانه (د.خ)، ئەلەت مەبەستی نمو پایه بەرزەیه‌تی
که لای چهزهرتى پێغمه‌به‌ر (د.خ) بوویه‌تی. مەبەستی له دورپه‌كه‌ی عومەر حوکمی عادیلانه‌یه‌تی که
له‌گه‌ڵ زه‌بروزه‌نگی پێوست بووه. رافیزی شیعه‌ن، به‌دوور نازانری (رافیزی و شیعه‌ن) بوویی که له هێی
(مان)یش جوانتره.

رافیزی (ه): رافیزی و. بوپرا، ههروه‌کوو دوپرەى عومەر (ق): ناخر تا بهشی تیغی عومەر.

(۲) داستان: حیکایهت و به‌سهرهات. غار: مەبەستی (ئەشکهوتی ئەمۆه، شاخیکى مەککه‌ی پیرۆز که
چهزهرتى پێغمه‌به‌ر (د.خ) شهوى کۆچ له‌گه‌ڵ "ئەبووبه‌کری صیددیق" خوێان تیدا شارده‌وه و ماره‌که به قاجی
ئەبووبه‌کره‌وه‌ی دا. جوهد: رهنج. صیدق: راستگویی.

واته: ئەى عەلى! خوۆ توۆ خوۆت به‌سهرهاتى ئەشکهوتى ئەمور و شهوى کۆچ و ماره‌که باش دەزانى،
خوۆت له جئینوینى پێغمه‌به‌ردا خه‌وتبووی بۆ سهرشێواندن له کافران. ههروه‌ها ناگادارى راستگویی و
رهنجی ئەبووبه‌کری له پێناوی ئیسلامدا، ناگادارى چ هاوڕێه‌کی به‌رێز و به‌قه‌دری پێغمه‌به‌ر بوو (د.خ).

صیدق و پاکییى (ه): صیق و خدمه‌تى. (گم): صیدقى خدمه‌تى.

(۳) موجتەهید: ناسناوی زانایانى نایینی گه‌وره‌ی شیعه‌یه. ئیفک: بوختان. حومەیرا: ناسناوی

پهنجشی عوئمانه بو تو، پهنجشی شییری خودا
 تو به یادی باغی جهننهت! مه نزلت ناری سهقه ر (۴)
 فهرقی "فاروق" و "شهر" ناکا، نه زانی رافیضی
 حهشری شهر و نهو له گه ل یه ک کا، خودایی دادگهر (۵)
 که ی "عهی" روخصهت ده دا کهس به د به یارانی بلتی؟
 عالمی ناعالمی شیعهن، حهقیقهت، میثلی که ر (۶)

حهزرتی عائیشهی حهرهمی حهزرته (د.خ).

واته: نهی موجههید، تو چو ن رتی نهوه دهدهی بوختان بو عائیشهی حومهیرا ههلبهسری؟ کی
 بوختان بو خیزانی پیغمبر (د.خ) ههلبهسته؟!

دهدهی (غا): نهدهی. حومهیرا (گم): ... کی ده کا (گم): تا بکا.

(۴) پهنجش: دل ره نجان. به یادی: له بیر.

واته: دل ره نجاندنی عوسمان و قسه پی وتنی، وه ک دل ره نجاندنی عهلی شییری خودایه. تو له بیر و
 یادی بههشتدای و به تهمای دهستت بکهوی، به لام شوینی تو ناگری دوزه دهی.

تو به یادی (گم): تو کوجادو. دیاره (تو کوجاوو) بووه که زور جوانه، واته: تو له کوئی و
 باغی بههشت له کوئی! جیی تو ناگری دوزه خه. له کوریدیدا دهوتری: (تو و فلانهشت کوجا
 مهر حه یا؟).

(۵) نه م بهیته له (ق) دا شه شه مه.

شهر: شهرمی (ذی الجوشن) که سهری حهزرتی حوسهینی کوری حهزرتی عهلی بری. کا: بکا.
 واته: رافیضی فهرقی حهزرتی عومهری کوری خهتاب و شهرمی دهست خویناوی ناکا. خودای
 دادپهروه حهشری رافیضی و شهر له گه ل یه ک ده کا.

ههردوو (شهر) (گم): شهر.

(۶) نه م بهیته له (ق) دا پیجهمه.

واته: عهلی کوری نه بووتالیب ماوهی نه داوه کهس قسهی بهرز و نرم به یارانی تری
 خهلیفه ی موسولمانان بلتی. کردهوی نه زانانهی وا - له راستیدا - هی زانایانی نازانای شیعهیه.
 شیعهن (ق): شیعهی. (گم): ... که ر (گم): ...

"موصطه‌فا" مهرکه‌زشناس و "مورته‌ضا" راضی له یار
شیعه کوا به‌هره‌ی له ره‌فدا، غه‌یری عیصیان و ضهره‌ر؟ (۷)

(۷) ره‌ف: جنیودان به‌هاورپتیانی پتغممبهر (د.خ). دوور نییه نه‌سلته‌که‌ی (ره‌فض) بووبی، واته
رازی‌نه‌بوون له‌خه‌لیفه و‌هاورپتیانی پتغممبهر (د.خ).
واته: پتغممبهر (د.خ) پایه‌ناسه و‌پله و‌پایه‌ی یارانی خو‌ی ده‌زانی، عه‌لیی مورته‌زایش له‌یاری
غاری پتغممبهر رازییه، نیت‌ر شیعه‌ له‌م جنیودانه، جگه‌ له‌زیان، چ‌سوودپکیان ده‌ست ده‌که‌وئ؟
شیعه‌ کوا به‌هره‌ی (گم): کوانی به‌هره‌ی دی. له‌ره‌فدا (ق): له‌ره‌فعا.

به دل و هختی نیگه موژگانی دلبر
دهکا کاری سینانی طووسی نهوزهر (۱)
سهوادی چینی زولفت، وهك شهوی تار
بهیاضی عاریضت، وهك ماهی نهوهر (۲)
ههتا تو دهرنهخهی وهختی سههر، پوو
طولووع ناکا له مهشریق، شه مسی خاوهر (۳)
به رهنگی دلبرم تهحقیقه، ئیتر
عهقیمه مادهری دونیا له دوختهر (۴)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، حا، عا، ه، غ، ق، ر، کم، گم) دا ههیه.
کیشی عهرووز: ههزهجی شهشی مهزووف.

(۱) نیگه: تهماش. سینان: سهری تیر. طووسی نهوزهر: پالتهوانیکی کونی ئیران و له پیزی
پالتهوانه نهمرهکان بووه. پلهی سپههودی له دهباری کاوس و کهیقوباد و کهیحوسرهودا ههبووه و
داوای تاج و تهختی کردووه.

واته: تیربارانی برژانگی تیژی دلبر له کاتی روانیندا، کاری سهههتیری تووسی نهوزهر له
دلی مندا دهکا.

وهختی (ه): وهفتی. دهکا (کم): نهکا.

(۲) نهم بهیته له (حا، ه، کم) دا نیه.

عاریض: روخسار.

واته: رهشی چینچینی زولفت وهك شهوی تاریکه، سپیتی روخسارت وهك رووناکی مانگی
ورشهداره.

(۳) خاوهر: روژهلالات.

واته: تا تو سهبنیان روممتت دهرنهخهی، ههتاو له روژهلالاتهوه ههلتانی، یانی روخساری تو خوره.
تو دهرنهخهی (کم، گم): نهو دهرنهخا.

(۴) رهنگی: به وینهی، جهشنی. عهقیم: نهزۆک. مادهر: دایک. دوختهر: کچ.

واته: له رهنگوروی یارمهوه ساغ بووهتهوه که نیتر دنیا کچیکی تری وهك یار ناخاتهوه.
به رهنگی (عا) به میلی.

موژت بۆ دل دەرپژئی، گاهی ئیما
 وەکوو پەروازی شاھین بۆ کەبووتەر (۵)
 فەریبی قەرضی بۆسەم دەی لە دونیا
 یەخەت دەگرم لە بەر دیوانی مەحشەر (۶)
 لە موژگان و برۆ کیشاویە چاوت
 بەرابەر بۆ دل، شەمشیر و خەنجەر (۷)
 مەکە تەقیری عیلم و فەضلی "سالم"،
 بە ئاوی عیشقی تۆ شوشتوویە دەفتەر (۸)

(۵) دەرپژئی: بلاودەبیتەو و دەرپژئی. گاه: کات. ئیما: مەبەست ئیشارە بە چاوە. پەرواز: فرین،
 بالگرتەو. شاھین: باز. کەبووتەر: کۆتر.
 واتە: برژانگت لە کاتی تەماشاکردندا پەرشوبلاو دەبیتەو، وەك بالگرتەووی باز و داپەڕینی بۆ
 گرتنی کۆتری بێ چاوە، هەر یەكە لە لایەك کار دەکاتە دل.
 دەرپژئی (کم، گم): دەرپژئی. گاهی (ر، کم، گم): وەختی. شاھین (ق): شەھین.
 (۶) فەریب: فریو، خەلەتاندن. بۆسە: ماچ.
 واتە: ئەگەر لە دنیادا بچەلەتینی و دەستی دەستیم بێ بکەوی و ئەو ماچە قەرزەوی کە لاتە نەمدەبیتەو،
 لە دیوانی رۆژی حەشردا یەخەت دەگرم و حەقی خۆم لێ دەسێمەو.
 بۆسەم (ه): بۆسە. دەگرم (ه): دەگری. (کم، گم): نەگرم.
 (۷) ئەم بەیتە لە (ق) دا نییە.
 واتە: یار برژانگ و برۆی وەك خەنجەر و شمشیر بۆ دەرکیشاوم.
 برۆ (ه): برۆت.
 (۸) واتە: باسی زانایی و ھونەری "سالم" مەکە، چونکە دەفتەری خۆیندەواری و زانایی بە ئاوی
 عیشقی تۆ شور دوووەتەو و ھیچی تیدا نەھێشتوووەتەو.
 مەکە (ق): مەگەر. عیشقی تۆ (عا): عیشقی، (تۆ) لەم نوسخەیدا کەوتوو.

(در وصف میرزای سنندجی)

یعنی عبدالله بیگ حواشی)

موو له ته‌نما، باز له قه‌هرا، بوو به نووکی نیشتەر

دل له سینهمدا ده‌سووتی هه‌روه‌کوو شه‌معی فه‌نەر (۱)

(*) ئەم پارچە‌شیعەرە لە (مان، ن، عا، غ، نم) دا هەیه.

سەرناوی پارچە‌که‌ لە (مان، ن) دا: «(در وصف میرزای سنندجی) یه، واته: ئەم پارچە‌شیعەرە لە
و‌ه‌س‌فی میرزای سنه‌ی ده‌دو‌ی. هەر له‌ژێر ئەم سەرناوه‌یشدا نووسراوه: «(یعنی عبدالله بیگ
حواشی)»، که مه‌به‌ست له‌م میرزای سنه‌یه «عبدالوللا به‌گ». ئیتر نازانین ناخۆ نووسه‌ره‌وه‌ی
دیوانه‌که‌ مه‌به‌ستی له‌م وشه‌ی (حواشی) یه‌ ئه‌وه‌یه بلتی: ئەم "یعنی عبدالله بیگ" ه له‌ په‌راوێزی
ده‌ست‌نووسه‌که‌ی به‌رده‌ست‌مدا نووسراوه، یاخۆ حواشی سیفه‌تی عبدالوللا به‌گه‌؟ هه‌روه‌ها له
نوسخه‌که‌ی (عا) دا له‌ پیش پارچە‌که‌دا نووسراوه: «(ه‌ج‌ویات است در حالت جهل و نادانی انشا
شده‌است استغفر الله)»، واته: ئەم پارچە‌ داشۆرین‌ب‌ه‌ته‌ له‌ کاتی نه‌فامی و نه‌زانیدا دانراوه، داوای
لی‌ب‌وردن ده‌که‌م له‌ خودا. به‌ دووری نازانین ئه‌وه‌ قسه‌ی "سالم" خۆی یی. وا دیاره سالم نه‌گه‌رچی
شیعری داشۆرینی وتوه، به‌لام‌ هه‌زی نه‌کردوه‌ ناوی خۆی پێوه‌ بنی. هەر بۆیه ناسناوی "سالم"، له
زۆربه‌ی شیعره‌ داشۆرین‌ب‌ه‌ته‌کانیدا - که ئەم پارچە‌یه‌یش یه‌ کێکیانه‌ - نیه. "په‌رمێرد" یه‌ش که ئەم
پارچە‌شیعهری له (ژ ۹۳۱، ۱۹/۸/۱۹۴۸، ل ۳) ی رۆژنامه‌ی "ژین" دا بلاو‌کردوه‌ته‌وه، نووسیه‌:
(«هه‌جووی میرزا عبدالوللا که مه‌شه‌هوره به "شوتورمورغ"»).

کێشی عه‌رووز: په‌مه‌لی هه‌شتی مه‌حزوف.

(۱) تهن: له‌ش. باز: دیسان. دیاره ئەم میرزایه‌ ئەمه‌ یه‌ که‌م‌جاری نیه‌ سالی تووره‌ کردوه،

ئه‌ه‌ج‌اره‌یش رقی هه‌لساندوه، بۆیه وشه‌ی (بازی، به‌ واتای (دیسان)، له‌ سه‌ره‌تای پارچە‌که‌وه‌ وتوه.

واته: دیسان هه‌رچی مووی له‌شم هه‌یه‌ له‌ رقادا وه‌ك نه‌شته‌ر راست بووه‌ته‌وه‌ و تیژ و به‌کاره،

هه‌روه‌ها دل‌م له‌ سینهمدا ده‌سووتی وه‌ك مۆمی ناو شووشه.

ده‌سووتی (نم): نه‌سووتی.

تۆ سەراسەر پەشم و ریشی خۆت لە ئاگر بۆ دەخەي؟
 ((الحدز))، خۆت دوورگره، سووتای، پرۆ هەي بی خەبەر! (٢)
 شاوہتەن، لەقلەق خەرام، گەردەن سەققاوش، سەرزەغەن
 سابرین ریش، ناقدە زانوو، پین شوتور مورغ، عەقل کەر! (٣)
 گوربە خوو، ژیشک بە دەن، سووچەر مەکان، رەوت کەمتیار
 لووت چەکووش، موو پر شپیش، پاپاخ چەپیش، رەنگ جەنەوەر (٤)

(٢) الحدز: خۆت پارێزەر، وریا بە.

واتە: تۆ پیاوی ئەو نیت بەرامبەری لە گەل من بکەي، کەواتە بۆ هەرچی ریشی وەك خوریت
 هەبە، دەخەیتە ئاگری قینی منووە؟ وەرە، پیاوی چاک بە، خۆت دوور بخەرەو. هەي بی ئاگا، وا
 سووتای! شایانی باسە، دەبوو (پەشمی ریشی) یا (پەشم ریشی) بوتایە، نەك پەشم و ریش، چونکە
 هەردووکیان هەر ریشە کەن.

تۆ سەراسەر (ع، غ): تۆ سەراپا. (م): ناسزا تۆ. سووتای (م): سووتایی. هەلەبە.

(٣) شاوہتەن: شاوہ مەلیکی کەوہلەي قاچ و مل درێژی لە دەم ئاودا ژیاو، شاوۆ، شینە شاوۆ. لەش
 وەك لەشی شاوہ. خەرام: لەنجە. سەققاوش: بەتندەيەکی ئاویە، دوور نیە (سەققاوش) بی، یانی ئەوانەي
 ئاو دەکێشن بۆ خەلک، کە بەینی ئیشە کەیان ملیان درێژ دەبی! زەغەن: کۆلارە، بازیکي چکۆلەي کلک-
 دوو فلیقانی چابوکی راکەری مشک و جرج و بەتندەي بچووک. سابرین: تیری بز. ناقدە: وشتەر.
 زانوو: ئەژنۆ. شوتور مورغ: وشتەر، کە بە بال بەتندەيە و بە قاچ و ملی درێژ و ناقتۆلا وشتەر.

واتە: لەشی میرزا وەك لەشی بەرازە، لەنجەي وەك لەنجەي لەقلەقە، گەردنی وەك سەققاوش
 درێژە، سەری وەك سەری کۆلارەيە، ریش دوو فلیقانی وەك ریشی سابرین، ئەژنۆ دەرپەریو وەك
 ئەژنۆی وشتەر، بی وەك پی وشتەر، نە هی بەتندەيە و نە هی وشتەر، خو هی ئینسانیش هەر نیە،
 وەك گوێدرێژ بی مێشکە.

سابرین ریش (م): سابرین. هەلە و لەنگە.

(٤) تەنها جوار بەینی ئەم پارچە شیعەرە لە نوسخەي (غ) دا هەبە.

گوربە: پشیلە. سووچەر: سیخوڕ، گیانەوهریکي لە توخنی ژیشک و لەو گەرەترە. شپیش:
 ئەسپی. پاپاخ: سەر و کلۆ. چەپیش: سابرینی بەک سائە.

واتە: وەك پشیلە سێلەبە، زبەرە وەك ژیشک، لانەي وەك هی سووچەر کونەبەرد و تەنگە لانە،
 رەوتی وەك رەوتی کەمتیارە، لووتی چەکووشی ناقتۆلایە، موو پر لە ئەسپی و چلکن و سەر سابرین و

موورخەصلەت، شېرھەيبەت، پەششەقووت، پىل تەن
 سەرخەرەك، بەردووخ موو و ناخوون وەلادە، گوئى سىپەر (۵)
 ئوشتورناسا وەك چەنگىچى عووج كە دى وەختى نەھار
 ئاسمان بۇ مەجمەئە مەجلىس دەنئە تەوقى سەر (۶)
 ئىمتىحانت چۆن بىكەم؟ گەز نابى ئەندازە قەدەت!
 سەر لە خايەت ناسوئ، پۆپەي چنارى (ماسىدەر) (۷)
 فەرعى تۆ - ئەصلەن - حەقىقەت صولب و پەرحىمى كەس نىيە
 راستى واتە كە تۆ جىنسى منارەي، نەك بەشەر (۸)

بە رەنگ جانەوەرە.

پاپاخ (ن): پاپا. ھەلەئى نووسىنە.

(۵) ئەم بەيتە لە (م) دا چوارەمە.

موور: مېروولە. پەششە: مېشورولە. پىل: فىل. تەن: لاشە. وەلالە: ماناى بۇ نەبىرايەو، دەبى
 (وەلادە) بى بە ماناى سەرەتەشى كە بە عەرەبى بى دەلئەن فولكە و بۇ ئىرە دە گونجى. سىپەر: قەلغان.
 واتە: بى ھىزە وەك مېشورولە، لەش قەبەيە وەك فىل، سەرى خەرەكە، مووى سەرى بەردووخە،
 نىئوكى سەرەتەشىيە، گوئى وەك قەلغان پانە.

(۶) ئەم بەيتە لە (م) دا نىيە.

وشتر ناسا: وەك وشتر. چەنگىچى: چەنگ لىدەر. نەھار: فراوبن، نانى نىوەرۆ. مەجمەئە: سىنى.
 پوختەي واتا: ئەم زەلامە كە بەقەد عووجى كورى عەنەق درىزە، وەك وشتر ناقولايە، كاتى ناخواردىنى
 نىوەرۆ كە نان بۇ ميان دەبا، ئاسمان وەك سىنى لەسەر تەوقەسەرى ھەلدە گرى و دەبىاتە مەجلىس!
 تەوقى (مان، ن): طەوق.

(۷) گەز نابى: گەز ناكرى، ناپئورى. خايە: ھىلكە. لىرە مەبەست ھىلكە گونە. ماسىدەر:
 دىيەكى لاي جەمى (شلىي) ناوچەي پىنجوئىنە، لەوانەيە لەو سەردەمەدا بە دارچنارى زۆر بەرز
 بەناووبانگ بووبى. ناوچەي (مەريوان) ىش دىيەكى بەو ناوہو لىيە.

واتە: چۆن درىزىت تاقى بىكەمەوہ!! بۆم ناپئورى تا بزاتم چەند گەزىت، تىكرا پۆپەي چنارى
 ماسىدەر ناگاتە ھىلكە گونت و لىي ناسوئ!!

گەز نابى (عا): گەز ناكرى، يانى ناپئورى. (م): گەر ناگرى.

(۸) واتە: لقو پۆپى وەچەي تۆ وەك تۆ پىشتى ھىچ پياوتك و بەرى ھىچ ئافرەتەك نابىتە ئەسلى.

خۆ له بهر طوولی درێژی زۆر ضهره رته، گهر بنووی
دهست له سمتت خهن له بهغدا، لیڤه نابی باخه بهر (٩)
ئههلی ئهم ئه بیامه نیی، ته حقیق، به قووچی قامه تت
گهر به ته رکبیت حساب کهم: بابه عووج و تو پوسهر (١٠)
به سیه سی میرزا! بوه خشه، ناویژم ئیتر هه جوو
نه قدی له هوم دا به جینسی سه هوی ذیللهت، سه ره سه هر (١١)

راسته کهی ئه وهیه که تو له بابه تی مناره ی، نهک بنیاده م.

واته (نم): وایه.

(٩) واته: ئه وهنده درێژی، زیان ده که ی بجهوی، ئه گهر له بهغدا دهست له سمتت بجهن، لیڤه

خه بهرت نایته وه.

ضهره رته (عا): صندنه. هه لئه یه.

(١٠) ئهم به یته له (نم) دا نیه.

نی: نیت.

واته: تو به راستی له قووچی بالاته وه ده رده که وی ئه هلی ئهم زه مانه نیت، به لکوو له بنیاده مه

کۆنه کانی که زۆر که ته و ناقلۆلا بوون. ئه گهر درێژی و ناقلۆلی له شت لیک بده مه وه، عووجی

کوړی عه نهق باوکه و تو کوړیتی!

(١١) به سیه سی: به سیه تی. بوه خشه: ببه خشه، ببوره. ناویژم: نالیم. ئه و سێ زاراهیه هبی

ناوچه ی سنه و ده وره برینی. هه جوو: داشۆرین.

واته: من کارێکی ناره وام کرد، سه ره سه هر - بێ زیادوکه م - پاره ی گالته م دا به قوماشی

بێ ناگایی، که یهک له یهک نابه جیتره!

بوه خشه (نم): بوخسته. هه لئه یه. ناویژم (نم): ناویژ. هه لئه یه.

له ذیکری ناله تی یاری قهله ندهر
له ئەفکارم دهکەم، فیکریکی بەرتەر (۱)
دهکا گورزی گران وهزنی له رهوتا
زه مین، جئ جئ، له بهرده میا موجه ددهر (۲)
له ناو ده ریایی طومانا، عه موودی
نه ههنگ ئاسا له ههنگاوی شه ناوهر (۳)
به بیی ده ریی، ئەگەر بی سوویی سه حرا
له شهش فه رسه خ ده بینن، میلی ئەحمه را! (۴)

(*) ئەم پارچه شیعره دا شوێن بابه ته بيش هه ر له (مان، عا، ن) دا هه یه. ناو نیشانه که ی له (مان، ن) دا ((ایضا بجهت درویش آغا)) یه، یانێ دووباره ده رباره ی ده رویش ناغا، بۆیه (ایضا) ی نووسیوه، چونکه هه ر له م نوسخه یه دا راسته وخۆ پیش ئەم پارچه یه پارچه یه کی تریش نووسراوه، باسی زه فافی ده رویش ناغا ده کا، به لام له پتی (ی) یه. له (عا) یشدا نووسراوه ((ایضا وصف ثانی)) واته: دووباره وه سفیکی دووه می ده رویش ناغا.

کیشی عه رووز: هه زه جی شه شی مه جزووف.

(۱) قهله ندهر: رهند، ده رویش، ناغا ناوی ده رویشه، یانێ: دێوانه و واز له دنیا هیتا و. به رتەر: پیشتر.
واته: له باسی ده عباکه ی قهله ندهری براده رماندا، بیرکی پیشتر ده خه یه کار.
(۲) له رهوتا: له رۆشتندا. موجه ددهر: ناو لای، که جئ ناو له که چال ده بی.
واته: گورزی قورس و گران وهزنی ده رویش له کاتی رۆشتندا جئ جئ له زهوی ده دا و چالی ده کا.
له رهوتا (ن): له رهوته. هه له یه.
(۳) طومان: تهومان، ژێر ده ریی. عه موود: مه به ستی ده عباکه ی ده رویش ناغایه. نه ههنگ ئاسا:
وهك نه ههنگ. ههنگا و: ههنگام، کات.
واته: که ده عباکه ی له ناو ده ریای ژێر ده رییکه یدا مه له بکا، ئەو ده مه وهك نه ههنگ مه له ده کا و
ده که ریته سه ر ناو و ده رده که وئ.
طومانا (ن): تهومانا.
(۴) سوویی سه حرا: به ره و دهشت.

له پيی دار قابغی، نهوسی به مه ششاك
 له بن خایه‌ی دهنووسی: «عَبْدُهُ» کهر!! (۵)
 له پرووی ئه‌ودا مناره‌ی شاری هه‌ولیر
 به قهد به‌ردووخه جورمی، به‌لکه که‌مته‌ر (۶)
 ده‌بیته نه‌رده‌بانی جه‌می یه‌ئجوج
 هه‌لینئ گهر به دیواری سکه‌نده‌ر (۷)
 چ نه‌رنایش‌ژنئ بی، میلی گوم کا
 نوقم نابئ له‌ناو ده‌ریایی شوشته‌ر! (۸)

واته: خۆ نه‌گهر له ده‌ریا ده‌رچی و به‌یج ده‌ریج ریی ده‌شت بگریته به‌ر، میله سووره‌که‌ی له
 شمش فرسه‌خ دووره‌وه به ناشکرا ده‌بینرئ!
 سه‌حرا (عا): سه‌حرا.

(۵) قابغ: قابوق، تورکیه به مانای قاوغ، کالان و نامازه‌یشه بو کونی پاش و پیش؛ یان داریکی
 دریژی سهر به نه‌لقه‌یه، سوار له تیربازیدا به یه‌لغار تاو ده‌دا و تیر بو نه‌لقه‌که ده‌هاوژی، نه‌گهر به‌چینه
 ناوی به براوه و ده‌ست‌راست داده‌نرئ. نه‌وس: کینایه‌یه له ده‌عبای نیرینه. مه‌ششاك: پوازنیکی
 نووکتیژه له کلکه‌بیل و بالته داده‌کوتری تاله‌ق نه‌بی، کینایه‌یشه له هه‌مان ده‌عبا. خایه: گون، باتوو.
 واته: له خوار کونی پاشه‌وه‌یدا به سهری ده‌عباکه‌ی له بن‌گونیدا دهنووسی: «به‌نده‌ی خودا: کهس»،
 وه‌ک چۆن جاران کۆتایی نامه‌مۆری «عَبْدُهُ فلان» ی لی ده‌درا.
 قابغی (عا): قابغی.

(۶) به‌ردووخ: کلکه‌ته‌شی. جه‌جم: بارستایی. به‌لکه: به‌لکوو.
 واته: مناره‌ی شاری هه‌ولیر، له چاو ده‌عباکه‌ی ده‌روژشدا به قهد کلکه‌ته‌شییه‌ک، به‌لکوو
 که‌مژیش، ده‌نوئینی.
 (۷) نه‌رده‌بان: په‌یژه.

واته: نه‌گهر درویش ناغا هه‌لینئ به‌و دیواره‌دا که نه‌سکه‌نده‌ری (ذوالقرنین) به ده‌وری شوئینی
 (به‌ئجوج و مه‌ئجوج) دا دروستی کرد، ده‌عباکه‌ی ده‌بیته په‌یژه و کۆمه‌له‌که له‌و دیوه‌وه پیدایا سهر
 ده‌که‌ون و دینه‌نه‌م‌دیو!

(۸) نه‌رنایش‌ژن: ژنی گه‌وره و که‌ته‌ی ناقۆلا. میل: مه‌به‌ستی ده‌عبای ده‌رویشه. شوشته‌ر:
 شارێکه له تیران.

که زورنا سهرقهفی رهق بوو له کارا
 دهدا ماکر له بهریا ههولنی دوختەر! (٩)
 دهبیته قه یصهری پهس، بهر به ئەشکهوت
 ئەگەر ئاغا بکا کاری پهس و بهر! (١٠)
 دهله رزن پیرهژن وهک بی له حه ممام
 بکیشنی، گهر له نه قشنی ئەو، موصه ووهر! (١١)
 وتم: ئاغا! دهدهی ته سکینی فاطان؟!
 وتی: میثووله کهی دهگری بهری کهر؟! (١٢)

واته: ده بی چ ژینکی قه بهی خوداغزه بلی گرتوو هه بی، میلی دهرویش قوت بدا و ونی بکا؟
 میله کهی ئەو له دهریای ده ری کهیدا دیار بوو!! دهریای شووشته ریش نوقمی ناکا.
 گوم کا (عا): ون کا.

(٩) زورناسهر: سهر وهک زورنا، ده عبا کهی دهرویش. دوختەر: کچ.
 واته: که قه فی ده عبا ی زورناسهری دهرویش رهق بوو و هاته مهیدان، ماکر له بهریدا تهنگاو
 ده بی و بهر گه ی ناگری، وهک چۆن کچ له شهوی گواسته وهدا ده که ویته په له قازه.
 دهدا (عا): ئەدا.

(١٠) واته: ئەگەر دهرویش زهوقی لی بی، چ له پاش و چ له پیش، گورز بوه شینی، پاشه وهی
 گورزلی و شه شینراوه که ده بیته قه یسه ری و پیشی ده بیته ئەشکهوت!!
 (١١) موصه ووهر: وینه گر، راستیه کهی (موصه وویر)، ده بی له بهر کیشی شیره که وا بنوسری.
 واته: ئەگەر وینه کیش له حه مامدا وینه ی ده عبا کهی دهرویش بکیشنی، پیره ژنی دنیا دیده! له
 حه مامدا له ترساندا وهک بی ناو ده له رزی.

(١٢) فاطان یا فاتان: دوور نیه ناوی ئافره تیکی حه شه ری بووی، ره نگیشه ناوی خیرانی
 دهرویش ئاغا بی.

واته: وتم: ئاغا! له کاتی تی وه شانندا ته سکینی فاتان ده دهی؟ ده یچه سیته وه؟ تیری ده کهی؟!
 وتی: مردووت مری بۆ عه قلت، میثووله له کوئی بهر گه ی کهر ده گری؟!
 وتم ئاغا (ن): گوتم ئاغه. وتی (ن): گوتی.
 (فاتان)، له هه رسی نوسخه کهدا به (فاتان) نووسراوه.

(در جواب نالی)

جانم فیدایی سروه‌کەت ئەی بادە‌کە‌ی سە‌حەر!
ئە‌ی پە‌ی‌ک‌ی مۆ‌ستە‌عید لە هە‌موو پ‌ا‌ه‌ی پ‌ر خە‌طەر! (۱)
ئە‌ی م‌ی‌رۆ‌حە‌ی جە‌م‌الی مە‌ه‌ناسایی د‌ل‌بەر‌ان
و‌ه‌ی شانە‌زە‌ن بە کاکۆ‌لی تۆ‌رکانی س‌ی‌م‌بەر! (۲)
ج‌ا‌رۆ‌و‌کە‌شی مە‌نا‌ز‌یلی ج‌ا‌نان لە خە‌لۆ‌ه‌تا!
فە‌ر‌پ‌را‌شی فە‌ر‌شی سە‌ب‌زە، بە‌ه‌ار‌ان، لە دە‌شت و دە‌ر! (۳)

(*) ئەم پارچە‌ش‌ی‌ع‌رە لە (مان، ن، عا، ق، ر، کم، نم، گم) دا هە‌یە، سە‌ر‌نا‌و‌ە‌کە‌ی (در جواب نالی) یە، یانێ س‌ا‌لم ئە‌م ش‌ی‌ع‌رە‌ی لە وە‌لام‌ی ن‌امە‌ش‌ی‌ع‌ریە‌کە‌ی م‌ە‌لا خ‌د‌ری "نالی" دا ن‌و‌وس‌ی‌و‌ە.
ک‌ی‌شی عە‌ر‌و‌وز: م‌وز‌ا‌ری‌عی هە‌شت‌ی ئە‌خ‌رە‌یی مە‌ک‌ف‌و‌وف‌ی مە‌ح‌ز‌و‌وف.
(۱) پە‌ی‌ک: ن‌امە‌بەر. د‌یارە وە‌ک "نالی" ن‌امە‌کە‌ی بۆ س‌ا‌لم بە ب‌ای خ‌ۆ‌ش م‌ر‌و‌وری ش‌ا‌رە‌ز‌ای ش‌ا‌رە‌ز‌و‌وردا ن‌ا‌ر‌د‌و‌و‌ە بۆ س‌ا‌لم، ئە‌م‌ی‌ش بە هە‌مان ب‌ا‌دا وە‌لامە‌کە‌ی بۆ ن‌ا‌ر‌د‌و‌و‌ە‌تە‌و‌ە.
واتە: گ‌یا‌م بە ق‌و‌ر‌ب‌انی س‌ر‌و‌ەت ب‌ی، ئە‌ی ش‌نە‌ب‌ای بە‌ی‌ان‌یان! ئە‌ی ن‌امە‌بە‌ری ن‌ام‌ادە و ش‌ا‌رە‌ز‌ای هە‌موو ر‌ی‌ئە‌کی مە‌ت‌ر‌سی‌لی ک‌را‌و!

ئە‌ی پە‌ی‌ک‌ی (گم): و‌ه‌ی پە‌ی‌ک‌ی. م‌ۆ‌ستە‌عید (کم، گم): ش‌ا‌رە‌زا.
(۲) م‌ی‌رۆ‌حە: ب‌ا‌و‌ە‌ش‌ین. م‌ە‌ه‌ناسا: وە‌ک م‌ان‌گ. شانە‌زە‌ن: ش‌انە‌کەر. کاکۆ‌ل: ز‌و‌لف. تۆ‌رکان: ج‌و‌ان‌ان. س‌ی‌م‌بەر: بە‌دە‌ن‌س‌پی و ج‌و‌ان.
واتە: ئە‌ی ئە‌و س‌ر‌و‌ە بە‌خ‌تە‌و‌ەرە‌ی کە لە پ‌و‌خ‌س‌اری وە‌ک م‌ان‌گی ی‌اری ن‌ا‌ز‌دار دە‌دە‌ی، ئە‌ی ئە‌و س‌ر‌و‌ە‌یە‌ی کە کاکۆ‌ل و ز‌و‌لف‌ی ج‌و‌ان‌ان ش‌انە‌ دە‌کە‌ی، وە‌ک ش‌انە‌ ز‌و‌لف‌ە‌ک‌ان‌یان ت‌ا‌ت‌ا دە‌کە‌ی.
(۳) ج‌ا‌رۆ‌و‌کە‌ش: گ‌س‌ک‌دەر. ج‌ا‌نانە: د‌ل‌بەر‌ان.

واتە: لە ک‌ات‌ی تە‌ن‌ه‌ایی ی‌ا‌ر‌دا، گ‌س‌کی م‌ە‌ن‌ز‌ل دە‌دە‌ی و ب‌ی‌پ‌ر‌س‌و‌را دە‌چ‌یتە ژ‌و‌ورا! ئە‌ی ر‌ا‌خ‌ە‌ری ر‌ا‌یە‌خی سە‌و‌زە‌گ‌یا لە وە‌ر‌زی بە‌ه‌ار‌دا لە دە‌شت‌و‌دەر. یانێ س‌ر‌و‌ە‌کە‌یە ه‌ۆ‌ی سە‌و‌ز‌ب‌و‌نی‌ه‌تی، س‌ر‌و‌ە‌کە‌ی ل‌ی دە‌دا و ئە‌و‌یش بە‌و ل‌ی‌دانە دە‌ش‌یتە‌و‌ە و وە‌ک فە‌رش سە‌ر‌ان‌س‌ە‌ری دە‌شت‌و‌دەر دە‌گ‌ر‌یتە‌و‌ە و بە‌و س‌ر‌و‌ە‌یە کە‌ر‌و‌یت‌ش‌کە دە‌کا!

فە‌ر‌شی سە‌ب‌زە (کم، نم، گم): فە‌ر‌شی ئە‌ب‌ری. (ق): ب‌ادی فە‌رش. (سە‌ب‌زە) لە (ر) دا کە‌و‌ت‌و‌و‌ە. لە

مالش ددهی به دم له دهمی خوابی صوبخ دهم
 هم زولفی قیرگونو و هو هم چیههیی قهمر (۴)
 باری له سروه کت به شنهی، نهنگه بیینی گز
 کردوویه جونبوشت به هه مناغوشی نهی شه کهر (۵)
 وهختی طه وافی عاریضی دلبر، شنوی تو
 له غزش دهخا به طورپه، له سهر تا به پیی که مهر (۶)

دهشت و دهر (پ): له دهشت و دوور. هه له به.

(۴) دم: هه ناسه. له دهمی: له کاتی. صوبخ دهم: کاتی به یانی. مالش: مالین، خشانندی شتی به

شتیکی تر دا.

واته: کاتی خهوی به ره به بیان که خه و قول و خو شه، دوو شتی یه که له یه که جوانتری دژی یه که
 به هه ناسهت ده مالتی و دهمی پیدا ده هی: یه که م زولفی رهش و دووهم روخساری وه که مانگ
 گهش، به بی نه وهی یار ناگادار بی!

زولفی (پ): زولفت. قیرگونو و هو (کم): قیره و گرونه و (گم): قیره گزنه و.

(۵) نهنگه بین: ههنگوین. گز: دارگه زو، دارو که یه که گه لای ورد لقه کانی داپوشیه و شیریه

شو که دهر ده دا. جونبوش: جم و جوو و لاروله نجبه. هه مناغوش: هاو باوهش. نهی: نهیجه، قامیش.
 شه کهر: نهو توزه شیرینهی که له نیو نهیجه که دایه و گرتوویه تیه نامیر.

واته: ههنگوین به شنهی سروه کت له سهر گه لای دارگه زو ده باری. رهنگه مه بهستی گه زو بی که

شهوان له هه ندی و هر زو ده باری ته سهر گه لای داری وه که دارمازوو یا ویول (زره مازوار)، نهویش شیرینه.

ههروه ها جم و جوو و لاروله نجبت شه کری کردووه ته هاو باوهشی نهیجه. مه بهست نهویه هه شه بایه

دهیته هوئی نهوئی نهیجه شه کر له ناو بز شاییه کهیدا بگریته نامیر؟ به لئی، ژیان بی سروهی نهسیم به تاله.

له (عا، کم، نم، گم): به. کردوویه (ق، پ، کم، نم، گم): گرتوویه. گز (کم): کهژ، یانی کینو.

به م جو ره له وانه به ههنگوینی کهژ گه زو بی که به دارمازووه ده نشیته وه، یا گه لای داره که

دهی ده دا.

(۶) عاریض: روو. شنو: شنه. له غرش: له رزه. طورپه: زولف. پیی که مهر: خواری پشتینه.

واته: نهی بای سه حهر! که شنهی تو زیاره تی رووی دلبر ده کا و به ده وریدا ده سو ریته وه، هه

له سهر تا ناوقه د زولفی ده له ریته وه.

دهخا (کم): نه کا. پیی که مهر (گم): بیی که مهر.

کهی دیته خهنده غونچه، دهمی، بی‌وهزیدهنت؟
 گهر تو نه‌بی، درهختی چه‌من ناگری ئه‌مه‌ر (۷)
 ئی‌حیاکونی جه‌میعی نه‌باتاتی عالمی
 ره‌عنا کشا له ته‌ریه‌تت قامه‌تی شه‌جه‌ر (۸)
 ئابی حه‌یاتی ئاته‌شی ئه‌فسورده‌یه ده‌مت
 ته‌حریکی تو‌یه گر له ته‌نورا که دیته سه‌ر (۹)
 می‌حنه‌ت ئه‌وه‌نده زوره، دلم هی‌نده ته‌نگ بو‌وه
 دوودی هه‌ناسه‌یی سه‌حه‌رم هه‌وری گرته به‌ر (۱۰)

(۷) وه‌زیده‌ن: هه‌ل‌کردنی با. چه‌من: باخ و سه‌وزایی.
 واته: ئه‌ی بای سه‌حه‌ر! ئه‌ی په‌یک و ته‌ته‌ر! ئه‌گه‌ر تو هه‌ل‌نه‌که‌ی، ده‌می بچ‌کۆله‌ی خونچه‌ی
 نازدار که‌ی دیته پیکه‌نین و ده‌کرته‌وه؟ دار و دره‌ختی باخ و بیستان که‌ی به‌ر ده‌گرن؟ راسته هه‌ر
 بایه دار ئاوس ده‌کا و ده‌به‌یتته به‌ر.
 که‌ی (کم): که. هه‌له‌یه. بی وه‌زیده‌نت (عا): وه‌زیده‌نت، (بی) که‌ی که‌وتوو. چه‌من (کم): چه‌من.
 (۸) ئه‌م به‌یتته له (م) دا نیه.
 ره‌عنا کشا: وه‌ک گۆله ره‌عنا درێژ کشا.
 واته: تو ئه‌ی بای سه‌حه‌ر! زیندوو که‌ره‌وه‌ی هه‌رچی گزوگیای جیهانی، بالای دار له
 په‌روه‌رده‌کردنی تووه وه‌ک ره‌عنا کشا و به‌رز و رێک ده‌رچوو.
 ئی‌حیاکونی (کم، کم): ئی‌حیاکه‌ری. (جه‌میعی) له (عا) دا که‌وتوو. کشا (کم، ق، کم) گم، گوشا.
 ته‌ریه‌تت (عا): شه‌ریه‌تت!
 (۹) ئه‌فسورده: سیس و هیژ تیدا نه‌ماو. ده‌مت: هه‌ناسه‌ت.
 واته: هه‌ناسه‌ی تو، ئه‌ی بای سه‌حه‌ر! بو ناگری کوژاوه‌ی بی‌تین وه‌ک ئاوی زینده‌گانیه و ژیا‌نی
 بی ده‌به‌خشی، ژیا‌نی ئه‌به‌دی. بزواندنی تو‌یه که گر له ته‌نوره‌وه ده‌رده‌کا و سه‌رده‌که‌وی. دژایه‌تی و
 سه‌به‌بکاریه‌که‌ی جوانه؛ ناو ناگر خو‌ش ده‌کا!
 ئابی حه‌یاتی.. تاد (کم، کم): ئاوی حه‌یات و ئاته‌شی ئه‌فسورده‌یه ده‌مت. (ق): ئابی حه‌یاتی
 ئاته‌شی ئه‌فسورده‌یی ده‌مت. (گم): ئاوی حه‌یاته ئاته‌شی ئه‌فسورده‌یی ده‌مت. گر (کم): گه‌ر.
 ته‌نورا (گم): ته‌نووریش. سه‌ر (کم، کم): ده‌ر.
 (۱۰) دوود: دوو که‌ل.

ھىممەت كە چابوكانە بە ئىجرايى مەطلەبم
 لەمسەر بېرۆ وەكوو بەرید و لەوئى بئى وەكوو تەتەر (۱۱)
 بۆ مولكى شامە نامەيى من، سوويى "نالى" يە
 ھەر حەرفى ئەو لە وەضعى ويلايەت دەدا خەبەر (۱۲)
 پرسیويە - ھەھەن - لە پەفيقانى يەك جىھەت
 ئەحوالى ئەصلى شەھەر و موقىمانى سەربەسەر (۱۳)
 لەوساوە حاكمى بە ستم دەريەدەر كرا
 نەيدىووە كەس لە چىھەريى كەس جەوھەرى ھونەر (۱۴)

واتە: نەگبەتى ئەوئەندە زۆرە، دلم ئەوئەندە تەنگ و خەمبارە دوو كەلتى ھەناسەى سەرلەبەياننام
 ھەورى رامالى و خۆى جئى گرتەو!
 ئەوئەندە (عا) ئەوئەند، لەنگە.

(۱۱) چابوكانە: گورج و گولانە. بەرید و تەتەر: نامەبەر، ئەوى راسپاردە دەگەيئى.
 واتە: يارى چاك بە، نازايانە ھەستە و داخوازيە كەم گورج جئى بەجئى بكە، لەمسەرەووە نامە بەرەو
 لەوسەرەوھيش راسپىرى بئىنە.

وەكوو بەرید و (ق): وەكو پەرنەدە. (گم): وەك بەرید و.
 كئىشى نيەى دووھم لەنگە. (لەمسەر بېرۆ وەكوو بەرید و) ئەگەر (لەمسەر بېرۆ وەك بەرید)
 بووايە، راست دەبوووە.

(۱۲) سوويى: بۆ لای. ھەر حەرفى: ھەر حەرفىكى.
 واتە: نامە كەم بۆ ولاتى شامە، بۆ لای شاعىرى ناودارى نامۆ "مەلا خدرى نالى" يە. ھەر حەرفىكى
 ئەم نامەيە خەبەر لە بارودۆخى مولكى بابان دەدا.

ئەو (نم): ئەو. لەنگە. دەدا (كم، نم): ئەدا.
 (۱۳) يەك جىھەت: يەكلا و يەك دل.
 واتە: بە روالەت حال و بارى شار و يەك بە يەكى دانىشتووانى شارى لە ھاورىيانى يەك دلئى

خۆى پرسیو.

ئەصلى (ق، كم، گم): ئەھلى. موقىمانى (ر، كم، نم، گم): رەفيقانى، دووبارەيە.

(۱۴) حاكم: فەرماندارى شار، بابان.

واتە: ئەوئەتى بابانە كان بە زۆرى سستەمكارە تور كەكان دەربەدەر كراون، كەس ھيژ و جەوھەرى

تا بوو به جایی مه‌طله‌عی خورشیدی مولکی پۆم
 سووتا گیاهی تیشنه‌وو خوشکیده بوو شه‌مه‌ر (۱۵)
 ناکهن هه‌وایی هه‌چ که‌بابی نه‌لیلی شه‌هر
 بوریانه به‌س له ناری غه‌ما، پارهی جگه‌ر! (۱۶)
 جوز گاهی ئاه و گریه له ئه‌ییامی پۆمیا
 نه‌مدیوه وا ببی له فه‌ره‌حدا له‌بی به‌شه‌ر (۱۷)

هونه‌ری به‌ ناوچاوانی که‌سه‌وه نه‌دیوه؛ هه‌رچی زیره‌کیه شارراوه‌یه، هه‌رچی نازاییه کوژاوه‌یه.
 له‌وساوه (نم): له‌و سایه‌وه. به‌ ستم ده‌ربه‌ده‌ر کرا (ر، کم، نم): بابان که‌ ده‌ربه‌ده‌ر کران. له‌نگه!
 (گم): به‌به‌ گشت ده‌ربه‌ده‌ر کران. چیه‌ره‌یی که‌س (کم): چیه‌ره‌ی که‌سی.
 (۱۵) جای: جی. تیشنه: تینوو. خوشکیده: وشک. شه‌مه‌ر: هه‌وزی به‌جووک، هه‌ر شویتی ئاوی
 تیدا وه‌ستایی، یا ئاوی بارانی تیدا کۆبووبیته‌وه.

واته: نه‌وه‌تی شار بووه‌ته شوین‌هه‌لاتنی خۆری مولکی تورك و جی ده‌سه‌لاتیان، هه‌رچی گیاهه‌تی
 له‌ تینواندا سووتاوه و هه‌رچی هه‌وز و گۆلاویه‌تی وشک بووه‌ته‌وه.
 به‌ جایی (نم): جاهی. (ق): یای؟ هه‌له‌یه. مولکی (عا، ن، کم، نم، گم): به‌ختی. له‌ (مان) یشدا له
 سه‌رووی وشه‌ی (مولکی) یه‌وه (به‌ختی) به‌ خه‌تیکی ورد نووسراوه. گیاهی. (عا): گیاه. (ق، ر، کم، نم،
 گم): گیاه و. خوشکیده بوو (نم): خوشکیده بوو. شه‌مه‌ر (کم، نم): ئه‌مه‌ر. (گم): شه‌جه‌ر.
 (۱۶) شه‌هر: شار. بوریا: برژاو. پاره: پارچه.

واته: نه‌وه‌نده جگه‌ری خه‌لك له‌ ناگری په‌ژاره‌دا سووتاوه، هه‌موو لایه‌ك هه‌ر بۆچه‌كه و بۆنی
 گوشتی برژاوه، بۆیه داماوان و هه‌ژارانی شار کاس و وری بۆنی جگه‌ری بوریانی خه‌لکن و هه‌ز له
 بۆنی که‌باب ناکهن!

که‌بابی (ق، ر): گیاهی.

(۱۷) جوز: جگه. وا: کراوه.

واته: له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لات و سته‌می تورکه‌کاندا، لیوی بنیاده‌می له‌ خویشیدا ناکریته‌وه،
 زه‌رده‌خه‌نه‌ی پینکه‌نینی نییه، خوشتی و شادی چوونه‌ته به‌ست، لیو ته‌نها له‌ کاتی هاوار و
 گریاندا ده‌کریته‌وه.

نوخته‌ی (جوز) له‌ (ن) دا که‌تووه. گریه (کم، نم، گم): ناله. رۆمیا (ق، ر، کم، نم، گم):
 رۆمیا. له‌ فه‌ره‌حدا له‌بی به‌شه‌ر (عا): له‌ فرسدا له‌بی به‌شه‌ر. (ر، کم، گم): وا بی له‌ فه‌ری

(سه‌یوان) پرّه له شه‌خصی سته‌مدیده، خوار و ژوور
 هه‌ر قه‌بری پرغه‌مانه به هه‌ر لا ده‌که‌م نه‌ظه‌ر! (۱۸)
 جیی تورکه‌کانی رۆمه‌ دهر و ژووری (خانه‌قاه)
 غافل هه‌موو له جایی موریدانی باخه‌به‌ر! (۱۹)
 ئەو حه‌وضه‌ پر ده‌بوو که وه‌کوو چاوه‌کانی ئەو
 ته‌غییره‌ ئاوی وه‌ک دلی مه‌ردانی پرکه‌دهر (۲۰)
 ئەو ده‌شته‌ جایی یارییی یارانی حوجره‌ بوو،
 یه‌کسه‌ر مه‌قامی رۆمییه‌ هه‌روه‌ک ته‌هی سه‌قه‌ر (۲۱)

عه‌دالته‌ به‌نی به‌شه‌ر. (به‌ی (به‌شه‌ر) له (نم) دا که‌وتوه‌.

(۱۸) سه‌یوان: گردیکه‌ که‌وتوه‌ته‌ رۆژه‌لاتی شاری سلیمانی، له‌ کۆنوه‌ گۆرستانی سه‌ره‌کی
 شاره‌که‌یه. شه‌خص: گۆری یاوچاکان، به‌تایه‌تی گۆری دیاری وه‌ها که‌ داری له‌ سه‌ر و به‌ردا رووتراپ
 و ده‌وری به‌ وشکه‌که‌له‌ک هه‌لجترایی. سالم، له‌به‌ر ریز، هه‌مووی به‌ شه‌خص حسیب کردوه‌.
 واته‌: گردی سه‌یوان، که‌ هه‌والته‌ پرسیبوو، پرّه له‌ گلکۆی سته‌مدیده‌کان، به‌ هه‌ر لایه‌کدا
 ده‌روانم گۆری ئەوانه‌یه‌ که‌ به‌ دلی لیوان له‌ خه‌مه‌وه‌ سه‌ری نائومیدیان ناوه‌ته‌وه‌!
 ده‌که‌م (نم): نه‌که‌م.

(۱۹) جای: جیی، یا جاهی: پایه. باخه‌به‌ر: دل‌وریا.

واته‌: خانه‌قای مه‌ولانا، که‌ ئەوسا فه‌قی و مه‌لا و خوینده‌واری زیه‌که‌ جهمیان تیدا ده‌هات و خانه‌یه‌کی
 زانسته‌ بوو یۆ خۆی، ئیستا دهر و ناوی سیخناخه‌ له‌ تورکه‌ رۆمییه‌کان، که‌ غافلن له‌ جی‌ورپی و پایه‌ی
 خوداناسه‌ دل‌وریاکان. دیاره‌ جه‌ندرمه‌ی سته‌مکاری عوسمانی و سۆفی خودابه‌رسته‌ کوجا مه‌رحه‌با؟!
 خانه‌قاه (ق): خانه‌قا. جایی (گم): جاهی، واته‌: پایه‌ی.

(۲۰) پرکه‌دهر: پر له‌ خه‌م. که‌دهر: لیلی.

واته‌: ئەو حه‌وزی خانه‌قایه‌ که‌ وه‌ک چاوه‌کانی "نالی" کاتی گریان پر ده‌بوو و ده‌توت چاوی
 قرژانگه‌، ئیستا ناره‌که‌ی گۆراوه‌ و لیخنه‌، وه‌ک دلی خه‌مباری لیۆبه‌بار.
 حه‌وضه‌ (گم): حه‌وزه. ئەو (کم، گم): تۆ.

(۲۱) ئەم به‌یته‌ له‌ (گم) دا نییه‌.

ته‌ه: خوار، ناخ.

واته‌: ئەو ده‌شته‌ پان و به‌ربلاوه‌ که‌ جیی یاری سی‌باز و که‌وشه‌ک و رابواردنی یاران و فه‌قیانی

سووتا دلم به حاله تی جو باری (سهرچنار)
 لیلاوه چه شمه ساری وه کوو چاوی بی به صهر (۲۲)
 زستانی نه ووه لین بوو درا بهرگی (شیخه باس)
 رومی نه ووه نده شوومه له شه خصیش ده خا ضرهر (۲۳)
 وه ک پیری خور دساله خمی داری (پیرمه صور)
 مه شغوولی له غزشه، همه جا، پایی تا به سهر (۲۴)

حجره و پر له خۆشی و بهسته بوو، که ده توت پارچه به که له بههشت، ئیستا همووی شویتی
 جه ندرمه ی تور که، چادریان له وی هلداده و ده لئی قوولایی دۆزه خه.

جایی (ق): جیگه ی. یاری یارانی (عا): یارانی یاری! یاری (ق) دا که وتوووه.

(۲۲) جو باری: جوگه. چه شمه سار: سهرچاوه. بی به صهر: بی بینایی، کویر.

واته: دلم بو حال و بارودۆخی سهرچاوه که ی (سهرچنار) که وه ک چاوی کویری لی هاتوووه و

دلۆپه ناوی تیدا نه ماوه و وشکاوی هاتوووه، سووتا و بوو به زوخال.

چه شمه ساری (ر): چه شمه ساره ی.

(۲۳) شیخه باس، یا شیخه باس، یا شیخه باس یه کیک بووه له سهیده کانی بهر زنجه و

قهبره که ی زیاره تگای خه لک بووه، که وتوووه داوینی سلیمانی.

واته: ههر یه که مین زستان بوو گه لا و بهرگ و په لوپۆی شیخه باس درا و دارزا. رومی نه ووه نده

شووم و نه گه تن، زیان له شه خس و قه بریش ده ده ن.

شیخه باس (مان، ن): شیخه باس، وها ده خویرتیه وه که لیره دا نو سراوه ته وه. نوخته ی (اباس)

له (ن) دا که وتوووه. (ق): شیخه باس. (م): شیخه باس. شوومه (گم): شوومن. شه خصیش

(عا): سه خصیش. هه له ی نووسینه. ده خا (ر): ده ده ن. (کم، م): نه دا. (گم): ده خه ن. (شوومه)

له (ن) دا که وتوووه.

(۲۴) خور دسال: له فارسیدا (سال خورده) و (سال خورد) به بنیاده می زور پیر و به ته مه ن ده وتری،

(خور دسال) یا (خورده سال) که ی سالیش بو هه مان مه بهسته، دیاره چ فارسیه که ی و چ

کور دیه که ی نه وه ده گه ییتی که دریزی ته مه ن خوار دوویه تی و شتیکی وه های نه هیشته وه ته وه.

پیرمه صور = پیرمه سوور، پیرمه نسوور: پیاوچا کیک بووه، قهبره که ی له داوینی گه ره کی

مه لکه ندیه وه یه. ئیستا به و ده ور به ره ده لین: گه ره کی پیرمه سوور. له غزش: له رزه.

واته: داره که ی شه خسی پیرمه سوور چه ماوه ییه که ی وه ک چه ماوه یی پیری په رووتی کۆ ماوه یه،

ئەو بەردەكەنى ناوى نرا قىسنى شەخسەكەى،
 داىان بە شاخى دارەكەىيا، توركى بى ھونەر (۲۵)
 ھەك چاوى بى ۋەمانە، ھەموو (شىوى ناۋدان
 بەس موشكىلە لە چەشمەى ئەو قەطرە بىتە دەر (۲۶)
 ئەوسا مەكەنى ئاسكە بوو (كانى ئاسكان)
 ئىستە لە دەنگ و پەنگى ئەپۇمى پەرە لە كەر (۲۷)

سەرتاخواری دەلەرزى و ھىزى تىدا نەماو. لەسەر نەم بارە، (دارى) موبتەداى يەكەمە، (خەمى) موبتەداى دووھەم و (وہك پىرى خوردسالە) خەبەرەتەى.

خوردسالە خەمى (ع): خوردسال خەمى. (ن، كەم، نەم، گەم): سال خواردە خەمە. نەم رەساترە، بەم حىسابە (دارى) موبتەداىە و (وہك پىرى سال خواردە خەمە) خەبەرەتەى. (ق، ر): خوردەسالە خەمە. پىرمەصور (ع): پىر مورور. ھەلەبە.

(۲۵) قىسن = حصن: وشكە كەلەكى دەورى شەخس و گۆر. شاخ: لىق و پۆبى دار.

واتە: ئەو بەردانەى كە كرابوونە شوورەى گۆرەكە، توركە بى فەرەكان داىان بە سەر و گۆنلاكى دارەكەيدا و تىكىان شكاند. ئىتر تۆ چىيان لەوہ زىاتر لى چاوە پروان دەكەى؟!

قىسنى شەخسەكەى (ن): قىس شەخسەكى. ھەلەبەى نووسىنە. (كەم، گەم): قىسنى شەخسەكە. شاخى (كەم، گەم): شاخ و. نەمە لە (ر) دا كەوتووہ.

(۲۶) شىوى ناۋدار: شىونكە لە باكوروى رۆزاۋاى سلىمانىيەوہ بەلاى (سەرچنار) دا.

واتە: شىوى ناۋدار ئەوئەندە گرانە دلتۆبى ئاۋ لە سەرچاۋە كەبەوہ بىتەدەر، دەلتۆبى چاوى بى ۋەمانە كە ھەرگىز گىرمانى بە خۆبەوہ نەدبەوہ.

چاوى بى ۋەمانە. (كەم): بى ۋەمانە، وشەى (چاوى) كەوتووہ و لەنگى كردووہ.

(۲۷) كانى ئاسكان: كانى و سەراۋىك بووہ لە رۆزاۋاى سلىمانىيەوہ و ئىستا ناوى

گەرەكىكە لە شار.

واتە: ھەك خۆت دەزانى ئەوسا (كانى ئاسكان) جىتى ئاسكە بوو (ئاسكە يا ناوى كىژۆلەبەكى جوانى خۆشەويست بووہ، يان مەبەست ئاسكى عادەتتە كە كىنايەبە لە دلەبەر، ھەرچۆن بى ئىستا كانى ئاسكان لە بەرەكەتەى توركانەوہ پەرە لە موزقى كەر و نۆكەرى خۆيان!

رەنگى (گەم): نەعرەبى. رۆمى (كەم، نەم، گەم): رۆمىيە. (مان، عا): ارومى. پەرە لە كەر (ق): پەرە لە گاۋو كەر. (نەم): پەرە لە كەر.

ئەمرو فەضایی بازیگه جایی پەهزەنە
 لەو دەشتە دئی لە غەیبەوہ ئاوازی («الْحَدَن») (٢٨)
 تا دوزدجویی نیمەشەبن تورکی بئی نظام
 دوزدن هەموو لە خەرمەنی موعیم وەکوو شەرەر (٢٩)
 شەهەریکە پەر لە ظولم و مەکانیکە پەر لە شین
 جاییکە پەر لە شۆر و ولاتییکە پەر لە شەر (٣٠)

(٢٨) ئەم بەیتە لە (کم، گم) دا بەیتی بیست و نۆیەم و لە (ر) دا سی و یە کەمە.
 فەضا: لێرە مەبەست دەشتە. بازیگه: شوینی یاری، یاریگە. پەهزەن: رینگەر، جەر دە. الحدن:
 خۆت پاریزەر.

واتە: ئەو دەشتە یەک ئەوسا شوینی یاری و خۆشی و هێمنایەتی بوو، ئیستا شوینی جەر دە و رینگەر،
 هەر لە دەشتەو لە غەیبەوہ هاوار دیت و دەلی: ئاگاتان لە خۆتان بێ و خۆتان پاریزن. وا دیارە غەیبیش
 نارازی بوو لە کردەوہی تورکە عوسمانیەکان!
 ئەمرو فەضایی بازیگه (کم، گم): ئەمرو فەضایی بازیگهیی. (ق): ئەمرو کە فەضای بازیگه
 خۆ. هەلەیه. دەشتە دئی (گم): دەشتەوہ.

(٢٩) ئەم بەیتە لە (کم، گم) دا بەیتی بیست و پێنجەم و لە (ر) دا سییەمە.
 دوزدجۆ: ئەوی بەدوای دزدا دەگەرێ و مالی موسولمانان دەپاریزێ، حەسەس. نیمەشەب:
 نیوہشەو. خەرمەن: خەرمان، مەبەست سامان و داراییە. موعیم: خاوەن نیعمەت، دەست رویشتوو.
 شەرەر: پریشکی ناگر.

واتە: تا ئەم تورکە بێ نێزامانە بە شەو بەدوای دزدا بگەرێن! خۆیان دزن و وەک ناگر بەردەبنە سامان و
 مال و دارایی نیعمەتداران. پوختە قسە: خۆیان دزن، کەچی بە قسە خۆیان بەدوای دزدا دەگەرێن.
 تا دوزدجۆی (کم، نم، گم): تا وەقتی دوزدی. (ق): تا دوزدی. وەکوو شەرەر (گم): دەخەن
 زەرەر. (هەموو) لە (ق) دا کەوتووہ. لە (کم) دا نیوہی یەکم وەک چاپەکە (گم) ه، نیوہی دووہم
 وەک دەستروسەکانە.

(٣٠) شەرەر: شار. شین: گریان و شیوہن. شۆر: ئاژاوە.
 واتە: سلیمانی ئیستا شارنیکە پەر لە ستم و شوینییکە پەر لە شیوہن، جینە کە پەر لە ئاژاوە و
 ولاتییکە پەر لە شەر و نەگبەتی.

شەهەریکە (کم، نم، گم): شارنیک. (ق): شارنیکە. مەکانیکە (کم، گم): مەکانیک. (ق): ولاتییکە.

سهربانی پر له گهژدوم و دیواری پر له مار
 گوودالی پر له رهزه و صهحرایی پر خهطر (۳۱)
 دل ناییلن بلیم: چیه سامانی حوجره‌که‌ی
 هر تۆری عنکه‌بووته، حیجابی بیرون و دەر!! (۳۲)
 نایین صه‌دا له په‌نجره‌که‌ی، جوز فیغانی جوغد
 غه‌یره‌ن شه‌قامی مووری نییه شوین و پی گوزهر (۳۳)

ولایتیکه پر له شهر (کم، گم): ولایتیکی پر له شهر. (ق): مه‌کانیکه پر له شهر.
 (۳۱) ئەم بەیتە لە (ق) دا سی‌وسێهه.

گهژدوم: دوویشک. گوودال: شوینی نزم و چال‌و‌چۆل و پتچاویچ. رهزه‌ن: جه‌رده و رینگ.
 دیاره‌مه‌به‌ستی له دوویشک جه‌ندرمه‌ی تورکه، له ماریش نه‌وانه‌ی که به نهیتی به مرۆفمه‌ ده‌ده‌ن، وه‌ک
 سیخور و گوئ‌سووک. نه‌و رۆژانه‌ سهربان پر و چالایی و پتچاویچ چر و ده‌شت‌وده‌ر پر مه‌ترسی
 بووه، شیرازه‌ی کار پچراوه و سه‌ر و بنی ون و ئالۆزاو بووه.

سهربانی پر (م): سهربانی پر. گوودالی (ع): کهودالی. (ق، کم، م): کۆلانی. پر له رهزه‌ن
 (کم): پر له رهزه‌ن. هه‌له‌ن. صه‌حرایی (ع، م): سه‌حرایی.

(۳۲) تار: تال. عنکه‌بووت: جال‌جالۆکه. حیجاب: په‌رده، ده‌رگاوان. بیرون: ناوه‌وه.
 واته: دلتم نایین بلیم حوجره‌که‌ت چی به‌سه‌ر هاتووه، ئەو حوجره‌ خو‌شه‌ پر له فه‌ق و شیع‌ر و
 نه‌ده‌به، تێستا که‌سی تیدا نییه و چۆل‌وه‌هۆله. له‌به‌ر نه‌وه‌یش که که‌سی تیدا نییه، تالی یانه‌ی جال‌جالۆکه
 بووه‌ته ده‌رگاوانی ده‌ر و ناو، هه‌موو لایه‌کی گرتووه‌ته‌وه.

ناییلن (کم): نایه‌لن. له‌به‌ر کیش، ده‌بی به (نایه‌لن) بخوێرته‌وه. حوجره‌که‌ی (ق، ر، کم، م،
 گم): حوجره‌که‌ت. تۆری (مان، ع، ن، پ): طوری. تۆری، واته: داو، مالی جال‌جالۆکه‌یش جو‌ره
 داویکه! (کم، م، گم): تاری.

(۳۳) ئەم بەیتە و بەیتی دوایی له (ق) دا پاش و پێش.

جوغد: کونده‌به‌بوو که به نه‌گه‌تی مه‌شه‌ووره. موور: میرووله.

واته: جگه له ئاوازی ناسازی کونده‌به‌بوو، له په‌نجهره‌ی حوجره‌که‌ی "نالی" یه‌وه، هه‌چی‌تر
 نایستی. هه‌روه‌ها جگه له شار و رینچکه‌ی میرووله شوین‌په‌که‌ت له نه‌رزه‌که‌یدا ده‌ست ناکه‌وی
 گوزهری پندا بکه‌ی.

نایین صه‌دا له په‌نجهره‌که‌ی (کم، م): نایین صه‌دا له حوجره‌که‌ت. (گم): نایه‌ته ده‌ر له په‌نجهره‌که‌ت.

توو خوا بلّی به حه ضره تی "نالی": ده خیلی بم
 بهم نه وعه قهه نه کا به سوله یمانییا گوزهر!! (۳۴)
 "سالام" صیفهت له بی که سییا با نه بی هیلاک
 من کردم، ئەو نه کا له غه ما خوینی خوئی هه دهر (۳۵)
 ئەم مولکه نه ظمی نابی به بی ضه بطی واریشی
 بی ئەو، به قه صدی ئەم طه ره فه، با نه کا سه فه!! (۳۶)

شه قامی (کم، نم): مه قامی. مووری (گم): موور. شوین و (مان، ن): شون و. ههر مه به ست
 (شوین) ه. (عا، کم، گم): شوینی.

(۳۴) واته: له رپی خودادا به حه زره تی نالی بلّی: سلیمانی که نه مه دۆخه که ی بی،
 ده سه و داوینی بم، با پیدای تی نه پهری.
 توو خوا (ن): توو خود. هه لّهی نووسینه. (ق، ر): توو خودا. قهه (ق، کم، نم، گم): قهت.
 (نالی) له (ق) دا که وتوه.

(۳۵) ئەم به یته و به یتی پاشه وهی له (کم، نم، گم) دا پاش و پیشن. ریز کردنه که ی ئەوان
 ته واوتره، که ناسناو له دوا بن به یته ده بی.
 هه دهر: به خۆرابی له ناو چوون.

واته: با ئەویش وه ک سالم بی کهس نه که وی و ماندوویی پرزه ی لی نه بری. وا من تووش بووم، با
 ئەو خوینی خوئی بو خه م و خه فه تی ئەم مه مه له که ته به فیرۆ نه دا.
 (من کردم ئەو) به (من کردم ه و) ده خوینریته وه، تا کیشی به یته که سوار بی.

(۳۶) واته: ئەم ولاته به بی ده سه لاتی میرا گرانی، که بابانه کانن، کاری ریکوینکی نابی. به بی
 بوونی ئەو کار به ده سه خۆمالییانه، با "نالی" هه رگیز نیازی ئەوه نه کا سه ر بکاته وه به سلیمانی دا و
 بیته وه بو ئەم مه رز و بوومه!

ضه بطی (عا) ظه بیتی. (کم) ظه رفی. (گم): عه دلی.

جیتی باسه، پارچه شیعره درێژه که ی نالی ئەمه ی لای خواره وه یه:

نامه که ی "نالی"

قوربانی تۆزی رینگه تم، ئە ی بادی خۆش مروور
 ئە ی په یکی شاره زا به هه موو شاری (شاره زوور)

نهی لوظفه کت خه فیی و ههواخواه و ههمدمه
 وهی سروه کت به شاره تی سه رگزشه بی حوضور
 نهی هه میزاجی نه شکي تهر و گهرمی عاشقان
 طسوفانی دیده وو شهره ری قه لبی وهک تهنور
 گاهئ ده بی به ره وح و ده که ی باوه شتی دل
 گاهئ ده بی به دم، دده مینی ده می غورور
 مه حوی قوبولتی خاطر ی عاطر شه میمه
 گهردی شمال و گیژی جه نوب و کزه ی دهبور
 سووتا ره و اقی خانه بی صبرم، دل و دهورون
 نه عاوه غهیری گزشه بی ذیکر یکی ((یا صوبور))
 ههم ههمعنانی ناهم و ههم ههمریکابی نه شک
 ره حئی بهم ناه و نه شکه بکه، ههسته بی قوصور
 وهک ناهه کم ده وان به ههتا خاکي کوی یار
 وهک نه شکه کم ره وان به ههتا ناوی (شیره سور)
 بهو ناوه خوت بشو له کوردوراتی سه رزه مین
 شاد بن به وه صلی به کدی، که تزی طاهر، نهو طه هور
 نه عا مه وهسته تا ده گه بیه عه بی (سه رچنار)
 ناویکه پر له نار و چنار و گول و چنور
 چه شیکه میثلی خور که له صد جی، به روشنی
 فهورانی، نورری صافه له سه ر به ردی وهک بلور
 یا عه کسی ناسمانه له ناوینه دا که وا
 نه ستیره کانی رابکشین وهک شه های نوور
 یا چه شه ساری خاطر ی پر فهیضی عاریفه
 یه نبوعی نووره دابرژتی له کوی طور
 دموت دو چاوی خومه، نه گهر (به کره جی) نه شک
 نه بوايه تیژ و بی نهمه ر و گهرم و سویر و سوور
 داخل نه بی به عه نبه ری ساری (خاک و خول)
 ههتا نه که ی به خاکي (سوله میانی) یا عوبور

به عنی ریاضی ره‌وضه که تیدا به چهن دهمی
 موشکین ده‌بی به کاکولتی غیلمان و زولقی حوور
 خاکی میزاجی عه‌نبر و داری ره‌واجی عوود
 به‌ردی خه‌راجی گه‌وه‌هر و جوباری عه‌ینی نور
 شامی هه‌موو نه‌هار و فو‌صوولی هه‌موو به‌هار
 توژی هه‌موو عه‌بیر و بوخاری هه‌موو بوخوور
 شارنکه عدل و گه‌رمه، له جیگنکه خوش و نه‌رم
 بو ده‌فعی چاره‌زاره ده‌لین شاری (شاره‌زوور)
 نه‌هلینکی رای هه‌یه که هه‌موو نه‌هلی دانشن
 هه‌م ناظیمی عوقوودن و هه‌م ناظیری نوموور
 سه‌یری بکه له به‌رد و له داری مه‌حله‌له‌کان
 ده‌وری بده به پرسش و ته‌فتیش و خوار و ژوور
 داخو ده‌روونی شه‌ق نه‌بووه (پردی سه‌رشه‌قام)؟
 بیر و فوتاده‌تن نه‌بووه (داری بیرمه‌سوور)؟
 ئیسته‌ش به به‌رگ و باره عه‌له‌م‌داری (شیخ هه‌باس)
 یا بی‌نه‌واوو به‌رگه گه‌راوه به شه‌خسی عوور
 ئایا به جمع و دائیره‌یه ده‌وری (کانی با)،
 یاخو بووه به ته‌فریقه‌یی شو‌رش و نوشوور؟
 (سه‌یوان) نه‌ظیری گونبه‌دی که‌یوانه، سه‌بز و صاف
 یاخو بووه به دائیره‌یی نه‌نجومی قوبوور؟
 ئیسته‌ش مه‌کانی ناسکه‌یه (کانی ناسکان)،
 یاخو بووه به مه‌لعه‌به‌یی گورگ و لووره‌لوور؟
 ئیسته‌ش سروشکی عیشتقی هه‌یه (شیوی ناودان)،
 یاخو بووه به صوفیسی وشکی له‌حق‌به‌دوور؟
 داخو ده‌روونی صافه، گوره‌ی ماوه (تاجه‌رو)،
 یاخو نه‌سیری خاکه، به لیلی ده‌کا عوبوور؟
 سه‌یریکی خوش له چیمه‌نی ناو (خانه‌قا) بکه
 نایا ره‌بیعی ناهووه، یا چایری ستوور؟

سەبزە لە دەوری گۆل تەرە وەك خەطی ڕووی یار
 یا پووشی وشك و زوورە وەكوو ڕیشی "كاكەسوور"؟
 قەلبی موندوورە لە حەیبانی نازەنین،
 یا وەك سەقەر پڕە لە ڕەقیبانی لەندەهوور؟
 دەسبەندیانە دین و دەچن سەرو و نارەوون،
 یا حەلقەیانە صۆفیی ملخوار و مەندەبوور؟
 مەیلی بکە لە سەبزەدرەختانی مەدرەسە:
 ئەورایان موقەددیمی شینە یانە سوور؟
 حەوضی پری كە نائیبی دیدەیی منە لەوی،
 لیلای دانەهاتوو وەك سەیلی (شیوەسوور)؟
 ئیستەش كەناری حەوشە كە جیی باز و كەوشەكە،
 یاری تیا، یا بووئە مەعرەضی نووور؟
 چاوی بچە لە سەبزەوو سیرایی دائرە
 جی جیلووە گاهی چاوە كەمە، نەرمە یانە زوور؟
 توخوا فەضایی دەشتی فەقیكان ئەمیستە كەش
 مەحشەرمیثالە، یا بووئە (چۆلتی سەلم و توور)؟
 واصل بکە عەیری سەلامم بە حوجرە كەم
 چیی ماوە، چیی نەماوە، لە هەبوان و طاق و ژوور؟
 ئەو غاری یارە پڕ ئەغیارە، یانە خۆ
 هەر غاری یارە، یا بووئە غاری مار و موور؟
 زارم وەكوو هیلال و نەحیفم وەكوو خەیل!
 نایا دەكەومە زار و بە دلدا دەكەم خوطوور؟
 لەم شەرحی دەردی غوربەتە، لەم سۆزی هەجرەتە
 دل ڕەنگە بێ بە ناو و بە چاوا بكا عوبوور!
 نایا مەقامی ڕەخصەتە لەم بەینە بێمەو،
 یا مەصلەحت تەو ققوفە تا یەومی نەفخی سوور؟
 حالی بکە بە خوفیە: كە ئەوی یاری سەنگ دل
 "نالی" لە شەوقی تۆیە دەنۆی سەلامی دوور

ویردی زوبان و فیکری دل، شهرحی فیراقه سه‌ربه‌سه‌ر
هه‌لده‌قولئی له‌عه‌ینی چاو، خوینی جگه‌ر شه‌مه‌ر شه‌مه‌ر (۱)
زولئی سیاهی پرخه‌می، حه‌لقه‌ به‌ حه‌لقه، چین به‌ چین
ده‌سته به‌ ده‌سته تا میان، سیلسیله‌جو که‌مه‌ر که‌مه‌ر (۲)
گه‌رچی به‌ بو‌سه‌یی له‌بی حاصله‌ بو‌م فه‌رح فه‌رح
لیک فه‌له‌ک به‌ ئینتیقام پی‌شم نه‌دا سه‌قه‌ر سه‌قه‌ر (۳)
ئه‌ی دئی هه‌رزه‌ قه‌ت نه‌که‌ی سه‌یری جه‌مالی پرو‌به‌پرو
تیری موژه‌ی به‌قه‌صده‌ لیت، وه‌ختی گوزه‌ر حه‌ضه‌ر حه‌ضه‌ر (۴)

(*) ئه‌م پارچه‌شیره هه‌ر له‌ (م) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: ره‌جه‌زی هه‌شتی مه‌تویی مه‌خبوون.

(۱) شه‌مه‌ر: کاسه.

واته: قسه‌ی سه‌ر زمان و بیرکردنه‌وه‌ی دل وه‌ک یه‌ک هه‌ر له‌سه‌ر لیکدانه‌وه‌ی دورری و
جیابوونه‌وه‌ی یاره. کاسه‌کاسه‌ خوینی جگه‌ر له‌ کانیوی چاو‌وه‌ هه‌لده‌قولئی.

(۲) میان: ناوقه‌د. سیلسیله‌جو: به‌دوای زنجیردا گه‌راو.

واته: زولئی ره‌شی پر پیچی، ئه‌لقه‌ نه‌لقه و چین به‌ چین، نه‌وه‌نده‌ دریزه‌ تا پشتینه‌ی هاتووه، وه‌ک
زنجیر به‌دوای نه‌وه‌دا ده‌گه‌ری بیته‌ سه‌ر که‌مه‌ری.

(۳) لیک: به‌لام. ئینتیقام: تۆله. سه‌قه‌ر: دۆزه‌خ.

واته: نه‌گه‌رچی خو‌شیم به‌ ماچی لیوی ده‌سه‌ده‌که‌وی، به‌لام گه‌ردوون به‌ تۆله‌سه‌ندنه‌وه
ناخۆشی و ناره‌حه‌تیم ده‌داتی.

(ئه‌دا)، ده‌بی (ده‌دا) بو‌ویی و گۆرایی.

(۴) به‌قه‌صده: له‌ بو‌سه‌دایه، به‌به‌هانه‌یه. گوزه‌ر: تیه‌رین. حه‌ذه‌ر: وریایی، خو‌پاریزی.

واته: ئه‌ی دئی هه‌رزه‌ و نه‌فام، نه‌که‌ی پرو‌انته‌ جوانی روو. که‌ به‌لایدا تی‌ده‌په‌ری، ناگات له
خۆت بی، تیرت تی‌نه‌گری.

(حه‌ذه‌ر حه‌ذه‌ر) به‌ هه‌له‌ به‌ (حه‌ضه‌ر حه‌ضه‌ر) نووسراوه.

بۆ سەرى زولفى پىرخەمى كەوتە دلم گرى گرى
حاصلى دا به خاطر صهفوهتى رووى كەدەر كەدەر! (۵)
نامەيى يارى سيمتەن باعيثى زهوقه دەم به دەم
شامىلى حالى "سالم" ه يەيكى صەبا خەبەر خەبەر (۶)

(۵) حاصل: بەرھەم، نەجام. خاطر: دل. صهفوهت: پاكي، بىغەلوغەشى. كەدەر: دلگىرى،
بىئارامى، پەرتشانى.

واتە: گرى وگۆل كەوتە دلم بۆ سەرى زولفى پر له پىچ ولوولى، كەچى رووى به تال و ترشى
نیشان دام.

(۶) سيمتەن: لەش سىي. باعيث: مايە. شامىل: رەچاوكردوو. خەبەر: ھەوال.
واتە: نامەيى يارى قەدباريك ناوبەناو نەشتە و خوشى دەبەخشى، تەتەرى سەبائش ھەوالى حالى
"سالم" ي پىئە.

بۇ فیراق شەو زۆر بەطوولە، یادى زولفیشى لەسەر!
زولف و شەو پایانى چۆن بى؟ ئۆف خودا! كەى دى سەحەر؟ (۱)
من شكستمە گەر نیگا كەم، تۆ بە ئیما فەثحتە
هەردو پوو كون كون بووہ جەرگم لەبەر تیری نەظەر (۲)
خۆ لە غەمزەى تۆ، چ جایی دل، ئیستیخوانیش لەت لەتە
تیری تۆ ناكا، بە تیزی، فەرقى قیرطاس و حەجەر! (۳)
دوور لە بالای تۆ، وەها سووتام لە تەندوورى فیراق
هەردو یەكسانن لە لام ئیستا: فەضای خولد و سەقەر (۴)

(*) ئەم پارچەشیرە هەر لە (م، پ) دا هەیه.

كیشى عەرووز: رەمەلى هەشتی مەحزوف.

(۱) فیراق: دووری. بەطوولە: درێژە. پایان: كۆتایی. سەحەر: بەرەبەیان.

واتە: شەو بۆ كەسى دەردى دوورى یار بچیزى، زۆر درێژە، نەخوازە لا ئەگەر یادى ئەگرىجە
درێژە رەشەكانیشى بچەتە سەر. زولف و شەو چۆن بیریئەو؟ ئۆف خودایە كەى رۆژ دەبیتەو.

فیراق شەو زۆر بەطوولە، یادى زولفیشى (پ): فیراقى شەو بە طوولە یادى زولفەینت.

(۲) شكست: تیشكان. فەتح: سەر كەوتن. نەظەر: تەماشای.

واتە: من ئەگەر برواغمە تۆیش شكستمە، چونكە دەنگم دەرنایى. ئەگەر ئیشارەتیش بۆ بكەم،
تۆ هەر سەر كەوتووى. جەرگ لە تیری تەماشای كوناودەر بووہ. یان: من ئەگەر نیگایشت بكەم،
هەر شكستمە، بەلام تۆ بە ئیشارەت سەر كەوتنتە.

شكستمە (پ): شكستم.

(۳) ئیستیخوان: ئیسقان. تیزی: تیزی. قیرطاس: كاغەز. حەجەر: بەرد.

واتە: نەك دل، ئیسقانیش بە غەمزەى تۆ لەت لەتە. تیری تۆ لە تیزیدا فەرقى پەرە كاغەز و بەرد
ناكا، هەردووکیان كون دەكا.

تیزی (پ): تیزی.

(۴) فەضا: پانتایی. خولد: بەهەشت. سەقەر: دۆزەخ.

واتە: وا بە ناگرى دوورى تۆ سووتام، پانتایی و گۆرەپانى بەهەشت و دۆزەخیشم لا وەك یەكن.

راسته گهر باغی تهحه ممول میوه یی مه قصه د ئه دا،
 حه سره تا بۆ بهختی من، غهیره ز جه فا نه ییوو ئه مه ر (۵)
 ظلومه تی زولفی که ئه فشان بوو، ئه وه لای دا له پرو
 «أبشروا» یاران! نه ظه ر که ن، مانگ له هه ورا هاته ده ر (۶)
 جیلوه گه ر دل به ر له هه ر سوو بۆ نه ظه ر بازی ده کا
 له م ده ره هه ر تیر ده بارئ، بی خه به ر "سالم"! حه ذه ر (۷)

(۵) تهحه ممول: ده ر بردن. مه قصه د: مه به ست و مه رام. حه سره تا: داخ و خه فته ت. غهیره ز: جگه له. ئه مه ر: به ره مه م.

واته: ده ر بردنه که ی من هه یج به ره مه میکی نه بوو. داخ و خه فته ت بۆ بهختی من که جگه له سته م هه یج به ره مه میکی تری لێ به ده ست نه هات.

(۶) ظلومه ت: تاریکی. ئه فشان بوو: ره ویه وه. أبشروا: مژده بی. نه ظه ر که ن: پروانن.

واته: که تاریکی پرووی ره ویه وه، ئه وه زولفی له سه ر لاداوه. مژده بی یاران، پروانن مانگ له ناو هه وروه ده رکه وت.

أبشروا (پ): مژده بی.

(۷) جیلوه گه ر: ئاشکرا و دیار. هه ر سوو: هه ر لا. نه ظه ر: پروانن، نیگا. بازی: یاری. حه ذه ر:

وریایی، خۆپاریژی.

واته: دل به ر، له هه ر لایه که وه به ئاشکرا چاوبازی ده کا. "سالم" ی بی خه به ر! وریا به له م ناوه دا

تیر بارانه.

قهوسی نه برۆوو موژت تیر و کهمانه، به عومەر
نیگهت قهیدی دل و ئافهتی جانه، به عومەر (۱)
پهرتهوی عاریضی یار و دلّی صه دپارهیی من
قیصصهیی شهوقی مهه و چاکی کهتانه، به عومەر (۲)
تیربارانی نیگهت له دلّی عاشقی زار
تیژ و سووهان زهده، وهک نووکی سینانه، به عومەر (۳)

(*) نهم پارچه شیعه له (مان، ف، ق، کم، گم) دا ههیه. له (ف) دا به ناری "حهسرهتی" یهوه
نوسراوه و له (دیوانی کوردی، بهرگی یه کم، ل ۱۴۶) یشدا دراوه ته پال "کوردی"، له کاتیکدا به پیتی
نوسخه کهی (مان) راست ههی ساله.

کیتی عهرووز: ره مهلی ههشتی مهخبوونی مه جزوف.

(۱) قهوس: کهوان. نیگهه: ته ماشا کردن. جان: گیان. عومەر: حهزرتی عومهری کوری خه تهاب

(خ. پ)، دووهم جینشینی حهزرتی پتعه مهبر (د. خ).

واته: برۆی کهوانیت و برژانگی تیژت که له یه کهوه نزیکن، سویند بێ به عومەر، دهلتی تیر و

کهوان و دلّ ده پیکن. ته ماشا کردنیشت داوه و دلّی عاشق ده به سیتته وه و مایه ی نه گهتیی گیانه.

نه برۆوو موژت (ف): نه برۆت و موژت. دلّ و (ف): دلّه.

(۲) نهم به پته و به پیتی دواپی له (کم، گم) دا پاش و پیتن، له (ف) یشدا شه شهم به پته.

پهرتهو: رووناکی، ورشه. عاریض: روخسار. پاره: پارچه. مهه: مانگ.

واته: رووناکی روخساری یار و دلّی سه دپارچه ی من حیكایه تی شهوق و رووناکی مانگه

له گه لّ که تان: وهک که تان له بهر شهوقی مانگدا خۆی ناگری و له ت لهت ده پیت و داده پزی، دلّی

منیش له بهر رووناکی روخساری یاردا خۆی ناگری و پارچه پارچه ده پیت.

(۳) زار: نه خۆش و لاواز. سووهان: بره بند. سووهان زهده: به بره بند تیژ کراو. سینان: سه ری تیر.

واته: به عومەر قه سه م، نیگات که دلّی بیمارم تیر باران ده کا، برنده یه و وهک سه ری تیر به بره بند

تیژ کراوه.

تیربارانی (ف، ق): تیره بارانی.

تیغی ئەبرۆیی خەمت سوورەتی سەیفی عەلییە
 باعیشی زەمزمەوو شوۆری جیھانە، بە عومەر (٤)
 بە شەرارە ی غەمی تۆ نەخلی موراد سوتا
 باغی شادیم هەموو دەم فەصلی خەزانە، بە عومەر (٥)
 بە عەلی سویندت دەدەم، شیعە ی ئەگەر، پەحمت بئ
 خو ئەگەر سوننییی، ئە ی شوخی زەمانە! بە عومەر (٦)
 زۆر نییە "سالم" ی بئ چارە ئەگەر کۆهکەنە
 دلەبەری هەر وەکوو "شیرین" زوبانە، بە عومەر (٧)

(٤) سەیف: شمشیر. عەلی: حەزەرەتی عەلی کوری ئەبووتالیب (خ.ن)، زاوا و نامۆزای حەزەرەتی
 پتەمبەر (د.خ) و جیشینی چوارەمی. لەوانە یە مەبەست لە سەیفە کەیش (ذوالفقار) بئ.
 واتە: تیغی برۆت کەوانییە، وەك شمشیرە بەناووبانگە کە ی حەزەرەتی عەلی. دیارە شمشیرە کە ی عەلی
 هەمیشە لە رووی ناحەقدا لە کیلان دەرھاتوو و دوژمنکوژ بوو.

تیغی ئەبرۆیی خەمت (ف): تیری ئەبرۆی بەخەمت. سەیفی (ف): سەیفی. هەلە یە.
 (٥) ئەم بەیتە و بەیتی پاشەووی لە (کم، گم) دا پاش و پیشن، لە (ف) یشدا سێیم بەیتە.
 شەرارە: پریشکی ناگر. نەخلی موراد: دارخورمای هیوا و ناوات. فەصل: وەرز.
 واتە: داری ناوتم بە پریشک و گری ناگری خەفەت خواردن سوتا و لەبن هات. باخی خووشی و
 شادیشم هەموو کات خەزانەتی و رەنگزەرەدە.
 هەموو (کم، گم): هەمە.

(٦) واتە: ئەگەر شیعەیت بە عەلی سویندت دەدەم، ئەگەر سوننیشت بە عومەر، کە بەزەیت
 پتەمدا بیتەو!
 سویندت (ف): سوینت. دەدەم (کم): ئەدەم. خو ئەگەر (ف): وە ئەگەر.
 دەبوو (سویندت دەدەم)، لەبەر درێژی برگە کە، یا (سوینت دەدەم) یان (سویندت ئەدەم) بووایە،
 تا لەنگ نەبئ.

(٧) ئەم بەیتە لە (مان، ق) دا نییە.
 واتە: زۆر سەیر نییە و شتیکی ناساییە ئەگەر سالی بئ چارە وەك فەرھاد کێوھەلکەن بئ، چونکە
 دلەبەرە کە ی "شیرین" و زمانی شیرینە و دەھتیی ئەو ی بۆ بکا.

شایانی باسه، وهك وترا، ئەم بەیتە لە (مان)دا نییه، یانی لهوئ ناسناوی "سالم" نییه. بەلام وهك له (ف) و پەراویزی چاپەکەیی (کم)دا نووسراوه: ئەم پارچەشیعەرە بە ناوی "حەسەرەتی"یەوه له یهكدوو جێگەدا وا دی: ((حەسەرەتی ناوه ئەگەر کۆهکەنی بيمارم)). بەپێی بۆچوونی ئەوانە "حەسەرەتی" ناوی خاوەنی پارچەشیعەرەکەیه! نوسخەیی (ف)یش، یەکەم نیوهی بەیتەکەیی بە هەمان شیوهیە. ئیمە پیمان وایە رسته که ((حەسەرەتی ناوه)) نییه، بەلکۆو ((حەسەرەتی ناوی))یە، که زۆر له گەل شۆینە که ده گونجی.

هەرچۆن بێ، وا بەم جۆرە پینج نوسخەیمان دەست کەوت: یەکەم هێی نوسخەکانی (کم، گم، ه، که له دهقه کهدا دانراوه و ناسناوی سالی تیدایه، دووهم له بهر روشنایی پەراویزی چاپەکەیی (کم)دا که دەبیتە ((حەسەرەتی ناوی ئەگەر کۆهکەنی بيمارم))), بەلام نیوهی دووهم لەسەر ئەم بارە دەبێ بەم جۆرە بێ: ((دلبەرم هەر وه کور "شیرین" زوبانە به عومەر)), ئیتر ناوی سالمیش نامیێ.

به حه قیقهت، سه‌نه‌ما، دیده‌ته ئوستادی هونەر
بۆ نگینی جگەر ئەلماسه موژەت، وهختی نه‌ظەر (۱)
دل قه‌فای خوارد و شکا، کردیه نیشانه‌ی قیرقاج
گهردهشی تیری نیگه‌هت به قه‌فا میثلی قه‌جهر (۲)
مه‌نزلی عه‌قره‌بی زولفه، قه‌مه‌ری چیه‌ری تو
له‌م دهره بۆ منی غه‌مدیده ئەبه‌د نه‌حسه سه‌قه‌ر (۳)

(*) ئەم پارچه‌شیره له (مان، غ، ق، کم، گم) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: په‌مەلی هه‌شتی مه‌خوونی مه‌حزووف.

(۱) سه‌نه‌ما! بته‌که‌م! خۆشه‌ویسته‌که‌م! نگین: نقیم. نه‌ظەر: ته‌ماشاکردن.

واته: ئەی بته‌که‌م! له‌ راستیدا چاوه‌ جوانه‌ جادووه‌ کانت مامۆستای هونەر، موژەت که‌ وه‌ک
ئەلماسه‌ له‌ کاتی ته‌ماشاکردندا نگینی جگهرمه، واته‌ جگهرم ئەنگوستیلویه و موژەت ده‌بیته‌ نقیم،
به‌لام نقیمکی برنده. دیاره‌ ئەم بوون به‌ نقیمه‌ له‌ کاتیکدایه‌ که‌ یار چاو ده‌برینه‌ عاشق و دلێ ده‌بینکی.

سه‌نه‌ما دیده‌ته (مان): دیدیته، هه‌له‌ی نووسینه. (غ): سه‌فا. هه‌له‌یه. وهختی (کم، گم): گاهی.

(۲) قه‌فای خوارد: له‌ پشته‌وه‌ لێ درا. قیرقاج: خواروخێج.

واته: جم‌وجوول و چه‌رخاندنی تیری ته‌ماشاکردنت و چاوگیرانت به‌ تیری په‌ری له‌ پشته‌وه‌ دای
له‌ دل‌م و شکاندی و وه‌ک قاجاریک کردیه‌ نیشانه‌یه‌کی خواروخێج.

به‌ (کم، گم): له‌ قیرقاج (مان): قیرقاج. به‌ قه‌فا (ق): به‌ قه‌ضا.

(۳) عه‌قره‌ب: دوو‌پشک. قه‌مه‌ر: مانگ. چیه‌ره: روخسار. غه‌مدیده: خه‌فەت‌دیو. ئەبه‌د:

هه‌میشه. نه‌حس: شووم، مایه‌ی نه‌گه‌تی.

واته: مانگی روخساری تو جیتی دوو‌پشکی زولفته، دیاره‌ زولفی پێچ‌ولولوه‌ و چزووداره‌ وه‌ک
دوو‌پشک. سه‌فه‌رکردن له‌م دهر‌گایه‌دا، واته‌ ده‌وروپه‌ری یار، بۆ منی خه‌مبار نه‌گه‌تییه، چونکه‌ دلێ
سالم له‌ پێچی زولفی یاردا خۆی حه‌شار داوه، هه‌ر بجوولیته‌وه‌ به‌ چزووه‌که‌ی پێه‌وه‌ ده‌دا.

ته‌ناسوییکی زۆر جوان له‌ کۆکردنه‌وه‌ی (قه‌مه‌ر) له‌ گه‌ل (عه‌قره‌ب) - که‌ ناوی بورجیکی ناسمانه‌-
هه‌یه، قه‌مه‌ر ده‌بیته‌ شوینی عه‌قره‌ب! تو بلتی لایان و ابووبی نه‌گه‌ر مانگ له‌ بورجی عه‌قره‌بدا بێ،
سه‌فه‌رکردن مایه‌ی نه‌گه‌تییه.

كوورەيى شىيشەپەزە بۇ دلى سەختىم، عىشقت
لە تەفى جۆششى ئەم ئاگرەدا مۆمە، حەجەر! (۴)
وا موقىمى سەرى كۆتە وەكوو خاكى قەدەمت
"سالم"ى غەمزەدە مەحرۇومە لە ئىخوان و پودەر (۵)

(دەرە) لە (غ)دا كەوتووہ.

(۴) شىيشەپەز: شووشە كۆلتىن، شووشەدروستكەر. تەف: گەرمى. جۆشش: تىن وتاۋ. حەجەر: بەرد.
واتە: عىشقى تۆ بۇ دلى سەرسەخت و بور دەبارم كوورەي بەتىنى شىيشەپەزە، عىشقى تۆ
دەتوئىتتەوہ و دەيشىكاتە شووشەي ناسكى بەرگەنە گرتوو. بەلتى، گەرمى و جۆشى ئەم ئاگرى
بەتىنى عىشقە، بەرد وەك مۆم دەتوئىتتەوہ! كى بەرگەي گەرمى ئاگرى عىشق دەگرى؟!
شىيشەپەزە (غ): شىيشەي پىرە. (كەم، گەم): شىيشە پىرە. (ق): شىيشى پىرە.
(۵) موقىم: نىشتەجى. كۆ: دەور بەرى مال و مەنزلى يار. غەمزەدە: خەمبار. ئىخوان: براگەل.
پودەر: باوك.

واتە: سالى خەمبار ئەوئەتە لە خاكى بەردەر گاتدا وەك خاكى بەرى پىت نىشتەجىيە و بەجى ناهىلتىن،
چونكە لە كەس و كار و باوك و برا دا پراوہ.

- چاکیری خاصه ته دل، خوسره وی شیرین دهه نان
له صیفهت وه صف و پوخت، لهم پهه شاپووره مه گهر (۱)
جو رمی کونجوشکی نییه جان له پهه شاهی عیشق
دل له چنگ بازی غه مت، قالبی عوصفووره مه گهر (۲)
یه که تازه له فهلهک ماهیی دووهفته به من
دولبهری شه مسلیقا، لهم شه وه مه ستووره مه گهر (۳)
ئهوجی حوسنت له پوخ و زولف و جهین و ئه برؤ
له هموو میهر و هیلال، شهوی دهیچووره مه گهر (۴)

(*) ئهم پارچه شیره بهم شیویه ههر له (خم) دا ههیه. نازانری چهند بهیتی له سه ره تا وه که وتووه.
کیشی عهرووز: په مملی ههشتی مهخوونی مهحزروف.

(۱) چاکیر: نۆکهر. خاصه: تایهت. خوسرهو: خوسرهوی پهرویزی یه کیک له ناودارترین پادشایانی
ساسانییه. شیرین دهه ن: دهم شیرین. شاپوور: دلاوه ریکی ئیرانی رۆژگاری خوسرهوی پهرویز بووه.
واته: ئه ی خوسرهوی دهم شیرینه کان، دل نۆکهری تایهتی تویه. مه گهر وه سفی رووی تو لهم
رینه دا وهک شاپوور وایه.

(وه صف و)، راستره (وه صفی) بئ.

(۲) جورم: قهواره. کونجوشک: چۆله که. جان: گیان. پهه: ری.

واته: جهسته له رینی پادشای عیشقدا هینده ی چۆله که یه کی بچووک نابئ. مه گهر دل له چنگی
بازی خه می تو دا نه وه نده ی چۆله که یه!؟

(۳) یه که تاز: پيشهنگ. ماهی دووهفته: مانگی چوارده. شه مسلیقا: روو وهک خۆر.
مه ستوور: شار اوه.

واته: مانگی چوارده له گهر دووندا به ره و من له غاردا یه، به ناسمانه وه نامینته وه و بو من نابئ.
دل بهری روو وهک خۆر، مه گهر بۆچی لهم شه وه دا دیار نییه و شار درا وه ته وه!؟

(۴) ئهوج: بهر زترین ناست. حوسن: جوانی. روخ: روخسار. جهین: ناوچاوان، ته ویل. هیلال:
مانگی یه که شه وه. دهیچوور: ئهنگوسته چاو.

واته: مه گهر روخسار و زولف و ناوچاوان و برؤت بهرام بهر به خۆر و مانگی یه که شه وه و شهوی

بەرقە بۆ خەرمەنى عاشق، بە يەقین جەور و جەفات
 سەرۆى مېھرت لە دلا داروویى كافوورە مەگەر (۵)
 كە بە حال جیلوۈ ئەكات، شىۋەيى حەق، ئەيمەن نيم
 پەرتەوى نوورە وەيا شەعشەعەيى طوورە مەگەر (۶)
 سىنە وا بوو بە ھەدەف بۆ نىگەھى تىرى موژەت
 دللى "سالام" لە نىگەھ خانەيى زەمبورو مەگەر (۷)

دەيجوور ناوەستەنەوہ؟!

نيوہى دووہم لەنگە، بۆيە (ھيالل) رەنگە (ھياللى) بوويى.

(۵) بەرق: ھورەبرووسكە. بە يەقین: بىچەندوچۆن، بە بنەبرى. جەور: ستم. جەفا: نازار.

مېھر: خۆشەويستى. داروو: دەرمان. كافوور: ماددەيەكى گيايى بىرەنگ يا رەنگسى بۆنخۆشە.

واتە: راستىيەكەى، ستم و نازارت بۆ خەرمانى عاشق ھورەبرووسكەيە. سەروى خۆشەويستىت

لە دلدا وەك دەرمانى كافوور وايە، دل بەھيژ دەكا.

(۶) بەحال: بە ئاستەم. جیلوۈ ئەكات: دەر دەكەوئى. ئەيمەن: دلنيا. پەرتەو: پىرشنگ. نوور:

پووناكى. شەعشەعە: دەرەوشانەوہ.

واتە: كە شىۋەي راستى يار بەحال دەر دەكەوئى، دلنيا نيم دەرەوشانەوہى (توور) دەيسووتىتى، يا

تىشكى پووناكىەتى.

(ئەكات)، لە بنەرتدا (دەكا يان دەكات) بوو و گۆرراوہ.

(۷) ھەدەف: نيشان. نىگەھ: نىگا. زەمبورو: زەردەوالئە.

واتە: سنگم بوو بە نيشانى نىگەھى تىرى برژانگت. مەگەر دللى سالم لە بەرچاوتدا

شارەزەردەوالئەيە، وا ئاواى لى دەكەى.

- (رَبْنَا) ساکینی کۆتن، چ غلام و چ ئەمیر
وهکویهک ئەهلی نیازن، چ غەنایی و چ فقیر (۱)
به ئومیدی کەرەمت، شام و سه‌هر، سوجدەکونان
دەکن ئیظھاری رەزالت، چ گەداوو چ وەزیر (۲)
به نەظر رەحمەتی تۆوه له نەظر ئەهلی به‌صەر
جومله نەزدیکی نەجاتن، چ زەلیل و چ ئەسیر (۳)
شەرەفی خەلەتی خاصصت به قەدەر کوللی جیہان
چەسپە بۆ قامەتی ھەر کەس، چ طەویل و چ قەصیر (۴)

(*) ئەم پارچەشیعەرە موناچات‌بابەتە لە (مان، ف، ج، ق، ر، کم، گم) دا ھەیە.

کیشی ەرووز: رەمەلی ھەشتی مەخپوونی مەقسوور.

(۱) رَبْنَا: پەرورەدگاری ئیمە! کۆ: بەردەرگا و دەرووبەر. نیاز: موحتاجی، پێیستی.

واتە: خودایە! چ خزمەتکار و چ ئەمیر و فەرماندار لە بەردەرگاتدا دانیشتون. چ دەولەتمەند و

چ ھەزار، وەك یەك چاولەقایی تۆن.

ساکینی کۆتن (کم، گم): دل کون کون سا.

(۲) شام: ئیوارە. سوجدەکونان: بە کورنووشردن.

واتە: چ گەدا و چ وەزیر، بە ھیوای بەخشی تۆ کورنووشر دەبن و کەمینەیی خۆیان لە

بەردەرگاتدا دەردەخەن.

سوجدەکونان (ف، ج، ر، کم): گریه‌کونان. (گم): گریه‌کەنان. رەزالت (ف، ج، کم،

گم): حەقارەت.

(۳) ئەهلی به‌صەر: خاوەن‌چاو، مەبەستی دل‌وریایانە.

واتە: ئەوانەیی کە دل‌وریان، چ پەککەوتوو و چ دیل، لە بەرچاوی بەزەیی و میهرەبانی تۆدا

نزیکن لە رزگاربوون و ھیچیش مەحالی نییە.

نەزدیکی (ج): نەزدیکە. نەجاتن (ر): نەجتن. ھەلەیی نووسینە. (زەلیل) لە (مان) دا دەبوو (زەلیل) بووایە.

(۴) واتە: شەرەفی خەلاتی تاییەت بەقەدەر ھەموو دنیاوە و چەسپە و پر بە بالایی ھەموو کەسیکە،

چ کورت و چ درێژ. یانی خەلاتت بۆ ھەموو کەس ھەیە.

زۆر بە كەم گاهى كەرەم قابىلە بۇ قودرەتى تۆ
 جورمى صفرى ئەھدەدېكە، چ قەلىل و چ كەئىر (۵)
 سەطى دۇنيا وەكو گەھوارەيە بۇ طىفلى بەشەر
 شىرخوارى كەرەمى تۆن، چ صەغىر و چ كەبىر (۶)
 فىكىرى خاسى نودەما و قودرەتى تۆ ضىددى يەكن
 لەم رەھە مەھوى كەمالن، چ مودىر و چ موشىر (۷)
 طالىبت گەينە مەقامى بە صەفای ھىممەت و حال
 چ تەفاوت نىيە بۇيان، چ پەلاس و چ حەرىر (۸)

شەرەفى (كەم، گەم): شەرەف و. چەسپە (ف، كەم): چىيە. ھەلەى چاپە.
 (۵) ئەم بەيتە لە (ف) دا پىنجەم و لە (ج) دا شەشەمە و لە (ق) يشدا نىيە.
 گاه: كات. كەرەم: بەخشندەيى. جورم: قەبارە. ئەھدە: يەك.
 واتە: دەسلەتتى ئەھوت ھەيە زۆر بەدى بە يەكك بەرامبەر بە چاكەيەكى كەمى ئەم. وەك ئەھوى چۆن
 سفەرەكانى بەردەم ژمارەيەك زۆر بن يا كەم، لە ناستى بەخشندەيى تۆدا ھىچ نىن و قەبارەيەك نانوتىن.
 بە كەم (كەم): بىكەم. گاهى (ج، ر): وەختى. قودرەتى (ف، ج، ر): رەھەتى. جورمى صفرى
 ئەھدەدېكە (كەم): جورمى صفرا بە ضدىكە.
 (۶) ئەم بەيتە لە (ف) دا چوارەمە.
 گەھوارە: بىشكە.
 واتە: تەختى پرووى زەوى بىشكەيە و بىيادەم ھەموو ساوان، چ گەورە و چ بچووك ھەموو
 شىرەخۆرى بەخشندەيى تۆن.
 شىر (كەم، گەم): شىرە.
 (۷) رەھ: رىگا.
 واتە: بىرى تايەتتى ھاونشيانى گەورەبىياو و دەسلەتتى تۆ دژى يەكن، ئەوان بىھىز و تىنوتوانى تۆ
 بىسنوور. لەم رىئەدا، چ فەرماندار و چ پراوئىكار لە تەواوى و گەورەيى تۆدا نانوتىن.
 خاسى نودەما (كەم) قاضى و نودەما. (ق): خاس و بەدى يا. (گەم): خاس و نودەما. ضىددى
 يەكن (ف، ج، ر، كەم، گەم): لىك دوورن. چ مودىر و چ موشىر (كەم، گەم): چ موشىر و چ مودىر.
 (۸) ئەم بەيتە لە (ف، ج، ر، كەم، گەم) دا نىيە.
 واتە: ئەوانەى وا بە دواى رەزامەندى تۆدا دەگەرىن، لە دل پرووناكى و ھىممەت بەرزىدا گەپشتوونەتە

شاهیدی خالیقه ته‌صویری خه‌لایق، ناری
 ظاهره قودره‌تی صنوخت، چ له بورنا چ له پیر (۹)
 حورمه‌تیکن له کەفی به‌خششی تو، گه‌وه‌ر و خاک
 زیوه‌ریکن له وجودا، چ قوماش و چ حه‌سیر (۱۰)

پایه‌یه‌کی وه‌ها که چ به‌رگی په‌لاسی زبر و چ پۆشاکێ ئاوریشمینی نهرم و جوان، هیچ فەرقیان نیه لایان.

طالیبت (ق): طالیبی. هیممەت و حال (ق): میحنه‌تی دل.

(۹) نهم به‌یتە له (ر) دا هه‌شته‌مه.

ناری: به‌لێ. بورنا: گه‌نج.

واته: وینه‌کێشانی نهم هه‌مووه دروستکراوانه، نهم هه‌موو نهرز و ئاسمان و مانگ و نه‌ستیرانه، شایه‌تی بوونی خودا و توانایی نه‌ون. به‌لێ، توانایی خودا، چ له گه‌نجی و هیز و پاراویدا و چ له پیری و په‌که‌وتووویی و داماویدا، به‌روونی ده‌رده‌که‌وی.

شاهیدی خالیقه (کم): شاه خالته. ناری (ر): نارای. هه‌له‌یه. صنوخت (کم): حه‌قت.

(۱۰) واته: چ گه‌وه‌ر و چ خاک شتیکی به‌حورمه‌ت و به‌قه‌درن له ده‌ستی به‌خشنده‌یی تو، چ

قوماش و چ حه‌سیر جوانن له جیهاندا.

شایانی باسه، به‌پێ نهم نوسخانه ناساوی سالم نیه.

حورمه‌تیکن (ف، ر): حه‌ره‌میکن. گه‌وه‌ر و خاک (ف، ج، ر): هه‌ر وه‌کو خاک. (حەسیر له مان) دا

به (حەسیر) نووسراوه. وجودا (ف، ج، ر): جه‌وادت. چ قوماش (ف، ر): چ حه‌ریر.

(کم، گم) له‌باتی نهم به‌یتە، نهم به‌یتە‌ی خواره‌وه‌یان تێدا‌یه:

((دلی "سالم" له کەفی به‌خششی تو هه‌روه‌کوو خاک

زیوه‌ریکن له جه‌وادت، چ حه‌ریر و چ حه‌سیر))

هه لپڙا خوین به جگه رما ده می غه مزه ت له ضه میر
هاته جونبوش که به ناهم له دهروونا، په پری تیر (۱)
بو رفووکردنی چاکی ده می شه مشیری برو
موژه تهردهسته له دلما، وهکوو سووزن له هه ریر (۲)
هه مه جا خوارکشان تا به له بی چاهی زه نه خ
کافری دل سیه هی دیده دهبا دل به نه سیر (۳)

(*) نهم پارچه شیعه له (مان، حا، عا، غ، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ره مەلی هه شتی مه خوونی مه قسوور.

(۱) ضه میر: دل.

نه گهر به یته که بکهینه په خشان، بهم جزه ری لی دیت: ده می غه مزه ت که به ناهم په پری تیر له
دهروونا هاته جونبوش، هه لپڙا خوین له ضه میر به جگه رما.

پوخته ی واتای به یته که: که غه مزه و نازی چاوت کهوته کار و په پری تیری برژانگت دل می سمی و
ناهم بهرز بووه وه، په پری تیر به موی ناهه که موه هاته جونبوش و له دلوه خوین به جگه رما هه لپڙا.
له ضه میر (عا، غ): به ظه میر. هه له یه. له دهروونا (کم، گم): له دهرووندا. جی باسه، سالم -
به بی هه موو نوسخه کان - به ده گمن (دا) ی به کاره یناوه.

(۲) ره فووکردن: چینه وه ی پارچه ی دراو، (ره ووافی) ی نهم ر. چاک: پارچه پارچه. موژه:
برژانگ. تهردهسته: گورج دهست دوهو شتی و ده که وینه کار، دهسته لین.

واته: برژانگ ناماده یه وه کارکردنی سووزنی زل له ناوریشمی ناسکدا، بو چینه وه و
چاک کردنه وه ی نهو دلای که ده می شمیری برژت له تله تی کردوه. چون چینه وه و
چاک کردنه وه یه که؟! چاک کردنه وه یه که!؟

دلما (عا): ما. هه له یه.

(۳) هه مه جا: هه موو جیه که. خوارکشان: به ره و خوار کیشان. لهب: لیوار. چاه: چال. زه نه خ:

چهنه گه. دل سیه: دل ره ش. نه سیر: دیل.

نه لبت مبهستی نه وه یه: له هه موو لایه که وه پراکشانی دل بوو به ره و خوار، تا گه یشته لیواری
چالی چهنه گه. چاوی یار که کافره و دل ره شه، دل به دیلی دهبا، تا له و چاله دا دهست به سیری بکا و
به یلته وه. جوانه دیده گلینه که ی ره شه که دلته تی.

تا تهره دودومه له سهر سه فحهیی دونیا له غه مت
 بهس که شاکهش له گوزه رمایه وه کوو کلکی ده بیر (۴)
 بو سروشتی به دهنه، رۆژی نه زهل صانیعی گول
 صافییی مرواری و ماهی به یه کا کرده خه میر (۵)
 به نیگاری عه جه می شیوهیی تو ناییته سه بط،
 تازه نامووخته که می مه شقی ده گاته خه طی میر؟ (۶)
 زیړه، سه رمایه به بو "سالم" و (کرمان) ی ده با
 شیعی کوردی که بدا جیلوه له لای شیخی که بیر (۷)

هه مه جا خوار کشان. (عا): به هه مه جا خوار کشا. سیه هی (عا): سهیل.
 (۴) تهره دودو: هات وچو. که شمه کهش: کیشمه کیش، دهرده سه ری. گوزه ر: رینگه ی پندا
 تپه رین، مه بهستی تیکرای رینگه به. ده بیر: قه لیم.
 واته: له رووی دنیا دا، دوو دل و پارام له خه م و په ژاره ی یار. وه ک کلکی قه لیم که به چه ندین باردا
 هه لده سوور پتیری و هه می شه له جم و جوو لدا به، دهرده سه ری زۆر له رینگه مایه.
 بهس (مان): به سا، له ننگه! له گوزه رمایه وه کوو (کم، گم): له که دهر مایه وه وه ک.
 (۵) سروشت: مه بهستی خو لقان دن و دروست کردنه. صانیعی گول: مه بهستی خودای کرد گاره.
 ماه: مانگ. خه میر: هه ویر.
 واته: خودای کرد گار، له کاتیکی زووی رۆز گاره وه مرواری ور شه دار و مانگی تریفه داری بو
 دروست کردنی تو ی وه ک گول جوان کرده هه ویر، تو له و دووانه دروست کرای!
 رۆژی (عا): رۆزی. صانیعی (کم): صانیعی. گول (غ، کم): کولل. مرواری و (عا):
 مرواری. خه میر (غ): عه جین.
 (۶) تازه نامووخته: تازه فیر بوو. میر: نه لیه ت مه بهستی میرزایه، که ده بی خه تی خو ش بی، یا هه ر
 نه میره که نه وسا خو یندن و نووسین هه ر بو نه وان ناسان بووه!
 واته: نیگار کیشی عه جه می ناتوانی شیوه ی تو به ته وای بکیشی. به لئی، خه ت و مه شقی که سینی
 تازه فیری نووسین بوو، ناگاته خه تی میرزا، یا خه تی نه میر.
 سه بط (عا): ظه بط. هه لیه به. میر (کم، گم): نه میر.
 ناییته) له بهر کورتی بر گه که به (نایه ته) ده خو ینر یته وه.
 (۷) کرمان: شاریکی باشووری رۆژه لاتی ئیرانه و ئیستا ناوه ندی نوستانیکه به هه مان ناوه وه.

واته: شیعری "کوردی" که لای شیخی گهوره جوان بی و جوان بنوئتی، نالتوونه و سهرمایهیه بو
سالم و بو ناوچهی (کرمان)ی دهبا، یا بو سالم و "کرمانی" ناوئکی دهبا. بهو پییه، نه گهر واین: سالم سالمه،
نه ی کرمانی کییه؟ "کوردی" و شیخی که بیر کین؟ تو بلتی شیعه که هیی مستهفا به گی "کوردی" بی،
نیمه به شیعری "کوردی"ی نازانین. شایانی باسه، (گم) وشهی (کرمان)ی لهناو که وانهدا داناوه، یانی
شاری (کرمان)!

"سالم" و (عا): سالم.

زههره خهشمی تو، نه زانی نۆشه، گهر زهوقی ضه میر
نه سرهوی شهو تا سهحر، یا ره ب، له نیشی نیشی تیر (۱)
سالیکی جادهی حه قیقی، گهر جه وانمردی ده کا،
با بخوینی دهرسی عیشتت ئیبتیدا تا بی به پیر (۲)

(۱) ئەم پارچه شیعره له (مان، حا، ق، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ره مهلی ههشتی مهقسوور.

(۲) نۆش: ههنگوین، ناوی زینده گانی. نه سرهوی: نهحه سیته وه.

ئەم بهیته نهختی ئالۆزه: ((زههره خهشمی تو .. تاد))، که له دهقه که دا دهیین، له (مان) دا نووسراوه
((زههره چهشمی تو .. تاد)). نووسره وهی دیوانه که به زوهری نهستییهی تی گهیشتروه که پنی
دهشو بهیتری. (گم) نیوه بهیته که ی بلم جزره نووسیه ته وه: ((زههره گهر خهشت نه زانی نۆشه گهر شهوقی
ضه میر)) که (شهوقی) به که ی به یه کجاری تیکی دا وه. (گهره) کانیش یه کیکیان بی مه عا ده میته وه. به لام
(کم) نووسیه ((زههره گهر خهشمی تو نه زانی نۆشه گهر شهوقی ضه میر)) که جگه له سرخه کانی سه ر
نوسخه ی (گم)، نیوه بهیته کی درێژ و لهنگی ئی دهرده چی! (ق) نووسیه ((زههری خهشمی تو)).

له بهر رووناکی وشه ی (خهشم) ی نوسخه کانی (کم، گم) دا وای بو چووین که "چهشمی" ی نوسخه کانی
(مان، حا، ق) به ته وای ههلهیه، سا یا زههره خهشمی... وهک نووسراوه، یا زههری خهشمی.. تاد. که
ده برینی وهها له کورده واریدا ههیه: وهک شه کره سیو، نوقله ده م .. تاد. واته زههری رق وهک واتای زههری
خهشمی. بلم جزره واتای بهیته که وهها ده بی: رقی تو که زههری کوشندهیه، نه گهر زهوقی دلئی عاشق به
ههنگوینی نه زانی، یا به ناوی زینده گانی نه زانی، خودایه شهو تا بهیان له نازاری جزووی تیر نه سرهوی و
خهوی ئی نه کهوی. یاخۆ: راسته رقی یار زههره و تاله، سه رباری نه وه نه گهر زهوقی دلئی عاشق .. تاد.

زههره خهشمی (ق): زههری چهشمی. ضه میر (ق): خه میر. ئیشی نیشی (ق): ئیش و نیشی.

(۳) ئەم بهیته له (ق) دا سییه مه، چونکه بهیتی یازده مییه پارچه شیعره ی (۲۹) ی به ههله کردوه

به دوو مه بهیتی ئەم پارچهیه.

سالیك: رێهوی ری گرتوو، زاراوهی صوفیانه. پیر: مه بهستی شیخی ته ریه ته.

واته: ئەوی موریده و ری گرتوی جادهی راستیه، نه گهر جوامیری ده کا، با له پێشدا دهرسی

عیشتی تو بخوینی، تا بگاته پایهی پیری ته ریه ته!

شیره‌یی بوستانی حوسنت قووتی طیفلی مهردومه
 شیریی بوستانی نه‌بی ناژی، یه‌قین، طیفلی صه‌غیر (۴)
 نارہ‌سیده کووده‌کیکه موسته‌عیددی کوشتنم
 بوئی خوینم دئی له غه‌مزهی، دئی له لیوی بوئی شیر (۵)
 وهك له تاریکی شه‌وا، ناگه‌ه، چراغی بیته دهر
 په‌رده‌یی زولفی كه لادا، كه‌وته دهر به‌دری مونیر (۶)
 تا له کوفری زولفی یارا دل گرفتاری نه‌دی
 نه‌مه‌زانی، «پیش ازاین»، به‌م شهرحه نه‌حوالی نه‌سیر (۷)

جاده‌ی (ق): راهی. با بخوینئ (کم، گم): تا نه‌خوینئ. تا بی (کم، گم) نابئ.
 (۴) بوستان: مەمەك. قووت: بژیو، نه‌وه‌ی گیانله‌به‌ری بی بژی. مه‌ردوم: خەلك، یا گلینه‌ی چاره.
 واته: شیرهی مه‌مکۆله‌ی جوانیت هۆی ژبانی مندالی خەلكه، یا هۆی مانی گلینه‌ی چاره. دیاره
 ساوای بچووك شیریی مه‌مکی نه‌بی، ناژی.
 شیرهی بوستانی (ق): شیرهی بوستانی.
 (۵) ئەم به‌یته له (ح) دا پئنجەمه و له (کم، گم) یشدا نیه.
 نارہ‌سیده: بی‌نه‌گه‌یشتوو، کال، ساوا. کووده‌ك: مندال. موسته‌عید: ناماده و ساز.
 واته: مندالیکی ساوای بی‌نه‌گه‌یشتوو ناماده‌یه بۆ کوشتم و قولتی لی هه‌لمالیوه، بۆنی خویتی من
 له نازی چاوی دئی، که‌چی بۆنی شیر له لیوانی دئی، یانی نه‌وه‌نده منداله.
 کووده‌کیکه (ق): کووده‌کیکم.
 (۶) ئەم به‌یته له (ح) دا چواره‌مه.
 ناگه‌ه: له‌پیر. چراغی: چرایئ. به‌دری مونیر: مانگی چواره‌دی تریفه‌دار.
 واته: وهك چۆن له تاریکی شه‌ودا له‌پیر چرایه‌ك بیته دهر و دنیا رووناك بکاته‌وه، که پئچی
 زولفی لادا، مانگی چواره‌دی روومه‌تی تریفه‌داری دهر‌که‌وت و دنیای روون کرده‌وه.
 تاریکی شه‌وا (ق): تارکه‌شه‌وانا. ناگه‌ه چراغی (ق): گا چرا گهر. بیته دهر (کم): دهر‌که‌وی.
 (۷) تار: تاریک. پیش ازاین: فارسیه، پیش ئەمه. به‌م شهرحه: به‌م درێژیه.
 واته: تا دل دیلی له کوفرستانی زولفی تاریکی یاردا نه‌دی، وه‌زعی دیلم به‌م درێژیه
 نه‌مه‌زانی چۆنه‌؟

كەي بە دامانت دەگا سا، دەستی ئەو، گاهی نیاز
تۆ شههی حوسن و جەلال و "سالم" ی میسکین فقیر (۸)

گرفتاری (کم): گرفتاریم. ((پیش ازاین)) لەبەر کیشی بەیتە که بە (پیشهزین) دەخوێنرێتەو. یارا
دل گرفتاری (کم): یار ئەووەڵ گرفتاریم، هەلەئە نووسینه.
(۸) ئەو: واتە سالم. گاهی نیاز: کاتی پارانهوه.
واتە: کەي دەستی سالم لە کاتی سکالا و پارانهوه دا بە دامینت دەگا؟ تۆ پادشای جوانی و
گهورهیی و شکزداری و سالمیش گەدا و ههژاره.
گاهی (کم، کم): وهختی. جەلال و (حا، ق، کم، کم): جەلالی.

- دهكا يادت به په نهان بؤ دلم هه ردهم، جه فا ظاهير
له هه ر گامئ به سه يلى ميخه نت بؤ من قهضا ظاهير (۲)
له بهر يادى فيراقت هه لگرا نه مشه و چراى عومرم
نييه پابه ندهگى تا صوبخ دهم وه صفى فه نا ظاهير (۳)
مه پؤشه په نجه يى نازك، نيگارت با نومايان بئ
له نه شكى نالئ گريه ي چاوى من، رهنگى حه نا ظاهير (۴)
نييه بؤ شاهيدى مه ي كهس، قهرارى په رده يى عيصمه ت
له چاوى مه ستى نازت چؤنه وا شيوه ي حه يا ظاهير؟! (۵)

(۱) نهم پارچه شيعره له (كم، نم، پ، گم) دا هه يه.

كيشى هه ر روز: هه زه جى هه شتى ته واو.

(۲) گام: هه نگاو. سه يل: لافاو. قهضا: مه به ست به لايه.

واته: يادى تو به نه نئى هه موو جارئك نازارى دلم دهر ده خا. ياده كه نه يئيه و جه فاكه ناشكرا!

له هه ر هه نگاو نكه وه به هؤى لافاوى مه ينه ته وه، به لام بؤچى په يدا ده يئ:

ده كا (كم): نه كا. به په نهان (نم): له په نهان.

(۳) نهم به يته هه ر له (نم، پ) دا هه يه.

واته: نه مشه و يادى دوورى يارم كرده وه و ناگرى چراى ته منم به شيوه يك هه لگرا و بهرز بووه وه

تا به ره به يان وا مايه وه، ئير له ناو چوونم دهر كه وتوه و مسؤگه ره.

عومرم (پ): غه ماز. وه صفى (پ): وه ضعى.

(۴) نازك نيگار: جوان نه خشيتراو. نومايان: دهر كه وتوو و ناشكرا. حه نا: خه نه.

واته: په نجه يى جوان ره ننگراوت دامه پؤشه، با دهر كه وئ، چونكه له فرميسكى خويئى نالئ

منه وه رهنگى خه نه به ده ست و په نجه ته وه دهر ده كه وئ. رهنگى په نجه ت خويئى چاومه، مه يشاره وه، با

خه لك به سه مت بزائن.

نازك نيگار (نم): نازت نيگارا.

(۵) ((قهرارى په رده يى عيصمه ت))، رهنگه (قهرارى په رده يه عيصمه ت) بئ، جا واتاى به يته كه بهم

جوړه ده يئ: هيج كهس نييه شا يه تى بدا كه تو مه يت خوار دووه ته وه و سه ر خوشى. له بهر نه وه بريارى

پشت په رده يى دادگا نه وه يه كه تو بئ گونا هى، ئير بؤچى شه رم له چاوى مه ستى غه مزه و نازتدا

- سهروکارئیکی پهیدا کرد دهماغم لهخلهخه‌ی ناوی
 له نه‌فحه‌ی چینیی نافه‌ی زولفی تو، موشکی خه‌تا ظاهر (٦)
 له فیکری صهنه‌تی پووت کارخانه‌ی حه‌ق هووه‌یدایه
 له سپرپی نوقطه‌یی خالی له‌بت فه‌ردیی خودا ظاهر! (٧)
 نه‌ماوه قودره‌تی چاوم به خواهی‌ش سه‌یری چاوت کا،
 له ئیمای تورکی دیده‌ت بو دلم تیری قه‌ضا ظاهر (٨)
 خه‌یالی دل چلون قه‌صدی له‌بی له‌علت ده‌کا، ئیتر
 که‌ناری گه‌نجی روخسارت له هه‌ر سه‌ودا ده‌کا ظاهر (٩)

ناشکرایه، پیوستت به شهرم نییه.

مه‌ی که‌س (پ): مه‌یکه‌ش. دروسته‌ه. به‌و پییه‌ یانی: برپاری پشت‌به‌رده‌ی بی‌گونا‌هی نییه بو
 شایه‌تی مه‌بخوره‌وه. مه‌ستی نازت چونه‌ وا (پ): باده‌نوش‌ت هه‌ر نه‌ظهر. حه‌یا (کم): حه‌نا.

(٦) نهم به‌یته هه‌ر له (م، پ) دا هه‌یه.

له‌خله‌خه: تیکه‌له‌یه‌ک له شتی بوخوشی وه‌ک میسک و عه‌نه‌ر و کافور.
 واته: ده‌ماخم سه‌روساخ‌تئیکی له‌گه‌ل تیکه‌له‌ی بوخوشی ناوی یار، یان ناو خو‌ی، په‌یدا کرد.
 بو‌نی میسکی نه‌گره‌جه‌ی یار، بو‌نی میسکی ولاتی خه‌تای هه‌تایه‌ نار.
 نه‌فحه) له هه‌موو نوسخه‌کاندا به هه‌له به (نه‌فحه) نووسراوه.

(٧) واته: روخسارت نه‌وه‌نده جوانه ده‌سه‌لاتی زوری خودا له بیری چۆنه‌تی دروست کردنی‌دا
 ناشکرایه. یانی: نیشانه‌یه‌که له نیشانه‌کانی توانایی خودای کردگار. هه‌روه‌ها له نه‌یینی نوخته‌ی
 خالی لیوتدا که وه‌ک خونچه ده‌ینوو‌قینی و دیار نیه، تاقانه‌یی خودا ده‌رده‌که‌وئ. ئیتر که نهم ناوا و
 نادیار و ته‌نها و بی‌وینه‌ بی، ده‌بیته به‌لگه‌ی نه‌وه که خودا یه‌که و که‌سه‌نه‌دیوه.
 خودا (م): خوا.

(٨) نهم به‌یته و به‌یتی پاشه‌وه‌ی هه‌ر له (م، پ) دا هه‌ن.

واته: چاوم هه‌تری بیینی نه‌ماوه تا بیه‌وی بروانته‌ چاوت. هه‌موو نیگایه‌کی چاوی دل‌قهرت
 کارئیکی کردووه تیری به‌لا په‌یدا بی و به‌ر دلم بکه‌وئ.

(٩) واته: دل چۆن ده‌که‌وینه‌ خه‌یالی توخن‌که‌وتنی لیوی سوورت، وا ده‌رکه‌وتوو ه‌مامه‌له و
 سات‌وسه‌ودایه‌کی زۆر له ده‌وروبه‌ری گه‌نجینه‌ی روخسارتدا ده‌کرئ.

هه‌ر سه‌ودا ده‌کا (پ): هه‌ر سوو نه‌ژده‌ها. دروسته‌ه.

تەماشای کەن بە ھارستانی پووی دلبەر خەزان دینۆ
لە چیهەری "سالم" ی بێ چارە، ڕەنگی کەھروبا ھایر (۱۰)

(۱۰) واتە: وەرن سەیری ئەم ناکۆکییە بکەن، کە چۆن بە ھارستانی پووی دلبەر دەیتە ھۆی
خەزانی ڕەنگزەردیی من. کاتی دلخۆشی یار، ڕەنگی زەردی کارەبا لە ڕوخساری سالمی بێ چارەدا
دیار و ئاشکرایە.
کەھروبا (کم، گم): کارەبا.

ٺه گهر شهو پڙشنايي بي، له بهر نووري قه مهر ظاهر
ده كا پيشانييي يارم له دهيجورا سه هر ظاهر (۱)
به سه هلي تي مه گن ياران! غوباري مه قده مي دل بهر
به ماده زادي نه عما، گهر بكا نووري به صهر ظاهر (۲)
نيشانه ي كه وثر و خولده، زه ماني وه صلي دل دارم
له نه وضاعي فیرا قا، هر مه كان، شيوه ي سه هر ظاهر (۳)
بلين په حمي به دل كا، مونقه طبع بي عيشوه يي چاوي
له په يكاني نيگام ي، هر طره ف، ريگه ي گوزهر ظاهر (۴)

(*) ٺم پارچه شيره له (مان، ق، نم، پ) دا هديه.

كيشي عهرووز: هزه جي هه شتي ته واو.

(۱) قه مهر: مانگ. پشاني: ناوچاوان، ته ويل. دهيجور: شهوي تاريك.

واته: نه گهر شهو پڙشايي له بهر تر يفه ي مانگدا ده بكه وي، شتيكي سه ير نيه. رو خساري

دروه شاهوي ياري نازدارم له شهوه زهنگدا شهبه ق دهرده خا!

(۲) دوو وشه ي (مه گن) و (بگا) له م به يته دا دوو بار هه لده گرن، هر بار نيكيان و اتا يه كي تايه تي

هديه: نه گهر (مه گن) و (بگا) بن، واته: تو زي به ري بي يار كه ته شريف دي تي، به شتيكي ناسان و

هه رزاني مه زانن، نه گهر بگاته كو يري زگماك، رووناك ي به چاوي ده به خشي و ده يكا ته وه. به لام

نه گهر (بگن) و (بكا) بن، واته: نه گهر تو زي ته شريف هيني يار رووناك يي چاو له كو يري زگماكدا

دهر بخا، به شتيكي ناساني تي بگن. ٺمه نيشي ٺه وه!

ياران (ق): يارا. بكا (نم): بگا.

(۳) واته: نيشانه ي سه رده مي به يار گه يشتن و نزيكي لي وه، ناوي كه وثر و به هه شتي بهرينه. له

بارود زخي جيا بو نه وه يشدا، شيوه ي دوزه خ له هه مو لاره دياره و جيهان تلخ و تاره.

(ضاي) (نه وضاعي) له (پ) دا كه وتوه.

(۴) واته: به يار بلين با به زي به دلندا بيته وه و كو تاي به عيشوه يي چاوي سيحربازي به يتي.

دل له په يكاني نيگاي ٺه وه له هه مو لايه كه وه كون و ديو او دهر بو وه، بو وه ته ري هات و چو.

- موهه ييايه مهكانى نهونيهالى قامهتى سهروى
- له ديدى ئىنتىظارى، پوژ و شهو عهينى ئەمەر ظاهير (۵)
- دهلّين: حاشا له سۆزى دلّ دهكەى، ئەى زاھيدى كەودەن!!
- شيكاف كەم پەردەيى سينەم، بېئى شەمعى فەنەر ظاهير (۶)
- نيگامى ئىسمى خۆى هەلکەند بە چالاكى لەناو دلّما
- له ئەلماسى موژەى بۆ نىكتە كاوشى هونەر ظاهير (۷)
- ئىحاطەى سهروى داوہ ئەژدەها، ياران تەماشا كەن
- بە حەلقەى خۆى دروستى كرد، له قامەتيا كەمەر ظاهير (۸)

(۵) ئەم بەيتە ھەر لە (نم) دا ھەيە.

واتە: سەرەنجام جي ورتى نەمامى تازەى بالآى وەك سەروى يار، بە پوژ و شەو لە بەرچاوى چاوەروانيدا بەرھەمى دەرکەوت.

ئىنتىظارى (پ): ئىنتىظامى. دروستە.

(۶) ئەم بەيتە لە (نم) دا حەوتەم بەيتە، لە (ق) ياشدا نىيە.

كەودەن: دەبەنگ و نازيرەك. شيكاف كەم: بکەمەوہ، دايدەرم. شەمعى فەنەر: مۆمىك كە دەورى گىرايى و بانەيكوژئىتەوہ.

واتە: ئەى بە ديمەن تەركى دنياكردوى زەين كوئير! دەلّين لە سۆزى دلّ بىزارى و بە شتىكى گرانى دەزانى! پەردەى سينەم بۆ بکەمەوہ كە شەمعى فەنەر، دلّى ھەميشە داگىرساوى ھەميشە سووتام، دەرېكەوى؟

دەكەى (نم): دەگەى. ھەلەيە. شيكاف كەم پەردەيى سينەم، بېئى شەمعى (پ): وەرە تا سنگى خۆم شەق كەم لەوا نوورى.

(۷) ئەم بەيتە لە (ق) دا نىيە.

كاوش: ھەلکۆلین.

واتە: يار، وەك مۆرھەلکەن، بە ئەلماسى برژانگى زۆر بە دەست و بردى ناوى خۆى لەناو دلّمدا ھەلکەند. ئەم ھەلکۆلینەى يار وەك کارىگە دانسقە، ھونەر نیشان دەدا.

بۆ نىكتە كاوشى (نم): بۆ نىكتەيى كاوش.

(۸) ئەم بەيتە ھەر لە (نم) دا ھەيە.

واتە: ياران، بىروان پىچ و لوولى پرچى يار وەك چۆن مار دەورى دارى سەروى داوہ، ئاوا ھاتووتە

له بهر تیری نیگهه "سالم!" چلۆن ماوه دلێ زارت؟!
دهکا ئیمایی دل بهر خوین له ناو قهلبی چه جهر ظاهر (۹)

خوار و وهك پشتین له كه مهربی نالاوه.

(۹) ئیما: ئیما، ئیشارهت به چاو.

واته: سالم! چۆن ئهم هه موو ماوه یه خۆت له بهر تیری نیگای یاردا گرتوووه؟ چۆن دلێ کز و

نه خۆشت ماوه؟ خۆ غه مزه ی دل بهر خوین له دلێ بهرد ده رده هیتی!

نیگهه (ق): موزه ی. ئیمایی (نم): ئیمانی. هه له یه.

(فرد در وصف امین افندی)

به دو چاو دیومه، یه‌کئی دیتنه نه‌ظهر عه‌یبی چه‌هار:
گونبه‌دی‌لووت و موجه‌ده‌رپوخ و ریش‌بوژ و حیمار (۱)

(*) ئەم تاکه به‌یتنه هەر له (مان)دا هه‌یه. ئەمیش هەر له بابەتی داشۆرینه، ناسناری سالی تیدا
نییه. تاکه به‌یتیکه له وه‌سف و پیداهه‌لدانی ئەمین نه‌فه‌ندی‌دا.

کیشی عه‌رووز: ره‌مه‌لی هه‌شتی مه‌خبوونی مه‌قسوور.

(۱) چه‌هار: چوار. گونبه‌دی‌لووت: لووت وه‌ک گومه‌زی ناوه‌راست به‌رز و ناقولا. موجه‌ده‌ر:

ئاو‌لاوی. روخ: روومه‌ت. حیمار: که‌ر.

واته: به‌ دوو چاو سه‌یری ده‌که‌م، به‌ وردی تی‌ ده‌رواتم، ئەوه‌ی له‌ به‌رچاومه‌ یه‌ک زه‌لامه، چوار عه‌یبی

هه‌یه: لووت وه‌ک گومه‌زی، ده‌م‌و‌چاو ئاو‌لاوی و رووش وه‌ک دیوی ناوه‌وه‌ی ورگ گرنج‌گرنجه،

ریش‌بوژ: ره‌ش و چه‌رموو، دیز! وه‌ک گوی‌دریژ نه‌فام!

(لووت) به‌ هه‌له‌ به‌ (لوط) نووسراوه.

پیتی (ن)

—۱— (*)

به دهورمدا و هفا کیشاویه مهرکه ز
ههتا دهرم له خهط ناکه م ته جاوه ز (۱)
کوهن ناکه م قوماشی عیشقی جانان
ههتا قابیض نهیی، پوحم نهکا گه ز (۲)
به نوعی چهرخی داوم، چهرخهیی چهرخ
رهگی دل با درا وهک پرشتهیی قه ز (۳)
برادهرمادهره هیندوویی باغت
غولامی چاوی مهستت دوختهری ره ز (۴)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، عا، غ، ر) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزهجی شهشی مهحزووف.

(۱) واته: وهفا خهتی به دهورمدا کیشاوه و مهرکهزی بو دیاری کردووم، من تا دهرم لهو

بازنهیه دهرناچم.

دهرم (عا، غ): نهرم.

(۲) کوهن: کون. جانان: جانانه، دلبر. قابیض: گیانکیش، عیزرائیل.

واته: پوشاکی نهقیی دلبر کون ناکه م و دایناکه م، تا ئیزرائیل گیانم نه کیشی و لهشم گه ز نهکا و

کفنی پرپهیرم بو نهبری.

(۳) چهرخی داوم: بایداوم. چهرخه: سهری تهشی و ههر شتیک دهزوو و شتی وای بی برتسری.

چهرخ: گهردوون. رشته: تالهدهزوو و ههوریشم. قه ز: ههوریشم.

واته: سهرهتهشی چهرخی گهردوونی بی بار به جوریک بایداوم و ههلیسوراندروم، رهگی دلتم

بادراوه و توند کراوهتهوه و وهک تالی ههوریشم باریک بووه.

(۴) برادهرمادهر: دایک برا، واته خال، خاله کیش خالو نییه، بهلکوو خالی رهشی روومهتی یاره.

دوختهری ره ز: کچی دارمیو، یا کچی تری، چونکه ره ز به تریکهیش دهوتری، تیکرا یانی مهی.

به شهرعی شافیعی، گهر نه هییه کوشتن
له شهرحی شهرعی دلّبهردا به جایهز (۵)
شهووی فیرقهت، له بهر غهم، تا سه حرگاه
له په هلووم خاره "سالم!" نه رمییی قهز (۶)

واته: خالت، هیندووی رهشی باخی روومهتته و ده پیار تری. مهیش خزمه تکاری چاوی مهسته،
هه ددی چیه له عاستی تودا خووی هه لکیشی و بلتی: میش بیادهم مهست ده کم؟!
(۵) نه م بهینه له (مان، عا) دا نیه.

جایهز: جایز، شیاو و ری پندراو و دروست.

واته: نه گهر کوشتن له مهزه هیی شافیعیدا قه ده غه کرابی، نهوا له دریتزه ی شهر ی یاردا
ری پندراوه.

(۶) په هلوو: ته نیست. قهز: هه موو نوسخه کان وایان نووسیوه، له کاتیکدا ده بوو له بهر نه وهی
له چواره م بهیتدا هه یه، دووباره نه کرایه ته وه و (خهز) بووایه به مانای کراسی هه وریشم، یا کراسی
له پارچه ی ناو ریشم و لۆکه.

واته: شهوی جیایت له بهر خهم و په ژاره تا بهر به بیان بهرگی هه وریشمینی نه رم له بهر مدا وهك
درکه و ده چه قیته ته نیستم و ناهیلتی بخهوم.

نیگهه کھی، گهر به چاوی فیتنه نه نگیز
دهکهن تائیب له وهرعا تهرکی پهرهیز (۱)
نهگهر شهه بم، ده به خشم گاهی خندهت
به هیندوو و خالی تو، شیران و (ته برین) (۲)
شهوی ماوه که بیدارم له شورت
له عهدهی گول و هکوو مورغی سه حهرخیز (۳)
دریغی بوو له "شیرین"، "کو هکن" ی جان
دهبوو بیکاته پایه ندازی شه بدیز! (۴)

(*) نهم پارچه شیرعه له (مان، عا، ه، غ، ج، ق، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مهقسوور.

(۱) واته: نهگهر به چاوی فیتنه هه لگرسینت پروانی، نهوهی وا تزهی له گوناگه کردوه و له حالی
وهرع و خول له گوناگه پاراستدایه، واز له خو پاراستن دههتی و له گهل عیشتدا تی هه لده چیتوه.
نیگهه (کم، گم): نیگا. چاوی (ه): جادووی. تائیب (کم، گم): زاهید. (ق): عابید. وهرعا
(کم) له دوعا.

(۲) شهه: پادشا. گاه: کات.

واته: نهگهر پادشا و خاوهنی شار و ولات بم، له کاتی پیکه نیتدا شاری شیراز و ته بریز
ده به خشم به خالی هیندووت.

نهگهر شهه بم (ج): به وه لالا من. شهه (کم، گم): شا. گاهی (کم، گم): وهختی. خندهت
(عا): وهصلت. ته بریز (کم، گم): ته وریز.

(۳) شور: عیشق. سه حهرخیز: نهوی به یانیان زوو له خه وه لدهستی.

واته: هیشتا شهوی ماوه که من له تاوی عیشقی تو به خه بهرم، وهک نهو بولبوله ی که له
سه ردهمی گولدا به یانیان زور زوو خه بهری ده بیتوه و دهست به نالین دهکا.

(۴) شیرین: ژنی خوسره و پرویز و خوشه ویستی فههاد.

کو هکن: فههاد. جان: گیان. پایه نداز. پیشکesh. شه بدیز: نهسه ره شه که ی خوسره و پرویز.

واته: فههاد گیانی به شیرین نهدا و دریغی لی کرد، دهبوو خو ی له بهرینی شه بدیزی پرویزدا

فهلهك نه یخسته مه حشهر خوونی "فههاد"،
 به "شیرۆ" حهقی "شیرین" سهند له (پهروین) (۵)
 فهرح دینیتته خاطر گهر (سهنه ندوج)
 له دلمایه خهفاته وهك کیوی (نارین) (۶)
 به زاری مودده تیکه وا له بهندا
 دلّی "سالّم" له ناو زولفی دلّ ناویز (۷)

بهخت بگردایه و بیکردایه ته پیشکەشی، چونکه شهبدیز هیی پهرویزه و پهرویزیش له گهڵ شیرینه.
 فههادی داماو گیانی پیشکەشی شهبدیز کرد، نیت چي ده میتی پیشکەشی شیرینی بکا؟!
 شهبدیز (کم، گم): شهودیز.

(۵) شیرۆ: شیرۆیهی کوری خوسره و پهرویزی ساسانیه که باوکی خۆی کوشت.
 واته: فهلهك ههقی فههادی کوشتی عیشقی شیرینی نهخسته قیامهت و ههر له دنیا دا لّی
 سهندهوه، ئەو ههقهی که دهبوو راستهوخۆ له شیرینی بستینی، به دهستی شیرۆیه له خوسره و پهرویز
 وهگر و کوشتی. واته کوشتی خوسره و تۆلهیه له شیرین، چونکه زۆری خوشویستوو و
 کوشتی له دلّی "شیرین" دا دهیته داخیکی گران. ئا بهم جۆره فهلهك ههقی فههادی له شیرین
 کردهوه و داخی به دلّیدا نا، وهك ئەو داخی به دلّی فههاددا نا و کوشتی.
 نه یخسته (غ، ج، پ): نه بیره. شیرۆ (پ): شیر. خوونی (ه، کم، گم): خوینی. حهقی "شیرین"
 سهند (کم، گم): حهقی شیرین بوو.

(۶) واته: ئەگەر شاری (سنه) خوشی بخاته دلّمهوه، ئەو خوشیه جی نایتهوه، چونکه بهقهدهر
 کیوی (ناریزی) نزیککی (سنه) خهفاته له سههر دلّم باره.
 خاطر گهر (ق): یادم کۆی. کیوی (ه): کوهی.
 (۷) ئەم بهینه له (ه) دا نییه.
 دلّ ناویز: دلّخواز.

واته: ماوهیهکی درێژه دلّی سالم به نهخۆشی و لاوازی له ناو داوی ئەگرچهی یاری نازداری
 دلّخوازا بهندییه. دیاره (دلّ ناوین) له بهر کیش به (دلّاوین) ده خوینرتیهوه. فارسیه کهیشی (دلّاویزه،
 کم، گم) یش ههر (دلّاوین) یان نووسیوه.
 له ناو (پ): لاو. ههلهیه.

پیتی (س)

۱- (*)

خامۆش ببه له بانگ و سه‌دا ئەمشه‌و، ئەى خه‌رووس!
با ده‌س بکه‌م له گه‌ردنى دلبه‌ر به عه‌يش و بووس (۱)
ناکه‌م ته‌هى كه‌نارى دل‌نارا به بانگى مورغ
تا دئ سه‌حه‌ر له ده‌رگه‌هى والى، غريوى كووس (۲)
تيرى نيگامى عيشوه‌يى نازم به جه‌رگ و دل
خوينينه، وه‌ك خه‌ده‌نگى ته‌هه‌متەن بۆ ئەشكه‌بووس (۳)

(*) ئەم پارچه‌شيعره هه‌ر له (كم، گم) دا هه‌يه.

كيشى عه‌رووز: موزاربعى هه‌شتى ئەخه‌به‌ي مه‌كه‌ووفى مه‌قسوور.

(۱) خامۆش: بئ‌ده‌نگ. خه‌رووس: كه‌له‌شيز. عه‌يش: رابواردن. بووس: ماچ كردن.

واته: ئەى كه‌له‌شيز، ئەمشه‌و بئ‌ده‌نگ ببه و مه‌كه‌وه بانگ و سه‌دا، با من به ناسووده‌يى له‌گه‌ل

يارمدا رابويتم و ماچ و موچ بکه‌م.

(۲) ته‌هى: چۆل، خالى. كه‌نار: باوه‌ش. دل‌نارا: دل‌فزين، به (دلارا) ده‌خوينترته‌وه. مورغ: بالنده،

مه‌به‌ست كه‌له‌شيزه. ده‌رگه‌ه: ده‌رگا. والى: فه‌رماندار. غريو: هاوار و فه‌رياد. كووس: نه‌قاره.

واته: باوه‌شى يار ته‌نها به خويندنى كه‌له‌شيز چۆل ناكه‌م و جيى ناهيتم، تا به‌يانان ناواز و ناله‌ي

مؤسقا له ده‌رگاي واليه‌وه به‌رز ده‌بيته‌وه.

تا دئ (كم): تاوئ. والى (كم): وه‌ل!

(۳) خه‌ده‌نگ: سه‌رى تير. ته‌هه‌متەن: ناسناوئكى رۆسته‌مى زاله، يانئ نازا. ئەشكه‌بووس: پاله‌وايتك

بووه چووته يارمه‌تى نه‌فراسياب دزئ رۆسته‌مى زال، رۆسته‌ميش ده‌م‌وده‌ست كوشتوويه‌تى.

واته: تيرى عيشوه‌يى يار، كه له جه‌رگ و دلى داوم، خوينينه وه‌ك ئەو سه‌ره‌تيره كه رۆسته‌م

ئەشكه‌بووسى بئ‌كوشت.

((عيشوه‌يى نازم)) يا (عيشوه‌و نازى) بووه، يا (عيشوه‌يى يارم).

- بۇ قەصدى دىل، ئىشارەى غەمزەىى بە ئەمرى چاۋ
 تابوورى لەب بە تىپىى موژە ۋەك سوپاھى پووس (۴)
 بوستانى دلبەرم بە نەزاكەت لە چىنى زولف
 ۋەك گۆيى عاجە بۇ خەمى چەوگانى ئابنوووس (۵)
 مەششاطەيى خەيالە مەگەر ۋەصفى پوويى يار
 زىنەت دەدا بە دوختەرى فىكرم ۋەكوو عەرووس (۶)
 زاھىد برۇ، نەصیحەتى من شوغلى تۇ نىيە،
 جەوھەر دەبا پەفاقەتى ھەر ۋاعىظى عەبووس (۷)
 ئەى چەرخى ۋاژگون! ستەمى تۇ بە كى بلىم؟
 ظالم دلى بە جەور ۋ جەفا مىثلى فەيلەقووس (۸)

(۴) ۋاتە: بە فەرمانى چاۋى يار ئىشارە ۋ غەمزە ۋ ناز دەگىرىنە دىل، تابوورى لىو ۋ تىپى برژانگى بۇ منى بىچارە ۋەك سوپاى پووسە ۋ لای لى برپومەتەۋە. تابوور ۋ تىپ زاراۋەى كاروبارى سوپاين.

(۵) بوستان: مەمك. چەوگان: گۆچان.

ۋاتە: مەمكى سىپى يار كە بە زولفى رەشى دەورە دراۋە، دەلىنى گۆى سىپى عاجە ۋ لەناۋ دەسكى گۆچانى رەشى ئابەنوووسدايە.

(۶) ۋاتە: ۋەسف ۋ باس كردنى جوانى رۇخسارى يار، دەلىنى نارايشتى خەيالە ۋ جوانى دەكا. ئەۋەتە كچى بىر ۋ زەينمى ۋەك بووك رازاندووۋەتەۋە. بە كورتى، ۋەسفى جوانىكە خەيال ۋ بىرى سالى جوان كردووۋە شتى جوان ۋ وردى بى دەنوووسى.

(۷) ۋاتە: ئەى بە دىمەن تەركى دىياكردوو، برۇ بەرۆكم بەردە، نامۆژگارى كردنى من كارى تۇ نىيە ۋ لىت نايى، دوور بە لىم، چونكە بىن گومان ھاورىتەتى مرۆى ناۋچاۋگرۇ جەوھەر ۋ رەۋنەق ۋ جوانى ناھىلى.

(۸) ۋاژگون: ھەلگەرپراۋە. فەيلەقووس: پادشاھە كى رۇم بوۋە.

ۋاتە: ئەى چەرخى ستەمكارى كارىپچەۋانە، سكالای ستەمى تۇ بۇ لای كى بەرم؟ كى ھەيە لە تۇ بەزەبتر؟ ۋەك فەيلەقووس خاۋەنى دلىكى بى بەزەبى ۋ ستەمكارى.

ئەھلى زەمانە جەنئى ھونەر ناگرن، بە ھىچ
"سالم!" مەكە ھەوايى ئەمەل ئىستە بىن فلوس (۹)

(۹) جەنئ: لايەن.

واتە: خەلك لەم رۆزگارەدا لايەنگرى ھونەر نىن. سالم، ئىتر ئىستا بە خۆرايى ئارەزوى ھىچ
مەكە و بە تەماي ھىچ مەبە.

غەيرى فيكىرى وهصلى دلبەر، نيمه ئەصلەن يادى كەس

«ھردو عالم را به دشمن ده، كه مارا دوست بس» (۱)

نيم جو گەر بئ وه فا كا، گەندومين پروو دلبەرم

«جمله دنيا پيش چشم من نمايد يك عدس» (۲)

قەرن و سال و مەھ ئەبەد نايىمە يادت لەمحەين

«اى كه بى ياد تو هرگز برنيارم يك نفس» (۳)

عيجزى حاصل بوو بە غەفلەت، دل لە جەورى دلبەرم

«قند را لذت مگر نيكو نمى داند مگس؟!» (۴)

(*) نەم پارچە شيعرە لە (مان، حا، ج، ر، كم، گم) دا ھىيە. لە (مان) دا يەككە لە مولەمەدەكان. فارسىيە كەى ھى "حافظ شيرازى" يە و تەنھا بەيىكى تېھەلكيش نەكراوھ.

كىشى ھەرووز: رەمەلى ھەشتى مەحزوف.

(۱) دە: بدە. مارا: بە نيمە.

واتە: يادى كەس لە دلئەدا نىيە، ھى يار نەيى. ھەردوو جىھان بدە بە خەلك، من تەنھا يارم بەسە.

(۲) نيم جو: نيوي دەنكە جۆيەك. كا: بكا. گەندومين پروو: گەنپرەنگ، ئەسھەر. جملە: ھەمووى.

پيش چشم من: لە بەرچاوى من. نمايد: دەنوئىتى. عدس: نيسك.

واتە: يارى گەنپرەنگ ئەگەر بئ و بە ئەندازەى نيو دەنكە جۆ وهفام لەگەن بكا، ھەرچى دنيايە لە

بەرچاوم بە ئەندازەى دەنكە نيسك دەنوئىتى.

نيم جو.. تاد (ج، كم): گەر بىنم دەفعەين پرووى دلبەرم. (گم): گەر بىنم دەفعەيەكى تىر

پرووى دلبەرم. زۆر لەنگە. يك (كم، گم): چون. (جملە دنيا) لای "حافظ" (ھردو عالم) ھ و (من

نمايد) يش (ما غودى) يە.

(۳) قەرن: سەد سال. مەھ: مانگ. برنيارم: ھەلتا كيشم، دەرناھيتم.

واتە: ئەو كەسەى كە بئ يادى تو ھەرگىز يەك ھەناسە دەرناھم و ناژيم، كەچى تو بە قەرن و

سال و مانگ بەقەد چاوبەيە كدادانك يادم ناكەى!

نايىمە (كم): نايەمە. (برنيارم يك) لای "حافظ" (برنياوردم) ھ.

(۴) قند: شەكر. نيكو: چاك. نمى داند: نازانى. مگس: ميش.

واتە: دلئەم، بە ھوى سزاي يارى دلئەرتنمەوھ، تووشى بئ ھىزى و بئ ھوشى بووھ. ھەرگىز دەچىتە

دیده هه‌لناین له سهیری گولعوزارانی جیهان
 «تا ترا دیدم نکردهم جز به دیدارت هوس» (۵)
 بیمی ئافاتم نییه شهوها له بهر ئوفتادهگی
 «آنچنانم کز خیالم باز نشناسد عسس» (۶)
 بوو به یهم ئەشکم له کوّتا، وهه چ خوشه ناگهان
 «بر سر آیند این رقیبان سبکبارت، چو خس» (۷)
 صهعه "سالم" قاصیدی دلّبهردوئهسپه بیته لات
 «بعدازین بنشین که گردی برنخیزد زان قرس!» (۸)

عهقلهوه میش شهکری لای لهزهت بی؟ بهلام من هیزم تیدا نییه و زهوقیشم نهماوه.
 حاصل (ح): غافل.

(۵) گولعوزار: ئهوی کولمی وهک گولگی سوور ئال بی. جز: جگه له.
 واته: چاو هه‌لناین سهیری جوانانی جیهان بکا. که توّم دی، جگه له تۆ، ئاره‌زووی بینینی
 کهسی ترم نه کرد.

(۶) بیم: ترس. ئوفتادهگی: له‌بێ کهوتن. شهوها: شهوان. خهیاڵ: تارمایی.
 واته: شهوان، له بهر که نهفتی و بیهیزی و له‌یری، ترسی گه‌زه‌نی که سم نییه، ئه‌وه‌نده لاوازم وام
 لی هاتوووه پاسهوانی شهو تارماییه کهم ناناسی و ههستی بی ناکا.
 خیالم (کم، گم): خیالت. هه‌له‌یه. «آنچنانم» لای "حافظ" (من چنانم)ه.
 (۷) ئەم به‌یته هه‌ر له (ج، د) هه‌یه.
 یهم: ده‌ریا.

واته: فرمیسکی ره‌وانم هینه زۆره، له بهر ئاستانه‌ی تۆدا بوو به ده‌ریا. ئای چهند خوشه له ناکاودا
 ناحه‌زانی بارسووکێ ئاسووده‌ی تۆ وهک پووش و پوولاش و خاشاک ده‌که‌ونه سه‌ر ئاو و بیه‌نرخ ده‌بن.
 بوو به (ج): بویه. هه‌له‌یه. (سبکبارت) لای "حافظ" (سبکسارت)ه، به مانای هیج و پووچت.
 (۸) قاصید: نامه‌به‌ر. په‌یک: راسپێردراو. دووئه‌سپه: عه‌ره‌بانه، کینه‌یه له خه‌یرا. بعدازین: دوا
 ئەمه، ئیتر. بنشین: دانیشه. گرد: تۆز. برنخیزد: هه‌لتناسی.

واته: سالم! گرانه نامه‌به‌ری یار به عه‌ره‌بانه یا خه‌یرا بگاته لات، هه‌رگیز نای، ئیتر به دل‌نیاسه‌وه
 دانیشه، هه‌رگیز تۆز له‌و نه‌سپه عه‌ره‌بانه‌یه هه‌لتناسی، یانی نای.
 دووئه‌سپه بیته لات (ج، کم، گم): ئیتر نایته لات. زان (ج، کم، گم): زین. لای "حافظ" (ش زین)ه.

—۳— (*)

به فەن ئەى موددەعى! گەر بى به ئىبلىس
فەرىبى دلبەرم نادەى به تەلبىس (۱)
له جەورى ماھى بىن مېھرم، ھەموو شەو
دەگا ئاھى شەرەربارم به بىرجىس (۲)
دلم تا جەننەتى وەصلت قوبوول كا
دەبەم ناوت به قەد تەھلىلى "ئىدرىس" (۳)
پەرىشانە له پووتا كافرى موو!
مەگەر شىواوھ صولخى پۆم و ئىنگلىس؟ (۴)

(*) ئەم پارچە شیعەرە لە (مان، عا، غ، ق، ر، ك، گم) دا ھەبە.

كێشى ھەرووز: ھەزەجى شەشى مەقسوور.

(۱) فەن: مەبەست فێلە. بى: بى. فەرىب: فریو، خەلە تاندن. تەلبىس: فێل و پروكەش كردن.

واتە: ئەى رەقىب! ئەگەر لە فرۆفێلدا بېشگەیتە رادەى شەیتان، ناتوانى دلبەرم فریو بەدى.

بى به (كم، ق، ج، ر، گم): بېبە.

(۲) ئەم بەیتە لە (ق) دا نېبە.

بى مېھەر: بى خۆشەويستى، بى لوتف. بىرجىس: ئەستېرەى موشتەرى.

واتە: لە ستەمى مانگى بى بەزەيمىدا، يانئى يار، ھەموو شەوئىك ناھى گەرمى ناگراویم دەگاتە

ئەستېرەى موشتەرى.

شەرەربارم (عا، غ): شەرەروارم.

(۳) واتە: تا دلم بەھەشتى به تو گەيشتى بوئ، بەقەدەر زىكر و تەھلىلەى ئىدرىس پىغەمبەر

(د. خ) ناوت دەبەم و بىرت دەكەم.

قوبوول (غ، ج، ر، ك، گم): تەلەب.

(۴) واتە: زولفت بەسەر روخسارتدا پەخش و بلاو، لەو دەچى ناشتى نىوان پۆم و ئىنگلىس

تىك چووبى. سالم ھەندى لە زولفى يارى به پۆم و ھەندىكى به ئىنگلىز داوھتە قەلەم، كە ھەردوو كيان

ستەمكارن، ئازاوە كە لە نىوان زولف خۆیدا بھ.

- مورادم پرووته، هه رجا وه صفی مهه کم
 دهبی دوو بی نیشانهی تیری ته جنیس (۵)
 خه بهر کهن شیخی واعیظ، با بزانی
 به جوز دهرسی مهه بیهت، سهه وه ته دهریس (۶)
 "سوله یمان" م به ته مکن، تا مه کانت
 له ناو مه هدی دلآ بی، میثلی "بهلقیس" (۷)
 ئه وهنده چهرخی داوم، چهرخهیی چهرخ
 رهگی دل بادرا وهک پرشتهیی پیس (۸)
 رهقیب! بو کاری "سالم" توئی خه له لخواه
 نهگا، یارهب! به مه طلبه دوزدی دل پیس (۹)

- (۵) ته جنیس: جنیاس هینانه وه. ئه مه بو ئیره دهست نادا و دهبی مه بهستی سالم له ته جنیس
 (تهوریه) بی! که ئه وه ته وشه یهک دوو واتای هه بی، یه کیکی دوور و یه کیکی نزیک.
 واته: له ههر شوینی باسی مانگ بکه م و ناوی بهینم، مه بهستم روخساری تویه. بهلئی، دهبی
 نیشانهی ته جنیس دوو شت، یا دوو واتا بی، یه کیکی نزیک و یه کی دوور.
 (۶) ئه م بهیته و بهیتی پاشه وهی له (ق) دا نین.
 واته: به پیری په ندادا دهر و ناموزگار بلین: پیوسته بزانی، جگه له وتنه وهی دهرسی خوشویستن،
 هه موو دهرسه کانی تر هه چ و پووچن.
 (۷) واته: تا شوینت وهک بهلقیس ولاتی (سه بهه) ی بیشکهی دلتم بی، له دام و دهزگا و
 جیگه و ریگه دا خۆم وهک سوله یمان پیغمبه ر (د. خ) به خاوه ن شکۆ دهزانم.
 دلآ بی (کم): دلآیی.
 (۸) واته: چهرخهیی چهرخی گهردوون ئه وهندهی باداوم، رهگی دلتم وهک تالی دهزوو و
 ناو ریشم بادرا.
 رهگی دل بادرا (غ، ج، کم، گم): سهراپا لاغیرم.
 (۹) خه له لخواه: خه زله خراپه کردوو.
 واته: ئه ی رهقیب! تو خه ز له تیکچوونی کاری من ده کهی. خودایه دزی دل پیس هه رگیز به
 مه رامی خوئی نه گا.
 مه طلبه دوزدی (کم، گم): مه قصد دوزده.

پیتی (ش)

-۱- (*)

به پابؤست بگا گهر سهر وهکوو فهرش
سهری فخرم دهگاته پایهیی عهرش (۱)
نیگاهی چاوی مهستت گاهی نیما
دهبهخشی نهشئهیی بؤ من وهکوو بهرش (۲)
نهگهر مانیع نهبن، دهستم دهگا پیت
درازیی ئاستین و کۆتههیی ئهرش (۳)

(*) نهم پارچهشعره له (مان، عا، غ، ق، ر) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزهجی شهشی مهقسوور.

(۱) واته: نهگهر سهر وهك رایهخ بگاته پایهیی ماچ کردنت. یانی بی پیدا بنی، سهری شانازیم

ئهوهنده بهرز دهپتیره، دهگاته عهرش!!

دهگاته (ر): دهچی بؤ.

(۲) نهم بهینه له (ق) دا نییه.

بهرش: جوژه شوڤرایه که به گوشت و کهلهرم و شتی وا ساز دهکری.

واته: نیگاهی چاوی مهستت له کاتی ئیشارهت کردندا وهك بهرش نهشئهبهخشه بؤ گیانی پرنازارم!

من وهکوو (ر): دل ههر وهکو.

(۳) درازی: درێژی. ئاستین: فهقیانه، قۆلی کراس. کۆتههیی: کورتی. ئهرش: دهست له

سهرپهنجهی بالابهرز (ناوړاست) وه تا ئهئیشک.

واته: نهگهر درێژی قۆلی کراسی یار و کورتی دهستی من پیم نهگرن، دهستم پیت دهگا. لهوانیه

درێژی ئاستین کینایه بی له بالابهززی، دهستی نهم کورت و بالای ئهو بهرز، له کوی دهستی دهگاته

دهستی؟ یا درێژی قۆلی کراسه کهم و کورتی دهستم، یانی: قۆلی کراسه کهم و کورتی دهستم ناهیلن

دهستم بگاته دهستت.

(نهبن) له (ق) دا کهوتوووه.

موژەت طاوور و میرئالایه چاوت
ییرش بو دل دەبا، گەر بی بلتی: عەرش (ع)

(ع) تابوور: سوپا. میرئالا: میرلیوا، پلهیهکی بهرزی ناو سوپای عوسمانی بووه.
واته: برژانگه کانت تابووری سوپا و چاوت میرئالا و سەرکردهی سوپایه، ئەم تابووره هیرش دەباته
سەر دل، ئەگەر فەرمانی سولتانی لاسەر بی. یا: رهنگه دووهم نیوهبیت وا بووی: «ئیرش بو دل دەبا
گەر پی بلتی: عەرش». یانی ئەگەر عەرشێ شاهانه پی بلتی و فەرمانی پی بکا، پهلاماری دل دەدا.
موژەت طاوور و (ع): موژەت خال و برۆ. ههلهیه. (ق): طاووره. ییرش بو دل دەبا (ع)،
غ: ییرش بو دل دەبا. (پ): هیرش بو دل دەبن. گەر بی بلتی (ع): بی بیستی. (ق): گەر تو بلتی.

- گوارهت كهوته سهر رهوشه‌ن بناگوش
«سهیل و ماہرا كردی هم‌آغوش» (۱)
له‌بی شیرینی دل‌بهر، كانی له‌عله
«ازان لعلی كه از جان می‌برد هوش» (۲)
وه‌كوو له‌علی گوارهت ناله‌ئه شكم
«منش در دیده جا كردم، تو در گوش» (۳)
ئه‌گهر دهیدی له‌بی تو، پووری "هورمز"
«نمودی لعل شیرین را فراموش» (۴)

(*) نهم پارچه‌شعره له (مان، ف، غ، ج، كم، گم) دا هه‌یه. له (مان) دا، یه‌كیكه له موله‌مه‌عه‌كان. فارسیه‌كه‌ی، به‌یتی دوا‌ین‌به‌یت، هه‌ی "مه‌ولانا عب‌دورره‌هانی جامی" یه. كیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی شه‌شی مه‌قسوور.

(۱) دووهم نیوه‌ی به‌یتی پاشموه‌ی خراوته سهر نیوه‌ی دووهمی نهم به‌یته و دوو نیوه‌كه‌ی تریش كه‌وتووه. ره‌وشه‌ن بناگوش: بناگوئی رۆشن. هم‌آغوش: هاو‌یاوه‌ش، باوه‌ش به‌یه‌كدا كردوو. واته: گوارهت كه‌وته سهر بناگوئی رۆشنهت، نهم گواره‌یه ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل و مانگی كۆكرده‌وه، نه‌ل‌به‌ت مانگه‌كه‌ئه‌سلی گواره‌كه‌یه كه‌هیلالییه، سیوه‌یلش نقیمة‌كه‌یه‌تی، دیاره نهم دووانه له باوه‌شی یه‌كدان.

ره‌وشه‌ن بناگوش (ه): ره‌وش و بناگوش. هه‌له‌یه. هم‌آغوش (كم، گم): فه‌رامۆش.
(۲) واته: لیوی شیرینی دل‌بهر كانی له‌علی ناله، له‌وه له‌عله‌ی كه‌له‌ جوانیدا هۆش و ب‌یر له‌دل ده‌ستی.

ازان (ف، غ، كم، گم): چ‌سان.

(۳) نهم به‌یته له (ف) دا نیه.

جا كردم: جیم‌كرده‌وه.

واته: فرمیسكم وه‌كه له‌علی نقیمی گوارهت ناله. من نه‌وه له‌عله‌ ناله‌م له‌چاومدا و تو له‌گویدا جی‌كردووته‌وه.

منش (كم): كه‌من.

(۴) پووری هورمز: كوری هورمز، یانی خوسره‌وه پ‌رویز. نمودی: ده‌یكرد.

به نیما گهر طه‌له‌ب کهم، ماچی لیوی
 «به لؤلؤ لعل را گیرد: که خاموش» (۵)
 په‌یابه‌ی دیته‌ پوو، نه‌شکم وه‌کوو سه‌یل
 «ازان خونی که در دل می‌زند جوش» (۶)
 وه‌کوو "جامی" نه‌گهر "سالم!" حهریفی
 «ز خون دل شراب لعل می نوش» (۷)

واته: نه‌گهر خوسره‌و په‌رویزی عاشقی شیرینی نهرمه‌ن لیوی توی بدیابه، له‌علی لیوی نالی
 شیرینی له‌بیر ده‌چوره‌وه!

(۵) نه‌م به‌یته و درو به‌یتی پاشه‌وه‌ی له (غ) دا نین.

نیما: نیشاره به چاو. لونلوه: مرواری، ددانی یار. له‌عل: مه‌به‌ست لیویه‌تی. گیرد: ده‌گری.
 خاموش: بی‌ده‌نگ به.

واته: نه‌گهر به نیشاره داوای ماچی لیوی لی بکه‌م، به ددانه مرواریه‌کانی له‌علی لیوی ده‌گه‌زی و
 ده‌لی: بی‌ده‌نگ به، داوای شتی وا گران مه‌که.

به نیما.. تاد (ه): به نیما گهر که‌ره‌م که‌ی ماچی لیوت. (ف، ج): به نیما گهر طه‌له‌ب که‌ی،
 ماچی لیوت. (کم، گم): به نیما گهر خه‌لات که‌ی ماچی لیوت. هه‌له‌یه. گیرد (ف): گیری. (کم،
 گم): گویی. هه‌له‌یه. که خاموش (ج): در آغوش.

(۶) میزند جوش: قولپ ده‌دا، ده‌کولتی.

واته: په‌یتا په‌یتا فرمیسک له‌و خوینیه‌ی که له دل‌مدا ده‌کولتی و قولپ ده‌دا، دیته‌ سه‌ر روومه‌تم.
 جوش (ف): خوش. هه‌له‌یه.

(۷) واته: سالم! نه‌گهر وه‌ک "جامی" نهریابی و له عاشقانی، شه‌رابی نال، نه‌ک شه‌رابی تری، له
 خوینی دل بنوشه.

وه‌کوو جامی نه‌گهر سالم حهریفی (ف): وه‌کوو سالم نه‌گهر جامی حهریفی. لعل می نوش (گم):
 عیشق مینوش.

- عەجەب دیگی دلی هیناومه جوش
«بت سنگین دل سیمین بناگوش» (۱)
برۆ قهوس و موژە تیر و وهله د چاؤ
«ظریف مهوش ترك قباپوش» (۲)
له تابوشتی شهراهی ناری عیشقت
«به سان دیگ، دایم می زئم جوش» (۳)
به مهرگی تو، له قهبریشا که برزیم
«نگردد مهرت از جانم فراموش» (۴)

(*) ئەم پارچە شیعەرە هەر له (م) دا هەیە. پارچە که موله مەعە و فارسیه که ی هیی "حافظ شیرازی" یه. ناسناوی "سالم" یش نییه، له دوا بهیتدا "بیمار" ههیه. دوور نییه، وهك (کم) له پێشه کی چاپه کهیدا و توویه، سالم له پێشدا ناسناوی "بیمار" بووی و دوا یی کرد بیتییه "سالم". جینی و تنه، (م) دوو لاپه ره ی بو "بیمار" تهرخان کردوه، بی نه وه ی - که موزور - باسی تهرجه مه ی حالی بنووسی، ئەم شیعەرە یی نه دا وه ته پال و له نێر پارچە شیعەرە کانی "سالم" دا نووسیویه!

کیتی عهرووز: ههزه جی شهشی مهقسوور.

- (۱) دیگ: مەنجەل. سنگین دل: دل رهق. سیمین: زیوین. بناگوش: بناگوری.
واته: دل رهقی بناگویی سپی، به شیوهیه کی سهیر مەنجەلی دلی هیناومه ته جوش.
(۲) مهوش: وهك مانگ. ترك: دل بهر. قباپوش: که واپوش، که واله بهر کردوو.
واته: یاری وهك مانگ جوانی که واله بهر، برۆ که وانه، موژە تیره و چاوی کوری تیره نه اندازه!
(ظریف مهوش ترك) لای "حافظ" (ظریفی مهوشی ترکی) یه.
(۳) تابوشت: تاو و گهرما. به سان: وهك. میزئم جوش: ده کوتیم.
واته: له تاو تین و گهرمای پرزی ناگری عیشق، هه میسه وهك مەنجەلی سهر ناگر ده کوتیم.
(۴) واته: به مهرگی تو قهسه م، له ناو گۆریشدا که برزیم، خو شه ویستیت له بیرناکه م و له دل ده رناچی.

- په قیب چاک چاک ده کا جیبی کراسی
 ((گرت همچون قبا گیرم در آغوش)) (۵)
 دل و ئیمان و دینی برد به تاراج
 ((برو دوشش، برو دوشش، برو دوش)) (۶)
 چه کیمانه وتی "حافظ" به بیمار:
 ((لب نوشش، لب نوشش، لب نوش)) (۷)

(۵) چاک چاک: لهت لهت. آغوش: باوهش.

واته: به دکار، نه گهر بیینی وهک کهوا بتگرمه باوهش، له داخاندا یه خه ی کراس داده درئ و لهت لهتی ده کا. له قه بریشا (تم): له قه بریشدا.
 (گرت) لای "حافظ" (گرش)ه.

(۶) واته: یار دل و دینی به تالان بردم، بروره کۆلتی و دوا ی کهوه، دهست له شانی مه که ره وه تا حهقی خۆت دهستی. یان دروشهش کینایه یه له بهخت و بۆهاتن، یانئ نه ی بهخت و نارچاروان!
 برۆ لای من جیت نییه. یا: برۆ بیدۆشه، به شکم شتیکت دهست کهوی.

(۷) نوش: ههنگوین، ناوی زینده گانی بخۆره وه.

واته: حافظ وهک پزیشک به "بیمار" ی وت: لیوی ههنگوینی یار بنۆشه، یا لیوی سه رچاره ی ناوی زینده گانی بنۆشه.

— ۴ — (*)

ئەبدال ئەبەد ھەر منم، ئەي چەرخى جەفاكېش!
تا دەريەدەر و شەھر بە شەھرم وەكو دەرويش (۱)
يەك بېشە لە صەحرایی دەروون سەبزە لە سېنەم
ئەزبەسكى پروا تېرى نىگاھت لە دلئى رېش (۲)
تا يارى منى، يارى دلّم ھەر غەمى تۆيە
بېگانە بووم يەكسەرە بۆ تۆ لە كەس و خویش (۳)
جوز بۆسەيى ئەييامى پەضمامەندىيى دلدار
نەمدى لە جىھانا بە ئەبەد نۆشى بەيى نېش (۴)

(*) ئەم پارچەشيعرە لە (مان، عا، ف، غ، ق، ج، ر، ك، گم) دا ھەيە.
كېشى ھەرووز: ھەزەجى ھەشتى ئەخرەبى مەكفووفى مەقسور.
(۱) ئەبدال: ھەودال، رەند و دەرويش حال. كېش: كېش، ئاين. جەفاكېش: ئاين سەتم،
جەوريشە. شەھر بە شەھر: شار بە شار، دەريەدەر.
واتە: ئەي رۆژگارى سەمكار، تا وەك دەرويش دەريەدەر یم و شارەوشار بگەرېم، منم ھەودالى
ھەميشەي.

ئەبدال (عا، ف، غ، ق، ج، ر): ھەبدال. (ك، گم): ھەودالى. شەھر بە شەھرم (ق):
شۆھرەيى شەھرم.

(۲) ازبەسكى: لەبەرئەو، ئەوئەندە زۆر، چونكە.
واتە: ئەوئەندە تېرى نىگای يەك لەدواي يەكت لە دلئى برىندارمدا پروا، بېشەيەك لە دەشتى
سېنەمدا سەوز بوو.

پروا (غ): روو. ھەلەئى نووسېنە. صەحرایی (عا): سەحرایی. سەبزە (ك، گم): سەوزە.
(۳) واتە: تا تۆ دۆستى منى، يارى دلّم خەم و پەژارەي تۆيە و لېم جوئى نابېشەو، بەتەواوى
بەھۆي تۆ و خەمى تۆو لە خزم و كەس و كار تەريك بووم و بە ھەموويان بېگانەم.
تا يارى منى (عا): تۆ يارى منى. (ك، گم): تۆ يارى من و. بووم (ف): بوو. يەكسەرە
(ك، گم): يەكسەرى.

(۴) جوز: جگە لە. نۆش: ھەنگوين.

وا دیته وه سو زه خمی دهروون گاهمی خهیالت
شه و خاوی نییه "سالم"ی بی چاره له بهر ئیش (ه)

واته: جگه له ماچی سهردهمی ره زامه ندیی یار، که هیچ ناخوشی له گه له نه بوو، هه رگیز
ههنگوین و شیرینی بی جز و ئیشم له دنیا دا نه دی.
دلدار (ق): یارم. له جیهانا (ج): له جیهانی.
(ه) واته: کاتی خهیالت برینی دل به جوړی دیته وه سوئی، "سالم"ی بی چاره له بهر نازار خه و له
چاوی ناکه وی.
سو (عا): بو. (بو) که ی بی جیها هه ر (سو) بووه و به هه له نو سراوه ته وه. (کم، گم): سوئی.
دهروون (ق): خه دهنگ. خهیالت (ج): خهیالم.

خودا! چ بکەم لە دەست بەختی جەفاکێش؟!
نەمەك پێزە لەسەر داغی دلی پێش (۱)
لە غەمزەت، موددەتی بوو، خۆم دەپارازت
ئەجەل هینامیە بەر تیرت، جەلەوکیش! (۲)
تەعەششوق بۆ کەمالی عاشقی زار
بە میثلی حەملەیی گورگە ئەسەر میش (۳)
لە تایی میزانی عیشقا سەر چ سووکە؟!
لە کیشی دل بەرا بێ وەزنە بۆ کیش (۴)

(*) ئەم پارچەشێرە هەر لە (کم، گم) دا هەیە.

کیشی عەرۆز: هەزەجی شەشی مەقسور.

(۱) جەفاکێش: ئەوی دەرد و نازار دەچێژێ. پێش: بریندار.

واتە: خودایە چ بکەم لە دەست بەخت و ناوچاوی پر دەرد و نازار، خۆی بەسەر داغی دلی
بریندارمدا دەژێنێ و نەوێندەیی تر کۆتەوارم دەکا.

(۲) واتە: ماوەیهك بوو خۆم لە تیری نازی چاوت دەپاراست، وا ناکام جەلەوکیشت کردم و

هینامتە بەر تیرت.

دەپارازت (کم): دەپاراست.

(۳) کەمال: مەبەست هۆش و فامە. زار: نەخۆش. حەملە: هێرش. ئەسەر: بۆ سەر. میش: مەری.

واتە: هێرشی عیشق بۆ لەناوبردنی فام و هۆشی عاشق، وەك هێرشی گورگە بۆ سەر مەری

بەستەزمان، مەگەر خودا بە خودایەتی خۆی بپارێژێ!

(۴) میزان: ترازوو. کیش: ئایین. کیش: کیشانە.

واتە: سەری عاشق لە تایی ترازووی عیشقادا چەند سووکە؟ سەر لە ناستی دل بەردا قورسایێ و

کیشی نیە و هیچ نیە!

کیشی (گم): کیشی!

فیراق حەلۆایی وەصلی کرد بە صەفرا
 فەرامۆشم بوو نۆشت لەتاو نیش (۵)
 لە پرووگەرمیی و دل سەردیت مەلوول نیم،
 دەکەم شوکرت بە ئینعامی کەم و بییش (۶)
 تەماشای کەم لە وەضعی بەزمی دل بەر
 رەقیب بێ غائیلە و "سالم" بەئەندیش! (۷)

(۵) نۆش: هەنگوین. نیش: چزوو، نازار.

واتە: ئەگەرچی نەختی شیرینی بەیەك گەشتەم چیشت، داوای جیاوونەوه لێ کردم بە سەفرا
 تال و ژەهری مار، لە تاو نازار هەنگوینم لەبەر چوو.

(۶) واتە: زویر نیم لەو هی کە رووت پر قین و دلێت سارد و بێ بەزەییە، من شوکرانە بزیرم
 بەرامبەر بە نەعمەت، کەم و زۆر، سزایشت خۆشییە بۆ من.
 دەکەم (کەم): ئەگەم. هەلەییە.

(۷) واتە: تەماشای بەزم و ناھەنگی دل بەر بکەن چون سزای عاشق دەدا. رەقیب بێ خەم و
 خوتوورەییە، سالیخ نوقمی دەریای خەیاڵ و ئەندیشەییە! (تەماشای کەم) دەبوو (تەماشای کەن) بووایە، هەر
 بەو جۆرەش واتای لێک درایەوه.

پیتی (ص)

۱- (*)

- به وهفایه قهراری من، مه خصوص
به جهفا شوغلی یاری من، مه خصوص (۱)
له وهفات دووره بیی، نه‌گهر بمرم
پووبه‌پوو بو مه‌زاری من، مه خصوص! (۲)
زینده ههر کهس به پووت، وه‌لاکین خووت
به‌رقه بو کشتزاری من، مه خصوص! (۳)
نهو کهسه ئیبتیدا گولی به‌ش کرد،
خاری خسته که‌ناری من مه خصوص! (۴)

(*) نهم پارچه‌شیره ههر له (مان)‌دا هه‌یه.

کیتی عه‌رووز: خه‌فیفی شه‌شی مه‌خبرونی نه‌صله‌می موسه‌به‌غ.

(۱) واته: بریاری من به تایه‌تی وه‌فایه و کاری یاری من به تایه‌تی جه‌فایه.

(۲) واته: که مردم، له وه‌فاته‌وه دووره پووبه‌پوو بیی و سهر له گۆره‌که‌م بده‌ی، تو نه‌وه‌نده

به‌وه‌فا نیت.

(۳) کشتزار: کینگه‌ی کشت‌وکال، مه‌زرا و دیهر.

واته: به بینینی پووی تو هه‌موو کهس زیندوو، ههر کهس بتینیی -مردوویش بیی- زیندوو

ده‌یته‌وه. خوو و ره‌وشت بو کشت‌وکالی هیوا و هه‌والی به‌تۆگه‌یشتن و عومری من، وه‌ک

برووسکه‌یه و ده‌یسووتینی.

(۴) که‌نار: باوه‌ش.

واته: نهو کهسه که له سه‌ره‌تاوه گولی به‌سهر خه‌لکدا دابه‌ش کرد، به‌تایه‌تی له‌باتی گول

درکی خسته باوه‌شی منه‌وه.

لیکی دا ئاسمان به رابه زونف
نوسخهیی رۆزگاری من، مه خصوص (۵)
سورمه بۆ چاوی موددهعی دینی
گهر به باد دهی غوباری من، مه خصوص (۶)
داویه سالم! زه مانه ریسوایی
حاصلی سه عیی کاری من، مه خصوص (۷)

(۵) واته: ئاسمان به تایهتی نوسخهیی رۆزگاری عومری منی به رامبهه به زولفی په ریشانی تۆ دانا،
وهك نهو رهش و په ریشانی کرد.

(۶) سالم قسهی له گهڵ یار کردوو و وتوو: نه گهر تۆ من له ناو بیهی و تۆزم به با بدهی، نهو
تۆزه دهیته سورمهیی چاوی به دکار و پی ده گه شیهه!!
(به باد دهی) به (به بادهی) ده خوئیریهوه.

(۷) واته: به رهه می رهنجم به تایهتی ریسوایی و به دناویه، خهتای من نیه، زه مانه وای کردوو.

پیتی (ض)

۱- (*)

له ظلومت بهرمه بهر کەس، گەر عەریض
ئەجەل کۆتا بکا کارم بە قابیض (۱)
دەبا دل سوجدهیی طاقی برۆی تۆ
هەموو وەختی لەگەڵ جەمعی فەریض (۲)
نەبوغضینی کەسێ مەننای عاشق
ئەو نوظفە زەنی ناپاکی حایض! (۳)
شەهیدی نیمینگاهی تۆ شەریفە
دلی "سالم" لە فەیضی زەخمە فایض (۴)

(*) ئەم پارچەشێعرە لە (مان، عا، ق) دا هەبە.

کێشی عەرۆز: هەزەجی شەشی مەحزوف.

(۱) قابیض: ئیزرائیل، گیانکیش.

واتە: ئەگەر سکالا لە دەستی سەمت بەرمە لای کەس، ئیزرائیل تەمەنم کورت بکا و گیانم دەربیتێ.
بەرمە بهر (ق): بەرمە لای.

(۲) واتە: دلەم هەموو کاتی لەگەڵ نوێژە فەرزەکان، کە نووش بو تاقی برۆی کەوانی تۆ دەبا. دور

نیه مەبەستی شاعیر ئەو بێ: کاتی نوێژەکان، میحرابی ئەو برۆی یارە.

تۆ (عا): یار.

(۳) مەننای: رینگەر، قەدەغە کەر. زەن: ژن.

واتە: ئەوی رقی لەوانە نەبێ کە لۆمەیی عاشقان دەکەن، تۆوی ژنی ناپاکە و زۆلە.

عاشق (عا): عوششاق. زەنی (عا، ق): ژنی.

(۴) فایض: خواوەن بەرە کەت.

واتە: ئەوی شەهیدی چاوی تۆ بێ، پایەیی بەرزە. دلی سالم لە بەرە کەتی زامی تیری یارەو

بوو تە خواوەن بەرە کەت!

فەیضی (عا): عەبضی!!

پیتی (ط)

۱- (*)

طاقه له مهرکهزی جه مال خالی سیهه وهکوو نوقه ط
جه دوه لی زولف چهنبری دهوری کراوه میثلی خه ط (۱)
پایی خهیالی جوزئی من، لهنگه له وه صفی کوللیی تو
وادییی سهنگلاخی عیشق، پایی خیره د دهکا سهقه ط! (۲)
دهیکه مه بهندهری (فورات)، گهر به (رهی) ا گوزهر بکه م
ئهشکی رهوان به پرومدا دیت و دهچی به رهنگی شه ط (۳)

(*) نهم پارچه شیره ههر له (مان) دا هیهه.

کیشی عهرووز: ره جهزی ههشتی مهتویی مهخبوون.

(۱) چهنبر: بازنه.

واته: خالی رهشت له ناوه راستی بازنه ی جوانیدا تاقانهیه و ههر نهو بو مهرکهز و ناوه راست دهشتی،
وهک خالی مهرکهزی ههر بازنه یکه، پتچاویچی زولفت به دهوری نهو خاله دا کراوته ههلقه و بازنه.

(۲) وادی: شیو. سهنگلاخ: بهرده لان.

واته: پی خهیال و وردبوونهوی من بهشیکه (جوزئییه)، وه صفی جوانی تو ههموویه تی (کوللییه)، به
جوزئی وه صفی کوللی ناکری. رینگه و شیوی بهرده لانی عیشق پی هوش دادهرزینی و سهقه تی دهکا و له.
کاری دهخا. (جوزئی و کوللی) له زاواوه کانی زانستی مهنتیقن.

شایانی باسه، (ی) جوزئی و کوللی، له بهر کیشی بهیته که، ههر چهنند نیمه له شیره که دا
نوسبو مانه، به کورتی دهخوتیرینه وه.

(۳) بهندهر: نهو شوینه ی که کهشتی لهنگه ری لی دهگری.

واته: فرمیسکی چاوم وهک رووبار دیت و دهچی، به راده یکه زوره، نه گهر به خاکی (رهی) دا
تی په یرم، به ناوی فرمیسکم دهیکه مه لهنگه رگای فورات، که کهشتی تیدا دهوستی. زیاده ره ویسه کی
سهیری تیدایه!

دل له سهوادى زولفتا، ئابى بهقاي له بى دهوى
چونكه به ظولمه تا دهچى، زهحمه ته پى نهكا غه له ط (٤)
په مزى ميانى چاو و دل كه شفه له فيكرى "سالم"
مه نعه له كوردى بكا عرضى مه عانىيى له غه ط (٥)

(٤) واته: دل، له تاريخستانى زولفتدا، به دواى ناوى زينده گانى ليوتدا سر گهردانه. جا
له بهر نه وهى ريگه كهى تاريخه، گرانه رى هه له نهكا و بگاته سهرى.
(٥) ميان: بهين. له غه ط: دهنگ و قره قر، يا دهنگى كهس تى نهكا.
واته: نهينى نيوان چاوى يار و دلى سالم، له بىرى "سالم" دا ناشكرايه و له يهك ده گن. رهوا نيه
نهم نهينيه له زمانى كوردىدا به قره قر ده ربحرى.
نه گه (به له غه ط) بووايه، چاكت ده بوو.

پیتی (ظ)

-۱- (*)

گوریزانی جه فام، ئه‌ی تورکی سیمین‌به‌ر، خودا حافیظ
له‌تاو جه‌ورت دهرۆم، ئه‌ی شوخی مه‌هپه‌یکه‌ر، خودا حافیظ (۱)
به‌یه‌غما چوو، له‌یه‌ک ئیما، مه‌تاعی صه‌بر و ئارام
به‌ده‌رویشی دهرۆم، ئه‌ی تورکی غاره‌تگه‌ر، خودا حافیظ (۲)

(*) ئه‌م چوارینه‌هه‌ر له‌ (مان، عا) دا هه‌یه، له‌ (عا) دا هه‌ر به‌یتی ئه‌وه‌لتی دياره‌.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) واته: ئه‌ی شوخی تالانکه‌ری له‌ش‌سپی، هه‌له‌هاتووی ده‌ستی نازارم، خودات له‌گه‌ل بێ.

له‌تاو سته‌می تۆ دهرۆم، ئه‌ی شوخی په‌یکه‌ر وه‌ک مانگ، خودات له‌گه‌ل بێ.

(۲) یه‌غما: تالان. ئیما: ئیشاره‌ت، نیگا. مه‌تاع: که‌لوپه‌ل و کالآ.

واته: ئه‌ی شوخی تالانکه‌ر، هه‌موو کالآیه‌کی نارامی و ددان‌به‌خۆداگرتم به‌تالان برا. بۆیه‌ وا به‌

ده‌رویشی و سه‌لت‌وقولت دهرۆم، خودات له‌گه‌ل بێ.

پیتی (ع)

۱- (*)

- «الوداع» ئەى مولكى بابان، «الوداع»
«الوداع» ئەى جایی جانان، «الوداع» (۱)
موسته عیددم بۆ بیلادی رافیضی
«الوداع» ئەى ئەهلی ئیمان، «الوداع» (۲)

(*) ئەم پارچە شیعەرە لە (مان، حا، عا، ه، غ، ج، ر، کم، نم، گم) دا هەیه. ئەگەرچی لە (مان) دا باسی بۆ ئەی وتنی ئەم پارچەیه نییه، دەبێ سالم ئەم پارچەیهی لە کاتیکدا وتبێ که سلیمانی بە ناچاری لە ترسی ستمی تورکان بەجێهێشتوو و نابه‌دل بەرەو ئیران و خاکی (رەه) کەوتوو تە رێ، هەرچەند بە دل لێ بێزار بوو، وەك هەموو چەوساویەکی سیاسی که دنیای نیشتمانی خۆی لێ تەنگ دەبێ و ملی رێی رزگاری دەگرێتە بەر. هەر وەها لەم مالاواییه گەرمەنوو دەردە کەوێ که ئەمە لە دواجاری رووخانی حوکمی بابان دا بوو، کاتیک هیچ هیوایه‌کی خێر نەماوه!

کیشی عەرروز: رەمەلی هەشتی مەقسوور.

(۱) الوداع: خودا حافیز، مالتاوا. جایی جانان: جێی دل‌بەران.

واته: مالتاوا، ئەى ولاتی بابان و جێی دل‌داران، وا دەروم.

ئەى جایی جانان (کم): ئەى ئەهلی ئیمان. (عا، ج): ئەى جانی جانان. (گم): رەیحانی جانان.

تیکرا هێی (مان) بەجێتەر، ئەگەرچی جانی جانان مەشهورو، چونکه سالم دەیهوێ بە مولکی بابان بلی: شوینی جانان، یانی شوینی یاران و دۆستان.

«الوداع ئەى ئەهلی ئیمان الوداع» و «الوداع ئەى جایی جانان الوداع» لە (کم، نم) دا

جیگۆرکییان بێ کراوه. ئەى جایی جانان (ه): ئەى جانی جانان. (گم): رەیحانی جانان.

(۲) موسته‌عید: ناماده. بیلادی رافیضی: ولاتی شیعه، مەبەست ئیرانه. شاهي خوبان: شای جوانان.

واته: ئەى باوەرداران، وا خۆم ناماده کردوو بەجمه ولاتی شیعه‌مزه‌بانی رافیزی، مالتاوا.

رافیضی (عا): رافیزی. ئەهلی ئیمان (کم، گم): جانی جانان.

- ۱) وەك ئەسىرى توركمان دەمبەن بە زۆر
 «الوداع» ئەى شامى خوبان، «الوداع» (۳)
 دەشتى ھىجرت تارە وەك دەريايى قىر
 «الوداع» ئەى مېھرى پەخشان، «الوداع» (۴)
 پووبەپرووى مەشرىق دەچم بۇ مولكى (پەى)
 «الوداع» ئەى قىبىلەيى جان، «الوداع» (۵)
 ئەشكى دىدەم پەنگى گولنارى ھەيە
 «الوداع» ئەى نارى پوستان، «الوداع» (۶)
 صىحھەتى دا وەصلى تۆ، ھىجرت مەرەض
 «الوداع» ئەى دەرد و دەرمان! «الوداع» (۷)

- (۳) ئەسىرى توركمان: دىلى دەستى توركان.
 واتە: ئىستا كە تۆ بەجى دېلىم، ناچارى بە زۆر بەرەو ئىرانم دەبا، وەك چۆن توركان بە زۆر
 دىلەكانيان لە ولاتى خۇيان دەردەكەن و دەيانەن.
 (۴) تارە: تارىكە. مېھر: خۆر. پەخشان: تابان و رووناك.
 واتە: دەشتى دوورى و جابوونەوہ لە تۆ تارىك و نوتەكە وەك دەريايى قىر. خودات لەگەل
 بى، ئەى خۆرى درەخشان و رووناك. لە رووناكيەوہ بۆ تارىكى، لە نىشتمانەوہ بۆ غوربەت!
 (۵) مەشرىق: رۆژھەلات. پەى: تاران. قىبىلەيى جان: قىبىلەيى گيان.
 واتە: ئەى قىبىلەيى گيان، مال ئاوا، وا بەرەو رۆژھەلات بۆ ولاتى (پەى) دەچم.
 دەچم (كم، نم، گم): ئەچم.
 (۶) واتە: فرمىسكى چاوم ئالە و پەنگى گولنارى ھەيە. خودا حافىز، ئەى مەمك وەك ھەنار، يا
 ئەى ھەنارى بىستان، چونكە بىستان لە (مان)دا (بىستان) بىش ھەلدەگرى. لە ھەردوو خالدا ھەر
 مەمك مەبەستە!
 (۷) واتە: گەيشن بە تۆ تەندروستى دەدا بە لەش، دوورىشت نەخۆشى. خودات لەگەل بى،
 ئەى زىدى جوان، ئەى ھەم دەرد و ھەم دەرمان.
 صىحھەتى (كم، نم): ھىممەتى. ھىجرت (گم): ھىجرى. دەرد و دەرمان (نم): دەردى دەرمان.

- دل به رابه زولفی تو واضح دهلی:
- «الوداع» نهی سونبولستان! «الوداع» (۸)
- زهخمی دل بو نابی پهیکان تیشنه ما،
- «الوداع» نهی تیری موژگان! «الوداع» (۹)
- گهرچی بو نهحوالی "سالم" بیغهمی،
- «الوداع» نهی ناموسولمان! «الوداع» (۱۰)

(۸) سونبولستان: جینی سونبول، وهك (گولستان).

واته: دل به رابه به زولفی تاتا و بونداری تو، به ناشکرا دهلی: خودات له گهل بی، نهی دیهر و کینگهی سونبول و زولفی جوان.

واضح (ع): وازیح. (گم): واعیظ! دهلی (کم): نهلی. سونبولستان (ه): تیری موژگان.

(۹) نهم بهیته له (ه، گم) دا نییه. هر نهم بهیته و بهیتی دوابی له (غ) دا ههیه، چونکه په ره ی

پیشووی دهستنوسه که کهوتووه.

تیشنه ما: به تیوتی مایهوه.

واته: زامی دل په ترۆی بهستوره و تیووی ناوی پهیکانه. خودات له گهل بی، نهی تیری

موژگان! نای که ماللاوییه کی دلتهزینه.

زهخمی دل (غ): زهخمی من.

(۱۰) نهم بهیتهش له (ه) دا نییه.

ناموسولمان: بی ناین و ستمکار. دیاره له خو شهویستیدا وای بی دهلی، به دلی نییه!

واته: نهی بی دینی ستمکار، نه گهرچی تو هیچ خهمی حال وباری منت نییه، مان ناوا!

- دهلیم با تهرکی عیشتت کهم به دل، شهرطی وهفا مانیع
له جهورت پهنگه کافریم، وهلی خوئی خودا مانیع (۱)
دلیم دینئی له جیبی ساغر له گهردشدا لهبت بینئی
ئهتویش خو کهم حریفئی نیی، وهلی پهردهی حهیا مانیع (۲)
ویصالت بو هوزاری دل، حهدیقهی بیم و ئوممیده؛
له پروت غونچهی وهفا ظاهر، له خووت خاری جهفا مانیع (۳)
سهرای تاریکی دل روشن بووه "سالم" له شهوقی نهو
بهلی، بو ظولمهتی کافر چراغی "موصطهفا" مانیع (۴)

(*) نهم پارچه شیعره ههر له (مان، نم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهواو.

(۱) واته: به دل دهلیم با واز له خوشه ویستیت بیتم، بهلام نهمهک و وهفا ریم لی دهگری. ستهمت نهوهنده بهینه، لهوانهیه له دینم وهر گهرینئی، بهلام ترسی خودا ریم لی دهگری.

به دل (نم): وهلی. خودا (نم): خوا.

(۲) دینئی: دههینئی، شایانهتی، یا دهیهوی. ساغر: پیالهی مهی. حهریف: نهراباب. نی: نیت.
واته: دلیم ههزه دهکا، لهباتی پیالهی شهراب، لیوت بگری و بیمئی، تویش نهرابابیکئی کهم نیت و چاکئی پیدوهزانی و بهدلته، بهلام پهردهی شهرم رینی لی گرتووی.

(۳) نهم بهیته له (نم) دا نیه.

هوزار: بولبول. بیم: ترس. ئوممید: هیوا. خار: درک.

واته: گهیشتن به تو بو بولبولی دلیم باخچهی ترس و هیوایه، پرووی جوان و دهمی بچووکت وهک خونچهی وهفایه و جیبی هیوایه، خوو و رهوشنی توندوتیژت درکی ستهمه و ناهیلئی بهو هیوایه بگم.

(۴) سهرا: یانه.

واته: خانهی تاریکی دل به شهوقی روومهتی نهو رووه روشن بووه. بهلی، راسته چرای پیغه مبههر ری له تاریکی کوفر دهگری.

به دوور نازانری سالم نهم پارچه شیعرهی بو "کوردی" نووسیپی و مهبهستی له مستهفا نهو بی.

پیتی (غ)

۱- (*)

داده‌نیشی دلبهرم، شهو بی‌چراغ
شهوق ئەدا پووی گه‌وه‌ری وه‌ك شه‌وچراغ (۱)
دیم له‌ناو گولزاری پووی خال و وتم:
ئەئى عەجەب، زاغ ناشیانەئى وا له باغ! (۲)
وهه چ دەردیكه فیراقی لاله‌پوو!
حاصلە بۆ قەلبی دل هەر كۆنه‌داغ (۳)
مه‌وجی وا خسته دلّم، طوفانی غەم
كه‌وته سەر دەریایی ئەشكەم وه‌ك قەیاغ (۴)

(*) ئەم پارچه‌شعره هەر له (مان)دا هه‌یه.

كیشی عه‌رووز: رەمەلی هه‌شتی مه‌قسوور.

(۱) چراغ: چرا، شه‌وچراغ جووره گه‌وه‌ریكه له شه‌ودا وه‌ك چرا ده‌گه‌رئ و ده‌وروبه‌ری
رۆشن ده‌كاته‌وه.

واته: یار شه‌وان بی‌چرا داده‌نیشی، چراى بۆ جیهه؟ ئەو پووی وه‌ك گه‌وه‌ری شه‌وچرايه و
دنیای رووناك كرددووته‌وه.

(۲) واته: خاتم له ناو گولزاری روخساری یاردا دی و وتم: سه‌یره! قه‌له‌ره‌ش هیلانه‌ی له
باخدايه. سالم زولقی یاری له ره‌شیدا شوبه‌اندووه به قه‌له‌ره‌ش، شوبه‌اندنیکى -به‌راستی- نابه‌جیه.
ئەمه له لایه‌ك، له لایه‌كى تروه، ئەمه سه‌رسوورمانى بۆجیهه؟ ئەئى قه‌لی چاره‌ره‌ش هیلانه‌ی، گه‌ر له
باخدا نه‌بێ، ده‌بێ له كۆیدا بێ؟

(۳) وهه: وهی. لاله‌پوو: روومهت گۆل.

واته: ئای له‌یاربران چ دەردیكى بی‌ده‌رمانه! به‌ره‌مى ئەم لی‌برانه بۆ ناوچه‌رگه‌ی دلّم هەر
كۆنه‌داخه.

(۴) قەیاغ: نامرازیکى سه‌ره‌تایی بووه بۆ په‌رینه‌وه له چه‌م و رووبار.

پائیکه‌ی عه‌طری جیهان دهردی‌سهره،
بۆیی زولفت ده‌ست بدا گهر بۆ ده‌ماغ (۵)
قانیعم "سالم!" به‌سه‌حرایی جونوون
نامه‌وی نارایشی کاخ و وه‌تاغ (۶)

واته: لافاوی خهم شه‌پۆلیکی وه‌های خسته‌ناو دلتم، دلتم وه‌ك قه‌یاغ كه‌وته‌سه‌ر ناوی
رپووباری فرمیسکم.

(۵) واته: نه‌گهر بۆنی خۆشی زولفی ده‌ست بدا بۆ ده‌ماغ، ئیتز بۆنی عه‌تری ناوی، چونکه
بۆنی عه‌تری دنیا سه‌رئیشه‌دینی.

(۶) دلتی سالم قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌و کردوووه و وتووویه: نه‌ی سالم! من به‌ده‌شتی شیتی ده‌ساجیم و
بۆی رازیم، جوانی و نارایشی کۆشک و ته‌لارم ناوی.

پیتی (ف)

۱- (*)

عومری شیرینم به ته لخی بوو له ریڼگه ی تو، ته له ف
سا جه فا تا که ی، وه فا که، بی له ریڼی شاهمی (نه جه ف) (۱)
گۆزه گهر هتتا طه ماعی پی نییه، وا که وتوووه
پووی طه لاره نگم به بی حورمه ت له خا کا وه ک خه زه ف! (۲)
بارشی نیسانی لوطفت چونکه هاته به حری غم،
که وته دل عیشقت وه کوو لوئلوو له ناو قه لبی صه ده ف (۳)

(*) نهم پارچه شیعره ههر له (مان، ق) دا هه به.

کیشی عه رووز: ره مه لی هه شتی مه حزووف.

(۱) ته لخی: تالی. وه فا که: وه فاداری بنوینه.

واته: ته مه نی شیرینم له پیتاوی تو دا به تالی به سه رچوو. نیت نیش و نازار تا که ی، وه فات هه بی،
به ریڼی شای نه جه فا دا، یانج هه زه ته تی عه لی کوری نه بوو تالیب، وه ره. یان له بهر خاتری نه و وه فا
بنوینه. به وه دا که نه و داوایه ی لی ده کا، ره نگه کچه که سه به ی و شیعه مه زه هب بوو بی.

ریڼی شاهمی (مان): ریڼگه ی شاهمی. نیوه به یته که ی پی له نگ ده بوو، بویه نه وی (ق) دانرا.

(۲) گۆزه گهر: نه وی کووپه و گۆزه ی گلین دروست ده کا. طه لاره نگ: ره نگ وه ک زیڼی

زه رد. خه زه ف: سوآله ت، پارچه گۆزه ی سووره وه کراو که جاریکی تر ناکریته وه به قور.

واته: رووی وه ک زیڼی زه رد و هها به بی قه دری له خا کدا وه ک سوآله ت که وتوووه، ته نانه ت
وه ستای گۆزه گهریش نیشی پی نییه و لای لی ناکاته وه.

وا که وتوووه (ق): وای کردوووه. (ته لاه) له هه ردووو نوسخه که دا به (ته لاه) نووسراوه.

(۳) بارش: باران.

سالم دلی خزی به صه ده فی ناو ده ریای خه م و په ژاره، لوتفی دلبریشی به بارانی به هار
شوبه اندوووه، وه ک چۆن دلۆبی بارانی به هار ده که ویته ناو سکی صه ده ف و ده بیته گه وه ری تا قانه،
به و جۆزه هیش عیشقت له لوتفی یار باری و چوووه صه ده فی دلپه وه و دپاره ده به وی عیشقه که ی وه ک

قەد گوریز نادەم لە بەیعی لەعلی روممانیی لەبت
 تا لە بازاری حەیاتا نەقدی جانم بێ بە کەف (٤)
 زاهیدی خەلۆت بە ظاهیر مەنعی عیشقم ئی دەکا!
 زالی دەورانیش، لەبەر پیری، بوووە عەقلی خەرەف! (٥)
 پۆژی عوقبا گەر بەبێ تو جیم بەهەشت بێ، نامەوی
 بو فەریم راگرن غیلمان و حۆری، گەر بە صف (٦)
 شادمانیی دلێرە "سالم!" صدایی شیوونم
 بو زیادیی زەوقی سالیك هاتوووە ئاوازی دەف (٧)

گەوهەری بێهاوتا بە تاقانە پێشان بدا.

(٤) واتە: تا نەقدی گیانم لە بازاری ژياندا بەدەستەووە بێ و بە سەر زیندوو بم، کاتی فرۆشتنی لەعلی هەناری لێوت هەرگیز راناکەم و نابەزم. یانی تا گیانە کەم هەبێ پێشکەشی دەکەم و لەعلی لێوت دەکرم. پوختە قسە: تا ساتی گیان کێشان واز لە نەوینت ناهێتم.

(٥) نەم بەیتە لە (ق) دا نیە.

واتە: زاهیدی - بە دیمەن - گۆشەنشین رێی عیشقم ئی دەگری و سەرزەنشتەم دەکا. پیری زەمانەیش، کە زاهیدە کەبە، لەبەر پیری عەقلی نەماووە. من چۆن واز لە عیشق دەهێتم؟!

(٦) واتە: نەگەر لە پۆژی دوایدا بێ تو بەهەشتەم بەدەنی و پەریم بو ریز بکەن و بیانەوی بمخەلەتین، نامەوین.

بو فەریم راگرن غیلمان و حۆری، گەر بە صف (ق): بو فەریم بێ نەگەر غیلمان و حۆری صف بە صف.

(٧) سالیك: سۆفی و دەرویش، رێ گرتووی رێی تەریقەت.

واتە: ئاوازی شین و گریانی من، شادی و خۆشییە بو دلی دلێر. ئاوازی دەف بو زیادکردنی زەوقی سۆفی و دەرویشە و من نامەوی، تەنھا شیوونە کەمی خۆم بەسە، بەتایبەتی کە یار پێی خۆشە.

یا: شین و گریانی سالم مایە شادی دلی دلێرە، وەك چۆن ئاوازی دەف زەوقی سالم زیاد دەکا!

دلێرە (ق): دلێرم.

پیتی (ق)

-۱- (*)

لازمی عرضو حاله کاغہزی زہر طہ بہق طہ بہق
شہرحی میجن، بہ خوینی دل، تہبتی دہکم و ہرق و ہرق (۱)
تیری نیگاہی دل بہرم یہ کی نیشته ناو جگر
سینہ لہ نیشی پیلکہی موتتہ صیلہ شہ بہق شہ بہق (۲)
گہرچی شہکەر لہ ہەر مہ ذاق صاحبی لہ ذذہتہ، وئی
شہدی حہ لاوہتی لہ بت، بردوویہ لیی سہ بہق سہ بہق (۳)

(*) نهم پارچه شیعره هەر له (کم، نم، گم) دا ههیه.
کیشی عهرووز: ره جهزی ههشتی متوی مه خبوون.
(۱) کاغہزی زہر: کاغہزی بہ ناوی زیر زہر د کراو، کاغہزی زہر کہفت! لہ وانہیہ نہ و رزانه
شتی بہ نرخ لہ و جوره کاغہزانه دا نووسرابی. میجن: کوی میجنہتہ، مہینہت.
واتہ: کاغہزی زیرین بو نووسین و نیشاندانی حالتم تہ بہق تہ بہق پیوستہ، تا پەرہ پەرہ شہرحی
نہ گہتیی خومی بہ خوین تیدا بنوسم. دور نیہ مہ بہستی لہ کاغہزی زہر رومہتی زہردی خوی بی،
دیارہ شہرحی حالی عاشق لہ روخساری زہردی زیریندا دیارہ.
دہکم (نم): نہ گم. (کاغہزی)، دہبی (کاغہدی)، بووی و گوررابی.
(۲) پیلکہ: قامک، پهنجہ.
واتہ: تیری نیگاہی دل بہرم یہک لہ دوا ییہک جگہری داگیر کردم. سنگم بہ پیلکہ تیگرتنی تیرہ کانی
برزانگی، بووہتہ شہ بہق و کونی یہک لہ پال یہک و سنگم و ہک بیژنگ کون کونہ.
نیشی (گم): ترسی. پیلکہی (کم): پیلکی.
(۳) واتہ: نہ گہرچی بہ جہشی ہموو کس شہ کر بہلہ زہتہ، ہہنگوینی شیرینی لیوی یار گہروی
لی بردوہتہ وہ و لی پیش کہوتوہ.

زولفی سیاھی چین به چین، مائیلی دوشه خهم به خهم
 حلقهیی نهو له گهردم پیچشی دا وههق وههق (۴)
 وهصل و صفاوو کیف و ذهوق، ههفتهیی بوو، چ زوو گوزهشت؟!
 باز من و بئکهسی و غم، کهوتینه لاه دهق به دهق (۵)
 گهرچی زهمانی وهصلی یار، شههد و شهکهر له بوسه بوو
 ئیسته به طبعی رۆژگار، ژهره، فیراقه، دهق به دهق (۶)
 عیبرهتی نازنین کوا شامیلی حالی "سالم"ه؟
 نالهی نهو به سامیعین گریه دهدا، فیرهق فیرهق (۷)

(۴) دۆش: سهرشان. وههق: بهتیکی گری دراوه ده کرتیه ملی ولاخ و بئی ده گری. لیره دا
 مه بهست تهنها ههلقهیه.

واته: زولفی رهشی چین چینی یار پیچ به پیچ ههز له سهرشان ده کا. نهو زولفه رهشه چوو هته
 گهردم و ههلقه به ههلقه پیچی به دهوردا دهدا.
 وههق وههق (گم): حهق به حهق.
 (۵) باز: دیسان.

واته: بهیهك گهیشتن و خوشی ههفتهیی بوو و زور زوو چوو، دیسان دهق به دهق من و خهم و
 بئکهسی کهوتینه وه یهك.
 ژهره فیراقه (گم): ژهر فیراقه.

(۶) وهصل: بهیهك گهیشتن. دهق به دهق: بهتهواوی، دهقاو دهق.
 واته: ههرچهنده ماچی سهردهمی گهیشتن به یار شیرین بوو، چونکه ههنگوین و شه کری تیدا بوون،
 بهلام ئیستا به بئی رۆژگار تال بووه وهك ژهره، چونکه بهتهواوی لیک دابراوین.
 ژهره، فیراقه دهق به دهق (نم): ههر فیراقه دهق به دهق.

(۷) واته: نالهی سالم کۆمهل کۆمهل گویگرانی هیناوهته گریان، بهلام کوا یار عیبرهت ده گری و
 عیبرهته کهی حالی سالم ده گریتهوه و نهختی بهزهیی پیدا دینهوه؟! بهم شیروه مه بهست له عیبرهت
 دهس ههنگرتنی یاره له نازاردانی عاشق.
 کوا شامیلی (گم، نم): شامیلی. لهنگه. (گم): کهوا شامیلی.

وهكويهك دئته بهر گویى پیاوی ئه حمهق
نه فیری بولبول و ئاوازی له قلهق!! (۱)
له بازارى جیهان وهك یهك ده ناسن
له زهر دیدا طه لآوو پهنگی مه فرهق!! (۲)
له حهرفی ناکه سان با چه نند پوژئ
گران کهم گویم به پهنبه و سورب و زه یبهق! (۳)
له بی تهنگی دلارام ده به خشی
به غونچه ی نهوشکوفته، پهنگ و په ونهق (۴)
له بهر نه قشی خه یانت، کولبه یی من
سه راسهر نه قشه وهك قه صری (خه وه رنهق) (۵)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، عا، غ، ج، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مه جزووف.

(۱) واته: پیاوی بی عهقلی له عیشق نه گه یشتوو، چریکه ی بولبولی شهیدا و قه قهری له قلهقی

وهك یهك دئته بهر گوی، فهرقیان ناکا.

ئاوازی (عا، غ): فهریادی. جوانزه.

(۲) طه لآ: ئالتون، زیر. مه فرهق: برنجه، زهره.

واته: له بازارى نهم دنیا بی نر خه دا زهردی زیر و پهنگی زهردی برنجه وهك یهك ده ناسن.

جیهان (کم): جیهاندا. ته لآوو (ج): ته لآ وهك. (کم، گم): گولآوو.

(۳) پهنبه: لۆکه. سورب: قورقوشم. زه یبهق: جیوه.

واته: با چه نند پوژئ گویم کهر بکهم له قسه ی ناکه سان، به لۆکه و قورقوشم و جیوه بیانختم.

به پهنبه و (غ): به پهنبه. سورب و (عا): شیرب و!

(۴) نهوشکوفته: تازه پشکوتوو.

واته: لیوی تهسکی دل بهرم پهنگ و په ونهق به خونچه ی تازه پشکوتوو ده به خشی، چونکه له

لیوی یار ده چی.

له بی تهنگی (ج): له بت تهنگ.

(۵) کولبه: که لآوه، ویرانه. خه وه رنهق: ناوی کوشکیکی جوان بووه، نوعمانی کوری موندیر

به گەردش دئ، له جۆشی گریه، ئەندام
 بهسەر دەریایی ئەشکا میثلی زهورهق (٦)
 مهقامم کهن به زهجر، ئەر داری "مه‌نصور"
 ده‌کیشی خوینی من نه‌قشی «أنا الحق»! (٧)
 له‌بەر تیغی برۆت دل و ده‌له‌رزئ:
 له‌ پووی سه‌یفی "عه‌لی"، کوفقاری (خه‌ندهق) (٨)
 له‌ سه‌رخۆشی غه‌ما، بۆ فه‌وتی شادی،
 وه‌ره "ساله‌م" بکه‌ین با جامه‌ نه‌زهق (٩)

بۆ به‌هرامی گووری دروست کردبوو.

واته: که خه‌یالت ده‌که‌م، له‌بەر جوانی تو خه‌یالتم جوان و پڕ له‌ نه‌خش و نیگار ده‌بی.
 وێرانه‌که‌م به‌و خه‌یاله، وه‌ک کۆشکی خه‌وه‌رنه‌ق، سه‌رانسه‌ر ده‌یته‌ نه‌خش و نیگار.

سه‌راسه‌ر نه‌قشه (که‌م، گه‌م): فه‌ره‌حه‌نگێزه.

(٦) گه‌ردش: سووران. زه‌وره‌ق: گه‌می، به‌له‌م.

واته: له‌شم له‌ جۆش و تاوی گریانم، له‌سه‌ر ده‌ریای فرمیسک وه‌ک به‌له‌م ده‌سوورپه‌وه.

گه‌ردش (عه‌، غ، ج، که‌م، گه‌م): جونه‌وش. گریه (ق): دیده.

(٧) ئەم به‌یته‌ هه‌ر له (که‌م، گه‌م) دا هه‌یه و زۆر جوانه.

واته: ئە گه‌ر زه‌جره‌م بکه‌ن و داری خنکانده‌که‌ی مه‌نسووری هه‌للاج بکه‌نه‌ شویتم و بمکوژن،

خوینم نه‌خشی «أنا الحق» ده‌کیشی. مه‌نسوور گه‌رزه‌ی عیشتی خودایی بوو، ئەمیش هه‌ی مه‌جازی!

(٨) ئەم به‌یته‌ هه‌ر له (مان) دا هه‌یه.

واته: دل له‌ ترسی تیغی برۆت، وه‌ها ده‌له‌رزئ، وه‌ک کافره‌کانی غه‌زای خه‌ندهق که‌ له‌

شمشیری هه‌زه‌تی عه‌لی ده‌ترسان و ده‌له‌رزین.

(٩) ئەم به‌یته‌ له (ج) دا نییه.

واته: ساله‌م! که‌ شادی مرد، وه‌ره‌ یا کراس شین بکه‌ین و بچینه‌ سه‌رخۆشی خه‌م و پتی بلێن خۆت

خۆش! چۆن سه‌رخۆشیه‌که‌؟ زۆر جوانه. ئەوه‌نده‌ داماون، سه‌رخۆشی له‌ دوژمن ده‌که‌ن که‌ دوژمنی

مردوو، دوژمنه‌ مردوو هه‌یه‌ی دۆستی ئەمانه.

له‌ سه‌رخۆشی (ق): به‌ سه‌رخۆشی.

- له چهرخی حوسنتا هاتن موطابيق
شهو و پوژ و هيلال و صوبجى صادق (۱)
له خاكا لاله كهى دهپوئى بهاران
نهپوژئى خوئينى دل، گهر چاوى عاشيق؟! (۲)
له من تا دووره چيهرهئى ئه رغه وانت
سروشكم ديته دامهن وهك شهقايق (۳)
له پووى نايينه تا طوطيى دل
حريفى خوئى نه بينئى، نابئى ناطيق! (۴)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، عا، ه، ف، غ، ج، ق، كم، گم) دا ههيه.

كيشى عهرووز: ههزه جى شهشى مه جزووف.

(۱) واته: چوار شت له سهردهمى جوانيتدا زور به ريكى كو بوونه وه؛ شهوى زولف، پوژى

روخسار، كهوانى برؤ، شهفهقى روو.

شهو و پوژ و (مان): شهو و پوژه.

(۲) لاله: گولتى سوور و زهرد و سپى روو، ليره دا مه بهستى سووره.

واته: نه گهر چاوى عاشقى گرياو فرميسكى خوئينى نه پوژئى و زهوى ناو نه دا، كهى لالهئى

ههمه جزو - به تايه تى سوور - سهر له خاك دهردئى؟

دهپوئى (كم): دهپوئى. ههلهئى چاپه.

(۳) نهرغهوان = نهرخهوان: دره ختيكى به هارى رهنگينى رهنگ سووره كه سروشتى سارد و

وشكه. سروشك: فرميسك. شهقايق: گولاله سووره.

واته: تا روخسارى جوانى نهرخهوانيت، كه ههم جوان و ههم وشك و سارده، له من دوور بي،

فرميسكم به رهنكى گولتى سوورى گولاله سووره دهپوژئته داوين.

چيهرهئى (كم): چارهئى. (گم): چاوى! (نهرغهوانت) نه گهر (نهرغهوانيت) بووايه، جوانتر دهبوو.

(۴) واته: تا تووتى دل و يتهئى خوئى له ناو يتهئى رووى ساف و بيگهرد و دره خشانى تو دا نه بينئى،

نايئه قسه. يانئى - كه دوور بم زمانم گو ناكا، كه لئيت نزيك دهجهوه، ديتمه قسه.

نه بينئى نابئى (ه، غ، ج، پ، كم، گم): نه ديبي نه بووه.

دلم وهختی له عوهدهی چاوی تو دئی
بهسهر بازا ببی عوصفور، فایق!! (۵)
دهترسم دلّسهخت "سالم!"
له خاطریا نه مابن عوهدهی سایبق (۶)

(۵) نهم بهینه ههر له (مان) دا ههیه.

عوهده: دهره قهت، پی ویزان. عوصفور: چۆله که. فایق: سهر که وتوو، بالادهست.

واته: دلم وهختی دهره قهتی چاوی تو دئی، که چۆله که بهسهر بازا زال ببی و نه ویش ههر گیز نابن!

(۶) نهم بهینه له (ه) دا نییه.

واته: سالم! دهترسم یاری دلّره ق پهمانی پشوووی له بیر چوو بی، بویه وا ببی بهزه بییه.

دلّسهخت (ف، ق): دلّسهختی. سایبق (عا): پایبق. ههلهیه.

نوسخه (ه) نهمه دواین بهینه تی:

له بهر گریانی شادی، ههر دوو چاوم

رژایه نه رض، "سالم" بوو به ناهیق

پیتی (ك)

—۱— (*)

- تیری ناھی صوبحگام، رهنگه کون کون کا فلهک
ئەشکی ئاتەشناکی من، تەحقیق، دەگاتە سەر سەمەک (۱)
دوور لە تۆ دوورم لە خەو، نەزدیکە مەرگم پۆژ و شەو
میحنەتی دووری هەمیشان پیتیە ناو چاوم، نەمەک (۲)
بۆ پێیادە وەصلی یار ئەسبابی نەگبەت زۆر ئەبی:
فیکرە پێم و غەم سوارم، دەرد و هیجرانیش یەدەک (۳)

(*) ئەم پارچەشێرە لە (مان، ق، کم، گم) دا هەیە.

کێشی عەرۆز: رەمەلی هەشتی مەحزوف.

(۱) واتە: تیری ناھی سەرلەبەیانم ئەوەندە تیز و برێندەیه، لەوانەیه ئاسمان کون بکا. فرمیسکی ناگرینیشم—بێ گومان— دەگاتە سەر ئەو ماسییه که گا بەسەر پشتیەوهیه و گۆی زەویش بەسەر شاخەکانی گاکهوهیه؛ یا هەر مەبەست ماسی ئاساییه که لەناو ناودابه، چونکه فرمیسکی ناگرینی سالم به ئاو ناکوژیتەوه و ماسی ئاو دەریا دەسووتینی.

دەگاتە (کم، گم): ئەگاتە.

(۲) ئەم بەیتە و بەیتی پاشهوهی هەر لە (کم، گم) دا هەن.

پیتیە: پشیه.

واتە: که دوور بێم لە تۆ، دوورم لە خەو و شەو و پۆژ مەرگم ئی نزیکه. نەگبەتی دووری هەمیشان خۆتی کردە چاوم و خەوی ئی حەرام کردم.

خەو (کم): خو.

(۳) واتە: بۆ ئەو عاشقی پێادەیه که دەیهوی بگاتە مەزلگهی بەیهک گەبشتنی لە گەل یاردا، هۆی

نەگبەتی زۆرە؛ رینگه بیرە، سواری خەمم و دەردی دووریش سەربارە.

(ئەبی): لە بنهردادا (دەبی) بووه و گۆرراوه.

مردنم پىڭ خۆشە، نەك دىلبەر كەدەر حاصل بكا
 من سەراپا نارى غەم بىم، ئەو دەلتى: سووتا، دەرەك! (۴)
 پىم بلىڭ، ئەى عىشوەجۆ! تۆ جادوى، يا ساحىرى؟
 بەم قەرارە قەد لە لاي من دىلبەرى ناكا، مەلەك! (۵)
 ظلوم و فىلى ئى مەكە "سالم"، دلى مۆرە بە زۆر
 ئاسمان! رەھمت بىي، تووبى خودا تا كەى كەچەك (۶)

(۴) كەدەر: خەم، زورى. دەرەك: دۆزەخ.
 واتە: من مردنم پىڭ خۆشە، نەك زورى دلى يار. كەچى ئەگەر تاگرى خەم سەراپا داگرىم بكا، يار
 دەلتى: لى گەرىن با بسوتى، بە جەھەننەم!
 دىلبەر (كەم): يارم. نارى غەم (ق): غەرى نار.
 (۵) عىشوەجۆ: بەناز. مەلەك: فرىشتە.
 واتە: ئەى يارى غەمزەدار و بەناز! تۆ فرىودەرى يا سىحربازى! من لام وايە فرىشتەيش وەك تۆ
 دىلبەرى ناكا و ناز نافرۆشى.
 قەد (كەم، گم): قەت.
 (۶) كەچەك: تىلاى ئاسنى سەرنوشتاوە، قولاپ.
 واتە: ئەى ئاسمان رەھمت ھەي، ستەم و فىل لە سالم مەكە، كە دلى بە زۆر و ستەم مۆر كراوہ!
 توو بى و خودا تا كەى تىلاى ئاسن و قولاپم تى دەگرى؟!
 خودا تا كەى (كەم، گم): خوا بەسى بى.

(در وصف خاله عزیز)

خاله! وا بهخشیم به هاولاقییی تو، دیلی بهلهك
ماینی کویتی ئهفهنیش بو ئهنیسی بۆزی سهك (۱)
مهوجی بهحری ئارهزوو، گهر سهددی سهبری پارفاند
تو ههلیره پشتی دیل و بۆز لهسهر کویت وهك كهلهك (۲)
مرقهمرق و قوورهقوور و کوورهکوور و حيلهحیل،
کویت و دیل و بۆز و تو بهزمی بینا نین یهك به یهك (۳)
داپهرین و ههلهپهرین و ههر پهپهرین و ههر ترین
ههر له بۆزه و تووه بی ئهه سهوته وهك دیزهخهپهك (۴)

(*) ئهه پارچهشیره ههر له (مان)دا ههیه، ناسناری سالم نیه، بهلام له ههموو روویهکهوه له هی نهو دهچی. وا دیاره سالم له غهزل و داشۆرین بابهتهکانیدا نهیویستوو ناوی خۆی بنووستی. وهك دهبین له ناوونیشانی پارچه شیره کهدا نووسراوه: «در وصف خاله عزیز» واته: باسی خالتو عزیز دهکا!
کیشی ههرووز: رهملی ههشتی مهحزووف.

(۱) هاولاق: هاوجوتی. دیل: مینهی سهگ. بۆز: شینی نامالسی. کویت: نهسی سووری نامال رهش. نهیس: هاودهم، هاونشین.

دیاره خاله خۆی نهسیکی سک بۆزی ههبووه، سالمش ماینیکی کویت و دیلهسهگیکی پی بهخشیوه، ماینه کویت بو هاوجوتی نهسپه بۆز و دیلهسهگیش بو هاوجوتی خاله!!
(۲) مهوج: شهپۆل. سهد: بهنداو، بهربهست. ههلیره: ههلیج، رابکههره، ههلقونه سهر پشتی. كهلهك: کۆمهله بهردی بهسهریه کهادراو.

واته: ئه گهر شهپۆلی (ئارهزوو) بهربهستی سهبری رامالی و نهتانتوانی خۆتان بگرن، تو سواری دیله بیه، نهسپه بۆزیش سواری ماینه کویت، وهك كهلهك یهك لهسهر یهك!!

(۳) قوورهقوور: دهنگی تایهتی دیلهسهگ. کوورهکوور: پشتدانهواندن که کاری خالهیه. حيلهحیل: هی نهسپه بۆزه و مرقهمرقیش: دهنگی گهروو به دهه قووچانهوهی ماینه کویت.

واته: تو و ماینه کویت و دیله و نهسپه بۆز، ههر یهکه به دهنگی خۆی بهزمیک بگێرن.

(۴) ههلهپهرین و داپهرین: بهرزبوونهوه و نزمبوونهوه. پهپهرین: نیر سواریبوونی می. ترین: بالی بوونهوه.

دیل و کویت، گەر حامله‌ی تو و ئەسپی بۆز بن، وهختی ژان
 بۆز له کویت ئوشتور دەبینیت و له تو و دیلیش دەلەك (۵)
 گەر لەپری گاهی پەڕین بن بۆز و تو، تەدبیرمه:
 ئەو به کرشه‌جۆ قەلەو كەم، تو به ناشی مەرجومەك (۶)
 گەر تەواو ئوفتاده بن، هەم غەم مەخۆن، فەریه‌ی دەبن
 تو به ئیسقانی فڕووج و بۆز به خەپلە‌ی جۆ و كەپەك (۷)
 کویت بگیی فرصەتتە، بۆز و دیل بگیی دووشەشتە خال!
 با بزانی چۆن دەنیشی طاسی نەپرادی فەلەك؟! (۸)

صەوت: دەنگ. دێرەخەرهك: دێر - شووم و بی‌فەر، خەرهك - دەزگای لۆكەرتیسی.
 واتە: تو و بۆزە هەر خەریکی هەڵپەڕین و داپەڕین و کاری جینسی و بالی‌توونەوه بن. با ئەم
 دەنگەدەنگە‌ی وهك خەره‌کی بی‌فەر هەر له تو و ئەوه‌وه یێ.
 (۵) حامله: زگیڕ. دەلەك: جانەوه‌ریکی له رێوی بچوو كتری كەول بەنرخە.
 واتە: مایه‌كویت و دیلەسه‌گ ئەگەر «گرتیان»، ئەوا بەرهمی ئەسپەبۆز له مایه‌كویت وشێ و
 هێ تۆیش له دێل دەلەك دەبێ، كه پێسته‌كە‌ی بەنرخە!
 (۶) لەر: لاواز، رەتووتە. گاه: كات. تەدبیرمه: رێ‌وشوێم داناو. كرشه: كلۆش، دره‌و‌كراوی
 دەغل. ناش: چێشت. مەرجومەك: نيسك. ناشی مەرجومەك: نيسكێنه.
 واتە: ئەگەر تو و ئەسپەبۆز له ئنجامی پەڕیندا لەر و لاواز بوون، ئەو به پووشی جۆ قەلەو دەكەم و
 تۆیش به نيسكێنه.
 (۷) ئوفتاده: پەككەوتوو، لەبێ‌كەوتوو. فەریه: قەلەو. فڕووج: جوجەلە‌ی مریشك. خەپلە:
 كۆلێه‌ی ئەستور له گەم نەبێ. كەپەك: درشته‌ی ئاردی دا‌بێژاو.
 واتە: ئەگەر هەر به تەواویش لەبێ‌كەوتن، ئەوا مەترسن دیسان قەلەوتان دەكەم، تو به ئیسقانی
 فڕووج و ئەویش به كۆلێه‌ی جۆ و سۆسی ئارد.
 (۸) تاس: كاسه، فەلەك وهك كاسه‌یه. نەپرادی: زارەهلەدر، نەردینكەر.
 واتە: خالۆ، بۆ تو قازانجە و دووشەشتە هەر كامیان بگیی: مایه‌كویت، یا ئەسپەبۆز، یا
 دیلەسه‌گ!! بزانی فەلەك چۆن زار هەلەده‌دا و چی دینی؟

لهیلاره‌شانى مولكى عه‌رب، جومله يهك به يهك

«ديدم سياه چرده، نديدم بدين نمك» (۱)

ته‌ن‌ها زه‌مين له عاريسى تو پهرته‌وى نه‌دى

«مانند آفتاب همى تابد از فلك» (۲)

چينى، له پوويى مه‌عنيى ئه‌وصافى حوسنى تو

«نقش و نگارخانه چين را كنند حك» (۳)

پوژى ئه‌زهل له جايى پوده‌ر، گهر پوسه‌ر ده‌بوو

«از دیدنش به سجده نپرداختی ملك» (۴)

(*) نهم پارچه‌شيعره له (مان، حا، ه، ف، غ، ن، ج، كم، گم) دا هه‌يه، له (مان، ن) دا يه‌كيكه له موله‌مه‌عه‌كان. فارسيه‌كه‌ى هه‌ى "حافظ شيرازى" يه و به‌يته‌كانى باش و پيشيان يه كراوه.

كيشى عه‌رووز: موزاريعى هه‌شتى نه‌خه‌ه‌يى مه‌كه‌فوفى مه‌حزووف.

(۱) وه‌ش: جه‌شن. له‌يلاره‌هان: هاوچه‌شانى له‌يلا. چرده: ره‌نگ. نمك: خوئ.

واته: جوانى هاوچه‌شنى له‌يلام له ولاتى عه‌ره‌بدا ززر ديوه، ره‌شتاله بوون، به‌لام نهك بهم جوانى و

ئاووتاو و خوئداريه كه دل‌به‌رم هه‌يى. گوايه ده‌لتن له‌يلا ره‌شتاله بووه:

«يقولون ليلي سودة حبشية فلولاً سواد المسك ماكان غالباً!»

ديدم (غ): هرگز. «ديدم سياه چرده، نديدم لاي "حافظ" (هرگز سياه چرده نديدم)».

(۲) عاريسى: پوخسار. مانند: وهك. تابد: ده‌د ره‌وشيه‌وه.

واته: ته‌ن‌ها زه‌وى له رووناكى روومه‌تى تو روژن نه‌بووه‌ته‌وه، به‌لكوو له ناسمايشدا وهك هه‌تاو

ده‌د ره‌وشيه‌وه و رووناكى ده‌كاته‌وه.

نه‌دى (كم، گم): نه‌دا.

(۳) له‌م به‌يته‌وه تا دوايى نهم پارچه‌شيعره له (كم) دا نيه، نهم به‌يته له (گم) دا يه‌تجه‌مه.

واته: خه‌لكى چين، به‌رامبه‌ر به جواني تو، هه‌رچى نه‌خش و نيگارى يانه‌كانى چين هه‌يه،

هه‌مووى ده‌كوژينه‌وه و له‌به‌ر رووى تو دا نه‌خشى لى ده‌كيشن.

«نقش و لاي "حافظ" (نقش)».

(۴) پوده‌ر: باوك. پوسه‌ر: كور. نپرداختى: فريا نه‌ده‌كه‌وت.

هم شه معی شهرعی تویه، دهکا مه نعی گومره هی
 «هم روشن از جمال تو در دیده مردمک» (۵)
 جانهای پاک، سوجه کونان، دینه درگه هت
 «وان گاه خاک پای تو بوسند یک به یک» (۶)
 کافر له مه نعی "سالم" نه گهر دم بدا، چ غم؟
 «زر خالص است، باک نمیدارد از محک» (۷)

واته: رۆژی که ناده می باوک دروست کرا، گهر له باتی نادهم نه وهی نادهم بوایه، که توی شوخی، فریشته له بهر جوانیت فریا نه ده کهوت کړنوش بهرئ، سه ری لی تیک ده چوو.
 رۆژی نه زهل .. تاد (حا): رۆژی نه زهل له جایی پسر، نهو پودر ده بوو. (غ): روزی ... (ه)، گم): روز ازل ز جای پدر گر پسر بدی. بهیته که، بهم حساب، موله مع نابی و هموی ده بیته فارسی. ده بوو (غ): بووی.

(۵) هم بهیته له (گم) دا نیه.

واته: هم روناکی نایی تویه ناهیلئی عاشقان سه رلی شیواو بین و ری ون بکن، هم گلینه له روناکی جوانی تزه له چاودا ماوه ته وه و کویر نه بووه.
 (جمال) لای "حافظ" (دو لعل) ه.

(۶) جانها: گیانه کان. سجده کنان: سوجه کونان، کړنوش بهرانه. و آن گاه: نهو وه خته. بوسند: ماچ ده کهن.

واته: گیانه پاکه کان به کړنوش وه دینه درگات، نهو کاته بهک به یهک خاکی بهرینی تو ماچ ده کهن.

شیره ی فارسی نه ونده کاری له "سالم" کردوه، نیوهی یه که می هم بهیته، که لای خوئی کوردیه، تنها (دین) ه که ی کوردیه!

(۷) واته: نه گهر رقیبی بی دین چنه بازی بکا و بکه ویتنه سه رزه نشتم، هیچ باکم له خوشه ویستی نیه. من زیری پاکم، له مه حک ناترسم، هر به پاکی و به عاشقی ده میتموه.
 غم (ه): باک. از (گم): نه. هه لئی چاپه. (دهم) له (ج) دا که وتوه.

پیتی (گ)

-۱- (*)

هاته پووی دل له غمزه بهسکی خهدهنگ
خانیهی خارپوشته، سینیهی تنگ (۱)
جیی دلم زولفی تویه تا دهمرم
کهی نهجاتی دهبی نهسیری فهرنگ؟! (۲)
رهغبهتت واجیب و هذهر لازم
له لهبت شهککهر و له دیده شپهنگ (۳)
تو حهياتی منت به دیده پری،
تو به ناهوو دهکهی شکاری پولهنگ (۴)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، عا، ف، غ، ج، ق، ر، کم، گم) دا ههیه و ناسناوی سالمی تیدا نییه.
بهلام بهوهدا که له نوسخهی (مان) دا ههیه، هی "سالم"ه.
کیشی عهرووز: خهفیفی شهشی مهخبوونی مهقسوور.
(۱) خارپوشت: ژیشک، که دهرهوهی لهشی ههموو درکه.
واته: نهونده تیر له غمزهی یارهوه گیراوتته دل، سینیهی تنگم واپر درکه، دهلتی خانهی ژیشکه.
بهسکی (ر): لهکهی. خارپوشته (کم): خارپوشت.
(۲) واته: تا دهمرم شوینی دلم زولفی پیچیتخته و رههائیم نابین. دیاره دیلی دهستی فهرنگ
کهی رزگار دهبی!
(۳) شپهنگ: ژهر.
واته: خویشونتت پیوسته و خوئی پاراستیشیت پیوست، چونکه ماچی لیوت شهکری شیرین و
بهتامه و نیگای چاویشت ژهره بو عاشق.
واجیب (ف، ق): واجیه. له دیده شپهنگ (ج): له دیده سپهنگ. ههلهی نووسینه. (کم،
گم): له دیدت رهنگ. ههلهیه.
(۴) واته: تو ژیانی منت به چاو لهناوبرد. بهلتی، تو به ناسک - یانی چاو - راوی پلنگ - یانی

به مه‌ئەل بە حرە عیشق و دل زەرەق
 نامەدوشودیه غەم بە میثلی ئەهەنگ (۵)
 بێسەرە کاروان و شەو تاریک
 ڕێ خەطەرناک و دوور و مەرکەب لەنگ (۶)

عاشق - دەکەو.

حەباتی (ع): جانی.

(۵) ئەم بەیتە لە (ع) دا نییه.

نامەدوشود: هاتوچۆ.

واتە: عیشق دەریایە و دل کەشتی بچکۆلەیه، خەم وەک نەهەنگ لەم دەریایەدا هاتوچۆیەتی،

نێتر چۆن رزگار دەم؟!

بە مه‌ئەل (ک): بە میثلی. نامەدوشودیه غەم بە (ف، ج): نامەدوشودیه دل بە. (ک، گم):

نامەدوشود بە دل. هەلە ی چاپ یا هەلە ی خۆیندەنەوێ دەستنوسه.

(۶) ئەم بەیتە هەر لە (ک، گم) دا هەیه.

واتە: بارودۆخێکی زۆر نالەبارە و رزگار بوون زۆر گرانه، چونکە کاروان بێپێشەنگ و بێسەر و بەرە،

شەو تاریک و نۆتەک و ڕێ دوور و پڕمەترسی، کەشتیش لەنگ و بێلەنگەر.

بێسەرە (ک): پێشەرە. (ف، ج، ر): پێشەرەوی. (غ، گم) پێشەرەو. هیچ کامیان تەواو نین، ئەوێ

لە دەقەکەدا دانراوە تەواوترە. شەو (ف، غ، ج): ڕهه. (ر): دره (دەرە). ڕێ (ف، ج): ڕهه.

پیتی (ل)

۱- (*)

خستیه چه تا رۆسته می به ختم، نهدامهت وهك شوغال

بههمه نی غه م عیشمی تیک دا وهکوو ئه یوانی زال (۱)

پۆژی پۆشن که ی ده بینم، تا موقابیل تو نهیم؟

مهردومهك كوانی له چاوما، لابده ی گهر عهكسی خال؟ (۲)

بیته سهر دامانی نازت، تا سهری ره شماری زولف

بو نیازم که ی به دامانت دهگا، دهستی خهیا؟! (۳)

(*) نهم پارچه شیعه له (مان، حا، ق، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ره مهلی ههشتی مهقسوور.

(۱) چه: چال. نهدامهت: نه گهتی، نه هاتی. شوغال: چهقل. بههمه ن: نهرده شیر کوری

ئهسفهندیار، که بهوی کوزرانی باوکیهوه، رقی له بنمهاله ی رۆسته م ههنگرت و فهرا مورزی کورپی

شکاند و به داریدا کرد. ئه یوان: هه یوان. زال: باوکی رۆسته می پالهوان.

واته: که چهقله ئی نه هاتی و نه گهتی رۆسته می به ختمی خسته چال، بههمه نی خه م و په ژاره ژیا نی

شیواندم، وهك چۆن بههمه نی کوری ئهسفهندیار هه یوانی زالی تیکو پیک دا.

عهیشمی تیک دا وهکوو (کم): عهیشی تیک دا ههروه کو. (ق): عهیشمی تیک داوه وهکو.

(گم): عهرشی تیک دا ههروه کو.

(۲) مهردومهك: گلینه ی چاو.

واته: تا بهرامهر به تو نهیم و ته ماشای روومهت نه کم، که ی رۆژی رووناك ده بینم؟ یا نی

روومهتی تو رۆژی رووناکه. ههروه ها چاو م بی گلینه یه، نه گهر رهنگدانه وهی خالی روومهتی تو نه بی.

چ رۆژی رووناك و چ گلینه ی چاوی سالم، ههردووکیان به بینن و بهرامه یویون له گهل روخساری

یار دهس ده کهون.

تو (حا): رووت. لابده ی گهر (ق): گهر به ده ره که ی.

(۳) واته: که سهری ره شماری زولقت ئه وهنده شوپر بی بگاته سهر داویتی نازت، ئیتر چۆن دهستی

بانی سەر فەرشی رەهت بوو، چونکە پاشیلت نەکرد،
 ئەشکی حەسرەت دئی بە ڕووما وەك تکهی ویرانەمال (٤)
 لافی چی ئی دەم لە هەمپەنگیی لەب و پوستانی تو؟
 وا نە نارم دی لە بوستانا، ئەوا گولناری ئال! (٥)
 ما هەگەر وەك تو جەمالی بئی، لە کوئی بیئنی قەدەت؟
 سەر و ئەگەر وەك تو سەهە قەد بئی، لە کوئی بیئنی جەمال؟ (٦)
 تا لە دلما بئی خەییالی وەحشی تو، دەگرم نەفەس
 نەك بە سرووی بای هەناسەم ڕەم بکا میثلی غەزال (٧)

خەیاڵ بو پارانەوه و داوای نیاز دەگاتە داوینت لە ترسی مار؟!

رەشمارى. (كم): رەژماری.

(٤) واتە: بانی سەرم فەرشی رینگەت بوو، بەلام تو نەتکوتایەوه و بە بێ نەتشیلا، لەبەر ئەوه فرمیسکی خەم و پەژارە وەك دلۆبەیی و پیرانەخانوی قورین بە ڕوومدا دئی. سالم سەری خزی شوبهاندوو بە بانی خانووی قورین لە کوستانەکاندا، کە ئەگەر زستان بە بانگردین نەکو تریتەوه، دلۆبە دەکا. نەم دەبئی یار بە بئی بیشیلی تا فرمیسک نەپێژئی. ئەوا یار نەیکرد، بۆیە فرمیسکی چاوی وەك دلۆبە دیتە خوار.

پاشیلت (کم، گم): پاشکیت. هەلەیه. دئی بە ڕووما (کم، گم): دیتە سەر ڕووم.

(٥) وا: وەها. بوستان: مەمک. نار: هەنار. نە وا: نە وەها.

واتە: گەزافی هاوچەشنی لیوی تو و مەمکی خەرت چۆن بدەم و بلیتم: ویتەیان هەیه؟! نە هەنارم وەك مەمکی تو لە باخدا دیوه، نە وەك لیوی ئالت گولنار.

ئیدەم (کم، گم): ئیدەن. زۆر جوانە، یانی: هەنار و گولنار چۆن گەزافی هاوچەشنی تو ئی دەدەن؟ تو (ق): یار. وا نە نارم دی (گم): دانە نارم دی. ئال (ق): نار.

(٦) ما: مانگ. سەهە قەد: بالای رینگ.

واتە: ئەگەر مانگ وەك روخسارت جوان بئی، بالای وەك بالای تو لە کوئی بیئنی؟ ئەگەر قەد و بالای وەك بالای تو بەرز و رینگ بئی، جوانی لە کوئی بیئنی؟

سەهە قەد بئی (ق): سەهە قەدە.

(٧) سالم یاری بە ناسکی کێوی شوبهاندوو، کە سل لە هەموو شتیک دەکاتەوه، و توویە: ئەگەر تەنانەت خەیاڵیشی بیتە دلەمەوه، ناتوانم هەناسە بدەم، نەبادا خەیاڵەکەیی بە سرووی هەناسەم بسلەمیتەوه و هەلئئی!

ظولمی بی پایانی تو، تا بین به دل لهذذت دودا
یا ئیلاهی! قهت نهیی بو ظالمی "سالم" زهوال (۸)

به سروهی (ق): له سروهی. بکا (ح)، کم، گم): بکهی.

(۸) نهم بهیته له (ق) دا نییه.

واته: ستهمی له راده به ده ری تو، تا بین خوشی به دلیم ده گهینی و لهزه تی زورتی ده بی. خودایه!

هدرگیز نهم ستهمی ساله زهوالی نهیی و ههر بیتی!

لهذذت (ح): لهزهت.

۲- (*)

- له قىبىلەي پوو، برۆت مىحرابه بۆ دل
به لهب، قويلەت وهكوو جوللابه بۆ دل (۱)
شەوى دەي، بى چرا، پىر نووره كولبەم
خەيالى عارىضت مەهتابه بۆ دل (۲)
ئەلەم ئاسايشى ئىربابى عىشقه
مەموو خارى جەفا سەنجا به بۆ دل (۳)
قەنارە حاضرە مەر سوو له موژگان
له چاوتە مەردومەك قەصصابه بۆ دل (۴)
له جەورت، وهك سەمەك، گەر بچمە دەريا
موژەت بەرگەشتە، وهك قوللابه بۆ دل (۵)

(*) ئەم پارچە شىعرە له (مان، عا، غ، ق) دا ھەيە.

كيشى عەرووز: ھەزەجى شەشى مەحزوروف.

- (۱) قويلە: ماچ. جوللاب: شەكر يا ھەنگوين كه به گولاو بگيرتەوه، گولاوى شيرين.
واتە: رووت تىكرا قىبىلەيه و برۆت مىحرابى دلە، ماچى لىوت گولاوى شيرينه بۆ دل.
پوو، برۆت (عا، غ): پوو بەرپووت، واتە: بەرامبەر. (ق): پوو برۆ.
(۲) دەي: يەكەم مانگى زستانە، كه سارده و دەر و پەنجەرە دەگيرى و تاريك دەيى.
مەر چۆن بى، واتە: كه مادەم خەيالى روخسارت مانگە شەوى دلە، شەوى يەكەم مانگى زستان
كه لاوه كەم بەيى چرايش پىر له رووناكيە.

شەوى دەي بى چرا پىر نووره (ق): شەوى بى چارەيى پىر نوور.

- (۳) سەجابه: سۆزە، لىرە دا مەبەست كه ولە كەيەتى كه نەرم و نىانە.
واتە: نازار، ئاسايش و خۆشيه بۆ عاشقان و دركى سەمىيان لا وهك پىستى سۆزەيه كه نازار ناگەيىتى.
(۴) واتە: برژانگە كانت له ھەموو لايەكەوه قەنارەي جەستە ھەلئواسين، گلئىنەي چاويشت
قەسايى دلە.

قەنارە (غ): قەنارەي.

- (۵) واتە: ئەگەر له ترسى سەمت وهك ماسى بچمە نيۆ دەريابىش، برژانگى ھەلگەراووت قولابە
بۆ دل و له دەريا دەرم دەھيىتى.

له حسرهت، هاته له غزش قهلبی "سالم"
خه یالت مه عدهنی سیمابه بو دل (٦)

له جهورت ... تاد (عا، غ): سه مهك بم گهر له جهورت بجمه ده ریا.

(٦) له غزش: له رزه. سیماب: جیوه.

واته: دلّم له خه فتهت و په ژاره ی دووریت هاته له رزین. به لئ، خه یالتی تو و بیر لیکر د نه وهت

جیوه یه بو دل و ده بهیتته جم و جوول و بی نارامی ده کا.

له حسرهت (عا، غ): به میحنهت.

طوولی ههیه، بهیانی قصه‌ی فیکری خامی دل
هه‌ر وه‌صفی زولفی یاره، سه‌راسه‌ر که‌لامی دل! (۱)
سامانی کاری طالیبی وه‌ک زولفی خوئی دهوئی
بئ‌نه‌ظمییه له مه‌ذهبی یارا، نیظامی دل! (۲)
خوینی هه‌ریزپه‌نگی دل‌م هاته‌ر وو له چاو
نه‌مگرته به‌ر هه‌ریزپه‌بایی به کامی دل!! (۳)
"جه‌م" له‌ذده‌تی خو‌ماری وه‌کوو من نه‌دی، نه‌به‌د
نو‌شیومه تا شه‌رابی مه‌حه‌بیه‌ت به جامی دل (۴)

(*) ئەم پارچەشێعرە هەر له (مان، ق) دا هه‌یه.

کێشی عه‌رووز: موزاریعی هه‌شتی نه‌خره‌بی مه‌کفووفی مه‌حزووف.

(۱) واته: قسه‌ی بیری خاو و کالێ دل درێژه، چونکه قسه‌ی دل به‌رودوا وه‌سفی زولفه،

درێژی زولفیش دوایی نایی.

قصه‌ی فیکری (ق): قصه و فیکری. وه‌صفی (ق): به‌حشی.

(۲) واته: یار ده‌یهوئی کاری عیشق وه‌ک زولفی خوئی په‌ریشان بئ. ئالۆزی و بئ‌سه‌روبه‌ری و

ناریکوپیککی دل له بیروباوه‌ری یاردا، هه‌ر نیزام و رینکوپیککی خوئیته‌تی.

(۳) نه‌مگرته به‌ر: نه‌مکرده به‌ر.

واته: هه‌رچی خوئی ئاوریشم‌په‌نگی دل‌م هه‌یه، له چاو مه‌وه هاته سه‌ر پوخسار. که‌چی جاری

که‌وایه‌کی ئاوریشمی به‌ ناره‌زووی دلی له‌به‌ر نه‌کرد!

نه‌مگرته (ق): نه‌مکرده.

(۴) ئەم به‌یتە له (ق) دا شه‌شه‌مه.

واته: من شه‌رابی خو‌شه‌ویستیم به جامی دل خوار دووه‌ته‌وه و به راستی خوار دوومه‌ته‌وه.

جه‌مشید هه‌رگیز له‌زه‌تی له مه‌ستی نه‌دی، وه‌ک من دیم.

جه‌م له‌ذده‌تی خو‌ماری وه‌کوو من نه‌دی نه‌به‌د (ق): هیچ نه‌حه‌دی له‌ذده‌تی خو‌ماری وه‌کوو

من نه‌دی.

دل غرقى نوورى پووته له دهيجوورى زولفتا
 نابئ طولووعى صوبجى سهعادهت له شامى دل (۵)
 دل بيخوده له ديدت و ديدت خهرابى مهى
 مهى چاكي سهند له ديدهيى تو، ئينتيقامى دل (۶)
 دل باعيثه كه پامه به "سالم" دلى جهيب
 يا رهب! بدهى له دهورى جيهانا دهوامى دل (۷)

(۵) واته: دل نوقمى پروناكى روخمارته، بهلام له تاريكستاني زولفتدا گيرى خواردوو. زور
 گرانه شهوى دل روزى بهخياريى لى بيتهوه.
 طولووعى صوبجى سهعادهت له شامى (ق): بهين طولووعى سهعادهت به شامى.
 (۶) واته: دل لهدهست مهستى چاوت بيهوشه، چاوى تويش مهست و شيواوى مهيه و چاك
 تولهى دلى منى له ديدت كردهوه.
 ديدت و (ق): ديدهيى تو. خهرابى (ق): خومارى.
 (۷) واته: دل مايهى نهويه كه دلى دوست له گهل دلى "سالم" و رام بين و بسازى. بهلى، دل
 دهردى دل دهزاني. خودايه! دريژه به ژيانى دل بدهى و له رووى جيهاندا بيهيلى.

پیتی (م)

۱- (*)

دهمهوی مهستی باده بم، تا بم
پایی خوم ئووفتاده بم، تا بم (۱)
هر سهحرگه به دهنگی نهی ههئسم
بادهوهرگر له ساده بم، تا بم (۲)
تۆ که شاهیی به روخ له بهر ئهسپت
فهرضه بۆ من پیاده بم، تا بم (۳)

(*) ئەم پارچەشیعەرە لە (مان، عا، ه، ف، ق، ی، کم، گم) دا هەیە.

کێشی عەرۆز: خەفیی شەشی مەخبوونی ئەصلەم.

(۱) باده: مەیی. پای: پیتی، لە بەردەم. خوم: کووپی شەراب. ئووفتاده: کەوتوو.

واتە: دهمهوی تا ماوم مهستی مەیی بم و لە بەردەم کووپی شەرابدا کەوتوو بم.

دهمهوی (کم): ئەمهوی. خوم (ق، ی): خەم. ئووفتاده (گم): ئیفتاده. نیوهی دووهمی ئەم بەیتە و

نیوهی دووهمی بەیتی دوایی لە (ه) دا پاش و پێشن.

(۲) ئەم بەیتە لە (ق) دا نییه.

واتە: دهمهوی تا ماوم ههموو بەره بهیانیک به دهنگی شمال خه بهرم بیتهوه و شەراب لە دەستی

ساده روو وهر بگرم!

سهحرگه (کم): سهحرگاه. دهنگی (کم، گم): بانگی. ههئسم (کم): ههئسم. ههئەیی چاپه.

وهرگر (کم): گردهر!

(۳) ئەم بەیتە لە (ه) دا نییه.

شاه: پادشاه. روخ: قهلا. پیاده: چوندی. ئەمانە ناوی هەندی لە داشەکانی شەترەنج.

واتە: کە تۆ شای خاوەن قهلا بێ و لە بەردەم ئەسپە کەتدا راوەستایی، ئێتر من پێسته لەسەرم پیاده بم؛

یان قهلا ههئەیی تۆیه و ئەسپ ههئەیی تۆیه و خۆت شای، منیش تهنه پیادهیم بۆ دهمینتهوه.

سوویی (ه، کم): دەمی.

حاجیب ئەر پئی بدا، دلم دیننی
 سووی دەر ئیستاده بم، تا بم (۴)
 حەق لە دل دەرئەکا خەیاالی مه حال
 هەر لە سەر ئەم ئیراده بم، تا بم (۵)
 بۆ شکارت منم سهگی عاریف
 بیله با بی قه لاده بم، تا بم (۶)
 حەق بدا فرصەتم به ئیذنی عومەر
 دوشمنی شیعهزاده بم، تا بم (۷)
 دەمهوی بۆ نیشانهیی تیرت
 دلی "سالم" نیهاده بم، تا بم (۸)

(۴) ئەم بەیتە لە (ف) دا پێنجەم و لە (ر) یشدا شەشەمە.
 واتە: ئەگەر دەرگاوان ریی بدا، دلم پێوهیه لە بەردەر گادا رابووستم.
 حاجیب (ع): حاجیبە. لەنگە. ریی بدا (ق): ریم بدا. دەر (ع): دل.
 (۵) ئەم بەیتە لە (ف) دا شەشەم و لە (ر) یشدا حەوتەمە.
 واتە: ئەگەر خودا خەیاالی مهحالی گەیشتن به یار لە دلم دەرئەکا، دەمهوی تا ماوم لەسەر ئەم
 خواستە بم و هەمیشە بەتەما بم به یار بگەم.
 دەرئەکا (ع): درکن. مه حال (ک): محل.
 (۶) ئەم بەیتە لە (ف) دا چوارەم و لە (ر) یشدا پێنجەمە.
 قه لاده: گەردنەند، لێرەدا مەبەست (رست) ه که لە ملی سهگ و تانجی دەکرێ.
 واتە: منم سهگی شارهزا بۆ کاری شکاری تۆ که بەدوای نیچیردا بگه ریم و بیدۆزمه وه. یانی بیله
 با بی رست و گەردن نازاد بم و به سه ربهستی بچوولیم. من هبی نه وه نیم لە دەستت رابکەم.
 (۷) ئەم بەیتە لە (ه، ف، ق، ک، گ) دا نیه و لە (ر) یشدا چوارەمە.
 واتە: ئەگەر خودا ماوم بدا، دەمهوی تا ماوم به ئیزنی حەزرتی عومەر دوزمنی شیعهزاده بم.
 فرصەتم (ع): فرسەتم. شیعهزاده (ع): شاهزاده. هیچ پێوهندییه کی لە گەل عومەر نایی.
 (۸) واتە: دەمهوی تا ماوم دلی ساغ و سه لامەتم بنیمه وه به نیشانه بۆ تیری چاوت.
 شایانی باسه، هه موو (تا بم) هکان لە (ه، ک، گ) دا (دایم) ن.

له مه حشهردا، نه گهر بئ پوویی تو، مایل به جهننهت بم
له لای یارانی صاحب دِل سهرئه فگهنده و خه جالهت بم (۱)
قیامت قامه تم رۆژی قیامت دهر کهوئ ههر سوو،
نه کهم گهر سوجدیهی میجرایی نه برۆی ئه، به له عننهت بم (۲)
شنۆی ئوردی بیهیشتی وه صلی یار، ئه ر بئ به سهر مندا
له لام (قه ندیل) و (لاجان) ه، به هاوین گهر له (مه سقهت) بم (۳)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، حا، عا، ف، غ، ج، ق، کم، نم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهواو.

(۱) سهرئه فگهنده: له بهر کیش به (سهره فگهنده) ده خوئیرتهوه، یانی سهرشۆر.

واته: نه گهر بئ نهوهی تو م له گهل بی، حهز بکه م له رۆژی قیامتدا بجمه بهههشت، لای ههموو
دۆست و براده رێکی قه دری دل زانیو شهرمه زار و سهرشۆر بم.

(بئ) له (ج) دا کهوتوه. صاحب دِل (عا، ف، ج): نههلی دل. سهرئه فگهنده و (کم، نم، گم):

سهر نه فگهندهی. (صاحب)، له بهر کورتی کیش به (صاحب) ده خوئیرتهوه.

(۲) نهم بهیته و سئ بهیتی پاشه وهی له (غ) دا نین.

قیامت قامهت: نهو یاره ی که بالای قیامتهی منه. ههر سوو: له ههر لاین.

واته: یاری بالابه رزم که دهر کهوتنی بالای بو من وهک بهر پابوونی رۆژی قیامت وایه، نه گهر

رۆژی قیامت له ههر لایه کهوه دهر کهوئ بۆم، به نه فرهت بم نه گهر کورنوش بۆ برۆی

شیوه میجرایی نه بهم! یانی لهو رۆژه تهنگانه یه ییشدا، ههر به مهرجی دهر کهوئ، کورنوشی بۆ ده بهم!!

قیامت قامه تم رۆژی قیامت دهر کهوئ ههر سوو (ق): قیامت گومناوی قامتهی من بئ نهو وهل

ده فعه. سوجدیهی (کم، نم، گم): سوجده بۆ.

(۳) ئوردی بیهیشت: مانگی دووهمی بههار، بانه مەر. مهسقهت = مهسقهط: پایسته ختی ئه مپۆی عومان.

قه ندیل: شاخیکی بهرزی سهر سنووری تیوان کوردستانی عیراق و ئیرانه له ناوچهی پشدهر. لاجان:

ناوچهیه کی کوئستانیه له کوردستانی ئیران. ههر دوو شوئنه که ساردن.

سالم دهلی: من که شنه ی گه یشتن به یار - که وهک ههوا ی دووهم مانگی بههار خوئشه - به سهرمدا

بئ، نه گهر له شاری (مهسقهت) یش بم - که زۆر گهر مه - وهک نهو یه له کوئستانی قه ندیل و لاجان بم.

غهمم دهریا، دلم زورهق، منم تاجیر، وهصل بهندهر
 دهبن یا تهرکی بهندهر کم، وهیا نهزدیکی ئافهت بم! (۴)
 له وهختی پاسه بانیتا، من و نامه حرهمی دوورین
 له خودا بۆسه نهزدیکه، نهگهر جوئیایی فورصهت بم (۵)
 له کوشتنما نهگهر رهحمت نهبن، مایهی تهره ححومهت
 له سایهی زهخمی تیغت، بیله با نههلی شههادهت بم (۶)
 که تیری غهمزه دل کون کا، دوصهف تیکهل دهبن مورگان
 له من قاتیل دهبن ون بن، نهگهر صاحبکهرامهت بم (۷)

بهسهر مندا (ع): له بهسهر مندا. ههلهیه. مهسقهت (ع): مهتقهت. ههلهیه.

(۴) ئهم بهینه له (کم، نم، گم) دا شهشهم و له (ق) دا پنجهمه و له (ح) يشدا نییه.

واته: من بازرگانم، کهلویلم بییه؛ خهم دهریایه، دل کهشتیه، گهیشتن به یار جی لهنگهری
 کهشتی دلّه. وام لهنیوان دوو ناگردا، یا بجمه بهندهری گهیشتن به یار و سهر و مالم به فهتارهت بچی و
 نزیکی بهلاّم، یان دهبن ههمیشه له یار دوور بم. دیاره بهندهری نهو سهردهمانه بۆ بازرگانی پرمهترسی
 بووه، بۆیه سالم گهیشتن به یاری بی شو بهاندوو.

منم (ج): من. نهزدیکی ئافهت (ف، ج): نهزدیک به ئافهت.

(۵) ئهم بهینه له (ق) دا چوارهمه.

واته: که بهخهبر بم و پاسهوانی جوانیت بم، من و کاری نامه حرهمانه له یه کهوه دوور دهبن و
 ناتوانم ماچت بکهّم. بهلام که له خودا بم، نهگهر به خهوییینیش بهدوای ههلدا بگهریم، ماچت نزیکه.

من و نامه حرهمی دوورین (ع): من نامه حرهمی دوورین. لهنگه. (ف): مهنوو تا مهحرهمی

دووریم (ج): منم نامه حرهمی دووریم. (کم، نم، گم): من و نامه حرهمی دوورن.

(۶) واته: تو نهگهر بهزهویت پیمدا نهیتهوه و بی رهجمانه بکوژی، نهوه عهینی بهزهیسه، دهستت

خوش. بیله با له سیههری زامی تیغی عیشقی تو دا به شهیدی بمر!

له کوشتنما (گم): له کوژتنما. رهحمت (ف): زهحمت. زهخمی (کم، گم): زامی. تیغت (ح)،

(ف): تیرت. با (ق): تا.

(۷) ئهم بهینه له (ف، ج) دا نییه.

واته: که تیری برژانگت دل کون دهکا و دهموکوژی، دوو ریزی تیری برژانگ تیکهل به یهک دهبن،

نهگهر خاوهن کهشف و کهرامهتیش بم، بکوژم لی ون دهبن و نازانم کام تیره ی برژانگت کوشتمی!؟

تەمەننای مەرحەمەت "سالم!" لە دلبەر قەد نەكەى، ئامان!

لەگەل من ئىلتىقاتى با نەبى، نەك فىرى عادەت بىم (أ)

دوصەف (كەم، نەم، گەم): صەفى. (نەگەر) لەوانەىە راستە كەى (مەگەر) بى.

(أ) واتە: ئامان، سەد ئامان سالم! ھەرگىز داواى بەزەى لە يار نەكەى، با مەىل و مەرحەمەتى

لەگەل من نەبى. نەوەك چاوەروانى كردنى بەزەى بى بە خروم، پاشان بۆم تەرك نەكرى و توشى

دەردەسەرى بىم.

قەد (حە، كەم، نەم، گەم): قەت. لەگەل من (كەم، گەم): لەگەلما. وشەى (من) لە (عە)دا كەوتوو.

— ۳ — (*)

طه‌ریقی عیشقت ئه‌ر ون که‌م، ته‌ریقی ده‌شتی مه‌حشر بم
 قیامت، نامه‌وی جه‌ننه‌ت، به‌بی تو، گه‌ر موخه‌ییهر بم (۱)
 هه‌ناسه‌ی سه‌ردی پرسۆزم، به‌ یادت، گه‌ر له‌ ده‌م بپری
 له‌ سۆزی فیرقه‌تا، یا ره‌ب! سه‌راپا میثلی ئه‌خگه‌ر بم (۲)
 که‌ شه‌یطانیش ستیزه‌م دا، خه‌یالی دانه‌ قه‌ت ناکه‌م
 له‌تاو ده‌ردی جه‌فا، ئه‌م ده‌فعه‌یه‌ له‌م داوه‌ گه‌ر به‌ر بم (۳)

(*) ئه‌م پارچه‌شیره‌ له‌ (مان، عا، غ، ج، ق، کم، گم) دا هه‌یه. به‌ینی (دیوانی کوردی، به‌رگی
 یه‌که‌م، ل ۲۹۴، ۳۰۱)، سالم ئه‌م شیره‌ی له‌ تارانوه‌ بو "مستفا به‌گی کوردی" نویسه‌، له‌
 وه‌لامی نامه‌یه‌کی شیعری نه‌ودا که‌ بمه‌ ده‌ستی بێ کردوه‌:

ئه‌گه‌ر مه‌یلت له‌ دل ده‌رکه‌م، غه‌ریبی کۆبی دوله‌ر بم
 وه‌گه‌ر ساتی له‌ یادم چی، هه‌لاکی ژه‌هری نه‌ژده‌ر بم

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) طه‌ریق: رینگه. ته‌ریق: سه‌رشۆر و خه‌جاله‌ت، شه‌رمه‌زار.

واته: ئه‌گه‌ر رینگه‌ی ئه‌فینت ون بکه‌م و واز له‌ خۆشویستنت بێم، رووزه‌ردی پۆزی مه‌حشر بم.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر خۆم سه‌رپشک بم، له‌ پۆزی قیامه‌تدا به‌ینی تو به‌هه‌شتم ناوی.

ته‌ریقی (مان): طه‌ریقی. دياره‌ هه‌له‌یه. (ق): ده‌لیلی. نامه‌وی (گم): ناوی. هه‌له‌ی چابه‌.

(۲) ئه‌م به‌ینه و به‌ینی پاشه‌وه‌ی له‌ (مان، ق) دا نین.

ئه‌خگه‌ر: پشکۆ.

واته: ئه‌گه‌ر کاتی یادکره‌وه‌ت هه‌ناسه‌ی ساردی پرشۆرم له‌ ده‌م بپری، خودایه‌ به‌هۆی گه‌ری

جیاییه‌وه‌ سه‌رتاپام وه‌ک گه‌ری ناگر و پشکۆ بێ.

پر سۆزم (غ): دل‌سۆزم.

(۳) ستیزه: هه‌له‌خه‌راندن و هان‌دان. دانه: خالی روومه‌تی یار. له‌تاو: له‌ ترس.

واته: ئه‌گه‌ر ئه‌مجاره‌ له‌ داوی زولتی یار به‌ربووم، په‌یمان بێ له‌ ترسی ده‌ردی ستم جارێکی‌تر، ئه‌گه‌ر

شه‌یتانیش له‌خه‌شتم بیا، هه‌رگیز بیر له‌ دانه‌ی خالی روخساری یار نه‌که‌مه‌وه‌ و تووشی ئه‌م داوه‌ نه‌بمه‌وه‌.

قه‌ت (عا، غ، ج): قه‌د. له‌تاو ده‌ردی جه‌فا (عا): له‌ناو ده‌ردی جه‌فا. (کم): له‌ناو ده‌رد و جه‌فا. (م)،

(گم): له‌ناو ده‌رد و جه‌فا. له‌م داوه‌ گه‌ر به‌ر بم (غ): له‌م دامه‌ گه‌ر به‌ر بم. (ج): دامه‌ که‌ر به‌رم. هه‌له‌یه.

به پايين هات شهوی هيجر و نه سيمي صوبجی وه صلّ نهنگوت
 بهرمده، نهی ته بی غم، وا به يانه، با سهبوکتهر بم (۴)
 به يادی بؤسهی له علی له بت نه زبه سکی له بخوشکم
 نه بهد تيشنه، نه گهر - فهرضهن - له گوشه ی حهوضی کهوثر بم (۵)
 ته مامه خؤم وه ها گوم کهم به ناکامی له دهست جهورت
 هه تا ده مرم به نايابی وه کوو گوگردی نه حمهر بم (۶)
 په هی کوی دل بهرم دووره، به "سالم" ناگه مه مه قصه د
 له پهروازی طه له بدا، گهر به توندی وه که بوتهر بم (۷)

(۴) نهم بهیته له (ع) دا نیه و له (ق) دا دووه مه.

تهب: تا. سهبوکتهر: سووکتز.

واته: شهوی دووری دوايي هات و سروهی به يانی هه لی کرد. نهی تای خهم! وا به يانیسه، بهرم

ده، با نهختی گیانم سووکتز بی.

به پايين (ق): به پايان. (نم): به پاييز. هه له به. سهبوکتهر (غ، ج): سهبووکه سر. يانی

سهرسووک و بی سه رتیشه، دروستزه.

(۵) واته: له یاد کر نهوی ماچی لیوی وه که له عمل نالتدا، لیوم نه وه نده وشکه، نه گهر - وای

دابنینه - له قهراغی حهوزی که وسه ریشدا بم، ههر تینومه.

(۶) گوگردی نه حمهر: له بابه تی جهواهراته، وه که ناگر ده دره وشیته وه و بی ده لئین (أبو

الاجساد) و زور نایابه.

واته: نیازمه به نامورادی خؤم ون بکه م و له سته مت رزگار بیم، تا مردنیش وه که گوگردی

سوور دابگیرسیم و بسووتیم.

وه ها گوم کهم به ناکامی (کم، نم، گم): وه ها ون کهم به ناکامی. (ق): به ناکامی وه ها ده کهم.

له دهست (ج، کم، نم، گم): له تاو. به نايابی (کم، نم): به دلما بی. (گم): له دلما بی.

(۷) کۆ: مه نزل، ده ور و به ری. پهرواز: فرین. که بوتهر: کۆتر.

واته: رینگهی مه نزلگهی یار دووره و به سه لامه تی ناگه مه ناوات، ته نانهت نه گهر له بال گرتسه وه و

توندی و تیژویدا وه که کۆتریش بم.

توندی (کم): تیژی.

خه‌راب بئ خانه‌یی دل، هر وه‌کوو خانه‌ی خه‌راب کردم
خوداوه‌ند ئابرووی دیدم به‌ری، وه‌ک ئابرووی بردم (۱)
هه‌تا زیندووم ده‌چینم توخمی هر خاری له دل، به‌لکم
که بیی بؤ سهر مه‌زارم، دامه‌نت بگرن ئه‌گهر مردم (۲)
ده‌بینم مووی موژه‌ی مووریچه، میثلی زهرپه‌بین میراث
له فیکری مووشکافی مووی میانت، وا به دل وردم (۳)

(*) ئەم پارچه‌شعره له (مان، عا، ف، غ، ج، کم، گم) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) واته: مالتی دل ویران بئ که مالتی ویران کردم، خودا ئابرووی چاوم به‌ری که ناومی به

فرمیسک و گریانی زۆر زرانده و ئابرووی بردم.

شایانی باسه، رسته‌ی (ئابرووی بردم) خالی نیه له جوانی: ئاوی ده‌م‌وجاوی بردووه. یانی

فرمیسکی نه‌هیشتوووه و چاوی به گریان وشکاوی هاتوووه.

خه‌راب بئ (گم): خه‌راب بئ. خه‌راب کردم (گم): خه‌راب کردم.

(۲) خار: درک.

واته: تا به سهر زیندووم، تووی درک له دل‌مدا ده‌چینم، به‌لکوو که مردم درک له خاکی

گۆره‌کم بروی، که هاتیت بؤ سهردام داویت بگری.

توخمی (گم): تو‌هی. به‌لکم (ق، غ، ج، کم، گم): شایه‌د، یانی له‌وانه‌یه. بیی (ف): بئ. دامه‌نت

(ف): دامه‌نی. بگرن (غ): بگردن. هه‌له‌ی نووسینه.

(۳) مووریچه: میرووله. زهرپه‌بین میراث: ئاوی زهرپه‌بین که شتی ورد له به‌رچار گه‌وره

ده‌کا. مووشکاف: مووقلش. مووی میانت: ناوقه‌دی باریکی وه‌ک مووت.

واته: دل‌م ئه‌وه‌نده وردینه، به بیر مووی میانت ده‌بینم و ده‌یقایشیم. به‌لتی، وه‌ک ئاویته‌ی

زه‌رپه‌بین مووی برژانگی میرووله ده‌بینم!

ده‌بینم (ج): ده‌بینی. میثلی (عا): هه‌روه‌ک. میانت (غ): به‌یانت. وردم (غ): دوورم. هه‌له‌یه.

له راستیدا نه‌گه‌رچی هه‌ردوو نیوه‌که وردینه ده‌گه‌یتن، به‌لام به‌راوردکردن له‌نیوان مووی

ناوقه‌دی یار و مووی برژانگی میرووله‌دا چیژی شیعری تیدا نیه.

له سهرمای قهوسی سهردی میهری تۆدا، وا بهیهك هاتم
 له ریئی چهوگانى میحنهتدا، وهكوو گۆ، دایما گردم (۴)
 بهبئ سهددی تهنم بۆ دل، پههئ غهم كوا له بهر ئه شكم؟
 ههمیشه بۆ عوبووری قافلەئى جهورت وهكوو پردم (۵)
 ((مه پارس زبانم گفتم: سالم، شرح حالت گو))
 وتم: جانا! بهلهد نیم ئیصطیلاحي ئیوه، من كوردم (۶)

دهبینم (كم): دهبینی. به دل (كم، گم): به دهم!

(۴) قهوس: نۆیم مانگی سالتی ههتاویسه (سهرماوهز)، كه وشكسهرمای پایز - بهتایهتی - له
 كوستاناندا دهست یه دهكا. میهر: خوشهویستی. بهیهك هاتم: هاتمه یهك، كرژ بوومهوه. چهوگان: گۆچان.
 واته: وا له سهرمای بورجی قهوسی بئمهحهبهتیدا كرژ بوومهتوه و چهومهته یهك. له بهردهمی
 گۆچانی نههامهتیدا وهك گۆی یاری گردم و گۆچان یهك له دوای یهك لیم دهدا.

(۵) فرمیسکی سالم نهوهنده زۆره، وهك رووباریكه ریئی لیپهینهوهی نهیی، وتوویه: به بیئنهوهی
 لهشم بکهمه بهربهست، کوا له بهر فرمیسکی زۆرم ریئی هاتوچۆی خهم و پهزاره ههیه؟! من بۆ
 تیپه ریئی کاروانی ستهمت وهك پردم. سالم، تهنا نهت خهم و پهزاره کهیشی خوش دهوی و یارمهتی
 دهدا، چونکه له یاره وهیه.

سهددی (عا): توندیی. وهكوو (ف، غ): دهلتی.

(۶) مه: مانگ. پارس زبان: فارسی زمان. گفتم: وتی. گو: بلتی. جانا: گیانه کهم!

واته: یاری فارسی زمانم به فارسی وتی: سالم! شهرحی حالتی خۆت بکه، چۆنی؟! وتم: گیانه!
 اشاره زای زاراهوی ئیوه نیم، من كوردم و فارسی نازام!
 ئیصطیلاحي (عا): ئیستیلاحي.

سیاهی کاغذ چی بی؟ سوادى دیدیى تارم
له قاصید زوودتەر، به لکه بیینم پویى دلدارم (۱)
له تهریراتی عاشقدا، وهرهق په سمیکى مه تروکه
دهکا نه فشان مه کتوبیت، سهراپا نه شکى گولنارم (۲)
به میثلى زولفى شه پرهنگت سیاھ و دهره مه پوژم
وهکوه شهرحى فیراقت، همر طهرهف ناشوفته یه کارم (۳)
چ حاجت پورسشى نه حوالى ناشوفته م له قاصید کهن؟!
سهراسر وه صفى گیسووته هه موو مه مضمونى توامرم (۴)

(*) نهم پارچه شیره ههر له (مان، ق) دا هه یه.

کیشى عهرووز: ههزه جى ههشتى ته واو.

(۱) سیاھى کاغذم: رهشى نامهم. تار: تاريك. قاصید: نامه بهر، ته تهر.

واته: رهشى نهو نامه یه که بو یارى ده نیرم، رهشى چارى تاريکمه، به لکوه له نامه بهر زووتر
روخسارى دل بهر بییم. یانی: سالم نایه وئ نامه بنیرى، به لکوه گلینه ی چارى ده نیرى بو لای یار،
دیاره نهم دوانه یش له ره شیدا وه که یه کن.

سیاهی (ق): سه وداى. سه وداى دیدیى (ق): سیاھى دیدیى.

(۲) نهم بهیته له (ق) دا سیه مه.

واته: نامه نووسینى عاشق یا نامه بو عاشق نووسین و به کارهیتانى کاغذ و مه ره کهب، شتیکی
بی که لکه، چونکه فرمیسکی سوورى گولنارم سهراپای نامه بلاوده کاته وه و ده یسرپته وه؛ یا نامه و
نامه کارى بو عاشق شتیکی بی که لکه، فرمیسکی سوورى هه موو راز و نهییه که بلاوده کاته وه.

نه فشان مه کتوبیت (ق): نه فشانى مه طلووم.

(۳) نهم بهیته له (ق) دا دوو مه.

واته: پوژم وهک زولفى رهشى شه ورهنگت رهش و ئالتوزه، کارم له هه موو لایه که وه وهک
شهرحى جیایت پچرپچر و شیواوه.

(۴) واته: پیوست نییه بارى ئالتوز و تیکچووم له نامه بهر بیرسن، ناوه رۆکی نامه کهم

(تۆماره کهم) وه صفى زولفته و حالم وهک زولفت ئالتوزه.

به رهنگی کاغذی بی‌خهط سفیده چاوی تاریکم
 وهکوو زولفی پهریشانت سیاها بهختی نه‌دبارم (۵)
 وه چاکه نامه‌یی (صادیق) به خاکی پیٚت موشه‌پردهف بی
 به میثلی (صادی) (صادیق) وایه دایم، چاوی بی‌دارم (۶)
 له‌گه‌ل نوقطه‌ی مه‌حه‌بیه‌ت که‌ی جودا بوو خاطر‌ی "سالم"؟
 له‌دهوری نامه‌وو قاصید، به دل وهک نووکی په‌رگارم (۷)

(تۆمارم)، له هه‌ردوو نوسخه‌که‌دا به (طۆمارم) نووسراوه.
 (۵) واته: چاوم وهک کاغذی سببی هیچ‌ل‌نه‌نووسراو و بی‌خه‌ت سبی بووه و لیلا‌یی داهاتوو،
 بهختی نه‌گه‌تیشم هه‌ر وهک زولفی پهریشانت په‌ریشانه.
 پهریشانت (ق): سیا‌هت.
 (۶) وه چاکه: وه‌ها چاکه.
 واته: وا چاکه نامه‌ی راست‌گۆ‌ی من به خاکی به‌ری پیٚت شه‌ره‌فمه‌ند بیٚ، چاوم وهک (ص) ی
 (صادق) رۆشنه و هه‌میشه کراوه‌یه، من چاوه‌روانتم، یا بیرت لی‌ده‌که‌مه‌وه. دیاره چاوی (ص) له
 نووسیندا ره‌ش ناکریته‌وه.
 به‌دوور نازانری سالم نهم نامه‌یه‌ی بز "صادق" ناوینکی براده‌ری نووسیٚ.
 (۷) جودا: جیا.
 واته: دل‌ی سالم هه‌ر‌گیز له خالی خوش‌یستنت جیا نایته‌وه. نهک ته‌نها نه‌وه، به‌ل‌کوو وهک نووکی
 په‌رگارم لی‌هاتوو، به‌دهوری نامه و نامه‌به‌ردا ده‌سووریمه‌وه!

صه بوريم دئ ببينم، گهر به خه، دیداری دلدارم
له گه لما دوشمنه، چ بکه ره فیقان، چاوی بیدارم (١)
له پاش دهردی فیراق، ئیتر له لام دونیا هه موو په شمه
له عومر و زینده گی و عهیش و جهوانی، جومله بیزارم! (٢)
ئه جهل! دارووی شیقای من مردنه، سا دهی خه لاصیم که
له دهست دهردی حه یات و جهوری دونیا زور به نازارم (٣)
به میثلی زولفی دلبر تیره وو ناشوفته یه، پوژم
به رهنگی له علی لیوی ئاله دایم، نه شکی گولنارم (٤)
به هه م نایی له بهر کورتی له هه ر سوو پرشته یی ئوممید
یه هوودانه فه له که عوقده ی ئه وهنده خسته ناو کارم (٥)

(*) ئه م پارچه شیعره هه ر له (نم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ههزه جی هه شتی ته واو.

(١) واته: ئه گهر به خه ویش دیداری یار ببینم، سه بوریم بو دیت و ده حه سیمه وه، به لام چ بکه م

ئه ی برادران! چاوی بیدارم دوژمنه، ناهیلی خهوم لی بکه وی و به خه ویش یار ببینم.

(٢) واته: هه موو دنیام پاش دهردی جیایی، لا هه یچ وپووچه و له ته من و جهوانی و زیان و

رپواردن، هه مووی بیزارم.

(٣) ئه جهل: ناکام. داروو: دهرمان.

واته: ئه ی ناکام! دهرمانی چاک بوونه وهی من مردنه، ده گورج به رزگارم بکه. له دهست دهردی

زیان و سته می دنیا به ته نگ هاتووم و گیرم خواردوو.

(خه لاصیم که) به (خه لاصیم که) نووسراوه، که بو ئیره نه گونجاوه و رهنگه هه لته ی نووسین بی.

(٤) واته: پوژم وهک زولفی یار رهش و ئالوزه، هه میشه فرمیسکی گولنارم وهک لیوی

له علی ئالیته تی.

(٥) به هه م نایی: کۆنا کریته وه و ناگاته وه یهک. یه هوودانه: جووله کانه، فیلبازانه. عوقده: گری.

واته: فه له که وهک جووله که ئه وهنده گرتی خسته وه ته کارم، پرشته ی هیوام له هه موو لایه که وه

ئه وهنده کورتی، ناگاته یهک و کۆنا بیته وه!

نومايان كه صهبا! ئيعجازى يوسف، وهختى ئيمداده
 غوبار بيينه له كۆي جانانهوه بۆ ديدهيى تارم (٦)
 به يهكدل بۆ دلآرامى به دل مهجنوون و خووصهنعان
 خهياىلى زولقى له يلايه، به دايم بهند و زوننارم (٧)
 له حيرصى غه، به لهب گهر ئاشنا بى شهكوهيى دوورى
 دلى عيسا به جوش دىنى، صهداى ئهفغان و هاوارم (٨)
 له گهڻ دنيا به شهپ هاتووم و كو نادهين، دهسا ياران!
 فهلهك چهرخى تره، يا من ئهزهل جان سهخت و بى عارم؟ (٩)
 كهسى تهفتيشى ئهحوال كا، بلى: ناسالمه "سالم"
 صهبا تهشريفى خاصت، گهر دهچيته مهنزلى يارم! (١٠)

(٦) نومايان: ناشكرا. ئيعجازى يوسف: بۆنوبه رامي كراسه كهى كه ناردى بۆ يه عقووبى
 باوكى (د.خ).

واته: نهى باى سهبا، موعجيزه كهى چهزرتى يوسف (د.خ) ده رنجه، وهختى يارمه تيهه. تۆز و
 گهرد له دهووروبه رى مهنزلى ياره وه بيته بۆ چاوى تاريكم، تا رووناك بيته وه!
 (٧) دلآرام: دل نارا مكه ره وه. زوننار: چه لپاي خاچ.

واته: به يهكدل بى رايى بۆ يارى دل نارا مكه ره وه، به دل مهجنوونى عاميريم، به خوو شيخي
 صهنعانى له دين وه ره گهراوى سهر گهردايم. خهياى و تارمايى زولقى له يلا بهند و چه لپامه، بهنده كه بۆ
 مهجنوونيه كهى و چه لپا كه بۆ صهنعانويه كهى!

(٨) له حيرس: (له حيرصى) راسته، له داخى. شهكوه (شهكوا): سكالآ. عيسا: مه بهست خوگر و
 ددان به خوڊا گره.

واته: نه گهر له داخى خيم و پهژاره سكالآى دهردى دوورى به ده مدا بى و به لىوم ئاشنا بى و لىوم
 بهو سكالآيه بىزويم، نازاى ناله و هاوارم دلى قايمى چهزرتى عيسا دىنيته جوش.

(٩) كو نادهين: واز ناهيتين و بهرده و امين.

واته: من له گهڻ دنيا كهوتوومه ته شهر و دهست له يه خهى يه كتر ناكه ينه وه. يا فهلهك
 چهرخى كى تره و له وزه مى مندايه به گزىدا بچم، يان من ههر له ئهزه له وه سهر سهخت و بى عارم!

(١٠) واته: نهى باى صهبا، نه گهر ته شريفت برده مالى يارم و كهسى هه والى منى لى پرسيت،

بلى: سالم ناساغه و نه خووش و دهرده داره!

لهدهس ئەم ئەسپە بۆزە بئى قەرارم
هەميشە دل غەمىن و داغدارم (۱)
لەبەر بىنى برىنى لاشەويلەى،
وہا گىژم، نەماوہ ئىختيارم (۲)
وہرن کاروانى توجاريم ببين
مەتاعم مشکىيە، ھەممانە بارم (۳)
کە دى لافاوى خوينىن، درى؟ شەوقى
وہرن پىم ھەلپىژىن، کوٹايە کارم (۴)

(*) ئەم پارچەشيعرە لە (ف، گم، گم) دا ھەيە و ناسناوى "سالم" ى تىدا نىيە. سالم سکاڤاى
لەدەست ئەسپ و ماين ھەيە، دەبى كەم جار ولاغىكى چاكي بە تووشەوہ بووبى.
كىشى ەرووز: ھەزەجى شەشى مەحزووف.

(۱) ديارە بىزارى لەدەست ئەسپە كەتە لەرەكەى دەرپرپوہ و وتوويە: دەمىكە بەدەست ئەم
ئەسپەبۆزە نارامنە گرتوہمەوہ دل و دەررووم پرە لە خەم و خەفەت.
دەى (ف): دەست.

(۲) بۆنى برىنى دەمى ئەم ئەسپە بىزارى كردوہ، بۆيە وتوويە: بە ھۆى بۆنى برىنى دەمى ئەم
ئەسپەوہ، گىژم و دەسەلاتم بەدەست خۆمەوہ نەماوہ.

(۳) "مشكى" شيوەنووسى (گم، گم) ە، بە نزيكايەتى وشەى (ھەمانە)، وا دەزانين (مەشكەيە و
مشكى) نىيە. لەوانەيە مەبەستى ئەوہ بى، ئەسپەكە خۆى مەشكە و ھەمانەى خالبيە. ھەرەوہا سالم -
ئەوئەندەى ئىمە ناگادار بين - ھەرگىز وشەى (مشكى) ى بەكارنەھيئاوہ.
ھەمانە (گم، گم): ھەمیانە. ھەلەى چاپە و دەبى (ھەمیانە) بووبى.

(۴) بەم جۆرە كە دەبين، نازانرى واتاى بەيتەكە چىيە؟ رەنگە بەم شيوەيە بووبى:

((كە دى لافاوى خوينىن، دەپرئ شەوقى وەرن پىم ھەلپىژن، كوٹايە كارم!))

ئەگەر واى، ئەسپەبۆزە كە لافاوى خوينى دى، شەوقى رەنگوروى نامىتى. سالم داواى يارمەتى
دەكا، بى لە لافاوى خوين رزگار بى و بەرزى بكنەوہ! بۆچى ناتوانى پى ھەلپىژى؟ لەوانەيە نوقىمى
لافاوى خوين بى، بە بى ھەلپىژىن فرىاى چى دەكەوئ؟ يا لەوانەيە (دەپرئ شەوقم) بى، يانى من لەو
دۆخەدا شەوقم نامىتى. جى باسە، (گم) ىش بىزارى لە لەنگى و نارىكى بەيتەكە دەرپرپوہ.

له تاو کیم، هیئده دست و پهل ده شورم
 ده لئی نه و صوفیه کانی ته و به کارم (۵)
 ئەمەندە راست و چەپ فکریم له زامی
 به بی عیله ت ئەمییستاش خیل و خوارم (۶)
 دەنووم جار جار لە ژیر سایه ی چنارا،
 له شلپه ی دەنگی گوچکە ی گەشکە دارم (۷)
 بو خۆم سەرگەشتوو ئەسپیش و ههاته
 هه میشه بۆیه من زیر و زگارم (۸)

دری شوقی (ف): رشوقی. هه له یه. هه لپژین (ف): هه لپژن.

(۵) واته: له تاو کیم و زووخ ی برینی ئەسپه بۆز، ئەوه نده دست و پلم ده شورم، ده لئی تازه سو فی
 تۆبه کارم، که زۆر دهستی ده شوا و ده ستنوژ ده گری. جیی وتنه، ((نه و سو فیه کانی)) ئە گەر
 ((نه و سو فیانی)) بو وایه، نیو به یته که سوار تر ده بوو، به لام ئیستا خواره!! بۆیه وای بو ده چین
 ده ستکاری کرابی.

نه و صوفیه کانی (کم): نه و صوفیه کاتم.

(۶) ئەم به یته له (ف) دا حه و ته مه.

فکریم: تی فکریم، بیرم ئی کرده وه.

واته: ئەوه نده بیرم راست و چەپ و ئەم لا و ئەولای کرد و پەریشانه، به دوای زام و شوینی زامیدا
 ده گه ریم، به بی هۆ خوار و خییج بووم.

فکریم (کم، گم): فکرم. هه له یه.

(۷) گەشکە: فی، پەرکەم، صرع.

واته: جار و بار ماندوو دەم و له سیبەری چناردا دەنووم، لە پر له دەنگی شلپه ی گوئی گه و ره ی

ئەسپه بۆز راده چله کیم و فیم ئی دی!!

چنارا (کم): چناردا.

(۸) زیر و زگارم: خه مبارم.

واته: خۆم سەرگه ردام و ئەسپیش و هه هایه، بۆیه هه میشه زیر و خه مبارم.

وههاته: هه له یه و ده بی (وهه هایه) بوو بی.

قەت تەواو ئابى ئارەزوى يارم
ئاخىرى عومره، ئەووەلى كارم (۱)
وا حەكىم دەلى: دلى بيمار
صیححەتى دى بە چاوى بيمارم (۲)
دەك زياد بن جەمالى تو و عىشقم
جانم ئازادە تا گرفتارم (۳)
قەت گورىزم نەدا لە تىرى موژەت
ئەى بەسا سەختجان و بى عارم؟! (۴)

(*) ئەم پارچەشيعره لە (مان، عا، ه، ف، غ، ي، كم، گم) دا هەيه.

كىشى عەرووز: خەففى شەشى مەخپوونى ئەصلەم.

(۱) واتە: ئارەزوى دیدارى يارم هەرگىز تەواو نابى، ئەم خولیايەم قەت لە كۆل نایتەوه. وا

دواداوىی تەمەنە و كەچى تازە لە سەرەتای كاری عىشقدام.

قەت (عا، غ، ي): قەد.

(۲) واتە: حەكىم، كە ياره، وا دەلى: دلى نەخۆشى عاشق بە هۆى چاوى مەست و بيمارى

مەنەوه خۆشى بۆ دى و چاك دەيتەوه، يا تەندروستى بە چاوى بيمارم دەيتى.

بیمار (عا): بيماره. وا حەكىم .. تاد (ه): وا حەكىمى دل ... هەلەيه. (كم): وا حەكىم ئەلى

ئەى دلى بيمار* صیححەتى دەبى بە چاوى بيمارم. (گم): وا حەكىم دەلى: ئەى دلى بيمار*

صیححەتى دەبى بە چاوى بيمارم. (گم) لە پەراويزدا وتوويه: بەيتەكە لەنگ و نارېكە.

(دى) هەلەگرى (دى) بى وەك لە شەرحە كەدا بينيتان.

(۳) ئەم بەيتە لە (ه) دا پىنجەمه.

واتە: دەك خودايە جوانى تو و ئەفنى من هەميشە لە زياديدا بن. من تا گىرۆدهى عىشق بى،

گيانم ئازادە.

دەك (كم، گم): وەك. هەلەيه.

(۴) واتە: هەرگىز لە دەست تىرى برژانگت رام نەكردووه. نای چەند دل قايم و تەمى نەخوار دووم،

هەر تىرم تى دەگرى و هەر بەپىر تەوه دىم.

په‌رتەوی ئاقتابه شه‌معی شه‌وی
 عومره‌ها دل له زولفی دلدارم (۵)
 تا نه‌بینی مه‌ی جه‌مالی جه‌بیب
 عاره‌ خه‌و بیته‌ چاوی بیدارم! (۶)
 "سالم" ئەمشه‌و به‌ ناله‌ قادر نیم
 به‌سکی زار و نه‌زار و ئەفگارم (۷)

قەت (ر): قەد. گوریزم نه‌دا (گم): گوریز نه‌دا. و بی‌عارم (ف): چارم. هه‌له‌یه‌ و له‌نگه‌.
 (۵) عومره‌ها: چهنه‌ عومریک، ماوه‌یه‌کی درێژ.
 واته‌: دلی من که‌ عومری له‌ناو زولفی دل‌به‌ردا برده‌ سه‌ر، مۆمی شه‌وی بریتیه‌ له‌ پرووناکی
 هه‌تاوی روخساری. دیاره‌ شه‌وه‌که‌ زولفی یاره‌.
 شه‌معی شه‌وی (عا) شه‌معی تو. (ف): به‌ شه‌معی شه‌وی. (کم): شه‌معی جه‌مالم. (گم): شه‌معی
 شه‌و. عومره‌ها (گم): عوعره‌ها. هه‌له‌ی چابه‌.
 (۶) ئەم به‌یته‌ له‌ (ف) دا نیه‌.
 واته‌: چاوی بیدارم مانگی جوانی خو‌شه‌ویست نه‌بینی، شووره‌بیه‌ بۆی خه‌وی لی بکه‌وی!
 خه‌و (ر): خه‌و. هه‌له‌ی نووسینه‌.
 (۷) ئەفگار: ماندوو، بێزار.
 واته‌: سالم، ئەمشه‌و ئەوه‌نده‌ بی‌هێز و لاوازم، ته‌نانه‌ت نایشتوانم بناتم.
 نه‌زار و ئەفگارم (کم، گم): نزاره‌ ئەفگارم.

دریغا، صهعه ناسا صهیدی دیدهی شاهبازیکم
زهدهی تیری نیگاهی جادووانهی عیشوه سازیکم (۱)
ئه گهرچی - ظاهره ن - دهرویش و میسکین و گه داپره نگم
خه میده قامه تی شیرین خه رامی، سهروناییکم (۲)
له چه تری نادری، پوتبه م گه لی بالآ تره نیسته
که من نیکسیری خاکی ره هگوزاری سهرفرازیکم (۳)

(*) نهم پارچه شیره له (مان، ق، کم، پ، گم) دا هه به.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهواو.

(۱) دریغا: داخه کم. صهعه: چۆله که ی بچووک، فیسقه. شاهباز: بازی زۆر چاک و تیژ پهر.
واته: ناخ و داخ، وهک چۆله که یه کی بچووک یی هیز بوومه ته نیچیری چاوی بازیکمی نازا. زهده و
برینداری نیگای سیهربازانه ی خاوه ن نازیکم.

دیدهی (کم، گم): چنگی.

(۲) خه میده: چهماوه. شیرین خه رام: خوش له نجه. سهرونای: جۆره سهرویکی جوانه، یا له ره ی

ناز کردنی وهک له رینه وه ی دار سهروه.

واته: نه گهرچی به دیمه ن دهرویش و ههزار و به رهنگ گه دام، بهلام - له راستیدا - نه دهرویشم و
نه گه دا، بهلکورو بالا کورور و چهماوه ی دهستی دلبریکی شیرین له نجه ی بالا سهرونایم.

ئه گهرچی .. تاد (گم): نه گهرچی ظاهره ن میسکین و دهرویش. خه میده .. تاد (کم، گم): له غهزنه ی
خاطرا مه جوودی گیسووی نه یازیکم. زۆر جوانه. غهزنه: شاره که ی سولتان مه جوودی غهزنه ی. مه جوود:
سولتان مه جوود. گیسوو: زولف. نه یاز: غولامی سولتانی ناوبراو، که ده بی جوان بووی.

واته: نه گهرچی به دیمه ن دهرویش و گه دام، بهلام له شاری (غهزنه ی) دهرووندا دهوله مه ندم و

سولتان مه جوودیکم بۆ خۆم و خاوه نی زولفی نه یازیکم!

(۳) نهم بهیته و سی بهیتی پاشه وه ی له (ق) دا نین.

چه تر: سه یوان. چه تری نادری: دوور نیبه چه تر نیک بووی بۆ نادرشای نه فشار به کاره یترایی و

له وه وه ناوی به (نادری) ده رکردی. نیکسیر: مایه به که مه عده نی تر ده کاته نالتون و زیو.

واته: که من نیستا خاکی وهک نیکسیری ریگای دلبریکی سه ره رزم و نهو پیم پندا ده نی، پایم

گه لی له چه تری نادری که به سه ره سه ره وه ده گیری، به رز تره!

وهكوو نهنجوم به رهجمی موددهعی نهخگهرنومام نهمشهو
 سهراپا نار و شوعلهی ناتهشی پووی جانگودازیکم (۴)
 دریغا کشتی ئوممیدم که دیته حالتهی سهبزی
 رهقیبی سهگصیفهت حاضر دهبی، یهعنی: بهرازیکم (۵)
 نهگهر دؤسته، نهگهر دوژمن، له قاپیت ناومید نابن
 منیش لهم دهرگه‌دا، یا ره‌ب! طه‌له‌بکاری نیازیکم (۶)
 نهگهرچی میهره‌بانی حوکمی وهک عه‌نقایه لهم عه‌دهه،
 غولامی طالبعی خوّم که دیلی دلنه‌وازیکم (۷)

نیسته (کم، گم): نیستا. ئیکسیر (مان): ئیکثیر. هه‌له‌یه. سه‌رفرازیکم (گم): سه‌رفراز. هه‌له‌ی چاپه.
 (۴) نهنجوم: کۆی نه‌جه، واته نه‌ستیره. موددهعی: به‌دکار، ره‌قیب. نه‌خگهر: پشکۆ. نه‌خگهرنوما:
 شتیك وهك پشکۆ بنوینی. جانگوداز: ههر شتی نازاری دلّ بدا، دیاره دل‌بیریش له‌وانه‌یه.
 سالم خۆی به نه‌ستیره داناوه، به‌دکاریشی به شه‌یتان که به شه‌و نه‌ستیره‌بارانی ده‌کا. جا له‌م
 رووه‌وه و توویه: نه‌مشهو وهك پشکۆی سوور ده‌نوینم، نه‌ستیره‌ناسا به‌دکار ناگرباران ده‌که‌م و راوی
 ده‌نیم. نه‌مه‌یش شتیکی سه‌یر نییه، چونکه من سه‌راپا ناگر و گری عیشقی روخساری یاریکم که دلی
 عاشقان نازار ده‌دا.

وهكوو نهنجوم به رهجمی (کم، گم): وه‌کو به ره‌جمی. (گم) خۆی نووسیویه: له‌نگه. نه‌خگهرنومام
 (گم): نه‌خگهر نه‌مام.

(۵) نه‌م به‌یته و به‌یتی پاشه‌وه‌ی له (مان) دا نین.

واته: داخه‌که‌م که کشت و کالتی هیوام سه‌وز ده‌بی و خه‌ریکه بی‌بگا، به‌دکاری سه‌گ‌خو و لی‌ی
 تاین ده‌بی و ده‌لی من به‌رازم و دوژمنی کشت و کالتم، هه‌له‌یه‌گێرمه‌وه.

کشتی (کم، گم): که‌شتی. نه‌مه‌ی ئیمه‌ راسته، چونکه وشه‌که کشته، نهك که‌شتی.

(۶) واته: دؤست و دوژمن له قایی میهره‌بانیت بی‌به‌ش نابن، خودایه منیش نیازیکم له‌م ده‌رگایه‌دا

هه‌یه، بۆم جی‌به‌جی ب‌فه‌رموو. نه‌له‌به‌ت نیازه‌که‌ی گه‌یشتن به‌ یاره. نه‌گهر وا نه‌بی، به‌یته‌که‌ له
 پارچه‌شیره‌که‌دا غه‌ریب ده‌بی و بی‌وه‌ندی به‌ تیکرای به‌یته‌کانه‌وه نامی‌تی.

نه‌گه‌ری دووهم (گم): وه‌گهر.

(۷) نه‌م به‌یته له (کم، گم) دا نییه.

طه‌بکاری حقیقت خاطری "سالم" له باطیندا
ئه‌گهرچی - ظاهره‌ن - دل‌داده‌یی عیشقی مه‌جازیکم (۸)

عه‌نقا: سیمورغ، بالنده‌یه‌که ههر ناوی هه‌یه. شیخ ره‌زای تاله‌بانی ده‌فهرموی:

«سی نئسم ههن بی موسه‌ما، ههر وه‌کوو ناوی به‌قا:

طه‌یری عه‌نقا، شاری جابولقا، پالاوی خانه‌قا»

طالع: به‌خت و ناوچاوان. دلته‌واز: به‌کیتک دلی به‌کیتکی تر بداته‌وه و به‌زه‌یی پیدا بئته‌وه.

واته: ئه‌گهرچی دلته‌وایی و به‌زه‌یی له‌م چهر‌خه‌دا وه‌ک عه‌نقایه و ههر به‌ناو هه‌یه، من

خزمه‌تکاری به‌خت و ناوچاوانی خۆمم که دیل و ویلی یاریکی میهره‌بانم.

(۸) خاطر: دل و ده‌روون. دل‌داده: که‌سی دلی به‌یه‌کتی دایی و گه‌رۆده‌ی عیشقی نه‌و بی!

واته: دل و ده‌روونی سالم ئه‌گهرچی به‌روالته‌ت گه‌رۆده‌ی عیشقی مه‌جازیی دنیا‌ییه، به‌لام له

راستیدا و له‌ناخه‌وه به‌دوای راستیدا ده‌گه‌رۆی.

طه‌له‌بکاری (ق): طه‌له‌بکاره.

- شهو هاتهوه، من بئ دل و مهجنوونی کهسیکم
ماته مزدهوو بیخود و مهحزوونی کهسیکم (۱)
قهد خاری جهفا نیشی نهماوه، به سیاقی
مهحوی نهظهری عاریضی گولگونوی کهسیکم (۲)
ساقی له صهفا، نهوبهتی من، مهی مهده نهصله
مهستی نیگههی دیدهی مهیگونوی کهسیکم (۳)
نهوحه له سروشک لوجهوو طوفانی بههم دا
سهرگهشته شهناجو له یه ما، نوونی کهسیکم (۴)

(*) نهم پارچهشیره ههر له (مان، ق، نم، پ) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزهجی ههشتی نهخرهیی مهکفوفی مهحزووف.

(۱) واته: نؤف وا شهو هاتهوه و باری دلّم گرانتر بوو، من بئ دل و شیت و شهیدای دلّبهریکم،

ماتهمین و بیهؤش و خه مباری یاریکم.

(۲) نهم بهیته له (نم) دا سیمهه. نیوهی دووهی نهم بهیته و بهیتی پاشهوهی له (ق) دا پاش و پیشن.

به سیاقی: به جهشینک.

واته: درکی نازاردان له لایهن یارهوه به جهشینک کارم لی ناکا و نیشی نهماوه، ناگام له خۆم

نییه و فهوتای دهستی سهیرکردنی روخساریکی گولرهنگم.

مهحوی نهظهری عاریضی گولگونوی کهسیکم (مان، ق): مهستی نیگههی دیدهی مهیگونوی

کهسیکم. ههلهی روونووسکهروهیه.

(۳) له صهفا = له صهفدا: له ریزدا.

واته: نهی مهیگیر، له ریزی مهیخۆرانددا له نۆرهی خۆمدا شهراجم ناوی و پیویستم پیتی نییه،

خه لک مهی بۆ مهست بوون دهخۆنهوه، من مهستی سهیرکردنی یاریکم که روخساری مهی رهنگه!

نهصله (مان، ق): نیتز. مهستی نیگههی دیدهی مهیگونوی کهسیکم (مان، ق): مهستی نهظهری

عاریضی مهیگونوی کهسیکم. ههلهی روونووسکهروهیه.

(۴) نهم بهیته ههر له (نم) دا ههیه.

نهوحه: گریانم. سروشک: فرمیسک. لوجه: قوولایی دهریا، سهرگهشته: سهرگردان. شهنا:

مهله. شهناجو: مهلهوان، حمزله مهله کردوو. یه: دهریا. تون: لهم جیهدا مانای نییه و دهی (نون)

بۆ گەنجى طەرەب، طالېبى تەسۋىرى پەشيزم
 بۆ نەقدى جەفا، مونەئىم و قارۋونى كەسىم (۵)
 پرموشكىلە طەبەم لەگەل ئەم ئەھلە بگونجى
 بۆ قالىبى طىنەت ئەزەل ئەفىۋونى كەسىم (۶)
 لەم پراھە خەطەرناكە، گوزەر زەحمەتە "سالام!"
 جان دادەوو ئوفتادەيى ئەفسوونى كەسىم (۷)

بىن بە ماناى ماسى، كە لەگەل تىكرای دەريا و تۆفان و قوولایى دەگونجى.
 واتە: گريانم بە فرمىسك قوولایى دەريا و تۆفانى بەيە كدا دا. من ئىستا لەم دەريايەدا خەرىكى
 مەلەم و وەك ماسى سەرگەردانى يارىكى بىن بەزەيم.

(لوججەوو) بە (لوججەيە و) نووسراو، كە لەگەل ماناكەى رېنك نايىتەو.

(۵) پەشيز: پارەى پىزەپىزەى زۆر ورد. موفلىس: نابوت.

واتە: بۆ پىكەوئەنانى گەنجىەى ئاھەنگ و خۆشى، تەننەت پىوستەم بە وئەى وردەپارەيش ھەيە،
 يانى ھىچم نىيە بىتە مايەى خۆشى! بەلام لە نازار و خەمدا، بەھۆى يارىكى سزاكارەو، دەولەمەند و
 قاروونم و زۆرم ھەيە.

ئەم واتايە بە جوان دەزانين، بەلام لەمە باشر دەست نەكەوت. دووريش نىيە لەباتى (تەسۋىر)
 تەصغىر بووين. (موفلىس) لە (مان)دا ھەلەيە، (مونەئىم)ى نوسخەى (نم) دروست و گونجاو.
 گەنجى (ق): كوئى.

(۶) ئەم بەيتە و بەيتى پاشەوەى لە (ق)دا نين.

پرموشكىلە: زۆر زەھمەت و گرانە. ئەزەل ئەفىۋون: ھەمىشە وڭ و كاس، لەوانەيە مەبەستى
 كەسىم بىن كە ھەر لە ئەزەلەو ئەفىۋون كارى تى كرىن و ھەمىشە گىژ بىن!

واتە: زۆر گرانە سروسىم لەگەل سروسى ئەم خەلكە بسازى و لە گەلئان ھەلكا. سەبارەت بە قالىبى
 ئەو قورەى وا لىي دروست كراوم، من ھەر لە ئەزەلەو كاس و بەدمەستى يارىكى ستمكارم!

طەبەم لەگەل ئەم ئەھلە بگونجى (نم، پ): خاكەم لەگەل ئەم خاكە بچەسپن.

(۷) جان دادە: يەككە لە گيانەلادا بىن. ئوفتادە: لەبىن كەوتوو. ئەفسوون: قىل و تەلەكە.

واتە: تىپەرىن لەم رېنگا پرمەترسىيە زۆر گرانە، من خەرىكى گيان دەرچوون و لەبىن كەوتوو
 دەستى يارىكم!

پراھە (ق): پراھى. خەطەرناكە (نم): خىچرناكە. ھەلەيە. زەھمەتە (نم، پ): موشكىلە.

- لهسەر پروو دانیهیی خالت به فهن داناوه، دهیزانم
به قهصدی مورغی دل زولفت به دهورا داوه، دهیزانم (۱)
خهریکی دلنهوازیمی به چاوی مهرحه مهت، ظاهر
نیهانی بۆ سهرم تیغی برۆت ساو داوه، دهیزانم (۲)
گرانخیزی له رهفتارا، بههانهت عوجب و ته مکینه
به بالاتا له گیسوو نهژدهها نالآوه، دهیزانم (۳)
سیهه دل مهردومان، چ بکه م، له شهرعا شاهیدی نادهن
دزینی دل له سینهمدا فوتووری چاوه، دهیزانم (۴)

(*) ئەم پارچه شیعره له (مان، حا، ق، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهوار.

(۱) نیوهی دووهمی ئەم بهینه و بهیتی پاشهوهی له (ق) دا پاش و پیشن.

واته: دهزانم خالتی جوانی روومهتت دانیهیه و به فیل داناوه. ئەگر بجهشت داوه و به نیازی گرتنی پهلوهوری دلتم به دهوری ئەو دانیهیدا داناوه! دهیشی (داوه) کار بێ.

به دهورا (ق): به روودا.

(۲) واته: دهزانم به روالهت به چاوی میهره بانی دلتهواییم دهکە، بهلام به په نهانی برۆی وهک

تیغت بۆ سهربیرنیم ساو داوه و تیژ کردووه.

داناوه (گم): دانان. ههلهی چاپه.

(۳) گرانخیز: لهش قورس که نه توانی زوو ههستی، لهش بهبار.

واته: له کار و کرده و هدا گران دهجوولیتتهوه، گوايه به فیز و دهعیه! بهلام من دهزانم هۆی

راسته قینهی ئەو قورسیهت، ئەوهیه که نه گریجهت وهک ئەژدهها به بالاتا نالآوه و درهنگ راست دهیتتهوه.

(۴) سیهه دل مهردومن: دهی (سیهه دل مهردومان) بێ، به مانای ههردوو گلینهی دلرهش و

بێ بهزیی چاوه کان. فوتووری چاوه: مهستی چاوه.

واته: هۆی دزینی دل له سینهم مهستی چاوته. دوو گلینه رهشه دلرهقه کانیشته بهم دزیه

دهزانم، بهلام چ بکه م شایهتیت لی نادهن؛ یا به شهرع چونکه رهشن، یان چونکه سته مکارن و

بێ دادن، شایهتییان قوبوول نیه.

وهكوو سينهم دهبن تيك چي، له هر جي دل قهراري بن
 له زولفا ناشيانى بهستبي، شيواوه، دهيزانم (۵)
 له پروى بهرقى تهجهللىي حوسنتا، موشكيل دلم مابن!
 موجهسسهم گهر له سهنگى خاره بن، سووتاوه، دهيزانم (۶)
 فهريبي دل ددهم دايم به موژدهى پروئيه تى حوسنت!
 نه گهرچى وهصلى تو عه نقاصيفهت هر ناوه، دهيزانم (۷)
 قيامهت حه شره بو عالم، وهليكين هر له ئيستاه
 خوداوهند بو ره قيبم دوزهخى تاو داوه، دهيزانم (۸)

(مردومان) له (مان، حا) دا (مردمن) ه. له شرعا (ق): به شرعهن.

نيوى دووهى نم بهيته له (ق) دا، نيوى يه كه مى بهيتى پاشهويه و دوو نيوه كه تيريش كهوتروه.
 (۵) ناشيان: هيلانه.

واته: هر شويتى دلم بيكاته مهنزلگهى خو، دهبن وهك سينم تيك چي و ئالوز بيى. دياره كه
 هيلانهى له زولفتدا كرديى، دهبن زولقيشت وهك سينمى لى بي و بشيوى.

(ههرچى) له (مان، حا) دا ههلهيه و (ههر جي) ي (ق، كم، گم) راسته. ناشيان (كم، گم): ناشيانه.

(۶) سهنگى خارا يا خاره: جوړه بهردىكى رهقى سواوهى وههياه له شكاه نايى.

واته: زور باش دهزام نه گهر دلم بيته پهيكه رىكى له بهردى خارا دروستكراوئيش، گرانه
 بهرگهى برووسكهى جوانى تو بگرئ و دهبن بسوتئ.

تهجهللى (كم، ق، گم): تهجهللاى. گهر له سهنگى خارا بي (ق): سهنگى خارا بي بهلئى.

(۷) فهريب: خهله تاندىن، فريو. روئيهت: بينين.

واته: هه موو جارئك دل به موژدهى گهيشتن به تو ده خهله تينم و دلخوشى ددهمهوه، نه گهرچى

دهزام گهيشتن به تو عه نقايه، نيسى بي موسه ميايه، هر ناوى ههيه و ناوكهى نيه!

وهصلى تو (ق): وهصفى تو.

(۸) وهليكين: بهلام.

واته: حمشرى خهلك روژى قيامته، بهلام من دهزام خودا دوزهخى هر له ئيستاه و پيش نهوهى

بگهينه قيامهت، بو بهدكاران تاو داوه.

وهليكين (كم، گم): وهلاكين.

موبالاتی نہ بوو دلبر بہ حالی "سالم"ی مہ ظلووم
بہ حہرفی موددہ عیبی ظالم، بہ دل توراوہ، دہیزانم (۹)

(۹) واتہ: چاک دہزانم دلبر گویی نہ دایہ پیریشانی سالی ستمدیده، بہ قسہی بہ دکاری ناحہزی
ستمکار و بہ دل لئی توراوہ و ناشتبونہ وہی گرانہ.

مہ ظلووم (ق): مسکین.

شایانی باسہ، (دہیزانم) ہکان، ہموویان لہ (کم) دا ((نہیزانم)) ن.

ره‌فیی گوڤه‌یی غوربه‌ت هه‌راسانن له نالینم
له ئەشکی دیدە ئەمشه‌و -باز- له خوینا مه‌وجه بالینم (۱)
عوروجی سه‌ند له سه‌نعان وه‌صفی ئەحوالم له رپی عیشقا
مه‌گه‌ر ئوستادی ته‌رسایه به خه‌صله‌ت یاری بئ‌دینم؟! (۲)
چ جایی دل؟ له شه‌وقا خوین به چاو دینن، ئەگه‌ر جارن
خیزابن پین سەگی کۆت بئ‌ه‌نایی ئەشکی ره‌نگینم (۳)
له غه‌م ئیسته‌م ده‌بینن، وای ده‌زانن ئەوه‌لی ده‌رده‌مه
ده‌میکه‌ بئ‌خو‌دم یاران، به یادی یاری دیرینم (۴)

(*) ئەم پارچه‌شیره هه‌ر له (م) دا هه‌یه. به‌پیتی (دیوانی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ل ۳۳۸-۳۴۲)، سالم له وه‌لامی نامه‌یه‌کی شیعری مسته‌فا به‌گی "کوردی" دا نووسویه، که ئەمه سه‌ره‌تاکه‌یه‌تی:

((ره‌فیی کونجی مینه‌ت عاجزن هه‌ر شه‌و له نالینم
گوریزانن له‌به‌ر لیشاوی مه‌وجی به‌حری نه‌سرينم))
کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) باز: دووباره.

واته: ته‌نانه‌ت هاوړیکانی غه‌رییم له نالینم بیزار بوون، ئەمشه‌و به‌هۆی فرمیسکی چاومه‌وه دووباره نالینم له شه‌پۆلی خویندايه.

(بالینم) به هه‌له به (نالینم) نووسراوه، له‌سه‌ر (دیوانی کوردی) راست کرایه‌وه.

(۲) ته‌رسا: گا‌ور.

واته: وه‌سفی حاله‌تم له پیناوی عیشقا پایه‌ی به‌رزی له شیعنی سه‌نعان سه‌ند و لپی سه‌رکه‌وت.

له‌وه ده‌چی یاری بئ‌نالینم به ره‌وشت مامۆستای گا‌ور بئ‌، بۆیه دلداره‌که‌یشی وه‌ها پایه‌به‌رزه!

(۳) واته: ئەگه‌ر جارن فرمیسکی ره‌نگینی وه‌ک خه‌نهم بیته ره‌نگی بئ‌ سه‌گی به‌رده‌رگات، له

شه‌وق و خو‌شیدا، نه‌ک دل که خو‌ی خوینه، به چا‌ویش خوین دینم بۆ ره‌نگ کردنی بئ‌ سه‌گه‌که‌ت.

(۴) واته: ئیستا به شیوه‌ی خه‌مباریه‌وه ده‌بینن، وا ده‌زانن سه‌ره‌تای ده‌رده‌مه. نه‌خیر، من ده‌میکه

به یادی کۆغه‌وه بئ‌هۆشم.

شههیدم من، وهرن مه‌مشۆن و ده‌فتم كه‌ن، ده‌خیل یاران!
 له‌قه‌برا حوججه‌تی‌ه‌ش‌ره‌ سه‌راپا به‌رگی‌ خوینینم! (٥)
 بلین: با یار له‌ وه‌ختی‌ مردنا زوو بیته‌ سه‌ر شیوه‌ن
 قوبولمه‌ گهر سه‌دای‌ ئه‌و بی‌ له‌باتیی‌ ده‌نگی‌ یاسینم (٦)
 خه‌یالی‌ ده‌ست له‌ هیجرانا كه‌ دیته‌ گه‌ردنت هه‌ر شه‌و
 به‌ ره‌نگی‌ گووشواره‌ی‌ تو‌ ده‌باری‌ ئه‌شکی‌ په‌روینم (٧)
 له‌ کۆی‌ عیشقا دو‌سه‌د کیوی‌ جه‌فا باره‌ له‌سه‌ر شانم
 یه‌قین "سالم" له‌ می‌حنه‌تدا منیش‌ فه‌ره‌ادی‌ شیرینم (٨)

(٥) واته: شههید - به‌ بی‌ نایینی‌ ئیسلام- ناشۆردری. ته‌نها دفن ده‌کری. سالم وتویه: من شههیدم، بی‌ شۆردن بم‌خه‌نه‌ گۆر، به‌رگی‌ خوینینم له‌ گۆردا سه‌رتاپا شایه‌تی‌ شههیدمه‌.

(٦) واته: به‌ یار بلین كه‌ خه‌ریك ده‌م بم‌رم، زوو بیته‌ کۆری‌ شیوه‌ن بو‌کردم. من رازیم له‌جیاتیی‌ ئه‌وه‌ی‌ گویم له‌ ده‌نگی‌ خویندنی‌ سووره‌تی‌ یاسین بی، له‌ کاتی‌ مردمدا سه‌دای‌ شیوه‌ن بو‌کردنی‌ ئه‌و بکه‌ویته‌ به‌ر گویم.

(٧) ئه‌شکی‌ په‌روین: فرمیسکی‌ دانه‌دانه‌ی‌ وه‌ك ئه‌ستیره‌ی‌ کۆ. په‌روین: چه‌ند ئه‌ستیره‌یه‌کی‌ بچووکن له‌ یه‌ك جیدا کۆبوونه‌ته‌وه‌، پیروو، به‌ عه‌ره‌یی‌ بی‌ ده‌لین (ثریا). گۆشواره: گواره.

واته: کاتی‌ دووری‌ هه‌ر شه‌ویك كه‌ ده‌ستی‌ خه‌یال‌ ده‌گاته‌ گه‌ردنت، ئه‌شکی‌ په‌روینم وه‌ك گواره‌ی‌ بریقه‌داری‌ گویت ده‌نکه‌ ده‌نکه‌ ده‌رژیته‌ داوین.

(٨) واته: دووسه‌د کیوی‌ مه‌ینه‌ت له‌ ده‌ورو به‌ری‌ مه‌نزلی‌ عیشقا به‌سه‌ر شاعه‌وه‌یه‌. بی‌ گومان منیش‌ له‌بابه‌ت مه‌ینه‌ته‌وه‌ فه‌ره‌ادی‌ گیرۆده‌ی‌ شیرینم، ته‌نها فه‌ره‌ادی‌ کیوه‌له‌کهن فه‌ره‌اد نیه‌، منیش‌ وه‌ك ئه‌و هه‌ر فه‌ره‌ادم.

سهه قهددانی موشکین زولف و پهرچهم

«همه کس دوست میدارند و من هم» (۱)

نهظهر، زاهید، قهراریکی قهدیمه

«نه این بدعت من آوردم به عالم» (۲)

مهلین: گهردوونه رهنگرپژی موصیبهت

«گنه اول ز حوا بود و آدم» (۳)

به ترکی دلبرم ناصیح! مهلن هیچ

«من این دعوی نمیدارم مسلم» (۴)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، ه، ف، ی، کم، گم) دا ههیه. له (مان) دا، یه کیکه له موله ههعه کان و فارسیه که ی هی "سهعدی شیرازی" یه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مهحزروف.

(۱) سهه: رتک. موشکین: بونی میسکدهر، ههر شتیک که له گهل میسک تیکهال بی و بونی

نهوی گرتی.

واته: دلبرانی نهوجوان و بالاریک و زولف و پهرچهم بوخوش، ههموو کس خوشیان دهوین و

منیش خوشم دهوین.

(۲) نهظهر: تهماشاکردن، تهماشاکردنی جوانان.

واته: تهماشاکردنی جوانی و شوخی، برپاریکی کزنه و له زوهوه باوه. من نهم بهندوباهم

دانهینا وه و نههیناوهته دنیاوه، پیش منیش بووه!

قهراریکی (ف): قهراریکه.

(۳) واته: ههرگیز مهلین گهردوون رهنگرپژی بهلا و نههامتی و سهرجاوهی نهگهتیه. گوناھ

یهکهجار له حهوا و نادهمهوه داکهوت. نهگهر نادهم و حهوا نهبوونایه، نه نیمه دهبووین و نه تووشی

نازاری دنیایش دهبووین!!

(گنه) لای "سهعدی" (گناهه).

(۴) واته: نهی ناموزگاریکه، هیچ شتیک سهبارته به ازهیتان له یار مهلن، من ههرگیز قسهی

وا ناسملیم و ناچیته دلتمهوه.

تهرکی (کم، گم): تورکی.

به ئیما گهر طه‌له‌ب که‌ی گیانی شیرین
 «مسلم دارمت، والله اعلم» (۵)
 به‌جوز عوننابی لیوت بۆ ته‌بی دل
 «به‌گیتی در ندارم هیچ مرهم» (۶)
 وه‌ها مه‌حوم له‌ سه‌ودای عیشقی تۆدا
 «نه‌ از مدحم خَبر باشد، نه‌ از دم» (۷)
 غوروی بی پۆژی غم زۆر چاکه‌، گهرچی
 «ز عمر مانده‌ روزی میشود کم» (۸)
 وه‌فای دنیا له‌ گه‌ل هه‌ر که‌س ده‌میکه‌
 «به‌ روی دوستان خوش باش و خرم» (۹)

(۵) ئەم بەیتە لە (مان)دا نییە.

ئیما: ناماژە (اشارة).

واته: نه‌ك به‌ قسه‌، به‌لكوو نه‌ گهر هه‌ر به‌ نیشاره‌تیش داوای گیانی شیرینم بکه‌ی، خودا ده‌یزانی

به‌ هه‌ی تۆی ده‌زایم و ده‌تده‌می.

گیانی (ه): جانی. (مسلم) لای "سه‌عدی" (مصدق)ه.

(۶) عونناب: به‌ری دارنکی درکاویه‌ له‌ زه‌یتوون ده‌کا، چاکترین جۆری سووری شیرینه‌ و بۆ

پالفته‌کردنی خوین به‌سووده‌، تایش سووك ده‌کا!

واته: جگه‌ له‌ عوننابی لیوی نالت بۆ شیفای تای دل، مه‌رهمیکی تر له‌ دنیادا شك نابهم.

عونناب (گم): عه‌نناب. دل (ه): من. (ر): یا دل. هه‌له‌یه.

(۷) واته: وه‌ها له‌ نه‌خۆشی عیشقی تۆدا پووکاومه‌ته‌وه‌ و نه‌ماوم، نه‌ له‌ ستایش ناگادارم، نه‌ له‌

داشۆرین؛ هه‌موو شتی‌کم له‌ بیر چوووه‌ته‌وه‌!

(مدحم) لای "سه‌عدی" (مدحش)ه.

(۸) واته: ناوابوونی رۆژی خه‌م زۆر چاک و به‌سووده‌، نه‌ گهرچی -راستییه‌ که‌ی- له‌و ته‌مه‌نه‌یدا

که‌ ماوه‌، رۆژی که‌م ده‌بیته‌وه‌.

(۹) واته: وه‌فای دنیا له‌ گه‌ل هه‌موو که‌سیک، من بم یا تۆ، یان غه‌یر، ماوه‌یه‌کی زۆر کورته‌. بۆیه‌ نه‌ی

یار! له‌ خۆت باهی مه‌به‌ و له‌ رووی دۆستاندا رووخۆش و ده‌مه‌پیکه‌نین به‌.

حەریفی تۆم منیش، ساقی! نیگاہی
 «بیاموز از فلك دور دمام» (۱۰)
 دەزانم لوطفی تۆ وەك میهری گەردوون
 «که بنیادش نه بنیادیست مُحکَم» (۱۱)
 جیهان "سالم!"، وەکوو مارانی ضەححاک
 «که مغزت میخورد، چندی مخور غم» (۱۲)

روزی (ر): که روزی. هەلەیه.

(۱۰) دمام: بەردەوام، هەناسە بە هەناسە، سات لەدوای سات.

واتە: ئەی یاری مەبگێر، منیش هاوڕێ و ئەربابی تۆم، نۆرەم مەفەوتتە. لە چەرخێ رۆژگارەو

فێری سوورانهوی بەردەوام بە و مەی بگێرە!

ساقی! نیگاہی (کم، گم): شاها که ماهی.

(۱۱) واتە: دەزانم میهرەبانی تۆ وەك میهرەبانی چەرخێ گەردوونی بی وەفایە، بناغەکە

بناغەیه کی بەهێز و پتەو نییە.

(۱۲) مارانی ضەححاک: دوو برینەکە سەرشانی ئەژدەهاک.

واتە: سالم! ئەوەندە خەم مەخۆ، ئەوەندەت نەماو، چونکە گەردوون وەك مازەکانی سەرشانی

ئەژدەهاک وردە وردە مێشکت دەخوا و دوایت بی دەهێن!

(مغزت) لای "سەعدی" (خاکت)ە.

كهوته سەر پوو ئه گريجهى تارت به خهم
پۆژ و شهو، پۆژ و شهوى لىك دا به هم (۱)
سەرفگەندەى ديدەتە ئاهووى خەتا
پايەمالى لەنجەتە سەروى ئيرەم (۲)
جەلبى دل بەم رەنگە كا، گەر صورەتت
ناپەرستن «بعد ازین» راهیب، صەنەم (۳)
خاکی دەرگات سورمەيه بۆ چاوى تار
ماچى لىوت دارووه بۆ دەرد و غەم (۴)

(*) ئەم پارچەشعرە لە (مان، ق، کم، گم) دا هەيە.

کێشێ عەرۆز: رەمەلی هەشتی مەحزوف.

(۱) واتە: ئەگريجهى رەش و تاريکت به پيچولولول كهوته سەر روخسارى وهك خۆرت، هەر پۆژ و

شهو خۆيان رۆژ و شهويان بهيه كدا دا و كۆيان كردنهوه.

پوو ئەگريجهى (کم): پروت پەرچەمی.

(۲) سەرفگەندە: شەرمەزار و سەرشۆر. پایەمال: فەوتاو.

واتە: ئاسکی ولاتی خەتا شەرمەزاري چاوی جوانتە، سەروى باخى ئیرەميش مالتویرانى

لەنجەولارتە.

خەتا (مان): خەطا. هەلەيه.

(۳) صورەت: وینە، رەسم.

واتە: ئەگەر وینەى جوانى تۆ بەم رەنگە دل رابکێشێ، ئیتر بپەرستەکان بت ناپەرستن و تۆ دەپەرستن!

بەم رەنگە كا، گەر صورەتت (کم، گم): بەم نەوعە كا گەر صورەتت. (ق): گەر صورەتت

بەم رەنگە كا.

(۴) داروو: دەرمان.

واتە: خاکی بەردەرگات کلهيه بۆ چاوى لیل و چاکی دەکاتەوه، هەر وهما ماچى لىوى شیرینت

دەرمانى دەرد و خەمه.

"قهیس"ی تۆن کوللن له غهم زومرهی عه‌رب
"شه‌مس"ی تۆن جه‌معن به‌هم ئه‌هلی عه‌جم (٥)
حه‌سه‌تا! پۆژی ئه‌زهل نه‌یدا قه‌سیم
قیسه‌ته‌ی "سالم" به‌ غه‌یره‌ز ده‌رد و غهم (٦)

(٥) ئهم به‌یته له (مان، ق) دا نیه.

واتای نیوه‌ی یه‌که‌می ئاشکرایه، واته: هه‌موو کۆمه‌لتی عه‌رب قه‌یسی عامیرین و شه‌یدای بالای تو‌ی وه‌ک له‌بلان. هه‌موو خه‌لتکی عه‌جمه‌یش یه‌که‌وه "شه‌مس"ی ته‌بیرتی تۆن بو‌ پێداهه‌لدان و تاریف کردنت.

(٦) هه‌سه‌تا: داخه‌که‌م. قه‌سیم: به‌شکه‌ر، خودا.

واته: داخه‌که‌م پۆژی ئه‌زهل خودا، جگه له ده‌رد و خهم، هه‌چی تری نه‌کرده به‌شی من.

به‌ غه‌یره‌ز (مان): "بغیراز". ده‌ی و هه‌ا بخوێترته‌وه وه‌ک نووسراوه‌ته‌وه.

(غهم)، باشت ده‌بوو (ههم) بو‌وايه، تا دووباره نه‌بو‌وايه‌ته‌وه.

(من کلام حافظ)

پوچه ناصیح، به هه‌وای ته‌رکت، نه‌گهر لی‌دا دهم
دانه‌نیم، نهم سهره تا له‌م په‌هه، زه‌حمه‌ت لاده‌م
به خودا تا ده‌م‌رم گوی به نه‌صیحه‌ت ناده‌م
«فاش می‌گویم و از گفته‌ خود دلشادم
بنده‌ عشقم و از هر دو جهان آزادم» (۱)

له حیجایی عه‌ده‌م، نه‌و رۆژه که من هاتمه وجود
ویسه‌تی خاکی دهرت خاطری کردم خوشنوو
دووری خستم به ستم حاجیبی به‌دبه‌ختی حه‌سوود
«(من ملک بودم و فردوس برین جایم بود
آدم آورد به دین دیر خراب آبادم» (۲)

(*) نهم پنج‌خسته‌کیه له (مان، حا، نم) دا هه‌یه. سهرناوه‌که‌ی له (مان) دا (من کلام حافظ)، له (نم) بشدا (ته‌خیس له‌سهر شیعری حافظ). سالم ههر نهم سی پتج‌خسته‌کیه‌ی له‌سهر سی به‌یتی پارچه‌شعیریکی "حافظ شیرازی" داناوه.

کیشی عه‌رووز: ره‌م‌لی هه‌شتی مه‌خبورنی نه‌صله‌م.

(۱) واته: نه‌ی یار! نه‌گهر نامۆز‌گاری‌کهر نامۆز‌گاری‌م بکا و دهم له‌وه بدا واز له تو به‌تیم، قسه‌یه‌کی پوچ و بی‌مه‌عنا ده‌کا. من تا سهرم دانه‌نیم، زه‌حه‌ته له ریگای عیشت لاده‌م. به خودا قسه‌م، تا ده‌م‌رم گوی به‌م جوړه نامۆز‌گاریه‌ ناده‌م و به ناشکرا ده‌لیم و له قسه‌ی خو‌م دلشادم. به‌نده‌ی عیشتیم، نیز له دنیا و قیامه‌تدا نازادم و حه‌قم به‌سهر هه‌چه‌وه نیه.
به خودا تا ده‌م‌رم (نم): به خوا تا نه‌م‌رم.

(۲) نهم به‌نده و به‌ندی پاشه‌وه‌ی له (حا، نم) دا پاش و پیتن.

واته: نه‌و رۆژه‌ی که له په‌رده‌ی نه‌بوونه‌وه هاتمه دنیای بوون، فراوانی ده‌وربه‌ری دهر‌گانه‌ت دلی خوش کردم، به‌لام قاییه‌وانی رۆژی به‌دبه‌خت به ستم دووری خستم‌وه. من فریشته بووم و به‌هشتی به‌رین جیگه‌م بوو، ناده‌م هینامیه نهم کاوله ویرانه‌یه!

دیته خول دل له پهری سینه به ئهفسانهیی عیشق
ئابهدانییی خهفته خانهی ویرانهیی عیشق
پهنگه هر بیم و بهرم سوجهیی شوکرانهیی عیشق
«تا شدم حلقه به گوش در میخانه عشق
هردم آید غمی از نو به مبارکبادم» (۳)

(به دین) له لای حافظ (در این) ه.

(۳) واته: دل به ئهفسانهیی عیشق له سینه مدا ده سوورپته وه، که لاره و ویرانهیی عیشق به خهم و
خهفته ناوه دانه. لهوانه به بیم و کورنووش بو عیشق بهرم، چونکه ئه وه تی بوومه ته بهنده و
ئهلقه له گوئی مهیخانهیی عیشق، هر تاوه نا تاوی خه میک دیت و پرۆزبایی ئه وه بهنده بیهم لی ده کا و
ده لی ئه م مهیخانه بهت لی پرۆز بی!
خهفته خانهیی (م): خهفته خانهیی. ههله به.

- بۆ وجودى منى بېخود، نىيەتى حوكمى عەدەم
نەقدى سەرمایەیی عومرم که هەموو سەرفە لە غەم (۱)
خوین لە زەخمى موژە، هەنگامى تەپەرحوم، دەپژى
دامەنى دل پېرى ياقووتە لە ئىمايى کەرەم (۲)
رەغبەتى من لە جەفای يارە لە هەنگامى سەفا
نۆشى ئولفەت نىيەتى لە ذەتە ئىشانی سەتم (۳)
بولبولى دل که جودا ماوە لە گولزارى بوخت
هەر پەريشانە، ئەگەر بىبەمە ناو باغى ئىرەم (۴)
تا بە لەيلایى عەرەب مايلە، مەجنونى دل
سەعبە خورپەم بى لە هيجرا بە ظەريفانى عەجەم (۵)

(*) ئەم پارچەشعرە هەر لە (مان، ق) دا هەيە.

کيشى عەرروز: رەمەلى هەشتى مەخبونى مەحزوف.

(۱) واتە: که من نەقدى هەموو سەرمایەى تەمەنم سەرفى خەم بى و لە پىناوى خەمدا بڕوا، ئىتر بۆچى بونى من وەك نەبون نەين؟ بە کورتى: که تەمەنم هەمووى سەرفى خەم بوو، بون و نەبوونم وەك يەكە.

نىيەتى (ق): هەيەتى.

(۲) ئىما: نامازە بە چاو.

واتە: لە کاتیکدا بەزەيت پىمدا دیتەو و نىگایەکم تى دەگرى، خوین لە زامى بڕزانگت دەپژى و داوینى دل، که کەوتووتە بەر تىرى نىگات، پى دەبى لە فرمىسكى سوورى وەك ياقووت.

ياقووتە (ق): ئەلماسە.

(۳) واتە: من کاتى خوشى زياتر حەز لە سەتمى يار دەکەم، نۆش و هەنگوینى دۆستايەتى تامى

خوشى نازارى سەتمى نىه!

(۴) واتە: مادام بولبولى دل لە گولزارى روخسارت جىابوووتەو، بىبەمە باخى ئىرەمىش هەر

ناحەسیتەو و خەيالى پەريشانە.

ناو (ق): نىو.

(۵) خورپەم: دلخۆش.

- مورغى باغى حەرەمى تۆيە دلم، لىي مەدە تير
 بىغەمانە بە ستەم مەكوژە وەھا، صەيدى حەرەم (٦)
 سوويى من مايلە دلداز و پەقيىم لە حەسەد
 بەسكى پەشكى ھەيە، نەزديكە كە بدېرى بە وەرەم (٧)
 جوگەيى خوئىنى سروسكت، چ بوو "سالم"، نەبرا
 رەگى چاوت لە نەظەردا بوو شىريانى بەقەم (٨)

واتە: تا دلتى وەك مەجنونى عاميرىم حەزى لە لەيلاي عەرەب بى، گرانە كاتى دوورىي لە
 يارەو بە قسەى خوئى نوكتەزانەكانى عەجەم دلخوئش بى!
 لە ھىجرا (ق): ئىتر ئەو.

(٦) واتە: دلم بەئندەى باخى حەرەمى پوخسارى تۆيە، تىرى لى مەدە، دلرەقانە و بە ستەم
 نىچىرى حەرەم مەكوژە. راو - بەيى نايىنى ئىسلام - لە خاكى حەرەمى پىروزي كەبەدا ناكرى و
 بەئندەكان نازادن.

(٧) واتە: دلتى دلداز مەيلى لاي مەنە. بەدكارى رژدىش ئەوئندە پى ناخوئشە، خەرىكە وەرەم
 پەيدا بكا و شەق بەرى.
 وەرەم (ق): درەم.

(٨) شىريان: دەمارى خوئىنەر. بەقەم: رەنگى سوور.
 واتە: ئەوە چىيە خوئىنى فرمىسكت ھەر وشكاوى نەھات؟ رەگى چاوت لە بەرچاودا وەك رەگى
 پىر خوئىنى سوورى لى ھاتووە.
 شىريانى (ق): كووتالى.

بۆ خالى لهبت زولفى سيهه دامه هموو دهم
كونجوشكى ههوس لهم رهه ناكامه هموو دهم (۱)
دل صوبحى نه جاتى نيهه بۆ جهبهه له رپى زولف
ئهم طورپرهيه، تاسهر به ئه بهد، شامه هموو دهم (۲)
حهبسى منى ئه يمه ن شوده بهس دووره له ئينصاف
ئهم مورغه، به بئى قهيد و قهفس، پامه هموو دهم (۳)
عاشق له دل و ديدهبى ئه غيارى جهفاكار
ريسواو ئه له م ديدهوو به دننامه هموو دهم (۴)

(*) ئهم پارچه شيعره له (مان، حا، عا، ف، غ، ج، كم، گم) دا هيه.

كىشى عهرووز: ههزه جى ههشتى ئه خرهبى مه كفوفى مه جزوف.

(۱) سيهه: رهش. كونجوشك: چۆله كه. رهه: رینگه.

واته: زولفى رهشت به دهورى دانهى خالى ليوتدا داوه، چۆله كهى ناره زوو لهم رینگه يه دا
هه رگيز ناگاته مراز؛ يا ده بئى نزيك نه بته وه، يان ده بئى گيرۆدهى داو بئى، به لام داوه كه خۆشه. دلئى
سالم هه ميه هيلانهى له نيو زولفى ياردا كر دووه!

كونجوشكى ههوس (كم، گم): كونجوشك صيفت. بهم حيسابه كئى ناكامه كه يه. به بئى (مان)
ههوس ناكام بوو.

(۲) واته: دل له رپى زولفدا هه رگيز رۆژى ئى نايته وه و شه فقهى رزگارى ئى هه لتايئى، يانئى
روومه تى يار نايئى. زولفى يار هه مووى هه ميه شهوى تاره.

له رپى زولف (ف، غ، ج): له زولفا.

(۳) ئه يمه ن شوده: مه بهست رام و ده ستمۆ و مالتيه كه خاوه نه كهى له را كرنى ئه مينه.

واته: به ندر كرنى منى رام و مالى له ئينسافه وه دووره، چونكه ئهم بالتنده يه - واته من - هه ميه شه
بئى داو و زنجير مالى و ده ستمۆ يه و هه رگيز راناكا.

حهبسى (كم): حه بسى. ئه يمه ن شوده بهس (ف، ج، كم، گم): ئه يمه ن به خودا.

(۴) ئهم به يته له (حا) دا نيهه.

واته: عاشق به هۆى دل و چاو و ره قيبى نامه رده وه ئابرووى چووه و ناوى زراوه، نازارديو و
به دناره. ناوى له بهر گريانى نه براوهى چاوى زراوه و دلئى نازارديو، به هۆى ره قيبشه وه به دناره.

بیټووده دهبه‌ی دهستی طهمع بو سهری گیسوو
"سالم!" به سهرت، ئەم هه‌وه‌سه خامه هه‌موو دهم (٥)

دیده‌یی (عا، غ): دیده‌وو. ئەلەم‌دیده‌وو (گم): ئەلەم‌دیده‌یی. به‌دنامه (کم): به‌رنامه. هه‌له‌ی چاپه.
(٥) بیټووده: بی‌سوود. گیسوو: نه‌گریجه، زولف. به‌سهرت: به‌سهرت قه‌سه‌م. خام: کال.
واته: سالم! تو‌بی‌سوود دهستی ته‌ماع بو زولفی یار درێژ ده‌که‌ی، چونکه ده‌ستت نایگاتی. به
سهرت قه‌سه‌م، ئەمه هه‌میشه ئاره‌زوویه‌کی کال و خه‌یالێکی خاوه.

له دَلدا چونکه هر خونیم دهخوا غم
به تدریج ئەشکی خوینیم دهکا کم (۱)
سه مهك دینیتته جونبوش ئەشکی شورم
مه لهك دهگری له بهر تهئثیری نالهم (۲)
خه یالیشی وه کوو خوئی وه حشه، دلبهر
نه فسه دهگرم له دلما، نهك بکا رهم (۳)
به نه فشه كهوته ژیر سونبول له سه ر گول
كه تیكهال بوو، له صوبحا، زولف و پهرچهم (۴)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، حا، عا، غ، پ، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مه جزووف.

(۱) واته: له بهر نهوهی خهم هه میسه خوینی دلتم دهخوا، ورده ورده فرمیسکی خوینیم کم دهکا. به یینه، بهشی چاو له خوینی دل نامینتی که به شیوهی فرمیسک بیرژی، خهم هه مووی دهخوا. چونکه (کم): چونکی.

(۲) سه مهك: مه بهستی ماسی (گاو و ماهیه)، که به لرتهوه - دهلین - دنیا کاول دهبن! دیاره ماسی عادهتی بۆ شوینه که ناشی. سالم دهیهوی بارودۆخی خوئی به هه موو جیهانهوه بهستی. واته: فرمیسکی سویرم نه وهنده زۆره، له وانیه ماسی بهیته له رزه و دنیا کاول بین. فریشتهش که هه رگیز گریان و پیکه نینی نیه، رهنگه له بهر نالهی به سۆزم بگری! شورم (کم، گم): سوورم. تهئثیری (عا): تهئسیری.

(۳) نهم بهیته له (حا، عا) دا نیه.

رهم: سل کردنهوه، راکردن.

واته: یار هه ر وهك خوئی سله و هه رگیز دهسته مو نابن، خه یاله کهیشی و هه سله. له بهر نهوه که یار دههیمه خه یالتم، هه ناسه نادهم، نه بادا یم بزانی و رابکا.

خه یالیشی (غ): خه یالیش. وه حشه (غ): وه خته. هه لهی نووسینه.

(۴) به نه فشه: وه نه وشه. گول: مه بهست روخساری یاره.

واته: وه نه وشه له به یاناندا پیش شانه کردن كهوته ژیر سونبول، هه ردوویان له سه ر گولتی روو لهت بوون. دیاره مه بهستی له وه نه وشه که پهرچهمی یاره (مووی پیشانی) و له سونبول زولفه.

نيهان نهڪرا كهبابي دل له نهغيار
 چ زو ته شخيصي دا بوني هه ناسهم! (۵)
 له دلمايه حه جي كه عبه ي خه يالت
 سه قاي چاوم ده گيڙي ناوي زه مزهم (۶)
 پوخت بو موسه يي دل ناته شي طور
 ده مت بو دهردي من عيسايي ميره م (۷)
 ده زانم ديته سر چي كاري "سالم"
 فريبي چاوه كهت ده يكاته به لعهم (۸)

به نه فشه.. تاد (كم، گم): به وشه كهوته بابي دل له نهغيار! (ق): به نه فشه كهوته ژير سونول
 له بهر گول.

(۵) واته: كه دل برزا و بو به كه باب، له خه لك نه شار درا به وه و زانيان كه بابي عاده تي نيه.
 بوني كزه ي هه ناسهم چ زو ناسرا به وه؟ دياره بوني هه ناسه ي سالم بو كپروزي كه بابي دلته تي.

(۶) واته: به دل، به خه يال حه جي كه عبه ي رو خسارت ده كم. چاوم بو وه ته ناو گير، ناوي
 فرميسكي كه وهك ناوي زه مزهم سويڙ و به به ره كه ته، به سر حاجياندا ده گيڙي. دياره فرميسكي
 عاشق لاي عاشقان پروزه!

خه يالت (ق): ويصالت. سه قاي (كم): سه قاي. هه ليه. ده گيڙي (كم): ده گري. (گم) ده گري.
 هه ردو وكيان هه لن.

(۷) موسه يي: موسايي. ده م: هه ناسه.

واته: رو خسارت وهك ناگره كه ي كيو ي (طوور)، كه موساي بي هوش خست، بو
 بي هوش كردني دلتم. هه ناسه يشت وهك فوره كه ي عيساي كوري ميره مه، بو زيندو و كرده وه و
 بو ژانده وه و لا بردني دهر دم.

موسه يي = موساي (مان، گم): موسي، وا مه به ست بو وه كه نيمه ليتره دا نووسيو مانه ته وه، تا
 نيوه به يته كه له نگ نه بي. دهردي من.. تاد (غ، ر): حالي من عيسايي ميره م. (كم، گم): حالي من
 عيسا و ميره م.

(۸) نه م به يته له (حا، عا) دا نيه.

به لعهم: به لعهم ي كوري باعوور، خودا به رستيكي گاور بو وه له زه ماني حه زره تي عيسادا، شه يتان
 له خسته ي بردو وه و له ديني وه رگيڙا وه.

واته: ده زانم دوايي سالم به چي ده گغا، فيلي چاوه جادووه کانت ناخري ده مکاته به لعه مي کوري
باعوور و له دينم و هر ده گيړي.
چاوه کهت ده يکاته (کم، گم): چاوي تو ده يکا به. خوژگه (ده مکاته) بووايه.

- بۆرەواجى قەلبى بىن قىمەت، منم سەپرافى غەم
رەنگى زەردم سىمى صافە، قەطرەيى ئەشكە درەم (۱)
شۆپشى دەريايى ئەشكە بۆ هىلاکم هاتەوہ
تەن لە گەردشدايە وەك كەشتى لەسەر گەردابى يەم (۲)
بۆ نىگامى مەرھەمەت ئىستادەو گەردەنكەچم
وہك گەدای موقلىس لە پىي مونيەم بە ئوممىدى كەرەم (۳)
نەقدى جان و دل دەدەم، بەيەن، بە بۆسەي ئەوجىھان
لەم جىھانە گەر بقیەبلىنى بە دل طوپرەي سەلەم (۴)
حەيفە "سالم" لەم دەرە بكوژى بە پەيكانى نىگام،
خارىجى ئەركانى دىنە كوشتنى صەيدى حەرەم (۵)

(*) ئەم پارچەشعرە ھەر لە (مان، ق) دا ھەيە.

كىشى ەرووز: رەمەلى ھەشتى مەخزوف.

(۱) واتە: منم خەم دەگۆرەمەو بۆنەوہى دلى بىنرخم رەواج بىن بەدەم، رەنگى زەردم زىوى سافە و

دلئوى فرمىسكە درەمە.

(۲) گەرداب: گىژا، گىژى ناو.

واتە: شۆپشى دەرياي فرمىسكە دووبارە هاتەوہ بۆ لەناوبردەم، لەش وەك كەشتى سەر گىژاوى

دەريا لە سوورانەوہدايە.

(۳) واتە: بۆ چاوتن گرتىكى پر لوتف راوہستاو و ملكەچم، وەك گەدای بىن پارە و پوول كە بە

تەماي بەخشى خاوەن نىعمەتان، لە چەقى رىنگەدا راوہستاو و ملكەچە.

(۴) ئەم بەيتە لە (ق) دا نىيە.

سەلەم: پىشفرۆش كردن بە نرخیكى كەمتر. بقیەبلىنى: بقیەبلىنى، مەزەندە بكا.

واتە: ئەگەر يار لەم دنيايەدا رازى بىن دل بە قەوالەي سەلەم بقیەبلىنى و قوبولتى بكا، دراوى

دل و گيانى بىن دەفرۆشم بەرامبەر بە ماچى ئەودنيا!

(۵) واتە: ستمە و بىنرەھىيە سالم لە بەردەرگاي خۆت بە تىرى چاوت بكوژى، نىچىر بەپىي

ناينى ئىسلام نابىن لە خاكى حەرەمدا بكوژرى. ديارە دەوربەرى مالى يار لای سالم، حەرەمى

كەعبەي بابەتى عىشقە.

حیسابی نه فحهیی زولفت له گه ل موشکی خه تا ناکه م
خه تا ناکه م، صه با شاهیدمه، من ته شبیهی وا ناکه م! (۱)
بزانه گهر له قه برا بوی ده می تیغت له خاکم دی،
هه تا ده مر م له دونیا زه خمی خوینینم ده وا ناکه م (۲)
له دورجی سینهما تا گه وه هری یادی پوخی تو بئ،
له بهر شوعله ی نه وا شه و تا سه حهر مه یلی چرا ناکه م (۳)

(*) نهم پارچه شیره له (مان، حا، عا، ه، غ، ج، ق، ر، کم، نم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: هه زه جی هه شتی ته واو.

(۱) خه تا: شاریکه له چین به میسکی بوخوش ناوداره. وا: وه ها.

واته: هه رگیز بون و بهرامه ی زولفت له گه ل بون و بهرامه ی میسکی خه تا به راورد ناکه م.
هه لته ی وه ها ناکه م. با ی سه با شایه تمه که من شوبه اندنی وه ها ناکه م، نه و له بونی هه ردوو لایان
شاره زایه و ده زانی هه ی تو خوشتره.

نه فحه یی (مان، حا، ه، ف، ق، نم): نه فحه یی. هه لته یه. (کم): نه غمه یی. خه تا (مان): خه طا.
هه لته یه. من ته شبیهی وا (نم): ته شبیهی وه ها.

(۲) نهم به یته له (ه) دا چواره م و له (ق) یشدا سیئمه.

واته: نه گهر بزانه له گوردا بونی ده می تیغت له خاکی گورم دی، تا ده مر م تیماری زامی
خوینینم ناکه م. با زام و خوین هه مووی بئینی بو ناو گور و بونه کت به سه رمدا بی. با خه لک بزانه
من شه هیدی تیغی تو م، یا با زوو عرم.

بزانه گهر له قه برا بوی ده می تیغت له خاکم دی (عا): بزانه له قه برا بوی ده می تیغت له خاکم
دی. هه لته یه. (ه): بزانه گهر له حه شرا بوی ده می تیغت له جه رگم دی. (ق): بزانه گهر له قه برا
بوی تیغت له خاکم بی. زه خمی (ه): زامی.

(۳) نهم به یته له (ه) دا دووهم و له (ق) یشدا پیئجه مه.

دورج: قوتووی متومووروی به نرخ.

سالم، یادی روخساری یاری به گه وه هری شه و چراغ شوبه اندووه، نهم یاده ش هه می شه له
دل و سینه یه یه.

ههناسه‌ی ههسه‌رتی وه‌صلی نیهانیت پئی به نه‌ی ناده‌م
 «مَعَاذَ اللَّهِ» به له‌ب ئەم سپرپه هه‌رگیز ناشنا ناکه‌م (٤)
 له سه‌حرای شوهرزاری عیشقی جانانا گنیاهینکم
 به‌بئ بارانی تیری غه‌مزه، قه‌ت نه‌شئوونوما ناکه‌م (٥)
 به خلخال ئه‌ر بشئ پیشه‌ی هه‌ره‌س کووبیده‌یی هيجرت
 له له‌بما تا نه‌فه‌س مابئ سوراغی مؤمیا ناکه‌م (٦)

واته: تا گه‌وه‌ری یادی روومه‌تت له‌ناو قوتووی سینه‌مدا بئ، من له‌به‌ر رووناکی ئه‌ودا تا به‌یانی
 حه‌ز له چ‌را ناکه‌م.

شهو (ق): تا‌کو. نوخته‌کانی (تا) له (عا) دا که‌وتوو.ه.
 (٤) ئەم به‌یته له (ق) دا هه‌شته‌مه و له (ه) یشدا نیه.
 نه‌ی: شمشال.

واته: هه‌ناسه‌ی خه‌م و خه‌فه‌تی نا‌ئومیدیم له گه‌یشتن به تو که خه‌میکی نه‌تییه، هه‌رگیز ناهیتم
 بگاته شمشال. من ناهیتم لیو به‌م نه‌تییه‌م بزانی، چ‌جا شمشال!
 نیهانیت (حا، عا، ف، ج، ر، کم، نم، گم): نیهانت. به نه‌ی ناده‌م (گم): به‌نی ناده‌م!
 (٥) ئەم به‌یته له (ق) دا چواره‌مه.

شوهرزار: خاکی خویدار که به که‌لکی کشت و‌کال ناین، شوهره‌کات. جانان: دل‌به‌ر. گناه: گیا.
 سالم تیربارانی برژانگی یاری به باران شو‌به‌اندوو، ده‌لتی: من گیاهه‌کم له ده‌شتی شوهره‌کاتی
 عیشقدا، به‌بئ بارانی تیری برژانگ نابووژیمه‌وه.

سه‌حرای (حا، عا): سه‌حرای. (ه): وادی. جانانا (حا): جانانه. قه‌ت (عا) قه‌د.
 (٦) ئەم به‌یته له (ف، ق) دا نیه.

خلخال: نه‌لقه‌ی ئالتون و زیو که نافرته له پئی ده‌کا.

سالم ده‌لتی: ئەگه‌ر ئیسقانی شکسته‌ی ئەندام که هه‌ره‌سی دووریت به‌سه‌ریدا هاتوو و وردوخاشی
 کردوو، به که‌لکی ئه‌وه بئ بکرتیه خه‌رخالی پیت، تا هه‌ناسه به لیومدا بیت و به سه‌ر زیندوو بئ،
 به‌دوای مؤمیادا ناگه‌ریم تا ئیسقام چاک بکه‌مه‌وه؛ با هه‌ر شکاو بئ و یار بو خه‌رخال به‌کاری به‌ئین.

بشئ پیشه‌ی (ه): بیته یاد. (کم): شی پیشه. (گم): شه‌بی پیت (گم) خۆی نووسویه ((بۆی
 ساغ نه‌بووه‌ته‌وه)). هه‌ره‌س کووبیده‌یی (ه): گوینده‌یی. هه‌له‌یه. (کم، گم): فه‌ره‌س کووبیده‌یی.
 (عا): هه‌ر. ئەمیش هه‌ر (هه‌ره‌س) بووه و سینه‌که‌ی که‌وتوو. له له‌بما (کم، نم، گم): به له‌بما.

دەبىي ئەشكى ترازوۋى ئارەزو، ئەي دىدە!، بېرئىنى
 لە بەرما تا نەبى دەريا، بە كامى دل شەنا ناكەم (۷)
 لە ھىجرانا سەھەر وەختى «فنا في النور» چىھەرەت بەم
 لەبەر طاقى برۆى تۆ، پوو لە مىھرابى دوعا ناكەم (۸)
 دەمى قوربەت لە پىشتى سەر ئەجەل گەر دامەنم بگىرى،
 وەھا مەخۇم دەكا دىدارى تۆ، پوو بۆ قەفا ناكەم (۹)
 لە طوولى ظلّمەتى ھىجرا سەراسەر چونكە تۆى مەطلب
 لە ئەوقى بۆسەيى لىتوت ھەواى ئابى بەقا ناكەم (۱۰)

(۷) ئەم بەيتە لە (ق)دا شەشەمە، لە (مان، حا، ھ)دا نىيە.

بەيتەكە لە بەر پروناكى (عا)دا نووسرايەو. نىوھى دووھى و اتاكەى ئاشكرايە، بەلام گونجائى نىوھى يەكەم لە گەل ھى دووھم پروون نىيە، و اتاكەى نازانين. تىكرى واتە سالم دەيەوئى لە دەرياي فرمىسكدا مەلە بكا، بۆيە داوا لە چاۋى دەكا ئەوئەندە فرمىسك بېرئىنى كە بە ترازوو بە ئەندازەى ئارەزوۋى ئەو بى. ئەگەر وا نەبى، بە ئارەزوۋى دل مەلەى بۆ ناكىرى.

ئەشكى ترازوۋى (غ): ئەشكى ترازوۋى. (كەم، ق): ئەشكى ترازوۋى. (نەم): ئەشكى ترازوۋى (گەم): ئەشكى تەرا ئەر روزى. (گەم) لە پەراۋىزىشدا باسى راست نەبوونەوھى نىو بەيتەكەى كىردوھ. ئەي دىدە (نەم): ئەيەدە. ھەلەى نووسىنە.

(۸) ئەم بەيتە لە (ق)دا جەوتەمە.

واتە: لە كاتى دوورى تۆدا كە بەرەبەيان «فنا في النور»ى روخسارت و نوقمى دەرياي بىر كىردنەوھ لە جوانى پروومەتت دەم، مادام لە ھالى فەناكەدا بەرامبەرى تاقى برۆى تۆم، نىز پوو لە مىھرابى دوعا و نزا ناكەم و تاقى برۆى تۆ مىھرابمە. سالم وەك سۆفیان لە ھالى فەنادايە، بەلام فەناكەى ئەم لە جوانى روخسارى ياردايە.

وەختى (كەم، نەم، گەم): وەختە! برۆى تۆ (عا): برۆت. لەنگە.

(۹) ئەم بەيتە لە (ق)دا نۆيەمە.

واتە: لە كاتىكدا لىت نىزىك بىم، ئەگەر مەرگ لە پىشتى سەرەوھ داۋىتم بگىرى و قەستى سەرم بى، دىدارى تۆ وەھا بى ھىز و ناتوانام دەكا كە نەتوانم بەرەو پىشت وەرچەر خىم و خۆم لە مەرگ رىزگار بىكەم.

لە پىشتى (پ): لە پىشتى. ھەلەيە. دەكا (كەم، نەم، گەم): ئەكا.

(۱۰) ئەم بەيتە لە (ق)دا دووھەمە و لە (ھ)يشدا نىيە.

رہا بئ گہر لہ بہندی زولفی یارا گہردنم، سالم
بہ سہلی «بعد ازین» بازی بہ حلقہی نژدہہا ناکہم (۱۱)

واتہ: لہ دریزی تاریکی دووریتدا، چونکہ ہر توی مہبہست، لہبہر تامی ماچی - بہ خہیالی -
لیوت حمز لہ ناوی زیندہ گانی ناکہم، نہ گہرچی ناوی زیندہ گانیش لہ تاریکستانداہ.
نابی بہقا (کم، نم، گم): ناوی بہقا.

(۱۱) رہا: رزگار و بہرہ لآ. بعد ازین: دواي نئمہ. بازی: یاری.
واتہ: نہ گہر نئمجارہ بہ سہلامتی لہ داوی زولفی یار رزگار بیم، توبہ بی نیتہ جارنکی تر پاش نئم
گہرژدہیہ یاری بہ بیچ و چین چینی نژدہہا ناکہم، جارنکی تر خوم تووشی داو ناکہمہوہ. دیارہ مہبہست
لہ (حلقہی نژدہہا) چین چینی زولفی یارہ. نئم ناواتہی سالم ہەرگیز نایتہ دی، نہو ہہتا دہمیری و لہ
گوریشدا عاشقہ، نیتہ رزگار بوونی چی!؟

بئ (عا): نابئ. ہملہیہ و لہنگ دہیئ. بہندی (ہ): طورپہی. گہردنم سالم (ہ، ق): گہردنی سالم.
(کم، نم): گہردنی من. (گم): گہردنم نئمجار. بازی (ر): باری. ہملہیہ.
دواين بہیت لہ نوسخہ کانی (ف، ج، کم، گم) دا، نئم بہیتہی لای خوارہوہیہ و لہ راستیشدا
بہیتیکی جوانہ:

رہا بئ، گہر دلی "سالم" لہ چنگی چاوی شاہیت
بہجوز کونجی قہفہس، ہەرگیز وجودم ناشنا ناکہم

واتہ: نہ گہر نئمجارہ دلی "سالم" لہ چنگی چاوی بازت بہرہ لآ بیئ، جگہ لہ کونجی قہفہس
ہەرگیز خوم فیوی ہیچ شویتیکی تر ناکہم.

به من بئ سینه‌یی سه‌ختم به قه‌لغانی نه‌ظهر ناکهم
نیشانه‌ی تیری خوونپرئزت به‌جوز لوختی جگهر ناکهم (۱)
دهمی نازت، به پروسه‌ختی، که تابی تیری غه‌مزهم بوو
له ریئی تیغی جه‌فاتا «بعد ازین» جه‌وشه‌ن له‌بهر ناکهم (۲)
له تاو شانته له چینی زولفتا دل حه‌لقه‌های لی دا!
خودا گهر وا بدا قودرته به من، کهس دهر‌به‌دهر ناکهم (۳)
ئه‌گهر پایانی بئ هیجرت، له دهرگاتا هه‌تا دهرم
به مه‌حضی جه‌وری حاجیب، یه‌ک وه‌جه‌ب مه‌یلی سه‌فه‌ر ناکهم (۴)

(*) نهم پارچه‌شیره له (مان، غ، ق، کم، نم، گم) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) خوونپرئز: خوونپرئز. جوز: جگه له. لوخت: رووت.

واته: به ده‌ست من بئ سینه‌ی سه‌ختم، که هیچ نایرئ، ناکهمه قه‌لغانی تیری روانیست، نه‌بادا

تیره‌که وردوخاش بیئ! ههر جگهری رووتم ده‌کهمه نیشانه‌ی تیری خوونپرئزت، تا باش کون‌کونی بکا.

خوونپرئزت (ق): خوونپرئزت.

(۲) جه‌وشه‌ن: کراسی زری که له جه‌نگدا به‌کارده‌هئرا.

واته: من مادام له کاتی نازی تودا به‌رگه‌ی تیری غه‌مزهم گرت، ئیئر له‌مه‌و‌پاش به‌رامبه‌ر به تیغی

جه‌فا و سته‌مت هه‌رگیز کراسی زری له‌بهر ناکهم و به‌رگه‌ت ده‌گرم. به کورتی، من که به‌رگه‌ی

تیری نازت بگرم، به‌رگه‌ی تیری سته‌میشت ده‌گرم. زور جوانه.

«بعد ازین» له‌بهر کیش به «به‌عه‌دزین» ده‌خوونپرئته‌وه.

(۳) له تاو: له ترس. حه‌لقه‌های لی دا: خوئی بیچ و لوول دا، پاپۆکه‌ی خوارد.

واته: دلتم که له‌ناو چینی ئه‌گرچه‌تدا خوئی حه‌شار داوه، له ترسی نه‌وه‌ی به‌ده‌م شانته‌ته‌وه

ده‌ره‌ده‌ر بیئ، خوئی بیچ ده‌دا. تو بو نه‌وه‌نده سته‌مکاری؟ خودا ئه‌گهر ده‌سه‌لاتی وه‌ها به من بدا،

کهس دهر‌به‌ده‌ر و سه‌رگه‌ردان ناکهم، که‌چی تو به‌م هه‌مووه ده‌سه‌لاته‌وه دهر‌به‌ده‌رم ده‌که‌ی.

له‌تاو شانته (کم، نم، گم): له ناوشانت. (ق): له‌ناو شانته.

(۴) حاجیب: دهر‌گاو. وه‌جه‌ب: بست.

له رهشكا گهر سهراسهر نوطقى تووتى بېته سهر هه جوم
 له سهر مه دحى له بى شيرىنى تو، وه صفى شه كه ر ناكهم (٥)
 له فهردى وه صفى يارا، عاره ناوى مودده عى بردن
 له پرشتهى فيكرما خهرموهره هه مسيلكى گوهر ناكهم (٦)
 له ياقووتى له ب ئهر يهك بؤسه مايهم دى، ده مى ئاخهر
 ته له ف كه م گهر سهر و مالم، له سه وداتا، ضرهر ناكهم (٧)

واته: نه گهر دلنيا بم، تا له بهر دهر گاتدا ده مر م دوريت دواى ديت، به تنها ستم و پال پيوه نانى
 دهر گاوانه كه ت، ههر گيز به قه دهر بستى ئاره زوى سه قهر ناكهم و ئاستانته به جى ناهيتم. مادام
 دوريت دواى ديت، با له بهر دهر گاتدا بمرم.

(بى) ي (پايانى بى) له (غ) دا كه وتوه. جهورى حبيب (غ): حهر به صاحب.

(٥) ره شك: حه سوودى. هه جوو: داشورين.

واته: نه گهر سهراسهرى قسهى تووتى له داخ و حه سوودى پيدا هه لدانى ليوى شيرىنى تو بېته
 مايهى داشورينم، ههر گيز ستايشى شه كر ناكهم، كه نهو هه زى لى ده كا و خوئى ده وى! بوخته سى
 قسه، شيرىنى شه كرى له مېر تووتى كه وده ن، كهى ده گاته شيرىنى ليوى يارى منى عاشق؟!
 تووتى (مان): طوطى. بېته سهر (غا): بېته بهر. له سهر مه دحى له بى شيرىنى تو (كم): له مه دحى
 ليوى شيرىنى تو. (م): له مه دحى له بى شيرىنى، ئيتر. (گم): له مه دحى ليوى شيرىنى تو من.

(٦) فهر د: مه بهست تا كه به يته. پرشته: هونراوه. خهرموهره: مووروه كه رانه، موورووى شين و گهوره
 كه ده كرىته مى كه ر! هممىلك: هاورشته، دوو شت كه به به كه وه بهونريته وه.
 واته: له به يتيكدا كه بو پيدا هه لدانى يارى بنوسم، باسى ناحه زى به دكار ناكهم، شووره بيه
 ناوى له شيعرى وه هادا به يتم. من ههر گيز ناوى موورووه كه رانه (به دكار) له گه ل گه وه رى ناوى يار
 له هونراوهى بى رمدنا ناهونعه وه.

فيكرما (گم): فكرى ما. هه له به.

(٧) واته: نه گهر مايهم له ياقووتى ليوت له دوا هه ناسه ي ژيانيشمدا يهك ماچ بى، سهر و
 مالىشمى بو دانيم، هيشتا زهره ر ناكهم.

(له ب ئهر) له بهر كيش به (له به ن) ده خو يتر ته وه.

له ب ئهر يهك بؤسه مايهم دى، ده مى ئاخهر (كم، م، گم): له ب ئهر يهك بؤسه مايهم بى. زور
 جوانره. (ق): له ب وه لالا نه گهر يهك بؤسه مايهم دى.

له گهڻ دل شهرطه "سالم" گهر نه جاتم بي له (تاران) |
به ههشت ئه ر بيته دهشتي (رهى)، به ئيرانا گوزهر ناکه م (ا)

(ا) رهى: تاران.

واته: له گهڻ دلې خوم مهرجم کردووه، نه گهر له شاري تاران رزگار بيم و ليني بجمه دهري،
به ههشت بهو خوشيه كه هديه، بيته - (رهى) لاي تارانش، جاريكي تر به ئيراندا تي ناپهريم.
دياره سالم لهم به بيته دا نهويهري بيزاري خوي له غهريبي و له تاران دهرده بري، ناحه قيشي نيه،
نامويي ههر ناموييه!
تاران (مان): طاران.

- له کونجی میحنه تا هەر شهو خه یالی وهصلی دلبر کهم
وجوودم وا به جارئ دیته جونبوش، وهخته پەر دهر کهم (۱)
له ئه ووهل حهرفییا وهك دل له کاغهذ بهر دهبی ناگر
ئه گهر شهرحی شهرازی نارئ هیجرت تهبتی دهفتهر کهم (۲)
ته لاشی طهییی راهی کهعبهیی کۆی یاره مهقصوودم
منی بی دهست وپا، لازم که پا بو ئه م پهه سهر کهم (۳)
به گیسوو چاکه زنجیرم بکا دلبر له پووی موژگان
له پوویا با منی دیوانه بهس پووی دل له خه نجهر کهم (۴)

(*) ئه م پارچه شیعره له (مان، حا، عا، ق، کم، نم، گم) دا ههیه. بهیئ (دیوانی کوردی، بهرگی
یه کهم، ل ۳۰۳-۳۰۴)، سالم که له سلیمانیه وه چووته لای "کوردی" له دیتی (شیوه کهل)، ئه م
شیعره ی بو نووسیوه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهواو.

- (۱) واته: ههر شهوئ له ناوچه رگی مهینهت و پهزاره دا خه یالی گه یشتن به یار بکه م، جهستم وا دیته
جوولانه وه، خه ریکم له خو شیاندا پەر دهر بکه م، تا بال بگره مه وه و بجه مه لای.
رسته ی (پەر دهر کهم) زۆر کوردیه و جوانه، کینایه یه له نه و په ری شادمانی.
وا به جارئ (گم): وایه جارئ.
(۲) واته: ئه گهر شهرحی بلتسه ی ناگری دووری له دهفتهر دا بنووسم، ههر له سه ره تای
نووسینی یه که م حه رفیدا ناگر، وهك بهر بووته دل، بهر ده بیته کاغهزه کهیش.
هیجرت (گم): هیجرت.
(۳) ئه م بهیته له (ق) دا چواره مه.
ته لاش: ههول و کۆشش. طه ی: برین و پتچانه وه ی رینگای دوور.
واته: مه بهستی من برینی رینگای کهعبه ی مه نزلئ یاره. جا من که دهست و پیم نیه جم و جوولئ
بی بکه م، ده بی سه رم بکه مه بی بو برینی ئه م رتیه. زۆر جوانه، بی دهست و پیمه و سه ر ده کاته بی.
ته لاشی (مان): طه لاشی.
(۴) ئه م بهیته له (کم، نم، گم) دا نییه، له (عا) دا پتجه مه.

له ئەفلاکی خەیاڵا کەوکەبی پووی یارە تا قوطبم
 له ظولماتی شەوی هیجرا پەهی کۆی ئەو دەبی دەرکەم (۵)
 سەرئەفگەندەیی حوزووری سەربۆلەندانی قیامەت بم
 سەرم تا دانەنیم شۆری ویصالت گەر له سەر دەرکەم (۶)
 بە نەپرادی فیراقت نەقدی جان ناخر دەدۆرینم
 بە خالی موهرەیی وەصلت، ئەگەر سەد دەفەعە شەش دەر کەم (۷)

واتە: وا چاکە یار بە زولفی خۆی زنجیرم بکا و دوورم بجاتەووە لە رووی موژگان، تا نێز منی شیبت
 بەس رووی دل بکەمە خەنجەری برژانگی یار! یانی من شیتم و خۆم بە کوشت دەدەم، وا چاکە یار بە
 زولفی خۆی جەستەتەووە و لە کوشتن رزگارم بکا.
 له رووی (ق): بە رووی. له خەنجەر (ق): بە خەنجەر.
 (۵) ئەم بەیتە له (ق) دا سێهەمه.
 پەه: پێگا.

واتە: تا ئەستێرەیی گەشی روخساری یار لە ئاسمانی خەیاڵا قەدا ئەستێرەیی رێنیشان دەرم بێ، لە
 تاریکی شەوی دووریدا پێگای مەنزلی یار دەردە کەم و دەیدۆز مەووە. ئەستێرەیی (قوطب) بە شەو بۆ
 پێرەو و دیاری کردنی مەبەست بە کەلکە، چونکە سەر و خوار و رۆژەهەلات و رۆژاواوی پێ
 دەدۆزێتەووە.

له ظولماتی (کەم، نەم، گەم): بە ظولماتی.
 (۶) ئەم بەیتە له (ق) دا حەوتەهەمه.
 سەرئەفگەندە، کە لەبەر کیش بە (سەرەفگەندە) دەخوێنێتەووە: سەرشۆر و خەجالەت.
 سەربۆلەندان: سەربەرزان.

واتە: ئەگەر شۆر و هەوای حەز کردن لە گەیشتن بە تۆ تا سەردانان و مردن لە مێشکەم
 دەربکەم، شەرمەزار و سەرشۆری لای سەربەرزانێ رۆژی قیامەت بم.
 گەر (ق): نەر.
 (۷) ئەم بەیتە له (ق) دا شەشەهەمه.

نەپرادی: نەردینکەر، ئەوی نەردین دەکا. موهره: زار. شەش: شەش خال کە لە زۆر جاردا
 بە کەلکە، دووشەش زۆر بە کەلکە، چ جایی سەدجار دووشەش.
 واتە: ئەگەر بە زاری گەیشتن بە یار سەد شەش دەر، یانی سەد دووشەش دەربکەم و پێی دلخۆش بم،

قوبوولی نرخی بۆسهی له‌علی پومانیی له‌بت ناکه‌ی
 له‌ئه‌شکم پر به دامانت، ئه‌گهر یاقووتی ئه‌حمهر کهم (۸)
 له‌سه‌ر ئه‌م مه‌زه‌به‌م "سالم"! به‌مه‌حظی پووبه‌پووی مه‌ط‌له‌ب
 وه‌کوو هیندوویی گیسوو هه‌ر سه‌حه‌ر ته‌عظیمی ئا‌ذه‌ر کهم (۹)

ئاخری گیانم به‌رامبه‌ر به‌ نه‌ردینه‌کهری جیا‌بوونه‌وه‌ت ده‌دۆرینم و به‌رگه‌ی نا‌گرم.

ده‌دۆرینم. (کم): نه‌دۆرینم.

(۸) واته: ئه‌گهر یاقووتی سوور له‌ فرمی‌سکم پری داوینت بکه‌م، تۆ بۆ نرخی ما‌چیکی لیوی

ئال‌ره‌نگت وه‌ری نا‌گری.

نا که‌ی (کم، نم، گم): نا‌که‌م. هه‌له‌یه.

(۹) ئا‌ذه‌ر: نا‌گر.

سالم قسه‌ی له‌گه‌ل خۆی کردووه و وتوویه: له‌سه‌ر ئه‌و ریتاز و ئاینه‌م که‌ هه‌موو به‌یانیه‌ک به‌
 په‌نامه‌کی پووبه‌پووی مه‌به‌ست، که‌ پوخساری یاره، وه‌ک زولقی ره‌ش، ریتز له‌ نا‌گری پوخسار بگرم و
 کورنووشی بۆ به‌رم. جینگه‌ی دلی سالم پیچی زولقی سیای دل‌داره، زولف هه‌میشه‌ سه‌ری ریتی بۆ
 پوخسار دانه‌واندووه. دلی سالمیش که‌ له‌ناو زولف‌دایه و نادیاره، به‌ په‌نهانی و که‌سه‌نه‌دیده، ئه‌و
 کوفره‌ ده‌کا و کورنووش بۆ نا‌گری پوخسار ده‌با!

مه‌زه‌به‌م (مان، ق): مه‌ط‌له‌به‌م. بی‌مه‌عنایه و دووباره‌کردنه‌وه‌یه‌کی بی‌جینه. (به‌مه‌حظی) له‌

(مان) دا‌هه‌له‌یه و (به‌مه‌حظی) راسته. (حا، عا، کم، نم، گم): به‌مه‌حظی. هه‌له‌یه. هیندوویی گیسوو

(کم، نم، گم): هیندوویی گیسوو. (ق): گیسوویی هیندوویی.

- مورادىم حالى خۆمە گەر حەدىشى شۆرى بولبول كەم
ئىشارەى پووى تۆيە گەر بەيانى نازكىى گول كەم (۱)
بە مىقراضى ئەجەل كۆتا بى مىثلى پەرچەمت عومرم،
لەسەر تەعريفى مووى زولفت، ئەگەر بىم وەصفى كاكول كەم (۲)
ئەبەد ئاشوفتەخاطر بىم لە هيجرانا هەتا دەمرم،
ئەگەر بى زولفى موشكىنت، لە باغا مەيلى سونبول كەم (۳)
بىئىرى يارى شىرىنم، ئەگەر بۇ جانى شىرىنم
دەرەك بى جىم لە دۆزەخدا، ئەگەر ئانى تەئەممول كەم (۴)

(*) ئەم پارچەشمەرە لە (مان، عا، ف، غ، ج، ق، ك، گم) دا ھەيە.

كىشى عەرۋوز: ھەزەجى ھەشتى تەواو.

(۱) ھەدىت: قسە.

واتە: كە قسە لە شۆر و شەيدايى بولبول دەكەم، مەبەستم حالى خۆمە. كە باسى ناسكى
پەرەى گوليش دەكەم، ھىمايە بۇ روخسارى تۆ و ئەوم مەبەستە. بە كورتى، تۆ گول و من بولبولم.

(۲) دووھم نيوھى ئەم بەيتە و بەيتى پاشەوھى لە (عا) دا پاش و پىشن.

مىقراض: مەقەست. ئەجەل: ئاكام. پەرچەم: مووى پىشى سەر. كاكول: مووى شانەكراوى
پەرۋەردەكراوى سەرى كورانى تازەنەمام.

واتە: عومرم بە مەقەستى ئاكام كورت بىكرتەوھ و بىرم، وەك كورت كوردنەوھى پەرچەمت،

ئەگەر بىت و پاش ستايش و پىداھەلدانى مووى ئەگرىجەت، ستايشى كاكولتى كوران بكەم!

تەعريفى مووى زولفت (ك، گم): تەعريفى زولفت. لەنگە.

(۳) ئەم بەيتە لە (ف) دا نيە.

واتە: خودايە ھەمىشە و تا دەمرم دل ناخوش و تىكچووى دووريت بىم، ئەگەر بەيت ئەگرىجەى

بۇغۇشت لە باخ و بىستاندا ھەز لە سونبول بكەم.

لە باغا (ك، گم): لە باغە. ھەلەى چاپە.

(۴) دەرەك: ناخى دۆزەخ. تەئەمول: تىفكرىن، تىرامان، مەبەستى خۆگرى و سستىە.

واتە: ئەگەر يارى شىرىن رووم بىئىرى بۇ گيانى شىرىنم و داواى بكا، كە بۇ ساتىكىش خۆگرى

مهلالی ناره‌زوو "سالم!" به‌قده دووری له دلمايه
له وه‌صلا بۆ ته‌ماشای پروویی دل‌به‌ر، گهر ته‌غافول کهم (ه)

بکه‌م و نه‌نی‌رم، خودایه ناخی دۆزه‌خ جی‌گه‌م بی.

یاری (کم): یادی. هه‌له‌ی چاپه. جانی (ج): رۆ‌حی. نانی (ق): نه‌ختی.

(ه) مه‌لال: خه‌م و په‌ژاره. ناره‌زوو: مه‌به‌ستی ناره‌زوومه‌ندیه.

واته: نه‌گهر کاتی گه‌یشتن به یار که‌میک سستی له ته‌ماشاکردنی رۆ‌خساری یارمدا بنویتم، لیم مه‌گرن، چونکه خه‌م و په‌ژاره‌ی ناره‌زوومه‌ندی به‌قده‌ر دووری یار باره له‌سه‌ر دلتم. جا بنیاده‌م که وه‌ها سه‌رودن گه‌راو و سه‌رگه‌ردان بی، له‌وانه‌یه جاروبار که‌میک سستی و که‌مه‌رخه‌می له پیوستیه‌کانی سه‌ر شانیدا بکا، ته‌نانه‌ت له کاتی به‌یار گه‌یشتندا سه‌ری لی تیک‌به‌چی.
ناره‌زوو (ف): ناره‌زووی.

- (رقعه‌ایست به احمد آغای سنگ‌هلکیش نوشته‌ام)
دهك موبارهك بی موکه‌پرهر، هه‌جوی سه‌نگ‌هه‌لکه‌ن ده‌که‌م
بای شه‌مالی هه‌جوی دی، خهرمانی عومری شه‌ن ده‌که‌م (۱)
دیرعی هه‌جوم با بیوشم، تیژ بکه‌م نیزهی قه‌له‌م
جه‌نگی مه‌یدانی له‌گه‌ل ناغایی نه‌هریمه‌ن ده‌که‌م (۲)
تیغی هه‌جوم خون‌چه‌کانه و نه‌سپی فیکرم خاره‌سوم
با موه‌ییا بی نه‌ساسم، شه‌ر له‌گه‌ل دوشمه‌ن ده‌که‌م (۳)
با له مه‌یدانا به پا بی قیسی هه‌جوم، قابی
هر نه‌میسته قازوگی سه‌رکار میخ‌نه‌فگه‌ن ده‌که‌م (۴)

(*) نهم پارچه‌شعره ههر له (مان، ف) دا هه‌یه. به‌ینی سه‌رناوه‌که‌ی، سالم بۆ نه‌حه‌د ناغای به‌رده‌هلکه‌نی نووسیه. لی‌ریش، وه‌ک زۆربه‌ی شعره داشۆرین‌یابه‌ته‌کان، ناسناوی سالم نیه.

کیشی عه‌رووز: رهمه‌لی هه‌شتی مه‌حزووف.

(۱) موکه‌پرهر: دووباره‌کراوه.

واته: خودایه موباره‌کی بی، وا جاریکی‌تریش نه‌حه‌د ناغای به‌رده‌هلکه‌ن داده‌شۆم. هه‌جوه‌که‌ی

وه‌ک بای شه‌ماله و خهرمانی عومری ناغا شه‌ن ده‌که‌م و تۆزی به با ده‌ده‌م!

(۲) نه‌هریمه‌ن: شه‌یتان و نا‌قۆلا.

واته: با کراسی زری‌داری داشۆرین بیوشم و نیزهی قه‌له‌م تیژ بکه‌م، چونکه له مه‌یدانی

داشۆریندا له‌گه‌ل ناغای شه‌یتان و نا‌قۆلادا ده‌جه‌نگم.

(۳) خون‌چه‌کان: خوین‌تکین، خوینی لی‌ ده‌تکی. خاره = خارا: به‌ردی سه‌خته. خاره‌سوم:

نه‌سپی سم‌سه‌ختی به‌رگه‌گر. نه‌ساس: که‌ره‌سته‌ی پیوست.

واته: تیغی داشۆرینم نه‌وه‌نده تیژه خوینی لی‌ ده‌تکی و نه‌سپی بیرم به‌هیز و سم‌سه‌خت و مه‌سافه‌پرهر،

بۆیه وا ده‌که‌م نامرزی کارم ناماده بی، چونکه له‌گه‌ل دوژمن له جه‌نگدام.

(۴) به پا بی: به پی‌ره بی، قیت و قنج بی. قابی: به‌رگ، کالان، کیف، ناماژه‌یه بۆ کونی باش یا بیش.

قیسپ: داری ده‌ستی سه‌رتیژکراو بۆ ته‌یمان دروست کردن؛ سنجووق یا تیر، جاران سنجووقین له

شوینیکی نه‌رماندا ده‌کرا و یه‌کیکیش سنجووق‌هه‌لکیش بوو. قازوغ: تورکیه به مانای قیسپ، تیر،

سنگ، کینایه‌یشه بۆ ده‌عبای نیرینه. سه‌رکار: کاربه‌ده‌ستی پیاوی گه‌وره. میخ‌نه‌فگه‌ن: بزمارپژ.

كلكى دووشهق، تىرى دووسەر كه م به سيمورغى خيره د
 رۆسته مى دهورى زهمانم، رهزمى رووبين تهن دهكهم (۵)
 دا بمينئ مهزعهى فيكرم سهراسهر بئ زيان
 بؤ شكارى خووگى وا، راوى وهكوو بيژهن دهكهم (۶)
 «في المثل» گهر كيوى سهنگين بئ له وهزن و قورسييا
 قيسيى هه جووى تئ دهگيرينم، له جيئ بنكهن دهكهم (۷)
 ههر دهريئم و داکوتم قيسيئ به بن قيسيى ئهوا
 مالى تاريكى پهسى بهم قيسييه پررهوزهن دهكهم (۸)

واته: با كالانى قيسى داشورينم له ميدانى مملانيتدا ديار و دهركهوتوو بئ. ههر نيستا دهعباي
 سهركار داده گرمهوه و بزماركوتى دهكهم.

قازوغى (ف): قازخى.

(۵) كلك: قهله مى قاميش، كه نهوسا پاش دادان نووكهكهيان دهقلهشانده. رهزم: جهنگ.

رووبين تهن: تهن پؤلا، تهن مهحكهم، ناوى نهسغهندياره.

واته: قهله مى سهر دوولت به سيمورغى بير و هؤش دهكهمه تىرى دووسهر. من رۆسته مى

رووى زهمانم و جهنگ له گهئ رووبين تهن دهكهم.

دهورى (ف): دهورم.

(۶) دا: تا. خووگ: بهراز. بيژهن: كورى گيو و خوشكهزاي رۆسته مى زال بووه.

واته: بؤ نهوهى كشت وكالى بير و هؤشم به سهلامهتى بميتيهوه و زياني لئ نهكهوى، بؤ

راوكردى بهرازي وهها، نههمد ئاغاي زيانبهخش وهك بيژهنى نازا راو دهكهم.

(۷) "في المثل": بؤ نمونه.

واته: بؤ نمونه، نهگهر نههمد ئاغاه له كيش و قورسييدا كيوتكى گران بئ، كه قيسى داشورينى لئ

گير بكهم، له جيئ خوزى ههليدهكهم. وشهى قيسييه كه له (تهورييه) وه دوور نيه، يانئ مهبهستى

دهعباكيهتئ!

كيوى (ف): كوهى.

(۸) نهم بهيته و بهيتى پاشهوهى له (ف) دا نين.

رهوزهن: كلاورؤژنه.

واته: ههر كه قيسيئ دهريئم و به بن قيسى ئاغايذا داکوتم، مالى تاريك و نوتهكى پاشهوهى بهم

سنگی هه جوی گۆیژینم، هیی له «مابعد»ی کوتم
 دیی (سهماوات) و (گولنهحمهه) تا بهوی بۆگهن دهکهم (۹)
 ئاغه دهیزانی له بهر چی گۆیژم پئی لازمه؟
 بۆ جهوالی ده رکی دویرت، درکی ئه و سووزهن دهکهم (۱۰)
 باقه باقه قیسی گۆیژ بینمه ناو چالی سیات
 بۆ حه مامی گهرمی پشتت ناگری گولخن دهکهم (۱۱)

قیسه پر له کون و که له بهر دهکهم و کلاورۆژنه ی تی دهکهم!! بهیته که تریکتداره!!
 (مالی) به دوور نازانری (چالی) بووبی، نه گهرچی رهوزن - یانی کلاورۆژنه - له گهل مال و
 خانوو گونجوه، نهک چال.

(۹) سنگ: پواز، پارچه داری کورتی سه رتیز کراو. گۆیژین: له دار گۆیژ دروست کراو که
 سهخت و رهقه. مابعد: دهی مهبهستی پاشهوه ی بی. کوتم: تیی بچه قیتی، لی ره دا پاشه وه کوته.
 سهماوات و گولنهحمهه: دوو دینی ناوچه ی شاره زوورن.

واته: سنگی له دار گۆیژ دروست کراوی داشزینم، که مهبهست ده عبا که به تی و رهق و قایمه و
 کوتاویه ته پاشه وه ی کابرا، کاریکی بی کردوو پهرووی پاشه وه یی پساندوو و پسیایی بۆ رانه گیراوه،
 ئه و دوو دینه ی بی بۆگهن و بیس کردوو.

(۱۰) ئهم بهیته له (ف) دا نۆیه مه.

گۆیژ: داریکی کیوی سهخت و به رداره، لقه کانی درکاوی و به گری و گۆلن. جهوال: وهک
 گونیهیه، بهلام له موو چنراوه. دویر: فنگ، کۆم. سووزهن: سووزن، سووزن.

واته: ئاغا! دهزانی دار گۆیژم بۆ چیه؟ درکه که ی ده که مه سووزن و ده می جهوالی کۆمی
 هه لپچراوتی بی ده دروومه وه!

(۱۱) ئهم بهیته له (ف) دا هه شته مه.

باقه باقه: چه پک چه پک. چالی سیا: چالی رهش، مهبهستی کۆمی نهحمهه ئاغایه! گولخن: توونی
 حه مام و جیگهی ناگره که ی.

واته: دهسته دهسته و چه پک چه پک قیسی گۆیژی درکاوی دهخمه چالی رهشت، تا وهک ناگری
 توون بۆ گهرماوی پشتی داگیر سینم.

سیات (ف): سیای. پشتت (ف): پشتی.

- سهوادی دا به مه‌غریب طوپرپه‌یی گیسوویی جانانهم
خه‌می به‌خشی به‌ماهی یه‌کشه‌به، نه‌بروویی جانانهم (۱)
به‌ناز ئیتر نه‌زاکه‌تهایی گول بولبول قوبول ناکا
به‌سه‌ر باغا صه‌با بیئی سه‌حر، گهر بوویی جانانهم (۲)
نه‌بوونی شه‌معی کافووری له‌وه‌صلا، سه‌هله‌ بو‌عاشق
هه‌موو شه‌و پو‌شنه‌ کولبه‌م به‌یادی بوویی جانانهم (۳)
به‌یان ناکا کیتابی طیب ده‌وایی ده‌ردی موشتاقان
شیفایه‌ بو‌ته‌بی ئوفتاده‌گان، لیموویی جانانهم (۴)

- (*) نهم پارچه‌شیره له (مان، غ، ج، ق، کم، گم) دا هه‌یه.
کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.
(۱) جانانه: دل‌به‌ر. ماهی یه‌کشه‌به: مانگی یه‌کشه‌وه.
واته: زولقی دل‌به‌ر ره‌شی به‌شه‌و به‌خشیوه، جه‌ماوه‌یی برۆی دل‌به‌ریش جه‌ماوه‌یی به‌مانگی
یه‌کشه‌وه به‌خشیوه.
دا به (گم): دایه. به‌خشی (ق): داوه. یه‌کشه‌به (ق، کم، گم): یه‌کشه‌وه. نه‌بروویی (ج):
گیسوویی. هه‌له‌یه.
(۲) واته: نه‌گهر بای سه‌با به‌یانیان بۆنی دل‌به‌ر به‌سه‌ر باخدا بیئی، ئیتر بولبول موحتاجی گول نابیی و
نه‌زاکه‌تی قوبول ناکا و بۆی ناخوئیی، چونکه‌ بۆنی خو‌شی یاری به‌سه.
(۳) نهم به‌یته له (ق) دا نیه.
واته: کاتی گه‌یشتن به‌یار شتیکی ناساییه پتویستم به‌مۆمی کافووری نه‌ین، چونکه‌ یار خو‌ی
مۆمی مه‌جلسه. من وێرانه‌که‌م له‌کاتی دووریدا به‌یادی روومه‌تی دل‌به‌ره‌وه‌ رووناکه‌!
به‌یادی (غ، کم، گم): له‌شه‌وقی. بوویی (ق): بیئی.
(۴) ئوفتاده‌گان: په‌که‌ه‌وتووه‌کان، که‌نه‌فت و نه‌خۆشه‌کان. ته‌ب: تا.
واته: کتییی پزیشکی باسی ده‌رمانی ده‌ردی ئاره‌زوومه‌ندان ناکا. لیمۆی دل‌به‌ر بو‌تای
له‌بێ‌که‌وتووانی عیشق ده‌رمانه.
طیب (غ): طوب. موشتاقان (گم): عوششاقان.

په‌هاییم قه‌د نییه "سالم!" له به‌ندی سیلسیله‌ی عیشقا،
له گهردنامه تا زه‌نجیری حه‌لقه‌ی موویی جانانه‌م (۵)

(۵) واته: تا زنجیری نه‌لقه‌ی زولقی دل‌بهرم له گهردندا بی، هه‌رگیز له زنجیر و داوی عیشق
پزگار نام.

قه‌د (ق، کم، گم): قه‌ت. له گهردنامه تا (غ، کم، گم): له گهردنا وه‌کو. زه‌نجیری (کم، گم):
زه‌نجیره.

- بۆگەرانی ناشی دل فرمیسکی چاوم بوو به یه
بۆ منی بیگهس مزه‌ی نابین، به غه‌یره‌ز دهرد و غه‌م (۱)
کافر م گهر به‌حشی بتخانه و جگهر لات بیئمه ناو
بۆ منی شه‌یدا، ههمیشه، نه‌ی سه‌مه‌ن‌بۆ! تو‌ی سه‌نه‌م (۲)
لافی دانایی چلون لی‌دهم له خزمه‌ت مه‌هوشا
عیشقی دل‌بهر بۆ خه‌به‌ردان گورگه بۆ قه‌لبی غه‌نه‌م (۳)
چا بوو ته‌سکینم نه‌هات جاران به‌ئه‌شک و ئاه‌ی خوین
له‌م ده‌مه بۆ من، درییغ، نه‌مشه‌و نه‌دهم ماوه، نه‌دهم (۴)

(*) نهم پارچه‌شیره ههر له (نم) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: رهم‌لی هه‌شتی مه‌حزوف.

(۱) مزه: نه‌و نه‌ندازه ئارده‌یه که ناشه‌وان له‌باتی کرتی هارینی باراش وه‌ریده‌گرئ.
واته: ناوی فرمیسکی چاوم بۆ گه‌ران و نیشکردنی ناشی دل بوو به‌ده‌ریا، فرمیسک ناشه‌که
ده‌گیرئ. منی بی‌کس جگه له‌ده‌رد و خه‌م هیچ مزه‌یه‌کم ده‌ست ناکه‌وئ، فرمیسکی خۆمه و ناشی
خه‌می خۆم ده‌گیرئ.

(۲) جگهر: خه‌م و په‌ژاره. سه‌مه‌ن: گولیککی بۆنخۆشه. سه‌مه‌ن‌بۆ: بۆن وه‌ک سه‌مه‌ن، بۆنخۆش.
واته: نه‌گه‌ر باسی بتخانه و خه‌م و په‌ژاره لای تو‌ بکه‌م، کافر ده‌م. منی شه‌یدا ته‌نها تو‌ی بۆنخۆش
بتمی و ده‌تپه‌رستم، بتی ترم نیه.
(۳) مه‌هوش: وه‌ک مانگ.

واتای نیوه‌ی یه‌که‌م: لافی ژیری و زانایی چۆن لای یاری وه‌ک مانگ جوانم لی‌ بده‌م؟ ده‌بی واتای
نیوه‌ی دووه‌میش به‌م جو‌ره‌ بووی: «عیشقی دل‌بهر بۆ خیره‌د وه‌ک گورگه بۆ قه‌لبی غه‌نه‌م»، یانی:
گورگ چی به‌مه‌رومالات ده‌کا، خۆشویستنی دل‌بهریش به‌و شیوه‌یه‌ عه‌قل پایه‌مال ده‌کا. به‌م جو‌ره
نیوه‌ی دووه‌م ده‌بیته‌ به‌لگه بۆ نیوه‌ی یه‌که‌م، واته: بۆیه‌ گه‌زافی دانایی لی‌ ناده‌م، چونکه‌ عیشقی دل‌بهر
بۆ له‌ناو‌بردنی عه‌قل، وه‌ک گورگه بۆ له‌ناو‌بردنی مه‌ر.

(۴) چا بوو: چاک بوو. (ده‌می یه‌که‌م: کات. (ده‌می دووه‌م: خوین. (ده‌می سییه‌م: هه‌ناسه.
واته: چاک بوو جاران به‌ فرمیسک و هه‌ناسه‌ی خوینیم ته‌سکینم ده‌هات و نه‌ختی ده‌حه‌سامه‌وه.

بۆ صفی مهجنوون لان، ئاهوو له په‌مدا رام ده‌بی
 به‌رپه‌ئاھووێ من له‌پاش رام‌بوون ده‌بی بنیاد په‌م (۵)
 بی ته‌به‌سسوم‌کردنت عوقده‌ی دلم نابئی گوشاد
 سا ده‌هن واز که به‌ خهنده‌ ده‌فعه‌یی، ئه‌ی غونچه‌ده‌م! (۶)
 نوسخه‌یی ئه‌و خاله‌ نه‌دراوه‌ له‌ ته‌خته‌ی پۆزگار
 پۆح ده‌کا به‌سته‌ له‌ نه‌ردی عیشقی ئه‌ودا خاله‌که‌م (۷)
 خوسره‌وی خوبان گوزه‌ر کا گه‌ر، به‌ پایه‌ندازی ئه‌و
 چاو له‌ ئه‌شکی نوقره‌گوون ده‌رژینی دینار و دره‌م (۸)

داخه‌که‌م، له‌م سه‌رده‌مه‌دا، نه‌ خوین ماوه‌ و نه‌ هه‌ناسه‌ و نه‌ سوکایه‌ هاتن.

(ئه‌هات) ده‌بی (ده‌هات) بووی و گۆرایی.

(۵) صف: ریز. لان: هیلانه، بیسه (جیی قوول). په‌م: په‌و. رام: ده‌سته‌مۆ. به‌رپه‌ئاھوو:

بیچوه‌ناسک. بو‌نیاد: بناغه. په‌م: هه‌لاتن و سل‌کردن.

واته: ناسک له‌ناو په‌وه‌که‌ی خۆیدا ده‌سته‌مۆ ده‌بی و دینه‌ ریزی شیتانی ناو لان و بیسه. که‌چی

بیچوه‌ناسکی من، دوا‌ی ده‌سته‌مۆبوون، خوی سلۆکی و هه‌لاتن ده‌گری.

(۶) واته: بی زه‌رده‌خه‌نه‌ی لیوانت گرتی دلم ناکریته‌وه. ئه‌ی خونچه‌ده‌م! ده‌ وه‌ره‌ جارێک

ده‌مت به‌ پیکه‌نین بکه‌ره‌وه، با گرتی دلی منیش بکریته‌وه!

(۷) ته‌خته: تاوڵه، نامرازی نه‌ردین له‌سه‌ر کردن. خاله‌که‌م: خالی روخساری یاره‌که‌م.

واته: وینه و نمونه‌ی خالی روومه‌تی یار هه‌رگیز له‌ رووی پۆزگار نه‌دراوه‌ و وینه‌ی له‌ دنیا‌دا

نیه. خالی روخساری یاره‌که‌م، له‌ یاری نه‌ردینی عیشقی خۆیدا، گیان ده‌به‌سیته‌وه و به‌ندی ده‌کا،

وه‌ک مه‌جیوسی یاری تاوڵه. به‌سته‌وه‌ هیمایه‌ بۆ ئه‌م جزه‌ یاریه‌ی تاوڵه.

(۸) خوسره‌وی خوبان: شای جوانان. گوزه‌ر کا: په‌ت بی. نوقره‌گوون: وه‌ک زیو. پایه‌نداز:

پیشوازی، خراوه‌ به‌ری.

به‌یته‌که‌ بکه‌ینه‌ په‌خشان وای لی دیت: ئه‌گه‌ر خوسره‌وی خوبان گوزه‌ر کا، چاو دینار و دره‌م له‌

ئه‌شکی نوقره‌گوون به‌ پایه‌ندازی ئه‌و ده‌رژینی. یانی ئه‌گه‌ر جوانی جوانان تی‌په‌ری، چاو بۆ پیشکەشی و

پیشوازی دینار و دره‌م له‌ فرمیسکی زه‌رد و سپی له‌ به‌رینیدا ده‌رژینی و ده‌یکاته‌ شاباشی رینگه‌ی!

كئ وتى: "سالم" له عىشقت عاجزه! با پئت بلئم:
پاستى «والله» درؤى مهحضه، به مهرگى تو قهسهه (۹)

(۹) واته: كئ وتى سالم دهرهقهتى عىشقى تو نايى و بئى دهرنابرى. با من راستيهكهت بئى بلئم،
قهسهه به خودا درؤى رووته و به مهرگى خوت سويتدت لهسهر درؤى نهه قسهيه بو دهخوم.

عەبدى تۆن، بارى خودايا! چ غولام و چ نەدىم
ئىحتىاجن بە ۋەظىفەت، چ گەداۋو چ نەعىم (۱)
بە كەرەم داۋتە حەيات و بە رەحم قوۋەت و قوۋت
لازمە سوچدەيى شوكرت، چ كەرەيمى، چ رەحىم؟ (۲)
پەرەكاهىكە لە لات كولى جىهان، ھەرچى ھەيە
حادىشىكە لە نەظەرتا، چ جەدىد و چ قەدىم (۳)
پروپەروۋى جونبوشى قەھرت كەمەرى كۆ موورە
لە كەفى قودرەتى تۇدا، چ ضەعىف و چ ضەخىم (۴)

(*) نەم پارچەشەئەرە موناجات بابەتە ھەر لە (مان) دا ھەيە.

كىشى عەرۋوز: رەمەلى ھەشتى مەخبونى مەقسور.

(۱) نەدىم: ھاۋدەمى ھەر كەس، بەتايەتى لىرەدا مەبەستى ھاۋدەم و ھاۋمەجلىسى گەرەپپاوانە،

كە لە گەلىان دادەنىشن و بە دىمەن بەرپۆزن.

ۋاتە: خودايە، چ خزمەتكار و چ بەندە و چ ھاۋرپى ھەر كەسىك، ھەموو بەندەى تۆن، چ ھەزار و
چ دارا ھەموو پىۋىستيان بە تۆيە، تۆ كارىكيان بىن بىسىرى. مەبەستى نەۋەيە، كەس بەيىن خودا ھىچى بۆ
ناكرى و ھىچى بۆ ناچىتە سەر. سالم لەم پارچەشەئەرەدا روۋى لە بارەگايى خودا كىردوۋە و كۆى
دۆستانى خستوۋەتە لاۋە!

ۋەظىفەت (مان): ۋەضىفەت. ھەلەيە.

(۲) ۋاتە: بە بەخشنەيى خۆت زىانت بە جىهان داۋە و بە بەزەيى خۆت ھىز و زىۋارت بە

گيانداران بەخشىۋە، بۆيە پىۋىستە كورنوۋشت بۆ بىرى. ناي چ بەخشنەيىت؟ ناي چ بەبەزەيىت؟

(۳) كاھ: كا.

ۋاتە: جىهان ھەموۋى لە ناستى دەسەلاتى تۇدا پروۋشەكايەكى سوۋكى بىنمايەيە. ھەرچى كۆن و

تازەى نەم گەردوۋنە ھەيە، ھەموۋى شتىكى (حادىث) تازە پەيداۋوۋە، كە ئەوسا نەبوۋە و پاش
ماۋەيەكىش لەناۋدەچى.

(۴) ضەخىم: گەرە.

ۋاتە: كەمەرى نەستوررى كىر پروپەروۋى جوۋلانەۋەى رقى تۆ ۋەك مىروۋلە بارىك و بىنھىز و

بەرگەنەگرە. چ بىنھىز و چ ھىزدار و گەرە لە دەستى توانايى تۇدا، ھەموو ۋەك بەكن.

له يه می موعجیزه تا قه طریه نه نفاس و که لام
 ههردو لا شاهیدی ئەم قهوله، چ عیسا، چ که لیم (۵)
 تاجیر و ساعیی و مه للاح و بهرید و دهرویش
 کهس به ده رناچی له مولکت، چ موسافیر، چ موقیم (۶)
 ئەی حکیمی ئەزەلی! چاره کهرم تۆی به کهرم
 نه بزی هه کهس له کهفتدایه، چ "سالم"، چ سه قیم (۷)

(ضه خیم) به (زه خیم!) نو سراوه.

(۵) یه: ده ریا. ئەنفاس: مه بهستی نه فەسی عیسا به (د.خ) که به فرمانی خودا مردووی زیندوو
 ده کرده وه. که لام: مه بهستی قسهی خودای گه وره به له گه لّ موسا (د.خ): ئەم دووانه ههردوو
 موعجیزه بوون.

سالم پرووی له ده رگای خودای گه وره کردوو و وتوو به: هه ناسه و فووی عیسا له ده ریای
 فراوانی موعجیزه ی تۆدایه و قسهی له مه ر موسا له کتوی طور قه تره به ده ریایه. له هه مان کاتدا،
 چ عیسا و چ موسا ههردوو کیان شایه تی ئەم راستییه ن.

(۶) واته: هه رچی ناده میزاد هه به، هه ر کارێکیان هه بی و هه رچی بکه ن، هه موو له ژیر ده سه لاتنی
 خودادان و له خواست و توانی ئەو ده رناچن.

(۷) واته: ئەی پزیشکی ئەزەلی! ئەوهی به به خشنده یی چاره ی ده ردم بکا، تۆیت. لی دانی دلّی
 هه ر کهس، چ ساغ و چ نه خۆش، له دهستی تۆدایه.

دوور له خاکی سهری کوی تو، صه نه ما! تا سه قهریم
له بهه شتیکی وهك ئەم شاره به حالی سه قهریم (۱)
گهرچی باویسه ته ئەم مولکه، وهلیکین بی تو
دلی من تهنگه به قهد دیدهی نامهردی له نیم (۲)
زهمزه می عیشقه له ناو میصری وجودم، هه مه جا
ئاتهش نهفشانه هه ناسه م وهکوو ثوعبانی که لیم (۳)
ئاگری بوو وهره قی که وته دلی مورغی چه من
دوگمه یی تیکمه یی هه ر غونچه ترازا به نه سیم (۴)

(*) ئەم پارچه شیعره له (مان، عا، غ، ج، ق، ی، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ره مەلی هه شتی مەخبوونی مه قسوور.

(۱) واته: نهی به کهم! تا له سه قهر دا بم و له خاکی دهوور بهر و بهردهرگای تو دوور بم،
بهه شتیکی خوشی وهك ئەم شاره م به دلدا ناچی و له حالتهی دۆزه خیدام.
خاکی (کم، گم): خالی! (تو) له (مان) دا کهوتوو. بهه شتیکی (ج): بهه شتیکی. وهك (کم):
وهکو. لهنگه. (وهك ئەم) له بهر کیش به (وه کهم) دهخوینرتهوه. شایانی باسه، (سهری) نه گهر
(بهری) یا (دهری) بووایه، جوانتر دهبوو.

(۲) واته: ئەگهرچی ئەم ولاته پان و فراوانه، بهلام بهی تو، وهك چاو یا بهرجاوی مرۆی ناپاوی
رژد، من دلتم تهنگه.

وهلیکین (گم): وهلاکین. به قهد (ف): به قهدهر.

(۳) زهمزه مه: ههرا و هوریا. میصر: شار، یا ولاتی میصر.

واته: ناو شاری یا ولاتی بوونم له هه موو لایه کیه وههرا و هوریا و شۆری عیشقه. هه ناسه م
گرگانه و ئاگری لی ده بیتهوه، وهك مار (عاسا) کهسی چه زه تهی مووسا (د. خ) که جادووی
جادوو گهره کانی فیرعهونی بهتال کردهوه.

زهمزه می عیشقه (غ): زهمزه می عیشقی. (ق): زهمزه مه و شۆره. ئاتەش نهفشانه (ر):
ئاتهش نهفسانه. هه لهی نووسینه.

(۴) وهره ق: کاغەز. ئاگری وهرقی ئاگریکه زوو گر بگری. دیاره ئاگری بهربووه کاغەز وایه.
مورغی چه من: بالندهی باخ، یانی بولبول. دوگمه: قوچیدی بهخه. تیکمه: ئاوریشمی که نارچنراو به زیر.

وا پڙا ناوی فەرەح جومله، که طاسی دلی زار
 به دەمی ئەبرویی شەمشیری که چت، بوو به دونیم (۵)
 گەر له نه فحەت به خەتا فه حلی صەبا نوظفه نه دا
 له ئەمەل حەمەلی دەبێ ناھوو و بۆی نافه عەقیم (۶)
 طالیبم دیدەیی تۆبێ به شیفاجۆی دلی پێش
 گەرچی نایێ، به ئەبەد، کاری حەکیمی له سەقیم (۷)

واته: هەر که دوگمە ناویشمی به زیر نه خشیترای یه خەبی خونچه به سروە با تراز، به کورتی
 هەر که خونچه دەمی کردەوه، ئەو کرانەوه به ناگرێکی زوو هەلگیرساو بوو، کەوتە دلی بولبول و کردی
 به هەرا و زمزمە (زۆر جوانه، خونچه به سروە دە کرێتەوه و دلی بولبولیش گر دەگری!).
 ناگری بوو وەرەقی کەوتە (ق): ناگری دووری گوتی رووتە. دلی (ف): ئەتۆ. دوگمەیی (ع):
 دوگمەوو. تیکمەیی (ق): تیکمەیی. (گم): تەکمەیی.
 (۵) ئەم بەیتە و بەیتی پاشەوهی له (ج) دا نین.

جومله: هەموو. تاس: کاسە. که چ: لار، هیلالی. دوونیم: دوونیه، دوولەت.
 واته: کاسە دلی بیمار، که به دەمی برۆی وەك شمشیرت دوولەت بوو، هەرچی ناوی خوشی و
 بەختەوهیی تێدا بوو، هەمووی پڙا. دياره عیشق هەمووی ماتەمه.

وا پڙا.. تاد (کم، گم): داپزاوی فەرەحی وەصلە دلی زار و نەزار. (ای (پڙا) له (پ) دا
 کەوتوو. به دەمی ئەبرۆی (کم، گم): ئەبرۆی. لەنگە.
 (ئەبرۆی)، لەبەر راگرنتی کیش، کراوه به (ئەبروی).
 (۶) خەتا: ولایتیکه له چین. ناف: ناوک. عەقیم: نەزۆک. سالم بای سەبای به نیر و بۆنی خوشی
 یاری به نوتفه داناوه.

واته: ئەگەر نیرە ی بای سەبا نوتفه له بۆنی خوشی تۆ نه دا به (خەتای مەلەندی ناسکی
 ناوک بۆندار، ناھووی خەتا به ئومیدی ئەوهی به نوتفەیی ئەو بۆنە یار دووگیان بێ، نیر ناوکی
 نەزۆک دەبێ و میسک نادا تا بۆن بەخشی، یا خۆی کارێک دەکا ئەوه رووبدا، چونکه بۆن و بەرامە ی
 ناوازه و خوشی یار له کوئ و هی میسکی ناسک له کوئ!
 نه فحەت (کم، گم): نەخمەت (ق): نەفخەت. هەلەیه. نه دا (ف، غ، ی، کم، گم): نه با. و بۆی
 نافه عەقیم (ع): دەبوو نافەیی عەقیم.

(۷) شیفاجۆ: شیفاخواز. سەقیم: نەخۆش، مەبەست چاوی مەستی یاره.

خالی تۆی دی که له ناو حهلقهیی زولفا، به ههوهس
 نایه ناو دائیره مهششاقی ئەزهل نوقطهیی جیم (۸)
 لافی ئی داوه به بۆی نافه، له نهفحهی گولئی پرووت
 پروورهشی کردووه تهئثیری گوناھانی عهظیم (۹)
 تورکی تیرئهفگهنی شیرین دهههنی سیم دهقهن،
 سهری صولحی ههیه، گهر دهرحهقی یارانئ قهدیم (۱۰)
 گهر به قیمهت نیگههئ کا له روخی زهر د و سروشک
 دهیدههئ ریشوهتی یهک غهمزه به دامهن زهر و سیم (۱۱)

واته: به تمای نهوم چاوی تۆ بیته شیفاخوازی دلی بریندارم، به لام من دواي کلاوی بابر دوو
 کهوتووم، چونکه هدرگیز نیش و کاری پزیشکی له نهخۆش نایی! نهخۆش چۆن نهخۆش چاک
 ده کاتهوه. دیاره چاوی مهستی یار نهخۆشه.

طالییم (کم، گم): طالئی. تۆ بی (ق): تۆیه. (گم): تۆ بی. نایی به نه بهد (کم، گم): نایا بهد.
 (۸) واته: مهششاقی ئەزهل که خودایه، کاتیک خالی له ناو بازنهئ زولفی تۆدا دی، نهوهنده له
 لای جوان بو، نوختهی لهسه و پنهئ ئهو خاله له ناو بازنهئ جیم (ج) دا دانا.

تۆی دی (ف، غ، ج، کم، گم): تۆیه. ناو (ق): نیو. دائیره (غ، ق): دایره. مهششاقی (عا،
 گم): موشتاقی! جیم (گم): میم!

(۹) واته: ناوکی ئاسکی (خهتا)، بهرامبهر به بۆنی خۆشی گولئی روخسارت، لافی بۆخۆشی لئی
 دا. له ئەنجامی ئەم گوناھه گهورهیهوه بوو که رووی رهش بوو. دیاره میسک، که نافهئ ئاهووه،
 رهنگی رهشه.

به بۆی نافه له نهفحهی گولئی پرووت (ف، ج): به بۆی نافهئ گولئی پروومتهئ تۆ. (کم، گم): به بۆ
 نافئ گولئی پروومتهئ تۆ.. ههلهیه. نهفحه (غ): بیئی. (ق): نهفحه. ههلهیه. تهئثیری (عا، ر): تهئسیری.

(۱۰) واتای ئەم بهیته و بهیته پاشهوهی پیکهوهیه.

تیرئهفگهن: تیرهاوێژ. دههن: دهه. سیم دهقهن: چه ناگهزیو.

ههیه گهر (ق): ئەمهیه.

(۱۱) ریشوهت: بهرتیل.

واته: دلدارئ تیرههشین به نیگای چاو، که دهمی شیرینه و چه ناگهئ زیوینه، نه گهر سهری
 ناشتی دهرههق به یارانئ دیرینی ههیه، به نرخ نیگاین بگریته پروومتهئ زهر د و فرمیسکی سیم،

كافييه يەك نىگەھت بۇ دلى تىشنىھى "سالم"
دەستى كەم ناگرئ ھەنگامى كەرەم، مەردى كەرىم (۱۲)

پر بە داوین ئالتوون و زىوى بەرامبەر بە يەك غەمزە دەدەمى. ديارە ئالتوون و زىوہ كە پەنگى زەرد و فرمىسكى سېى سالمە، يا ھەر فرمىسكە كەى زەرد و سېى ھەيە.

بە قىمەت (پ): لە قىمەت. زەرد و (ف): زەردى. دەيدەمى (گم): دەيدەمى. ھەلەبە. پىشوەتى (غ): پىشوەت.

(۱۲) ھەنگامى: كاتى.

واتە: تاقە نىگايەكت بۇ شكاندننى تىنویتی دلى سالم بەسە. بى گومان مرۆى بەخشنده لە كاتى بەخشندا دەستى زۆر دەگرئ، مەبەستى نەوہیە كە: يار بەخشندهیە و نىگای زۆر زۆرە.

- ژهره مولّ بئ پووت به «والله العظيم»
خاره گولّ بئ پووت به «بالله الكريم» (۱)
تاقه خالی پووت به ته جریدی مه سیح
ساحیره چاوت، به ئیعجازی که لیم (۲)
نه قشه پووت بو دلّ به شاهی نه قشبه‌ند
یاری دیرینه به قورنانی که ریم (۳)
قامه‌تت سه‌روه به گولّزاری ئیرم
سیبه روخسارت به فیرده‌وسی نه عیم (۴)

(*) ئهم پارچه‌شعیره تهنها له (کم، گم) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: ره‌مه‌لی هه‌شتی مه‌قسوور.

(۱) مولّ، له (مولی فارسیه‌وه وه‌رگیراوه و له‌به‌ر هاوتایی (گولّی نیوه‌ی دووم کراوه به (مولّ): شه‌راب. خار: درک. بووت: بۆت، بۆنت.

واته: به خودای گه‌وره قه‌سه‌م، شه‌راب به‌بئ روخسارت ژه‌ه‌ری ماره. به خودای ده‌ه‌نده قه‌سه‌م، گولّ به‌بئ بۆنی خووشی تو درکه.

(۲) تاقه: تاك و بئ‌وتنه و بئ‌هاوتایه. ته‌جریدی مه‌سیح: ئه‌لبه‌ت مه‌به‌ستی رووتیی عیسی‌یه (د.خ) له مال و سامانی دنیا. ئیعجازی که لیم: موعجیزه‌ی موسا (د.خ).

واته: قه‌سه‌م به زاهیدی عیسا، خالی روومه‌تت له‌م دنیا‌یه‌دا تاق و بئ‌هاوتایه. قه‌سه‌م به موعجیزه‌ی موسای که لیم، چاوت جادوو‌گه‌ره.

جئیی باسه، تاقی خال و رووتی له‌گه‌لّ رووتی عیسا، جادوو‌گه‌ر له‌گه‌لّ ئیعجازی "که‌لیم"، خالی نیه له (ته‌ناسوب). موسایش به موعجیزه جادووی به‌تال کرده‌وه.

(۳) شاهی نه‌قشه‌ند: محمهد به‌هائو‌ددین، بنیادنه‌ری رینازی نه‌قشی که یه‌کیکه له رینازه‌کانی سو‌فیتی. واته: به شاهی نه‌قشه‌ند قه‌سه‌م، نه‌قشی روخسارت له دلّدا هه‌لکه‌نراوه. به قورنانی پیروژ قه‌سه‌م، روومه‌تت یاری دیرینی دلّمه.

(۴) ئیرم: ناوی به‌هه‌شته‌که‌ی شه‌داده. سیب: سیو.

واته: قه‌سه‌م به گولّزاری به‌ناووبانگی ئیرم، قامه‌تت سه‌روه و بگه‌ره جوان‌تریشه. قه‌سه‌م به به‌هه‌شتی پر ناز و نیعمه‌ت، روخسارت سیوه‌لا‌سووره‌یه.

پەرچەمت تارە بە «واللیل»ی کەلام
 بئ وەفا و پەحمی بە پەحمان و پەحیم (۵)
 خەم بوو قەدەم بە شەمشیری عەلی
 قیسەتم عیجزە بە تەقسیمی قەسیم (۶)
 بئ لەبت شاد نیم بە سەرچەشمەیی حەیات
 دەردی تۆ نادەم بە دەرمانی حەکیم (۷)
 پەونەقە بۆ حوسنی تۆ ئاشوفتەگی
 سەرحیسابم خۆم بە ئەسراری عەلیم (۸)
 "سالم" یم رابورد بە مەرگی دل بەرم
 دل بریندارم لەبەر دیدەیی سەقیم (۹)

(۵) تار: تاریک، تایی ئاوریشم، بەلام تاریکە کە باشتر لە گەل «واللیل» دەگونجی.
 واتە: قەسەم بە سوورەتی «واللیل»ی قورئانی پیرۆز، پەرچەمت رەشە. قەسەم بە خودای بەخشنده و
 میهرەبان، تۆ بئ وەفا و بئ بەزەیت.
 واوی عەتف لە (بئ وەفا) دا زیاد کرا، (کم، گم) (بئ وەفا) یان بەین واو نووسیوه. رەحمی (گم):
 رۆحی.

(۶) قەسیم: خودای گەورە کە بەش کردنی هەموو شت بە دەستی ئەو.
 واتە: بە شمشیری (ذوالفقار)ی عەلی قەسەم، بالام کەوان ناسا چەماو تەو. بەو خودایە قەسەم کە
 هەموو شت بەش دەکا، بەشم هەر پەژارە و خەم و خەفەتە.
 (۷) واتە: بەبئ ماچی لیوت بە سەرچاوەی ناوی زیندەگانی دل خۆش نام و هەرگیز دەردی تۆ
 بە دەرمانی پزیشک ناگۆر مەو.

(۸) واتە: تیکچوونی من و ئالتۆزیی حالتم، رەونەقن بۆ جوانی تۆ، «مصابب قوم عند قوم
 فوائد». بە پەنامەکیە کانی خودای زانا قەسەم، خۆم سەرحیسابم و دەزاتم چی دەکەم و چۆن جوانی
 بە یار و خەم و پەژارە بە خۆم دەدەم.

(۹) دیدەیی سەقیم: چاوی نەخۆش، مەبەست چاوی مەستە.
 واتە: بە مەرگی دل بەر قەسەم، خودایە نەیینم، نیت تەندروستی دلتم رابورد، جارێکی تر من و
 تەندروستی؟! هەر وەها لەبەر چاوی مەستی یار دل بریندارم.

پیتی (ن)

—۱— (*)

نهگهر دهستم دهگاته گۆیی پوستان
دهكهم گۆی مهطلبم بیروون له مهیدان (۱)
له غهمزهی تۆوه دل پرویین تهنیکه
بهجئ ماوه له تیرت بهسکی پهیکان (۲)
بهرا بهر له شکری که یخوسره وی عیشق
گوریزی دا خیره د وهك شاهی تووران (۳)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، حا، عا، غ، ج، ق، ر، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مهزووف.

(۱) واته: نهگهر دهستم بگاته گۆی مهسکی یار، نهوه گۆی ناواتم له مهیدان دهر کردووه و

سهر کهوتووم، یا ئیتر باسی ناوته کاتم ناکهم.

مهطلبم (غ): مهطلب.

(۲) پرویین تهن: بدهن پۆلا که تیغ کاری تی ناکا، ناسناوی ئهسفه ندیاریشه. بهسکی: نهوهنده، زۆر.

واته: دلتم بههوی نازی چاوی تۆوه بووته پۆلا، چونکه سهره تیری غهمزهت — که گراوته

دلتم — نهوهنده زۆره، ههموو دلتم بووته پۆلا؛ یا له بهر نهوهی نهوهنده نازاری تۆم له سهر بار بووه،

ههموو دهردی دهردهبم.

دل پرویین تهنیکه (کم، گم): دل پرویینی تهنگه. (ق): دلی رۆیین تهنگه. تیرت (عا): ریت.

(۳) گوریزی دا: رای کرد، یا رای بی کرد.

واته: عهقل بهرام بهر به سوپای عیشق خۆی بی نهگیرا و رای کرد، وهك چۆن پادشای تووران

بهرام بهر به خوسره وهلات.

گوریزی دا خیره د (حا): که یزیدا. ههلهیه. (ج): گوریزد ناغر نهو که. ههلهیه. (کم، گم):

گوریزه د ناخیرهت. (خیره د) له (عا) دا و (دا) له (ق) دا کهوتووه. تووران (حا): طوران.

بزائم گهر هیلاکی موددهعی دئ
 له فرمیسکم دهپریژم، پهنگی طوفان (۴)
 سمی گوور و سهری بههرامه جیی تیر
 نیگانههاوویی من، گهر بیته مهیدان (۵)
 له پووی دهریایی غم خوین زایه چاوم
 له جیی لوولوو، سهدهف پر بوو له مهرجان (۶)
 کهفی عهقلی بری، دل وهك زولهیخا
 به تیغی غم، له عیشقی ماهی کهنعان (۷)
 نهگهر دلبر قوبوول کا دینی تهرسا
 دلا! تو "وهیسه" بی، گهر نهبییه "سهنعان" (۸)

(۴) موددهعی: رهقیب، بهدکاری نیوان دلدار و دلخواز.
 واته: نه گهر بزائم رهقیب به گریانی من لهناودهچی، نهونده ده گریم لافاو ههستی.
 (۵) گوور: کهری کیوی که بارامی گوور راوی کردوه. نیگانههاوو: نیگای وهك نیگای ناسک.
 واته: نه گهر یاری ناسک نیگام بیته مهیدانی غمزه و ناز، سمی گوور و سهری بارام دهبنه جیی
 تیری یار و له دهستی دهراچن.
 نیگانههاوو (کم، گم): نیگای ناهوو. من (ق): تو.
 (۶) واته: بهسهر دهریای خهم و پهژارهدا خوین زایه چاوم، چاوم لهم دهریایهدا بوو به سهدهف و پر
 بوو له مهرجانی فرمیسکی سوررم. کهچی سهدهف به شیوهی عادهتی شوینی مروارییه، نهك مهرجان.
 خوین زایه (ق): خوینریژه. چاوم (عا، غ، کم، گم): دیدهم. لوولوو (حا): لوتلوو. (کم،
 ق): لوتلوو.
 (۷) نهم بهیته و بهیتی پاشهوهی له (حا) دا نین.
 ماهی کهنعان: مانگی کهنعان، یوسفی کوری یه عقووب (د.خ). کهنعان: سهرزهمینی کونی
 فهلهستین.
 واته: دل و زولهیخا، ههردوو دهستی عهقلیان بری؛ دل به تیغی خهم و زولهیخا به عیشقی
 یوسف. سالم نهمی له بهسهرهاته کهی چهزرتی یوسفهوه و هرگرتوه.
 (۸) نهم بهیته له (مان) دا نییه.

له گریه‌ی "سالم"ی دل‌داده دل‌بهر
ده‌بئی خوږپږم، وه‌کوو گولشه‌ن به باران (۹)

ته‌رسا: گاور، ناگرپه‌رست. وه‌یسه: کچه دل‌بهری رامین بووه، داستاتیکی دل‌داری کۆنی ئیران و هی سهرده‌می نه‌شکانیه، به ناکامیکی ناخۆش کۆتایی یی هاتووه. سه‌نعان: خوداپه‌رستیکی موسولمان بووه که دوا‌یی شه‌یتان فریوی یی خواردووه و له دینی وه‌رگیراوه.

واته: نه‌گه‌ر دل‌بهر بچیته سهر دینی گاوران یا ناگرپه‌رستان، نه‌ی دل، نه‌گه‌ر نه‌یته شیخی سه‌نعان و نه‌چیته سهر تاینی نه‌و، خودایه به ده‌ردی "وه‌یسه" بچی.

دلا! توو وه‌یسه یی، گه‌ر نه‌یبه سه‌نعان (ق): ده‌بئی عاشق له‌بۆ وی بیته سه‌نعان.

(۹) دل‌داده: عاشق. خوږپږم: شاد و دل‌خۆش.

واته: دل‌بهر به گریانی سالمی عاشق شاد و که‌یف‌خۆش ده‌بئی، وه‌ک چۆن گولزار به باران ده‌گه‌شته‌وه.

دل‌داده (عا): دل‌ داوه. (کم، گم): دل‌ داره. نه‌گه‌ر (دل‌دار) بووايه رتی تی‌ده‌چوو. ده‌بئی خوږپږم

وه‌کوو گولشه‌ن به باران (ق): دلی وه‌ک گولشه‌نه خوږپږم به‌هاران.

- مهسنه لهم پرسى له دلدارم به مهحضى ئيمتيحان
بۆى عهيان كردم له لهفظا، هه رچى مهعنا بوو نيهان (۱)
پيى دهلييم: نه شكم پرواندى موو له ناو چاوما، دهليئ:
ديته بهرچاوت، له عهكسى قامه تم، نه قشى ميان (۲)
شكلى صفريكم بينا نا، ليوى ئى گه زتم، يه قين
يهعنى: نه فززون دئ له وهزنا، هيجه نه اندازه ي دههان! (۳)
ئهو دهليئ: چى خوشه هه ر بي؟ من دهلييم: سهيرى پوخت
پيم دهليئ: چى ديته بهرچاوت؟ دهلييم: باغى جينان (۴)

(*) نهم پارچه شعيره له (مان، ن، حا، ق، نم) دا ههيه.

كيشى عهرووز: ره مهلى ههشتى مهقسوور.

(۱) واته: تنها بۆ تاقي كردنوه هه ندى پرسيارم له يار كرد، له وشه كاندا چ واتايه كى نيهانى

هه بوو، هه مووى بۆ ناشكرا كردم.

مهسنه لهم (نم): مسلى. هه له ي نووسينه. لهفظا (حا، نم): وهزنا.

(۲) واته: به يار دهلييم ئه وهنده فرميسكم زۆره، مووى له ناو چاومدا سهوز كردوه! ئهو دهليئ: تو

به هه له دا چرووى، ئه وه موو نيه، ويتهى ناوقه دى باريكى منه، تو به مووى ده زانى!

دهليئ (نم): نه ليئ. له ناو چاوما (ق): له چاومدا. بهرچاوت (نم): بهرچاوم. نه قشى (ق): مووي.

(۳) ئه فززون: زياد. دههان: دهم.

واته: ويتهى صفريكم دروست كرد، دهستم دايه سفره كه بنوسم، يار ليوى ئى گه زتم و وتى:

سفره كه ي تو له كيشانه دا له ده مى من زياتره، بهلكوو ده مى من هه ر وه زنى نيه!!

صفريكم (حا): صفريكم. يه قين (حا، ق، نم): به قين. ئه فززون (ق): زۆر كم. دههان (نم): ميان.

(۴) هه ر بي: هه ر بي، يان هه ر بي.

واته: ئهو دهليئ چ خوشيهك ههيه هه موو كاتى بي؟ من دهلييم ته ماشاى روخسارت. ئهو

دهليئ كه سهيرى روخسارم ده كه ي، چى ديته بهرچاوت؟ من دهلييم: باخى به هه شت. يان ئهو

دهليئ چ خوشيهك ههيه هه موو جارى يى و سه ربه دى؟ .. تاد.

- من دهلیم: جیی موشکه نافهی، ئەو دهلی: گیسوویی من
 من دهلیم: شمشاده قەددت، ئەو دهلی: سەروی پەوان (۵)
 من دهلیم: گول عەطرئیزه، ئەو دهلی: ناغوشی من
 من دهلیم: نهی شهەدخیزه، ئەو دهلی: خەندەهی دەهان (۶)
 هەر جەدەلمانە لەسەر ئیسمی موژە و ئەبرویی ئەو
 من دهلیم: شهەمشیر و خەنجەر، ئەو دهلی: تیر و کەمان (۷)
 ئەو وتی: حالت چلۆنه؟ من وتم: تابم نەما
 ئەو وتی: چارەت بە چی دی؟ من وتم: وەصلت نیهان (۸)
 ئیسمی وەصلم هات بە دەمدا، بەستی ریگهی گفتم وگو
 پیی وتم: "سالماً!" لە گوستاخی دەبی بیری زوبان (۹)

(۵) واتە: من دهلیم: ناوکی ناسک جیی میسکه، ئەو دهلی: زولفی من جییهتی. من دهلیم: بالات
 وەك شمشاده، ئەو دهلی: بالام سەروی راستی بەلارولەنجییه.

نافهی (ن، حا، نم): نافه.

(۶) ئەم بەیتە لە (حا، نم) دا نیه.

واتە: من دهلیم گول عەتری هەیه و بۆنی خۆشه، ئەو دهلی باوەشی من عەتری هەیه. من دهلیم
 قامیشتی شەکر (نەهێ شەکر) شیرینی دەدا، ئەو دهلی: پیکەنینی دەمی من دەیدا.

(۷) ئەم بەیتە لە (ق) دا نیه.

واتە: هەمیشە دەمەقالەمانە لەسەر ناوی برژانگ و برۆی کە ناویان جییه؟ من دهلیم برۆت
 شمشیرە و برژانگت خەنجەرە، ئەو دهلی برۆم کەوانە و برژانگم تیرە.

ئەو (نم): تۆ.

(۸) تاب: توانایی، تین وتوان.

واتە: ئەو لێی پرسیم و وتی چۆنی؟ وتم: توانایم نەما و پەکم کەوت. ئەو پرسی: چارت چییە؟
 بە چی چاک دەبی؟ وتم بە گەیشتن بە تۆ بە پەنھانی و دوور لە بەدکار.

وەصلت (نم): وەصفت.

(۹) واتە: کە ناوی (وەصل)م بە دەمدا هات، ریگهی قسە پێ-پیریم و پیی وتم: سالماً! لە حالەتی
 گوستاخی و پێ-ئەدەیدا دەبی زمانت بیری، چۆن باسی گەیشتن بە من دەکەیی؟!

لە گوستاخی (نم): کە گوستاخی. (نم): بیری زمان.

-۳- (*)

ئەى قىبلەيى مورادىم، داخۇ بە پۇزگارار
پرسىوتە قەد لە ھىچ كەس، ھالى غەريى تاران (۱)
بەو سويندەكەى كە خواردت، من ھەر ئەووم كە ديومت
ھاشا بكام فەرامۇش ميئاق و عەھدى جارار! (۲)
تا نەقشى خاطر م بى، خورپەم بەھارى حوسنت
دەتكى لە ھەورى چاوم، پەيوەستە تاوى باران (۳)
شەو تا سەھەر لە ھىجرت بۇ من ھەرامە خۇ خەو
ھەر دى صەدايى گريەم وەك رەعدى نەوبەھاران (۴)

(*) ئەم پارچەشيعرە لە (مان، ن، حا، ق، كم، نم، گم) دا ھەيدە.

كىشى ھەرووز: موزاربعى ھەشتى ئەخرەبى موسەبەغ.

(۱) سالم ئەم پارچەشيعرەى لە پۇزگاراردا وتووە كە ئاوارەى تاران بوو، گلەبى لەو كەسە دەكا كە
ئەم پارچەشيعرەى بۇ ناردووە و دەلى: ئەى قىبلەى مەبەستم، ناخۇ بە درىزايى ئەم پۇزگارە جارئ لە
جارار لە كەسكت پرسىو: ئەم برادەرەمان، كە بە غەريى و ئاوارەى كەوتووەتە تاران، ھالى چۆنە!؟
مورادىم (كم): مرادان. پۇزگارار (كم، نم): پۇزگارار. قەد (حا): قەد. لە (ق، كم، نم، گم) دا
كەوتووە. (تاران) لە (مان، ن) دا (طاران) ە.

(۲) واتە: ئەگەر بلى خەتاي بى وەفايى منە كەوا تۆ ھەوائىم ناپرسى، بەو سويندەى كە تۆ
خواردووتە، من ھەر ئەو برادەرەى جارارم و بەلىن و پەيمانى كۆنم لە بىر نەچووتەو.

سويندەكەى (گم): سۆندەكەى. خواردت (كم، نم، گم): خواردم. (خواردمت) لە (مان) دا ھەلەيدە.

(۳) خورپەم بەھار: بەھارى خۆش و شاد. پەيوەستە: ھەميشە، سەرورم.

واتە: تا بەھارى پىر لە شادىي جوانيت نەقشى دەرورم بى، ھەميشە بارانى فرميسك لە ھەورى
چاوم دەبارئ. چەند جوانە: لايەك بەھارە و ھەور و بارانە، لايىن خۆشيبە، لايىن گريانە. تابلىوئەكى
قەشەنگە، ھەر لە دەست و خامەى رەنگىنى سالم دىت.

پەيوەستە تاوى (حا، كم، نم، گم): ئەشكەم بە مىلى.

(۴) نەوبەھاران: سەرەتاي بەھار، بەھارى تازە.

واتە: لە ئىوارەووە تا سەبىنى پۇز دەبىتەووە، بە ھۆى دوروى لە تۆو وەك ھەررەبرووسكەى

بەھار دەنگى گريانم لى بەرز دەبىتەووە.

لاکین له ئەصلی کارا، ناسیومه حالەتی تۆ:
 سەنگینه گوێی سەماعت بۆ دادی دەردەداران! (۵)
 تۆ ھەر ئەوھێ کە چاوت جەرگی بریم بە ئیما
 من ھەر ئەوھم کە عیشتت کردوومی ویلی شاران (۶)
 "سالم!" لە جەوری دلبەر، کۆتا کە شەرحی دەفتەر
 تۆ بێخودی لەتاو ئەو، ئەو بێخەبەر لە یاران! (۷)

(۵) کارا: کاردا. سەنگین: گران، نەبیست. داد: فریاد.
 واتە: بەلام من لە ئەسلی مەسەلە کە گەشتووم، دەزانم تۆ بۆچی گلەیم ئی دەکە، تۆ گویت
 لە دادی دەردەدارانی وەك من نییە و ناتوانی بیستی.
 کارا (ق): کارە. سەنگینه گوئی سەماعت (کم): سەنینه گوئی سەماعت.
 (۶) ئیما: ناماژە، ئیشارەت بە چاو.
 واتە: تۆ ئەو کەسە کە چاوت بە ئیشارەت بۆکردن جەرگی منی بریو و منیش ئەو کەسەم کە
 عیشتت ویل و ڕەھەندە ی شارانی کردووم.
 جەرگی بریم بە ئیما (ق): کردوومیە ویلی شاران.
 (۷) کۆتا کە: کۆتا بکە، بیریو. بێخود: بێھۆش.
 واتە: سالم! وەلامدانەوھێ ئەم گلەیی و بناشتە ی ئەم برادەرەت بیریو. پوختە ی مەسەلە کە
 ئەوھێ: تۆ لەتاو دووری ئەو بێھۆشی و ئاگات لە خۆت نییە و ناتوانی نامە ی بۆ بنوسی، ئەویش
 ئاگای لە دۆستانی نییە، بۆیە گلەیی ئی دەکا. سالم بەم دواوەتە جوان بیانوی بۆ نامەنوسی خۆی و
 گلەیی کردنی برادەرە کە هیئاو تەو. تۆ بێخودی .. تاد (ن): تۆ بێخودی لەناوا، ئەو بێخەبەر لە یاران. (گم): تۆ بێخەبەر لە تاران
 ئەو بێخەبەر لە یاران.

بئ تۆ مههيبه گريهم وهك ره عدى نهوبه هاران
پهيوهسته دئ به پووما، ئه شكم به ميئلى باران (۱)
نابئ بكم، بهبئ تۆ، صوحبت له گهئ چ دلبهر
ئارئ، مهقامى وهرعه پهريئزى تهوبهكاران (۲)
ناكاته دهر له خاطر، صهد كوئشى ئهرهستوو
غهيرهز ويصالى ياران، ئهندووهى بئ قهراران (۳)
ئيستادهو خهجالهت، گهردهنكهچ و تهريقم
جانا! به چاوى توندى مهروانه شهرمهساران (۴)

(*) ئهم پارچهشيعره له (عا، ف، غ، ج، كم، نم، گم) دا ههيه.

كئشى ههرووز: موزاربعى ههشتى ئهخره بى موسه به غ.

(۱) مههيب: بههيهت و سامناك و مرؤترستين. پهيوسته: هههيشه. نه شك: فرميسك.

واته: بهبئ تۆ دهنگى گريانم سامناكه وهك ههوره برووسكهى نهوبه هار، فرميسكم بهرده وامه و

وهك تاوى باران به خوړ دئته خوړ.

مههيبه گريهم (كم، نم، گم): مههيب و گريهم.

(۲) ئارئ: بهئى. وهرع: خو له گوناھ پاراستن. پهريئز: خو پياراستن، پارئز.

واته: رهوا نيه بئ تۆ هاوړپئتمى له گهئ كهسدا بكمم و كهسى تر بگرم به يار. بهئى، ده بئ مرؤى

تۆ بهكار خوئى له گوناھ پارئزئ. ميش، جگه له تۆ، تۆ بهم له ههموو جيهان كر دووه و ده بئ خوړم پيارئزم.

بهبئ تۆ (عا، ف، ج، كم، نم، گم): به جوز تۆ. وهرعه (غ): درعه. ههله به.

(۳) خاطر: دل. غهيرهز: جگه له. ئهندووه: خهم و پهزاره.

واته: تنهها گهيشتن به يار خهم و پهزاره له دلئى بئ نارامى عاشق دهرده كا. ههول و تهقهلاى سه د

زانائى وهك ئهرهستوو، خهم له دلئى بئ نارامى عيشق دهرناكا.

ناكاته (ج): ناگاته. غهيرهز ويصالى ياران، ئهندووهى بئ قهراران (غ): ئهندووهى بئ قهراران،

غهيرهز ويصالى ياران.

(۴) ئيستاده: راوهستاو. تهريق: شهرمهزار. جانا: گيانه!

واته: خهجالهت و گهردهنكهچ و شهرمهزار له بهردهر گاتدا راوهستاوم. خوئشهويسته كهم! گوناھه،

به چاويكى توندوتئز سهيرى خهجالهتباران مهكه.

شام و سهحر، وهكوو خاك، پامالی پاییی خهلقم
 نهزیهس به یادی لوطفت كهوتم له رههگوزاران (۵)
 صه دبار نهگهر له گولشنه گول چهتری زهر لهسهرنی
 دل تهنگه، غونچهئاسا، بی پوییی گولعوزاران (۶)
 شیواوه دل له هیجرا، ناگاته شامی زولفت
 پهیهوهسته ئینتیظاره وهك چاوی پووزهداران (۷)
 بیهوودهیه له گولزار، نهفغانی بولبولی زار
 ناگاته گووشی یاران، نهندوهی بیقهراران! (۸)

(و) ی نیوان (گهردهنکهچ) و (تهریقم) له (ف) دا ههیه.

(۵) نم بهیه له (ف) دا شهشمه.

شام: نیواره، شهو. پامال: ژیری کهورو و بهپوهرۆیشوو. نهزیهس: نهوهنده، لهبهرنهوه.

واته: نهوهنده به یاد و به ناواتی نهوازشتهوه له ریگوزاری خهلكدا كهوتم، بهیانیان و نیواران

بووم به ژیری خهلكهوه و پایهمال و مالویران بووم.

خهلقم (کم، نم، گم): خهلكم. (بسی) (نهزیسی) له (غ) دا كهوتوه. لوطفت (عا): زولفت.

(۶) بار: جار. گولشنه: گولستان. زهر: نالتون، زهره. لهسهرنی: بکاته سهه. غونچهئاسا:

وهك خونچه. گولعوزار: روومهت جوان وهك گول.

واته: نهگهر گولی گولزار سهه جار چهتری زهردی نالتونین به سهریهوه بگری، دیاره سهری گول

تاجهکهیهتی، دل بهبی بوونی یاری روومهت گول، وهك خونچهی نهکراوه ههه تهنگ دهی و ناگریتهوه.

زهر (کم، گم): زی. (نم): زهر.

(۷) پووزهدار: بهرۆزوو، پووزوهوان.

واته: دل بههزی دهردی دووریهوه شیوا و تیکچوهوه و هههگیز ناگاته زولفی رهشی وهك

شهوت، وهك مرۆی بهرۆزوو چاوهروانی هاتنی شهوه تا پووزوه کهی بشکینی.

له هیجرا (ج): له هیجرت. (کم، نم، گم): له گولزار. ناگاته شامی زولفت (کم، نم، گم):

نهفغانی بولبولی زار.

(۸) بیهووده: بیسوود. نهفغان: هاوار. زار: گریاو. گووش: گوئی. نهندوهه: پهزاره.

واته: بولبول ههزار داد و فوغان له گولزاردا بکا، بیسووده. هههگیز هاواری دهردهداران ناگاته

گوئی دلبهران.

"سالم" لهبی به سالم ناگاته پوویی دلّبر
جهمعن به دهوری گهنجا هر سوو سیاهماران (۹)

ناگاته (کم): ناگه نه. نهندووهی (غا): نالینی.

(۹) واته: لیوی سالم به ساغوسه لامهتی ناگاته پوومهتی یار. لهبرئهوهی رهشاران به دهوری

گهنجینهی پوومهتی یاردا گهمارویان داوه، نه گریجه ناهیتلی لیوی عاشق به پوومهتی یار بگا.

لهبی (کم): کس. (نم): کهسی. (ف، ج، گم): کهسی.

لیم گهرین با گریه کهم دیدم به دیدی خوونفشان
نایلی یه کهدم به راحت رابویرم، ناسمان (۱)
چونکه سیوهیلی قه‌دیمن، حه‌ق له پاش عه‌دی "سه‌لیم"
دایه ده‌س "مه‌حمود" ی حاته‌مدل، چراغی دوودمان (۲)
شه‌معی ده‌سگاهی ملووکانه‌ی گه‌یانه مهرکه‌زی
به‌رقی قیندیلی فرووزانی ده‌چوو بۆ که‌هکه‌شان! (۳)

(*) نهم پارچه‌شیره ههر له (کم، گم) دا هه‌یه. بابه‌تی شیره که شینگیرانه بۆ مه‌حمود ناغای سه‌لیم ناغای شیوه‌که‌ل و به ناشکرا ناوی مه‌حمود و سه‌لیم براوه، سه‌رباری ناوی کوری مه‌حمود ناغا و چهند که‌سیکی تری بنه‌ماله‌که.

کیشی عه‌رووز: ره‌مەلی هه‌شتی مه‌قسوور.

(۱) خوونفشان: خوین فری‌ده‌ر، خوین پزین.

واته: لیم گهرین با بگرم و چاره‌کاتم خوین برینژن، چونکه ناسمان ناهیلی یه‌که هه‌ناسه به ناسووده‌یی رابویرم.

نایلی (کم، گم): نایه‌لی. "سالم" وای نه‌نوسیه.

(۲) حاته‌مدل: ده‌هه‌نده، به‌ده‌ست‌ودل. چراغ: چرا. دوودمان: خانه‌دان. سیوهیلی: (کم، گم) به

(سیوی) نووسیه‌یانه که هه‌له‌یه و (سیوهیلی) یه، یانی خه‌لکی به‌ری (سیوهیلی) ناوچه‌ی شارباژیر.

"پیره‌میرد" له وتاری (ئاتاری پایه‌دار، رۆژنامه‌ی "ژین"، ژ ۵۱۰، ۱۹۳۷/۱/۱۸، ل ۲) که ناماره‌ی به‌

شیره‌ی سالم داوه، به (سیوهیلی) نووسیه، ده‌یشی ههر وایی.

واته: چونکه سه‌لیمی باوک و مه‌حمودی کوری له سیوهیلیه کۆنه‌کانن، پاش مردنی سه‌لیم

به‌گ، چرای خانه‌دانی دا به مه‌حمودی ده‌هه‌نده.

چونکه سیوهیلی (کم): چنکه سیوی. (گم): چونکه سیوی. حاته‌مدل چراغی (گم): حاته‌م

دل‌چراغی.

(۳) گه‌یانه: گه‌یانه. قیندیل: چرا. فرووزان: داگیرسار. که‌هکه‌شان: نه‌ستیره‌کانی کاکیشان.

واته: خودا مؤمی داموده‌زگای پادشاهانه‌ی مه‌حمود به‌گی گه‌یانه مهرکه‌زی، که بزیسکه‌ی

چرای داگیرساری گه‌یشته نه‌ستیره‌ی کاکیشان.

(گه‌یانه، ده‌یی (گه‌یانه) بوویی و گۆرایی.

وه چ خوږېمدهولهټيکه، با به شهرطي طوولي بي
 دهستي حهق بهم نهوعه پوښن کا چراغی خانهدان (۴)
 (شيوهکهل) بووبوو به بندهن، خو بهسهر نهقشي بهديع
 لالهو و نهسرین گهيبيوو، جامبلوورين شه معدان (۵)
 (شيوهکهل) بووبوو به خانهی پادشا، وهختی نههار
 ديم له ههر سوو سفرهیی ئهيوانی حاتهم گردخوان (۶)
 واقعهن لهو خوانهدا [بوو] خام و پوخته پوژ و شهو
 ههر طهعاميکی که نهفسی ئارهزوو کا، ميهمان (۷)
 (شيوهکهل) بووبوو به عوربانی عهنيزه و مونتهفيک
 صهد کهمهند پړبوو له سهرجی تازی ئهسپ و ماديان (۸)

(۴) وه: نای! خوږېمدهولهټ: دهولهټيکی خوښ و شاد. با: لهباتی (بهلام) بهکاری هيناوه.
 واته: نای چ دهولهټيکی شاد و خوښه! بهلام به مهرجی بېردهوام بی، دهستی خودای گهوره
 چرای خانهدان بهم جوړه روښن بکا.
 (۵) شيوهکهل: ديهکی گهورهی سهر سنور بووه له ناوچهی سيوهلی سهر به ليوای سلیمانی.
 بندهن: شاخ و کيو. جا ههرچون بی مهبست ئهويه دپی شيوهکهل به هزی پایه و دههندهیی
 مهموودهوه، بووبوو به شوټيکی بهرزی پر له گول و گولزار و نیگاری نایاب.
 شيوهکهل بوو.. تاد (کم): (شيوهکهل بووندن خو له نهقشي بهديع!)
 (۶) نههار: نانخواردنی نیوهړو. گردخوان: خوان کومهل بوو. ههر سوو: له ههر لایهکهوه.
 واته: شيوهکهل له کاتی نانخواردنی نیوهړوډا دهوو به ماله پادشا، له ههر لایهکهوه سفرهی
 ههيوانی حاتهمی تهی بوو، خوانی نان کومهل بوو.
 پادشا (گم): پاشا. خوان (کم): خدان.
 (۷) خام و پوخته: کال و کولاو. کا: بکا.
 واته: له راستیدا شهو و پوژ ههر خواردنی که نهفسی میوان هزی لی بکا، له کال و له کولاو،
 لهسهر ئهو سفرهیه ههبوو.
 وشهیهکی وهك (بوو) له نیوهی یه کهمدا نیه، لهنگی کردوه.
 (۸) کهمهند: یه کهی پوانی دريژی که هاوتای دريژی گوریسی کهمهند دروست کردنه. سهرج:
 زین. تازی ئهسپ: ئهسی عهرهیی. ماديان: ماین.

چووم نیگام کرد، له هەر لادا، له حوجره‌ی خاصی ئه‌و
 دیم به‌قه‌د بازاری قوسطه‌نطین، تفه‌نگی زه‌رنیشان (۹)
 زیوه‌ری تاقی عه‌ماره‌ت بوو، سه‌راسه‌ر په‌نگ‌په‌نگ
 په‌ختی قرتاسه‌ی حه‌مایه‌ل، خه‌نجه‌ر و شیریی ده‌بان (۱۰)
 دیم، وه‌کوو دووکانی به‌زازی، له‌سه‌ر یه‌ک بوخچه‌ها
 شالی تورمه‌ و که‌ولیی خه‌ز، دیبایی هیند و په‌رنیان (۱۱)
 ئاسمان زانیی: سه‌ری سه‌وزه‌ نیه‌الی به‌ختی ئه‌و
 نازلی کرد چاوی به‌د، وه‌ک ئافه‌تی بادی خه‌زان (۱۲)

واته: شیوه‌که‌ل بووبوو به‌ شۆتی حه‌سانه‌وه‌ی عه‌ره‌بی عه‌ززه و مونته‌فیک. پانتاییه‌ک به‌ درێژایی
 سه‌د که‌مه‌ند پر بوو له‌ زینی ئه‌سپ و مایینی عه‌ره‌بی.

(۹) نیگام: ته‌ماشاکردن. زه‌رنیشان: تال یا ورده‌ زیری پیوه‌نراو.

واته: که‌ چووم و روانیم، هه‌موو لایه‌کی حوجره‌ تایه‌تیه‌که‌ی "مه‌ه‌وود به‌گ": وه‌ک بازاری
 قوسطه‌نطینه‌تینییه، پر بوو له‌ شمشیری زه‌رنیشان.

له‌ هه‌ر لادا (کم): به‌ هه‌ر لادا. قوسطه‌نطین (گم): قوسطه‌نطینی. له‌نگه‌.

(۱۰) زیوه‌ر: جوانی. په‌خت: فیشه‌کدان. قرتاسه‌: مانایه‌کی بۆ نه‌بینه‌رایه‌وه، په‌نگه‌ قه‌راسه‌ بی، به
 مانای گوریمی سه‌ره‌نه‌له‌قه‌ بۆ بارپێچان. حه‌مایه‌ل: ئه‌و قایشیه‌ که‌ شمشیره‌که‌ی پێ به‌سه‌راوه‌ و
 ده‌کرته‌ مل، یا فیشه‌کلگی مل. ده‌بان: جوژه‌ بۆلایه‌ک بووه‌ بۆ خه‌نجه‌ر و شمشیر دروست کردن.

واته: سه‌راسه‌ری تاقه‌کانی کۆشکه‌که‌ی به‌ جوژه‌ها فیشه‌کدان و ئامرازی حه‌مایه‌لی خه‌نجه‌ر و
 شمشیری ده‌بان رازابوووه‌.

(په‌ختی قرتاسه‌ی حه‌مایه‌ل) ده‌بی (په‌خت و قرتاسه‌ و حه‌مایه‌ل) بی، چونکه‌ ناماژه‌ بۆ چه‌ند
 که‌ره‌سته‌یه‌کی تاقه‌کانی کۆشکه‌که‌ کراوه‌.

(۱۱) واته: کۆشکه‌که‌ی مه‌ه‌وود به‌گ وه‌ک دووکانی کووتالفروژ بوو، ده‌بان بوخچه‌ی تیدا یه‌ک
 له‌سه‌ر یه‌ک دانرابوو؛ شالی تورمه‌ و که‌ولیی هه‌وریشمین و پارچه‌ی جوانی هیند و په‌رنیان (یانئ
 پارچه‌ی ئاوریشمی گولدار).

(۱۲) نیه‌ال: نه‌ونه‌مام.

واته: ئاسمان زانیی نه‌ونه‌مامی به‌ختی مه‌ه‌وود به‌گ سه‌ری سه‌وزه‌ و له‌ نه‌شونومادایه‌، چاوی
 به‌دی بۆ نارد، وه‌ک بای خه‌زان لێی دا و زه‌ردی هه‌لگه‌راند و هه‌لیوه‌راند.

خانه‌ویژانه، به یهك تهب عالهمیكى كرد ته‌باھ
 رهنگى بی‌رهنگى له‌سه‌ر رهنگى په‌پیده‌ی بوو عه‌یان (۱۳)
 دای به‌سه‌ریا، هه‌ر كه گرتى نه‌بضى مه‌وج‌ئاسایی ئه‌و،
 یهك نه‌ظه‌ر شیوا به جارێكى هه‌واسی باه‌ه‌جان (۱۴)
 ته‌ن‌فسورده‌ی بی‌زمانی ته‌ن به ته‌ن عالهم مه‌لوول
 طائیری پۆحی په‌وانی په‌پزه‌نان چوو بۆ جینان (۱۵)
 گول به وه‌یشوومه‌ی هه‌وادیت گه‌ر قه‌ضا په‌ژمورده‌ كا
 فائیده‌ی كوانى به هه‌سه‌ره‌ت قوڤر بپیوی باغه‌بان؟! (۱۶)

نازلی كرد (كم): نازی لیکرد.

(۱۳) خانه‌ویژان: مالتویژان، کینایه‌یه له سه‌مه‌کار. ته‌ب: تا. ته‌باھ: له‌ناوبراو. ره‌نگی په‌پیده:
 ره‌نگی په‌ریو و نه‌ماو.

واته: ئه‌و چاوه به‌ده‌به‌خته، به ته‌نها تابه‌كه خه‌لكانیكى له‌ناوبرد. مه‌هوود به‌گ، له ئه‌نجامی ئه‌و
 چاوه به‌ده‌دا، ره‌نگی بی‌ره‌نگی له‌سه‌ر روومه‌تی نیشته. دیاره ئه‌نجامی مه‌رگ ره‌نگی نه‌خش و نیگار نابێ،
 بی‌ره‌نگی ده‌بێ. سالم ئه‌م بی‌ره‌نگیه‌ی كرده‌وه به ره‌نگی روومه‌تی مه‌هوود به‌گی كۆچكردوو.
 په‌پیده‌ی (گم): په‌پیدی.

(۱۴) باه‌ه‌جان: هه‌كیم‌باشی پزیشکی تابه‌ته‌تی میرانی بابان، كه ده‌بێ پاش رووخانی
 میرایه‌تیه‌كه‌ش مابێ و چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌كه‌ی بێ سپێردراوه.

واته: باه‌ه‌جان هه‌ر كه نه‌بزی مووچی مه‌هوودی گرت، كه وه‌ك چه‌پۆله ده‌هات و ده‌چوو، یه‌كجار
 شیوا و بی‌هه‌واس بوو و دای به ته‌پلی سه‌ری خۆیدا، زانی ده‌مری و چاری نییه.
 به جارێكى. (كم): له ده‌ردا.

(۱۵) ته‌ن: له‌ش. فسورده: ژاكاو. ته‌ن به ته‌ن: یه‌ك به یه‌ك. په‌پزه‌نان: له شه‌قه‌ی باڵدان (فهرین).
 جینان: كۆی جه‌نه‌ته، واته به‌هه‌شت.

واته: لاشه‌ی ژاكاوی مه‌هوود ئاغا یه‌ك به یه‌كی خه‌لكی زویر كرد، بائنده‌ی گیانی دای له
 شه‌قه‌ی باڵ و چوو بۆ به‌هه‌شت.

په‌پزه‌نان (كم): به‌رزه‌نان. په‌پزه‌نان .. تاد (گم): به‌رزه‌چوو بۆ ناو جینان. به‌رزه‌چوو: به‌رز
 نه‌چوو. "سالم" هه‌رگیز (زمان) ی له‌باتی (زوبان) به‌كار نه‌هێناوه، بۆیه (بی‌زمان) ده‌بێ (بی‌زوبان) بێ.
 (۱۶) په‌ژمورده: سیس و ژاكاو.

کهی خه یالی بوو کوتوپر خاصسه بو سهر خهرمه نی
 ناسمان نازل بکا بهرقی غه ضه ب وا ناگهان؟! (۱۷)
 گریه دهرژینتی به سهر رووما ده ماده م ئه شکی خوین
 بین ته ماشا کهن له یه که صفحه ی عه قیق و زه عفران (۱۸)
 نائیره ی صه برم به حه سره ت وا له گریانا بپرا
 دی به خور فرمیسکی خوینیم له چاو وه ک ناودان (۱۹)
 سا قه لهم! بئ، دادی ئه م ئه ندووه ی کوبرایه بده
 من له تاو ئه م ته عزیزیه ی عوظمایه ماوم بئ زمان (۲۰)

واته: که قهزا و قهدهر گولتی باخ به وهیشوومه ی کاره سات سیس بکا و بیوه رینتی، قورپینوان و
 خه فته خواردنی باخهوان چ سوودیکیان ده بی و فریای چی ده کهوی؟
 گول به وهیشوومه ی .. تاد (کم): گول له م شئومه ی حوادث گهر قضا پر دهر بکا! هه له یه.
 (۱۷) ناگهان: له پر، ناوه خت.

واته: مه جوود، کهی به خه یالیدا دههات ناسمان وا کوتوپر به تایه تی برووسکه ی رق و غه زه ب
 بو سهر خهرمانی عومری ئه و بنیری و له پر بیسووتیتی؟!
 سهر (کم، گم): ههر. بهو جوړه ی که لای ئه وان نووسراوه، واتا به دهسته وه نادا. خهرمه نی
 (گم): خهرمه نی.

(۱۸) ده ماده م: بهر دهوام، یه که له سهر یه که.
 واته: گریان هه میسه فرمیسکی خوین به سهر روومه قدا دهرژینتی. وهرن پروانسه یه که رووپه ری
 روومه تم، بزانه چۆن عه قیقی سوور و زه عفرانی زهرد پیکه وه کۆبوونه ته وه، زه عفرانی روومه تم و
 عه قیقی فرمیسکی سوورم.

(۱۹) نائیره: مه بهستی هیز و تواناییه. ناودان: پلووسکی ناو.
 واته: هیزی خوگریم به خه فته و له بهر گریان نه ما، وا فرمیسکی خوین به خور وه که
 پلووسکی ناو له چاوم دی.

وشه ی (خور) له (کم) دا که وتوه. ناودان (گم): ناودان.
 (۲۰) نه ندووه: خه م و دل گریان.
 واته: سا قه لهم وهره فریای ئه م خه م و په ژاره گه وره یه بکه وه و روونی بکه ره وه، چونکه من له تاو
 سام و ناخوشی ئه م پرسه و شینه گه وره یه، بئ زمان ماوم و قسه م بئ ناکری!

تا خهدهنگی قامهتی تۆی گرته باوهش، مالی قهبر
 پشتی تاقانهت له خهه خهه بوو، وهکوو مالی کهوان (۲۱)
 پشتی ئهحمهد بهگ شکا لهه ریحلهتی ناوهختهدا
 کاشکی مهوقووف دهبوو کۆچت له رهغمی دوژمنان (۲۲)
 پشتی ناو تابووتی رهختت، پشتی (سیوهیل)ی شکاند
 پشتیوانی (بانه)وو (تاژان) و قهومی (تاژهبان) (۲۳)
 بوو به زیبی کۆتهلت ساتیرهکهی پادشایی پۆم
 بۆ نهبهه، لهه ههسرهته، ئهنگوشتی حیرهت بۆ دههان (۲۴)

(ئهندووهی)، ئهگهر (ئهندووهره) بووایه چاکتر دهبوو. (بێزمان)، (بێزوبان) بووه و گۆرراوه.

(۲۱) مالی کهوان: پانتایی ناو کهوان، ئهلبهت مهبهستی چهماوه کهبهتی.
 واته: که خانووی گۆر بهژنی وهک تیری تۆی گرته باوهش، پشتی کوره تاقانه کهت وهک
 کهوان چهمییهوه.

(خهه)ی یه کهه، دههه (غهه) بێ و گۆررایه. (مالی کهوان) به دوور نازانری (حالی کهوان) یش
 بێ، که واتاکهی زۆر ناشکرایه.

(۲۲) ئهحمهد بهگ: پشت بهه شهجههیه که مامۆستا عهبدوهره قیب یووسف بۆ ئهه بنهمالهیهی
 ساز کردوو، ئهحمهد ناغای ناسراو به (ئهحهحهههه)ی برای مههوود ناغایه و ههر دووکیان کوری
 سهلیم ناغان. کاشکی: خۆزگه.
 واته: ئهه کۆچه ناوهختهی تۆ پشتی ئهحمهد بهگی شکاند، خۆزگه ئهه کۆچت له داخی دوژمنان
 دوا بخرایه.

ریحلهتی (گه): ریحلهتهی. (دوژمنان) دههه (دوشمنان) بووبن و دهستکاری کرابن.
 (۲۳) رهخت: باروبنه. بانه: شاری بانه له کوردستانی ئێران. تاژان و تاژهبان: دوو دتی ناوچهی
 بانه، دههه دۆست و لایهنگری مههوود بهگ بووبن و به مردنی ئهه زیانیان لێ کهوتی.
 واته: پشتی تۆ که لهناو تابووتی باروبنهتدا کهوتوو و گیانی تیدا نهماوه، پشتی خههکی ناوچهی
 سیوهیلی شکاند. ئهه، پشتیوانی خههکی ناوچهی بانه و تاژان و تاژهبانیش بوو.
 تاژهبان (گه): تازهمان.

(۲۴) زێب: جوانی و زینت و نارایش. کۆتهل: جلوبههگ و چهکی مردوو که به شیوهیهکی
 تایهتی لهسهه نهسهه کهی پێکی دهخهه و چههه کهسی شینگێر لهگهه ئهسهه که دین و دهچن و مردوو که

تۆ میثلی سهر بووی، نه قاریب تهن؛ که سهر چوو، تهن چیه؟

تهن به تهن بی سهر هموو که وتن له خاکا بی ره وان (۲۵)

چاو بچرخینه له تابووتا به لای کاک نه حمه دا،

هر له سهر تا دامه نی بو تو له قوردایه، نیهان (۲۶)

خو به سهیلابی خهفه تخانه ی ره سوولت کرد خه راب

تو به نیمان خانه یی قه برت که بوویوو ناوه دان (۲۷)

نه مرؤ بو تو حالی ئەم خه لکه نمونه ی مه حشره

کاشکی ده تدی له تابووتا جه میعی مهردومان! (۲۸)

ده لایینه وه، تیکرای کاره که بی ده لاین: (کۆتەل و ئالایی). ساتیر: داپۆش. له وانیه جوره بهرگ و خه لاتیکی تایه تی بو بی، شای رۆم به دیاری بو گهوره پیاوانی نارد بی. هه لده گری (شاتیر) بی، به مانای تیری گهوره یا هی پادشا، یا (تیر) وشه یه کی سهر به خزیش بی و به (ساتیر) بخوئیرته وه، واته: سا نهو تیره پادشای رۆم به خه لات بو ی نارد وه، چونکه به فیل زهر خوار دوو کرا وه.

واته: نهو ساتیره ی که پادشای رۆم لهم رۆزی ماته مه دا به خه لات بو ی ناردی، بوو به جوانی و نارایش بو کۆته له که ت، نیر بوچی له خه فته دا نه نگوستی سهر سامی نه بهم بو ده مم و نه یگه زم؟! (له م حه سه ره ته)) له (کم) دا که وتوه. نه نگوستی (کم): نه نگوستی.

(۲۵) بی ره وان: بی گیان.

واته: تو سهر بووی و خزمه کانت لهش بوون، که سهر نه ما، لهش چیه پی ده کری؟ نه وه تا خزمه کانت یه که یه که بی سهر، واته بی تو، بی گیان لال و پال لی که وتوون! میثلی (گم): وه کوو. نه وه ی (کم) له نگه و (تو میثلی سهر بووی و) راسته.

(۲۶) نیهان: داپۆشراو.

واته: چاو بگیره بو کاک نه حمه د، که برای مه جوود ناغا بووه، هه موو گیانی له قور ناوه و داپۆشراوه.

(۲۷) سهیلاب: لافاو.

واته: تو که یانه ی گۆرت به نیمان ناوه دان بوو، به لافاوی خه فته ماتی ره سوولت ویران کرد. ره سوول ناغا، به بیی هه مان شه جهره، برای مه جوود ناغا بووه.

سهیلابی (گم): سیلابی.

(۲۸) مهردومان: خه لک.

کاشکی دہتدی له تابووتا پهریشانیی کهریم!
 رهنګ پهریدهی خوشکلهب، بی دهنګ و مات و بی زمان! (۲۹)
 پوژه کھی قه تلی "حوسهین" ه، حه یفه ماوی بی خه بر
 کاشکی ده تبیست له تابووتا صه دای گریه و فیغان (۳۰)
 خو ت له جیاتیی من ده گریای، گهر به چاو دہتدی "رهشید"
 قورپه سهر، دل پرکه دهر، شینی پودهر، نه فغان کونان! (۳۱)
 خو نه فیری مهرد و زهن له م شیوه نه چوو بو فلهک
 سهر بولہند ناکھی، وهها دایگرثوی خوابی گران! (۳۲)

واته: ههر ده لئی رژی حه شره وا خه لک کزبووه ته وه. خو زگه له تابووته وه نم هه موو
 خه لکته ده بینی.

(۲۹) رهنګ پهریده: رهنګ پهریو، رهنګ نه ماو. خوشکلهب: لیووشک.
 واته: خو زگه له تابووته که ته وه بی حالی کهریمت ده دی، که رهنګ به روویه وه نه ماوو و لیوی
 وشکی خه فته مات و بی قسه بوو. کهریم، کهریم ناغای کوره گه وره ی مه موود ناغایه.
 (بی زمان)، (بی زوبان) بووه و گورراوه.

(۳۰) واته: رژی کوشتی حوسهینه له (که ربه لا)، بووه به ههرا و فیغان. حه یفه که تو
 بی ناغای! خو زگه دهنګی شین و گریانت له تهرمه که ته وه ده بیست.
 ماوی (کم، گم): ماوه، ماناکھی ناشکرایه، سالم رووی قسه ی له مه موود خو یه تی.
 (۳۱) شینی پودهر: شینی باوک. نه فغان کونان: هاوار که رانه.

واته: نه گهر به چاو دہتدی رهشیدی کورپت قورپه سهر و دل پر خه م شینی باوکی ده کرد و
 هاواری لی بهرز ده بووه وه، له باتی من ده گریای. رهشید، به بی هه مان شه جهره، به رهشید ناغای
 موو بره ناسراو بووه.

(۳۲) نه فیر: ناوازی بهرز. مهرد و زهن: پیاو و ژن. خواب: خه و.
 واته: نهوا ناله و گریانی پیاو و ژن گه بیسته ناسمان، بو سهر بهرز ناکه یته وه و خه وی گران
 داگیری کردووی.

خوابی (کم): غه برای. واته: خاک! نهو هیشتا له تابووتدایه. غه برا زور له بار نیه.

گه له بهر تابووتی ئه ودا گریه وو شیننی دهکا
 پیی بلین: توخوا بلا مه حشر چییه داد و فیغان (۳۳)
 حالی واپهس مانده گان، با ئیبتیدا بینتیه یاد
 ثانییهن، بو باسی ئه و بهم بهیته کا شیوهن بهیان (۳۴)
 بهختی بهد، مهیدانی کوتهه، خانه تیکچوو، تیره پوژ
 مه طلبی زور، عومری کهم، ناکام رهفت و نهوجهوان (۳۵)
 سهنگ دهتاویننی سه دای پوشیده پروویانی حهره م
 ((الامان))، ئه ی چهرخی سهنگین دل له جهورت، ((الامان)) (۳۶)

(۳۳) بهیته که بهم جزره مه عنای رۆشن نیه. رهنگه بهم جزره بووی:
 کئی له بهر تابووتی ئه ودا گریه وو شیننی دهکا؟
 بی بلین: تو خودا: ((لی محشر)) بکا داد و فیغان
 ئه و کاته و اتا که روون دهین: واته: ههر کهس که له بهر تابووتی ئه ودا شیوهن دهکا و دهگری، بی
 بلین: با واز نه هیتی و تا مه حشر ههر هاوار بکا.
 چییه داد و (کم): چه دادی و.

(۳۴) واپهس مانده گان: نهوانه ی پاش مردووه که ماون. کا: بکا.
 واته: ئه و کهسه که شین بو مه جوود بهگ دهکا، با دوو شت رهچاو بکا: یه کهم حالی نهوانه
 بینتیه یاد که دوا ی ئه و بهجی ماون، خزم و کهس و کاری: دووه ئه م بهیته بو باسی مه جوود بهگ
 بلین، یانی بهیتی دوا ی ئه م بهیته.
 بهیته کا (کم): بهیت ئه کا.

(۳۵) واته: پوخته ی باسی مه جوود بهگ نه مه یه که بهختی خراب، مهیدانی کورت، مالی
 تیکچوو، رۆژی تاریک، نامانج و هیوای زور و ته مهنی کورت، ناکام و بهئاوات نه گه یو و
 جوانه مرگ بوو. بهم جزره ئه م سنی بهیته ی پیشوو بهیه که وه به ستران.
 کوتهه (کم، گم): کهوته. ناکام رهفت (کم): ناکام و رهفت.

(۳۶) پوشیده پروو: ئه و ئا فره تانه ی که له مالی مه جوود بهگ پروو مه تیان له نامه حهره م داده پوژن.
 واته: ئاوازی شین و گریانی ژنانی حهره مسهرای مه جوود بهگ ئه وهنده گهرم و به کوته، بهرد
 ده توینتیه وه. هاوار ئه ی چهرخی دل رهق له دهست ستهمت، هاوار!

دئ بهسەر پوویا، بهسەر پوخساری زهردا، ئەشکی سوور
 هەر بهسەر پێدا له پا دامانی دهپرژئ ناودان (٣٧)
 هیممهتی پاكان دهبوو لهم ریگه وا یاری بکا
 یاوهری ریگهی خهطهر بوو، عهدی بوو بۆ پههههوان (٣٨)
 مهعهری تابووتی تو وهختی که کهوته (گردهشین)
 کهی دهبن ئیتر به (نالان) عوبووری کاروان؟ (٣٩)
 سهددی سهرحهددی عهجهم، هم پاسهبانی مهملهکهت
 شیریی بيشهیی مولکی بابان، ژێردهستی پوومیان (٤٠)

(٣٧) پوویا: پوویدا. پادامان: خوار داوین. دهبن: تهواوکهری بهینی پیشوو بئ و مهبهست
 (پوشیدهپوویان) ی ههرهم بئ که فرمیسکی خوینین بهسەر پوخساری زهردیاندا دیته خوار تا بهرین.
 کۆتایی بهینه که له (کم) دا (نارهوان) و له (گم) دا (نارهوان) ه. نهوه ههلهی روونوسکههوهیه، دوو
 شت ههلهگری: سا یا (نارهوان) ه، که ریی تی ناچی، چونکه فرمیسک بهردهوامه و پهوانه نهک نارهوان؛
 یان (ناودان) ه، به مانای پلوسک، که بۆ ئهم شوینه گونجاوله و یانی نهوه فرمیسکه له خوار داوینیی نهوه
 ناههتانهدا زۆر دهبن و دهیته پلوسک.

هەر بهسەر پێدا .. تاد (کم): هەر بهسەر پێدا له پادامانی درى ژناني نارهوان!!

(٣٨) واته: هیممهتی پاكان و چاكان دهبوو لهم ریورهسی بهخاكسپاردنهدا هاوری بئ، چونکه
 کاتیک نهوه به سهز زیندوو بوو، هاوری پرمهترسی بوو و دادی ههبوو بۆ ریواران و ریگوزاران،
 کهس له بهر دادی نهوه زیانی بئ نهدهگیی.

لهم ریگه (کم): لهم ریگم. یاوهری (کم): نهوه ریته.

(٣٩) مهعهر: گوزهرگا، شوینی پهینهوه. گردهشین: گردیکی نزیکی دینی شیوه کهله. نالان:

دیهاتی بهری باکووری رۆژاوی ناوچهی شارباژێر.

واته: گوزهری تهرمهکهت که کهوته (گردهشین)، ئیتر کهی کاروان به (نالان) دا گوزهر دهکا؟

یانی: یا نابئ گوزهر بکا، یا ریگهی نیه گوزهر بکا. لهوانهیه گردهشین ناوی گۆرستانه کهیان بووبئ.

مهعهری (کم): مهعهرهیی.

(٤٠) واته: تو ئهیی مههمود، له رووی دهسهلاتی عهجهمدا بهر بهستی بووی، پاسهوانی ولات بووی،

شیری بيشهیی مولکی بابان بووی، که ئهوانیش ژێردهستهی رۆمیان بوون.

رۆمیان. (کم): پوویان.

حوكمى تۆ حيصنى ويلايهت، عەزىمى تۆ پەرژىنى باغ
 عىظمى تۆ پابەندى ساريق، عەدى تۆ ئەمنى مەكان (٤١)
 تەرزەكوبى ئافەتى دەستى دزانن باغ و تاك
 واقىعەن ئەم قەضىيە ناوەختە خەزان بوو بۆ پەزان (٤٢)
 پىشەوەر، دوزدانى سابىق، تەوبەكارى سەھمى تۆن،
 ھەر لە ئىستاوە لە دلدا موستەعىددن بۆ زيان (٤٣)
 نۆكەر و سوارەى تەفەنگدارت سەراسىمەن ھەموو
 نەظمى تىكچوو، مانەو ەك گووسفەندى بى شوان (٤٤)
 ئائىقەى "سالم" ھەوای شەكراوى شايىى بوو بە خىر!!
 ئاسمان رىتى بە شەر ژەھرى بە دەمدا ناگەھان (٤٥)

(٤١) واتە: دەسلەتاتى تۆ قەلای ولات، وەرى بەتنت پەرژىنى باخى ولات بوو، ھەر وەھا
 گەرەبى تۆ بى دزى بەستبوو، دادى تۆ ناسايى جىگە و رىگە بوو.
 حوكمى تۆ (كم): حاكمى. عىظمى (گم): عەزىمى. لەبەرئەو ەى لە نىو ەى يەكەمدا ھەبە، گونجاو نىبە.
 (٤٢) تەرزەكوب: تەرزەكوت كە دوزمنى دارى بەردارە كاتى گول كەردن. تاك: دارى ميو.
 واتە: باخ و رەز زيانلى كەوتوو دەستى دزانن. مردنى ناوەختى مەھمود بەگ - بە راستى - بوو
 بە خەزان بۆ باخ و رەز، چونكە پاش ئەو دزى دەست بى دەكاتەو.
 ازان (گم): رەزانن. پىمان وايە (دزانن) راستە كە بۆ ئەم شوئىنە دەست دەدا.
 (٤٣) پىشەوەر: خاوەن پىشە. سەھم: سام، مەبەست ترسە.
 واتە: ئەو دزانەى پىشوو كە دزى پىشەيانە، لە ترسى تۆ تۆبەيان كەردبوو و دزىيان نەدەكەرد،
 ئەوانە ھەر لە ئىستاوە لە دلدا تامادەن بگەرئەو ە بۆ سەر پىشەى جارانيان.
 سەھمى (كم): سامى.
 (٤٤) گووسفەند: مەر.
 واتە: نۆكەر و سوارەكانى تەفەنگدارت، ھەموو سەرگەردان و مالتوئرانن، ەك مەرۇمالاتى
 بى شوانيان لى ھاتوو، چونكە دۆخەكە شىوا و شىرازەى كاروبار تىكچوو.
 (٤٥) رىتى: رىشى.

واتە: زەوقى سالم بە خىرئى ھەزى لە شەكراوى شايى دەكەرد، ھەزى لە شىرنى بوو، بەلام لە ناكاودا
 ئاسمان بە شەر ژەھرى رزانە ناو دەمى، شايى بوو بە شىو ەن. "سالم" ھەم ناسناو ە ھەم نامازەبە بۆ

نهوه که مه‌حموود ساغ بووه و له‌پیر مردووه.

نهم بهینه هیمایه بوئه‌وهی که ده‌لین: نهم مه‌حموود ناغایه له لایهن حاکی تورکی حوکمداری لیوای سلیمانیه‌وه دهرمانخوارد کراوه و ژه‌هریان بو کردووه‌ته ناو خواردن. دیاره نهم مه‌حمووده لایه‌نگری بابانه‌کان بووه و رومی لئی به‌قین بوون، چونکه بویان ده‌ستمۆ نه‌کراوه. "پیره‌میرد" ههر لهو بابه‌ته ناماژه‌بوکراوه‌یدا له زمانی "نه‌حمه‌د حه‌سه‌ن" ناویکی پی‌اوی مه‌حموود ناغاره وه‌ک شایه‌ت‌حال گێراویه‌تیه‌وه که: عزیز پاشای موته‌سه‌رپی سلیمانی [لیستی موته‌سه‌رپی‌فه‌کانی لیوای سلیمانی له ده‌ورانی حوکمی عوسمانیدا ناویکی وه‌های تیدا نیه، ده‌بی سهرله‌شکری ناوچه‌ی سلیمانی بووین] به‌ فی‌ل مه‌حموود ناغای بانگ کردووه‌ته شار. نه‌ویش به‌ پینج‌سه‌د تفه‌نگه‌وه هاتووه و له‌سه‌ر (کاریزی دایکی پاشا) خیره‌تی هه‌لداوه. عزیز پاشا میوانداری کردووه و ژه‌هری بو خستووه‌ته ناو خواردن و به‌وه مردووه.

شایی (گم): سای. له‌وانه‌یه هه‌له‌ی چاپ بی.

- بۆ منى سەرگهشته، ئەلحەق، بىن وەفا بوو ئاسمان
دەرەقەم ئەمجارە يەكسەر پىر جەفا بوو ئاسمان (١)
تېكى دا بونىادى وەصل و شىشەيى بەزمى شكاند
بۆ خەرابى مولكى دل، پىرموودەعا بوو ئاسمان (٢)
«الغرض» هات پۆشنايىيى دل لەبەر شەمعى موراد
دەرەقى بەختم نەسىمى صوبىگا بوو ئاسمان (٣)
چاك چاك و لەت لەتە سىنەم لە ئەندووھى فېراق
بۆ دللى خوينىنى من، تېرى قەضا بوو ئاسمان (٤)

(*) ئەم پارچەشيعرە ھەر لە (مان، ق، نم) دا ھەيە. بەو ھەدا كە باسى غەوغاى مولكى بابان و
وێرانى كوردستان لەم پارچەشيعرەدا كراو، ديارە سالم لە رۆژانى سەرگەردانى خۆى و
رووخانى مېرايەتتى بابان دا وتوويەتى.

كېشى عەرروز: رەمەلى ھەشتى مەقسور.

(١) سەرگەشته: سەرلى شىواو.

واتە: ئاسمان - بە راستى - بۆ منى سەرلى شىواو زۆر بىن وەفا بوو. ئەمجارە دەرەق بە من پىر بوو لە
دەرد و نازار.

بىن وەفا (نم): پىر فەنا. پىر جەفا (نم): بىن وەفا.

(٢) پىرموودەعا: پىر ئىدديعا، رِق لە دل.

واتە: ئاسمان بناغەى نزىكىي لە يارەو رووخاند و شووشەى شەرابى شكاند، زۆر رِق لە دل بوو
بۆ كاوول كەردنى مولكى دل.

شكاند (نم): شكان.

(٣) ئەم بەيتە و بەيتى پاشەوھى ھەر لە (نم) دا ھەن.

الغرض: مەبەست پوختەى مەبەستە، كورت و پەتە.

واتە: پوختەى قەسە ئەو ھەيە كە دل رووناكىي لەبەر مۆمى ئاواتى بەدى ھاتوودا بۆ ھات، بەلام

- دەرەق بە بەختى من - ئاسمان بوو بە سروھى بەرەبەيان و جىراى مورادى كۆژاندەوھ.

(٤) چاك چاك: لەت لەت. ئەندووھ: پەژارە و خەم.

وهك ههماوردانی مهیدان، چاو و پرووی هەر وا له من
 بۆ كه مینم گهردشی پرووبه رقهفا بوو ئاسمان! (٥)
 چونكه زانیی دڵ موحه صصهن بوو له تاو جهیشی فیراق
 وهك عه له م بۆ له شكری میحنهت به پیا بوو ئاسمان (٦)
 تیکی دا غورفهی مورادم، بوومه له رزه ی ئینقیلاب
 بۆ بناغهی مولکی عیشقم به دبهننا بوو ئاسمان (٧)
 مولکی بابان پر له غه و غا، خاکی کوردستان خه راب
 مایهیی فیتنه و فساد و ماجه را بوو ئاسمان (٨)

واته: سینم به ده ست خه می جیا بیه وه له ت له ته. ئاسمان تیری قهزا و قه ده ر بوو بۆ دلی خوتناوی من.
 له ت له ته (نم) له ت له تی. هه له یه.
 (٥) ئەم به یته له (نم) دا هه وتهمه، له (ق) دا نیه.
 ههماورد: دوو كهس زۆران پێكه وه بگرن، یا دژی یهك بجهنگن، هەر یه كێکیان ههماوردی
 نهوی تریانه. كه مین: پارێز، بۆسه. پرووبه رقهفا: پروو له پشت، پروو وه رگه راو.
 واته: ئاسمان وهك زۆرانگر و جهنگاوه ر هه میشه پرووی له منه و له هه ل ده گه ری بۆ لیدام.
 سووری ئاسمان به ره و دوایه و له پارێزدا یه بۆم، به ختم هه لگه را وه ته وه.
 (٦) موحه صصهن: خۆ قایم کردوو، خۆ پاراستوو.
 واته: ئاسمان، كه زانیی دڵ له تاو سوپای جیا بوونه وه خۆی قایم کردوو، بوو به نالای له شكری
 نه گه تی و هاته سه رم.
 دڵ موحه صصهن بوو له تاو جهیشی فیراق (ق): دڵ له ناو عهیشا موحه صصهن بوو بۆ فیراق.
 (٧) ئەم به یته هەر له (نم) دا هه یه.
 ئینقیلاب: هه لگه رانه وه و تێكچوون. به دبهننا: به ننا و وه ستای خه راب.
 واته: بوومه له رزه ی دۆخ تێكچوون و پاشا گهردانی یانه ی ئاواتی تێك دام. ئاسمان به راستی،
 سه باره ت به بناغهی مولکی عیشق، وه ستا و به ننا یه کی خه راب بوو.
 (٨) ماجه را: نه گه تی و مالتوێرانی، له (ماجره ی) عه ره بیه وه هاتوو ه.
 واته: مولکی بابان پر له ناشووبه و خاکی کوردستان وێرانه، دیا ره ئاسمان هۆی فیتنه و تێكچوون و
 مالتوێرانی بوو.
 خه راب (نم): له غه م.

حەققى صوحبەت، بۆ بە چاۋ نادىرى سالم! بەسىھەتى
پار لە ۋەصلاً چەند پۆژى ئاشنا بوو ئاسمان! (۹)

(۹) چاۋ: پارچە كاغەزىكى چوار گۆشە بوو، يەككى لە پادشا جەنگىزىيە كان و تىنەى خۆى لى داوھ و
ۋەك پارە برەوى بىن داوھ. كە ئەو پادشاىە مردوۋە، پارچە كاغەزە كەيش قاچاغ كراوھ و كەس
نەيتوانىوھ مامەلەى بىن بكا.

ۋاتە: پار، ئاسمان لە كاتى گەيشتن بە ياردا چەند پۆژى ئاشنا بوو و ماوھى دا بەيەك بگەين.
ئەمپۆ ماڧى برادەرى و دۆستايەتى ۋەك چاۋ قاچاغ بووھ و سالم ناتوانى مامەلەى بىن بكا!
يا: ئەى سالم! بۆ ماڧى برادەرى رەچاۋ ناكەى؟ بەسىھەتى بىن ۋەڧاىى، خۆ ئاسمان پار چەند پۆژى
ئاشنات بوو و ھەلومەرجى گەيشتن بە يارى بۆ ئامادە كردى و رەخساندى!

ھەرچۆن بىن ئەمە دوو بار و دوو ۋاتاي بوون، ئىمە ھىي يەكەم بە باش دەزانين.
حەققى صوحبەت بۆ بە چاۋ ناوئىرى، سالم (ق): حەققى حوججەت بۆچى سالم چاۋنەزىر بىن،
بەسىھەتى. (م): حەققى صوحبەت بۆچ بە چاۋ نادىرى، سالم. (ناوئىرى) و (نادىرى) ھەردوو كيان ھەلەن و
دەبىن (نادىرى) بووبىن. پار (م): يا. ھەلەى نووسىنە.

«رزم عزیز بیگ بابان با اسماعیل پاشای رومی»

(*) نهم پارچه‌شعره در یژه له (مان، ن، حا، گم) دا ههیه. ههروهك له (مان، ن) دا نووسراوه، باسی شهره‌كهی عزیز به‌گی بابانه له‌گه‌ل "نيسماعيل پاشای رومی". نهوهی له چاپه‌كهی (گم) دا ههیه، بریتیه له (۴۳) بهیت، به‌لام له (مان) دا (۱۰۱) بهیت و له (ن) دا (۹۸) بهیت و له (حا) دا (۹۵) بهیت. (حا) له سه‌رناوی شعره‌كه‌دا نووسیویه: «ذكر محاربهی میر جلیل الشان عزیز بك بابان با طایفه رومی سنه ۱۲۶۶ و تسخیر ولایت بابان بدست رومی و الملك پاشا»، واته: باسی شهری میری پایه‌به‌رز عزیز به‌گی بابان له‌گه‌ل تیره‌ی رومی سالی ۱۲۶۶ [۱۸۴۹-۱۸۵۰] و داگیر کردنی ویلايهتی بابان به دهستی رومی و مه‌لیك پاشا. خوالیخوشیو گیوی موکرانی (گم) له پشه‌کی نهم پارچه‌شعره‌دا نووسیویه: (جه‌نگی عزیز به‌گی بابان له‌گه‌ل رومیان له سالی ۱۸۵۱ ی بوونیدا).

کۆتایی ده‌ستووسکی دینی کۆن که له به‌ریز "ئیراهیم قادر محمهد" وه ده‌ست‌که‌وتوه، به کورتی باسی سالی روودانی نهم شهره‌ی تیدا نووسراوه. نهمه ده‌قی کۆتاییه‌که‌یه: «تمت الربع الاول من المنهاج من يد الحقير الفقير الراجي عفو ملك الانس والجان عبدالرحمن الساكن في قرية شاناخصه الحاصل في ناحية آلان في مدرسة عاليجناب معلاً القاب فضائل مآب مولوی مولانان ملا احمد پسرى مقدس القاب ملا عثمان في شهر سليمانیه بابان. در وقت حکومت اسماعیل پاشاه رومیان و منازعت او و عزیز بیگ پسرى پاشاه عبدالرحمن. اللهم وفقه بحرمة القرآن».

ههروه‌ها نووسیویه: «تمت هذا الكتاب في روز شه در وقت عصر في شهر جمادى الاول على يد أحقر الناس عبدالرحمن شاناخصى پسر رسول الامام اللهم اغفر لي ولآبائي وآباء آبائي في سنة ۱۲۱۷». له دوايدا یه‌که‌که‌ی پال حه‌وته‌که‌ی گۆریوه و کردویه به (۶)، واته (۱۲۶۷)، دياره میژوه‌که کۆجیه و ده‌بی شه‌مه‌یه‌کی ریکه‌وتی ۸ یا ۱۵ یا ۲۲ یان ۱۸۵۱/۳/۲۹ ی زاینی له نووسنی کتیبه‌که بووبیته‌وه.

مه‌به‌ست له نووسینه‌وه‌ی نهم کۆتاییه پر هه‌له نیوه عه‌ره‌بی و نیوه فارسیه، ته‌نها سنی شته: یه‌که‌م سالی نهم هه‌رایه (۱۲۶۷ لک) بووه، واته (۱۱) سال پیش نووسینه‌وه‌ی دیوانه‌که - نوسخه‌که‌ی (مان) - بو سالم. دووهم نه‌وه‌یه نووسه‌ره‌وه‌ی کتیبه‌که دوعای بو سه‌رکه‌وتنی عزیز به‌گی کوری عه‌بدویره‌جهان پاشای بابان کردوه که به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه نه‌و رۆژه هه‌ستی نته‌وه‌یی له‌ناو کورداندا هه‌بووه. به‌و پیته:

۱. پارچه‌شیره که باسی جهنگی عزیز به گه له گه‌ل ئیسماعیل پاشای رومی. به‌لام زور شتی وه‌های تیدایه، بومان پروون نابیته‌وه و زور نویش هاتوون نه‌ناسراون. دیاره شتی وه‌ها پیوستی به پروونکردنه‌وی میژووی هه‌یه.

۲. له (۱۲۶۰ك) یه‌وه میرنشینی بابان زور لاواز بوو، چ له‌بهر ناکۆکی ناوخۆ و چ له‌بهر شه‌ر و هه‌رای عوسمانی له ناوچه‌که‌دا. هه‌ر له (۱۲۶۰) هه‌وه نه‌جیب پاشای والی به‌غدا که‌وته بیری به یه‌که‌جاری له‌ناوبردنی ده‌سه‌لاتی بابان، بو نهم مه‌به‌سته ناکۆکی نیوان نه‌حمه‌د پاشای بابان و عه‌بدو‌ل‌للا پاشای برایی به‌هه‌ل زانی، به‌تایه‌تی که عه‌بدو‌ل‌للا پاشا په‌نای بو نه‌جیب پاشا برده‌بوو. نه‌وه بوو سالی (۱۲۶۱ك) له‌شکرینکی گه‌وره‌ی هینایه سه‌ر نه‌حمه‌د پاشا، له (نارشی کۆبه - که ساغ نه‌بووه‌ته‌وه کۆتی کۆبه‌یه - جه‌نگینکی گه‌وره له‌نیوان نه‌جیب پاشا و نه‌حمه‌د پاشادا پرووی دا. نه‌نجام به‌شکانی نه‌حمه‌د پاشا ته‌واو بوو، که رای کرد بو ئیران. ئیتر به راکردنی نه‌حمه‌د پاشا ناواتی نه‌جیب پاشا هاته‌دی، عه‌بدو‌ل‌للا پاشای کرد به قایمقامی سلیمانی.

۳. که نه‌جیب پاشا لی‌خرا و نامیق پاشا بوو به والی به‌غدا، نهم نامیقه ئیسماعیل پاشای تورکی نارد بو که‌رکوک و سلیمانی. به هاتنی نه‌وه، ده‌سه‌لات و ئیداره‌ی عه‌بدو‌ل‌للا پاشا هه‌ر به ناو بوو، له راستیدا هه‌موو شت به‌ده‌ست تورکه‌وه بوو. نه‌وه بوو به په‌نهانی فه‌رمانی دا عه‌بدو‌ل‌للا پاشا گه‌را و ئیرا بو به‌غدا و له‌ویژه به دیلی بو نه‌سته‌موول. ئیتر ئیسماعیل پاشا و (که‌هیای پیای تورک به ناره‌زووی خزیان کاروباری ولاتیان به‌پۆیه ده‌برد.

۴. عزیز به‌گی بابان که له لایه‌ن عه‌بدو‌ل‌للا پاشاوه فه‌رمانداری ناوچه‌ی بازیان بوو، لهم بارودۆخه زور په‌ریشان بوو، به راپۆژ له‌گه‌ل ده‌سته‌وه‌به‌سته‌یدا دایان به‌سه‌ر سلیمانی دا و نهم شه‌ره گه‌وره‌یه پرووی دا. به‌لام هاورپیکانی عزیز به‌گ خیانه‌تیان لی کرد و نه‌نجام عزیز به‌گ شه‌ره‌که‌ی دۆراند، له‌گه‌ل قادر به‌گ به دیلی گه‌را، حاکمی سوورداشیش کوژرا و ده‌سه‌لاتی بابان به ته‌واوی له‌ناوبرا.

۵. نه‌حمه‌د پاشایش به‌تکا و تکارکاری عه‌فوو کرا و چوو بو نه‌سته‌موول و چه‌ند پله‌ویایه‌ی درایی، وه‌ک والیتی (به‌مه‌ن) و (وان) و (ئه‌رزپۆم) و (ئه‌طه‌نه) تا سالی (۱۲۹۲ك) که له نه‌طه‌نه کۆچی دوایی کرد.

شایانی باسه، له تیکرای شیره‌که‌وه ده‌رده‌که‌وی که ماوه‌ی فه‌رمان‌به‌ده‌سته‌ی عه‌بدو‌ل‌للا پاشا و ده‌سه‌لاتی تورک و (که‌هیای دهم‌راستیان زور کاری ناره‌وا کراون و زور که‌سی سه‌ر به بابان ده‌ستیان له کار کیشراوه‌ته‌وه و زور پایه‌یش دراوه به که‌سی ناشیاو. هه‌روه‌ک ده‌رده‌که‌وی هه‌ندێ له نه‌صاف و بازرگان و پیشه‌وه‌رانی شار چه‌زیان له بابانه‌کان نه‌کردووه. هێزی تورک و هێزی کورد هاوتا نه‌بوون؛ سوپای تورک سوپای ده‌وله‌تیکێ کۆنی گه‌وره‌ی دژ به هه‌موو گه‌لانی ژێرده‌ستی و سوپای عزیز به‌گیش

لیم گهرین با گوشه‌گیر بم، دسته‌وئەژنۆ، كه‌فزه‌نان
 گێژه‌لووكه‌ی بای نه‌دامه‌ت تارى كرد سه‌فه‌ی جیهان (١)
 (شاره‌زور به‌حر و (سوله‌یمانی) له‌سه‌ر ئاو، گه‌میه‌په‌نگ
 بۆ شكستی وه‌ك نه‌هه‌نگ بوو، فیتنه‌یی ئاخزه‌مان (٢)
 كئى دوعای كردبئى به‌ سۆز ئه‌مسال له‌ كشتى (شه‌هره‌زور)
 دا ببارینئى له‌ ته‌نخواى ته‌رزه‌ پۆمى، ئاسمان؟! (٣)

ژماره‌یه‌كى تابه‌تی و كه‌م بوون و له‌ كاتى شه‌ره‌كه‌دا پالپشتیان له‌ناو شاردا كه‌م بووه، به‌لام تیکرا
 شه‌رێكى مه‌ردانه‌یان كردوه و پیاوانه‌ گيانى خۆیان له‌ پیتاوى ده‌ركردنى توركه‌كاندا به‌خت كردوه.
 دياره‌ كه‌ بارودۆخ ناله‌بار بوو، شیرى بێشه‌یش هه‌یجى بێناكرئى. جگه‌ له‌مانه، وه‌ك ده‌رده‌كه‌وى
 "سالم"، نه‌گه‌رچى له‌ تیکرای شه‌ره‌كه‌یدا باسى بابان ده‌كا، به‌لام له‌گه‌ڵ به‌ره‌ی عه‌بدوئلا پاشا بووه،
 نه‌گینا بۆچى ده‌رباره‌ی هه‌رای كۆیه‌ هه‌یجى نه‌وتوه. كه‌چى پارچه‌شه‌یرێكى دووردرئى هه‌یه
 ده‌رباره‌ی به‌ره‌لابوونى عه‌بدوئلا پاشا و هاته‌وه‌ی بۆ سلیمانی، كه‌ له‌ پیتی (ه)دا به‌رچاوتان ده‌كه‌وى.
 با بگه‌رێنه‌وه‌ سه‌ر شه‌ره‌كه‌ كه‌: یه‌كه‌م ناسناوى "سالم"ی تیدا نییه، نه‌گه‌رچى بێگومان هه‌ی
 نه‌وه. دووه‌م پاش و پێش و ریزی به‌یته‌كان له‌سه‌ر هه‌ی نوسخه‌كه‌ی (مان) دانرا، چونكه‌ زۆربه‌ی
 زۆرى به‌یته‌كان له‌ویدا هه‌یه.

كێشى عه‌رووز: په‌مهل هه‌شتى مه‌قسوور.

(١) كه‌فزه‌نان: ده‌سته‌به‌ده‌ستدان له‌ خه‌مباریدا. نه‌دامه‌ت: نه‌گه‌ته‌ی. تار: تارىك.
 واته: وازم ئى بێتن، با ده‌سته‌وئەژنۆ ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست دا بنسیم و گۆشه‌یه‌ك بگرم، چونكه
 گێژه‌لووكه‌ی نه‌گه‌ته‌ی لاپه‌ره‌ی جیهانى ره‌ش كرده‌وه و تارىك بوو.
 گێژه‌لووكه‌ (گم): گه‌رده‌لول.
 (٢) ئه‌م به‌یته و به‌یتی پاشه‌وه‌ی له‌ (گم)دا نین، له‌ (ح)یشدا ده‌یه‌م به‌یته.
 گه‌میه: كه‌شتى.

واته: شاره‌زور وه‌ك ده‌رباره‌ی و سلیمانی وه‌ك كه‌شتى كه‌وتوه‌ته‌ سه‌ر ئاو، فیتته‌ی ئاخزه‌مانیش
 بووه‌ته‌ نه‌هه‌نگ له‌م كه‌شتیه‌ و هه‌لیده‌گه‌ریتیه‌وه.

(٣) ئه‌م به‌یته له‌ (ح)دا شه‌شه‌مه.

دا: تا. ته‌نخوا: له‌باتى.

واته: ئه‌مسال كئى دوعای به‌سۆزى له‌ كشت و كالتى شاره‌زور كرد، هه‌تا ئاسمان له‌باتى ته‌رزه‌ توركى

راسته گهردوون چابوكه بۆ رهنگى بهد ریتن، وهئى
 نارژینى رهنگى بهم رهنگه به موددهى صهه قیران (٤)
 بهزمى صهیدى ئیمه صهییادی فهلهك کاریکى کرد
 رهنگه بالای تیرقهددان بیته ته رکیبى کهمان (٥)
 ضیعفى طالع جازیبه، وهك کههروبا، بۆ خوین و دهم
 سهیرى چیهههه بهختى من کهن، بوو به رهنگى زهعهفران (٦)
 نهوبههارى من خهزان و فینکى صوبجم ته موز
 پهرتهوى ماهه غهم و چاکى دهروونم وهك کهتان (٧)

عوسمانى بهسهردا بیارتینى؟ (شاره زوورى بهتتى دووهم لیزه (شههه زووره)، نهویان کوردی و ئەمیان فارسیه.

دا (ن): تا. تهزه (مان، ن): طهزه. ههلهیه.

(٤) ئەم بهیتە لە (ح، گم) دا حهوتهمه.

چابوك: گورج و گۆل. ریتن: رشتن. قیران: کۆى قهپنه، سههسال.

واته: راسته گهردوون له رشتى رهنگى بهددا گورج و گۆله، بهلام رهنگى وا تال له ماوهى سهه قهپنى تردا نارژینى.

(٥) ئەم بهیتە لە (ح) دا دووهمه.

تیرقهددان: بالآ وهك تیر ریک و راسته کان.

واته: لهوانهیه گهردوونى راوچى بۆ بهزمى راوکردنى ئیمه، بالآى راستى تیربالاکان سهجه میینهوه و بیکاته کهوان.

بیته (ح): بى به.

(٦) کههروبا: کارهبا. چیههه: روخسار. کهن: بکهن.

واته: بى بهختى خوین وهك کارهبا راده کیشى، سهیرى روخسارى بهختى من بکهن، چۆن بووه ته زهعهفرانى زهرد.

جازیه (گم): جاذیبه. ئەمیان راسته. وهك کههروبا (گم): بۆ کارهبا. ههلهیه.

(٧) واته: تازه بههارى من خهزانه، فینکى بهیانیاخم ته موزه، خهم و پهزاره تیشکى مانگه و دهروونم وهك کهتان له بهر نهو تیشکهدا لهت لهت بووه.

نهوبههارى (ن): بهوبههارى. ههلهیه. خهزان و فینکى. (گم): خهزانه و وهقه کهى. ههلهیه.

توركى قورسى خۆر كه طاليع بوو، طولووعى كرد به پهقاص
كهوكه بهى ماهى مورادى ئههلى (بابان) بوو نيهان (۸)
ئاگرى نهگبهت له خهرمه نهايى طاليع كهوتوه
شه معى دهولت ههر طهرهف دهگرا، ههموو خاموش كران (۹)
حهلقة دهين ياران! بلا، ئاشوفته بهخت و تيره پوژ
پوژگار دونيائى له ئيمه كرده گيسووى دل بهران! (۱۰)
ههورى بهد بهختى كه هاته پرووى فهلك، وهك پهنگى قير
كهوكه بهى ماهى مورادى ئههلى بابان بوو نيهان (۱۱)
صاعيقه و بهرقى نه دامهت ظولمهتتى دا شهرق و غهرب
بهرده بارانه به مه خصوصى له سهر مولكى به بان (۱۲)

(۸) ئهم بهيتە لە (مان، ن، ح) دا نيه.

نيوه بهيتى يه كهم ده بوو وا دهستى يى بگردايه: قورسى خۆرى تورك .. تاد.
واته: كه خۆرى تورك به سهما و شادييه وه ههلات، ده به بهى مانگى هيواي بابان ون بوو. به
كورتى، خۆرى تورك ههلات و مانگى بابان ئاوا بوو.
(۹) ئهم بهيتە و دوو بهيتى پاشه وهى له (گم) دا نين.
خهرمه نها: كۆمه له خهرمان. طاليع: بهخت و ناوچاوان.
واته: ئاگرى نهگبهتتى بهر بووه خهرمانه كانى بهخت و سووتاندى. شه معى دهولتهتى بابان كه له
ههموو لايه كه وه دهگرا، ههمووى كورژانه وه. "سالم" كه وشهى (دهولتهتى) به كار هيتاوه، ههستى
نه ته وهى خۆى له قولايى دل به وه ده برپيوه.

(۱۰) بلا: لى گهرين. ئاشوفته بهخت: بهخت ئالتوز. تيره پوژ: پوژتاريك. گيسوو: زولف.
واته: ياران، با گرد بيينه وه و باز نهين بيهستين بو بهختى تيكچوو و پوژى رهش و تاريكمان.
چهرخى پوژگار دنياى وهك نه گر بجهى دل بهر، له ئيمه يش شيواند.
حهلقة دهين (ح): حهلقة دهين. كرده (ح): كرد به.
(۱۱) واته: ههر كه ههورى بهد بهختى وهك قير ئاسمانى گرت، دره وشانه وهى مانگى ئاواتى نههلى
بابان ئاوا بوو.

(۱۲) نه دامهت: نهگبهتتى.

چاوی عیبرت هه‌لپه، ئەی دل! له وه‌ضعی ده‌هری دوون
 سه‌یر که سا تورکی فه‌له‌ک چیی کرد به زومره‌ی کوردزوبان (١٣)
 چاره‌سه‌ر که‌ن ئەه‌لی ده‌رویش! نانی مفتیمان برا
 لوله‌ بوو سفره و نه‌واله، ون کراوه‌ ظه‌رف و خوان (١٤)
 ئەه‌لی سادات و مه‌لا و حاجی، بلا شین که‌ن به‌ سۆز
 ده‌فته‌ری ئەه‌لی وه‌ظایف، دیم -عمومومهن- حه‌ک کران! (١٥)
 عه‌رصه‌یی مه‌یدانی چه‌رخه، ئیسته‌ جه‌ولانگه‌ی بووم
 بوو به‌ لانه‌ی زاغی به‌دخوو، ئاشیانه‌ی باله‌بان (١٦)

واته: تریشقه و برووسکه‌ی نه‌گه‌تی رۆژه‌لات و رۆژناوای تاریک کرد، به‌تایه‌تی به‌رده‌بارانی
 مولکی بابانه.

"سالم" لهم به‌یته‌دا ناماژه‌ بو‌ ئه‌وه‌ ده‌کا که‌ رۆژه‌لات و رۆژاوا، عه‌جم و رۆم، ده‌ستیان له‌م
 کاره‌ساته‌دا هه‌یه. بێ گومان ئەمه‌ زیره‌کی سیاسیه.

نه‌دامه‌ت (گم): ئحووسه‌ت.

(١٣) ئەم به‌یته‌ له (گم) دا نۆیه‌مه.

ده‌هر: رۆژگار. دوون: هه‌چ‌و‌پو‌و‌چ، سووک و بێ‌به‌ها.

واته: ئەی دل، چاو هه‌لپه‌ و په‌ند له‌ بارودۆخی دنیای بێ‌نرخ وه‌ر‌بگه‌ره، سه‌یر بکه‌ تورکی به‌دکاری
 وه‌ک فه‌له‌ک چیی به‌ خه‌لکی کوردزمان کرد. وشه‌ی (کوردزوبان) هه‌ستی قوولتی نه‌ته‌وه‌یی سالم ده‌رده‌خا.
 سه‌یر که‌ سا تورکی فه‌له‌ک (گم): سه‌یری که‌ رۆمی ده‌له‌ک.

(١٤) ئەم به‌یته‌ و دوو به‌یتی پاشه‌وه‌ی له (گم) دا نین.

نانی مفتی: نانی خۆزایی.

واته: ئەی ده‌رویشان و بێ‌که‌سان مشووری خۆتان بچۆن، به‌ نه‌مانی بابان نانی خۆزاییمان برا،
 سفره‌ی نان و بابۆله‌ بێ‌چرایه‌وه‌ و زه‌رف و خوان نه‌ما.

نانی مفتیمان (حا): نان و نعیمه‌تان. ظه‌رف (حا): ضه‌رف. هه‌له‌یه.

(١٥) واته: لێ‌گه‌رئ با سه‌ییده‌کان و مه‌لا و حاجیه‌کان به‌ گه‌رمی بگه‌رین، ده‌فته‌ری
 مووچه‌خۆزه‌کان هه‌موو کوژێندرایه‌وه‌.

وه‌ظایف (مان، ن، حا): وه‌ضایف. هه‌له‌یه.

(١٦) مه‌یدانی چه‌رخه: ده‌بی مه‌یدانیکی دیاری بووبی، وه‌ختی خۆی ده‌سه‌لانی بابانه‌کانی تیدا

دَلْ له میحنهت که یله، تابى سهیری ناوشارم نییه
 عهینی چاوم خوینی تی زاوه له داغی مهردومان (۱۷)
 بی زوبان، کووکوزنه نان، هر خانه دان تی ده فکر
 عه نکه بووت خواجه نشینه و جفت جوغدن دیده بان (۱۸)
 حاکمه رومی له سهر تهختی (سوله یمانی)، دریغ!
 کهوته دهستی دیوی دوون، موهری سوله یمان، «الامان» (۱۹)

دهر کهوتی. یاخود سهردهمی بابانه کانی شووبهاندوو به مهیدانیکی هیز تیدا نواندن. جهولانگه: جیگهی
 جموجوول. بووم: کونده په پیو. زاغ: قهله رهش. ناشیانه: هیلانه. باله بان: مهلیکی گوشتخوری خیرای
 راو کهری له باز گهوره تره.

واته: نیستا کونه په پیو له مهیدانی چهره دا هاتو چو ده کا، هیلانه ی باله بانیش که مهلیکی
 راو کهره، بووته هیلانه ی قهله رهش.

(۱۷) نهم بهیته له (حا) دا نییه و له (گم) دا شه شه مه.

کهیل: پر و لیوان. تاب: تاو، توانایی. عهین: سهر چاوه.

واته: دلتم له خهم لیوانه و توانایی ته ماشای ناوشاری نییه و دلتم نایی سهیری بکهم. سهر چاوه ی
 چاوم له داخی نهو سته می و له مهردوم ده کری، خوینی تی زاوه.

تابی (گم): مهیلی.

(۱۸) نهم بهیته و (۴۳) بهینی پاشموه ی له (گم) دا نین.

کووکوزنه نان: کووکو کهران، کووکو دهنگی کوتره باریکه یه، کینابه یه له چوله وانى. خواجه نشین:
 پاروه ی دهر وازه ی خانوی کۆن که بانی که وانیه ی و خواره وه ی چند پله یه کی بیلکه یه به تیوان دوو
 سه کۆی نهم لاونه ولادا بۆ سهر وه. جوغد: بایه قوش، بالنده یه که به نه گه تی مه شه وره. جفت: جووت.

دیده بان: نهو که سه یه که له سهر بهر زیه ک داده نیشی و هر که سیک ییگانه بیته نهو شوتنه، خه بهر ده دا.

واته: هر خانه دانی که بیری لی ده که مه وه، بی زمانانه هر کووکو ده لئی. مالتی جالجالو که

خواجه نشینه و جووته بایه قوش چاودیز و پاسه وانن.

خواجه نشینه (حا): خواجه نشینه. جوغدن (حا): جوغدان.

(۱۹) موهری سوله یمان: نهنگوستیله که ی حه زره تی سوله یمان. ناماژه شه بۆ سلیمان پاشای

بابان، که پیشتر سهرده می حاکمی بابان بووه.

واته: داخی گرام رومی (تورک) نهنگوستیله ی حه زره تی سوله یمانی دهست که وتوووه و له شاری

مهجليسى و باين، موشه خخهص، دوودى گوگرد عووده بۆي
 "دهرويش ئاغا" بوو له جيبي "مستو" هه موو شهو نه غمه خوان! (۲۰)
 عهزل و نه صبى كرد به ته دبيري (كيا)، مه نصوبى پۆم
 قاوه چى "ئهوضايى قاپى" بيت و "سووران" پالنهوان؟! (۲۱)
 كئ دهكا ته قسىمى مه نهب، وا موقابيل شانى شه خص؟
 بۆ عهزىز سهروان يه كوم و حاجى قادر ئاشهوان (۲۲)

سلیمانی حوكم ده كا.

(۲۰) موشه خخهص: وهك بلتي (بالتاكيد)، به دلتيايه وه. مستو: سوو ككراوى ناوى مسته فايه،
 "كوردى" شاعيريش له پارچه شيعر يكيذا وهك مه قاميتژ ناوى هيناوه: ((مستو "ئيراهيمى،
 "ئهوپه هان" نهوا و "فهقى" حهزىن .. تاد)).

واته: مهجليسى بهم جۆره بين، بين گومان دووكهلى گوگردى بۆن ناخۆشى تيدا ده بيته عوودى
 بۆنخۆش! دهرويش ئاغاى دهنگ ناخۆش، له باتى مستوى دهنگخۆش گۆرانى دهلتى. له وانه يه ئهم
 دووانه به ناووبانگ بووبن: يه كيان به دهنگ ناخۆشى و نهوى ترىان به دهنگخۆشى. دهشتى
 دهنگ ناخۆشه كه نهيار و دهنگخۆشه كه دۆستى بابان بووبن. زۆر به داخه وه ئهم ناوانه ناو ئهم
 قهسيده گرنگه، هه موويان نانسىن و هيج زانياريه كمان له سهريان نييه، ههروهك دهو روبه رى
 كاره ساته كهيش به تهواوى روون نييه.

مستو (ح): مسطو.

(۲۱) كيا يا كهيا: له (كهتخودا) وه هاتوره، به گشتى به كار به دهستى گهوره و تراوه. پاشان بۆ وهزيرى
 يه كهم له حكومهتى ويلايه تدا كه پاشايهك حوكمى كردوه، به كار هيتراوه. ئهوضا: عهولا "عهبدوللا"،
 ئهم ناوه له كاتى عوسمانيدا وا و تراوه و نووسراوه. مه نصوب: دانراو و ديارى كراو.

واته: فهرمى دهست له كار كيشانه وه و ديارى كردنى موجه خۆر به راويزى (كههاى)
 كار به دهستى تورك دهرد هچوو؛ له لايهك نهولاى قاييهوان كرا به قاوه چى و له لايى سوورانى ناتوانا
 كرا به پالنهوان. ئهلبهت هيج كاميان شياوى نهو كار هيان نهبوون، بۆيه وا دهرد ه كهوى نهوانه لهو
 وهزيفانه دا دانراون.

مه نصوبى (ن): مه نسوبى، واته لايهنگر و بياوى له سهر وهزيفه دانراوى پۆم. دهشتى بهو
 شيوه يه بووبن.

(۲۲) واته: كئ بهيى شان و شهو كهت پله و پايه دابهش دهكا، ئهوه تا "عهزىز" پلهى سهربازى

ئالوگۆپى مەنەببى دوو شەخسى ەالى جاھ كرا:
 "مەھموود ئاغا"ى زل ەكەيم باشى، ەمامچى "بابەجان" (۲۳)
 كۆل بەدۆش با خەرقەپۆش بن، تاج و كەشكۆل ەلگرن
 روو كەنە ئەملاكى (پىتىر و بچنە شارى خاموشان! (۲۴)
 ئەسكەمل بىنن، قەرارىان دەن لە جىيى ئاغالەران
 مەجلىسى شوورا ئەمىستە خاصصە بۆ ئەصنافەكان (۲۵)

يەكەمى دراوەتى و حاجى قادرىش كراوۋتە ئاشەوان.

سەرواز يەكوم (مان، ن): سەروازى كوم. دەبى بەو شىۋەبە بى كە نووسراوۋ. (حا):
 سەربازە كوم. (وى پىۋەندى نىوان (بەكوم) و (حاجى) لەوئىدا زىادە.
 (۲۳) واتە: ئالوگۆپى جىگەى دوو پىاوى گەورە كرا: "بابەجان"ى سەرحەكىم كرا بە
 ەمامچى و مەھموود ئاغاى زل يا زەل كرا بە ەكەيم باشى!
 زل (حا): ذل. ەلەبە.

(۲۴) ئەم بەبىتە لە (حا)دا نىبە.

كۆل بەدۆش: كۆل بەكۆل. خەرقەپۆش: دەرويش و ەوودال. تاج: كلالوى كوروزكوروزى دەرويشى.
 كەشكۆل: توروۋكەى تايەتى دەرويش كە لە مىلى دەكا و دەسكەوتى سوائى تى دەكا، لە كۆندا
 قەپىلكى گۆزى ەندى بوو كە ەللكەبى و قوولتە، دەرويش زنجىرى تى خستووۋ و سوائى پىۋە
 كرددوۋ. ئەملاكى پىتر: ناوچەكانى قەلەمپەرى ەوى سەردەمى ئىمپراتور "پىترى گەورە"ى تزار كە دامەزرىنى
 رووسىاى نويە و چاكسازىيەكى زۆرى كارگىرى و رۆشنىرى كىرد. پاش داگىر كىردنى كەنارەكانى
 دەرباى بالتىك شارى (پىترسبورگ)ى سالى ۱۷۰۳ بىيات نا و پايتەختى لە مۆسكۆۋە بۆ گواستەۋە،
 كە دووسەد سال زياتر بە پايتەخت ماىەۋە.

واتە: با خەللك كۆل بەكۆل و دەرويش رەنگ بن و تەركى دنبا بكەن، عاسا و تاج و كەشكۆلى
 نامۆبى ەلگرن و روو بكەنە ولاتى رووس و بچنە شارى بى دەنگان كە كەس ورتەى تىدا لىۋە نايى.

(۲۵) ئاغالەر: ئاغالكان، بنەمالەبەكى دىبارى سلىمانى بووۋ. شوورا: راوئىز. ئەمىستە: ئىستا.

واتە: خەللكان بۆجىبە؟ ئەندامتان بۆجىبە؟ ەنر ئەسكەملە رەقوتەقەكە بىنن لەباتى گەورەپىاوان يا
 بنەمالەى ئاغالەرانى شار، چونكە ئىجمەنى راوئىز ئەمپرز ەبى ئەسنافەكانە. مەبەستى ئەو كۆمەلە
 پىشەۋەر و سەناتكارانەبە كە دۆى بابانەكان بوون. دىبارە سالم داكۆكى لە بابان كرددوۋە.

ئاغالەران (ن): ئاغەلەران.

وا "كهریم ئاغای نهئی" ته دبیری: ههسته جاف دهكا
 "خاله هۆمه" دارۆغه ی شاره و مودیر "حاجی ئهحان" (۲۶)
 كهس نهچیتته پێشهوه، "حاجی غهنی" ته دبیرییه!
 مهئموری شهبتی نوفووسه و شاغیلی باجی دوكان! (۲۷)
 "حاجی میرزا" كهوته ناو كار و ترازووی شاردهوه
 "مهصرفه" ئاسا حاسیبه بۆ خاصهجاتی (مالوان) (۲۸)
 میری (خولمار و دهلین) ئه مسان، مهظههنه، "صالح" ه
 باز به "جهبار" یان سپهرد، باقل، ئومووری (دۆمهكان) (۲۹)

(۲۶) لهوه دهچی ئهم سێ كهسه دزی بابانهكان بووبن، به هاتنی توركهكان نایان كهوتیتته رۆنهوه.
 واته: كهريم ئاغای نهئی خهریکی راویژی ئهوهیه جاف ههستیێ! چۆن؟ نازانری. ههروهها خاله
 هۆمه دارۆغه ی سهروکی پاسهوانانه و چاودیری ناشار دهكا، حاجی ئهحانیش بهرپهوه بهره.
 ههسته (حا): ههستهی. شاره (حا): شار. (وی نیوان (شاره) و (مودیر) له (ن) دا نییه.
 (۲۷) واته: كس نهچیتته پێشهوه: حاجی غهنی کاری ههیه و خهریکی راویژ و تهگیره، سهری ئی
 تیک مهدهن، سهرقالی جیگیر کردنی نوفووسه و باجی دووكانهكان رێكدهخا!
 ته دبیرییه (ن): ته دبیره. ههلهی نووسینه.

(۲۸) واته: حاجی میرزای پیاوی توركهكان كهوته ناو ئیش و بازار و ترازووی شاردهوه (رۆژی
 دزییه!) و وهك "هه مزاغای مهصرفه" ی بهرپرسی دارایی بابانهكان، حیسابی دهراستهتی جوگی
 مالوان دهكا. مالوان كهوتووته نیوان عهرهت و سهیدصادق له پارێزگای سلیمانی ئیستا.
 حاسیبه (ن): حاشیبه. ههلهی نووسینه.

(۲۹) خولمار: خورمال: ناحیهیهکی سهه به قهزای ههلهبجیه له پارێزگای سلیمانی. باز: دووباره.
 باقل: به عهقلتم، پیم وایه. دۆم: تیرهیهکی کوردی خهریکی کلّاش دروست کردنه.
 واته: میراو و کاربهدهستی (خورمال) و جوگی (دهلین) "صالح" ه، کاروباری دۆمهکانیش به
 "جهبار" سپهردراوه.

(سیری) له (مان، ن) دا بی مهعنایه! خورمال و بهر (دهلین) به دهغلۆدان و مههزه به ناووبانگ
 بوون، نهك سیر. مادهم "صالح" ناویشی بهدوادا هاتوو، دهبی وشهكه (میری) بووی، واته صالح
 میری خولمار و دهلینه. نوسخه ی (حا) به (میری) نووسیویه.

سپهرد (حا): سپارد.

"ئاغا طاھا" مەشۋەرە تەجۋىيە لەگەل سەركاتىبى
 ۋا دەزانم ۋەرگىرى ھوكمى (چىياسەوز) (شۋان)! (۳۰)
 بۇ گەپرانى دەۋرى شار، ئەمشەۋ "مەلا يۈونس" دەچى
 مېشتەكەي گورز ۋ كەمەندى كىشتەك ۋ دەرزى سىنان!! (۳۱)
 "ھامىد" ۋ "ۋەستا حىسنى كۆل" لە شارا گەزمەچىن
 ھەردو بۇ خويىن پىتنى دز كۆ بە كۆ تىشەنەن بە جان (۳۲)
 شىرى قەيچى، تىرى دەرزى، زەرگى نىوگەز، دىرعى پم!
 نەخ كەمەند، ئىسپەر (دتو؟)، جەۋشەن بەتى، بەنېر ددان؟ (۳۳)

(۳۰) ئاغا طاھا: گەرەي بەنەمالەيە كى ناسراۋى سلىمانى كە سەر بە توركان بوۋە. سەركاتب: رىس
 الكتاب، سەرۆكى مىرزاكان. فەرمانىكى دىارى كار بە دەستانى تورك بوۋە. مەشۋەرە تەجۋى: خەرىكى پەرس ۋ
 راپوژ. چىياسەوز: دىيە كى سەر بە ناحىيە ئاغجەلەرە. شۋان: ناۋچەيە كى باكوورى رۆھەلاتى كركووكە.
 واتە: ئاغا تاھا لە گەل سەركاتب خەرىكى راپوژە ۋ دەيەۋى نەرمى بكا كە كاروبارى (چىياسەوز) ۋ
 (شۋان) بگرىتە دەست.

(۳۱) لەۋە دەچى ئەم مەلا يۈونسە تور كىخوایە دۆم بوۋىن، چونكە نامرازە كانى نىۋەي دوۋەمى
 بەيتە كە تايەت بە دۆمەن.

ۋاتە: ئەمشەۋ مەلا يۈونس تۆبەچىيە بۆ پاسەۋانى دەۋرۋەرى شار، گورز ۋ گۆپالى مېشتەي
 پەرۆكوتىن ۋ كەمەندى لە كىشتە كى كىلاش دوۋرىنە ۋ نوۋكە تىرىشى دەرزىيە.
 (۳۲) گەزمەچى: شەۋگەرد، ھەسەس.

ۋاتە: ھامىد ۋ ۋەستا حىسنى كۆل، كە لەۋە دەچى تەنھا ۋەستا حىسنى يا ھەردوۋكىان
 بەرگدروو بوۋىن، لە شاردە ھەسەسەن. ئەم دوانە، بە گيان تىنۋون بە خويىن دزان ۋ شاخ بە شاخ
 بە دۋايندا دەگەرىن. ديارە سالم پلارىان تى دەگىرى، ناحەقى نىيە، كۆل چۆن كارى ھەسەسى ۋ
 شەرەشەۋى يى دەگىرى!؟

(۳۳) سالم لەم بەيتەدا بە تەۋسەۋە ناۋى چەكى ئەۋ دوۋ ھەسەسەي ھىناۋە.
 قەيچى: مەقەست. زەرگ: نىرەي سى سوۋچى بارىكى كورت. نىوگەز: يۋانە كى قوماش ۋ شال.
 دىرغ: زرى. نەخ: تالى دەزوۋ. كەمەند: پەتى سەر قولىقەدار بۇ بەستەنەۋە. ئىسپەر: قەلغان. دتو؟: رەنگە
 (وتد- ۋەتەد) يى بە ماناى پواز، يان (وتر- ۋەتەن) بە ماناى ژى. جەۋشەن: كراسى زرى. بەتى: بطى، بەتسە،
 عاباى ھاۋىنە. بەنېر: تىغ.

غەلبەغەلبى «هەي بكوڭ» ھەلسا لە دەشتى (چوارباغ)
 "قادرى دەللاكە"، ھەر شەو تا سەھەرگەھ، پاسەبان! (۳۴)
 سەتلى سەرخووسىنى تەپل و ئەسپى قاپقاپى ھەمام!
 لۆنگى جەوشەن، شىرى كزلك، تۆپىزى كارى ددان! (۳۵)
 وا موسەللەح بوون بە ئەسبابى يەلى نەججارى شار
 بۆكەمىنگاھى گوزەر وەك شىرى بەندى بەردران (۳۶)

واتە: مەقسەت شمشىرى دەستى، دەرزى تىرىتە، نيوگەزەكە زەرگە، گەزى رىمە، دەزووى كەمەندە،
 قەلغانى پواز يان ژىيە، عابا كراسى زىيەتە، ددانى خۆى تىغىتە.

زەرگى (حا): خركى. دىرعى (حا): زەرعى. (ىن پى) لە (مان، ن) دا دەپ (بەن پى) بوپى، وەك لە
 (حا) دا نووسراو. ددان (مان، ن): دوان. ھەلەيە. مادام ناوى چەند نامرازىكى وەك مەقسەت و دەرزى و
 قەلغان و شتى وا ھىراو، دەپ (بەن پى) پى كە نامرازىكى لەو بابەتەيە بە ماناى تىغ و لەگەل (ددان)
 دەگونجى، نەك (دەوان) كە بۆ ئىرە نابى.

(۳۴) واتە: غەلبەغەلبى بگرە و بەرى مەدە و بىكوژە لە دەشتى چوارباغ بەرز دەبوو ھو. قادرى

ناترى ھەمام شەو تا بەيانى پاسەوانە!

(۳۵) لۆنگ: فۆتەى ھەمام، پەشتەمال. كزلك: قەلەمپرى بچووك.

واتە: ئەم قادرى دەللاكە كە كراوتە پاسەوان، تەپلەكەى برىتتە لەو سەتلى كە سەرى
 كرىارەكانى خۆى تىدا دەخووسىنى بۆ تاشىن. قاپقاپى ھەمام ئەسپەتە. پەشتەمالى ھەمام كراسى
 زىيىتەتە. چەقۆى بچووكى قەلەمپرى شمشىرىتە. كارى تۆپىزى بە ددانى جى بەجى دەكا.

سەتلى (مان، ن، حا): سەطلى. تەپلى (مان، ن، حا): تەپلى. تۆپىزى (مان، ن، حا): طۆپىزى.
 (۳۶) يەل: پالەوان. كەمىنگاھ: ھەشار، شۆپى خۆشاردەنەو بۆ راو يا بۆسە بۆ كوشتى خەلك.

شىرى بەند: شىرى بەند كراو.

واتە: وا كۆمەلنى دارتاشانى شار پىرچەك بوون بە نامپى پالەوانى بۆ رىنگە گرتن، وەك شىرى ناو

قەفەزى بەردراو ھاتنە مەيدان.

خويتدەوار كە ئەم بەيتانەى بەرچاو دەكەوى، عەقلى بۆ ئەو دەچى كە كاسبكاران و بازرگان و
 ئەم كەسانە لەتەك ھوكمى بابان ناتەبا بوون و بەرژەو ھەندىيان لەگەلىيان جووت نەھاتووتەتەو.

ناچهخ و تير و كه مان و زهرگ و ده شنه و ده ره بوو
 نه سكه نه و تيشه و مشار و لیسك و مه نكهنه و كه وان (۳۷)
 چاكي كرد "ميرزا سلیمان" پاسی ده ككه ی زیندروو
 سه نكهری ده ستگایه بو شهر، شه و هتا و هختی به یان! (۳۸)
 مشتیهی نایه هه مانه و ده یوه شینئی میثلی گورز!
 گازنی تیژی نه جهخ، زوو پین دره فش، نیسپهر هه سان! (۳۹)
 موونیسسی خاصص و نه ده بئامووزی پاشایه "بزه"
 بو نه دیمی چوون "وزه" ش بئین له (تیمان و كچان) (۴۰)

(۳۷) ناچهخ راسته، ته ورزین، تیریکه سواری جهنگی به پالی زینی نه سپه كه به وه
 ده یه ستن. ده شنه: كیرد یا خه نجه ریکی چكۆله ی نووك تیژی ده می تیغ به رزی ده سك كورته. ده ره:
 قه مبه کی سهر وهك داسی مشووناسنه. نه سكه نه: نامرازی داركۆلینی دارتاش. تیشه: ته شوئ.
 لیسك: تیغی ده م خوراری كه وچك تاشین.

واته: تیر و كه وان و زهرگ و خه نجه ر و قه مبه ی نهم دارتاشانه، بریتی بوون له نامیره كانی دارتاشی
 وهك نه سكه نه و ته شوئ و مشار و لیسك و مه نكهنه و كه وانئ مه تی كه داری بی كون ده كری. سالم
 گالته یان بی ده كا.

(۳۸) ده ككه: دوو كانی بچووك.

واته: میرزا سلیمانی زیندروو چاك پاسی دوو كانه كه بی ده كرد، چونكه ده ستگای
 زیندروونه كه بی شه و تا به یانی بو شهر كرد بووه قه لغان!

(۳۹) مشتیه: نامرازی چه رم كوتانی دووم و كه وشدروو و زیندروو. گازن: پارچه پۆلایه کی تیژی
 سهر وهك ده مه تهوره و بو برین و ریکخستنی چه رم به كار دئ. نه جهخ: ناچهخ، ته ورزین.
 زوو پین: نیره به کی بچووكی سهر دوو فلیقانه یه. نیسپهر: قه لغان.

واته: نهم میرزا سلیمان زیندرووه، كه به كیکه له وانئ هیتراونه ته مهیدانی پالئوانی، مشتیه كه ی
 خستووه ته ناو هه مانه و وهك گورز ده یوه شینئی، له باتی ته ورزین گازن، له باتی نیره ی سهر
 دوو فلیقان دره وش و له باتی قه لغان هه سان به كار ده هیتئ. دوور نیه سالم (مشته و هه مانه ی به ره مز
 به كار هیتابی و مه به ستنی بی سبخوری بی.

مشته یی نایه (حا): مشتیه ی نایه ناو.

(۴۰) پاشا: مه به ستن موته سه ریفی سلیمانیه، دیاره كه تورك بووه! موونیس: هاو ده م و خه مپه وین.

باش خه یاطی خه رقه یی (که هیا) "ئه له کۆپاندروو!!"
 "ئه حمده ئاغای دهرزی باشی" بوو به قاترچی خهران!! (٤١)
 هه ی په نا به خوا له دهست ئی ئی غهواره ی دهوری شار:
 کافرۆشی و چنگنی و چووچانی و جافی ته لان! (٤٢)
 عهزمی هه ر کاری بکا، -فه رضه ن- ئه گه ر "کاک ئه حمده"
 وای ده مانن سئ کهره ت تا دیته (کانی ئاسکان)! (٤٣)

نه دیم: هارمه جلیس و قسه خوۆش. تیمار: دتیه کی بهری ناوچه ی (قه ره داخه) له پارێزگای سلیمانی.
 کچان: دتیه کی ناوچه ی (سه نگاو). "بزه" و "وزه" یش، لهوه ده چی دوو زه لامی لۆتی مه شره ب بوو بن.
 واته: ئه ده ب فیر که ر و خه مره و ئی تابه تی پاشا "بزه" بوو، چوون "وزه" یش بۆ هارده می بزه، یا بۆ
 هارده می پاشا، بێن. ئه م دوو نمونه به له دتی تیمار و کچان بوون.

(٤١) دهرزی باشی یا تهرزی باشی: باش خه یات، سه ره ستای به ر گه روه کان.
 واته: هه موو شتیک له م و لاته دا هه لگه راوه و بێچه وانیه؛ ئه وه ته به ر گه روو و خه رقه دروو ی (که هیا)
 "ئه له ی کۆپاندروو" بوو، دياره کورتاندروو و به ر گه روو کوجا مه رحه با؟ ئه گه رچی ده ستی خوۆش و
 که هیا له وه زیاتر هه لئاگرئ! که چی ئه حمده ئاغای سه ره به ر گه روو ی دیاری کرا به قه تارچی که ران،
 ئه له ته ئه مه یان سه ر به بابان بووه و تۆ له یان ئی کردووه ته وه.

(٤٢) غهواره، کافرۆشی، چووچانی و چنگنی: له تیره کانی هه ززی جافن، غهواره له نێوان
 بێنجوین و سه ییدصادق و کافرۆشی له ناوچه ی بازبان داده نیشن و هه موویان له ناوچه ی سلیمانی
 جیگیرن. ته لان: دتیه کی ناوچه ی (سوورداش) ی پارێزگای سلیمانیه.

سالم داد و هاواری ته له ده مست کرده ی نا په سه ندی ئه مانه، که تیکچوونی ده سه لاتی بابانان به هه ل
 زانیوه و هه لئیان کوتاوه ته سه ر شار! دیاره هه لئو یستیان دژی بابان بووه.

خو (ن): خودا.

(٤٣) فه رضه ن: ته نانه ت، یا وای دابین.

واته: سه تم و ده ستدریژی ئه وه نده زۆر بوون، له وانیه ته نانه ت ئه گه ر "کاک ئه حمده ی شیخ" یش
 ته نها بیه وی به جوولانه وه یه کی عاده تی بجوولتیه وه، سه رباری رینز و پیرۆزیه که ی، سئ جار
 گه ره که که یان ده مانئوه و گسکی ئی ده ده ن و تالانی ده که ن، تا ده بیگه بێتنه (کانی ئاسکان) که
 گه ره کینکی رۆژئاوای سلیمانیه.

بۇ نەجىيانى ويلايهت بوونه ئافەت، نانەجىب
 جامەيى شەھرى لە دەست سەحرانئىن بەس دادران (۴۴)
 "بانەيى" و "ئەوضا سوتەل"، ھەردوو شەرىكى قىسمەتن
 ئەبتى طوغرا بوون بە حوكمى (ماوەت) و سەمتى (قەشان) (۴۵)
 لوطفى پۆمى پەرتەوى پۇژە، لە نىك و بەد دەدا!!
 لەقلەق و نىرئىش دەچن بۆ ضابطىي نەھرى (مووان)! (۴۶)
 كەس نەلئى پۆمى لە تەسخىرى مەمالىك چابوكن
 سىستىيى بەختى عەشىرەت بوو بە چالاكىي ئەوان! (۴۷)

(۴۴) جامە: كراس. شەھرى: شارى، خەلكى شار.

واتە: خەلكى نانەجىب بوونەتە ئافەتى گىيانى نەجىيانى شار، كراسى شارىيەكان بە دەست
 دىنشىنەكانەو دەدان.

سالم لىرەيش ھەموو خەلكى دەشت بە نانەجىب دادەنى و خەلكى شار ئەوانەى وا سەر بە بابانن، بە
 نەجىب. بىن گومان نابى مەبەستى ھەموو دەشتىنەكان بىن، بەلكوو تەنھا ئەوانەى كە دزى حوكمى بابان
 بوون. ئىتر سالم لەو پۇژەدا بىرى لەو نەكردووتەو كە بۆچى ئەم جۆرە خەلكانە دوزمنى بابانن؟ تەنھا
 ئەوھى رەچاو كروو كە بابانەكە حوكم و دەسەلاتىكى خۆماليە.
 سەحرانئىن (حا): سەحرانئىن.

(۴۵) بالنى: بەپئى نوسخەى (ن) (بانەيى) يە، كە ناسناوى كەسىكى بە ئەسل خەلكى (بانەى) دىوى
 كوردستانى ئىران بوو. ئەوضا سوتەل: عەولا سوتەل. دەپئى ئەم جووتەيش سەر بە تور كەكان بوون، وا
 بە فەرمانى پاشاكەيان كارى بەرپۆرەدنى (ماوەت) و (قەشان) دى دوو دئى ناوچەى شارباژىريان وەرگرتوو.
 (بالنى) لە (مان) دا ھەلەى نووسىنە. (وى ئىوان) (بالنى) و (ئەوضا) لە (مان) دا نىيە.
 (۴۶) نىرى: حەيوانەكىيىي شاخدارى نىر.

سالم پلارى گرتووتە دەسەلاتى تور كەكان و بە شىوھەكى رەمزى وتوويە: نەوازشى تورك وەك
 رووناكى خۆر (!) و ھايە، چاك و خراب دەگرتەو: لەقلەق و نىرى، لىھاتوو و لىتەھاتوو دەچن
 بۆ رىكخست و مىراويى جۆگەى (مووان) لە ناوچەى شارەزورر!
 ضابطىي (مان، ن، حا): ظابطىي. ھەلەيە.

(۴۷) چابوك: چالاك.

واتە: كەس نەلئى تور كەكان نازان و ولاتان دەھىننە ژىر دەستيان، چونكە سستى و بەدىي بەختى

وەر نە پۆستەم وەك ئەمان كەى دىتە دەست بۆ چابوكى؟
 وا بە جورئەت، وا بە غىرەت، وا يەل و صاحىب سىنان! (٤٨)
 وەختى حەملەى پۆژى مەيدان موددەى وا پى دەكەن؛
 دىتە لەغزىش پى و رىكاب و سست دەبى دەستى عىنان (٤٩)
 شىرى بىشەى مولكى (بابان)، مەردى مەيدان زاهىرە
 گەر كەسى بىنئىتە خاطر دەست و بردى گەرميان (٥٠)
 مەرگى توركانى جە فاجۆ سەد قە دەم پىش گوللە كەوت
 تا پلە ئەنگوشتى بۆسى، ئەو گەيشتە سەر نىشان (٥١)
 ئىختىراى تورك لە دۇدا مەشقجۆى شىوہى شوغال
 يەككە تازى كورد لە دونبالى وەكوو شىرى ژيان (٥٢)

عەشیرەتى ئىمە بوو بە ماہى چالاكى ئەوان.

(٤٨) يەل: پالەوان. سىنان: سەرى پم.

واتە: ئەگەر بەدبەختى نەبى چۆن رۆستەم وەك بابانە كان ناوھا چاونەترساو و بەغىرەت و پالەوان و

تیربەدەست دىتە دەست؟

ئەمان (حا): عەزىز. راسترە، چونكە باسى كەسىكى وەك رۆستەم كراوہ.

(٤٩) لەغزىش: لەرزە. رىكاب: ئاوزهنگى. عىنان: جلەو.

واتە: كاتى ھىرشى وەھا سەر لە دوژمن دەشىوئىن و واى پى دەكەن، پى لە ئاوزهنگىدا دىتە

لەرزىن و دەستى جلەوئىشى سست دەبى.

دەكەن (حا): دەكا.

(٥٠) شىرى بىشە: شىرى جەنگەل، نازا.

واتە: ئەگەر يەكئى لە بىرى بى و شەرى بەدەست و بردى گەرم و گورىان بىتەوہ بىر، بۆى

دەردەكەوئى شىرى بىشەى مولكى بابان "ظاہىر بەگ" ە. لەوہ دەچى ئەم ظاہىر بەگەيش يەكئىك

بووئى بۆ خوئى، يا ظاہىر ناو نىيە و مەبەست ناشكرايە.

ظاہىرە (حا): مەر عەزىز.

(٥١) واتە: توركانى ستمكار كاتى جەنگ سەد پى پىش ئەوہى گوللەيان بگاتئى، لى دەكەوتن و

دەمردن، تا ئەنگوست پىلكەى تەنگى ماچ دەكرد، گوللە دەيدا لە نىشان.

(٥٢) تورك داھىتانەكەى ئەوہ بوو بە شىوہەكى پى دەسەلاتانە و سستى وەك جەقەل مەشقى كەردبوو،

خۆلە بىمى تىغى جان فەرسايى مىر، ئەو پۇژە تورك
 مىثلى كەوبارى ھەلۋىين شەش جىھەت لىك ھەلۋەشان (۵۳)
 ھەر كە شوعەلى ماھىچەى تىغى بۇرەھنە، بوو ظوھور
 ۋەك قولنگى شەوچرايىن تىكەلاو بوون، پۇمىيان (۵۴)
 گوللەتۇپ ۋەك تۇپى قايش بوو لە ئاقار غىرەتى
 طەبعى جۇياى بەزمى شىلگ بوو لە جىي سىنەى كەمان (۵۵)
 بۇ قومارى مەعرەكە تىغى بە پووتى نابەزى
 بۇ جەلاى جەۋھەر لە خوئىنى موددەعى ۋەردەگرى، قان (۵۶)

لە كاتىكدا تانجى كورد ۋەك شىرى راستەقىنە بەدوايدا پايىدە كرد.
 (۵۳) بىم: ترس. جان فەرسا: گيان نازاردەر. مىر: مەبەستى عەزىز بەگە. كەوبار: بىچوۋە كەو.
 ھەلۋىين: چاۋى بە ھەلۋە كەوتىي.

ۋاتە: سوپاى تورك لە ترسى تىغى گيان نازاردەرى عەزىز بەگ، ۋەك بىچوۋە كەوتىك كە ھەلۋە بىيىنى،
 سەرى لى شىۋا، راست ۋ چەپ ۋ سەر ۋ خوۋارى لى تىك چوۋوبوو.
 لىك ھەلۋەشان (حا): لىك دايران.

(۵۴) ماھىچە: مانگە بىچكۆلە، ۋىنەى مانگى يەك شەۋە كە لە ئالتون ۋ زىو ۋ جەۋاھىرات دروست
 دەكرا ۋ لەسەر ئالاي پادشاھان دادەنرا، بەلام سالم لىرەدا بۇ ئەو تىغە بىرقەدارەى بەكار ھىتاۋە كە نىمچە
 كەۋانەبىيە. بۇرەھنە: رووت.
 ۋاتە: ھەر كە تىشكى تىغى رووتى بابانىان دەر كەوت، پۇمىيان ۋەك قاز ۋ قولنگ كە بە شەو چىرا
 بىيىن ۋ بە شەۋارە بىكەون، بەيەكدا دىن.

(۵۵) جۇيا: بەدوادا گەپراۋ. بەزم: كەيف ۋ شادى. شىلگ: دەسپىزى تىفەنگ ۋ رىزى گوللە.
 سىنەى كەمان: بەزەۋىدا كەوتن ۋ ھەستانەۋەى تىرى كەوان، يا (سىنە كەمان) كە نامرازىكى كۆنى مۇسقىابە.
 ۋاتە: گوللەتۇپى تورك بەرامبەر بە مەردايەتى ۋ غىرەتى جەنگاۋەرانى بابان، ۋەك تۇپى لە چەرم
 دروستكراۋ ۋابوو، ھىچ كارىگەرى ۋ زەبرى نەبوو. لەباتى بەزەۋىدا كەوتن ۋ ھەستانەۋەى تىر ۋ
 نىشان نەپىكانى، ھەز لە دەسپىزى ۋ رىزى گوللەى تىفەنگ دەكرا؛ يان لە جىي ئاۋازى نامىرى
 مۇسقىاى ۋەك سىنە كەمان، خولقى گەپران بەدواى كەيف ۋ شادى دەسپىزى كردن لە نارادا بوو.

(۵۶) قومارى مەعرەكە: شەرى بردنەۋە يا دۇراندن. جەلا: دەر كەوتن. موددەعى: دوژمن كە
 توركە. قان: خوئىن.

شۆرى مەخفيى رۆمىيان، زانيوتە بۇ ظاهير دەبوو؟
 نووكى نەي دەيخۇند لە دليانا ھەموو پارزى نيهان! (۵۷)
 ئىسمى قابىض بوو، لە جيى جەوھەر، لە حەربەي پرمى ئەو
 ۋەك چەپەر پۇستەي ئەجەل ھات و بە توركى دا نيشان (۵۸)
 ۋەختەبوو تاى پىرەھەن كفى حىيات كەن بۇ مەمات
 ھەر لەناكادا نىظام دايان لە رىزى بالەبان (۵۹)
 ئاھى ئەم حاكامانە تەحقيقە، ئەگەر نەگرئ نىظام
 قەومى نووحىش دەچنە جەننەت، بئى شك و شوبھە و گومان (۶۰)
 صەرفى نەقدى پۇحى شىرىن بوو، ھەتا پەرورەدە بوون
 بەچچەگورگناسا لە ناخر كەوتنە كۆزى دوودمان (۶۱)

ۋاتە: خەنجەر و شمشىرى بە پروتى ھەلكىشراۋ لە شەرى بردنەوہ يا دۆراندا كارى خۆى دەكا و
 نابەزى، چونكە خوئى دوژمن ۋەردەگرئ بۇ مشومالدىنى خۆى تا گەوھەرى خۆى دەرخا.

(۵۷) نووكى نەي: مەبەستى نووكى تىرە.

ۋاتە: زانيوتە بۇچى شۆر و ھەراى شاراوہى توركان دەردەكەوئى؟ نووكى تىر لە دلياندا بوو بە
 نەي و ھەموو بەنامەكيبەكانى دەخوئىندەوہ.

(۵۸) قابىض: ئىزرائىل، گيانكىش، فرىشتەى گيانكىشان. حەربە: نىزە، قەمە. چەپەر: تەتەر.
 نامەبەر. پۇستەچى. ئەجەل: ۋادەى مەرگ.

ۋاتە: ناوى گيانكىش لە شوئىنى جەوھەرى نىزە و قەمەى ئەو دەھىئرا، فرىشتەى
 گيانكىشان ۋەك تەتەر ھات و مردنى نىشانى توركان دا.

(۵۹) ۋاتە: ئەوئەندەى نەمابوو كراسى رۆمىەكان بىتە كفن و بكوژرئىن، كەچى لە ناكاۋدا
 كەوتنە لىدانى رىزى چەند دەھۆلىكى گەرە (بالەبان) كە نىشانەى سەر كەوتنى رۆمىيان بوو.

پىرەھەن كفى حىيات كەن بۇ مەمات (حا): پىرەھەنيان بىتە جامەى ناخىرەت.
 (۶۰) نىظام: مەبەستى سوپاى توركە.

ۋاتە: ئەگەر ئاھى ئەم حاكامانەى بابان كە تىدا چوون، سوپاى تورك نەگرئ و نەيسووتئىن،
 بئى گومان قەومى نووحىش دەچنە بەھەشت. يانئ سوپاى رۆمى لە قەومى نوح سەمكارتر بوون.

(۶۱) ۋاتە: نەخىنەى گيانى شىرىن لە پىناۋى پەرورەدە كردنى سوارەى باباندا بەخەرچ دراۋ بە خوئى
 دل پەرورەدە كران، كەچى ئەوان ۋەك بەچكەگورگ كەوتنە ناو كۆزى خانەدانەكان و لەناويان بردن!

فھرقي فھرڤي ميرٺالا گھيبيھ بهھرام و ٺھسھد
 كھوتھ قھعري چاھي غھم لھو حالھ، ميري بازيان (٦٢)
 باز وھكوو بازي تھوار دھوريكي كرد و ھاتھوھ
 دھوري كھيا و شاري دا، ديسان برا راي نوكھران (٦٣)
 ٺاغلھر، وھك گورچكي گا، ھر يھكي فيكري له دل
 خوٺ نظاميش ميٺلي سھوسھن، جو ملھ خودروو، دوو زوبان (٦٤)
 ھاتھ ٺير پاساري تھنگ لھشكر، پيكاب ٺھندھر پيكاب
 كھوتنھ سھر كوٺان و بيٺيگھ، عينان ٺھندھر عينان (٦٥)

بهچچھ گورگ ناسا لھ ناخر (ح): عاقيھت وھك گھللھ گورگ رھو. (گم): بهچكھ گورگ ناسا لھ ناخر.
 (٦٢) فھرقي: تھپلي سھر. بهھرام: ٺھسٺي رھي مھريخ. ٺھسھد: بورجي پينجھمي پاش قرزال و وينھي
 پينجھمي ناوچھي بورجھ كان لھ نيوھ گزي باكووري ناسماندا كھ به شيوھي شيري نير دھردھ كھوي،
 بهرامبھر به مانگي گھلاويٺھ. قھعر: قوولايي، بن. چاھ: چال.
 واتھ: لھو كاتھدا كھ "عھزيز بهگ" ي ميري بازيان كھوتھ قوولايي چالتي خھم و شكا، سھري ميرٺالاي
 تورك گھيبيھ ناسمان، گھيبيھ مھريخ و ٺھسھد، ديارھ سھر كھوتوو بووھ.
 ميرٺالا (گم) ميملايي.

(٦٣) باز: دوو بارھ. تھوار: چابوك و تيزبھر، بازي ميٺينھ.
 واتھ: عھزيز كھ ھيٺتا به تھواوي بهيدھست نھ كرابوو، وھك بازي ٺازا دھوريكي تري دايبھوھ و
 ھاتھوھ مھيدان. وھك چون باز بهچكھ كاني لھ تھنگانھدا به جي ٺاھيٺلي، دھوري "كھيا" و شاري
 سليمانبي دا و رتي نوكھراني تورك برا.

تھوار (مان، ن): طھوار. شاري دا (ح): شاري گرت. برا راي. (گم): به راري.
 (٦٤) ٺاغلھر: ٺاغاكان، بنھمالھ بهكي دھسرزي شار بووھ. گورچك: گورچيلھ. سھوسھن:
 گوليڪھ به چھند رھنگ دھيٺي. جو ملھ: ھموو. خودروو: كھسي فير و پھرو رھدھ نھ كرايٺي.
 واتھ: ٺاغاكان وھك گورچيلھي گا بچووك بوونھوھ و ھريھ كھ بريان لھ شتيك دھ كرددھوھ.
 سوپاي توركيش وھك گولھ سھوسھن به چھند رھنگ و زمانتي خزي نوواند.
 ٺاغلھر وھك گورچكي گا ھر يھ كھ (گم): وھگ گورچكي ھر يھ كھ. ٺاھواوھ. خودروو (گم):
 دوو روو.

(٦٥) واتھ: لھشكر ناو زھنگي لھ پال ناو زھنگي ھاتھ ٺير پاساري تھنگي ديواي خانووي گھرھ كھ كان.

بوو به جینی بهبر و غهضه نوفر، کووچه کووچه و ناو سوقاق
 سه رمه حله رهنگی بیسه ی گرت له نیزه ی جانستان (۶۶)
 رهنگی صحرای مه حشری بوو شیوه که ی لای (پیرمه صور)
 گرمه گرمی توپی رومی، هوهوه وی سواره ی (به بان) (۶۷)
 په یکی ته قدیر بوو به سه ققا، راوییه ی طولمی به دوش
 ناوی نه لماسی به تیزی ریته حلقی پردلان (۶۸)
 نارقی نابی نه بوو، غهیره ز شپهنگ، مینایی تیغ
 بیخودی نه شنه ی خه موشی تا حشر بوو بویه لان (۶۹)

هروه هایش، جلوه له ناو جلوه که وتته کولان و شوتی بی ریگه.

بی ریگه (گم): سه رسیله، واته سه رتهای کولانی ریگه.

(۶۶) واته: کووچه به کووچه و کولان به کولان بوو به شوتی بهور و شیر. سه ری کولان وهک

بیسه ی لی هاتبوو، نه وهنده سه ره نیزه ی گیان ده رکیشی تیدا بهرز بوو بووه وه، دهوت بیسه یه.

کووچه کووچه و (جا، گم): کووچه کووچه.

(۶۷) واته: شیوه که ی (پیرمه سور) که له ناو گه ره کی (مه لکه ندی) دایه و که وتوه ته به شی

باکووری سلیمانیه وه، رهنگی دهشتی مه حشری گرتبوو، له لایهک گرمه گرمی توپی رومی و له

لایهک هوهزی سواره ی بابان.

(۶۸) نهم بهیته و بهیتی پاشه وه ی له (گم) دا نین.

پهیک: نامه بر، ته تهر. سه ققا: ناو گپ. راویه: نهو ده فره ی که ناوه که ی تیدایه. دوش: کول. تیز: تیز.

ریته: رسته. حلق: گهروو و قورگ. پردل: دل پر، جهنگاوه رانی نازای بابان.

واته: ته تهری قهزاقه دهه بوو به ناو گپ و ده فره ی پرسته می به کولتوه بوو. نهم ناو گپه ناوی

به سه ره خه لکدا دایه ش نه ده کرد، به لکوو ناوی نه لماسی تیغ و ژه هری مهرگی به تیژی ده رزنده ناو

قورگی جهنگاوه ران.

(بوو) له (ن) دا که وتوه.

(۶۹) شپهنگ: ژهر، کاله که مارانه که زور تاله. بیخودی: بی هوشی. یه لان: پالته وانان.

واته: مینای شیر و خه نجهری جهنگاوه ران نارقی ناوی نه بوو، تنها ژه هری پیوه بوو. بی هوشی و

نه شیه ی بی دهنگی تا حشر بوو به به شی جهنگاوه ران.

بوو به جارووی مه‌ه‌لله هر طرف په‌نجه‌ی په‌ریو
 په‌ی‌کراو بی‌پئی له مه‌یدان، په‌هله‌وان وه‌ک پالنه‌وان (۷۰)
 ((سن سن))ی سواره‌ی نیظام و ((گیل ئولان))ی تورک ئوشاخ
 بگره‌ی کوردزویان و ناخ ناخی تورکمان! (۷۱)
 قه‌هرناک و سه‌ربوره‌نه، ئاته‌ش‌ئه‌فشان، حمله‌وهر
 جه‌نگجۆ بوون یه‌ک به یه‌ک هر سوو وه‌کوو به‌بری به‌یان (۷۲)
 هه‌ی خودا پۆ، له‌و ده‌مه‌ چیی کرد غه‌وی تۆپ و تفه‌نگ؟
 سه‌رزهمین تاریک و دونیا تۆز و که‌ر گوئی ئاسمان (۷۳)

(۷۰) جارووب: گسک.

واته: په‌نجه‌ی په‌ریوی خه‌لک بوو ه‌سکی گه‌ره‌که‌کان، نه‌وانه‌ی وا له مه‌یداندا ده‌ست‌وپه‌ل براو
 بوون، بی‌پئی بوون. پالنه‌وانی ئازای نه‌پیکراو وه‌ک واشه‌ی به‌هه‌لمه‌ت بوون.

بی‌پئی (ح): پین بوو. هه‌له‌یه. (په‌ی‌کراو) شیه‌ی (پیکراو) یش هه‌لده‌گری، به‌مانای به‌رکه‌وتوو و
 کوژراو. په‌هله‌وان وه‌ک (گم): په‌هله‌وانی. (پالنه‌وان) له هه‌موو نوسخه‌کاندا که هه‌ر (په‌هله‌وان)ه،
 ناگونجی به‌و جۆره‌ دووباره‌ کرایته‌وه و ده‌بی (پالنه‌وان) بی به‌مانای واشه، که بۆ ئه‌م جیه‌ ده‌ست ده‌دا.

(۷۱) سن سن: تۆ تۆ. گیل ئولان: وه‌ره‌ کوره. ئوشاخ و ئوچاق: تورکی منداڵ.

واته: لایه‌ک تورک سن سنی بوو، ((کوره‌ وه‌ره‌))ی بوو، لایه‌ک بگره‌ بگره‌ی کوردزمان بوو. لایه‌ک
 ناخ ناخی تورکان بوو، بگره‌ و به‌رده‌ و من و تۆ بوو، کوشت و هاوار و نالین بوو.

نیظام و (گم): نیظامی. (گیل له (ن)دا که‌وتوو.

(۷۲) قه‌هرناک: تووره‌ و رق‌ه‌ستاو. سه‌ربوره‌نه: سه‌رپه‌تی، سه‌رپووت. ئاته‌ش‌ئه‌فشان:

ئاگروه‌شین. حمله‌وهر: هه‌لمه‌تبه‌ر. جه‌نگجۆ: شه‌رکه‌ر و ئازار. به‌بری به‌یان: دره‌نده‌یه‌کی ئازای
 دوژمنی خوینه‌خۆی شیره‌.

به‌یته‌که‌ وه‌سفی جه‌نگاره‌رانی کردوو و وتوو‌یه: نه‌وانه‌ تووره‌ و سه‌رپه‌تی و ئاگروه‌شین و
 به‌هه‌لمه‌ت و شه‌رکه‌ر و ئازا بوون، وه‌ک به‌بری به‌یان.

(۷۳) غه‌وی: ده‌نگی زۆر به‌رز.

واته: ئه‌ی هاوار له‌ سامی ئه‌و پۆزه، ناله‌ی تۆپ و تفه‌نگ چی کرد، سه‌رزهمین تاریک، دنیا پیر
 له‌ تۆز، گوئی ئاسمانیش له‌ بیستنی ناله‌ که‌ر بوو!

خودا (گم): خوا. غه‌وی (گم): ته‌قه‌ی.

ماهی طالبع پرووی میحاق و پوژی نهگبته جیلوهگه
 خهرمەنی شادی له بهر با، بهرقی غەم ئاتەش فشان! (۷۴)
 لاغیری طالبع شکاندی، حەسرەتا، بازووی قەوی
 ئەختەری بورجی موزەففەر، خۆی له ئیمە کرد نیهان (۷۵)
 گەرچی پیشاپیش به هەیبەت چوون و ئازا کەوتنە بال
 حەسرەتا، باز هەم ئەیانزانی نیظام وای حەیان (۷۶)
 سێ بلووک لای پشتی گرت و سونگی دووران هاتنە پیش
 فیرقەیی لای (پیرمەسوور) و نیوی کۆلانی (ئەحان) (۷۷)

(۷۴) واتە: مانگی بەخت پرووی له (میحاق) بوو و گیرابوو، خۆری نهگبته جیلوه دار بوو.
 خهرمانی شادی له بهر بادا بوو، لهباتی خەم بەبادان شادی به با درا، خەمیش ناگری دەوه شاند. یانی
 خهرمانی شادی هەم با دەیرد و هەم ناگر دەیسوتاند و ناگر و با پیکهوه کاریان دەکرد.
 پرووی (مان، حا): ری. (گم) پێی. وای بزانی هەردووکیان هەلەن، —وەك نووسراوه— (پرووی) راستە.
 (۷۵) ئەختەر: ئەستێرە.

واتە: داخەكەم بەختی لەری کوردان بازووی بههیزی شکاندن، هەروەها ئەستێرە ی بورجی
 سەرکەوتوو خۆی له ئیمە شار دەوه.

بازووی. (گم): بازوو و.

(۷۶) باز: دیسان. نیظام: سوپای تورک.

واتە: ئەگەرچی کوردان به هەیبەت و سام و بالگرتهوه چونه پیشهوه بۆ میدانی جهنگ و
 ئازایانه تی هەلتچوون، بەلام داخەكەم دیسان ئەیانزانی سوپای تورک وای بێ شەرم و ئابروون.
 پیشاپیش (گم): پیشاپیش. چوون و ئازا کەوتنە بال (گم): بوون و ئازا چونه پیش. (چوون) له
 (ن) دا کەوتوو.

(۷۷) ئەم بەیتە و بەیتی پاشهوهی له (حا) دا نین.

بلووک: سهریهی عەسکەری. سونگی: قەمە. سونگی دووران: ئەوانە ی قەمەیان بە دەستهوه بوو
 دوور بوون، یا به قەمە دروینە ی خەلکیان دەکرد، یا سونگی دەوران: قەمە ی گەمارۆ دەور، یا سەنگی
 دەوران: بەردی قەزا و قەدەری رۆژگار.

هەر چۆن کۆمەڵی جەنگاوەرانی بابان له هەموو لایه کەوه گەمارۆ دران، سێ سهریهی عەسکەری پشتیان
 لێ گرتن، کۆمەڵی قەمە بە دەست هاتنە پیشهوه، تێك هاتنە لای (پیرمەسوور) و نیویان بۆ کۆلانی ئەحان.

سەر بلووكيان خالەكەى ھەورامى بوو و "قالەى شەرىف"
 ھەم رەفەقىيان بوو "عەزىز"ە حەزەكەى (چوچانىيان) (۷۸)
 پىشى دەمیان ئۇغلەمەى تۆپ، پىشى سەر ئەو ناگرە
 گەيىپە چەرخى ھەفتەمەن لەو حەنەدا ئاھ و فىغان (۷۹)
 غەيرى تەپ، گەرۆى لەب تىشەنگان ئاوى نەدى
 كوشتەگانى كوردزوبان، دەدوت شەھىدى كەربەلان (۸۰)
 گوپى فەلەك كەپ بوو لەبەر نالە و نەفەرى ئەھلى شار
 لامەكانى گرت صەداى نالە و فىغان و «الأمان» (۸۱)

سى بلووك (گم): سەر بلووك. سەر بلووك: سەرۆكى بلووك. (گم) نىوہى دووہمى بەيتى پىشورى
 دووبارە داناو تەوہ.

(۷۸) ئەم بەيتە لە (مان، ن) پىشدا نىبە.

واتە: فەرماندەى سەرىە كەيان خالەى ھەورامى و "قالەى شەرىف" بوون، عەزىزە نامەردەكەى
 چوچانىبە كانىش ھاورىيان بوو. ئەم زەلامانە سوارە و تۆكەرى توركەكان بوون.

ھەورامى بوو و (گم): ھەورامى بوو.

(۷۹) ئۇغلەمە: گرمە گرم.

واتە: بەردەمى جەنگاوارە كوردەكان گرمە گرم و تۆپ بوو و پىشيان ناگرى بلووكەكان بوو،
 ئەو كاتە ئاھ و نالە و ھاوار گەيشتە ئاسمانى ھەوتەم.

ئۇغلەمە (گم) شىلكى. ھەفتەمەن لەو حەنەدا (گم): ھەوتەمەن لەو عانەدا.

(۸۰) ئەم بەيتە لە (حا، گم) دا نىبە.

گەرۆو: قورگ. لەب تىشەنگان: لىوتىنووەكان.

واتە: قورگى برىندارانى تىنو، جگە لە تىغى تەپ، دلتۆپى ناوى نەدى. كوژراوانى كوردزوبان

دەتوت شەھىدەكانى كەربەلان، كە بە تىنوویەتى سەريان نایەوہ.

دەدوت (ن): دەدگوت.

(۸۱) لامەكان: دىناى ناماددى كە شوتىكى ديارىكراوى نىبە.

واتە: گوپى ئاسمان لە بىستى نالە و ھاوارى ئەھلى شار كەپ بووبوو، ئەو ھەموو سەتمەى

نەدەبىست. دەنگى نالەنال نەك تەنھا ھەموو جى (مەكان) يىكى گرتەوہ، كەوتە (لامەكان) پىش.

(نالە وى يەكەم (گم): نالەى. (نالە وى دووہم (گم): ئاھ و.

موددعی کویر بی، نیظام ئیفلیج، مه‌کان زیروزه‌به‌ر
 میری (سورداش) و "ئه‌مینه"ی پی‌اوی، هه‌ردوو ئه‌نگوان (۸۲)
 گه‌ر عه‌شیره‌ت گریه‌ که‌ن هه‌ریه‌ک، هه‌تا ده‌مرن، که‌مه
 کوشتنی ئه‌و بای موخالیف بوو له شه‌معی دوودمان (۸۳)
 پۆژی قه‌تڵ ئه‌مپۆیه، ئه‌لحه‌ق «وا حوسه‌ین»ی پی ده‌وی
 بۆ ئه‌دای قه‌ضیه سه‌راسه‌ر نیلگوونه ئاسمان (۸۴)
 یادگاری حا‌کمان و جان‌شینی سیلسیله،
 ناموراد و نه‌وپه‌س و مه‌قسه‌ده‌نه‌دیو و نه‌وجه‌وان (۸۵)
 سا فه‌له‌ک! که‌یخوسره‌وی خوینی سیاوه‌ش گوم مه‌که
 پۆسته‌می ثانی "عه‌زیز"ه و موددعیی توورانییان (۸۶)

(۸۲) سورداش: نارچه‌یه‌کی به‌ری رۆژا‌وای پارێزگای سلێمانیه.
 واته: چاری به‌دکار و ناحه‌ز کویر بی، سوپای تورک ئیفلیج بی، شوین سه‌ره‌وژیر و کارول بی،
 میری سورداش و ئه‌مینه‌ی خزمه‌تکاری هه‌ردوو پیکران و کوژران. دیاره ئه‌م میره‌ یه‌کیک بووه له
 ناوداره‌کانی بابان.

(۸۳) واته: ئه‌گه‌ر هه‌موو عه‌شیره‌تی بابان تا ئه‌ندازه‌ی مردن بۆ ئه‌م کاره‌ساته‌ بگرین، هه‌شتا
 که‌مه. کوشتنی میری سورداش بایه‌کی خراب و پێچه‌وانه‌ی رووی راسته‌قینه‌ بوو بۆ مۆمی
 خانه‌دان و کوژاندیه‌وه.

ده‌مرن (گم): ئه‌مرن. کوشتنی ئه‌و (حا): کوشتنی میر. (گم): کوژنتی میر. له (گم): به.
 (۸۴) نیلگون: شین.

واته: ئه‌مپۆ رۆژی کوشتاره‌که‌ی که‌به‌لایه، ته‌نها حوسه‌ین رۆ «وا حوسه‌ین»ی پی ده‌وی.
 هه‌موو ئاسمان شین بووه بۆ جی‌به‌جی کردنی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ که‌ پرسه و ماته‌مه.

قه‌ضیه (گم): تازییه. وا بووایه‌ جوانتر ده‌بوو.

(۸۵) نه‌وپه‌س: نۆبه‌ره، تازه‌په‌گه‌یشتوو.

سالم درێژه‌ی به‌ وه‌سفی میری سورداش داوه و وتوویه: یادگار و جیشینی زنجیره‌ی حا‌کمانی
 بابان بوو، نازا و نه‌وجه‌وان و تازه‌په‌سیو بوو که‌ له‌کیس چوو.

نه‌وپه‌س. (گم) نه‌وره‌سی.

(۸۶) ئه‌م به‌یته و پێنج به‌یتی پاشه‌وه‌ی له (گم) دا نین.

قادرى قودرەت نوما! تۆ قودرەتى خۆت كرده كار
 "قادر"ى ئىمەت موسەلسەل خستە بەندى پۆمىيان (۸۷)
 ۋەر نە قادر! تۆ دەزانى قەت كەسى قادر نەبوو
 ۋا بە مەقھورى، بكا "قادر" ئەسىرى پۆمىيان! (۸۸)
 گوللە ۋەك تەرزە دەبارى، ئەھلى لەشكر كەوتنە بال
 پاي پىكايان قورس لەنگەر بوو، سەبوك دەستى عىنان (۸۹)
 ھاتنە ناو كۆزىلەكەۋە، چەندىك سەلامەت چوونە دەر
 بەعضى كوژران، جوملەيى گىران و چەندى پووت كران (۹۰)

ۋاتە: دە سا ئەى فەلەك! كەيخوسرەو ناسا و نازايانە خوتى سىاۋەش ون مەكە و تۆلەى بسىنە.
 عەزىز، پۆستەمى چەرخى خۆيەتى و موددەعى توركانە. مەبەستى ئەۋەبە ھەروەك سىاۋەش بە دەستى
 ئەفراسىاب و توورانىيەكان رۆيشت و پۆستەم تۆلەى سەندەۋە، مىرى سوورداشىش توركەكان
 كوشتيان و عەزىز پۆستەمى دوۋەمە و تۆلەى دەستىنى.

(۸۷) قادر: دوور نىيە قادر پاشاى سلتىمان پاشاى ئىبراھىم پاشاى بابان بىن، كە سالى ۱۲۵۸ك
 (۱۸۴۲-۱۸۴۳) محەمدنەجىب پاشاى والى بەغدا - پاش ئەحمەد پاشا - كرده مىرى بابان، بەلام
 نەچوۋە سەر كار و مىرايەتى نەبىنى (پروانە: عماد عبدالسلام رۇوف، إدارة العراق - الاسر الحاكمة
 ورجال الادارة والقضاء في العراق في القرون الوسطى، بغداد، ۱۹۹۲، ص ۲۶۱).

ۋاتە: ئەى خوداى تواناى تواناى نوين، تۆ توانى خۆت كرده كار و "قادر"ى پىاۋى نازاى بابانت
 بە زنجىرەۋە خستە بەندى رۆمەكان.
 ئىمەت (حا): مىرت.

(۸۸) ۋاتە: ئەگىنا خودايە تۆ ئاگادارى كەس نەيدەتوانى قادر بەزىنى و بە شكارى دىلى بكا.
 قادرى يەكەم: خودايە. قادرى دوۋەم: ھەر كەسىكى توانا. قادرى سىيەم ناۋى يەكىكى تايبەتە لە
 بابانەكان كە دەشى قادر پاشاى ناوبراۋ بوۋى.

(۸۹) ۋاتە: گوللە ۋەك تەرزە دەبارى. سوپاى رۆم بالى لى پەيدا بوۋبوو، پىيان لە ئاۋزەنگىدا
 خۆى نەدەگرت و دەستى جىلەۋيان شل بوۋبوو.

ئەھلى لەشكر كەوتنە بال (حا): ئەسى كەوتتو كەوتنە رەت. قورس (مان، ن): قورص.

(۹۰) كۆزىلكە: كۆز، چەپەر، كۆمەل و كۆبوۋەۋە.

ۋاتە: رۆمىيەكان كەوتنە ناو و گەمارۆ دران، ھەندىكىان بە سەلامەتى دەرچوون، ھەندىكىان كوژران و

ئەم لە غەمدا ھاتە جۆش، ئەو سېر و ئەمیان بوو غەنی:
 سەگ لە لاک، عەسکەر لە ماڤ و دڤ لە تیغی قاتیلان (۹۱)
 دەرپەرین، باز مەیلی ئیقدامیان نەبوو لەو بیدعەتە
 ھەسرەتا! یەك دڤ نەگەینە شیوھەکی گردی (گولان، ۹۲)
 مەیلی لانیان بوو، وەکوو کەرویشکی پاش پاو ھاتنەوہ
 دەرنەچوون، چا بوو، بە ھەملەي دڤلە (کەھیا) کول کران (۹۳)
 گەر مەھەللی گریبە بوو، ئەو وەختە من زۆر پینکەنیم
 پوورە "ماتان"، "ئەھمەد ناغا" ی بردە شکلی (دۆمەکان)! (۹۴)

کۆمەلێکیش پروت کرانەوہ.

(۹۱) سیر: تیر.

واتە: سەگ لە ئەنجامی ئەم شەرپە خۆرتاویبەدا لە لاک تیر بوو، عەسکەر بە تالان دەولەتمەند بوو،
 دلێش لە خەمی ستەمی بکوژان ھاتە جۆش.

ئەو سیر و ئەمیان (ح): ئەم سیر و ئەویان.

(۹۲) باز: دیسان. ئیقدام: دەست کردنەوہ، ھاتنە پێشەوہ. بیدعەت: شتیکی لەوہ و پێش نەبووہ.
 گولان: گردی (مامەیارەي ئیستایە، کە پێشتر لە دەرەوہي نزیکي رۆژھەلاتی شار بووہ و مردووانی
 نەخۆشی گولسی لی نۆزراون، بۆبە ناوی (گولان) ی لی نراوہ.

واتە: ناکۆکی کەوتە ناو ریزی کوردان و بە ھۆی ئەو قسە و قسەلۆکی بلاو کراوہي ناراستانەوہ،
 ئیتر ئارەزووی دەست کردنەوہ و شەریان نەما. ئەوہیش کارێکی کرد ھەموویان یەك دڤ نەبن و نەگەنە
 شیوی لای گردی (گولان) ی مەیدانی شەر.

(۹۳) ئەم بەیتە لە (مان، ن، ح) دا نییە.

کول کران: شەکەت و ماندوو کران، دڤل کران، یا کۆل کران: نوقسان کران.

واتە: ئەوانە وەك کەرویشکی ماندووی راونراو کە خۆی دەشاریتەوہ، مەیلی لانیان ھەبوو و خۆیان
 دەشاردەوہ و نەیان دەویست دەرکەون. بە ھێرشی دڤلە کەھیاي تۆرک لە لان دەرنەچوون و نەکەوتنە
 بەردەست، ئەوپەری شەکەت و ماندوو بوون یا نوقسان یان دەستگیر کران. ((چا بوو))، دەستەواژەيەکی
 نەگوڤاوە بۆ ئیتر، رەنگیشە مەبەست ئەوہ یی کە ھەر چاکیش بوو نەکوژران.

(۹۴) واتە: ئەگەرچی ئەو وەختە وەختی گریان بوو، من زۆر پینکەنیم بە رووداوہ سەبیرەکانی ئەم

دنیاہ دەھات: پوورە "ماتان" م دی، ئەھمەد ناغای بردە شکلی و جلرەبەرگی دۆمەکان، تا نەناسریتەوہ و

گەرچی میصره (شاره زور)، ئەمما خەرابە بئی "عەزیز"
 روو دەدا لەم خەلقە ئاخر، حالەتی کەنعانیان (٩٥)
 شیریی بێشەیی مولکی (بابان) بوو "عەزیز"، ئەمما درێغ
 وەك گرییی دامووسکی بئی، ئاو قەومەکەیی زوو هەلۆهشان (٩٦)
 دیدە نابینایە وەك "یەعقوب" لە هیجرانی "عەزیز"
 تۆی خودا! صاحبمەکان و تۆی خودایا! لامەکان (٩٧)
 کەوکه بەی بەختی "عەزیز" م وا لە چاها بێنەدر
 شەعشەعی ئەمری مونهووەر کا، زەمین و ئاسمان (٩٨)

بەر دەستی دوژمن نەکهوی؛ یا ئەحمەد ئاغا سەر بە تورکه کان بوو، پورە ماتان لینی هاتوو تە دەم و
 ئابرووی بردوو!

گەر (گم): سەد. ئەو وەختە من (گم): ئەمما ئەمن. شکلی (گم): شلی. هەلەیی چاپە.
 (٩٥) واتە: ئەگەرچی شارەزور ناوێدانه وەك میسر، بەلام بەبئی "عەزیز" ی بابان وەك وێرانەییە.
 ئاخری خەلکی ئەم ولاتە بەدەست دوژمنەو، تووشی دەردی کەنعانیەکان بوون بە دەست فیرعەونەکانی
 میسرەو. سالم شانازی بە ولاتەکەیی و بە عەزیز بەگی بابانەو دەکا و ولاتەکەیی نەوی کردوو بە
 ولاتی میسر و ئەمیش بە عەزیزی میسر کە خواوەنی شکۆ و دەسەلات بوو.

خەرابە (گم): خراپە. دەدا (گم): ئەدا. لەم خەلقە ئاخر (ن): ئاخر لەم خەلقە.
 (٩٦) درێغ: حەیف. دامووسک: مووی کلکی یەكسم.

واتە: بەداحەو، ئەگەرچی عەزیز شیریی بێشەیی ولاتی بابان بوو، بەلام ریزی قەومەکەیی شل و شیراو
 بوو، وەك گرییەك لە مووی ولایخی یەكسم بئی کە زوو دەکریتەو، وا زوو هەلۆهشان و پەرەوازه بوون.
 (ئاو) لێرەدا گونجاو نییە و دەبێ بە هەلە نووسرابی و لە بنەرەتدا (وا) بووبی، یانی وەها قەومەکەیی لە
 بەریەك هەلۆهشان.

(٩٧) واتە: چاو، وەك چاوی یەعقوبی باوکی یوسف کە لەتاو دوورکەوتنەو هی کورەکەیی
 نابینا بوو، نابینا بوو. خودایە تۆ خواوەنی هەموو شۆنیککی و شۆین و جی و ریششت دیار نییە.
 خودا (گم): خوای. خودایا (گم): خودایی.

(٩٨) کەوکه بە: ورشەویرشە. شەعشەعە: درەوشانەو.

واتە: ورشەیی بەختی عەزیزم لە چالدا، دەری بێنە، تا گری و رووناکی فەرمانی ئەو زەوی و ئاسمان
 نوورانی بکا. عەزیز و چال، ئەم بەسەرھاتە لە چیرۆکەکەیی حەزەرەتی یوسف (د.خ) وەرگیراوه.

چهنگلی شههبازی بازی (بازیان) ی باز نه دی
 فش ههلات کههیا لهسه بهیضه ی طهمه ع وهک ماکییان (۹۹)
 بۆ مهرداری نانی عهشیرهت، قهت مهرداریکی نهبوو
 ناشهکهی طهبعی به ناوی کهیدی پۆمی هاته دان (۱۰۰)
 بهختی سووتی، سا له پئی حهق، حهق حهقی ئی وهرگری
 بهدنامهک گیری نمهک بی، وهک ئهوانی دا بهمان! (۱۰۱)

کهوکهبهی (گم): کهوکهبی. "عهزیز"م وا له چاها بیته دهر (ح): به عیززهت وا له چاها بیته دهر. (گم): له چاها دا به پرتو بیته دهر.

(۹۹) چهنگل: چنگ، قولاپ. شههباز: شاباز. بازیان: ناوچهیهکی باشووری رۆژاوی سلیمانییه. باز: دیسان. بهیضه: هیلکه. طهمه ع: تهماع، چاوچنۆکی. ماکییان: مریشکهبه کړ. واته: "کههیا"ی پیاری تورک رۆژیهتی که چنگالی شابازی بازیانی دووباره نه دی و دیل کړا، فش بووه وه و وهک مریشکهبه کړ لهسه هیلکهی تهماع خهوت. دیاره بازی بازیان عهزیزه که حاکمی بازیان بووه.

چهنگلی (گم) جهنگهلی. باز (ح): ناخ. نه دی (ن): بهدی. ههلهی نووسینه. (گم) نهوین. (۱۰۰) مهرداری یه کهم: تهوهه ی ناش که مایه ی مانهوه و راگرتسه. (مهرداری دووه: بار و ریوشوین. کهید: فرۆفیل و ساخته کاری.

واته: یا کههیا بار و ریوشوینکی نهبوو بۆ دابین کردنی بیژیوی خهتک، ناشی تهبعهتی به ناوی فرۆفیلی تورکانه گهرا و هاته دان؛ یان عهشیرهت له پیناوی راگرتنی نانی خۆیدا، ئارامی ئی برا و پشتی کرده عهزیز، ئیتر ناشی تهبعهتی به ناوی فیل و دهستیری تورکان گهرا و دانی دا. بۆ مهرداری .. تاد (گم): بۆ مودارای نانی عهشیرهت قهت مهرداریکی نهبوو. عهشیرهت (گم): عهشیرهت.

(۱۰۱) (حهقی یه کهم: راستی، ههق. (حهقی دووه: خودا. (حهقی سییم: ماف و بهش. بهدغهک: بیوهفا. گیری ئهک: چاوشۆری ئهجمی سپلهی و تووشی بهلا هاتن. ئهوان: عهشیرهت و خهتکی بابان. ئهمان: تورکان.

واته: سپله و بیوهفا بهختی رهش بی و خودا له رپی راستیدا ههقی ئی وهرگری و دوچاری بهلا بی، وهک خهتکی بابانی خسته ژیر دهستی تورکان.

حهك بكهم دهفتهرى سهعدى، دهى وهصف، ئەر به بهيان
بیمه سهر مهدهى دههانت، له دهما بهنده زویان (۱)
بیمی بهدنامییه، گهر ناییمه بهر تیری موژهت
که درپا پهردهیى دل، دهردهکهوی رازی نیهان (۲)
نوشی حاضر له لهبا، نیثی له موژگانى سیاها
مهگهسى نهحله به سهنعهت بوتى زهنبوورمیان (۳)

(*) نهم پارچهشیره له (مان، حا، عا، ف، غ، ج، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهمهلی ههشتی مهخبوونی مهقسوور.

(۱) مهبهستی له حهك کردنی دهفتهرى سهعدى: کوژاندنهوهی ناوی "سهعدى" یه. نهر:

ئه گهر. مهدهح: ستایش. دههان: دهه.

واته: ئه گهر به روونکردنهوه له وهسفی ههر شتی کدا سهعدى بجهمه ئهه لاره و ناوی له ناواندا

نههیلیم و لهو بالادهستزیم، که بیمه سهر ستایش و پیداهه لدانى دهى جوانى تو، زمانم لهناو دهملدا

دهبهستزى و لال دهیم و هیچم پى ناوترى، چونکه وهسفی دهى تو له زوور بیری منهوهیه.

دهى وهصف (کم): دهى. (گم): به دهى. دههانت (حا): لهبان. زویان (کم، گم):

زمان. ههلهیه.

(۲) بیم: ترس. بهدنامى: بهدناوى، ناووزراوى. راز: پهنهانى.

واته: له ترسى بهدناوییه که ناییمه بهر تیری برژانگت. که دل کهوته بهر تیری چاوت، ههرچی

پهنامه کییه نهییه کانه ههموویان دهرده کهون، جا بهدناوییه که بو سالم خووى بی یا بو دل بهره کهى.

دیاره - سههره رای نهوه - که یار سته مکاره، سالم حهز ناکا بهدناو بیی.

بیمی بهدنامییه گهر ناییمه (عا): بیمه بر ناحیه. ههلهیه. ناییمه (کم، گم): نایمه. دهرده کهوی

(کم): دهرنه کهو. ههلهیه. (گم): دهرنه کهوی. بیمی (ق): پیم.

(۳) نهم بهیته له (کم، گم) دا نییه.

نوش: ههنگوین. لهب: لیو. نیث: نازار، چز. مهگهسى نهحل: میثسههنگ. بوت: دل بهره.

میان: ناوقه د.

واته: یار ههنگوینی له لیو دایه و برژانگه کانی چزوون و نازار دهرن، دل بهره له لایى میثسههنگه و

له لایى زهرده والهى ناوقه د باریکه.

نه فعی کوا نالهی بولبول له چه من، گاهی سهحر؟
 له طهره ف شه کوهی نهو، گوئی گوله یه کباره گران (۴)
 تا به خاکی قه دهمت دیدهی کئی روشن کهی
 فهرشه بؤ مه قدهمی تو دیدهی صاحب نه ظهران (۵)
 ته لّخه گهر حاله تی دووری به منی خهسته، چ باک؟
 دهمی وه صفی له بی جانانه، شه کهر دیته زوبان (۶)
 دیده نابینئ که سئ گاهی ته ماشا، جوز تو
 نیگه رانت نیه تی خهوفئ له طه عنهی دیگه ران (۷)

نیشی (ج): نیه تی. (ق): نیشه. جوانزه. سیاه (ع): سیا. میان (ع): زیان، واته: زهرده والهی زیاندهر.
 (۴) یه کباره: یه کجاره، به ته واری. شه کوه: سکالا.
 واته: نالهی کاتی به ره به یانی بولبول له گوتزاردا سوودی چیه؟ گوئی گول سهاره ت به
 سکالای نهو به یه کجاری گرانه و ناییستی، یانی: دلبر شکاتی دلدار ناییستی.
 گاهی (کم، گم) وهختی. سهحر (ق): خه یال. یه کباره (ق): یه کباری.
 (۵) دیدهی: دیده کهی، چاره کهی.
 واته: چاوی خاوه ن بیران فهرشی به ریتی تویه، تا به خاکی بهری پت پروون بیته وه.
 دیده بی .. تاد (ف، ج): دیدهی کئی روشن نه کهی. (کم): دیدهی گهلی رهوشه ن بی. (گم):
 دیدهی گول رهوشه ن بی.
 (۶) نهم بهیته و بهیته پاشه وهی له (ح) دا نین.
 واته: نه گهر بارودوخی نه خوشی دووری له یار شتیکی تالّه، منی نه خوش چ باکیکم ههیه. کاتی
 ستایشی لیوی دلبر شه کر دیته ناو زمام و شیرینی ده کا، ههروهها دیته زمان. له وانیه به واتای هاتنه
 قسه بی، یانی: دهمم نه ونده شیرین ده بی، شه کر دیته قسه.
 ته لّخه (ف، غ، ج، کم، گم): تالّه. (به منی) به دور نازانئ (دهه نی) بووی، دهه نی خهسته. واته:
 دهمی نه خوش. جانانه (ق): تویه که. زوبان (ع، ف، غ، ج): دهه ان.
 (۷) نهم بهیته له (ق) دا نییه.
 جوز: جگه له. نیگه ران: چاره پروانیکه ران، نه وانیه سهیری یه کیککی تر بکه ن. دیگه ران:
 خه لکانی تر.

شہکوه بنِ حاصلہ "سالم!" له جه فاهایی حبیب
کئی دهسیتی، له مهی چاردههم، دادی کهتان؟! (۸)

واته: چاوم له کاتی تماشادا، جگه له تو، کس نابینی. نهوانه‌ی چاوه‌روانی تو، یا نهوانه‌ی تو تو دهروان، ترسی نهوه‌یان نیه خه‌لکی تر تانه‌یان لی بدهن و بییان بلین: کویر. نیگهرانت (غ): نیگهرانی. خه‌وفی (ج): خه‌وف.

(۸) شه‌کوه: سکالا. جه‌فاها: ستمه‌کان. حبیب: خوشه‌ویست.

واته: سکالا له‌دهست نازاره زوره‌کانی یار بی‌سووده، کئی ده‌توانی حقی (که‌تان) له مانگی چوارده بستینی. که‌تانی له خوار و مانگیک بهو ناسمانه‌وه بی، که‌ی ده‌نگی ده‌گاتی. گوایه قوماشی که‌تانی نهو سهردهمه، له‌به‌ر تیشکی مانگی چوارده‌دا له‌ت‌له‌ت بووه، یا گوتی که‌تان له به‌ر تیشکی مانگی چوارده‌دا تووشی نازار بووه.

له جه‌فاهایی حبیب (کم): له جه‌فا و جه‌وری حبیب. ده‌سیتی (عا): دیتی. هه‌له‌یه.

(عبدالوپرہ حمان بہگ " سالم " و " مہلا موئمین " پیکہوہ وتوویانہ)

خالہ بیستومہ، موئمین جافان

کہ لہ طہبعی کہسیکہ وہک حسسان (۱)

نہسہبی ئہسپی توی بہ سہگ داوہ

سہگساری دہکا بہ تو و دیگہران (۲)

(*) نئمہ ناوونیشانی پارچہشعیریکی درتڑہ، تنہا لہ (نم) دا (لاپہرہ ۱۵۸-۱۶۰) ہدیہ، کہ لہ پہراوتڑدا نووسیویہ: (("مہلا موومن = مہلا موئمین" نئم ذاتہ جافہ لہ چاخی خویدا ماموستای مہجوود پاشای جاف بوہ، لہ چاخی عبدالوپرہ حمان بہگ " سالم " زیندہگانی کردوہ. بہشی زوری نہشعاری " سالم"، مہلا موومن کزی کردوہتہوہ و دہستی مہجوود پاشا کہوتوہ. زوری نہشعاری " سالم" کہ لہ دیوانہ چاپکراوہ کہیدا نیہ، لہ کہشکولتیک و ہرمگرتوہ کہ مہجوود پاشا بہ خہتی خوئی نووسیویہتہوہ. نیستہ ئہو کہشکولہ لای جہنابی مودیری جہریدہی " زین " حاجی تہوفیق بہگہ. ۱۹۴۰/۴/۲۴ نہجہدین مہلا)).

(نم) دہلی: سالم و مہلا موومن پیکہوہ نئم قہسیدہیہیان وتوہ، ئیتر یہ کی بہیتیکی نووسیوہ، یا یہ کی نیوہ بہیتیک؟ ئہوہ ناشکرا نیہ. نئمہ بہ نزدیکتری دہزائین نیوہ دووہمہکان ہی سالم بن، چونکہ فارسیان لہ نیوہ یہ کہمہکان زیاتر تیدایہ. دیارہ نہدہبی فارسی زور کاری کردوہتہ سہر سالم و رہنگیان لہ شیعہ کانیدا داوہتہوہ. پارچہشعیرہ کہ تیکرا داشورینی تیدایہ، بہتایہتی داشورینی ئہسپ، بہلام ئہسپہ کہ ہی کامیانہ؟ نازانری. جئی وتہ، مہجوود پاشای جاف لہ کہشکولہ کہیدا بہ (ئوستاد) ناوی مہلا موئمین ہتاوہ. " پیرمیرد " کہمیکی نئم شیعہی لہ (ژ ۱۰۱۳، ۱/۶/۱۹۵۰، ل ۴) ی رقرنامہی " زین " دا بلاو کردوہتہوہ، سہرناوہ کہی نئمہیہ: کاغذیکی ئہورہ حمان بہگی سالم بو عزیز ناغای نووسیوہ.

کیشی عہرووز: خہلیفی شہشی مہخوونی ئہصلہمی موسہبہغ.

(۱) حسسان: شاعیری ستایشوئیز و ہاورپی پیغمبہر (د.خ). رہنگہ سالم ویستیجی ناماژہیہک بو ئہوہ

بکا کہ حسسان ستایش وئیزی حہزرتی " محمدد " بوہ و مہلا موومیش ہی مہجوود پاشا.

(۲) سہگساری: خراپہ کاری کردن. دیگہران: خہلکی تر.

واتہ: بنہچہی ئہسپی توی بردوہتہوہ سہر سہگ. خہلکی تر خراپہ کاری دہرہق بہ تو دہکا.

(وی نیوان (تو) و (دیگہران) کہوتوہ.

((حاشا لله)) نه تۆبه مهرگی تۆ
 نه سهگنه ندامن و نه سگ ناسان (۳)
 شه ممه ييکه له وه صفی تۆ و نه سپت
 قيصصه يي رهخش و پۆسته می داستان (۴)
 لاکين ئەو جوو[ته] بوون، دروست و درشت
 ئیوه ههردوو له قالبا نوقصان (۵)
 ئەسپه کهت فيله، ليک بي خه رطووم
 تۆ پولهنگی وه ليک بي دوندان (۶)
 تۆ به سواری کهمه بيی، نمايانه
 گورگی بي کلک و شیری بي شیريان (۷)
 یۆزی بي که لیه، به بری بي ميخله ب
 خۆت و ئەسپه کهت به شه کل و به شان (۸)

(۳) واته: حاشا تۆ نه به مهرگ تۆبه ده کهی، نه نه ندامه کانت له هی سهگ ده چن و نه وهك سکیش به ناسانی تیر ده بی.

یه کهم نیوه ی بهیته که لهنگه و (تۆبه) ده بی (تۆبه یه) بی. (نهدامن) راستر بوو (نهدامی) بووایه.

(۴) شه ممه ييکه: چه ده ييکه، که ميکه.

واته: چیرۆکی رۆسته م و ئەسپه کهی (رهخش)، که ميکه له وه صفی تۆ و ئەسپه کهت. يانی ئەوانه

هاوتای وه صفی تۆ نین.

(رهخشن) هه له یه و (رهخش) راستره.

(۵) دروست: ساغ. درشت: زبر و به یتر. جو: ده بی (جووته) بوو بی.

واته: به لām ئەو جووته بوون به ساغی و به یتر، ئیوه یش به قالبی جهسته نوقسانن.

(۶) ليک: ليکین، به لām. خه رطووم: لۆز. دندان: ددان.

واته: ئەسپه کهی تۆ فيله و بی لۆزه، تۆیش پلنگی بی ددانی.

(۷) بی شیريان: بی ده ماری خویته بهر.

واته: ئەگەر تۆ به سواری بی، گورگی بی کلک و شیری بی ده ماری خویته بهر ده ده کهوی.

(۸) یۆز: توله پلنگ، درنده یه کی پلنگ شیوه ی گوشت خۆزی سه رخ پری لهش درێژ کۆله ی بهرز و

باریک و خالدارتری چابو کی خیرایه. بهر: درنده ييکی دوژمنی خویته خۆی شیره. ميخله ب: چنگۆل.

چونکہ تۆ شىرى، با لەطيفه بلىم:
 ھەر دەبىي خويىن بخۆي و ئىسقان (۹)
 تۆكە گورگى بە بەپرە قانئىع بە،
 مەلەقىنە دومت لە كەس بۆ نان (۱۰)
 ئەسپى تۆ تازىي و ئەتۆ تازى
 تا زىانە بە تازى ئەر تا زان (۱۱)
 وا دەزانم لە بىمى تازىي تاز
 دەمنە راكا وەكوو سەگى چۆپان (۱۲)
 بىتە بەندى كەمەندى تۆ، ئىكىلىل
 سەگى كىيە كە بىپرئى بە تەكان (۱۳)

واتە: خۆت و ئەسپەكەت بە شىوہ و شانوشكۆ، ھەر لە وىزى بىن كەلبە و بەورى بىن چىنگۆل دەچن.
 (بۆز بە شىوہى (وئىن نووسرا بو، كە ھەلەى نووسىنە.
 (۹) لەطيفه: قسەى خۆش، نوكتە.
 واتە: مادەم تۆ شىرى، با قسەيەكى خۆش بكەم: تۆ ھەر دەبىي خويىن و ئىسك بخۆي.
 (۱۰) بەپرە: بەرخ. دوم: كلك.
 واتە: تۆ لەبەرئەوہى گورگى، بە بەرخ رازى بە بىخۆي. كلكت بۆ كەس رامەوہىتە تا نانت بەداتى.
 (۱۱) ئەسپى تازى: ئەسپى عەرەبى يا رووتوقووت. تازى: تانجى. تازىانە: قەمچى. يا- تا زىانە:
 تا زەرەرە. ئەر: ئەگەر. تا زان: تا زايىن، كە بۆ ئەسپ نەگوئجاوہ. يان تازان: بەغار، تىژرۆ.
 واتە: تۆ و ئەسپەكەت ھەردوو عەرەبىن يا رووتوقووتىن. ئەگەر تىژرۆ بىن يا بە غار بىن، زىان بە
 خۆي دەگەيىنئى؛ يان ئەگەر بە قەمچى تىن بىسروئىنئى، بە خىرايى و تىژ دەپروا.
 (۱۲) بىم: ترس. تازى: تانجى. تاز: لووسكە، نىرەمووك. دەمنە: چەقەل. چۆپان: شوان.
 واتە: بىم وايە چەقەل لە ترسى تانجى لووسكە وەك سەگى شوان ھەلبىن.
 (۱۳) كەمەند: پەتى سەربەئالاقە بۆ گرتەوہ و بەستەوہى راكردوو. ئىكىلىل: چەپكە گول.
 واتە: چەپكە گول بىن بە كەمەندى تۆ، سەگى كىن دەتوانئى بە ددان بىرئى.
 (بە تەكان) لە بەيتكى دوايدا دووبارە بووئەوہ، بۆيە دەبىن (بە ددان) بووبى كە بۆ ئەو شوئىنە
 گوئجاوہ.

- وای بۆ حالییی که متیاری فه قیر
 تووشی ئەم بەرە ئەگەر له بهیان (١٤)
 ئینتیقامی سهگی دهبن ظاهر
 تووتکی هه چچی خواردبن به تهکان (١٥)
 ئەسپی سواریی وهها نییه و نابن
 هه له (به ریه) ههتا به (داغستان) (١٦)
 جووتی ئەم ئەسپه وا له موئکی عهدهم
 پهنگی وا قهت نییه له پوبعی جیهان (١٧)
 لچی وهک کالهکی بل، قلهشاو
 سهری وهک کوولهکهی درێژی پان (١٨)

(١٤) بهیان: سهینان. بهرە: دهبوو (بهبره بێ) بووايه.

واته: وای به حالی که متیار، نهگەر له بهرهبهیاندا تووشی ئەم بهوره بێ!

(١٥) ئینتیقام: تۆله. ظاهر: دیار و ئاشکرا. تووتک: بێچوو سهگ.

واته: ههه بێچوو سهگیکی خواردبن، لێ دهدههتیرتهوه و تۆلهی لێ دهکرتهوه.

(١٦) به ریه: بهرهبهستان، سهزه مینی میللهتی بهر بهر که ناوچهکانی تیدا دهژین، له سنووری

میرهوه دهست بێ دهکا تا کهناری شادهریای ئەتلهسی له سهرووی ئەفریقا. داغستان: ولایتیکی سهه
 بهری پۆژاوی دهریای خهزهه (قهزوین).

واته: له ولاتی بهر بهر هوه بگهڕێنی تا داغستان، ئەسپی وههات نه بێوه و نه دهبینی.

(١٧) وای به کهم: ههیه. پوبعی جیهان: نهو چاره کهی گۆی زهوی که مرۆفی تیدا نیشته جیه،

وشکانی زهوی بهین دهریاکان.

واته: ئەم ئەسپه جووته کهی وینهی نییه و له خاکی نه بووندايه. جووری وهها له وشکانی گۆی

زهویدا نییه.

(١٨) لچ: لێو. بل: زۆر نهرم. قلهشاو: درزتی بوو.

واته: لچی ئەم ئەسپه وه کوو کالهکی بل و تهپو قلیشاوه و سهریشی له کووله کهی

درێژ کۆلهی پان دهچێ.

چوارپه‌لی پانه وهك ترۆزیی چه‌م:
 نهرم و باریك و بی پره‌گ و لهرزان (۱۹)
 لهق و شل، كلکی وهك گولی ههرزن
 وهختی لنگدان ده‌چیتته ناو لنگان (۲۰)
 چاوی ههر وهك تریی هه‌تاوبردوو
 سیس و بی‌ئاو و قوول و نابینان (۲۱)
 نه‌سپی تو بۆچی خراپه، خالی خۆم
 پاك و بی‌عهیب و ساغ و بی‌نوقسان (۲۲)
 نالی بی و نه‌گهر جو بخوا، په‌خشت
 رۆسته‌مانه كه لیی خوپی به دوودان (۲۳)
 شپری، شه‌و گهر (گریزه) بی مه‌نزل
 تا سه‌ه‌رگه‌ه ده‌گه‌یتته ده‌شتی (مووان) (۲۴)

(۱۹) پره‌گ: ده‌مار. لهرزان: لهرزیو، له دۆخی لهرزیندا.
 واته: چوارپه‌لی وه‌كوو ترۆزیی چه‌میله پانه و نهرم و باریك و بی‌ده‌ماره و ناله‌ریی.
 (۲۰) گولی ههرزن: مه‌به‌ستی بی‌تووكیه. ههرزن: دانه‌وتله‌یه‌کی سووری زۆر ورده، زۆرتر خواردنی
 مامر و مه‌له. لنگدان: غاردان و پاكردن. لنگ: لاق. ناولنگ: ناوگه‌ل.
 واته: نه‌م نه‌سپه شل و بی‌داروباره، كلکی وهك گولی ههرزن ورده و کاتی غاردان سه‌ری خۆی
 به ناوگه‌لدا ده‌كا و نازانی غار بدا.

(۲۱) هه‌تاوبردوو: به تاوی هه‌تاو سووتانه‌وه، مه‌به‌ستی بی‌ئاویه.
 واته: چاوی نه‌م نه‌سپه وهك تریی هه‌تاوبردوو، كز و وشك و به‌قوولداچوو و نابینیه.
 (۲۲) واته: خاله، بۆچی نه‌سپه‌كه‌ی تو خراپه؟ له كاتی‌كدا پاك و بی‌خه‌وش و ساغ و بی‌نوقسانیه!
 (۲۳) په‌خش: ناوی نه‌سپه‌كه‌ی رۆسته‌می زاله!
 واته: نه‌سپه‌كه‌ت ههر نه‌ه‌نده نالی هه‌بی و جو بخوا، ئیتر وهك په‌خشی رۆسته‌م وایه، كه لیی
 ده‌خوپی به غار ده‌روا.

(نالی و نه‌گهر جو بخوا)، نه‌گهر (نالی بی و جو نه‌گهر بخوا) بووایه، كیشی نیوه‌به‌یتته كه په‌وان
 ده‌بوو. (دوودان) هه‌له‌یه و (ده‌وان) راسته به مانای غارکردن.
 (۲۴) شپ: په‌ریشان، حال‌خراپ. گریزه، مووان: دوو دینی ناوچه‌ی شاره‌زور و له پالی په‌كدان.

له (ئه‌له‌بجه) ده‌گه‌ی به (به‌کراوا)
 شه‌وله‌ناوئى که لئى‌خوڤرى چيشتان (٢٥)
 به گره‌و سواری به له (گول‌عوممه‌س)
 هه‌فته‌ی ده‌چيته خاکی (هه‌ورامان) (٢٦)
 له (نه‌وئى) لئى‌خوڤرى له پايزدا
 ده‌چيته (دزلئى) له ئاخري زستان (٢٧)
 تا له (دهق) ده‌چيته (قه‌له‌زه)، به‌هار
 پايزئى ئيل ده‌گاته بهر (ئالان) (٢٨)

واته: حالت شه‌ه، نه‌گهر شه‌و به‌ه‌وئى بچيته (گريره). ئه‌سه‌که‌ت هينده ته‌مه‌ل و سسته به‌ره‌به‌يان
 نه‌مجا ده‌تگه‌يه‌يته (مووان)ى نزيكى گريره!

(٢٥) به‌کراوا: گردئى شوتنه‌وارى نزيكى هه‌له‌بجه‌يه. شه‌وله‌ناو: به (شه‌وله‌تار) نووسراوه که
 هه‌له‌يه، شه‌وه‌کى، که شه‌و له ناودا مابى، به‌ره‌به‌يانى که هيشتا تاريكى شه‌وى ماوه. چيشتان:
 ناوه‌راستى به‌يانى و نيوه‌رۆ.

واته: نه‌گهر له شه‌وله‌ناوه‌وه له (هه‌له‌بجه‌وه) به‌م ئه‌سه‌په بکه‌ه‌يته رى بۆ (به‌کراوا)، بۆ
 چيشته‌نگاو ده‌يگاتى!

(٢٦) گره‌و: مهرچ‌دانانى نيوان دوو که‌س يا دوو لا له‌سه‌ر شتيك، وا که هه‌ر به‌کيکيان لئى
 لابدا، دۆراو بى. گول‌عوممه‌ر: خوڤرمال، ناوه‌ندى ناحيه‌يه‌يه‌کى سه‌ر به‌قه‌زاي هه‌له‌بجه‌يه، زۆر
 نزيكى هه‌ورامانه.

واته: گره‌و ده‌که‌م، نه‌گهر له خوڤرماله‌وه بچيته هه‌ورامان که نزيکيه‌تى، ئه‌سه‌په‌کوئت حه‌فته‌يه‌کى
 ده‌وئى تا بيگاتى!

(ده‌چيته)، نه‌گهر (ده‌چيه) بووايه، کيشى نيوه‌به‌يته که ريك ده‌هاته‌وه.

(٢٧) نه‌وئى و دزلئى: دوو دزين ته‌م ديو و نه‌وديوى شاخى (سوورکيئون)، نه‌وئى له عيراقه و
 دزلئى له ئيران، دووريان له به‌که‌وه چه‌ند سه‌عاتى که‌مه.

واته: نه‌گهر پايز له (نه‌وئى) وه به‌رئى بکه‌وى بۆ (دزلئى)، ئه‌سه‌په‌که‌ت ئاخروئوخري زستان ده‌يگاتى!!
 (ده‌چيته)، نه‌گهر (ده‌چيه) بى، دروسته.

(٢٨) ده‌مه: هه‌له‌يه و ده‌بى (دهق) بى که نزيكى (قه‌له‌زه) و (ئالان): ته‌م سى ديه له‌يه که‌وه نزيک
 و له ناوچه‌ى (ده‌ره‌به‌ندىخان). ئالان: به‌رى باکوورى رۆژاواى ناوچه‌ى شارباژيره‌يه، که به‌شکى له

گورزی تۆگەر له پشتی گوربه كهوئ
 ده‌میاوینی تا سه‌ری مه‌یدان (٢٩)
 موخته‌سه‌ر پیټ بلیم، به‌لئ: واته
 ئەسه‌پی شین فیله، خوټی شی‌ری ژیان (٣٠)
 چه‌رفی سه‌ربه‌سته، به‌سه‌یه‌تی ئیتر
 با بلیم هه‌رچی مه‌خفیه به‌عه‌یان (٣١)
 به‌قه‌راری چه‌دیثی موئمینی جافان
 پیټی وتم دوینی، واضیح و په‌نهان: (٣٢)
 بارگه‌ییك كه به‌ستی بوټوله‌ك
 شاپه‌رت كه‌ندبوو به‌زۆری ددان (٣٣)

دیوی كوردستانی ئیرانه.

واته: ئەم ئەسه‌په‌ دیسان هینه‌ له‌ش‌به‌باره، تا ئەم له‌ به‌هاردای له‌ (ده‌ق)ه‌وه‌ ده‌چیه‌ (قه‌لبه‌زه)، زۆر ده‌خایتی و ده‌كه‌ویته‌ پایز، له‌ كاتیكدا خیل له‌و ریه‌ دووره‌وه‌ ده‌گاته‌ به‌ر (ئالان).
 (ده‌چیه‌)، دیسان ئەگه‌ر (ده‌چیه‌) بێ، دروسته‌.

(٢٩) گورز: كوته‌ك، نامرازیکی سه‌رئه‌ستووری ده‌سه‌كداری شه‌ره‌. گوربه‌: نیره‌په‌شله‌. سه‌ر: به‌رابی، لا. مه‌یدان: دێیه‌کی ناوچه‌ی (ده‌ربه‌ندیخان).

واته: ئەگه‌ر گورزی تۆ به‌دی له‌ پشتی گوربه‌، تا لای (مه‌یدان) هه‌ر ده‌میاوینی.
 (٣٠) موخته‌سه‌ر: كورت‌وپه‌تی. واته: وایه‌. ئەسه‌پی شین: په‌نگه‌ راسته‌كه‌ی ئەسه‌په‌شی بێ. شی‌ری ژیان: شی‌ری تووره‌ و تۆسن.

واته: با به‌كورتی پیټ بلیم؛ به‌لئ وایه‌، ئەسه‌په‌شی فیله و خویشت شی‌ری تووره‌ و كیوی.
 (٣١) چه‌رفی سه‌ربه‌سته: قسه‌ی توئیکلدار و ئازاد و دركه‌. مه‌خفی: داپۆشراو. عه‌یان: به‌رچاو و ناشكرا.

واته: با قسه‌ی توئیکلدار به‌س بێ و هه‌رچی شاراوه‌یه‌ به‌ ناشكرا پیټی بلیم.

(٣٢) قه‌رار: بریار. چه‌دیث: فه‌رمووراو. واضیح: بێ‌په‌رده‌. په‌نهان: نه‌پیتی.

واته: دوینی موئمینی جافان به‌ ناشكرا و نه‌پیتی پیټی وتم.

(٣٣) ئەم به‌یته‌ و دوو به‌یتی پاشه‌وه‌ی روون نین و ساغ‌نه‌كرانه‌وه‌، هه‌ر شكلتووس كران.

بهلکه هر کهس به بینی پهره ر بوو
 بئ، بئلی قهلبی کهس نامودانان (۳۴)
 پهر گزاره وهک پهری توولهک
 تولهکی تو له تولکان نادان (۳۵)
 خاله سا وهک تهریق فیئو بی
 خاله سا بی خه جاله تی سه گبان (۳۶)
 خاله! طوعمه ی قوشت به لوقمه بکه ی
 خاله! گوشتت نه بیته نۆشی جان (۳۷)
 گورچه ویله ی مه پرت قوززه لقورت بئ
 زیقه تۆره ی مپرت ببئ سندان (۳۸)
 با قهره قهش به گورزی که للهت بئ
 جه ننهت بیته دۆزه خی نیران (۳۹)

(۳۶) تهریق: شهرم گرتن و تهریق بوونه وه. فیئو: نهسپ و ئیسز ی کورت و کهمبالا.
 خه جاله تی: شهرمه زاری. سه گبان: سه گوان، پاسه وانی سه گ.
 واته: خاله، شهرمی نهسپ و ئیسز ه گایلیکه بتگری و شهرمه زاری کابرای سه گوان بی.
 (۳۷) طوعمه: چه شه، گزشتیک که ده درئ به بالنده ی راوی وهک باز. قوش: بالنده، لیره بازه.
 لوقمه بکه ی: بیکه به پاروو. نۆشی جان: نۆشی گیان.
 واته: خاله، چه شه ی بازه کهت بکه یته پاروو. گوشت نۆشی گیان نه که ی.
 (۳۸) گورچه ویله: گورچیله. قوززه لقورت بی: به ده رد بی. زیقه تۆره: سیقه تۆره. مپ: پر و تیر،
 په نگه (مپ: یش بی که مریشکه. سندان: قوززه لقورت.
 واته: گورچیله ی مه پرت به ده رد بی. سیقه تۆره ی پر یا هی مریشکیشت لی بی به سندان.
 (۳۹) قهره قهش: مه ری ته ویل سی. نیران: کزی نار، ناگر.
 واته: با مه ری ناوچاوان سی بیته گورز و به کله سه رتدا بکشری. به هشت لی بیته دۆزه خی ناگر.
 (جه ننهت) ده بوو (جه ننهت) بی تا له نگ نه بی.
 (۴۰) شکمه تا: سکتدا. ئه مهر: بهر، به ره م. جوز: جگه له.
 واته: هر چی پۆرنکی چه م و چغورد هه به، که ده بیته بهش و نیسی تو، زیانت بئ بگه یینی و له
 ژان و ژووور به ده ر هیچ به ره مه یکی تری له سکتدا نه بی.

پۆرى چەم، ھەرچى بىتە قىسمەتى تۆ
 لە شىكەمقا ئەمەر نەدا، جوز ژان (۴۰)
 دلى كۆتر دلت بەدەر بىنى
 بە سەلامەت نەخۆى كەوى بورىان (۴۱)
 با ببى مونفەعيل لە لای قوشچى
 با سەرنەفگەندە بى وەكوى چۆپان (۴۲)
 دەك ئىلاھى بە مېئلى پەپرەقەش
 دەست وپا بەستە بىت و تەن لەرزان (۴۳)

(۴۱) كەوى بورىان: كەوى برژاۋ.

واتە: دلى كۆتر بىتە ماھى دەرىھانى دلى تۆ. بە سەلامەتى و بىۋەى كەوى برژاۋ نەخۆى.

(۴۲) مونفەعيل: ھەلچوو و شېرزە. قوشچى: راۋكەر. سەرنەفگەندە: سەرشۆر. چۆپان: شوان.

واتە: با لە لای راۋچى شېرزە بى و ھەلچى. با وەك شوان سەرشۆر بى.

(۴۳) پەر: مەرى سېى سەروگەردن رەش. قەش: تەۋىل سېى. تەن لەرزان: لەش لەرزىو، لەش لە

دۆخى لەرزىندا.

واتە: دەك خودايە، وەك مەرى ناۋچاۋان سېى دەست وپى بەستراۋ و لەش لەرزىو بى.

- نوكته‌یی خالت ده‌كا بۆم سپړی فهدییه‌ت عیان
کردویه قهددت له دلما ئه‌لفی لینیییه‌ت عیان (۱)
«كل شی» مه‌ظه‌ری حه‌ققه، وه‌کوو تی‌ده‌فکر
که‌وته توئی په‌رده‌ی پوخت، نووری ئیلاهییه‌ت عیان (۲)
من له خزمه‌ت توچ لازم عه‌رضی ئه‌حوالم بکه‌م؟
خوت ده‌زانی، بی‌وتن، ئه‌سراری هر نیییه‌ت عیان (۳)
عه‌دی ئه‌م چاوانه مه‌ستم، مه‌مدوینن ئه‌ی حه‌ریف!
نه‌ک بکه‌م له‌م وه‌خته‌دا ئه‌سراری که‌یفیییه‌ت عیان (۴)

(*) ئه‌م پارچه‌شیره هر له (م، پ) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: په‌مهل هه‌شتی مه‌قسوور.

(۱) واته: مه‌عناى ورد و جوانی خالت، مه‌عناى بی‌هاوتایم بۆ روون ده‌کاته‌وه. هه‌روه‌ها بالای

رینکویکت پیتی ئه‌لفی روون کردووه‌ته‌وه.

کردویه (پ): کردیه‌وه. (لبیت) شیوه‌نووسی هه‌ردوو نوسخه‌که‌یه. نه‌مانزانی مه‌به‌ست لئی چیه؟ به

دوور نازانئ (لینییه‌ت) بووبی. بی‌گومان پیتی ئه‌لف (ا) له زانیاری (صه‌رف) دا هه‌میشه حه‌رفی لینه، واته

له پته نهرمه‌کانه و بالای راست و په‌وانه.

نوکتیه‌ی (پ): نو‌قطه‌ی.

(۲) واته: وه‌ک ده‌زانم حه‌ق (خودا) و ده‌سه‌لاتی خودا له هه‌موو شتی‌کدا ده‌رده‌که‌وی «وفي کلّ

شیء له آیه‌ تدلّ علی انه واحد». به واتایه‌کی‌تر، ئه‌گه‌ر نه‌یه‌ینه‌وه بۆ فه‌لسه‌فه‌ی (وحده الوجود)،

هه‌ر شتی‌ک ده‌بیرئ، خودای په‌روه‌رده‌گار و دروست کردنی شته‌که ده‌که‌ونه بیر. نووری خودایه‌تی،

بۆ نمونه، له توئی په‌رده‌ی روخی نازارتدا ده‌رده‌که‌وی، که چه‌ند به‌ده‌سه‌لاته و چه‌ند ناسک و ورد

دروستی کردووه؟

(۳) هه‌ر نییه‌ت: هه‌موو نیازتک.

واته: یوئیست ناکا ئه‌حوالی خۆم له خزمه‌ت تو‌دا باس بکه‌م. هه‌ر نیازتک له دلدا بی، یوئیست

به وتی هیچ نییه، تو خوت هه‌موو شتی ده‌زانی و ناگات لیه.

خزمه‌ت (پ): خدمه‌ت. ده‌بی هه‌ر وا بووبی.

(۴) واته: من له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی ئه‌م چاوه مه‌ستانه‌دا مه‌ست و بی‌هۆشم. مه‌مدوینن، نه‌بادا

دل له لاته، با به تن دووريم نه با " سالم " له پووت
تا نه بئې بؤ مودده عى نه حوالى قوربييهت عيان (۵)

په نامه كيه كاني عيشق بدر كينم.

مهستم (پ): مهستم. هه له يه. كه يفيهت (پ): هه ر نييهت. هه له يه.

(۵) واته: به دل له لاتم، به لام به دهنم دووره، با نم به لهش دووريم له بهرچا وتم لانه با. بويه به

لهش ليت دوور ده كه ومه وه، تا ره قيبى به دكار بهم نزيكويه نه زانئ!

- «أبشروا»، یا ئەهلی ظوئمهت، پەرتەوی ضەو بوو عەیان
تیغبەرکەف صوبح دەم بۆ گەردنی شەو بوو عەیان (۱)
مەرکەبی خۆر ئاسمانە، نێزەیی زەرپین بە کەف
وەک عەرەب دیسان لە مەیدانا بە هەو هەو بوو عەیان (۲)
دەستی ڕەدەم دا لە سینەیی جارییەیی ئەهلی حەبەش
وا لە لەعلی مولکی ڕوویی شاهیدی ئەو بوو عەیان (۳)
باز نیهان بوو لەشکری زەنگی لە حیصنی نیستی
وا لەبەر تیپی شەهی خاوەر، ڕەوارەو بوو عەیان (۴)

(*) ئەم پارچەشێعرە هەر لە (نم، پ) دا هەیه.

کێشی عەرۆز: ڕەمەلی هەشتی مەقسوور.

(۱) «أبشروا» مەبەستی «موزده بئ» یە. ضەو: ضوء، ڕووناکی. تیغبەرکەف: شمشیربەدەست.

صوبح دەم: بەرەبەیان.

واتە: ئەی گێژدەکانی دەستی تاریکی! موزده بئ وا شەوقی ڕووناکی دەرکەوت و بەرەبەیان

شمشیربەدەست بۆ برینی ملی شەو هاتە مەیدان.

(۲) مەرکەب: هەر شتی بۆ سواری بەکاربھێتری. زەرپین: ئالتونین، زێرین. هەو هەو: دەنگی

سواران لە راو و شەردا.

واتە: خۆر سواری ئەسپی ئاسمان بوو، نێزەیی زێرین بە دەستەو، وەک سواری عەرەب بە

هەیاھوو و ھۆسە کێشان هاتە مەیدان. دیارە نێزە کە تیشکە زەردەکانی خۆرە.

(۳) جارییە: کەنیزەک، مەبەستی لە جارییەیی ئەهلی حەبەش شەو. شاھید: دلێبەر، مەبەستی

خۆرە. ئەو: نوێ، تازە. (ڕوویی) ڕەنگە (ڕۆمی) ش بئ.

واتە: دەستی ڕەت کردنەووم نا بە سنگی کەنیزەکی ڕەش پێستی حەبەشەو، یا شەوم

ڕەت کردەو. وا بە لێوی سەر ڕوخساری سەبی یار دلێبەرێکی تازە دەرکەوت، یا خۆر لە مولکی

ڕۆمدا کە سەبێ پێستن، ھەلات و دەمی کردەو و دنیای بئ ڕووناک بووھو.

لە لەعلی مولکی ڕوویی (پ): لە نەسلی مولکی ڕۆمی. جوانە.

(۴) باز: دووبارە. زەنگی: مەبەستی شەو. حیصن: قەلا. نیستی: نەبوون. تیپ: سوپا. شەهی

خاوەر: شای خاوەر، خۆر. ڕەوارەو: ڕاکردوو.

ئەرمەنىم گەر شەوپەرسىت بىم، چا بوو ئەو چو، پۇژ ھەلات
 دلبەرم ناگەھ وەكوو شىرىنى خوسرەو بوو عەيان (۵)
 شەو پەقىب بوو، نوورى چاوى بردم، ئەمجا دىق بكا
 ھەر كە دەر كەوت مەركەبى خۆر، ساعەتەن ئەو بوو عەيان (۶)
 دلبەرم وا ھات سەحەر، سى موعجىزە ھەمپراھى بوو:
 پەونەقى خۆر، نوورى دىدەم، مەركەبى شەو بوو عەيان (۷)

واتە: دووبارە لەشكرى شەو لەناو قەلاى نەبووندا شاردرايەو و ئاشكرا لە بەردەم سوپاى خۆردا دەستى كرد بە ھەلاتن.

لەبەر (پ): لەپىر.

(۵) ناگەھ: لەپىر.

واتە: من رەقەم لە شەو، ئەگەر شەوپەرسىت بىم، ئەرمەنى دەم. چاك بوو شەو رۆبى و رۆژ ھەلات، دلبەرم كە خۆرە، وەك شىرىنى خوسرەو دەر كەوت.

ناگەھ (پ): ناگەھ. خوسرەو (پ): ئەرمەن. ھەلەبە، چونكە لەگەل سەرواكەى نايئەو.

(۶) دىق بكا: مەبەستى ئەو ھەبەر خەفەتى زۆر.

واتە: شەو بەدكارم بوو، دژم بوو و رووناكى چاوى بردم، كوئىرى كردم. جا با ئىتر بمرى، چونكە ھەر كە خۆر دەر كەوت، ئەوئىش ئاشكرا بوو، خۆمى لى دەپارىژم. ياخۆ: ھەر كە ھەتاو ھەلات، رووناكى چاوم كە يارە، دەر كەوت.

ئەمجا (پ): ئىنجا. (مەركەبى)، لە بەبى پاشەو ھەبە و لە جىنى خۆيداىە و گوئجاوہ. لىرە دەبوو (مەوكىبى) بىن، بە ماناى تاقمى سوارە و پادەى ياوەر و ھاوړى پادشا و پاىبەرزان. دەبى ھەلە لە نووسىندا كراى، بەتايەتى كە (مركبى) و (موكبى) بە ئىملاى زوو ھەر جياوازيەكى بچووك لە ئىوان دوو پىتى (ر) و (و)يدا ھەبە.

(۷) ئەم بەبىتە و بەبىتى پاشەو ھى لە (پ)دا پاش و پىشن.

واتە: وا بەرەبەيانى دلبەرم ھات، سى موعجىزە و كارى گەورەى لەگەن بوو؛ يەكەم پەونەق و رووناكى خۆر، دووھم رۆشناىى چاوم كە دەبىنم، سىم داھاتنى شەو.

مەركەبى شەو بوو (پ): مەرگى شەو بوو بوو. (موعجىزە) لە (نم)دا بە (موعجىزەى) نووسراوہ،

(ى) يەكەى زيادە.

سیلخی ماهی پۆزهیه، وه عدهی منه، یاران نهوید:
 واه له ئهوجی عاریضی یارم، مههی نهو بوو عهیان (۸)
 پهردیهی شهو چاک چاک بوو، نووری ظاهر کرد سهحر
 صورهتی یارم، شوکور، بۆ چاوی بیخهو بوو عهیان (۹)
 چهمدولیللاه پۆژ ههلات و شهو پهقیب بوو، دهفنی کرد
 قووتی "سالم" دهم بهدم ههردهم لهدهست ئهو بوو عهیان (۱۰)

(۸) سیلخ: دواوایی. ماهی پۆزه: مانگی پۆژوو (پهههزان). نهوید: موژده، مزگیتی.
 واته: دواواییهکانی مانگی پهههزانه. مانگی نوئی یارم بسوو بهسهر روومهتیهوه دهركهوت.
 موژده بی یاران ئیتر وادهی منه.
 (۹) واته: پهردهی تاریکی شهو لهت لهت بوو، بهره بهیانی رووناکی دهركهوت. سوپاس بۆ
 خودا، وینهی یارم بۆ چاوی شهو بیبار دهركهوت.
 (۱۰) واته: سوپاس بۆ خودا پۆژ ههلات و شهو که وهک پهقیب بهدغهسال بوو، شاردیهوه.
 ژبانی سالم ههناسه به ههناسه لهدهست پۆژدا دهرده کهوئ. پهنگه (قووت) له راستیدا (فهوت)
 بووبی، که زۆر رینی تی دهچی، نهو کاته یانی: نهمانی سالم و نازاری لهسهر دهستی شهو بوو، سوپاس
 بۆ خودا که شهو باری کرد.
 لهوه دهچی سالم ئهم پارچه شیعهری له بارودۆخیکی دهروونی تایهت و له شهوئیکی تاریک و
 نوتهک و درێژی پایزدا وتیی.

به خوږ خوږن بڼه، نهی گریه! له چاوهی چاوی تاری من
هنا لازم بووه بوی پیی سهگی کوی نیساری من (۱)
ره فیقان! گهر دهچن بوی سهیری باغ و گول، خودا حافظ
موهه بیایه له پووی یارا گول و باغ و بهاری من! (۲)
نه گهر فرقم بگاته مهرکهزی خاکی که فی پیی یار،
دهگاته ناسمان گوشه ی کولاهی نیفتیخاری من (۳)
له دونیادا جه فای عوقبام هه موو دیوه له دهس هیجران
ده بی فهدا له پاشا عه فوی من کا کردگاری من (۴)
گول و سهرو و سنه و بهر، ههر طهره ف سهریان فرودینن،
بچیته باغه وه، گهر دل بهری سیمین عوزاری من (۵)

(*) نهم پارچه شیره ههر له (کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ههزه چی ههشتی تهواو.

(۱) نیسار: پیشککش، دیاری، (نشان بووه و له نووسینه و هدا کراوه به نیسار.

واته: نهی گریان، تکایه به خوږ خوږن له سه چاوهی چاوی تاریکی من بڼه، چونکه خه نه پیوسته بو

بی سهگی بهر دهر گای یاری من، با خوږنه که بیته خه نه یی.

(۲) واته: نهی هار پتیا، نه گهر نوره دهچن بوی سهیری باخ و گول و گولترار، خوداتان له گهل. من

نایم، چونکه گول و باخ و بهاری من له رووی یاردا دهر که وتوون. که واته من پیوستیم به

گهشت و گوزار نیه.

خودا (کم): خوا.

(۳) فرقم: ته پلنی سهر. که ف: بهری دهست. کولاه: کلاو. نیفتیخار: شانازی.

واته: نه گهر خودا بوم بکا سهرم بگاته خاکی بهر پیی یار، گوشه ی کلاوی شانازیم ده گاته ناسمان.

(۴) عوقبا: دواروژ، نهودنیا. فهدا: سبهی.

واته: هیوایه سبهی، روژی قیامت، خودای من لیم بیووی، چونکه هه موو سزای قیامت

له دهست هیجران و دووری یار له دنیا دا جه شتووه.

عه فوی من (کم): عه فوم. له نگ ده بی.

(۵) فرودینن: داده نه وینن.

ئىلاھى، ناسەلامەت، ئەي پەقىب! ھەمدەردى "سالم" بى
وھكۆۋ كىردت لە كۆي جانانە قەطعى پەھگوزارى من (۶)

واتە: ئەگەر يارى روخسار زيويىنى من بېچىتە ناو باخ، گۆل و سەرو و سەنەوبەر لە ھەموو لاوھ
سەرى بۆ دادەنەوتىن، يا روويان نىيە سەر بەرز بىكەنەوھ.
سەنەوبەر (كەم): سەنەوبەر.

(۶) واتە: خودايە بەدكار ھاودەردى سالم بى، وھك تۆرتى بەردەرگای يارت لى گرتەم.

مه‌عنه‌یی نین، وه‌کویه‌ک، شهر‌چی من و دل‌بهری من
 قه‌تلی من، صیححه‌تی نه‌و، شه‌کوه‌یی نه‌و، ده‌فته‌ری من (۱)
 خوینی ظه‌رفی به‌ده‌نم وشکه له‌تاو ناگری غه‌م
 دل‌ی من، مه‌جمه‌ری نه‌و، دوورییی نه‌و، نه‌خگه‌ری من! (۲)
 رسته‌یی ذه‌وق و نه‌له‌م دیتته موقابیل به‌ ویصال
 دل‌ی من، لاله‌یی نه‌و، دیده‌یی نه‌و، عه‌به‌هری من! (۳)

(*) نه‌م پارچه‌شیره له (مان، عا، ه، ف، غ، ج، ق، کم، گم) دا هه‌به.

کیشی عه‌رووز: ره‌مه‌لی هه‌شتی مه‌خبوونی مه‌حزووف.

(۱) واته: شهر‌چی حال‌تی من و دل‌بهری من یه‌ک مه‌عنا‌یان نیه. کوشتنی من له‌ش ساغی نه‌وه که
 زۆر لیک جیان. سکا‌لای نه‌و و ده‌فته‌ری من له یه‌ک دوورن. شکاته‌که‌ی نه‌و ناحه‌قه، هه‌رچی له
 ده‌فته‌ری مندا نووسراوه، زۆر و سته‌می نه‌وه که له منی ده‌کا و راسته.

مه‌عنه‌یی نین (ه، کم، گم): معیانن. (ق): مه‌عنه‌ییکن. قه‌تلی (عا): قه‌طعی. صیححه‌تی (عا):

صیححه‌یی.

(۲) ظه‌رف: قالب، قاوغ. به‌ده‌ن: له‌ش. مه‌جه‌ر: ناگردان. نه‌خگه‌ر: پشکو.

واته: خوینی له‌شم له‌تاو ناگری په‌ژاره وشک بووه‌ته‌وه، دل‌ی من ناگردانی یاره و دووریی نه‌و
 پشکو‌ی ناگردانه‌که‌به.

ظه‌رفی (عا): زه‌رفی. له‌تاو ناگری (ف، غ): له‌به‌ر کیره‌تی. (ج): له‌تاو کیره‌تی. مه‌جه‌ری

نه‌و (ف): مه‌جه‌ر و نه‌و. (کم): مه‌جه‌ری نه‌و. (نه‌وی) دووریی نه‌و) له (ق) دا که‌وتووه.

(۳) نه‌م به‌یته و دوو به‌یتی پاشه‌وه‌ی له (ه، ق) دا نین.

رسته: ریز.

واته: ریزی خو‌شی و ناخو‌شی له کاتی گه‌یشتن به یاردا به‌رامه‌ری یه‌کن. دل‌ی پر‌خوینی من له
 لای یاره و چاوه مه‌سته‌کانی نه‌و نیر‌گری منن. هه‌ل‌یشه‌گرئ (رسته) به واتای شتی روواو و سه‌وز
 بی، نه‌و وه‌خته لاله و نیر‌گزر هه‌ردوو له بابه‌تی روواون.

رسته‌یی (عا، کم، گم): رسته‌یی. ذه‌وق و نه‌له‌م (عا): زه‌وق و نه‌له‌م. (ف): ذه‌وقی نه‌له‌م. به

ویصال (غ): له و ویصال دیده‌یی نه‌و عه‌به‌هری من (غ): عه‌به‌هری نه‌و، دیده‌یی من. (کم): دیده‌یی نه‌و

عه‌نبه‌ری من.

زوو بهری بووم له بهر و نیعمه‌تی فیرده‌وسی بهرین
 نه‌خلی من، قامه‌تی ئه‌و، بۆسه‌یی ئه‌و، نه‌وبه‌ری من (٤)
 ره‌بطی ئاب و سه‌مه‌کن، دووسه‌ره، هه‌روه‌ک ته‌ن و جان
 سه‌ری من، سایه‌یی ئه‌و، خاکی ره‌هی ئه‌و، سه‌ری من (٥)
 وه‌ه‌چ خوابیکی به‌ ئارامه‌ هه‌مئاغۆشییی یار
 ده‌ستی من، گه‌رده‌نی ئه‌و، ساعیدی ئه‌و، به‌سته‌ری من! (٦)
 له‌ نیگامی دو‌ طه‌ره‌ف تیره‌وو لامیع په‌یدا!
 چیه‌ره‌یی من، شه‌وی ئه‌و، گه‌رده‌نی ئه‌و، گه‌وه‌ری من (٧)

(٤) نه‌خل: دارخورما. بۆسه: ماچ. نه‌وبه‌ر: نۆبه‌ره.

واته: من هه‌ر زوو له‌ به‌ر و ناز و نیعمه‌تی به‌هه‌شت یه‌ به‌ش بووم. بالای یار دارخورمامه‌ و ماچی ئه‌و
 نۆبه‌ره‌مه. ئیتر به‌هه‌شتم چۆن ده‌ست ده‌که‌وی؟ یا به‌هه‌شتم بۆچییه‌؟

زوو به‌ری بووم (گم): نه‌وبه‌ری بووم!

(٥) ره‌بط: پیوه‌به‌ستراو. سه‌مه‌ک: ماسی. ته‌ن: له‌ش. ره‌ه: ری.

واته: سه‌ری من و سیبه‌ری یار، خاکی ری ئه‌و و سه‌ری من وه‌ک ماسی و ئاو، وه‌ک ته‌ن و گیان
 به‌ی یه‌ک نایانکری.

ره‌بطی ئاب و سه‌مه‌کن (عا) ره‌بتی ئاب و ئه‌کن. (ج): وه‌صفی ئاب و سه‌مه‌کن. (کم): ره‌بطی
 ئاو و سمکه‌ن. (گم): ره‌بطی ئه‌سپ و سمه‌که‌ی.

(٦) ئه‌م به‌یته‌ له‌ (کم، گم) دا نۆیه‌مه.

وه‌ه: وای، ئامرازی سه‌رسامیه‌. خواب: خه‌و. هه‌مئاغۆشی: هاوباه‌ه‌شی، له‌ باوه‌شی یه‌کتردا
 بوون. ساعید: قۆل. به‌سته‌ر: سه‌رین.

واته: ئای چ‌ خه‌ویکی ئارام و به‌تامه‌ له‌ گه‌ل یار باوه‌ش به‌یه‌کدا بکه‌ین! ده‌ستی من له‌ ملی ئه‌ودا
 بی و قۆلی ئه‌و سه‌رینی من بی.

خوابیکی (عا، ف، ج): خوابیگه‌. (کم): خاکیکی. به‌سته‌ری (گم): پوسته‌ری.

(٧) ئه‌م به‌یته‌ له‌ (عا، ه، ق) دا نیه‌.

تیره: تاریک. لامیع: رووناک. چیه‌ره: چاره، روخسار.

واته: تاریکی و رووناکی له‌ سه‌یرکردنی دوو لا، من و یار، په‌یدا ده‌بی. روخساری تاری من شه‌وی
 یاره، گه‌ردنی زیوینی ئه‌و گه‌وه‌ری منه‌.

- نامەوى شادىيى خۆم، شادىيى جانانە بەسە
 زەوقى من، غوصصەيى ئەو، رەونەقى ئەو، جەوھەرى من (۸)
 حەققى تەلخىيى فىراقم لە وىصالا دەستكەوت
 پرووى من، حەنظەلى ئەو، توندىيى ئەو، شەككەرى من (۹)
 كوشتىم قىمەتى وەصلىكە، ئەگەر بىن حاضر
 لەبى من، بۆسەيى ئەو، خەنجەرى ئەو، خەنجەرى من (۱۰)
 سەقەر و باغى ئىرەم دوورە بە يەك بن "سالم!"
 بۆنى من، دۆزەخى ئەو، بۆسەيى ئەو، كەوتەرى من (۱۱)

تيرەو (كم): تيرەيى.

(۸) ئەم بەيتە و بەيتى پاشەوہى لە (ه) دا نين.

غوصصە: خەم و خەفەت.

واتە: من شادىم ناوى، با تەنھا يار شاد بىن، شادى ئەو بەسە. شادى من بۆ ئەو خەمە، كەواتە

نەبى باشە، بەلام رەونەقى ئەو بۆ من گەوھەرە.

زەوقى (عا): زەوقى. غوصصەيى (گم): قەيى.

(۹) واتە: تۆلەي تالى جايىم لە كاتى بەيەك گەيشتدا لە يار سەندەوہ. پرووى من بۆ ئەو وەك

كالى كەمارانە تال بوو، توندوتىژى پرووى ئەو بۆ من شەكر و شيرىنى بوو.

حەققى تەلخىيى فىراقم (گم): عىشقى تەلخى بە فىراقم. دەست (كم): دەسى. (گم): دەس. پرووى

من (ق): پرووى منە.

(۱۰) وەصل: گەيشتن بە يار. حاضر: نامادە. لەب: لىو. خەنجەر: قورگ.

واتە: ئەگەر يار نامادە بىن، نرخی گەيشتن بەو كوشتنە؛ لىوى من بگاتە ماچى ئەو و خەنجەرى ئەو

بگاتە قورگى من.

كوشتىم (گم): كورژتىم. حاضر (كم، گم): حاصل. (ق): حاضر. نوختەكەي كەوتووہ.

(۱۱) واتە: گرانە دۆزەخ و باخى ئىرەم وەك يەك بن، بوونى من دۆزەخى ئەوہ و ماچى ئەو ناوى

كەوسەرى منە. يانى بەيەك گەيشتن و ماچى يار مەحالى، چونكە -ئەگەر بىن- دەيتە ھۆي

كۆبوونەوہى بەھەشتى ئىرەم و دۆزەخ، ئەوہيش مەحالى.

بە يەك (ه): لە يەك. بۆنى من (ق): بۆى منە. (ئەوى بۆسەيى ئەو) لە (ق) دا كەوتووہ.

به ئەفسوونی نیگاہی سیحری دیدەى نازەئینی من
به باد چوو، سەربەسەر، مایەى حیات و عەیش و دینی من (۱)
له شوۆرى بەختی بەد، یاران! له دنیا شیوەنى خۆم کرد
مەنن، بۆ تەعزییەى فەوتم، بینایی شوۆر و شینی من (۲)
جودا نابێ ئەبەد سێ رەنگ لەسەر سێ پوو هەتا دەمرم:
دڵ و میحنەت، سەر و زانوو، سروشک و ئاستینی من! (۳)
موهیبیایە مەکانی تەن له خاک و خارەوو خارا
له جینگەى رەختی خواب و بالشی تەکیە و سەرینى من (۴)

(*) نەم پارچەشێرە هەر له (مان، عا، ق) هەیه.

کێشی عەروروز: هەزەجی هەشتی تەواو.

(۱) بەباد چوو: بەبا چوو، لەناو چوو.

واتە: هەموو ژيان و دینم به فێلى جادووی چاوی دلەبری نازداری من بەبا چوون.

بەباد چوو (ق): بەبا چوو. عەیش و (عا): عەقل و. دینی (ق): ژینی.

(۲) واتە: من، لەبەر بەدبەختی خۆم، هەر له دنیادا شیوەنى خۆم کرد. ئیتر بنیادی شین و

گریان بۆ پرسەى پاش مردنم دامەنن، من خۆم زوو شینی خۆم کردوو.

مەنن (ق): مەین. هەلەیه. تەعزییەى (عا): تەعزییەى. هەلەیه.

(۳) جودا: جیا. زانوو: ئەژنۆ. ئاستین: قۆل.

واتە: تا دەمرم سێ شیوە هەیه له سێ شت جیا نابنەوه: دڵ هەمیشە رووی له مەینەت و

نەگەتیه. سەرم هەمیشە لەسەر ئەژنۆمه، که نیشانهى خەمباریه. فرمیسک و قۆل هەرگیز لەیهک

جیانابنەوه، فرمیسک هەمیشەییە و به قۆل دەسپری.

زانوو (عا) سەودا.

(۴) ئەم بەیتە له (مان، ق) دا نییه.

رەختی خواب: نوین. بالشی تەکیە: پالتپشت.

واتە: جینگەم لەباتی نوین و سەرین و پالتپشت، لەسەر خاک و درک و بەردی سەخت بۆ

نامادە کراوه.

بنووسن حەرفى مېحنەتھا لە چاکی کفنى من، یاران!
 وەکوو دونیا لە عوقباش غەم بېی با هەمنشینى من (۵)
 دلم فەللاح و سینەم وەرە، ئەشکم نەهر و غەم بەذرە!
 سەدەن دەر سەد دەدا حاصل، لە هەر وەرزا زەمینى من (۶)
 بە پەنگ "سالم" چ سەهلە صوبجى نەورۆز گەر بە یەلدا بئ
 بەبى پوویى جیهان ئەفرۆزى یارى نازەنینى من! (۷)

(۵) مېحنەتھا: کۆى مېحنەتە، مەینەت. چاک: داوین. عوقبا: ئەودنیا. هەمنشین: هاوونشین.
 واتە: یاران! دەستم بە دامیتان وشەى مەینەت و خەم و خەفەت لە داوینى کفنه کەم بنووسن. یا
 لەودنیايش وەك ئەم دنیايە خەم بېتە هاوونشین و هاویریم.
 کفنى من (ع): کفنه کەم.
 (۶) فەللاح: جووتیار. ئەشك: فرمیسك. وەرد: زەویى كێلراو. نەهر: رووبار. بەذر: تۆو.
 سەدەن دەر سەد: لە سەددا سەد. حاصل: بەرھەم.
 واتە: هەموو شتێك لاى خۆیتى و چاوەروانى كەس نیە، دلێ جووتیارە و سینەى وەردى
 كێلراو و فرمیسكى جۆگەیه و تۆویش خەم و خەفەتە. ئەمانەیش هەموو لە بەردەستدان. كەواتە:
 وەرزیكى تايهتى نابى، وەك فەلاحەتى خەلكى خودا، بەلكوو لە هەموو وەرزیكدا لە سەددا سەدە.
 سینەم وەرە، ئەشکم نەهر و (ع): وەرد و ئەشکم نەهر. هەلەیه. سەدەن دەر سەد: شۆەنوووسى
 (مان) صد اندر صدە كە شۆەنوووسىكى فارسى. دلم فەللاح و (ق): دلم فەللاح. دەدا (ع): ئەدا.
 (۷) سەهلە: ناسانە. صوبج: بەرەبەیان. یەلدا: شەو زەنگ. جیهان ئەفرۆز: جیهان پۆشكەرەو.
 واتە: ئەى سالم! بەبى بوونى روخسارى نازدارى یار كە دنیا روون دەكاتەو، ناسانە ئەگەر
 بەرەبەیانى نەورۆز بېتە شەو زەنگ. یانى: هەموو شتێك بئ روخسارى یار تارىك و نوتە كە.
 وشەى "سالم" لە (ع) دا كەوتوو.

- یادی توّیه، صه‌نه‌ما! یه‌ک به یه‌ک ئەندیشه‌یی من:
- شوغلّی من، شیوه‌یی من، فیکره‌تی من، پیشه‌یی من (۱)
- نه‌خلی هه‌ستیم به جه‌فا سه‌بزه له باغی دوئیا
- شاخی من، غوصه‌یی من، میحنه‌تی من، پیشه‌یی من (۲)
- بو قوبوولّ که‌م به ئەبه‌د نازشی ساقیی به‌چه‌پوو؟!
- ئەشکی من، باده‌یی من، دیده‌یی من، شیشه‌یی من! (۳)
- پووبه‌پووی هه‌یبه‌تی عیشتت له هونه‌ردا ئەسه‌دم
- خوئنی من، طوعمه‌یی من، کولبه‌یی من، پیشه‌یی من! (۴)

(*) ئەم پارچه‌شعره هه‌ر له (مان، ق) دا هه‌یه.

کێشی عه‌رووز: په‌مەلی هه‌شتی مه‌خبرونی مه‌حزروف.

(۱) ئەندیشه: بیر کردنه‌وه. شوغلّ: کار.

واته: ئە‌ی بته‌که‌م! هه‌رچیم هه‌یه سه‌رفی یادى توّیه؛ کارم، شیوه‌م، بیر کردنه‌وه‌م، پیشه‌م.

(صه‌نه‌ما) له (مان) دا (صه‌فا) یه‌ که‌ هه‌له‌ی نووسینه. (ق): له دلا. شیوه‌یی من (ق): پیشه‌یی من.

فیکره‌تی من، پیشه‌یی من (ق): فیکره‌تی من، شیوه‌یی من.

(۲) نه‌خل: دارخورما. جه‌فا: نازار. سه‌بز: سه‌وز. شاخ: لق‌و‌پۆپ. غوصه: خه‌فه‌ت.

میحنه‌ت: مه‌ینه‌ت.

واته: دارخورمای بووم له باخی دنیا به ستم سه‌وز بوو، لق‌و‌پۆیم خه‌فه‌ته و ره‌گ‌ورپشهم مه‌ینه‌ته.

(۳) ئەبه‌د: هه‌میشه. نازش: ناز. به‌چه‌پوو: ساده‌پوو، ساده‌له‌وح. شیشه: پیاله.

واته: من بۆچی هه‌میشه منه‌تی مه‌یگێری ساده‌پوو هه‌لگرم، فرمێسکی خۆم مه‌یه و چاوم پیاله‌یه و

هه‌میشه به‌ چاو فرمێسک ده‌پۆم، ئێر مه‌یگێرم بۆ چیه!

(۴) هه‌یه‌ت: سام. ئەسه‌د: شیر. طوعمه: چه‌شه. کولبه: که‌لاه.

واته: به‌رامبه‌ر به‌ سامی عیشتت، شیرم. خوئنی خۆم ده‌خۆم و لانهم بریتیه له‌ کاوله

خه‌ماویه‌ که‌م.

کولبه‌یی من (ق): که‌له‌یی من. پیشه‌یی من (ق): پیشه‌یی من.

حەرەكاتم وەكوفەرھادە، لە ریی میحنەتی عیشق
كۆھی من، سینەیی من، ناخونی من، تیشەیی من (۵)
جەرگ و دل پوخته كه "سالم" به ضیافەت بۆ دوست
دیگی من، سینەیی من، هیممەیی من، پیشەیی من! (۶)

(۵) حەرەكات: جموجوول. ناخون: نینۆك. تیشە: تەشوی.
واتە: جموجوولم لە رینگای نازار و مەینەتی عیشقدا وەك فەرھادە. ئەو كێوی وا دەیتاشم،
سینەمە و تەشویم نینۆكمە.

(۶) كە: بكە. پوخته كە: لێی بنی، بکۆلتێه. ضیافەت: میوانداری. دیگ: مەنجەل.
واتە: جەرگ و دل بکۆلتێه و بۆ میوانداری یاریان نامادە بكە، مەنجەلتی من سینەمە و سووتەمەنیم
نێسقانی لەشیمە.

(در وصف پریشانی نوکرانی بابان بعد از رفتن عبدالله پاشا به قسطنطین)

به‌دا ئه‌حوالی ئه‌شخاصی که خاصصه‌ی مولکی بابانن

له بی‌دادیی فه‌له‌ک هه‌ر یه‌ک سه‌راسیمه و هه‌راسانن (۱)

جه‌وانانی سه‌هی‌قه‌د به‌سکی داماون له بی‌چیزی

له‌ژیر باری غه‌ما هه‌ریه‌ک، له خه‌مدا میثلی چه‌وگانن (۲)

(*) نهم پارچه‌شیره له (مان، ن، عا، گم) هه‌یه. ناوونیشانه‌که‌ی له (مان، ن) دا یانی: باسی ناخۆشی و په‌ریشانی نوکهران و داروده‌سته‌ی بابان، پاش رویشتی عه‌بدوللا پاشا بو ئه‌سته‌موول. له (عا) دا نووسراوه: «ذکر پریشانی نجای بابان از گفته‌ی نالی در ولایت سلیمانیه انشا شده»، واته: نهم پارچه‌شیره باسی بابانه نه‌جیه‌کان ده‌کا و شیری "نالی" به و له شاری سلیمانی و تراوه. له کۆتایی شیره‌که‌یشدا نووسراوه: له شاری تاران دایناوه. به‌لام دیاره شیره‌که‌هی "نالی" نیه و "نالی" نه‌و وه‌خته هه‌ر له سلیمانی نه‌بووه. سه‌ره‌رای ئه‌وه، ناسناوی سالم به ریکوینکی له دواین‌به‌یتی شیره‌که‌دا هه‌یه و له نوسخه‌تایه‌تیه‌که‌ی "سالم" یشدا جی‌کراوه‌ته‌وه. خوالیخۆشبوو "گیوی موکریانی" ش (گم) له یتشه‌کی نهم پارچه‌شیره‌دا نووسویه: «شیوه‌ن و هاوار و دادی سالم له‌ده‌ست زۆرداری و بی‌دادیی خوینمژانه‌ی رۆمان و رووخانی سه‌رای ده‌ولته‌تی بابان. نهم چامه‌ی خواره‌وه به پینوسی دوکتۆر که‌مال فوناد له رۆژنامه‌ی "ژین" ی ژماره (۳۵) له به‌رواری ۱۲/۸/۱۹۷۱ به‌خش کراوه».

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) به‌دا: ته‌عبیریکی فارسییه، به کوردی یانی ئای که خراپه. خاصصه: داروده‌سته و نزیکانی

سه‌رای بابانه‌کان.

واته: ئه‌وانه‌ی که نزیک و داروده‌سته‌ی بابانه‌کانن، حال و باریان له‌به‌ر بی‌دادیی رۆژگار خراپه و

په‌ریشان و سه‌رگه‌ردانن.

به‌دا (گم): به‌ده.

(۲) سه‌هی‌قه‌د: بالاریک. بی‌چیزی: ته‌نگ‌ده‌ستی و هه‌ژاری. چه‌وگان: گۆجان.

واته: جوانانی بالاریک له‌به‌ر هه‌ژاری ئه‌وه‌نده داماون، پشتیان له‌ژیر باری خه‌مدا وه‌ک گۆجان

چه‌ماوه‌ته‌وه.

هه‌ر یه‌ک (عا): هه‌ر جا. له خه‌مدا (گم): له خه‌م وا.

- له بابانا گرفتارن، پەريشان خاطر و بئى كەس
 به جەمعيەت سىهەبەختانە وەك گىسوويى خوبانن (۳)
 گەدان و بۆگەدا دەرگانە وا ناكەن لە بئى چيزى!
 وەكوو نەپرادی دانا ھەر لە فيكرى خانەبەندانن (۴)
 لە ظولمى چەرخى دوون پەروەر سەخى طەبعانى حاتەم دل
 بە پراھى كۆيى دوونانا لە ھەر سوو كاسەگەردانن (۵)
 بە دەستى كەشمەكەش ھەر سوو درپا بەرگى خودئارايى
 قەبايى نۆكەر و ئاغا ھەموو بئى چاك و دامانن (۶)
 لە بابانا ئەمىستە چونكە قاوھى نۆكەرى دۆغە،
 لە حەلقەى ئەھلى ھەسرەتدا ھەموو كەممۆلە فنجانن (۷)

(۳) سىهەبەختانە: بەخت رەشانە، بەدبەختانە.

واتە: ئەم خاھىشە لە ولاتى باباندا گىرۆدە و دل پەريشانن، لە رەشى و كۆمەلیدا وەك زولفى جوانانن.

(۴) وا ناكەن: ناكەنەو. نەپرادی دانا: تاو لەزان و نەردىنكەرى زانا. خانەبەندان: يانە و كۆرپەستن.
 واتە: ئەم خاھىشە بابانانە خۆيان گەدان و دەرگا لە گەدا ناكەنەو و ھىچيان نىيە بيان دەنن،
 ھەميشە خەرىكى دەرگاگرتن، وەك ياريزانەكان لە يارى تاو لەدا كە ماوھى ھاتسە ژورەوھى داشى
 بەرامبەرە كەيان نادەن. سالم لە شوبھاندنە كەدا ھەر مەبەستى خانەگرتنەكە و دەرگانە كرنەوھە.
 ھەر لە (ن): لە ھەر. ھەلەى نووسىنە.

(۵) كاسەگەردان: كاسەگىران، كاسە دەسوورپىتەوھ و داواى شت دەكا.
 واتە: حاتەم خووھەكانى بابان لە ستەمى چەرخى نامەردپەرورەوھ بە دەھەندە كاسەيان بە رىنگەى
 دەوروبەرى مالى نامەرداندا ھەلگرتووھ و داواى خواردن دەكەن.

(۶) خودئارايى: خۆپازاندنەوھ. قەبا: كەوا.
 واتە: بەرگى جوانيان بە دەستى كىشمەكىشى چەرخەوھ درپاوە و كەواى نۆكەر و ئاغا چاك و
 دامىن درپاوە و پچراوھ.

ھەموو (گم): ھەمووى.

(۷) ئەمىستە: ئىستە. دۆغ: دۆ. كەممۆلە: كۆتك، كاسەى دارىنى دۆخواردنەوھ.

ئەوانەى تورمەپۆش و شەھدئۆش و نازپەرورە بوون
 ئەمىستە خانەبەردۆش و نەخۆش و زار و عورىانن (۸)
 ئەوانەى جىنشىمەنيان لە گۆشەى تەختى حاکم بوو،
 بە دەشتى شەھرەزوررا، جوملە، وەك غوولى بىبابانن (۹)
 دەلەرزى ھەورى نەو گەر بىتە پووى گەردوون لە پايزدا
 بە پووتى، كۆنە خەزىپۆشان لە فيكرى بەرگى زستانن (۱۰)
 صەفى باشانى (باب ئوغلى) لە دىيى (كۆستە) و (دەباشان)،
 بە دەورى گەللەدا چۆماغدەرکەف، جوملە چۆپانن (۱۱)

واتە: ئىستا قاوہ لەناو بابانەکاندا نەماوہ، لە جىي قاوہ دۆيە. كەمۆلەى دۆ لە مەجلىسى نەھلى
 خەفەت و پەژارەدا، لەباتى فنجانى قاوہ دەگىرن.

ئەمىستە چونكە (ع): ئىستە چون. كەمۆلە (گم): كەم و لە.

(۸) تورمەپۆش: قوماشى تورمە لەبەر كەر، تورمە شالىكى گرانبەھايە. شەھدئۆش: ھەنگوين خۆر.
 نازپەرورە: بە ناز پەرورەدە كراو. شەھد: ھەنگوين. خانەبەردۆش: مالى بەكۆل، كىنايەيە لە ھەژارى و
 سەرگەردانى. عورىان: پووت و قووت.

واتە: ئەوانەى كە تورمەنيان دەپۆشى و ھەنگوينيان دەخوارد و بە ناز و خۆشى پەرورەدە
 كرابوون، ئىستا مالى بەكۆل و دەردەدار و داماو و پووت و قووتن.

شەھدئۆش (گم): شەھد و نۆش. بەردۆش و (گم): بەردۆشن. ئەمىستە (ع): ئىستە.

(۹) نشىمەن: دانىشتن.

واتە: ئەوانەى كە جىي دانىشتيان لە گۆشەيەكى تەختى پادشاي حوكمداردا بوو، وەك دىيوى
 بىبابان بە دەشتى شارەزوررا بىلابوويان ئى كردووه.

ئەوانەى (ع، گم): كەساتى. شەھرەزوررا (گم): شارەزوررا.

(۱۰) خەز: ناورىشم.

واتە: ناورىشمپۆشەكانى ئەوسا لە بىر و ترسى چارى بەرگى زستاندا، ھەر كە ھەورى تازە لە
 پايزدا بىتە پووى ئاسمان، بە پووت و قووتى دەلەرزى و خەميان ئى دى زستان چى لەبەر بکەن؟

نەو (گم): نوو.

(۱۱) ئەم بەيتە لە (ع)دا نىيە.

موریدی خانہ قاہ زورن لہ عہدی عہدی پرمیدا!
 لہ ناغایانی بی بہش، حوجرہا جیی تہوبہ کارانن (۱۲)
 نہ گہرچی طاعہ تی جہبرہ، وہی عیللہت بہ بی کاری
 وہکوو قاری یہ کایہک حافیظی سی جزمی قورننن (۱۳)
 لہ طوولی پورگارانا لہ ہر لا خادیم و مہ خدوم
 وہکوو نہ صاحبی پیغہ مہر - عومومہن - پوزہ دارانن (۱۴)
 سیہبہختانی بی دہولت، لہ بہر بی مالی و عوسرہت
 گہی حہ ممالی مالانن، گہی عہ للافی مہیدانن (۱۵)

باب نوغلی: ئەوانەیی وا دارودەستە و کارهەلسوورپیتی ناو بارەگای میرانی بابان بوون. کۆستە و دەباشان: ئەوسا لە دەرەوێ سلیمانی بوون. گەلە یا گەلە: میگەل. چۆ ماغ دەر کەف: کۆتە کە بە دەست. چۆ پان: شوان.

واتە: ریزی پیاوہ باشەکانی باب نوغلی، ئیستا لە دینی (کۆستە) و (دەباشان) کۆتەکیان بە دەستەوویە و شوانی مەر و مالانن.
 دەباشانا (ن): دەباشانە.

(۱۲) سالم بە توێکلەوہ قسە کردووە و وتوویە: موریدی خانەقا لە سەر دەمی دادی (؟) تورکاندا زور بوون و حوجرەکانی خانەقا بوونەتە جیگەیی ناغایانی بی بہش.
 خانەقاہ (ع، ن): خانەقەہ.

(۱۳) واتە: ئەگەرچی ملکہچی قورنن نەرکە، بە بی نرخیی نایلیم، بابانەکان لہ بہر بی کاری ھەموو سی جزمی قورننیاں لہ بہرە و بوونەتە قورننخوین.
 جہبرە (ع): زۆرە. ھەر وہا جہبرە دوور نییە (خەیرە) بوو بی. قاری (گم): قاری.

(۱۴) طوولی پوزگارانا: بە درێژایی پوز. پوزہ داران: پوزووہوانان.
 واتە: بابانی بە نۆکەر و گورہی خزمەتکاروہوہ، لہ بہر نہ بوونی خواردەمەنی، وەک ھاوڕیتیانی پیغہ مہر (د. خ) ھەموو بە درێژایی پوزان بە پوزووون.

طوولی (ن): توولی. ھەر لا (ع): ھەر جا.
 (۱۵) واتە: بەخت رەشانی بی سامان، لہ بہر بی مالی و دەسکورتی، جاری کۆلکیشتی مالانن، جاری دەغلترۆشی مہیدانن. دیارە مہبەست لہ (عہ للاف) بەردەستی عہ للاف، ئەگینا عہ للاف دەوڵەتمەندە و بۆ ئەم

باسە ناشی. سالم مہبەستی ھەزار بوونی بابانەکانە.

نه بانی و نه باغی ما له فهوجی لهشکری ئیسلام
 له خوفا طیفلی مهردوم وهک عهییالی ئههلی زهنگانن (١٦)
 سهفی مهقروووسی قهرزی ئیلتیزامی حاصیلی پومی
 لهناو ههورامیی و کوردا ههموو تهبدیل و پهنهانن (١٧)
 له فیکری ئیلتیزاما، شهو دهکهن شوورا له بهر عوسرهت
 سهحر بۆ ههولئی قووتی شهو له ناو شارا پهریشانن (١٨)

(١٦) ئەم بەیتە لە (ع)دا نییە.

زهنگان: زهنگان راسته که شاریکی باکووری رۆژاواى نێرانه.

بانی: بنیادنهری نازاوه که که کوردانی دۆژمنی بابان بوون. باغی: دهسدریزیکهران، ئهوانه ی که نازاوه که یان به ههل زانی و رژانه ناو شار و دهستان کرد به راورووت. جهیشی ئیسلام: سوپای تورک. واته: فهوجی لهشکری تورک که کاری بۆ تهخت بوو و ئیشی به دارودهست نهما، نه بنیادنهری نازاوه که یان له سوپادا هیشت و نه دهسدریزیکهران، مانهوه تورک و تورک! بۆیه مندالی خهلك له ترساندا وهک زنجیه قولهر شهکان بوون به خزمهتکار. به کورتی، که تورکهکان جی خویان قایم کرد، شهپیکیان له داردهستهکانیان دا و له سوپا دهریان کردن!

جی باسه، (بانی) له دوادوایی ئەم پارچهشیرهدا، بعم معنایه که ئیمه بۆی چووین، به کار هاتوه. سالم خۆیشی دهلی: له ئەصلاً بانسی ئەم کاره کاسیهای شههری بوون.

(گم)، لهباتی نه بانی و نه باغی، چهند نوختهیهکی داناوه بهم جوړه (...).

(١٧) ئیلتیزام: ئەو مال و پارهی که حکومەتی تورک بهرامبهر به زهویوزار و کشتوکال له خهلكی سهندووه. سهف: ریز.

واته: کۆمهلی ئهوانه ی که قهرزازی حقی ئیلتیزامی تورک بوون، خویان لهناو ههورامی و کوردا ون کرد له ترسی یی بژاردن. به دوور نازانری مولتهزیمهکان له نیوان میری و فهلاحهکاندا بوون، یانی ههر کس مولتهزعی سهرانه ی ناوچهیهک بووی.

قهرزی (گم): قهرزی. ههورامی و (ع): ههورامیا. ههلهیه.

(١٨) واته: قهرزدارهکانی ئیلتیزام شهو کۆر دهبهستن بۆ راوریزکردن، سهبی زوو ههموو بۆ ههولئی ژیان له ناو شاردا دهسوورپهوه و سهرگردانن.

ئەوانەى بەرشكەستى ئىلتىزامى حاصىلى پۈم
 لەتاو بىنە و نىيە، گاگەلچەرىنى مىرى جافانن (۱۹)
 ضەرەر كەردەى ئىجارەى پادشاھى چوونە دەروئىشى
 فەقىرى مولكى (ھەوشار و غەرىبى شارى تاران) ن (۲۰)
 بە دىھقانى بلاو بوون دايرەى بىن كەس بە (قۆپى) دا
 لە (بەلخە) و (دۆكەرۆ) و (نەوتى) و (دەلوو جە) و (سەيدوسىنان) ن (۲۱)
 بە كەوبازى خەرىكن، دەستەيى مەعزولى بىن ئاغا
 موقىمى (قەرەمان) و (مىئولى) و (تىمار) و (باغان) ن (۲۲)
 حەيادارانى بىن حورمەت، لەتاو بىن مالىى و عوسرەت
 فەقىرى دىيى (فەقىرە) و (تەكىيە) وو (ئەستىل) و (تافان) ن (۲۳)

(۱۹) بەرشكەستە: تىشكاو و زىان كەردوو. گاگەلچەرىن: گالەو ھەرىن، گاوان.
 واتە: ئەوانەى تىشكاون و حەقى ئىلتىزامى توركانيان بىن نادىر، لە ترسى بىنە و نىيە بوونەتە
 گاوانى مىرانى جاف.

(۲۰) ھەوشار: شاھىن دژ، ناوچەيەكى نىوان بۆكان و مەراغە و مىاندوواو لە كوردستانى ئىران.
 واتە: ئەوانەى لە بەكرى گرتتى زەوىوزارى مىرىدا زىيان كەردوو و بۆيان نادىر تەو، لە ولاتى
 (ھەوشار) گەدان و نامۆى (تاران) و وىلى شاران.

چوونە (مان، ن): چۆتە. تاران (مان، ن): طاران. (عا): طەھران.

(۲۱) ئەم بەيتە لە (عا) دا نىيە.

دىھقان: جووتيار. دايرە: دەستەودايرە.

واتە: كۆمەللى بىن كەسان، بابانەكان، لەبەر نەبوونى بە جووتيارى بە دىھتايى (قۆپى) و (بەلخە) و
 (دۆكەرۆ) و (نەوتى) و (دەلوو جە) و (سەيدوسىنان) دا بلاو بوونەتەو. ئەم دىيانە ھەموويان لە ناوچەى
 (قەرەداخ) ى سەر بە پارىزگاي سلىمانىن.

سەيدوسىنانن (گم): سىد سىنانن.

(۲۲) واتە: ئەوانەى دەسيان لە كار كىشراو تەو، بىن گەورەن، لە دىيەكانى (قارەمان) و (مىئولى) و

(تىمار) و (باخان) ى ناوچەى (قەرەداخ) خەرىكى شەرەكەون، كورد واتەنى: شەر لە بەتالى باشرە!

(قەرەمان، دىي) (قارەمان) ى ئىستايە.

(۲۳) بىن حورمەت: بىن قەدر، بىن رىز.

گروهی چهچه تاشن ههروه کوو ئوستادی خوانساری
 له دئی (تهنگی سهه) و (زهیدۆمهه) و (تیمار) و (دۆلان) (۲۴)
 نه دیمانی قه دیمی موسته عیددن بۆ خه ره کداری
 به یادی توربه وو کاه و جهو و ئه فسار و پالانن (۲۵)
 قه دیم ته نپهروهی نازن به بازارا غوبار ئالوود
 ئه گهر گاباری کاناوهر، وه گهر هیژمفرۆشانن (۲۶)

واته: به شه ره مه کانی سهه به بابان، که ئیستا قه دریان نه ماوه، له تاو بی دهستی بوونه ته فه قیر و
 هه ژاری دئی (فه قیره) و (ته کیه) و (ئه ستیل)ی ناوچه ی قه ره داخ.
 له تاو (عا): له بهر. نوخته ی (بی)ی (بی) مائی له (عا) دا که وتووهر.
 (۲۴) چه چه تاش: کهو چکتاش. خوانساری: له (خوان سالاری) یه وه هاتووهر، واته سه ره پرشتی
 سفره ی مال، سه ره ژکاری چیشته خانه. نهوی نهو کاره ییش ده کا، (خوانساره).
 واته: کۆمه لئی له وانه ی وا بوونه ته کهو چکتاش وه ک مامۆستای سه ره پرشتی چیشته خانه، له دینه اتی
 (تهنگی سهه) و (زه یۆمهه) و (دۆلان) و (تیمار)ی ناوچه ی قه ره داخ داده نیشن.
 چه چه تاشن (مان، ن، گم): چه چه تاش. لهنگه. له دئی تهنگی سهه و زهیدۆمهه و تیمار و
 دۆلانن (گم): له دئی تهنگی و تهنگی سهه (مان، عا، ن): تهنگی بهر. هه له یه، دیه که ناوی
 تهنگی سهه. (زهیدۆمهه) ئیستا خه لکی ناوچه که (زه یۆمهه)ی پی ده لئین. (عا): تهنگی بهر و
 زهیدۆمهه و ئه ستیل و تافانن.

(۲۵) نه دیم: هاو دهه، نوکته باز. خه ره کداری: کار له سهه ده زگای لۆکه ریسی، کاه: کا. جهو: جو.
 واته: هاو نشینه کۆنه کان ئاماده ن بۆ خه ره کداری. ههروه ها به یادی تووره که ی ئه سپ و کا و
 جو و ههوسار و پالانه وه، که ئیشی ئهوسایان بووه، کار ده کهن.
 نه دیمانی (مان): نه ریمانی. کاه و جهو و (عا، گم): کاوو جو. (جهو) نه گهر (جو)ی کوردی بی،
 به بته که لهنگ ده بی. سالم خۆیشی فارسیانه وتویه: کاه و جهو و ئه فسار له باتی کا و جو و
 ههوساری خۆمائی!

(۲۶) کاناوهر: نهوی کا ده هینی. غوبار ئالوود: تۆزوی. هیژمفرۆش: دارفرۆش.
 واته: نهوانه ی له پشدا له شه پهروه ده ی ناز بوون، ئیستا له بازاردا تۆزاوین، یا باره کا به گا
 ده هین بۆ مهیدان، یا باره دار دین بۆ فرۆشتن!

له بيمى تازييانه‌ى مەردى پۆمى، سەييد و صۆفى
 به ئوممىدى گەزۆ و مازوو لەبىن دارى (مەريوان)ن (٢٧)
 هونەرمەندانى شيرئەوژەن، قەوى دەستانى پيل ئەفگەن
 له پووى غەوواصى ئەتراكا وەكوو پووبەه گورىزانن (٢٨)
 كوهەن سەوداگەرى شارى له شوورا مەصلەحەتبينن
 وەلى نۆكەر به بەققالى ترازووبازى دووكانن (٢٩)
 كرىكارانى ناكەس بۆ بناغەى كولبەيى ديهقان
 له خانەى كاوى نۆكەر پەياپەى خشت كيشانن (٣٠)

(٢٧) بيم: ترس. تازيانه: قەمچى.

واتە: سەييد و صۆفى و پياوچاكان له ترسى قەمچى توركان و نازاريان، لەبىن دارەكانى نارچەى مەريوان بە تەماى كۆكردەنەوى گەزۆ و چينى مازوون.

صۆفى (گم): صۆفى.

(٢٨) ئەم بەيتە و بەيتى پاشەووى له (ع)دا نين.

شيرئەوژەن: شير بەنەرزادەر. قەوى دەست: دەست و مەجەك بەهيز. پيل ئەفگەن: فيل بەنەرزادەر.

غەوواص: قەوواس، كەوانكيش و تيرەوشين. پووبەه: پيوى. گورىزان: پاكردوو.

واتە: هونەرمەندانى شيربەزىن و دەست و مەجەك بەهيزانى فيل بەنەرزادەر، له پووى تيرەاويزى

توركدا وەك پيوى هەلاتوون.

شيرئەوژەن (گم): تيرەوژەن. پووبەه (گم): پووبەى.

(٢٩) كوهەن: كۆن. شوورا: ئەنجومەنى پرس و راويز. مەصلەحەتبين: ئەوى خيز و چاكە له

كاردا رەچاوبكا. وەلى: بەلام. ترازووباز: فيل كردوو له كيشانەدا.

واتە: كۆنە بازرگانانى خەلكى شار - كە دەبى له گەل بابان نەبوون - ئەمپۆ ئەوانن له ئەنجومەنى

شووراي توركاندا خيز و چاكە له كاردا ديارى دەكەن و له بەرچاوى دەگرن! بەلام نۆكەرەكانى

بابان هيجيان بە دەست نيه، خەرىكى بەقالتى و خشت كيشانن!

(٣٠) كولبە: كەلاو. ديهقان: جووتيار. پەياپەى: سەرۆم.

واتە: كرىكار سەرۆم دەچن خشتى خانووى رووخاوى نۆكەرەكانى بابان ديسن بۆ

دروست كردنى كۆلتى جووتياران له دەرهووى شار. ديارە بابان و نۆكەرەكانى بابان كە گۆلۆتەيان

كەوتووتە ليزى، خشتى ماله كانشيان بردوون!

به پړی بيم و خهطهردا يهك به يهك بو قاصيدی چاكن
 بهبئ تهكليفی رههزن، خودبهخود بئ چيز و عوريانن (۳۱)
 صهفی مهقرووضی بئ تهوسه، له سههمی «سهن سهن»ی ئەتراك
 وهكوو عاشق له هيجرانا، يهكايهك ئەشكرپژانن (۳۲)
 گههئ «قلب الاسد» ئەزبهسكى بئ سايهه له واديدا
 وهكوو مهجنوونی صهحرايی لهبن خاری موغهيلانن (۳۳)
 كزه و دوودی كهباب دهردي له مهطبهخهيايی بئ دوودا
 به يادی قووتی شامی شهو، جگهرها بهسكى بوريانن (۳۴)

(۳۱) بيم: ترس. رههزن: ريگر و جهرده. خودبهخود: خوښه خو. عوريان: پرووت وقووت.
 واته: بابانه كان و نوكرانيان بهبئ رووت كردنه وهی ريگر، نهوهنده نه دار و پرووت وقووتن،
 بئ ترس و سام بو تهتەری باشن، هيچيان نيه كهس ليان بستئ.
 ئەم بهيته نهوپەری ههژاری بابانه كان پيشان ده، دياره به ههزارحال به سهلتههلام خزيان بو
 دهرباز كراوه.

(۳۲) صهف: ريز. مهقرووض: قهرزاز. تهوسه: ئەسپ. سههم: سام و ترس. سهن سهن: تو
 كوره تو! ئەشكرپژ: فرميسكرپژ.
 واته: قهرزازه بئ ئەسهپه كان، له ترسی پرس و وهلامی توركان، دووره ولاتن و وهك عاشقان
 فرميسكى نامۆی دهرپژن.

مهقرووضی (ع): مهزوولی.
 (۳۳) ئەم بهيته له (ع)دا نيه.
 قلب الاسد: ناوهراستی هاوين. ئەزبهسكى: نهوهنده. بئ سايه: بئ نوا، بئ پهنا. وادی: دۆل.
 موغهيلان: دارێکی دركاوی دهشته كيه.

واته: له ناوهراستی هاوين و قرجهی گهرمادا نهوهنده بئ سيهرن، وهك شيعی دهشت لهبن درکی
 داری موغهيلاندا دهحهستهوه!

(۳۴) مهطبهخها: چيشتهخانهكان. دوود: دووكه. بهسكى: زۆر. بوريان: برژاو.
 واته: بابانه كان، له بیری شيوی شهوانياندا، زۆر جگههربرژاون، كزهی كهباب له چيشتهخانهی
 بئ دووكه ليانه وه دی!

طه‌لەب ناكا گەدا قەد سوویی سفرەى صاحیبی نىعمەت
 لەتاو ئەحوالی بێ‌نانی، لە ھەر جا خواھەمبھمانن (٣٥)
 بە ظاھیر خوێرپەم و شادن لە پرووی تورکی (ئەرۆملى)دا
 لە دلدا گەرچى دىگناسا بە مەخفى جوملە جوڤشانن (٣٦)
 بە ئەحوالی ملووکانى گەداپەرور، دلم سووتا
 لە بابانا ئەمىستە مستەحەققى خىر و ئىحسانن (٣٧)
 لە جەورى چەرخى گەردوون، بەسكى حەيرانن بە ناچارى
 بە لەب خەندان و شادانن، بە دل غەمگىن و گریانن (٣٨)
 بە نامەردى سەراسەر مېثلى گەرگىنن لە لای پۆمى
 ئەگەر پووېن تەنى عەھدن، وە گەر سامى نەرىمانن (٣٩)

(٣٥) واتە: خواھەن خوان و نىعمەت گەدا بانگ ناکاتە سەر خوانى خۆى، چونکە بابانەکان -لەتاو
 دەردى بې‌نانى- ھەر لایى خوانى ھەبى، ئەوان بەبى بانگ کردن مېوان دەبن.
 قەد (گم): قەت. خواھە (ن): خواھە. ھەلەى نووسىنە. (گم): خانە.
 (٣٦) خوێرپەم: دلخۆش. دىگ: مەنجەل. مەخفى: لە ناخەو، ژىرەبەژىر. ئەرۆملى:
 پۆمەلى، پۆم ئىلى، بەشى ئەورووپای تورکيا. جوڤشانن: لە کولدان.
 واتە: بە دىمەن و سەرزارى لە پرووی تورکانى پۆمەلىدا بە ناچارى پووخواشن، بەلام لە دلدا
 وەك مەنجەل ھەموو دەکولتېن.
 ئەرۆملىدا (عا): آورمىدا. (گم): نەروومىدا.
 (٣٧) ئەمىستە: ئىستا.
 واتە: بەزەبىم بەو پاشا و مېرانەى باباندا ھاتەوہ کہ پىشتەر يارمەتيدەرى ھەژاران بوون، ئىستايش
 شايانى خىر و چاکە لەگەل کردنن.
 (٣٨) شادانن: شادمانن.
 واتە: ئەوانە، لەبەر ستمى پۆزگار، بە ناچارى مەست و حەيران بوون. ئەگەرچى بە پوخسار
 شادمان و لىوہەخەندن، بەلام لە ناخەوہ گریانان بۆ حالى خۆيان دى و خەمبارن.
 (٣٩) گەرگىن: گەرۆن، گەر و گول ناوى پالەوانىكى ئىرانى سەردەمى کاووس و
 کەنجوسرەو، لەبەرئەوہى کەنجوسرەو گوتى نەدائى و وەك رىتوین لەتەك بىژەندا ناردىە شەر، دواى
 شەر فریوى بىژەنى دا و پەوانەى توورانى کرد، لەوى گەرفتارى عىشقى مەنژە بوو. کە گەرگىن بە

نیظامانی مولازیمه نصه بی ماضی، «بِحَمْدِ اللَّهِ»
 له لادیډا به دوو شایه هه موو جوچینی دیهقانن (۴۰)
 خیانهت پیشهکانی فوجی بیرئینجی له برسانا
 به ناچاری له دئی (صوفی له) وهرزیری دۆمانن (۴۱)
 مهلهخ طبعن له هیثووی دهغلی دیهقانی به هه لادا
 له ناو جاری گهنم هه ریهک وهکوو داهۆلی خه مانن (۴۲)

نهیسه که یه بیژنه نوو گه راپه وه بۆ ئیران، گیو خسته زیندان. روبرین تهن: پۆلابه دهن، ناسناوی
 نه سفه ندیاریش بووه. سام: پالتهوانیکی سیستانی کوری نهریمان و نهوهی گرشاسپ بووه، یا ترس و
 بیم. نهریمان: باپیری رۆسته م و باوکی سام بووه.

واته: بابانه کان نه گهر جهسته پۆلای زه مان یا سامی نهریمان بن، یان سام و ترسی نهریمان هه بێ،
 له لای تورکان گه رۆژ و بێ نرخن.

گه رگین (گم): گورگانین. عه هدن (عا): عه صرن.

(۴۰) شایه: شاهی، دراوینکی سه رده می قاجاری بووه و کردووه تیه په نجا دینار. جوچین:

خۆشنشین، که سیکه له دیدا زهویی نه بی و به کری کار بۆ نه م و نهو بکا.

واته: نهو عه سه که رانه ی بابان که له پیشدا خاوه ن پله و پایه بوون، سوپاس بۆ خودا، ئیستا

له لادی کرینکاری ده کهن و به نرخیکی که م - دوو شایه - خه ریکی چاندنی جووی جووتیاره کان!

نعلیهت بۆیه ده لی: «بحمد الله»، چونکه نه مانه له وانه بوون که له دوا شه ری نیوان بابان و تورکدا له

(کوویه) خیانه تیان له بابانه کان کردووه و له بهی دی دوایشدا به ئاشکرا نهو خیانه ته ی داره ته پالیان. یا

رهنگه مه سه له ی خیانه ت له ئارادا نه بی و به ته وسه وه «بحمد الله» ی بۆ حال و گوزه رانیان وتی، که بهس

نییه نه مانه نهو کاره یشیان ده ست که وتوووه.

دووهم نیوه ی نه م به یته و هه به یی (۴۴) هم له (عا) دا جینگۆر کتیان بێ کراوه.

(۴۱) بیرئینجی: برنجی، وشه یه کی تورکیه به مانای (یه که م). نه لیهت فه وجه که له کاتی خۆیدا

باش بووه، پاشان خیانه تیان له بابان کردووه و به قسه ی دوژمن هه له خه له تاون، دوایش تووشی نهو

نوشوستیه بوون که بوون! صوفی له ر: ساغ نه بووه وه کوویه.

واته: خیانه تکاره کانی فه وجه یه که م ئیستا له برساندا به ناچاری له دئی (صوفی له) وهرزیری

دۆمه کان! دۆم که خۆی حالینکی زۆر باشی نییه، نه مان لهو نابوت تر بوون.

(۴۲) مهلهخ: کولله.

دریغا بؤ سواره‌ی خاصی پاتهختی سوله‌یمانی
 له (قرگه) و (قرلهر) و (قورخ)، به پروتی جومله گاوآن (۴۳)
 بهسن سه‌گ‌مهرگ و بی‌عار و گران‌جان و سه‌بوک‌عه‌قلن
 نه‌وانه‌ی نه‌لی بابانن، به‌دل له‌م عه‌ده خه‌ندانن (۴۴)
 له نه‌وضاعی سوله‌یمانی، نه‌وانه‌ی شاد و ناسوودهن
 له فهرعا نوظفه‌یی حه‌یضن، له نه‌صلأ جینسی شه‌یطانن (۴۵)
 له نه‌صلأ بانییی نه‌م کاره کاسبهایی شه‌ری بوون
 له نه‌مری فیتنه‌نه‌نگیزا، سه‌راسهر، میثلی (مه‌روان)ن (۴۶)

واته: نه‌مانه ته‌ببعه‌تیا و هك كوله‌یه، به گولته‌گه‌نی جووتیاره‌كانه‌وه نووساون و له‌ناو جاری
 گه‌غندا ره‌قوت‌ه‌ق راوه‌ستاون، ده‌لتی داهولن و پاسی خه‌رمانیان بی‌ده‌که‌ن!
 جیتی باسه، خوینده‌وار له‌م سن به‌یتدا هه‌ست به‌وه ده‌کا سالم ده‌ست به‌ سنگیدا ده‌هیتی و زوری
 بی‌خوشه که خیانته‌تکاره‌کان توشی نه‌نجامی کاری به‌دی خویمان بوون!!
 دیه‌قانی (عا، گم): دیه‌قانا. به ههر (ن): له ههر.

(۴۳) واته: داخی گرانم بؤ سواره‌ی تایه‌تی پاتهختی سلیمانی که نیستا له‌م سن دیه‌دا
 گاوآن: (قرگه‌ی نزیک‌ی سلیمانی، (قرلهر‌ی لای (سوورداش)، (قورخ‌ی ناوچه‌ی (شاره‌زور).
 پاتهختی (گم): پاتهختی. قرگه (گم): قرگه. له قرگه. تاد (عا): له لادیدا به دوو شاهی هه‌موو
 جزجیتی دیه‌قانا. (گم): له قرگه و قرلهر و قورخ به پروتی جومله گاوآن.
 (۴۴) نه‌م به‌یت له (عا)دا نیه.

واته: نه‌وانه‌ی که نه‌هلی ولاتی بابانن و به‌دل نه‌م رۆژه‌یان پی‌خوشه و بی‌ده‌که‌ن، زور
 سه‌گ‌مهرگ و بی‌عار و گیان‌گران و عه‌قل‌سووکن!
 بهسن سه‌گ‌مهرگ و (گم): مهر کوو.

(۴۵) واته: نه‌وانه‌ی که له‌م بارو‌دۆخه ناله‌باره‌ی سلیمانی‌دا دلشادن، به ره‌گه‌ز ده‌چنه‌وه سه‌ر
 شه‌یتان و له لق‌و‌پیدا نوتفه‌یه‌کی ناپاکن!

نه‌م به‌یت و به‌یتی پیشوو قولتی بیری سیاسی سالم و نه‌ته‌وه‌په‌رستی پیشان ده‌ده‌ن.
 سوله‌یمانی (ن): سوله‌یمانیه. حه‌یضن (عا): حه‌یظن. هه‌له‌یه. جینسی (ن): نه‌سلی.
 (۴۶) بانی: بنیادنه‌ر. مه‌روان: کوری حه‌که‌می چوارهم خه‌لیفه‌ی نوموه‌یه، که ده‌سه‌لاتی له
 سو‌فیانییه‌کانه‌وه برده ده‌ستی مه‌روانییه‌کان. له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ عوسمان‌دا (خ.ن) وه‌زیر و راویژکار

گههه هه مدهردی نه تراکن، گههه هه معهیشی نه کرا دن
 له یه کلا مادهری به پرهن، له یه کلا یاری گورگانن (٤٧)
 له ظولمی چهرخی چه پگهردش دریغا، چه سره تا، دادا!
 به میثلی "سالم" ی بی کسه، گههه کسه ویلی شارانن (٤٨)

بوو و به شداری له شهری (جهمه) دا کرد. پاشان که داوای خهلیقایه تی کرد، سه رته تا خه لکی
 نوردون به یه متیان بی کرد، نه مچا چوو ه شام و له سه رته ختی خهلیقایه تی دانیشته.
 واته: بنیاد نه ری نه م ناژاو و شه ره له بنه رته تا کاسبه کانی شاری بوون، که له کاری فیتنه و
 ناژاو نه نانه و هدا وه ک مهروانن.

شایانی و ته، له م به یه شه وه بونی نه وه ده کری که بازرگان و کاسبکارانی شار، وه ک تو یژی تازه
 ده ر که و تووی کومه لایه تی که بیو سیته کانی گه شه کردنی شار هیتا و نیه مهیدان، جۆر نه بوون و نه وانیش
 هۆیه کی رووخانی بابان بوون.
 (٤٧) به پرهن: به رخ.

واته: نه م بیچمانه، شه ریکی دز و هاوړینی قافلنه؛ له گهه گورگ گوشت ده خوون و له گهه
 مه ریش شین ده کهن!!

گههه هه مدهردی.. تاد (کم، گم): گههه هه مدهردی نه کرا دن، گههه هه مدهریشی نه تراکن.
 هه مپرازی (گم): هه معهیشی. به پرهن. (گم): به رخن.
 (٤٨) واته: ناخ و داخ و نو ف له سته می چهرخی چه پگهه ر، زۆر کسه سی وه ک سالم بی کسه و
 ویلی ولاتانن.

سالمی بی کسه گههه کسه (عا): نالی بی کسه کسه! هه له یه، چونکه نه شیوه ی شیعره کانی
 شیوه ی نالیه، نه نالیش نه و کاته له و ناوه دا بووه. سه ره رای نه وه، نو سخه که ی (مان)، وه ک له
 پیته کیه که دا نو سراوه، بو سالم خوی نو سراوه ته وه. نه گهه نه م شیعره در یژه هه نالی بووایه، نه م
 نه یده کرد به شیعری خوی!

ئەو كەسانە كە عەدوونى عاشقى سەرگەردانن
بىن دال و بولەه وەس و كەم خىرەد و حەيوانن (۱)
كەس بە سەرحددى بىابانى مەحەببەت نەگەيشت
وەكو من ساليكى ئەم رايە، ھەموو حەيرانن (۲)
پىنى حەرىمى حەرەمى عىشقى نىيە، سفلەيى دن
پاسەبانى سەرى ئەم كۆيە جەوائىمەردانن (۳)
ئەشكى "سالم" كە بە يادى لەبى تۆ دىتە كەنار
قەطرە قەطرە لە نەظەر ئەھلى بەصەر، مەرجانن (۴)

(*) ئەم پارچەشيعرە لە (حا، كم، گم، ق) دا ھەبە.

كىشى عەروروز: رەمەلى ھەشتى مەخبونى ئەصلەم.

(۱) بولەه وەس: بوھوس، نارەزوباز.

واتە: ئەوانەى كە دوژمنى عاشقى سەرى تىوانن، دلىان نىيە و نارەزوباز و كەم عەقل و لە ئاستى
ناژەلدان، بۆيە ئەو كە كارىانە.

ئەو كەسانە (كم، گم): ئەو كەسانەى. بوھوس و كەم خىرەد (ق): بى خىرەد و بوھوس.

(۲) واتە: كەس نەگەيشتە سەر سنوورى بىابانى خۆشەويستى و ئەوانەى كە ئەم رىنگايەيان
گرتوۋە، وەك من سەرگەردانن.

بە سەرحددى (حا، كم، ق، گم): لە سەرحددى. بەم جۆرە، يانن: كەس تى نەگەيشت.

(۳) واتە: مەزى بەدغەكى سېلە رىنى ناكەوتتە خاكى حەرەمى خۆشەويستى. پاسەوانى ئەم
دەوروبەرە جوامىرانن، رىنى سېلە و بەدغەك نادەن.

سفلەيى (كم، گم): سېلەيى. دز (حا): در. (ق): دوزد.

(۴) واتە: فرمىسكى سالم كە بە يادى ماچى لىوى تۆ دەرتتە باوش، دلتۆپ دلتۆپى لای بىنابان و
لە عىشق زانان وەك مەرجانى سوورى بەنرخە.

قەطرە قەطرە (كم، گم): قەطرە قەطرەى.

دل لہناو چاہی زہنہختا، قہد بہ من نایئ بیروون
حبس و زیندانی نییہ وک تۆچ کافر، سہرنگوون! (۱)
وا دلئ ہیئامہ جۆشش، جونبوشی گیسووی تۆ
ئۆف خودا! دیسان صہبا بزواندی زہنجیری جونوون (۲)
بہختی لہعلی لیوی تۆ بہستی دو دەستی مہطلہبم
من بہ ئەو تیشنہی مہکین، ئەو تیشنہیہ بۆ من بہ خوون (۳)
پیئ دەلیم: عاشقکوشی تا کەئ، دەکەئ نەرمی؟ دەلئ:
با بیۆشئ، ئاینہی گەردوون لہ عەکسا، بەرگی خوون! (۴)

(*) ئەم پارچەشعرە لہ (مان، ن، حا، ق، نم) دا ھەبە.

کیشی عەرروز: رەمەل ھەشتی مەقسوور.

(۱) چاھ: چال. بیروون: دەر.

واتە: دل لہناو چالئ چەناگەتدا بەندیہ، بۆ من دەرنائ. ھیچ کافرئکی مالتویران زیندانی وەکوو

تۆی نیہ کە دیلی تیدا سہرنگوون و بی سەرۆشۆئ بی!

قەد (حا، ق، نم): قەت. حبس و (نم): حەپسی.

(۲) سالم وای بریار داوہ کە خۆی شتہ و بە تالئ زولفی یار بەسزاوہتەوہ، ئیستا بائ سەبا

زولفی دەجوولتئ.

واتە: زنجیرەکەئ گەردنی ئەم دەجوولتئەوہ و دلئ دینتہ جۆش و رایدەچلە کتئ.

بەختی (ق): بە خەططی. مەکین (ق): نگین.

(۳) مەکین: مژین.

واتە: جەنگە، لہنیوان لیوی لہعلرہنگی تۆ و دوو دەستی مندا: من تینووی مژینی ئەو و ئەو

تینوو بە خوئینی منہ. ناخری من لہ پیناوی رەزامەندی تۆدا وازم لہ مەبەستی خۆم ھینا و ھەردوو

دەستم بەسزائ، لیو گەبشت بە مەبەستی خۆی و خوئینی منی رشت.

بەختی لہعلی لیوی تۆ بەستی دو دەستی (نم): بەحئی لہعلی لیوی تۆ بوو، بەستی دەستی. مەکین (ن):

مەکین. تیشنہیہ (ن): تیشنہ. لہنگە.

(۴) ئەم بەیتە لہ (ق) دا نیہ.

نەقدى جانم، نرخى يەك ئىما طەلەب كەي، حاضرە!
 بۆ مەتاعى وا كەسىن ناکا لە بەيەا چەندوچوون (۵)
 كى بدا غەيرى خودا سامانى شىواوى وەھا:
 دەست تەھى، ھىممەت بولەند، مەطلەب قەوى، طالبعزەبوون!! (۶)
 رەنگە ناصىح! تەركى مەنعى "سالم" ى بىن چارە كەي،
 گەر بلىم جارى بە گویتا، رەمزی ئەسرارى دەروون! (۷)

ناینەى گەردوون: ناوینەى جیھان، یانی خۆر.
 واتە: من بە یار دەلیم تا كەي خەرىكى بەزمى عاشق كوشتن دەيى؟ ناخۆ ئىتر نەرمى دەنوینی؟
 ئەو دەلین: با ئەوئەندە خوین برژى، تا خۆر لە شەوقدانەوى خویندا بەرگی خوینن لەبەر بكا.
 شایانى وتە، فەرھەنگى فارسى (ناینەى گەردان)ى بە خۆر لىك داوئەتەو. ئىمەیش پیمان وایە،
 سالم (ناینەى گەردوون)ى بەم مەعنايە بەكار ھىناوہ.
 عاشقكوشى (نم): عاشق كوژى. دەلین (نم): دەيى.
 (۵) وا: وەھا.

واتە: ئەگەر گیانم بۆ نرخى يەك ئىشارەت داوا بكەي، گیانەكەم حازر بەدەستە، كەس لە كاتى
 كرىندا بۆ پارچەي وەك ئىشارەتى تۆ چەندوچوون ناکا.
 لە بەيەا (نم): لەم بەيەدا. لەنگ دەيى.
 (۶) تەھى: خالى. طالبع: بەخت.

واتە: كى بىن جگە لە خودا سامان بە سەرلى شىواوى بدا كە دەست خالى و ھەزار، ھىممەتى
 بەرز بىن و ئەوئەي كە دەيوئى، شتىكى گەورە بىن، سەربارى ئەوئەيش بەدبەخت و سیاچارە بىن؟
 (۷) مەنع: مەبەستى لۆمە و سەرزەنشە. كەي: بكەي.

واتە: ئەي نامۆزگارىكەر! ئەگەر جارى رەمزی پەنامەكى دەروون بە گویتدا بدەم و لە حالتم
 خالى بىي، لەوانەيە واز لە لۆمە و سەرزەنشى سالمى بىن چارە بەيى!
 شایانى وتە، دەبوو لەباتى (بلىم) بدەم بووايە، چونكە لە كوردیدا دەوترى بە گویتدا بدەم، نەك
 بلىم بە گویتدا! ھەر وەھا دەوترى بە گویتدا بچيتم.
 بە گویتا (ن): بە گویت.

عهدی ئه چاوانه، مەردوم توهمەتی بئجا دەکەن
فیتنەوو شوپرش که پروو دا، حەملی سەر دنیا دەکەن (۱)
بۆ نیشانە قەلبی دل، پەسەمی قەجەریان گرتوو
چاوەکانت، وا بە قیرقاچی نیگه داوا ئەکەن (۲)
دلبەران عەینی مەحەبەتیاں جەفایە بۆ پەفییق
زەهری پەنھانی لە خوانی نامیتەیی حەلوا دەکەن (۳)
شیفتەیی پرووتە مەگەر زولفی سیاشت، چین بە چین
وہک سەری عاشق، لە ھەر سوو، سەر قەدەم بۆ پا دەکەن (۴)

(*) ئەم پارچەشیرە ھەر لە (م) دا ھەیە.

کیشی عەرۆز: پەمەلی ھەشتی مەحزوف.

(۱) واتە: خەلک لە سەردەمی دەسەلاتی ئەم چاوە جوانانەیی یاردا، بئجی و بئمعنا دنیا و
چەرخی رۆژگار تاوانبار دەکەن و دەلتین فیتنە و ئاژاوە لەوانەویە. نەخیر، ھەرچی روو دەدا لە
چاوی جوانی یارەویە.

(۲) قەلب: ناوەرەست. قیرقاچ: ھەلکێرداگیر و سەروخوار کردن. داوا: مەبەستی جەنگە، دەبی لە

بنەرەتدا (دەعوای بوویی و گۆررابی).

واتە: چاوەکانت بۆ پینکاتی ناوەرەستی دل پئوشوین و شیو و خووی پادشاکانی قاجاریان
گرتوووتە بەر که بە سەروخوار کردنی روانین شەر دەکەن، یانی دەیدەنە بەر دەسپێژی نیگا. پەنگە
ئەم چاو و قاجارە نامازە بن بۆ مەمەدشای قاجار (۱۸۳۴-۱۸۴۶) که -دەلتین- جاریکیان چاوی
چل ھەزار کەسی لە شاری (کرمان) دەرھیناوە.

(ئەکەن، دەبی (دەکەن) بوویی و گۆررابی.

(۳) عەین: چاو. حەلوا: مەبەستی قەسەیی خوۆشی یارە.

واتە: دلبەران چاوی خوۆشەویستیان ستەمە بۆ دۆستەکانیان، ژەھری نیگای چاو بە پەنھانی
تیکەل دەکەن بە خوانی حەلواینی قەسەیی شیرینیان و دۆستەکانیان بئ دەرمانخوارد دەکەن.

(۴) شیفتە: شیواو و تیکچوو. سیاشت: سیاهیشت، پەشت. ھەر سوو: ھەر لا. سەر قەدەم:

بەردەوام.

بۆ جهفای "سالم" عه جایه ب موشته رین یار و فهلهك
راهی شادی سهدد و دهروازهیی نهسهف وا دهكهن (۵)

واته: نهلبهت زولفی ره شیهت چین چین وهك سهری عاشق له ههموو لاره سهر پیشکهشی پیت
دهكهن و سهر دهكهنه پیشوازی پیت.

(۵) وا دهكهن: دهكهنهوه.

واته: یار و چهرخه گهر دوون عه جایه ب کپاریکن بۆ ستهم و نازاری سالم، رینگای خوشی و
شادمانی دادهخهن و دهرگای خهم و پهژاره دهكهنهوه.
(موشتهری): دهیی (موشتهرین) بی، چونکه یار و فهلهك دووانن. رهنگیشه (دهروازهیی نهسهف)
شتیکی وهك (دهروازهیی ته نهسسوف) یا (دهروازهیی نهسهف ههر) بوویی.

لابه سا په رچهم له سهر نووری جه بین
پایی کافر با نه گاته فهرشی دین (۱)
دل که که و ته زولفی تو، که ی دیته وه؟!
بی سهر شوینن نه وانهی چوونه چین! (۲)
جازیبهی لیوت دلّی تونگ گرثوم
دامی بالی نه حله، شیرهی نه نگه بین (۳)

(*) نهم پارچه شیرهی له (مان، ق، ن، م) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهملی شهشی مه قسوور.

(۱) جه بین: ناوچاوان.

واته: سا په رچهمی رهشت له سهر رووناکیی ناوچاوانت لابه، با بی کافر نه گاته فهرشی ناین. دیاره
مه بهست له فهرشی دین روخساری یاره و له کافر په رچهمی رهشیه تی.

(۲) واته: که دل که و ته ناو داوی زولفی تو، که ی ده توانی رزگار بی و بیته وه؟! بی گومان
نه وانهی که چوونه ته ولاتی چین، گه رانه و یان بو نیه. چین، لیره چین چینی زولفی یار و ولاتی
(چین) یش ده گرته وه، به لام مه بهست یه که میانه و وای داناوه که چین چینی زولفی یاریش وهک ولاتی
چین دوورده هسته و کس به سه لامه تی لی ناگه رپته وه.

چوونه (ق): ده چنه.

(۳) جازیه: هیزی راکیشان. تونگ: توند، به شیوهی ناوچهی سلیمانی. دام: داو. نه حل:

هنگ. نه نگه بین: ههنگوین.

واته: هیزی راکیشانی لیوت موگناتیس ناسا دلّی توند گرثوم. به لی، شیرهی ههنگوین ده بیته داوی
بالی ههنگی بیچاره. یانن: دلّی من وهک ههنگه و لیوی شیرینی یار شیرهی ههنگوینه. چهند جوانه، ههنگ
به گولوه ده نووسی و شیرهی لی و ورده گری و دوایش ههنگوینه که ده یگری و بهری نادا.

جیی و ته، نهمه یه کهم شوته که سالم (تونگی) له باتی (توند) تیدا به کارهیتایی، دیاره (تونگ)
شیوه زاری نه مروی سلیمانییه و به ناوچهی ده درپته قهلم. نه یشتوانرا بلین (تهنگه)، واته دلّی تهنگ
کردووم، چونکه (جاذبیه) نیوهی یه کهمی بهیته که و ته وای نیوهی دووهمی لی نه گه ران.

(جازیه) بهو شیوه نووسینه ههلهیه، (جاذبیه) راسته. تونگ گرثوم (ق): تونگ کردووم. (م):

چونکه ره‌نجم حاصلی هەر گریه بوو
 ده‌فعه‌یی نه‌مدی به خوشکی، ناستین! (٤)
 ئەشکی خوین ته‌غییری دا به‌رگی عه‌زا
 ناییلێ ره‌نگی به‌قه‌م، ئەسبابی شین! (٥)
 تیری ئاهی من ئە‌گەر نه‌گرێ ره‌قیب
 هیچه، گەر براده‌ر ته‌هه‌تتو‌فهای صه‌در
 ئە‌ی براده‌ر، تو و ته‌له‌تتو‌فهای صه‌در
 "سالم" و ده‌رگاهی «رب العالمین» (٧)

ته‌نگ کردووم. نه‌حله (نم): نه‌خلیه. هه‌له‌یه.

(٤) ئەم به‌یته له (نم) دا نییه.

حاصل: به‌ره‌م. گریه: گریان. ده‌فعه: جار. خوشکی: وشکی. ناستین: قۆلی کراس.
 واته: به‌ری ره‌نج و کۆششم هەر گریان بوو. جارێ نه‌مدی قۆلی کراسم وشک ببێته‌وه، ئەوه‌نده
 فرمیسکم بێ سێ.

(٥) ته‌غییری دا: گۆری. به‌قه‌م: ره‌نگی سوور. ئەسباب: که‌ره‌سته. شین: که‌وه، أزرق.

واته: فرمیسکی خوین به‌رگی پرسه و ماتهمینی گۆری، دیاره ره‌نگی سوور ره‌نگی به‌رگی شین
 ناهیلێ. به‌ کورتی، ده‌بێ به‌رگی پرسه شین‌ره‌نگ بێ، به‌لام فرمیسکی سوور ده‌بگۆری و سووری ده‌کا.
 به‌رگی (ق): جامه‌ی. ناییلێ (نم): نایه‌لێ.

(٦) واته: تیری ئاه و هه‌ناسه‌ی من، ئە‌گەر بیشگاته ناسمانی هه‌وته‌م، که به‌دکار نه‌گرێ و نه‌یخا،

هیچ‌وو‌پوو‌چه. من چی له ناسمانی هه‌وته‌م بکه‌م؟

(٧) ئەم به‌یته له (ق) دا دواین به‌یته. (نم) یش لهم به‌یته به‌دواوه چوار به‌یتی پارچه‌ی پاشه‌وه‌ی (١٩) ی

خستووته‌ سه‌ر ئەم پارچه‌شیره.

(تلف) که شیوه‌نووسی (مان) ه و ده‌کاته (ته‌له‌تتو‌ف)، له عه‌ره‌بیدا (تلف) ه و یانی لوتف‌نواندن.

ته‌له‌تتو‌فهای تو: هه‌موو لوتف‌نواندنیکی تو. صه‌در: سنگ.

واته: ئێر براده‌ر خۆت و هه‌موو لوتف‌نواندن و سنگ‌فراوانیه‌کت، تا به‌ سنگی‌کی فراوان و

کراوه‌وه‌ سکالا و ده‌رده‌دلم وه‌ر‌بگری. "سالم" یش په‌نا ده‌باته به‌ر ده‌رگای ره‌حه‌ت و یارمه‌تی

خودای گه‌وره. کێ ده‌لێ سالم مه‌به‌ستی له (براده‌ر) ره‌قیب نییه، که له دۆخیکی بێ‌ده‌سه‌لاتیدا به

براده‌ر ناوی هێنابن!؟

قادری بۆنهظمی بهینی کوفر و دین
پەرچەمت وا بگره، دا نهگرئ جهین (۱)
تا دهنووسئ (سین)ی بۆسهی تو، قهلهم
دینه سهر کاغهذ مهگهس بۆ نهنگهین (۲)
جانشینى "جهم" به حیشمهت من دهم
گهر وهکوو لهعلی لهبت بمبئ نگین (۳)
بهرمهده دهستم له گووشهی دامهنت
با له دونیا ههلهتهکینم ئاستین (۴)

(*) ئەم پارچەشعره له (مان، حا، عا، غ، ق، ن، م) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهمهلی ههشتی مهقصور.

(۱) دا: تا. جهین: ناوچاوان.

واته: تۆ دهتوانی کوفر و ئاین کۆبکهیتهوه، نهگهرچی دزئ یهکن. پەرچەمت بۆ ئەم مەبەستە وەها
رێگره که پشانیته دانهبۆشی. دیاره پشانی سیه و ئاینه کهیه، پەرچەمیش رهشه و کوفره کهیه.

جهین (حا): زهمین.

(۲) مهگهس: مئش. نهنگهین: ههنگوین.

واته: ههر که قهلهم (س)ی (بۆس)ی تۆی نووسی، مئش و مهگهز دینه سهر کاغهزه که بۆ ههنگوین!

تهنانهت پیتی (س) که دواین پیتی وشه (بۆس)ه، دهیته ههنگوین!

تۆ (حا): بۆ. ههلهیه.

(۳) ئەم بەیتە له (ق) دا نییه.

جهم: جهمشید. نگین: بهخت.

واته: له دهسلات و بهخته وهریدا جینشینى جهمشید شا دەم، ئەگەر نگیئکی وهك لیوی

لهعل ئاسام بی. جا یا مەبەستی ئەوهیه لهعله که بکاته نقیمى ئەنگوستیله و جینگهی ئەنگوستیله کهی

حهزرتی سولهیمان (د.خ) بگریتهوه، یان مەبەستی له نگین بهخته، واته: ئەگەر وهك لیوی نالت

بهخته وهر بم .. تاد.

(۴) ئەم بەیتە له (ق) دا سییهمه.

پېچ و خەم بەس وا لە مووتا تا برو
 كەى دەگاتە چىنى زولفت، حىصنى چىن؟ (۵)
 غەيرى "قاروون"، كى دەزانى جىي پەقىب
 "موسە" ئاسا گەر موطىعم بى زەمىن (۶)
 خوونفشانە، گاهى لوطفېشت نىگاہ
 فەرقى كوا بو دل زەمانەى صولح و كىن؟ (۷)
 فەرضى عەينە حەمدى ئەو، تا بى نەفەس
 خالىقى ئىجادى نوورى كرد لە طىن (۸)

ناستىن: قۆلى كراس.

واتە: دەستم لە گۆشەى داوڤنت مەكەرەو و بەزۆر بەرى مەدە، با دەست لە دىنا بشۆم و وازى
 لى بەيتم.

(۵) حىصنى چىن: شووراي كۆنى دەوران دەورى چىن.

واتە: ئەوئەندە پېچولول و چەماوەى كەوانى وا لە زولفتدا تا دەگاتە برو، كەى پايەى شووراي
 بەناووبانگى چىن دەگاتە پايەى چىن چىنى زولفت.
 تا برو (ق): تا لە روو.

(۶) ئەم بەيتە لە (حا، نم) دا نىيە و لە (غ) يشدا دووئەمە.

واتە: ئەگەر زەوى، وەك —سەبارەت بە قاروون— گۆتى لە حەزەرتى موسا گرت و نوقمى كرد، بە
 گۆتى مېش بكا، بەدكار نوقم دەكا و قاروون نەي كەس نازانى جىي لە كۆيە؟
 قاروون (ق): فارووق. "موسا"، لەبەر كېشراگرتن بە "موسە" دەخوئىرتەمۆه.
 (۷) ئەم بەيتە لە (ق) دا نىيە.

خوونفشان: خوئىرئىژ. گاه: كات. صولح: ناشتى.

واتە: تەماشاكردنت لە كاتى لوتف و نەواز شيشدا هەر خوئىرئىژە، كەواتە بو دل فەرقى نىيە
 ناشتى بى يا جەنگ!

گاهى (غ): وەختى. بو دل (نم): بو من.

(۸) فەرضى عەين: ئەوئەى لەسەر هەموو موسولمانى فەرز بى و بە تاقە كەسەك لە كۆلى
 خەلكى تر نەكەوى، وەك نوئىژە فەرزەكان. ئىجاد: هەتانهبون. طىن: قور.

خانه وهك زیندانه بۆ "سالم" له غهم
غهییری سایهت، گهر بیینی ههمنشین (٩)

واته: نهو کردگارهی که نووری له قور دروست کرد، لهسهه ههموو کهسیک فهرزه، تا ههناسهی تیدا بێ، ستایشی بکا.

ئێجادی نووری کرد (ق): ئێجادی کرد نووری.

(٩) واته: نهگهر سالم هاوونشینێ لهگهڵ خۆی بیینی، جگه له سیبهیری تو، له خهم و خهفه تدا مالیشی لی دهبیته زیندان.

پووه یا گولُ ئه‌مه، یا به‌رگی نه‌سرین؟

«لب است این، یا شکر، یا جان شیرین» (۱)

هه‌موو شه‌و تا سه‌حه‌ر بۆ دَل، خه‌یالت

«حکایت میکند بتخانهُ چین» (۲)

چ نه‌ققاشی شه‌وی لیک دا له‌گه‌ل پوژ؟!

«تعالی خالقُ الإنسان من طین» (۳)

(*) ئه‌م پارچه‌شیره له (مان، ن، حا، ه، غ، ج، نم، گم) دا هه‌یه. له (مان، ن) دا، یه‌کێکه له

پارچه‌شیره موله‌مه‌عه‌کان، فارسیه‌که‌یشی هی "سه‌عدی شیرازی" یه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی مه‌قسوور.

(۱) سالم باسی جوانی روومه‌تی یاری کردووه و وتویه: له جوانی لیو و روخسارت سه‌رم لی

تیک‌چووه، نایا روومه‌ت رووی عاده‌تیه، یا گوله، یان په‌ره‌ی نه‌سرین؟ هه‌روه‌ها لیوت لیوی عاده‌تیه،

یا شه‌کره، یان گیانی شیرین؟

جان (نم): خال.

(۲) ئه‌م به‌یته له (حا) دا سییه‌مه.

واته: هه‌موو شه‌ویک تا به‌ره‌به‌یان هاو‌رازی خه‌یالی تو و وینه‌ی تو، تا پوژ ده‌بیته‌وه حیکایه‌تی

بتخانه‌ی چین و شیوه‌ جوانه‌کانی چینم بۆ ده‌گیریته‌وه. پوخته‌ی مه‌به‌ست ئه‌ویه که وینه‌ی یار وه‌ک

وینه‌کانی چین وایه.

بۆ دَل خه‌یالت (گم): دَل بۆ خه‌یالت. میکند (گم): میکند.

(۳) ئه‌م به‌یته له (حا) دا چواره‌مه، له (ه) یشدا نییه.

نه‌ققاش: نیگار کیش. تعالی: پایه‌به‌رزه.

واته: چ وینه‌گریکی په‌نجه‌ره‌نگین شه‌و و پوژی بیکه‌وه کۆ کردووه‌ته‌وه (زولف و روخسان؟ ئه‌م

وینه‌گره هه‌ر ده‌بی خودای گه‌وره بی، پایه‌به‌رزه ئه‌و کردگاره‌ی که بنیاده‌می له قور دروست کردووه.

شه‌وی لیک دا له‌گه‌ل پوژ (گم): ئه‌توی لیک دا له‌گه‌ل روو. شایانی باسه، نیوه‌ی دووه‌می ئه‌م به‌یته

له پارچه‌شیره‌ی (۲۷) ی پیتی (ن) یشدا هاتووه که سه‌ره‌تا‌که‌ی ((ئه‌وه‌ند باری...)) یه.

له لای تو، غهیری خوّم، گهر کەس ببینم
 «جهانم تیره گردد بر جهانین» (٤)
 خەو دەفەعی سوداعی من، وهئی ناھ!
 «سری بی دوست کی باشد به بالین؟» (٥)
 له دلتا نەنگە من نەخچیری تو بم!
 «نمی آید مَلخ در چشم شاهین!» (٦)
 گهئی صاحببستمە هەن، نەك وه کوو تو
 «جفا بر عاشقان آید، نە چندین!» (٧)
 له خاطرما نییە، غهیرهز وەفا و صیدق
 «ترا در دل اگر مہراست، اگر کین» (٨)

(٤) تیره: تاریک. جهانین: چاو.

واتە: نە گەر لای تو، جگە لە خوّم، کەسی تر ببینم، دنیا لە بەرچاویم تاریک دەبێ.
 لە لای تو غهیری خوّم (گم): لە لای خوّم غهیری تو. بەم جوړە نیوہی دووہم دەیتە پستە دوعا و
 نزا. واتە: نە گەر لای خوّم جگە لە تو کەس بە چاو ببینم، خودایە چاویم کوێر بێ. ببینم (گم): بووینم.
 (گردد) لای "سعدی" (باشد)ە.

(٥) سوداع: سەرئێشە. بالین: سەری.

واتە: خەو سەرئێشەیی من لادەبا، بەلام سەری بێ یار کە ی دەچیتە سەر سەری؟
 (سری بی دوست کی) لای "سعدی" (سر بی دوست چون)ە.

(٦) نمی آید: نانویتی. ملخ: کوللە.

واتە: پیت سووکیە من نیچیری تو بم. بەلێ، کوللە لە بەرچاوی بازدا هیچ نانویتی!
 لە دلتا (ح): لە دنیا. نەنگە (گم): عەییە.

(٧) ئەم بەیتە لە (ح) دا دووہمە و لە (گم) یشدا نییە.

واتە: زۆر کەسی ستمکار لە دنیا دا هەن، بەلام نەك وهك تو. عاشقان تووشی نازار دەبن، بەلام
 نەك بەم ئەندازەییە.

هەن، نەك وه کوو تو (ه): زۆرن، نەوهك تو.

(٨) خاطر: دل. غهیرهز: جگە لە. مہر: خوڤوستان. کین: رق.

به قەصدی قەتلی من تیغت مەکیشه
 «مرا خود میکشد دست نگارین» (۹)
 له جورمی عیشقی تۆ، گەر بمکوژن زار
 «ز دنیا رفتنی باشد به تمکین» (۱۰)
 به مهرگی تۆ له عیشقی گۆشه وارەت
 «ز چشمانم بیفتاد است پروین» (۱۱)
 له دینی "سالم" میحرابه ئەبرۆت
 «مباد آن روز کۆ برگردد از دین» (۱۲)

واتە: تۆ ئەگەر منت خوش بوی، یا رقت لیم بی، کەیفی خۆتە. بەلام دلێ من جگە لە ئەمەك و
 راستی بۆ تۆ، هیچی تری تێدا نیه.

مەرەست، اگر کین (گم): رەجەت وەگەر کین. (در دل اگر مەرەست، اگر لای "سەعدی" (گر
 خاطر مەرەست، وگرە.

(۹) نگارین: نەخشیتراو.

واتە: بە نیازی کوشتنی من تیغت رامەکیشه، کوشتنی من تیغی ناوی. من بە دەستی نەخشیترای
 خەناوی و خویناوی تۆ کوژراوم.

(۱۰) تمکین: مەبەستی رێژە.

واتە: ئەگەر لە تاوانی عیشقی تۆدا بە زەلیلی بمکوژن، لە دنیا دەرچوونەکم بە رێژ و قەدرەوه دەبی.

ز دنیا دنیا (نم): دو دنیا. (گەر) له (ج) دا کەوتوو.

(۱۱) ئەم بەیتە لە (مان، حا، ن) دا نیه.

پەروین: کۆمەڵە ئەستیرە ی پیرۆ (تۆر).

واتە: بە مهرگی تۆ قەسەم، لە عیشقی گوارە کانت، کۆمەڵە فرمیسکی وەك کۆمەڵە ئەستیرە ی
 پەروین لە چاوانم دەرژێتە خوار، یان کۆمەڵە ئەستیرە کاتم لە بەرچاو کەوتوو و هیچ ناوین.

(۱۲) مباد: نەبی.

واتە: برۆت لە نایینی "سالم" دا میحرابه و دەبی رووی تی بکری. خودایە ئەو رۆژە نەبی کە سالم

لە نایین وەرگەری.

لە دینی (ه، گم): لە دنیا. ئەبرۆت (ه): ئەبرۆی.

به پروخ رهنگین و دل سهنگین، میان لاغر، که مهر زه پیرین
نیگه شاهین و موو موشکین، زه نه خ سیمین و له ب شیرین (۱)
له بت شه ککر، خه طت عه نبر، موژت خه نجر، قهدت عرعر
له عیشقت دل وه کوو بولبول، له پروتا گول وه کوو گولچین! (۲)
سه هی قامهت، قهوی شه وکته، قه مهر طه نعت، مه له ک خه صلته
که مان نه بروو، نیگه هئا هوو، فه رهنگی خووی موو موشکین (۳)
به پوخ وه شه م، به نه برو خه م، سیه ه پهرچم، له من بی غه م
گوارهی توو که هات و چوو، «موقارین بوو مه ه و پهروین» (۴) (۴)

(*) نهم پارچه شیعره له (ف، غ، ج، کم، گم) دا هیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی موسه به غ.

(۱) میان: ناوقه د. لاغیر: له ر و لاواز. شاهین: باز. زه نه خ: جه ناگه. سیمین: زیوین.

واته: تو به روخسار رهنگین، دلت گه وره و سهنگین، ناوقه د باریک و که مهر زپیرینی. نیگات له

هی شاهین ده چی، مووی زولفت بونی میسکی پیوه، جه ناگت زیوین و لیویشت شیرینه.

(و دل سهنگین) له (کم، گم) دا که وتوو.

(۲) واته: لیو شیرین، موو بوخوش، برژانگ خه نجر، به ژن ریک و بهرز، دل وه ک بولبول بو ت

ده خوتنی و بهرامبر به پرووی تو و له ناستیدا گول به گولتی نه ماوه ته وه و بووه ته گولچنه وه.

(گول) له (ف) دا که وتوو.

(۳) نهم بهیته له (ف، غ، ج) دا چواره مه.

سه هی: ریک. فه رهنگی خوو: وه ک فه رهنگی سته مکار.

واته: بالای ریک و سهنگینه و شان و شکوی به رزه. وه ک مانگ دهرده که وی و خه سلته تی

فریشته ی هیه. بروی که وانیه و نیگای له هی ناسک ده چی. خوویه کی فه رهنگیانه ی هیه و مووی

زولفتی میسکداره.

فه رهنگی خووی (گم): فه رهنگی خوو و.

(۴) نهم بهیته له (ف، غ، ج) دا سیه مه.

شهم: شه مع، مؤمی داگیر ساو.

به چين زولفت ئيحاطه‌ی دا، وه‌کوو سونبول، له ده‌وری گول
 به موو ههر سوو، له ريگه‌ی موو، به پرووی دلما ده‌که‌ی په‌رژين (۵)
 چهار فه‌صلی، له ههر فه‌صلاً به يه‌که‌دم وا له لای "سالم":
 به‌هار نه‌شک و خه‌زان په‌نگ و زمستان ئاه و دل هاوین! (۶)

واته: که گواره‌ی تز که‌وته هاتوچو، مانگ و نه‌سیره‌ی په‌روین به‌راورد کران.
 به روخ (غ): به روخم. له‌نگ ده‌بی. موقارین سوو (کم، گم): متاون بو. دروست
 نه‌نوسراوه‌ته‌وه و هه‌له‌یه.

(۵) واته: زولفتی وه‌ک سونبول به چين ده‌وران‌ده‌وری روخساری وه‌ک گولتی داوه و که‌س لتي نزیک
 نایته‌وه. نه‌ک ته‌نھا ئه‌وه، به‌لکوو ههر به چینی موو پتی مووی له پرووی دلما په‌رژين کردووه. یانی:
 ناهیتلی دل نزیکي زولفتیش بیته‌وه.

به چين زولفت ئيحاطه‌ی دا، وه‌کوو سونبول (غ، کم، گم): به چینی زولف وه‌ک سونبول
 ئيحاطه‌ی دا. له ده‌وری (ف، غ): له ده‌وره‌ی. به موو (ف، غ، ج): له موو. له ريگه‌ی موو (ف،
 ج): له ريگه‌ی پروو. ده‌که‌ی (کم): ئه‌که‌ی.

(۶) واته: له ههر وه‌رزیکدا به‌وی، ههر چوار وه‌رزه‌که له يه‌که هه‌ناسه‌دا لای سالم ئاماده‌یه:
 فرمیسکی هه‌میشه‌یی نیشانه‌ی به‌هاره، په‌نگی زه‌رد نیشانه‌ی خه‌زانی پایزه، ئاهی سارد نیشانه‌ی
 زستانه و دلی گهرم نیشانه‌ی هاوین!

چهار (کم، گم): چوار. فه‌صلاً (کم، گم): فه‌صلی. زمستان (گم): زستان.

شۆپرشى خسته جيهان، شوهرهتى پوويى نهمهكين
بىن، به يادى لهبى ئەو بانهمهكه، لهب بمهكين (۱)
لهم دهره ئيمه به صهد گۆنه جهفا صهعبه بپووين
دهست وپابهستهوو ئوفتادهيى حوكمى فهلهكين! (۲)
مهكه ئەى دل! به ئەبهد قهصدى وهظيفه يى جاران
ئيسمه ن ئىستاكه له پووي دهفتهرى جانانه حهكين! (۳)
پشتيوانم ههيه بۆ مهعركه وو جهنگى رهقيب
سهگى دهرگانه يى يار و منى غه مديده يهكين (۴)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، ق، نم، پ) دا ههيه.

كيشى عهرووز: رهمهلى ههشتى مهخبورنى مهقصور.

(۱) نهمهكين: خويدار، سوير. بانهمهك: ئەه كدار، بهوهفا. بمهكين: بمژين.

واته: شۆرهتى رووي جوانى تۆ شۆرشى خسته جيهان و عاشقانى ئالتوزاند. ياران، وهرن با به
يادى لىوى ئەو ئەه كداره جوانه وه لىوى خۆمان بمژين. سالم به جۆرى له دهر ياي خۆشويستى ياردا
نوقم بووه، لىوى خۆى ده مژى و وا ده زانى لىوى ياره!

شوهرهتى روويى (ق): شۆرشى لهعلى.

(۲) گۆنه: جۆر. صهعب: قورس، گران. ئوفتاده: لهبى كهوتوو.

واته: ئيمه به سهد سزا و نازاريش له دهرگانه يى يار دوور ناكه وينه وه، فهلهك دهست و پىنى
بهستورينه ته وه و له جم و جوولتى خستورين، به دهست خۆمان نيه.

(۳) قهصد: مه بهست. ئيسمه ن: به ناو. حهك: كوژاوه.

واته: ئەى دل، ههرگيز به تهماي بارودۆخى جاران نه يى، ئيمه ناومان له دهفتهرى ياراندا
كوژاوه ته وه و به كۆر كۆره يى ناشدا چوه.

وهظيفه يى (نم): وهضعيه يى.

(۴) مهعركه: شهري.

واته: سالم بۆ جهنگ له گەل به دكار به تهنها نيه و پشتيوانه كەى سهگى بهردەرگای ياره، كه
ئهويش وهك نهم كلۆل و بى به شه.

"سالم!" ئېمە لە يەما زەحمەتە سالم دەرچين
وا لە گيژاوی سروشکا بە شەنا وەك سەمەكين! (۵)

(۵) يەم: دەريا. "سالم"ی دووهم: ساغ. سروشك: فرميسك. شەنا: مەلە.
واتە: ئەي سالم! زەحمەتە بە سەلامەتی لەم دەريايە دەرچين، ئەوەتە لە گيژاوی فرميسكددا وەك
ماسی كەوتووینەتە مەلە، ئەلبەت ماسی ناتوانی لە گيژاودا مەلە بکا.
سالم دەرچين (ق): دەرچين سالم.

من و بادی سهحر، یاران! عه جايب بن قه راريکين
به سرگره دانييا ههردوو، ده لئي مه شغوولي کاريکين (۱)
له سايهي دهولته تي حاجيب، مهکان و ناشنام دهس کهوت
له کوي جانانهدا دايم له گه لسه گ ياري غاريکين! (۲)
له هه مدد هردت مه که وه حشته، وهره بولبول! ره فيقت هات
بنالين با به جووت، هه ريه که ره ههندهي گولعوزاريکين (۳)
سه داي گرياني خوم و دهنگي ناله ي دل له دهس هيجران
وهها دي موته صيل شهو، هه ر ده لئي زهنگي زهواريکين (۴)

(*) نهم پارچه شيعره له (مان، ق، کم، پ، گم) دا هه يه.

کيشي عهرووز: ههزه جي هه شتي ته و او.

(۱) واته: یاران، عاشق و باي به يانيان ههردوو وه ستانان بونيه و هه ميشه له جم و جووتلدان.
نه لته ته باي به يانينيش به دواي زولقي ياردا و نله، بويه ده لتي شهو يش وه ک سالم سرگره دانه و
خهريکي کاريکه.

(۲) نهم به يته و دوو به يتي پاشه وه ي له (مان) دا نين، له (گم) يشدا چواره مه.

دهولته: مه بهستي دهسه لانه. حاجيب: ده رگاوان، کينايه يه له برۆ. مهکان: شوين. کۆ: ناستانه،
به رده رگا. جانانه: يار. غار: نه شکهوت.

واته: جيگه و هاوړيم له سايهي سهري ده رگاوان ياره وه دهست کهوت، له گه لسه گي
به رده رگا له ده ورو بهري مه نزلتي ياردا هاوړي و هاوشوئين.

حاجيب (کم، گم): صاحيب.

(۳) نهم به يته و به يتي پاشه وه ي له (مان، ق) دا نين.

مه که وه حشته: سل مه که ره وه. ره ههنده: دوور خراوه. گولعوزار: رومهت گول.

واته: سل له هاو ده ردي خوت مه که ره وه، بولبول وا هاو ده مت هات. با يکه وه بنالين،
له به رنه وه ي هه ريه که مان دوور خراوه ي دهستي ياريکي رومهت گولين.

(۴) نهم به يته له (مان) دا نيه.

موته صيل: بي پسانه وه، به رده و ام. زهوار: کاروان.

تهنى زار و پوخی زهردم، له حورمه تدا خهس و پووشن
 له مه ددی مه و جى به حرى لوطفى يارا بهرکه نارىکين (۵)
 له گه ل زاهيد، به ته قدیرى فهلهک، هه رگيز جودا نام!
 له قوربى غهیره ره غبه تدا به ميثللى سير و ماريکين (۶)
 ستادهم خوّم و جان و دلّ به "سالم" وهختى رابوورى
 له ريگهت نه قددهرکهف بؤ نيثارت ئينتظارىکين (۷)

واته: شهو به هؤى دووریه وه به بهرده وامى دهنگى گريانى خوّم و نالهى ههميشه يى دلّم دى،
 ههردوو کمان دهلتى دهنگى زهنگى کاروانىکين.

زه وارنىکين (گم): زووارنىکين.

(۵) ئەم بهيته له (کم، گم) دا نيه، له (ق) دا سييه مه.

زار: لاواز. خهس: گزوغيا و خاشاک. مه: هه لکشان.

واته: له شى لاواز و روومه تى زهردم وهک پووش و خاشاک بى قه درن، به هيرشى شه پۆلى دهرياي

لوتفى يار بهرکه نارين و خراوينه ته لاه، يانئى له لوتفى ياره وه دوورين و بى قه درين.

له حورمه تدا (ق): له حهسرهت وهک.

(۶) قورب: نزيكى.

واته: وهک چه رخ ديارى کردوه، من هه رگيز له زاهيدى ته رکى دنيا کردوو جيا ناهمه وه. نه گهر

ئوونه ي نزيك له چه زلى ته کراوت پيشان بدهم، من و زاهيد وهک سير و مارين. په ندى پيشنان دهلتى:

مار چه زى له سير نه ده کرد، که چى له ده رگاي کونه کهيدا سهوز ده بو!

فهلهک (ق): خودا. نام (کم): نابين. قوربى (کم، گم): قورب و.

(۷) ستادهم: راهه ستاوم. نه قد: دراو، کينايه به له دلّ. نيثار: ديارى، پيشکهش.

واته: له کاتىکدا به لاماندا رابوورى، خوّم و گيان و دلّ به ساغ و سه ليمى راهه ستاوين،

پاره به دهست بؤ پيشوازيت چاوه روانين. پاره ي پيشوازيه که سالم و دلّ و گيانه تى.

رابوورى (ق): رابوردى. له ريگهت (ق): که ريگه م. هه له ي نووسينه.

شايانى باسه، دواى بهيته کان له (مان) دا هه موو (کن) بوون، وهک نوسخه کاني تر (کين) مان نووسى،

چونکه (کن) ته نها بؤ بهيتى «تهنى زار و...» به که لک دى و بؤ نه وانى تر ناشى.

موسکیری چاوی رهشی تۆی نییه، خهمری چلهمین
پایحهی گیسوی تۆی نییه بۆی نافهیی چین (۱)
پۆژی ئهوههه که دلم بیخودی پووت بوو، زانیم
تووشی ئەم دهرده دەبم، بهم دله، ئاخربه یهقین (۲)
پۆحبهدهربردنی سهیدی دلی وهحشیم سهعبه
تیری راگرتووهدیدهته له کهمانا به کهمین! (۳)
شهبههی سهفوهتی سینهت نییه، بین -فهرضهن- ئەگهر
سهدهف و لوئو و مهپمهر بکهنه صافی عهچین! (۴)

(*) ئەم پارچهشعره ههر له (مان، ق) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رههمل ههشتی مهخبرونی مهقسوور.

(۱) موسکیری: سهرخۆشی. خهمری چلهمین: شهراپی چلرۆژه. رایشه: بۆنوبهرامه. بۆ: بۆن.

نافه: ناوک. چین: ولاتی چین.

واته: شهراپی چلهمین رۆژیش وهک چاوی رهشی تۆ مرۆف سهرخۆش ناکا. ناوکی ناسکی خهتای

چینیش بۆنوبهرامهی ئەگرههیی تۆی نییه.

موسکیری (ق): سوکری. تۆی نییه (ق): تۆی بین نییه. چلهمین (ق): چلهبین. گیسوی تۆی

نییه (ق): گیسوی تۆی بین نییه.

(۲) بیخود: بینهۆش. یهقین: بینچهندوچۆن.

واته: ههر که یهکههه رۆژ پووی تۆم دی و دلم بۆی بینهۆش بوو، زانیم -بینچهندوچۆن-

تووشی ئەم دهردی خۆشهویسته دههه.

(۳) بهدهربردن: تهحهمول کردن. سهید: نیچیر. کهمین: سوپهر، بۆسه.

واته: دلی کۆیم که نیچیری تۆیه، زۆر گرانه رزگار بین و گیان به سهلامهتی دهربهری، چونکه

دیدهته تیری برژانگی له کهوانی ئەبرۆتدا ناماده کردوو و له بۆسههدا دانیشتوو.

(۴) ئەم بهیته له (ق) دا پینجهمه.

شهبهه: هاوشیوه. سهفوهت: پوختهیی و بینگهردی. فهرضهن: گرمان، وای دابینین. عهچین: ههویر.

واته: ئەگهر گرمان سهدهف و مرواری و مهپمهر ههموو بکهنه ههویر، وهک سینهی تۆ ساف و

ئەژدەھا حەلقەیی وا داوھ لە پووی گەنجی جەمال
 مانیعە بۆ گوزەری دڵ لە یەسار و لە یەمین (۵)
 ظەن مەبە بۆ سەرھوێ دڵ قەد بە چ دلبەر بێ تۆ
 بێ سەرت، بەو سەرھ، سەر ناکەمە سەر پووی سەری (۶)
 بە سەرت شوپشی عیشت لە سەرم دەرناچی
 گەر بە قەصدی سەر و مال بێنە سەرم، پووی زەمین (۷)
 خەبەری مردنی "سالم" بەنە لای یار و بلێن:
 شینی یەكجارییی تەعزییەشی بکری بە شین (۸)

بێ گەرد نابێ.

(۵) گەنج: گەنجینە. مانع: رێگر. یەسار: چەپ. یەمین: راست.
 واتە: ئەژدەھای زولفت بە جوړی گەمارۆی گەنجینەى جوانی تۆى داوھ، زۆر گرانبە دڵ لە
 چەپەوھ یا لە راستەوھ بەرھو گەنجینەى روخسارت تێپەری.
 (۶) ئەم بەیتە لە (ق) دا نیە.
 ظەن مەبە: گومان مەكە. چ دلبەر: هیچ دلبەری.
 واتە: گومان مەبە كە دڵ بە هیچ دلبەرنەكی جگە لە تۆ دابكەوێ و بسەرھوێ. بە سەری تۆ
 قەسەم، بەبێ سەری تۆ سەر ناکەمە سەر سەری.
 (۷) واتە: ئەگەر ھەموو پووی زەوێ بە مەبەستی برینی سەر و بردنی مال بیتە سەرم و ھێرشم بۆ
 بەیتى، بە سەرت قەسەم، شوڕ و زەمزەمەى عیشت لە سەرم دەرناچی!
 (۸) ئەم بەیتە لە (ق) دا نیە.
 بەنە: بەنە، بەرنە.

واتە: خەبەری مەرگی سالم بۆ یار بەرن و پێی بلێن: شینی یەكجارەكیە، با سێ رۆژەى
 تەعزیەكەیشی بکریتە شین و گریان. با گریه و زاری تەواو بێی.
 شایانی باسە، لە واتای نیوھى دووھم زۆر رازی نین، سەرھەرای نیوھى كە لەنگە و بۆ
 راست کردنەوھ دەتوانین بلێن بەم جوړە بووھ: «شینی یەكجارییە، با تەعزییەشی بکری بە شین».

ئەوھند باری لە چاوم ئەشکی خۆینین
لە لالە قەرمزە (رەیی) تا (وەرامین) (۱)
لەناو فرمیسکی چاوما مۆنەکیس بوون:
گوارە و پرومەتت، وەك ماھ و پەروین (۲)
خودا بۆ خۆی دەزانئ چیی دروست کرد:
میانت موو، و جودت کئوی تەمکین (۳)
بەشەر بەم حوسنە مەخلووقی لە کوی دی؟!
«تعالی خالق الانسان من طین» (۴)
دلم تەسلیمی چاوت کرد بە شیتئی!
بەرم دا یەك کەبووتەر بۆ دو شاھین! (۵)

(*) ئەم پارچەشعرە ھەر لە (مان، ن، حا، ق، ئم) دا ھەیە.

کئشی ھەرروز: ھەزەجی شەشی مەقسوور.

(۱) لالە: مەبەستی گۆلی خۆرسکی سوورە. وەرامین: ناوی شارێکە لە مولکی رەیی.

واتە: ئەوھندە فرمیسکی خۆینین لە چاوم باری، لە رەییوھە تا وەرامین بە لالە سوور بوو، دیارە چونکە بە فرمیسکی خۆینین ئاو دراوھ.

(۲) مۆنەکیس بوو: شەوقی دایەوھ.

واتە: شەوقدانەوھێ گوارە و پرومەتت لەناو فرمیسکی چاومدا وەك مانگ و کۆمەلە ئەستێرەیی بیروو (کۆ) دەرکەوت.

(۳) ئەم بەیتە لە (ئم) دا نییە.

میان: ناوقەد. و جودد: لەش، بوون.

واتە: خودا ھەر خۆی دەزانئ چیی دروست کردووھ، ناوقەد وەك موو باریکە و لەشت وەك کئوی دامەزراوھ.

(۴) واتە: مرۆف کەیی بوونەوھەرنیکی بەم جوانییە دیوھ. ئەو خودایە کە مرۆفی لە قور دروست

کردووھ، چەند پایەبەرزە.

(۵) کەبووتەر: کۆتر. شاھین: باز.

بَلِّيمَ با حَالِي دَلَّ چۆنَه لَه دَه سَت چَاو:
 مَوسُولْمَانِيكَه، مَه حَبِووسِي دُو بِي دِين! (٦)
 حَه لَوَه ت ناييَلِّي شَوْرِي لَه شَه هَدَا
 لَه بِي يَارَم نَه مَه ك كَر دُو وَيَه شِيرِين!! (٧)
 مَوحِيطِي باغِي پَووتَه، چِينِي زُولْفَت
 كَه سِي نَه يِدِيوَه مَارِي پَه ش بَه پَه رَزِين! (٨)
 شَه و پَوَزْ ذِي كَرِي "سَالَم" ئيسْمِي تَوِيَه
 بَه «الْحَمْد» و بَه "طَاهَا" و بَه "يَاسِين" (٩)

واته: شيت بوم كه دلم دايه دهست چاوت، يهك كۆتري بهسته زمانم بۆ دوو بازي چنگۆل تيز بهردا.
 جوانيه كي بهرز لهم بهيته دا ههيه: كۆتر بِي هِيژ و شاهين گۆشتخۆره و كۆتر ده خوا. كه چي شاعير
 كۆتريكي له دوو شاهين بهرداوه، راويان دهنن، تا بيانكاته نيچير.

(٦) نهم بهيته له (نم) دا نيه.

واته: دلم به دهست چاوه وه، وهك موسولمانيك وايه دوو كافري بِي دِين بهنديان كردي.
 با (ق): تا.

(٧) شۆري: سوپري. شههد: ههنگوين. نهمهك: خوي.

واته: نه گهر سوپري بكه يته ناو ههنگوين، شيرينييه كه ي ناهيائين، كه چي ليوي يارم خوي
 شيريني كر دووه.

ناييلن (نم): تا بلتي. ههلهيه.

(٨) موحيط: چواردهور.

واته: چين چيني زولفت دهوري باخي رومه تي توي داوه، سهيره! كس نهيديوه ره شمار بيته پهرزين.

(٩) واته: سوپاس بۆ خودا و سوپند به ناوه كاني تاها و ياسينيش، شهو و رۆژ ناوي تۆ به سهه

دهمي سالمه وهيه.

- قامه‌تت سه‌روی ره‌وانه، به حوسه‌ین
عاریضت باغی جینانه، به حوسه‌ین (۱)
شهر به‌تم زهره له دووریت، به حه‌سن
زینده‌گیم دهردی گرانه، به حوسه‌ین (۲)
غه‌یری دووری، نییه سیل و یهره‌قان
هر فیراق قاییلی جانه، به حوسه‌ین (۳)
هی‌رشی له شکرگی غه‌م نه‌وعی یه‌زید
وا له دل زه‌خمی زه‌مانه، به حوسه‌ین (۴)
دل له‌بهر تیری نیگاهیمی غه‌مزت
رووبه‌روو میثلی نیشانه، به حوسه‌ین (۵)

(*) نهم پارچه‌شیره هر له (نم) دا هه‌یه. به‌وه‌دا که سویندی به ناوی "حوسه‌ین" خواردوه،
ره‌نگه نهم شیره‌ی بو کچینگی شیعه‌مه‌زوب وتین، ناماژه‌ی وایش له شیره‌که‌دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: ره‌میلی شه‌شی مه‌خبوونی مه‌قسوور.

(۱) قامه‌ت: بالا. عاریض: روومه‌ت. جینان: به‌هه‌شت.

واته: سویند به حوسه‌ین، به‌ژن و بالات وه‌ک سه‌روی ره‌وان وایه، روومه‌تیشت وه‌ک باخی به‌هه‌شته.

(۲) زینده‌گی: ژیان.

واته: سویند به نیمامی حوسه‌ین (خ.ر)، له دووری تو‌دا شه‌ربه‌تی شیرینم له ده‌مدا وه‌ک زهر
تاله، ژیانیشم هه‌مووی دهرد و نه‌خوشی قورسه. کو‌کردنه‌وه‌ی (زه‌هر و حوسه‌ین) یش هیمایه بو
نه‌وه‌ی که حه‌زهره‌تی حوسه‌ین به دهرمانخواردکردن مردوه.

(۳) سیل: دهرده‌باریکه. یهره‌قان: زهردوویی.

واته: سیل و زهردوویی که جه‌سته‌ی پی‌ باریک و روخساری پی‌ زهرده‌لده‌گه‌ری، ته‌نها
دووری یاره، هر نهم دووریه‌یش شایانی له‌شه!

(۴) واته: وه‌ک چو‌ن یه‌زیدی کو‌ری مو‌عاوییه به ناهه‌ق هی‌رشی هینا، دل‌یش برینی ر‌ژ‌گاری

تی که‌وتوه.

(۵) واته: دل وه‌ک نیشان رووبه‌روو خو‌ی خستروه‌ته بهر تیری نیگای چاوه‌کانت.

"سالم"ی تیشنه‌یی هیجرت، به عه‌لی
په‌یره‌وی ریگه‌ی ره‌وانه، به حوسه‌ین (٦)

(٦) تیشنه: تینوو.

واته: سالم که له دووریتدا تینوو، قه‌سه‌م به حوسه‌ین، به ده‌شتی لینی ره‌وانی بی‌ئاودا ده‌روا.
کۆکردنه‌وه‌ی (تیشنه و حوسه‌ین)یش هیمایه بو ئه‌وه‌ی که حه‌زه‌تی حوسه‌ین، دوا‌ی ئاو‌لی‌ب‌رین و
تینویتی، شه‌هید کراوه.

نیگهه ناکه‌ی به لای ئوفتاده‌گانا، قهد له‌بهر ته‌مکین
دلّت کردم به خوین، سا به‌سیه‌تی، ئه‌ی کافری بی‌دین! (۱)
به دین سه‌نعانم و غم کۆه‌کن، مه‌نزل له لای مه‌جنوون!
به خوو تو دوختی ته‌رسایی، به موو له‌یلا، به پوو شیرین! (۲)

(*) ئه‌م چوارینه له (مان، غ، ق، ر) دا هه‌یه و ناسناوی سالی تیدا نییه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی موسه‌بیه غ.

(۱) ئوفتاده‌گان: له‌بێ کهوتوان، مه‌به‌ستی عاشقانه. ته‌مکین: قورسی و سه‌رکه‌شیه.

واته: له‌بهر قورسی و خۆبه‌گه‌وره‌زانی هه‌رگیز لایه‌ک به لای داماوанда ناکه‌ی. دلّت کردم به
خوین، ئه‌ی کچی کافری بی‌دین.

قهد (ق): قه‌ت. (سا به‌سیه‌تی) له (مان) دا (با به‌سیه‌تی) یه و نوخته‌ی (با) یه‌که کهوتوو. (ق): ها
به‌سیه‌تی.

(۲) دوخت: کچ.

واته: به نایین و واز له‌دنیا هینان شیخی سه‌نعانم، به خه‌م و په‌زاره فه‌ره‌ادی کۆه‌له‌که‌نم، به جینگه و
رینگه مه‌جنوونی ده‌شتگه‌رم. تۆیش به ره‌وشت کچه‌گاوری، به مووره‌شی له‌یلا یاری مه‌جنوونی، به
روخسار شیرینی ئه‌رمه‌نیت. من نیشانه‌ی سێ دل‌دار و تۆیش نیشانه‌ی سێ دل‌بهرت هه‌لگرتوو.

پیتی (و)

۱- (*)

تابی کوا ئایینه، پرووی تۆ بیته ناو
گەر له سەنگ بێ، یەك نیگهه دهیکه‌ی به ناو (۱)
بیمی زولفت مورغی دل دینیتته لهرز
گەر به سینهمدا بکیشم، نه‌قشی داو (۲)
گاهێ پرووتی، موشته‌ریی پرووتم به جان
خۆشه بۆ پرووتیی گه‌دا، پۆژی هه‌تاو (۳)

(*) نهم پارچه‌شیره له (مان، ن، حا، عا، ف، ج، ق، کم، گم) دا هه‌یه.
کیشی عه‌رووز: رهمه‌لی هه‌شتی مه‌قسوور.
(۱) تاب: توانایی، تین‌وتاو.

واته: ئاوینه، تین‌وتاوی نه‌وه‌ی له کوێ هه‌یه شه‌وقدانه‌وه‌ی پرووی تۆی بجیته ناو. نه‌گەر ئاوینه
به‌ردیش بێ، نیگایه‌کت ده‌یتوینیتته‌وه و ده‌یکاته ناو.

تابی (گم): ئایی. ئاینه (ق): ئاوینه. پرووی تۆ (کم، گم): پرووی تۆی. سوارتره. (ق): پرووی بێ.
یانێ پرووی نه‌وه‌ی هه‌بێ بیته مه‌یدان. جوانه. یه‌ك نیگهه ده‌یکه‌ی به (ف، ج، کم، گم): نه‌قشی تۆ ده‌یکا
به. (ق): یه‌ك نیگهه ده‌یکاته.

(۲) بيم: ترس.

واته: نه‌گەر وینه‌ی داو له‌سه‌ر سنگم بکیشم، دلتم بێ وایه زولفتی تۆیه و له ترسدا ده‌که‌وتیه لهرزین.
زولفت (ر): زولف. لهرز (ق): جۆش. به سینهمدا (حا): له سینهمدا. (عا): سی مه‌ند. هه‌له‌یه.

(۳) نهم به‌یتته له (ق) دا نییه.

گاهێ: کاتی. جان: گیان.

واته: کاتی پرووت‌وقووتم، به گیان کړپاری روخساری تۆم، گیانم ده‌که‌م به نرخی. پۆژی هه‌تاو
بێ، بۆ مرۆی پرووت و هه‌زار خۆشه. مه‌به‌ست له هه‌تاوه‌که روخساری یاره.

به جان (ج): به چاو. گه‌دا (ج): که‌وا. هه‌له‌یه.

قهت به كهس ناچيٽه سهر ديوارى عيشق
 ٺم بينايه تا حهشر نابي تهواو (٤)
 كهس نهكا وهصفى خهدهنگى پوورى زال
 بهحشى خوونپريزي موژهت گهر بيٽه ناوا! (٥)
 كي دهلي: ئاهوويى صهيدئه فگهن نيهه؟
 وا شكارى دل دهكا دلبر به چاوا! (٦)
 حاصلئ عيشقم كراسى ميحنهته
 مورده نابا مالى دونيا، غهبرى جاوا! (٧)
 بو دلي "سالم" موژهت وهختى نهظهر
 دم به دم دي، وهك خهدهنگى تازهساو (٨)

(٤) واته: هيچ كهس بيناي ديوارى عيشق تهواو ناكا. ٺم بينايه تا روي حهشر تهواو ناكري، مه گهر لهو روزه دا حهقى عاشق له ياره كهى بسيتري.

قهت (حا، عا): قهه.

(٥) خهدهنگ: تير. پوورى زال: كورى زال كه روسته مه.

واته: كه باسى خوئپريزي برزنگى تو بكري، با كهس نارى تيرى روسته مى زال نهبا، ٺم له

كوي و نهو له كوي؟!

كهس (كم): كهسى. لهنگ دهبي. وهصفى (ق): بهحشى. خوونپريزي (ج، ق، كم، گم):

خوئپريزي. موژهت (ق): موژهى. زال له (مان، ن، حا) دا به (ذال) نووسراوه، كه ههلهيه.

(٦) واته: كي دهتوانى بلئ: ناسك نيچيرى خوي به عهرزدا نادا، نهى نهوه نيه يارى ناسك به

چاو راوى عاشق دهكا؟!

دهلي (كم): نهلي.

(٧) واته: بهرهمى خوشهويستيم كراسى مهينهته. مرؤ كه دهرى، چي له مالى دنيا له گهل

خوي دهبا، جگه له دوو گهز جاو يا خام!

(نابا) له (عا) دا كهوتوه.

(٨) تازهساو: تازه لهههسان دراو، تازه تيزكراو.

واته: برزنگت له كاتى روانيدا هميشه وهك سهرى تيرى تازه تيزكراو ده ميكنى.

وهختى (ق): وهقتى. نهظهر (ف، ج، ق، ر، گم): نيگه.

دهزانی ناینه‌ی دلّ که‌ی له میعراجی جهلادا بوو؟
له عهکسی پرووی تو وهختی له ئاغوشی ليقادا بوو (۱)
زه‌مانی ره‌وغه‌نی وه‌صلت چراغی عومری پو‌شن کرد
به سروه‌ی بادی هیجرا‌نت، له حالاتی فه‌نادا بوو (۲)
به ده‌متا ئیسمی من هات و ده‌بی سکه‌ی ئه‌به‌د لی‌دهم
ده‌مینتی تا حه‌شر، ناوم له‌ناو ئابی به‌قادا بوو (۳)

(*) ئەم پارچه‌شیره له (مان، حا، کم، نم، گم) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) ئەم بیهته و دوو بهیتی پاشه‌وه‌ی له (نم) دا نین، به‌لام به هه‌له دووهم بهیتی پارچه‌شیره‌ی (۸)

هه‌شته‌می ئەم بیهته‌ی لهم پارچه‌یه‌دا هه‌تاوه‌ته‌وه.

میعراج: به‌رزبوونه‌وه. جه‌لا: پرووناکی. ئاغوش: باوه‌ش. ليقا = ليقا: به‌یه‌ک‌گه‌یشتن.

سالم دلّی خۆی به ئاوینه‌ک داناره، شه‌وقدانه‌وه‌ی پرومه‌تی یاری تیدا ده‌ربکه‌وه‌ی. جا لهم
پروه‌وه و توویه: ده‌زانی که‌ی ئاوینه‌ی دلّ ده‌گاته به‌رزترین پایه‌ی پرووناکی؟ کاتنی به‌هۆی
شه‌وقدانه‌وه‌ی پرووی تووه له باوه‌شی به‌یه‌ک‌گه‌یشتندا بی. وای داناره که تهنه‌ بوونی وینه‌ی
پوخساری یار له ئاوینه‌ی دلّدا به‌یه‌ک‌گه‌یشتنه. جا نه‌گه‌ر وایی، دلّ هه‌میشه له‌و پایه‌ به‌رزهدا
ده‌مینته‌وه، چونکه وینه‌ی یار هه‌میشه له دلّی عاشقدا‌یه.

لیقادا (گم): له‌قا.

(۲) واته: که سروه‌ی بای دووریت نه‌ما، نه‌وکاته رۆنی به‌تو‌گه‌یشتن چرای عومری پو‌شن

کردمه‌وه. به‌لنی، با ناهیلتی چرا بگری، به‌تایه‌تی بای دووری و چرای دلّی عاشق. به دوور نازانری

(«حالاتی فه‌نا») ناما‌زه بێ بۆ حاله‌تی فه‌نای صۆفیانه، نه‌گه‌رچی لی‌ره به هیچ جو‌ری نا‌گونجی!

زه‌مانی (گم): زمانی.

(۳) واته: تازه ناوی من به ده‌متدا هات. ده‌ین سکه‌یه‌ک بۆ خۆم لی‌دهم، که تاهه‌تایه‌ بیتی، چونکه که

ده‌مت سه‌رچاوه‌ی ناوی ژیان بێ، تا رۆژی حه‌شر ناوم ده‌مینتی و ناهه‌وتی.

به ده‌متا (گم): به ده‌متان. ئیسمی من (گم، کم): ناوی من. ئابی (گم، کم): ناوی. حه‌شر (گم،

گم): ئه‌به‌د.

که ناوی موددهعیت هیئا به له‌بدا، من له خوُم بوردم
 دریغا، شه‌ریه‌تی مه‌رگم له‌ناو ئه‌صلی ده‌وادا بوو! (٤)
 له‌ناو زولفا به زاری هاته گویم نالیینی دل ئه‌مشهو
 گه‌زیم ئه‌نگوشتی حیره‌ت، دیم له کامی ئه‌ژده‌هادا بوو (٥)
 به‌دل باوه‌ر مه‌که‌ن مه‌عشووقه‌ هه‌رگیز ته‌رکی عاشق کا
 نه‌هانی لوطفی دلدارم له هه‌نگامی جه‌فادا بوو! (٦)
 ته‌ره‌ققی بوو به وه‌صلت، ده‌ردی عیشقی "سالم"ی موشتاق
 شکستی ئیستیخوانی ئه‌و له‌ژیر سه‌ر مؤمیادا بوو (٧)

(٤) مودده‌عی: به‌دکار.

واته: که ناوی ره‌قیبت به لیودا هیئا، ناوی منیش هه‌ر له‌وی بوو، له داخاندای بورامه‌وه. داخه‌که‌م
 هۆی مردنه‌که‌م که ناوی به‌دکاره، له‌ناو ئه‌صلی ده‌رمانه‌که‌دا بوو که لیوی تۆیه!

(٥) ئه‌نگوشت: په‌نجه. کام: ده‌م.

واته: ئه‌مشهو نالیینی دلی خوُم له‌ناو پیچی زولقتدا ده‌بیست، په‌نجهی خه‌فه‌تم گه‌ست که دیم دلیم
 له‌ناو ده‌می ئه‌ژده‌هادایه.

(٦) نه‌هانی: نه‌یی.

واته: هه‌رگیز باوه‌ر مه‌که‌ن یار به‌دل واز له عاشق بیئێ، ته‌نانه‌ت یار له کاتی دل‌نازاردانیشدا به
 په‌نهانی میهره‌بانێ له‌گه‌لم هه‌بووه، ئه‌لبه‌ت میهره‌بانیه‌که بریتیه له نازاردانه‌که‌ی.

مه‌که‌ن (کم، گم): مه‌که.

(٧) ئه‌و: مه‌به‌ست ساله.

واته: ده‌ردی عیشقی سالمی ئاره‌زوومهن‌د، به‌گه‌یشتن به‌تۆ زیادێ کرد. زۆر سه‌یره، شکان و
 وردوخاش‌بوونی ئیسقانی سالم له‌ژیر سه‌ری مؤمیادا بوو. به‌کورتی، یار بۆ ده‌ردی سالم وه‌ک مؤمیایه‌ بۆ
 چا‌ک کردنه‌وه‌ی شکاوی، که‌چی ئیسقانی شکان‌د و نه‌یگرته‌وه.

ته‌ره‌ققی (ح‌ا): طه‌ره‌ققی. هه‌له‌یه.

ئەى حارىث، ئەگەر دەولەت و جاھ و حەشەمت بوو،
دوڤر و گوھەر و لوئلوو و لەعل و درەمت بوو،
مەھرووی سىيەھمووی سەمەن بوو، خەدەمت بوو
(«ھەرچەندە کە عومرى "خضر" و عەيشى "جەم" ت بوو،
چونکە ئەمەلت زۆرە، چ عومرىكى کەمت بوو؟!»، (۱))

گاھى بە دوعا ڤوو دەکەيە قىبلەيى حاجات
گاھى لە ڤەعەيەت دەبەيە مەرگى موڤاجات!
ناکەي بە ئەبەد، قەد لە دلا، فیکرى موکافات!

(*) ئەم ڤارچەشعرە لە (مان، ن، حا، غ، کم، گم) دا ھەيە. لە (مان، ن) دا، يە کيکە لە
پنج خشتە کيە کان (مخمسات)، ئەسلە کەيان ھى "نالى" يە و (۷) بەيتە، بەلام سالم ھەر چوار بەيتى لى
کردوو بە پنج خشتە کى. (ديوانى کوردى، بەرگى يە کم، ل ۳۱-۴۳۲) ئەم پنج خشتە کيە ي بە ھەلە
داوھتە ڤال "کوردى"، لە کاتیکدا بەلگەي بى چەندو چۆن نوسخە کەي (مان) ە کە بۆ سالم خۆي نووسراوھ.
کيشى عەرووز: ھەزەجى ھەشتى ئەخرەبى مە کفووفى مەحزووف.

(۱) حارىث: کشت و کالکەر، يا ناوى زەلامىكى تايەتى بوو، يا (حارس) بوو و بە مەبەستى
پاسەوانى مالى دنيايە، يا (حارص = حريص) بوو بە واتاي خواوھن تەماعى بە ھىچ تيرنە خوار دوو،
ناسناوى (ئيبليس) یشە. ھەر چۆن بى، لەو دە چى ئەم موزبە کە سالم تى بەستوو، کابرايە کى بە سىما
دیندار و بە سک دنياخۆر بوو، وای بۆ خۆي حىساب کرد بى کە ھەم دینيشى ھەيە و ھەم دنيايش،
دوايى مردوو و ھىچيانى بۆ نەبوو. خضر: حەزرتى خدرى زیندە کە ھەندى دەلین پتەمبەر و
ھەندى کيش دەلین وەلى بوو، بە ھەر حال وا مەشھوورە کە نەمردوو و عومرى درىژە. جەم:
مەبەستى جەمشید شايە کە دەسەلاتىكى زۆر گەرەي بوو.

واتە: ئەي ھەميشە خەرىكى کشت و کال! ئەي پاسەوانى ڤارە و مال! ئەي بەرچاو تەنگى بە ھىچ
تيرنە خوار دوو! ئەگەر سامان و ڤارە و خزمەتکار، مروارى و گەرھەر و لەعل و مروارىت ھەي،
ئەگەر تەمەنى حەزرتى خدرى زیندە و دەسەلاتى جەمشید شات ھەي، مادام ھیوات زۆرە و فریای
ھەمووى ناکەوى، ئای چ تەمەنىكى کەمت ھەبوو!

«ئەي جاميعی دونیاوو قیامت بە خەيالات!
 ئەو پوژە کە پۆی، نە ئەوت بوو، نە ئەمت بوو!!» (٢)

ئەي مونکیری ئەفسوردەيي ظالم دلی بەدذات!
 ئەي زاهیدی باطین بەد و ظاهر لە عیبادات!!
 بی تەربییەتی مورشید و بی طهییی مەقامات
 «دوینئێ چ بوو دەتدا بە زوبان لافی کەرامات؟!
 ئەمڕۆ نە دەمت بوو، نە دەمت بوو، نە دەمت بوو!!» (٣)

دورپر و گوهرەر .. تاد (کم، گم): دورپر و صدەف و لوء لوء و لەعل و گوهرەرت بوو. مەه
 پرووی.. تاد (غ): خووبانی سیهموو و پر سەرو. (کم، گم): خووبانی سیهموو، پەری روو، خەدەمت
 بوو. هەرچەند (غ، کم، گم): هەرچەندە. لە (دیوانی نالی) شادا (هەرچەندە) یە. عەیش (کم، گم): جامی.
 لە (دیوانی نالی) شادا هەر (جامی) یە.

(٢) گاهئێ: کاتئێ. مەرگی موفاجات: مەرگی لەپر. موکافات: پاداشی رۆژی قیامت.

واتە: جارئ روو لە بارە گای خودای گەورە دەکەي کە نیازی خواوەن نیازان دیتتە دئ، جارئیکش
 زولتم لە رەعیتئ بەردەست دەکەي و وەك مەرگی لەپر بینە قاقەیان دەگری. هەرگیز بەدل بیر لە پاداشی
 پاشەرۆژ ناکەیتەوه. ئەي ئەوهی کە بە خەيال دنیا و قیامتت کۆکردوو تەوه! ئەو رۆژە کە هاتی بە لادا،
 نە سامانی فراوانی دنیا فریات کەوت، نە پاداشی دوارۆژیشت دەست دەکەوئ!
 قییلەیی (کم، گم): قوبیەي. ناکەي بە ئەبەد .. تاد (حا): ناکەي لە دلآ قەت بە ئەبەد فیکری
 موکافات (غ): تا کەي لە دلآ قەد بە ئەبەد فیکری موکافات. (کم، گم): ناکەي لە دلآ قەت بە ئەبەد
 فیکری حیکایات. پۆی (کم، گم): مردی. لە (دیوانی نالی) شادا (مردی) یە. نە ئەوت بوو.. تاد (کم،
 گم): نە ئەمت بوو نە ئەوت بوو.

(٣) ئەفسورده: ژاکاو، مەبەستی دل مردوو.

واتە: ئەي نکوولی لەرستی کردووی دل مردووی ستمکار و بەدخوو! ئەي بە دیمەن
 واز لە دنیا هیتاو، کە دیوی دەرت خودا پەرستی بەرپەنەقە! دوینئێ، بەبئ ئەوهی رئ نیشاندهر و
 مورشیدیکت هەبئ و بەبئ ئەوهی پلەکانی خوداناسیت بریئ، چ بەلایەکت بوو کە بە زمان لاف و
 گەزافی کەرامەت لی دەدا؟! ئەمڕۆ کە مردی، نە دەمت بوو قسەي پئ بکەي، نە هەناسەت بوو
 هەناسەي بەدی، تەنها پەشیمانیت هەبوو!

ٺه ووهڻ فھر رھي دا فھلھڪ، ٺاخر غھمي ھيٺا
 گوم ٻوو له دھھن خھندھوو ڊل ماتھمي ھيٺا!
 باقڻ دھمي مھرگه، ڪھ ھناسھت ڪھمي ھيٺا
 «عومرت، ٺھفھسيڪي ڪھ ھموو عالھمي ڏيٺا،
 بمره له غھميڊا، ڪھ ھموو صھرفي غھمت ٻوو!!» (٤)

ٺھي مونگيري .. تاد (ڪم، گم): ھمڻ گھر افسردھي ظالم ڊلي ٻد ذات. ٺھي زاهيدي (حا، ڪم،
 گم): وھي زاهيدي. تھريھتي (ڪم، گم): تھريھت و. ڊوڻي چ ٻوو .. تاد (ڪم، گم): ڊوڻي چ
 ٻوو داتھ زويان لافي ڪھرامات. ٺدھمت ٻوو .. تاد (ڪم، گم): ڪھ ٺدھمت ٻوو ٺدھمت ٻوو
 ٺدھمت ٻوو. (گم) له پھراوڙدا باسي ڪھم و ڪووربي ڪردوھ.
 (٤) دھھن: دھم.

واتھ: چھرخي زھمان له پيشدا خوشي دا و دواي پھزاره، دھم پٺڪھيني ٺھما و ڊل ماتھم ٻوو.
 ڊياره ساتي مھرگ ڪھ ھناسھت ڪورتي ھيٺا، بمره له خھمي ٺھو عومرھتدا ڪھ تاقھ ھناسھيھ ڪي لاي
 ٽو ھموو دنياي دھھيٺا، ٺھوا ھمووي له خھمي ڪو ڪردنھوي مالي دنياڊا سھرف ٻوو.
 گوم (ڪم، گم): ڪھم. خھندھ و (ڪم و گم): خھندھي. ٺھفھسيڪي (ڪم): ٺھفيڪي. ھٺھي چاڀھ.
 ٺوسخھي (حا) پٺجخھشتھ ڪي دوو ٻھيتي تھريشي ٽيڊايه، ڪھ ٻھ شيواز و ڊارشتن و زمانھ ڪھيڊا ڊياره
 ھي "سالم" نيبھ و له ٻھندھ ڪاني پيشوو جياوازه. ٺھمھ جگھ له وھي ڪھ له ٺوسخھي (مان) پشدا نيبھ:

ٺھم شوھرھتي ٻد ٺاوايھ ڪھوا دائيم له دووتھ
 تاکھي ھھوھسي پھريٽني ڪوھنھ، ٽو خووتھ
 پھر وھسوھسوو بيھونھر و پھر له برووتھ؟
 ((بمره له غھميڊا ڪھ ھماغوشي عھدووتھ
 دونيا ڪھ ٻھ عوشرھت حھرھمي موحتھرھمت ٻوو))

سھر ھٺپھر، ٺھي ڊل، له خھوي غھفلھت، ھھتا ڪھي
 رھجتي بڪھ ٻھو حالي قيامھتھت، خودا ڪھي
 وا چاڪھ سھر و مالت ٻھ يھڪبارھ فيدا ڪھي
 ((نالي چيبھ و ا ميٺلي جو عھل غھرفي شياڪھي
 خو ٽو ٻھ جيساڀي وھ ڪو پھروانھ شھمت ٻوو))

— ۴ — (*)

نهگه رچی سینه بۆ دل وەك سپهر بوو
وهلی زەخمی خەدەنگت کاریگەر بوو (۱)
له وهختی حاصلآ زانیم، به ته حقیق،
نیهای سهروی قەددت بی ئەمەر بوو (۲)
له بت سەرچه شمهی ئاوی حەیاته،
وهلی بۆ کشتی من قەطره ی شه ره ر بوو (۳)
له ره شک ی لیوی تو، غونچه شهقی برد
له خەندەت موعجیزه ی «شق القمر» بوو! (۴)

(*) ئەم پارچە شیعەر له (مان، ن، حا، عا، ر، ق، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عەر ووز: ههزه جی شهشی مهز ووف.

(۱) نیوهی دووه می ئەم بهیته له (ر) دا نیوهی دووه می یه کهم بهیتی پارچه ی شهشم (۶) ی ئەم پیتیه.

واته: راسته دلیم له سینهمدا شار درا و ته وه و سینهم وهك سوپهر بوو بۆی، بهلام برینی تیری

برژانگت کاریگەر بوو و سینه و دلی سمی.

وهلی (غ): دلی. کاریگەر (ق، ر): کارگەر. (وهك له (مان) دا کهوت ووه.

(۲) حاصل: بهرهم. نیهال: نهونه مام.

واته: کات و وهزی بهروبووم، به راستی بۆم دهر کهوت سهروی بالات بۆ من بی بهر بوو.

له وهختی (عا): به وهختی.

(۳) ئاوی حەیات: ئاوی زینده گانی. کشت: کشت و کال. شه ره ر: پزیسکی ناگر.

واته: راسته لیوت سهر جاوه ی ئاوی زینده گانییه و ههر کهس لپی بخواته وه نامری، بهلام بۆ

کشتو کال و ههول و کۆششی من قه تره ی پزیسک بوو، گرّه (سه موم) بوو.

کشتی من قه طره ی شه ره ر (کم): کشتی من بهرقی شه ره ر. (گم): کۆرتنی من بهرقی شه ره ر.

پیمان وایه لهم شوینه دا نهوه ی نوسخه که ی (کم) له (مان) یش باشتره، (مان) به زه حهت و اتا

به دهسته وه ده دا. بهلام نوسخه که ی (کم) بهرقی شه ره ری له باتی گرّه به کاره ئاوه. جگه له وه،

پزیسکی شه ره ر خۆی له خۆیدا به جینه و زۆر جوانه.

(۴) ره شک: حه سوودی، داخ، قین. شق القمر: دوولەت کردنی مانگ که موعجیزه ی پیغه مبه ر

بووه (د.خ).

دهسوتی دل به یادی رهنجی "فهراڊ"
 نهویش وهك من غه‌ریب و دهر به‌دەر بوو (۵)
 به‌بی پووی تو، فهضای باغی (سه‌نه‌ندوج)
 له‌ناو دلما وه‌کوو ناری سه‌قەر بوو (۶)
 له زاهید مه‌گره دل "سالما"، کودوورته
 له نه‌سراری مه‌حه‌ببه‌ت بی‌خه‌به‌ر بوو! (۷)

واته: غونچه که دهمی کرده‌وه، له خو‌شی خو‌ی نه‌بوو، به‌لکرو له حسوودی و داخی جوانی و نالی، لئوی تو بوو له کاتی پیکه‌نیتدا که شقی برد، دلی شقی برد! به‌لی، پیکه‌نینه‌که‌ت موع‌جیزه بوو، مانگ دوولته بوو، دیاره مانگیش ههر به‌خیلی بی بردووه؛ یان دهمی یار وهك مانگ جوانه و پیکه‌نینه‌که وهك «شق‌القمر»ه که لئو ده‌کرته‌وه، یانی مانگ دوولته بوو. خه‌نده‌ت (ق): خه‌ددت. غونچه (ن): غونچه‌ی.

(۵) واته: دل که یادی رهنجی بیهووده‌ی فه‌راه‌دی بیر ده‌که‌وتسه‌وه، له خه‌مدا ده‌سووتی. به‌لی، نهویش وهك من نامۆ و دهر به‌ده‌ری ولتان بووه. سالم لیره‌یش که‌ف‌وکولتی خو‌شویستی نیشتمانی داگیر کراوی سه‌رپۆ ده‌کا و ده‌که‌وتیه سکا‌لای دهردی دووری. راسته بۆ مرۆی نامۆ چی له ولاتی خو‌ی خۆشه‌ویسته‌ه؟! مه‌گر رۆلته‌ی نه‌و نیشتمانه نه‌بی. رهنجی (عا): زه‌نجی. هه‌له‌ی نووسینه.

(۶) واته: ده‌شتی با‌صه‌فا و هه‌وای شاری سنه، به‌بی رو‌خساری تو، له قوولایی دلما وهك ناگری دۆزه‌خ بوو. دیاره سنه‌یش له‌وکاته‌دا گیرۆده‌ی ده‌ستی حو‌کمی قاجار بووه، ئیز له کوی دل تئیدا خو‌ش ده‌بی؟! رووی تو فه‌ضای (عا): رووی صه‌فای. له‌نگه.

(۷) واته: سالم له‌و که‌سه دلته‌نگ و زویر مه‌به که به‌ دیمه‌ن ته‌رکی دنیای کردووه و هه‌ستی وهك تو نییه، چونکه نه‌و له نه‌تییه‌کانی خو‌شه‌ویستی بی‌خه‌به‌ره. زاهید (ر): زاهید. هه‌له‌یه.

میزاجی طاره می قهلبم له (ره‌ی) دا میثلی (طائش) بوو
به هاوینیش له هه‌وری چاوی تارم، تاوی بارش بوو (۱)
له هه‌نگامی نه‌ظهردا وه‌ختی غه‌قله‌ت بو نیشانه‌ی دل
موژه‌ت هه‌ر یه‌ک، به ئوستادیی نیگه‌ه، وه‌ک تیری ئارش بوو (۲)
له عاریضتا ده‌بینم ئاگری گه‌ش وا له‌ناو ئاوا!
چ سیحریکه له به‌ینی ئاگر و ئاوا که سازش بوو؟ (۳)

(*) نهم پارچه‌شیره هه‌ر له (مان، حا، نم) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) طاره‌م: خانووی دارین، هه‌یوان گومه‌زی. ره‌ی: تاران. طائش: نارچه‌یه که له باکووری

ئیران. بارش: باران‌بارین.

واته: میزاجی خانوو یا هه‌یوانی دلم له تاران وه‌ک تالشه، به هاوینیش باران له هه‌وری ته‌مومژی

چاوی تاریکم ده‌باری.

تاره‌م (نم): خۆم.

(۲) ئارش: ئارشی شیواتیر پالنه‌وانیکی تیرهاویژی کۆن بووه، به تیرهاویشتن سنووری ئیران و توورانی

دیاری کردووه. ره‌نگیشه ناماژه بی به (ئارش) ی شوینی دوا‌ین‌شه‌ری نیوان بابانه‌کان و عوسمانیه‌کان له

نزیکی کۆیه، که بابانه‌کانی تیدا به یه‌که‌جاری شکان.

واته: نه‌ی یار! کاتی بی‌ئاگایم، که تیرت هاویشت بو دلم، هه‌ر برژانگیکت به وه‌ستایی وه‌ک

تیری (ئارش) ی پالنه‌وانی ئیرانی وا بوو، یا وه‌ک تیریکی نه‌و شه‌ره‌ی بابان و عوسمانی بوو که کۆتایی

به حوکمی بابان هیتا، به‌و شیوه‌یه‌یش کۆتایی به ژبانی من ده‌هیتی.

(۳) عاریض: روومه‌ت، کولم.

روخساری یاری سالم نه‌وه‌نده‌سی و صاف و بی‌گه‌رده، ده‌لتی ناوی صافه، کولمیشی وه‌ک پشکۆ

سووره. ناهه‌قی نیبه سه‌رسام بی که دیویه ناو و ئاگر وه‌ها بی‌که‌وه گونجاون.

سیحریکه (حا): سیحریکی.

دهوایی زه خمی هیجرانم که زانیی وهصله، لیّم تورا
 چ مهوقیع بوو جهفا؟! لهم وهخته دا فهصلی نهوازش بوو (۴)
 به دهوری تیغی جهلادا دهپهقصی جان به خوشنوودی
 که طوغرای پر له نازت بۆ سهری "سالم" نیگار ش بوو (۵)

(۴) فهصل: وهرز. نهوازش: میهره بانی.

واته: کاتی یار زانی ده زمانی برینی دووریم لیهوه گهیشته بهو، لیّم زیز بوو و تورا. ئازار و
 ئیشه کهی له جی خزیدا نه بوو، چونکه کاته کهی سهردهمی دلدانهوه و میهره بانی بوو.
 لهم وهخته دا (نم): لهم وهفته دا.

(۵) دهپهقصی: له سوور و سه مادایه، ده سوورپته وه. جان: گیان. خوشنوودی: شادمانی.
 طوغرا: نهمری شاهانه. نیگار ش: نووسین، نهخش و نیگار کیشان.
 واته: که فه زمانی پر نازت بۆ برینی سهری سالم نووسرا، گیانی سالم به شادمانیهوه به دهوری
 سه ره که دا ده که ویته سوور و سه ما و خزی به قوربانی ده کا، خزی له دهوری خویتیژی ده گیری.

- ٦ - (*)

ئەگەرچى شەو ئەنيسم وەك مەلەك بوو
بەبى تۆ، تىرى ئاھم تا فەلەك بوو! (١)
كە ئەلماسى موژەت گىپرا بە دلما
بە جوز تۆ، ھەرچى مەوجوداتە ھەك بوو! (٢)
كە فەصصاد قەصدى فەصدى لىۋى تۆى كرد
لە جىپى نىشتەر، لەباتى خوين، نەمەك بوو! (٣)

(*) ئەم پارچەشيعرە لە (مان، ن، حا، عا، غ، ق، كم، گم) دا ھەيە.

كىشى ھەرووز: ھەوھى شەشى مەھزوف.

(١) ئەنيس: ھاودەم. مەلەك: فرىشتە.

واتە: ئەگەرچى ھاوپى ھەك فرىشتە پاك و خاوتىم ھەبوو، بەلام بى تۆ كە تىرى ئاھ و ھەناسەم
دەگرتە بەدكارم، تا ئاسمان برى دەكرد، بەلكو كارى كردىن لى.

تىرى ئاھم، كە لە (مان) دا (تىر آھم) نووسراوھ و واتاكەى بەجىئە، رىشى تى دەچى (تيرە ئاھم)
بووبى، بە واتاى ئاھى تارىك.

(٢) واتە: ئەى يار، كە برژانگى ھەك ئەلماست بە دلما گىپرا، ھىچى تىدا نەما و جگە لە تۆ
ھەموو شتىك كوژايەوھ.

گىپرا (پ): كرا.

(٣) فەصصاد: خوينگر، كەلەشاخگر، مەبەستى لىۋى عاشقە. قەصد: نياز. فەصد: خوينگرتن،
مەبەستى لىۋى مژىنە. نەمەك: خوى.

واتە: كە عاشق لىۋى تۆى مژى، لە باتى خوين خوى دەردەھات. ئەمەيش شتىكى سەير نىيە،
لىۋى يار سوپىخوتىيە. سالم لىرەدا لىۋى دلدارى شوبھاندووھ بە نەشتەر و لىۋى يار بەو شوتنەى كە
خوينى لى دەگىرى.

(قەصدى) لە (عا) دا كەوتووھ. كرد (ن): گرت. لەباتى (عا): لەبانى. ھەلەى نووسىنە.

جنى باسە، نىوھەبىي (كە فەصصاد قەصدى فەصدى لىۋى تۆى كرد) لە نىوھى يەكەمى سىيەم

بەيتى پارچەشيعرى (٩) دەھەمى پىتى (ر) دا دووبارە كراوھتەوھ.

دەلئىي فېردەوسە گولزارى (سەنەندوچ)
 وەلئى بىن تۆ، لە لاي من، وەك دەرەك بوو! (۴)
 دل و جان و سەرم تەسلىمى تۆ كرد
 كە زانيم بۇ جەفا جوملەت گەرەك بوو! (۵)
 كە دامى شانە كەوتە مەوجى زولفت
 دلئى "سالام" لە خاكا وەك سەمەك بوو (۶)

(۴) فېردەوس: بەهەشت. دەرەك: قولايى دۆزەخ.
 واتە: گولزارەكانى شارى سنە وەك بەهەشت وان لە خۆشيدا، بەلام كە تۆيان تېدا نەبى، لاي من
 وەك ناخى دۆزەخن.
 لە لاي من وەك دەرەك بوو (ق): لە دلما وەك سەقەر بوو. هەلەيه. (من) لە (عا)دا كەوتوو.
 (۵) ئەم بەيتە لە (حا، كم، گم)دا نيه.
 جوملە: هەموو.
 واتە: من كە زانيم تۆ پېويستت بە دل و گيان و سەرمە بۇ نازاردانيان، هەموويانم دايه دەستت،
 چىيان ئى دەكەى بېكە.
 جوملەت (ق): حىجلەت.
 (۶) دام: داو. مەوج: شەپۆل. سەمەك: ماسى.
 سالم زولفى يارى شوبهاندوو بە دەريا كە شەپۆلى هەيه، ديارە شەپۆلىش هيبى دەريا و رووبارە،
 ماسىب زياتر لە ناوى دەريا و رووباردايه.
 ئەمە بەيبى زانيارى رەوانبىزى (ئىستىعارەى مەكئىيە)يه. واتە: شانە، دەنكەكانى وەك قولايى
 ماسىگر تىژن. كە ئەم شانە نامەردە كەوتە ناو شەپۆلى دەرياي زولفى يار، دلئى سالمى گرت و فرىيى
 دايه وشكانى و كوشتى.
 دامى (كم، گم): دانى. كەوتە (عا، غ، كم، گم): هاتە. ديارە (كەوتە) بەهيتەرە.

- به غمزهی چاوی مهخمورت به طالّ بوو
له مهشریق تا به مهغریب، سیحر و جادوو (۱)
غریب و گوشهگیر و فهرده وهك من
له تورکستانی پووتا، خالی هیندوو! (۲)
به حلقه‌ی مووی زولفت تا میانه
میانت چۆن تهفاوت کهم له گه‌ل موو؟ (۳)
له بهزمت تا به ناکامی جودا بم
جودا نابی، سهرم یهكدهم له زانوو (۴)

(*) ئەم پارچەشیعره له (مان، حا، عا، غ، ج، ر، کم، گم) دا هه‌یه.

کیشی عهرووز: ههزه‌جی شهشی مه‌حزووف.

(۱) مه‌ه‌ووور: مه‌ست.

واته: هه‌موو ئەفسوون و جادوو یهك له رۆژه‌لاته‌وه بۆ رۆژاوا به نیگایه‌کی چاوی مه‌ست

پووچەل بووه‌وه.

به غمزهی (عا): له غمزهی. سیحر و (مان): سیحری. (عا): سیحر.

(۲) ئەم به‌یته له (غ) دا نییه.

خالی هیندوو: خالی ره‌ش.

سالم رۆخساری یاری به ولاتی تورکستان شوبه‌اندوه، که خه‌لکه‌که‌ی سبێ پێستن. دیاره خالی

هیندوو، که وهك زنجی ره‌شه، له تورکستانی سبێ پێستدا تاك و بی‌هاوتایه.

(۳) میان: ناوقه‌د.

واته: زولفت به حلقه‌کانی گه‌یشته‌وه‌ته ناوقه‌د، ئێر من چۆن باریکی ناوقه‌د له باریکی

مووی زولفت جوئ بکه‌مه‌وه؟! چۆن بزاهم کامیان زولفه و کامیان ناوقه‌ده؟!

چۆن تهفاوت کهم (عا): که‌ی تهفاوت کهم. (غ): که‌ی تهفاوت بوو. (ر): چۆن تهفاوت بوو.

(۴) ناکام: ناموراد، به‌ئاوات نه‌گه‌ییوو. جودا: جیا. زانوو: ئەژنۆ.

واته: تا من ناموراد بم و به ناهه‌نگی گه‌یشتن به تو شاد نه‌م، سهرم یهك هه‌ناسه له ئەژنۆم جیا نابێته‌وه.

نوسخه‌ی (عا، غ): طورپه‌ی. ظولمه‌تی. (عا، غ، ج، کم، گم): نوسخه‌ی.

سهوادیکه له نوسخه‌ی چینی زولفت
 سیاهی‌ی ظولمه‌تی په‌پری په‌رستوو (۵)
 به قه‌صدی گهردنی دل، تورکی چاوت
 به رووما تیغی راکیشا له ئه‌بروو (۶)
 صه‌فا و ذه‌وقی نییه "سالم!" له لای من
 به‌بی روخساری دل‌به‌ر، باغی مینوو! (۷)

(۵) په‌رستوو: په‌ره‌سیلکه.

واته: ره‌شی په‌ری په‌ره‌سیلکه، ره‌شیه‌که‌ی له نوسخه‌ی ره‌شی چین‌چینی زولفته.

(۶) گردن: گرتن، یاخو گهردن: مل.

واته: چاوی جوانت به نیازی گرتنی مولکی دل، یا به نیازی برینی گهردنی دل، تیغی برزی له روومدا هه‌لکیشا.

گهردنی (کم، گم): گرتی. دپاره (گردن)ی به واتای (گرتن)یش، شیوه‌زاری ناوچه‌یه‌کی کوردستانه.

(۷) مینوو: به‌هه‌شت.

سالم له‌گه‌ل خوی دوواوه و وتوو‌یه: سالم! لای من باغی به‌هه‌شت به‌بی روخساری جوانی یار، هیچ خۆشی و زه‌وقیکی نییه.

- سهروکاری خه یالت ئیبتیدا وهختی له گهڻ دل بوو
نه بهحتی سهرکه شیی گول بوو، نه عه هدی شووری بولبول بوو (۱)
ههتا نه کرا له طورپه ی زولفی تو، مه شقی په ریشانی
نه پیچ و تابی سونبول بوو، نه حهلقه و چینی کاکول بوو (۲)
له سپرپی مه پله بی ئیما، به جوز من، کهس نه بوو واقیف
نیگاهی چاوی مهستی وا له حالاتی ته غافول بوو (۳)
له وهرعا زاهیدی نه فسورده نهیدی حالهتی مهستی
به عه فوا چوو سهراسهر پوژگاری، چونکه بی دل بوو (۴)

(*) ئەم پارچەشعیرە لە (مان، عا، ه، ف، غ، ج، کم، گم) دا هەیە.

کیشی عهرووز: ههزه جي ههشتی ته و او.

(۱) سهروکار: پێوهندی. ئیبتیدا: سهرهتا. گول: مه بهست یاره. بولبول: مه بهستی خۆیهتی.

واته: که خه یالت له سهرهتاوه پێوهندی به دلتمهوه هه بوو و له گهلتی ناشت بوو، نه تو سهرکهش

بوویت و نه منیش شیت و شهیدا.

سهروکاری (کم، گم): سهرهوکاری. بهحتی (عا): بهختی!

(۲) طورپه: خهت. مه شقی: خهت نووسین بو فیربوون و دهست رهاستن. په ریشانی: نالتوزی.

واته: تا له زولفی تووه فیری نالتوزی نه بوو بوون، نه گولتی سونبول پیچ پیچ و نه کاکولتی لاوان

چین چین بوو. هه موو ئەمانه له بهر خهتی زولفی تو مه شقیان کرد و فیر بوون.

مه شقی (ه): نه قشی. نه پیچ و تابی سونبول بوو، نه حهلقه و چینی کاکول بوو (ه): نه حهلقه ی چینی

گیسو بوو، نه پیچ و تابی سونبول بوو. (کم، گم): .. به پیچ و ... نه حهلقه و (گم) ... له حهلقه و.

(۳) ئیما: هیما، ئیشاره. جوز: جگه. واقیف: مه بهستی ناگاداره.

واته: نیگای چاوی مهستی یار نه وهنده به پهله و له کاتی بی تاگانی دلداراندا بوو، جگه له من کهس

له نهیستی واتای نهو هیمایه نه گهیشتم. ههر من تێ گهیشتم، واته ههر من عاشقی راسته قینه ی یارم.

له سپرپی (ف): به سپرپی. ئیما به جوز من (ه): نا به جوزوی. (غ): ئیما به جوزوی من.

ههلهیه. (ج، کم): یارم به جوز من. ته غافول (گم): ته عامول.

(۴) به عه فوا: به خورایی و بپهووده.

برۆ نهزديکه "سالم!" دل له زولفا، وهختی شادیتته
ئهگهرچی طهییی راهی ئیبتیدا پرپیچ و موشکل بوو (ه)

واته: زاهیدی پهژمورده و ژاکاو، له بهر خۆپاراستن له گوناھ حالتهی مهستی عاشقی نهدی،
رۆژگاری تهمنی سهراسهر به خۆپرایی و بیهووده رۆیشت. چونکه خاوهنی دل نهبوو، عاشق نهبوو!
حالتهی (عا، کم، گم): لهزتهتی. رۆژگاری (گم): رۆژگاری. چونکه (کم): چنکی. (گم): چنکی.
ههلهی چاپه. (لهی) له زولفا له (ج) دا کهوتوو. (بووی) بی دل بوو له (غ) دا کهوتوو.
(ه) طهییی راه: برینی ریگا، مهسافه برین.

واته: سالم! برۆ، وهختی شادی و کامه رانی نیه. دل له یار نزیك بووه تهوه و خۆی له ناو
زولفانیدا هشارداوه، ئهگهرچی سه رهتا ریگا کهی پیچاویچ بوو و گران بری!
شادیتته (ه، غ، کم، گم): شادیمه.

ئەو ياره كە دايم وەكو پارەى جگەرم بوو
تا بوو لە دلا، مەيلى بە فەرمانى سەرم بوو (۱)
دەيدا لە دلى خەستە، بە يەك غەمزە، دووسەد تىر!
هەردەم بە طەرەفيا كە نيشانەى نەظەرم بوو (۲)
كووچەى گوزەرى تىرى لە دل دەرچوو، ئيما
گەرچى هەمە جا سىنەيى سەختەم سىپەرم بوو! (۳)
بو شەمەى فەرەح، بادى فىراقت بوو نافت
ئاخر شەوى وەصلت، كە ويداعى سەفەرم بوو! (۴)

(*) ئەم پارچەشيعرە لە (مان، حا، عا، كم، گم) دا هەيە.

كيشى عەرووز: هەزەجى هەشتى ئەخرەبى مەكفووفى مەحزوف.

(۱) نيوى دوومى ئەم بەيتە و هەي بەيتى پاشەوى لە (حا) دا پاش و پيشن.

پارە: پارچە.

واتە: ئەو ياره كە هەميشە وەك پارچەى جگەرم بوو، تا لە دلتما بوو، حەزى بە سەربىنى من بوو.
لە دلا (عا): لە دلتما. نيو بەيتە كە لەنگ دەكا. سەرەراى ئەو، سالم لەم جۆرە شويتانەدا (دا)ى
بەكارنەهتاو.

(۲) ئەم بەيتە لە (كم، گم) دا نيە.

واتە: كاتيك يار نيشانى تىرى روانىنى من بوو و بۆم دەروانى و سەبرى ئەم لاوتەولەيم دەكرد، بە
يەك غەمزە دووسەد تىرى دەگرتە دلتم. دەربرينكى زۆر جوانە، يار نيشانى روانىنى ساله و دلتى
نەميش نيشانى غەمزەى ئەو، بەلام چۆن غەمزەيەك؟ غەمزەيەكى دووسەد تىرى.

(۳) كووچە: كولان. گوزەر: تىپەرىن. ئيما: هيمما، نيشارەت. هەمە جا: هەموو شويتن.

واتە: نەگەرچى سىنەى سەختەم لە هەموو لايەكەو سەپەرم بوو، تىرى نيشارەى يار كۆلانى
هاتوچۆى لە دل دەرچوو، نەك تەنھا دلتمى كون كردد، بەلكوو كرديشى بە كۆلان.

سىپەرم (عا): سەبرى. جوانە، (ى) جيتاوه و بو دل دەگەرتەو. بەلام (سىپەرم) كە هەي (مان)،
حا، كم، گم، سە، سىنەى بە سەپەرى دەستى سالم داناوه، يانئى سالم سىنەيى كر دووه بە سەپەرى خۆى
كە تىرى غەمزەى يار لى نەدا. (گەزى) شيوەنووسى (گوزەرى)ى نوسخەى (مان)ە.

(۴) واتە: دوا شەوى بەيەك گەيشتن، كە كاتى خوداحافىزى سەفەرم بوو، باى جيابوونەو مۆمى

جانانه، که وا مهیلی به نازاری په قبیبه!
 ته حقیقه له ته نثیری هه ناسه ی سه هر م بوو! (۵)
 دهموت نییه قهد ته نخییی دووری له ویصالا
 شیرین قهدی جانانه هه تا نه ی شه که رم بوو (۶)
 زاهید به ته که ببور به له دی عیشقی ده کردم!
 که وده ن نه وه "سالم!"، که نه زانی خه به رم بوو! (۷)

خوڅی و شادمانیمی کوژانده وه و لئی بووه به لا.

بادی (کم، گم): یادى. جوانه. به لام (باد) له گه ل (شهمع) دا گونجاوتره.

(۵) جانانه: یار.

واته: یار، که مهیلی له نازاردان و په نجان دنی به دکاره، شتیکی سهیره! که ی وا بووه؟ به لام
 بی گومان نه مه کارى هه ناسه ی ساردی به یانیانی من بوو که نزام له به دکار ده کرد.

ته نثیری (حا، عا): ته نثیری.

(۶) قهد: هه رگیز.

واته: تا قهدی شیرینی یار له کاتی به یار گه یشتندا نه ی شه که رم بوو، به یه که گه یشتنه که نه وه نده شیرین
 بوو، دهموت: هه رگیز تالیی دووری ناچیزم. به لام وا نه بوو، چونکه زیان هه مووی شیرین نییه.

قهد (کم، گم): قهد.

(۷) واته: زاهید به فیزه وه خه ریک بوو شاره زای خوڅه ویستی ده کردم! نازیره ک و

تی نه گه یشترو زاهیده، که ناگای له ده نگ و باسی نییه و نازانی من له و سه ریه وه دیمه وه.

ده کردم (کم): نه کردم. سالم (گم): زاهید.

پارساڻ له وه صڼدا به صهفا عهيشى جه م بوو
لهو كه ونه دا شه و كه تي شاهى عه جه م بوو (۱)
وهك راهيبي پازهند به نه دهب مه حوى نه ظهر بووم
ته زين به طه لا و خشلى موله و وهن صه نه م بوو (۲)
لهو خه لوه ته خاصصه م له لب و عاريض و ديدهى
په يوه سته شه راب و مه زوو شه و قى شه م بوو (۳)
وهك تاجيرى ده ولت به هه و اى خه زنه يى پووى يار
بو شاهي ديبي كه نج بيشارت عه له م بوو (۴)

(*) نهم پارچه شيعره هر له (ع) دا هه يه.

كيشى عه روز: هه زه جى هه شتى نه خه بهى مه كفوفى مه جزوف.

(۱) جه م: جه مشيد. كه ون: جيهان.

واته: پار كه له گه ل يار بووم، به خوځى و شادى ژيانى جه مشيد شاهم بوو، هيز و ده سلالات و

ده بده بهى پادشاهى نيراهم له م دنيا به دا هه بوو.

شايانى باسه نيوى دووهم كه ميك له ننگه، وهك وشه يه كى كه وتيى وايه. نه گهر ((لهو كه ونه يه دا))

يا ((لهو كه ونه يه دا)) يا ((لهو كه ونه دا من)) بو وايه، راست ده بووه وه. هه روه ها نهم به يته تيكر يا يه كيكه

لهو شوينه كه مانه كه سالم پاشگرى (داى تيدا به كار هيتاون.

(۲) راهيب: له خود اترس، ته ركي دنيا كر دوو. پازهند: ته فسيري زهندي زه رده شت. مه حوى

نه ظهر: نو قوم بوون له بير كرده وه دا. ته زين: مه به ستي موزه يه نه، واته: جوانكراو و پازاوه.

واته: نهو سرده مه كه له گه ل يار بووم، وهك راهيبي زه رده شتى زور به نه دهب له تماشا كردن و

تيفكرين قول بوو بووم هوه. مه به ستي تماشا كردن و نو قوم بوونه له جوانى روخسارى ياردا و بته كه ي،

واته ياره كه ي، به نالتون و خشلى رهنگاوره نگ جوان كرابوو.

(۳) له ب: ليو. عاريض: روومه ت و كولم. په يوه سته: هه ميشه. شه م: شه مع.

واته: ليو و چار و روخسارى يار لهو به تنها ييكه وه بوونه تا به ته دا، هه ميشه بوو بوونه مه ي و

مه زه و رووناكي؛ چاو: پالنه مه ي، روخسار: شه مع، ليو: مه زه.

(۴) بيشار: هه شتى كه نالتون و زيوى يندا دا كو ترايى و نالتون پيژ و زيور پيژ كرابي، بو نمونته

كلاوزه ر. هه روه ها به واتاى نياريش هاتووه، يانې نهو نالتون و زيوه ي كه به سهر يه كيكا دا

دهمدا به لهبم لهعل و دولهب، گۆیی بلووری
 په یوه سته له گهڼ خوځم وهکو حاتم که رهم بوو (۵)
 شادیم له هه وای صوره تی نهو گه ییبه مه قامی
 صهد شاهیدی وهك شه ککر و شیرین خه دهم بوو (۶)
 تا نامه دی طالع بوو وهکوو خوسره وی په رویتز
 گه ه باده به لهب، گه ه له لهبا غونچه دهم بوو (۷)

ده رږتړی به نیشانه ی پادشایی.

دیاره بازرگانی دهولته تی نالای دهولته که ی خو ی به کار دینی، سالمیش بازرگانی روخساری یاره و کاتی نژیکی لیوه له خو شیدایه و نالاکه ی بریبه له کلاوزه ری دیاری یار، یا نهو زیتر و زیویه که به سهر یاردا په خش ده کرته وه بو سملاندنی نه وه ی که پادشای جوانانه. یا: وهك بازرگانی دهولته تی که نالای دهولته تی خو ی هه لداوه و پاریز گاری گمغینه که یی بو ده کا، منیش به خولیا ی نه وه وه که بگمه سهر گمغینه ی رووی یار، چی زیتر و زیویک که به خویدا کردوه، بووته نالام، تا نه وه بیته شایه تی و بهلنگه و بیسه لیم من گمغینه ی رووی یار - که پادشامه - ده پاریزم.

(۵) گۆی بلووری: مه بهستی مهمکی یاره.

واته: نهو کاته که رږزی خوځم و دنیا به دلتم بوو، له علی سووری دوو لیوی یارم دهدا به لیوی خوځم، یانې ماچم ده کرد. ماچی مهمکی یاریشم ده کرد که وهك گۆی بلوور بوو. هه میسه وهك "حاته می ته ی" له گهڼ خوځم به خشنده بووم و ههر چی خو شیه بو خوځم ناماده ده کرد.

(لهعل و دو لهب) به وای عه تف له بهر رووناکي نهم نوسخه یه دا، وا ده زانین (لهعلی دو لهب) به (ی) ی نيزافه ته و او و به جیه، چونکه لهعله که دوو لیوه ناله کانی یاره. حاتم (عا): حاظم. دیاره هه لته یه.

(۶) هه وای: مه بهستی خو شیه. شاهید: جوان، یار. شه ککر: که سالم له بهر کیش به (شه ککهر) ی

نوسیه، نای ژنیکی جوان بووه خوسره و په رویتز له داخی شیرین خواستویه و ماره ی کردوه.

واته: له خو شی وینه ی یار، که هه میسه له لام بوو، نه وه نده دلخو ش بووم، شادمانیم گه ییبه

پایه یه كه سده جوانی وهك شه ککهر و شیرین له بهر ده ستمدا بوون.

(۷) نامه د: هات، دژی نه هاتی و نه گه تی. طالع: بهخت. باده: مه ی. گه ه: کات، کاتی.

واته: تا رږژم بوو و بهخت یارم بوو، وهك خوسره و په رویتز ی ساسانی بووم. دهم: مه ی به لیوه وه و

ده می خونچه به ده لوه بوو. مه بهستی له خونچه، ده می بچوو کی نه پشکو و توری یاره.

نامه‌د که ترانندی له‌ب و له‌ب له له‌ب و مه‌ی
"سالم!" له فیرا‌قا نه ئه‌وم بوو، نه ئه‌مم بوو (۸)

(۸) نامه‌د: نه‌هات، نه‌گه‌تی و به‌دبه‌ختی.

واته: نه‌ی سالم! که نه‌گه‌تی لیومی له لیوی یار و له مه‌ی جیا کرده‌وه، درو لیوم له کاتی
جیاییدا نه درو لیوی یاری هه‌بوو و نه لیوی مه‌ی! سالم قسه له گه‌ل خۆی کردووه. شایانی باسه،
(نه‌ی دووهم کهوتبوو، بۆی دانرایه‌وه.

جییی ئاماژه‌بو کردنه، یه‌کیتی بابته (وحدة الموضوع) یکی زۆر ریکویسک له‌م پارچه‌شیره‌دا
هه‌یه و به‌یته‌کان و هه‌ک ئه‌لقه‌ی زنجیر به‌یه‌که‌وه به‌سزاون و یه‌کتری ته‌واو ده‌که‌ن. به‌ دووریش
نازانری پارچه‌شیره‌که ره‌مزی بی، مه‌به‌ستی سالم به‌راورد کردنی ژیا‌نی سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی بابان و
سه‌رده‌می رووخانیان بی.

لهبەر تەعمیری ئەم وئیرانە، جەننەت مولکی ئادەم بوو
حەقیقەت پادشاهیی کرد، وهلیکین موددەتی کەم بوو (۱)
خۆشا ئەییامی گریانم لە خاکی کەعبەیی مەقصەد
هەموو قەطرەیی سروشکم، بۆ شەرەف وەك ئاوی زەمزمە بوو (۲)
خەمیری خاکی من ئەووەن بە بارانی فەرەح نەکرا
جەوانی و طیفلیی و پیریم، سەراسەر جوملەگی غەم بوو (۳)
بە دۆشا تا پەڕیشانیی بینا نا، زولفی موشکینت
نە هەر بۆ بەختی من تەنھا، سیهەرپۆژیی عالیەم بوو (۴)

(* ئەم پارچەشیرە لە (ع، ف، غ، ج، کم، گم) دا هەبە.

کیشی عەررووز: هەزەجی هەشتی تەواو.

(۱) واتە: راستە ئادەم سەردەمی بە مەینەت پادشایی کرد، بەلام ماوەی پادشایەتیە کە کورت بوو، چونکە خودای گەرە لە بنەرەتدا بۆیە لە بەهەشت داینا، تا ئەم دنیا وئیرانەیی یێ ئاوەدان بکاتەو. دوور نییە سالم (لەبەری بە واتای (لەپیش) بە کارهینایی، واتە: بەهەشت لەپیش ئاوەدان کردنەو) ئەم جیهانە وئیرانەدا جینگای ئادەم بوو، بە راستی باشی رابوارد، بەلام ماوە کە کورت بوو. (جەننەت)ی نوسخەکانی (ف، غ، ج، کم، گم) راستە و بۆ ئێرە دەست دەدا، ئەک (میخەت). (۲) خۆشا: ئای کە خۆش بوو. کەعبەیی مەقصەد: مەبەستی دەوروبەری مالتی یارە. واتە: ئای لە خۆشی ئەو رۆژانە و کاتیک لە دەوروبەری مالتی یار دەگریام و فرمیسکی ناهومیدیم دەپرشت، هەموو دلۆپیککی لە موبارەکی و بەنرخیدا وەك ئاوی زەمزمە و بوو. خۆشا (گم): خۆشە.

(۳) خەمیر: هەویر، مەبەستی قورە. جوملەگی: هەمووی.

واتە: قوری ئەو بەشە خاکەکی کە منی لێ دروست کرا، بە بارانی خۆشی نەشیلرا، بەلکۆو بە ئاوی خەم و پەژارە گیرایەو. لەبەر ئەوە مندالتی و لاوی و پیریم هەموو هەر خەم بوو، خۆشیم لە خۆم نەدی. طیفلیی و پیریم (ج): پیر و طیفلیم. لەنگە. (کم، گم): پیری و طیفلیم.

(۴) واتە: تا ئەگرێجەیی میسکدارت بەسەر شاندا پەرشوبلاو بوو، ئەو نەك تەنھا بەخت رەشی بوو بۆ من، بەلکۆو سیارپۆژیی هەموو خەلک بوو و بەری خۆری لێ گرت.

له‌سه‌ر سه‌بزه‌ی چه‌مه‌ن یاری سه‌هی قه‌ددم که جیلوه‌ی کرد
 له سو‌جده‌ی خالی لای لیوی، به‌نه‌فشه‌ گه‌رده‌نی خه‌م بوو (۵)
 به قوربی خه‌لوه‌تی دلبه‌ر نه‌نازی، ئه‌ی سه‌با، زینه‌هار!
 له جیی تو، «پیش ازین»، "سالم" ده‌می هه‌مراز و مه‌حرم بوو (۶)

به دوشا تا په‌ریشانی بی‌نا (ج، کم، گم): به دووشا تا په‌ریشانی به تاتای. من ته‌نها (ف، کم):
 ته‌های من. (گم): ته‌های. سیه‌روژی (کم، گم): سیه‌روژی.
 (۵) سه‌هی: ریک. به‌نه‌فشه: وه‌نوشه.

واته: که یاری بالاپرێکم له باخ و بیستان و چیمه‌نی سه‌وز و سه‌فاداردا خۆی نو‌اند، وه‌نوشه
 ملکه‌چی بوو و کپ‌نووشی بو خالی لای لیوی برد.

له‌سه‌ر سه‌بزه‌ی (ف): به‌سه‌ر سه‌بزی. (ج): به‌سه‌ر سه‌بزه‌ی. چه‌مه‌ن (کم): چیمه‌ن. لای لیوی
 (ج، کم، گم): لالیوی. به‌نه‌فشه (کم): به‌نوشه.

(۶) قورب: نزیک. پیش ازین: به‌ر له‌مه. ده‌می: سه‌رده‌می، یا گه‌لی.

واته: ئه‌ی بای سه‌با! به‌وه‌ منازه که له یاره‌وه‌ نزیک‌ی و دووبه‌دوون و که‌ستان لایسه، چونکه
 منیش پیش نه‌م رۆژه‌ ماوه‌یه‌ک له جیی تو هاوراز و مه‌حرم‌ی لای یار بووم و شه‌رم‌ی لی نه‌ده‌کردم.

به قوربی (غ): له قوربی. سه‌با (گم): سه‌با. پیش ازین (ف، غ، کم، گم): پیشتر. (ج):
 پیشتره. هه‌مراز و (کم، گم): هه‌مرازی.

- فهرح بو دل له طاليعما، چ کهم بوو!
به ته لخی عومری شیرین صهرفی غه م بوو (۱)
چ زوی کردم له کوی جانانه مه حرووم!
له گه ل من چهرخی گهر دوون پرستمه بوو! (۲)
ده زانن بو موصیبهت دیته ریگه م؟
شکارم «پیش ازین» صهیدی حهره م بوو! (۳)
له وه ختیکا به خوینم تیشنه بوو، یار
که بو من خاکی راهی جیی قه سه م بوو (۴)

(*) نهم پارچه شیعه له (مان، ن، حا، غ، کم، ق، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مه حزووف.

(۱) ته لخی: تالی.

واته: خویشی دل له بهختی مندا زور کم بوو. تمه نی شیرینم به تالی له خه خوار دندا خهرج بوو.

بو دل (ق): بو من. کهم (کم، گم): لهم. هه له یه.

(۲) جانانه: دل بهر. کز: ده ورو بهری مال.

واته: چهرخی گهر دوون زور سته مکارانه مامه له ی له گه ل کردووم. زور زو له ده ورو بهری

دوستانی بی بهش کردم.

(۳) صهیدی حهره م: نیچیری حهره می که عبه که به شهرع راوی تیدا حهرامه. وا ده زانین تیکرای

پارچه شیعه که ره مزیه و له دواین به ییتدا ته قاندوویه تیه وه، مه بهستی له حهره م خاکی مولکی بابان بووه.

واته: ده زانن له بهر چی من ههر به لا و نه هامه تی دیته ریگام، له بهر نه وه یه که من له ژیا مندا کابرایه کی

گوناهار بووم و پیشتر ههر نیچیری حهره می که عبه م راو کردووه که نه وه یه کاریکی گونا هه.

ریگه م (ق): ریگام. پیش ازین (کم، گم): مودده تی.

(۴) تیشنه: تینوو. راه: ری.

واته: نهو له کاتیکدا به خوینم تینوو بوو، که من سویندم به خاکی ریگای نهو ده خوارد.

راهی جیی (ق): ریگه ی نهو.

به جان تهسکین دهدا، بۆی غونچهیی دل
 له زولفا، چونکه گاهئ موخته رهه بوو! (۵)
 فهرح بئ تو له دل وا بوو په ریشان
 چه دیشی گورگ و نه حوالی غه نهه بوو (۶)
 به عهقل نهو پۆژه پیم زانی دهفتهوتئ:
 که "سالم" عازیمی مولکی عه جهه بوو! (۷)

(۵) جان: گیان.

واته: بۆنی خونچهی دلی گیرۆدهی زولفی یار تهسکینی به دلیم دهدا، چونکه سهردهمی زولفی
 نهو شوینی دلیم بوو، بۆنی نهوی گرتوو و لهوی بهرینر بووم.

غونچهیی دل (ق): غونچه بو دل.

(۶) ئەم بهیته ههه له (مان، ن) دا ههیه.

واته: خووشی به شیوهیهك لهناو دلدا په ریشان بوو، بوو به باس و خواسی گورگ و حال و باری مهه.

گورگ (غ): کرکر. ههلهیه.

(۷) واته: نهو پۆژه زانیم سالم دهفتهوتئ که رووی کرده ولاتی عه جهه (ئیران)، یا نهو پۆژه زانیم

عهقلیم نامیتی که رووم کرده نهوی.

(به عهقل نهو) به (به عهقلهه) دهخوینرتهوه.

سالم، جگه له شاعیری، سیاسییهکی زیره کیش بووه، زانیویهتی عه جهه میس وهك رۆم هیچ بو

کورد ناکا!

پیم زانی (ق): ده مزانی.

- به مه خفی شهو له ناو دلما خه یالی زولفی جانان بوو
هه تا وهختی سهحر، هه رچهنده خام دی، په رییشان بوو (۱)
له دیققته مووی میانی تو، خیره داما له حیره تا
چ فیکریکه که نازکتر له فیکری خورده بینان بوو؟! (۲)
ده زانی بو له چاوت پاسی سپری دل به من نه کرا؟
له بهینا قاصیدی رازی نیهانی، تیری موژگان بوو! (۳)
دهمی نارایشنت، وهختی برینی طوپره، دل له رزی
سهرت ناحق بری، نهو کافره مهیلی به ئیمان بوو (۴)
له دلما راسته ی سهرمه شقی فیکرم بوو قهدت، بوینی
هه موو شیعرم که مهوزونتر له بالای نازه بینان بوو (۵)

(*) نهم پارچه شیعره هه ر له بهشی (غزلهای جدیده) ی (مان) دا هه یه.

کیشی هه روز: هه زه جی هه شتی ته او.

(۱) خاو: خهو.

واته: شهو خه یالی زولفی په ریسانی یار به په نهانی له ناو دلما بوو، له بهر نه وه تا بهر به بیان
هه رچی خه مو ده بینی، خهوی په ریشان بوو. دیاره بهو هویه وه که هاورتی زولفی په ریشان بووم.

(۲) خیره د: عهقل و هوش. خورده بینان: وردبینان، زیره کان.

واته: عهقل و هوش سهرگهردانی بیر کردنه وه له ناوقه دی وهک مووی تو بوو و سهری لئ
دهر نه کرد. نهمه چ جوړه بیر کردنه وه یهک بوو که له بیر وردبینان وردتر بوو!؟

(۳) واته: ده زانی بوچی پاسی نهیینی دلتم پین نه کرا و نه متوانی له چاوتی بشارمه وه؟ له بهر نه وه ی
تیری برژانگت نامه بهری رازه په نهانه که بوو.

(۴) نارایشنت: رازانده نه وه. طوپره: زولف. مهیل: هه زلی کردن، لار بوونه وه. ئیمان: مه بهستی
پرومه تی یاره که سپیه و دژی تاریکی زولفه.

واته: کاتی خوړانده نه وه که سهری زولفت بری، دلتم له رزی، پتی ناخوش بوو. سهری نهو زولفه
ره شه کافره ت به ناحق بری، چونکه هه زی له ئیمان بوو، یانی به لای پرومه تتدا لار بوو بووه وه.

(۵) سهرمه شق: بهو دپره ده لئین که ماموستا له سهره وه ی لهوح و کاغز ده بنووسی و قوتایی

که مآلی حوسنی له یلا، خاصه بۆ مه جنوون، ته جه لیلی دا
له یار ئه و ئانه من دهمدی، له دیدهی غهیره په نهان بوو (٦)
په ناھی برده بهر نه شئهی شه رابی گهرم و ته پ " سالم"
له وه عزی سهر د و خوشکی واعیظی بی دل، هه راسان بوو (٧)

مه شقی له بهر ده کا. دیاره قوتایی بۆ ئه وهی دیره کان رینک بنووسی، پیوستی به راستهیه. بیری
سالم قوتاییه و مه شق ده کا، فیری رستهی جوان و هه لبهستی رینک ده بی. قه دی رینکی یار - بۆ ئه م
مه بهسته - راستهیه تی. هه ر له بهر نه مهیشه هه موو شیعه کانی له بالای نازه نینان رینکتر بوون.
(٦) نان: جوړه جوانی و قه شه نگیه که ههستی تایه تی عاشق ده یینی، کهسانی تر ههستی پی
ناکه ن. غهیره: بیگانه.

واته: جوانی له پرا ده به ده ری له یلا، ته نها بۆ مه جنوونی شهیدا ده رکهوت. سه بارهت به منیش نه و
جوړه جوانیه که له یاردا دهمدی، چاوی خه لکی تر نهیده بی. به کورتی، ههستی خوی و جوانی
یاری به ههستی مه جنوون و جوانی له یلا شوبه اندووه.

(٧) واته: دلی سالم له داخی په ندی سارد و وشکی نامۆز گاریکه ری له عیشق بی ناگا وه رس
بوو، بۆیه په نای برده بهر خوشی و شادی بادهی گهرم و ته پ.

- هه موو ئه شعاری دۆشینم له وه صفی لیوی نۆشین بوو
ده چه سپا له ب به سهر به کدا، حیکایهت به سکی شیرین بوو! (۱)
گران میهری ده هانی تو بیری بهندی ترازوی دل
ده لئین: یهك نوقطه وه زنی هیچه، بۆچ ئەم نوقطه سهنگین بوو؟ (۲)
مه لئین "مه جنوون" شكا شانی له بۆسینی سهگی "له یلا"
له لای عاشق، خیلافی عاقلی، ئەو هه تکه ته مکین بوو! (۳)
عووووری دل به چینی زولفتا، بۆ ماچی پوخساره
قهله ندهر راسته بۆ (چین) چوو، وه لئ مه یلی به (ماچین) بوو (۴)

(*) ئەم پارچه شیعره له (مان، حا، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ههزه جی ههشتی تهواو.

(۱) دۆش: دوی شهو. نۆش: ههنگوین. نۆشین: ههنگویناوی. بهسکی، بهس که: نه وهنده.

واته: هه موو شیعره کانی دوی شهوم له وه صفی لیوی وهك ههنگوین شیرینی تۆدا بوو.

حیکایه ته که نه وهنده شیرین بوو، لیو به لیو دا ده لکا.

نۆشین (کم): رهنگین.

(۲) میهر: خو شه ویستی.

واته: که به ترازوی دل کیشانه ی خو شو یستی ده می تۆم کرد، نه وهنده قورس بوو، بهنی ترازوی

دل پچرا. خه لک ده لئین: خالیک کیشی هیج نیه. نه گهر وایه، نه ی بۆچی ده می تۆ که به قه د خالیکه،

نه وهنده سهنگین بوو؟ سالم واتای بهنرخیشی له (سهنگین) مه بهسته.

(۳) شان: پایه. ته مکین: ریز و جیداری.

واته: مه لئین: مه جنوون به ماچ کردنی سهگی بهر مانی له یلا پایه ی نزم بووه ته وه، عاشق، به

پنچه وانه ی عاقله وه، ئەو سوو کیه پایه به رزیه بۆی.

شانی (حا): شه نئی.

(۴) قهله ندهر: نهوی وازی له دنیا هیناوه. ماچین: ماچاوی.

واته: دل که به چین چینی زولفتا هه لئنا، بۆ ماچی روومهت چوو. به لئین، راسته قهله ندهر بۆ چین

چوو، به لام مه بهستی روومهت بوو که ماچاویه. وشه ئاراییه کی جوان له نیوان (چین و ماچین) دا هه یه،

له كولمت هرچی خاريج بئ سهری نه گريجه، قهيجی که
 بلين با: سهربرینی خاريجی بو په ونه قی دین یوو! (۵)
 قهراری عاشق و قانونی حکمهت ضیددی یهک هاتن
 که ته سکینی برینی دل له نه فحهی زولفی موشکین بوو! (۶)
 به نیمای دیدهی مه عشووقه، عاشق کیو له بن دینن
 له لای "سالم" که نه ندهی (بیستون) موزگانی "شیرین" بوو (۷)

سهره رای نه وهی که له کورده واریدا دهوترئ: چین و ماچین، وهک ماچین ناوی ولاتیک بئ!
 (۵) قهيجی: مهقهست. که: بکه.

واته: موی زولقت هر که له عاستی کولمت لای دا، قهيجی پاچی بکه و سهری بره، با
 بلين: سهربرینی (خارجی) بو ده رخستی رووناکی ناین زور چاک بوو.
 سالم له به کارهینانی (خارجی) دا تهوریهی کردوو، (خارجی) له عورفی زانایانی نایندا، بهوانه
 دهلین، که له گهل "نیمام عهلی" بوون. به لام که مهسهلهی هوکمدان کهوته نیوان موغایه و نیمام
 عهلی، جیاوازی له نیوان نهوان و نیمام عهلی (د.خ) دا پهیدا بوو، به هوکمدانه که رازی نه بوون و له
 ریگهی نیمام عهلی ده رجوون. به لام سالم لیره دا بو زولفی به کار هتاوه که له سنووری کولم
 ده رجی، کولمه که رووناک و ورشه داره و به برینی سهری زولفته که ده رده که وی.
 بئ (گم): بئ و.

(۶) کون له ناو خه لکدا باو بووه بونی خوش بو برین خراپه و چاک بوونه وهی دوا ده خا. سالم
 وتوو یه: بریاری دلدار و یاسای پزشکی دژی یهک هاتنه روو، نه وه ته نارامی برینی دل به بزنی
 خوشی زولفی میسکداری یاره.

قانونی (کم، گم): قانون و. نه فحهی (حا، کم): نه فحهی. ههله یه.

(۷) واته: دلداران به نیشاره تیکی چاری دل بهر کیو له بن دینن. رای سالم وایه که بیستونی
 له مهر فهاد، هیزی برژانگی جوانی شیرین - که له تیر تیژ تره - هه لیکه ند، نهک فهاد.
 نیمای (کم و گم): نیما. دینن (کم، گم): دینی، نه مه باشتره چونکه عاشق تاکه و (دینن) ش
 فیعلی تاکه. نه وهی (مان) یش که دانراوه، راسته، چونکه سالم مه بهستی هه موو ره گزی عاشقانه.

که وکەبی سه عدم له بورجا، ده فعهیی، بالا نه بوو
(نوژن) بۆ بهختی و اروون، قهت ده می ئاوا نه بوو (۱)
ئه هلی دل! بیته ته ماشای دل بهر و ئه حوالی من
ده فتهری "فه رهاد" و "شیرین" جومله گی ئه فسانه بوو (۲)
"وامیق" یش وهك من له پئی عیشقا جهفا و جهوری نه دی
گه به میثلی پوویی دل بهر عاریضی "عه ذرا" نه بوو (۳)
جانی شیرینم له جویشی غم به خوین پالوودهیه
حه سه رته تا بۆ بهختی من، له م حاله شا حه لئا نه بوو (۴)

(*) نهم پارچه شیعره ته نها له (پ، م، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ره ملی هه شتی مه جزوف.

(۱) که وکەب: ئه ستیره. سه عدم: بهختیاری. بالا: بهرز.

ذو ذنب: نهو ئه ستیرانهی که به شهو ده بینه ده کشتن و له راستیدا نه یزه کن و له ئه ستیره که
جیاده نهوه. گویا نهوه نیشانهی نه گهتی و کاره ساته! دیاره که هه رگیز ئاوا نه بی و نه کوژایه وه،
نه گهتیه که ی زیاتره!! و اروون: سه ره و خوار، هه لگه پاره. قهت: هه رگیز.

واته: ئه ستیره ی به خته وه ریم هه رگیز له بور جدا ده رنه کهوت و هه رگیز ئاوا نه بوو و نه کوژایه وه!

سه عدم (پ، گم): به ختم. و اروون (گم): واژك. قهت (پ): قهت.

(۲) ئه هلی دل: مه بهستی نه وانن که هه ست به نازاری خو شه ویستی ده کهن، عاشقان.

جومله گی: سه ره به سه ر، هه مووی. ئه فسانه: سه رگوزشته یی که زیاده روی تیدا کرابی.

واته: نهی خاوه ن دلان! وه رن سه یری حالتی من و جهوری دل بهر بکهن، که چ ده رده دلنیکه.

بی گومان کتیی فه رهاد و شیرین له چاو ده ردی مندا هه مووی سه رگوزشته ی بی بنچینه بووه.

جومله گی. (گم): سه ره به سه ر.

(۳) عاریض: روومهت.

واته: نه گه ر روومه تی "عه ذرا" وهك روومه تی دل بهری من جوان نه بووی، شتیکی سه یر نییه،

چونکه ده ردی "وامیق" یش وهك ده ردی من نه بوو، ده ردی من قورستر بوو.

(۴) پالووده: حه لئا یه کی تایبته که له نه شه و شه کر و بادامی کوتراو و ئاو دروست ده کری.

نه ی دریغ: داخه که م، حه یف.

مه‌نزلی ئه‌صحابی که‌هفه، خانه‌یی مه‌عشووقی من
 هر که دیم دهرگانه بوو، له‌وسهر که دیم دهرگا نه‌بوو (۵)
 جان و دل ئه‌مسال به‌نرخ‌ی بۆسه‌یی دوو سالی‌تر
 قه‌د به‌مه‌شرووطی سه‌له‌م له‌م به‌یعه‌شا سه‌ودا نه‌بوو (۶)
 فه‌رعی ناقابیل ده‌بینی، ماده‌ری پیری فه‌له‌ک
 حاله‌تم وه‌ختی شه‌یابیش شیوه‌یی پیرانه بوو (۷)
 وا ره‌قیب شوخی ده‌کا، ئه‌ی ئاسمان! تو موخیری
 به‌ختی به‌د تا وا نه‌بوو، دل‌به‌ر له‌گه‌ل من وا نه‌بوو (۸)

واته: گیانی شیرینم له‌گه‌رمایی خه‌م و په‌زاره‌دا به‌خوین شیلراوه و کراوه‌ته‌هه‌لتوا. داخ بۆ
 حالتی من که له‌م باره‌یشدا هه‌لتوا ساز نه‌بوو (ئه‌گه‌رچی گیان وه‌ک شه‌کر شیرین بوو، به‌لام به‌خه‌م
 شیلرا که تاله‌).

جانی (پ، گم): گیانی. شیرینم (خم): شیرین. هه‌له‌یه. پالوده‌یه (گم): پالوته‌یه. هه‌سه‌ره‌تا بۆ
 به‌ختی (پ، گم): ئه‌ی درێغ بۆ حالتی. هه‌لتوا نه‌بوو (پ، گم): هه‌ل وا نه‌بوو.
 (۵) دهرگانه: دهرگا.

واته: دل‌به‌ری من وه‌ک ئه‌شکه‌وته‌که‌ی یارانی ئه‌شکه‌وت (أصحاب الکهف)ه، یه‌که‌م‌جار که دیم
 دهرگای هه‌بوو و کراوه بوو، به‌لام له‌و سه‌ره‌وه که ویستم دهرچم، دیم دهرگا نه‌بوو. مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه هه‌ر
 کس گه‌رۆده‌ی عیشتی دل‌به‌ر بی، گرفتار ده‌بی و رزگاربوونی بۆ نه‌یه.
 خانه‌یی (گم): مه‌سکه‌نی.

(۶) واته: ئه‌مسال گیان و دل‌م به‌نرخ‌ی تا‌قه‌ماچیکی دوو سالی‌تر ده‌ده‌م، سه‌له‌م و سه‌وزخه‌ر
 ده‌که‌م. به‌لام له‌مه‌یشدا هه‌ر سه‌ره‌نه‌که‌وتم، سه‌ودا و مامه‌له‌م له‌م سه‌له‌مه‌یشدا جی‌به‌جی نه‌بوو!
 جان و دل ئه‌مسال به‌نرخ‌ی بۆسه‌یی (پ، گم): گیان ئه‌ده‌م ئه‌مسال به‌نرخ‌ی ماچیکی. به
 مه‌شرووطی (خم): مه‌شرووعی.

(۷) ماده‌ر: دایک.
 واته: چه‌رخ‌ی گه‌ردرونی پیر کوروکالی ناچیز ده‌بینی. ئه‌وه‌ته‌من که زاده‌ی ئه‌وم، گه‌نخیشم
 پیری بوو و خووشی تیدا نه‌بوو.

ناقابیل (گم): ناکامل، یانێ مندالی ناته‌واو. شه‌بابیش (خم): شه‌باشیش. هه‌له‌ی نووسینه.
 (۸) شوخی: گالته. موخیر: مه‌به‌ستی ناگاداره.

تووشی دوردی هاشوم "سالم!" له عههدی چاوی یار
شیخی سهنعان بهم سیاقه شیفتهیی تهرسا نهبوو (۹)

واته: نهووتا بهدکاری ناحهز گالتهم بِن ده کا و به نه گهتیم بِن ده کهنی! نهی ناسمان! نهی چهرخ!
تۆ به راست سهرمهوه ناگاداری. تا بهختی بهدم بهم جۆره ههنگهراوه نهبوو، یار بهم جۆره له گهتیم
دلپهق و بِن بهزهیی نهبوو، منیش رۆژیکم ههبوو!

شوخی (گم): شهرحی.. تا وا (گم): ناوا.

(۹) عههد و چهرخ: سهردهم. بهم سیاقه: مهبهستی بهم جۆرهیه، بهم بِن ودانه.

واته: له سهردهمی جوانی و دهسهلاتی چاوی یاردا تووشی دوردی بووم، شیخی سهنعانیش بهو
جۆره گیرۆده و سهرنی شیواوی دهستی دلپهه گاوره کهی نهبوو بوو.

دلی شیرنه فگه نی من، صهیدی چ جادوویئ بوو؟
غوللی ئەم شیرە له گیسوویی ئەوا موویئ بوو! (۱)
شەوی حەیرانییی موسایی خیرەد بو دەمی قورب
سووختەطور، دل ئەفرووختەیی پووئی بوو (۲)
یادی ئەحوالی گرفتارییی ئەو عەهده بەخیر
که کەمەندی ملی من حەلقەیی گیسوویی بوو! (۳)
نوژی بی غایله هەرگیز نەکرا بو "سالم"
پووی دلی شام و سەحەر مەیلی ئەپروویئ بوو (۴)

(*) ئەم پارچەشعرە له (مان، ن، ق، کم، گم) دا هەیه.

کیشی عەرروز: رەمەلی هەشتی مەخبوونی ئەصلەم.

(۱) شیرنه فگن: شیربەنەرز دادەر. غولل: زنجیر، تەوق.

واته: دلی نازای بەهیزی من بوو بە نیجیری چ جادووگەری؟ زنجیر و تەوقی ملی ئەم شیرە -

یانئ دلم - تاقە موویەک بوو له زولتی یار.

(۲) سووختەطور: کیتی سووتاوی طور. دل ئەفرووختە: دل داگیرساو و گرگرتوو.

سالم لیرەدا عەقلی خۆی شوپهاندوو بە موسا (د.خ) و دلشی بە کیتی (طور). وتوویە:

شەوی سەرگەردانی عەقل و هۆش کاتی نزیکی بوو له یارەوه و (طور) سووتاو بریتی بوو له

دلێک که بو دلەری داگیرسابوو.

سووختەطور (کم، گم): سوختەیی طور.

(۳) سالم ئەوەندە گیرۆدە زولتی یار بوو، وتوویە: یادی ئەو رۆژە بەخیر، که کەمەند و

زنجیری ملی من حەلقەیی زولتی یار بوو.

عەهده (کم، گم): وەختە. ملی (ق): دلی.

(۴) واته: لەبەر ئەوەی دلی سالم هەمیشە پووی له برۆی یارە، هەرگیز نوژیکی بی وتوویرە و

ساغی بو نەکراوه.

هەرگیز نەکرا (کم، گم): نەکرا بە ئەبەد. مەیلی (ق): قیلهیی.

تا طاقه له سينهم دلّی غه‌مدیده له کۆی توو
مه‌شغوولّه، وه‌کو کووکویی ویرانه، به کووکوو (۱)
وه‌صلت ته‌میری ره‌نجی منی زاری چ دیر دا؟
وه‌ک مه‌وسیمی گول، عه‌هدی چ دیر هات و چ زوو چوو! (۲)
بو ته‌رکی جه‌فا بیهودیه لابه‌وو خواری
خو تا به ئه‌به‌د جه‌وه‌ر و قانونه له‌گه‌ل روو (۳)

(*) نهم پارچه‌شیره هه‌ر له (مان، عا، غ) دا هه‌یه.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی هه‌شتی نه‌خره‌بی مه‌کفوofi مه‌حزروف.

(۱) طاق: تاق، ته‌نیا. (کووکوو) یه‌که‌م: مه‌به‌ستی کونده‌په‌پوو. (کووکوو) دووم: ناوازی

کۆتری کیتی خال‌له‌مل (فاخته‌یه که ره‌نگی خو‌له‌می‌شیه.

سالم سینهی به که‌لاوه و ویرانه شو‌به‌اندووه و دلّی خه‌مباریشی به کونده‌په‌پویی ویرانه‌نشین، که خه‌لک به نه‌گه‌تی داده‌نین. واته: تا دلّی خه‌مگین له ویرانه‌ی سنگمدا به ته‌نیایی بمی‌تسه‌وه، هه‌میشه وه‌ک کونده‌په‌پویی ویرانه‌نشین خه‌ریکی کووکوو.

((کووکوو)) یه‌که‌م - به‌پیی نهم لیک‌دانه‌وه‌یه - هه‌له‌یه، ده‌بی یا (کۆکه) یا (کووکوو) بی، که هه‌ردوو کیان به فارسی ناوی کونده‌په‌پوون (جغد).

(۲) دیر: دره‌نگ.

واته: گه‌یشتن به تو دره‌نگ به‌ری منی لاواز و خه‌مباری به‌ده‌سته‌وه دا، وه‌ک گول که دره‌نگ بی‌گه‌یشت و زوو له‌ناو‌چوو و ژاکا.

چ دیر (عا): چلۆن.

(۳) لابه: پارانه‌وه‌یه.

واته: بو ته‌رکی نازار له لایه‌نی تووه پارانه‌وه و خو‌ک‌کردن بی‌سووده، چونکه خوو و ره‌وشتی دل‌به‌ر له‌گه‌ل رو‌خساره‌که‌ی وه‌ک جه‌وه‌ر و قانونی نه‌گۆر وایه، تا روویان ناسکت و نازه‌نینت بی، ده‌بی خوویان توندتر و سته‌مکاتر بی. نیتر پارانه‌وه بی‌سووده.

خواری (غ): زاری. خو تا (عا): خو خو. (به‌ه‌دی - بیهودیه) له (مان) دا هه‌له‌ی نووسینه.

پرموشکیله لهم حاله بکا چارهیی دهردم
 بی بوی شیفادارویی تو، فیکری ئه رستوو (۴)
 وا سپرپی «هو الحق»، به یه قین، که شفه له خاطر
 همر «هو هو» شوغلی دلی غه مدیده له گه ل «هو» (۵)
 ئه بنای حه به شی زاده چ مه قبوله له لای پووم؟
 دانیشتوه به زانویی ئه ده با، چاکیری هیندوو (۶)
 بو صیدقی قصه م بادی صه با شاهیده، با بی
 بی بویه له لای طورپهیی تو، نافهیی ئاهوو (۷)

(۴) پرموشکیله: زۆر گرانه. داروو: دهرمان. شیفاداروو: دهرمانی شیفابه خش.
 واته: زۆر گرانه بیری ئه رستوو، به بی بونی تو، که دهرمانی شیفابه خشه، چاری دهردم بکا.
 لهم حاله (غ): ئه م حاله. (ارسطو) شیوه نووسی نوسخه ی (مان)ه.
 (۵) ئه م بهیته و بهیتی پاشه وهی له (ع، غ) دا پاش و پیشن.
 هو الحق: سالم له باتی «انا الحق» ی حالی «فنا فی الله» ی سؤ فیان به کاری هیناوه. ئه م لیره دا (هو) هی
 له باتی (انا) به کارهیناوه، که مه بهستی بی دلته. مه بهستی له (حق) ه که ی ئه م خودا نیسه، به لکوو یاره.
 (هو) هی کۆتای صه میری غانیبه و بو یار ده گه ریته وه.
 پوخته ی واتا: وا به راستی و دلنایی نهی بی «هو الحق» و توانه وهی دلدار له زاتی دل به ردا
 دهر کهوت. ئه وه ته کاری دلی خه ماری سته مدیده هه میشه ههر «هو و هو» ه له گه ل یار و له گیانی
 دل به ردا مه حو بو وه ته وه.
 «هو الحق». شیوه نووسی (ع): «هو اله حق»، که ده کاته «هو اله الحق».
 (۶) حه به شی زاده: زنجی بیست رهش. رووم: رۆم که سپی بیستن. ئه بنا (ئه بناء): کۆی ئینه، یانی
 کوران. زانوو: ئه ژنۆ. چاکیر: خزه تکار. هیندوو: زولفی رهش.
 واته: ئای، کوری رهش بیست لای رۆمیانی سپی بیست په سه نده!! سه یر که ن زولفی رهش چۆن
 وه ک خزه تکار له به رده می روخساری یاردا به ئه ده به وه به ئه ژنۆ دا هاتوو و له سه ر چۆک دانیشتوه.
 حه به شی زاده (غ): حه به شی زاده. (دانیشتوه) شیوه نووسی (ع، یه، له (مان) دا (دانشتوه) ی. دیاره (ع)
 که له ۱۳۲۱ ی کۆچیدا نوسخه که ی خۆی نووسیوه ته وه، نووسینه که ی له هی (مان) تازه تر و کوردیتره.
 (۷) طورپه: زولف. نافه: ناوک.

"سالم" به سهرت تا (قهره سوو) م لیوه دیاره
باره له دلئی خهسته، ئەله م وهك كهلی (شاهوو) (۸)

واته: ناوکی ناسک -میسک- له چار زولفی تۆدا بی بۆنه. بۆ راستی ئەم قسه یه م بای صه با
شایه ته كه بۆنی زولفی یارم بۆ دیتی، ده با بیته شایه تی بدا.
قصه م (عا): رووی گیسووی. جوانزه.

(۸) قهره سوو: به شیکێ چه می کهرخه که له باشووری رۆژه لاتی کرماشانه وه سه رچاوه ده گری،
باش تیکه ل بوون به ناوی (گراب)، ناوه که ی ده بیته قهره سوو و پرووده کاته باشووری رۆژه لات و
ده رژیته چه می (گاماسیاب). پاشان له گه ل ناوی (گشانی) یه کانگیر ده بی و چه می (سه یه ره) پیک ده هیتی و
له درژیته ی ریره ی خۆیدا ناوی ده بیته (کهرخه) و ده رژیته (هور العظیم). دیاره به یته که هیمایه بو
نامویی سالم له تیران.

واته: سالم، سویند به سه ری تۆ، من لیره وه تا ناوی ره شم لی دیاره و ده بیتم. ئیش و نازار نه وه نده
له ناو دلندا که له که بووه، هینده ی چیا ی (شاهق) گهوره بووه و بهرز بووه ته وه.

ئەي پومووزى شەھرىياري، واضيحه بۆ پرايى توو

«زىنت تاج و نكىنت از گوهر والاي تو» (۱)

ظاهيري كرد شه‌عشه‌عي خورشيدى نه‌صرت هەر طهره‌ف

«از كلاه خسروي، رخسار مه‌سيماي تو» (۲)

(*) ئەم پارچە شیعەرە نۆ بەیتییە تەنھا لە (مان، ن، نم) دا ھەبە و ناسناوی سالیشی تێدایە. لە (مان، ن) دا ھەر پێنج بەیتی ھەبە و ناسناوی سالیش نییە. شیعەرە کە تیکرا مولەمەعە و نیوہ فارسییە کە ی هی "حافظ شیرازی" یە و نیوہ کوردییە کە ی هی کە ی هی سالە، زۆر لە نیوہ یە کە مە کانی حافظەوہ نزیکە و ھەندیکێ دەلتی تەرجمە یە!

شایانی باسە، بابەتی شیعەرە کە ستایش و پێداهەڵدانە، بەلام ئەم گەورە یە کێ یە کە ئەم پێداهەڵدانە ی بە نیسب بوو؟ نازاری. دوور نیە سالم تاریفی ئەحمەد پاشای کورپی سلیمان پاشای بابانی لەم پارچە شیعەرە دا کردبێ کە - لە راستیدا - لە ئەھلی زانست و خۆتێدەواری بوو.

دەبێ بلێن: ھەرچەندە سالم شاعیریکی سیاسی و نیشتمانپەرور و بابانخواز بوو، پێداهەڵدان یا ناوھێنانیکی ئەحمەد پاشای لە ھەموو ئەو شیعرانە ی بەر دەستدا نییە، بەلام بە خێرھاتنەوہ یە کێ زۆر گەرمی لە عەبدوڵلا پاشای بابان کردووہ کە - گوایە - پاش رووخانی میرایەتی بیان لە ئەستەمبول رزگاری بوو و گەراو تەوہ بۆ نیشتمان. کێ دەلتی ئەمە ی هی لە ستایشی ئەو دا نەوتووہ؟

کیشی عەر ووز: پەمەلی ھەشتی مەحزووف.

(۱) پومووز: کۆی پەمزە، نیشانە.

واتە: ئە ی ئەو کە سە ی کە نیشانە ی پادشایەتی لە را و راویژتدا ئاشکرایە، جوانی تاج و بەخت

لە گەوھەری بەنرخ ی بوونی خۆتەوہ یە.

والای (ن): لالای. (نکینت) لای حافظ (نگین) ە.

(۲) ئەم بەیتە لە (مان، ن) دا نییە.

خورشید: خۆر. نەصر: سەرکەوتن. کلاه خسروي: کلاوی شاھانە. مه‌سيما: شێوہ وە ک مانگ.

واتە: روومەتی وە ک مانگت، ورشە ی خۆری سەرکەوتنی لە کلاوی پادشاھانەوہ بە ھەموو

لایە کدا دەر خست.

مهسكهنى ئاسايش و جىگه‌ى ئومىده، هەر مهكان
 ((سايه اندازد همای چتر گردون‌سای تو)) (۳)
 رهمز و شهرع و حىكمهت و ئەشكال و جهر و ههندهسه
 ((نكته هەرگز نشد فوت از دل دانای تو)) (۴)
 بېته گهردش يهك نىگهه، پهنجه‌ى عه‌طاريد سست دهكا
 ((طوطى خوش‌لهجه، يعنى كلك شگرخاى تو)) (۵)
 مه‌يلى سورمه‌ى كىوى طوور ناكه‌م ئەبه‌د بۆ چاوى يار
 ((روشنائى بخش چشم مااست خاك پاى تو)) (۶)

از. (م): در. حافظ خوى (ازى وتووه!

(۳) سايه: سېهر. اندازد: فرى ده‌دا. گردون سا: وهك چهرخى فلهك به‌رين و فراوان.
 واته: هەر شوئىن هوماى چه‌ترى وهك گهردوون فراوانى تو سېه‌رى له‌سه‌ر بكا، ده‌بېته شوئىن
 نارامى و جىگه‌ى هيو.

سالم ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌روايى ستايشكراوه‌كه‌ى به هوما شوبه‌اندووه. ده‌لېن هوما سېهر له‌سه‌ر
 هەر كه‌سېك بكا، به‌خته‌وهر ده‌بې.

هەر مه‌كان (م): هەر طه‌ره‌ف. سايه اندازد (م): سايه اندازت. هه‌له‌يه. ساي (ن): راي.

(۴) دلئى دانا: دلئى زانا.

واته: هەرچى رهمز و شتى ناديار و شهرع و فه‌لسه‌فه و زانيارى ئاسماناسى و جهر و ئەندازه هه‌يه،
 له ده‌ستت ده‌رناچى و نوكه‌ى نيه له ده‌ستى دلئى زانای تو ده‌رباز بې؛ يانئ تو زور زېره‌كى و هه‌موو
 زانستى ده‌زانى.

(جر و هندسى) له (مان، ن) دا هه‌له‌يه و (جهر و ههنده‌سه‌ى نوسخه‌ى (م) راسته.

(۵) گهردش: جوولانه‌وه، سوورانه‌وه. عه‌طاريد: يه‌كىكه له حه‌وت ئەستېره گه‌رۆكه‌كان.

كلك: قه‌له‌م. شگرخا: شه‌گرخوور، شېرىن كه‌لام.

سالم قه‌له‌مى ستايشكراوه‌كه‌ى به تووتى شه‌گرخوور شوبه‌اندووه و وتوويه: قه‌له‌مى ئەو كه يه‌ك

سه‌عات بكه‌ويته كار و ده‌ست بداته نووسين، په‌نجه‌ى عه‌تاريد له كه‌لك ده‌خا و به‌سه‌ريدا زال ده‌بې.

ئه‌لبه‌ت نووسينه‌كه‌ى ئەو له عه‌تاريد جوانر ده‌بې.

(۶) ئەم به‌يه له (مان، ن) دا نيه.

شاهی ئەسكەندەر ئەوھى بۆى مرد و دەستى بۆ نەدا
 «جرعە بود از زلال جام جان فرسای تو» (۷)
 عەرزوحالى ھەر گەدايىن، گەفت وگۆ مەعلومە لىت:
 «راز كس مخفى نماند با فروغ راي تو» (۸)
 پادشاھا! سەرورە! "سالم" لە دەرگات كەوتووە
 «بەر امید عفو جان بخش گنە فرسای تو» (۹)

چشم: چاو. ما: ئیمە.

واتە: ھەز لە سورمەى كۆی (طور) ناکەم بۆ كەسەى چاوی یار، خاکی بەرى پى تۆ
 ڕووناکی بە چاوی ئیمە دەبەخشی و ھى كۆی (طور) مان ناوی.
 (ماست) ھەلەبە و لە لای حافظ (اوست)ە.
 (۷) ئەم بەیتە لە (ن) دا سێھە.
 جرعە: قوم. زلال: ناوی خۆش و سازگار. جان افزا: گیان زیادكەر، ژيانبەخش.
 واتە: ئەوھى ئەسكەندەرى (ذوالقرنین) بۆى دەگەرا و دەستى نەكەوت، كە ناوی زیندەگانىسە،
 قومىك بوو لە ناوی سازگارى جامى گیان بەخشی تۆ.
 (افزای) لە ھەرسێ نوسخە كەدا (فرسای)بە، ديارە ھەلەبە، چونكە فرسا بە واتای لەناوبەرە.
 جگە لەو، حافظ خۆی (ئەفزای)ى وتووە.
 (۸) ئەم بەیتە و بەیتى پاشەوھى لە (مان، ن) دا نین.
 راز: نھىتى. فروغ: ڕووناكى.
 واتە: تۆ بەین بى و تن سكالاً و عەرزوحالى ھەموو گەدا و داماوێك دەزانى، چونكە نھىتى ھەر
 كەس ھەرگىز لە ڕووناكى بى و را و زیرەكى تۆدا ناشاردريتەوہ.
 (گەدايى) بە (گەدا بى) نووسراو، كە گونجاو نىبە.
 (۹) گنە فرسا: گوناھلابەر.
 واتە: گەورەم! سالم بە ھىواى لىبوردنى گوناھلابەرى تۆ لە بەردەرگاتدا كەوتووە.

لیوی تو نهو وهخته سهر ساغر دهچوو
لیوی ساغر خۆزگه لیوی من دهبوو! (۱)
نابری ناوی چهیاتیش، تیشنهگیم
ناوی تیغی تو مهگهر تهرکا گهلوو! (۲)
چاوت، ناخر، بو به خوینم تینوو؟!
قهد له هیچ جی نهبوو ناهووی شیرخوو! (۳)
زولفی وهك جهوشه نله بهر کئ دیویه تی؟!
غهری دلبر، کس زری ناکا له موو! (۴)

(*) نهم پارچه شیره له (مان، حا، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهملی شهشی مهحزروف.

(۱) ساغر: پیاله می.

واته: که لیوی تو دهچووو سهر لیوی پیاله می، خۆزگه له باتی لیوی پیاله که لیوی

من دهبوو.

نهو (حا): لهو. له (مان) دا کهوتوو.

(۲) تیشنهگی: تینویتی. گهلوو: گهروو، قورگ.

واته: تهناوت ناوی زینده گانیش تینویتییم ناشکیتی، مهگهر ناوی تیغی تو سهرم ببری و قورگم

تهر بکا.

(۳) واته: ناخر بوچی چاوت به خوینم تینوو؟ ههرگیز و له هیچ شوینیکدا نهبوو ناسک خووی

شیری ههیی.

شوین (کم): جی.

(۴) جهوشه ن: کراسی زری.

واته: کئ کهسیکی وههای دیوه زولفی وهك کراسی زریداری له بهردا بی؟ غهری یار، کس

نییه کراسی زریدار له موو دروست بکا.

جهوشه نله بهر کئ (کم): جهوشه ن له بهر گی. ههلهیه.

دل نه په رڼا تيری نازت بوسه دا
وهك له ئاوی دهی، به په پړان دهردهچوو! (۵)
"سالم"ی بو دل له زولفا زحمهته:
جومله ئه عضا زخم و مه نزل موشك بوو (۶)

(۵) ئه م به یته له (كم) دا نیه.

بوسه دا: بشاريته وه.

واته: دل فریا نه كهوت تيری نازت لای خوئی بشاريته وه، وهك بهردی پان به توندی له تهختی
ناو درا و به فرین دای له دلتم و دهرچوو. دیاره كه بهردی پانی بچووك به توندی له تهختی ناوه كه
بدری، به تیژی ده پړيته وه.

(۶) ئه عضا: ئه ندامه كان. مه نزل: مال. موشك بوو: بون وهك بونی میسك.

واته: زه حهته دل به سه لامهتی له ناو نه گریجه دا بیتیته وه. هه موو ئه ندامه كام بریندارن و مالیشم
بونی میسکی گرتوه.

کودوورته کوشتمی یاران! له دلهادا صهفا کوئ چوو؟
جهفاجوم جه معی نه حباين! بلین ناخر وهفا کوئ چوو؟ (۱)
به خوینم تیشنه جه معین که هر یهک خویشخون ره سمهن!
میانجی بوو وهفا، ههستا له بهینا، بهس حهیا کوئ چوو؟ (۲)
جهسارته بهرزهخی شهرمی له پروها دایه لا، هر سوو
غهرهضا ناشکارا بوو، له دلها مهیلهها کوئ چوو؟ (۳)
له دلما شهکوهها بوو، نهی صهبا! تو موخته صهر بیلی
حوقوقی صوحبهتی دیرین و رهنجی سالهها کوئ چوو؟ (۴)

(*) نه م پارچه شیره هر له بهشی (غزلهای جدیده) ی (مان) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزهجی ههشتی تهواو.

(۱) دلها: دلکان، دلی زور. جهفاجو: نهوی نازاردانی یه کیکتری بوئ.

واته: ماتی و خه مگینی کوشتمی، هاوړیکام! کوانی پاکی و خاوینی دلان؟ نهوی دهیهوی

نازارم بدا، کومهلی خو شه ویستانه. ده بلتی، تو خودا وهفا بو کوئ چوو؟

(۲) تیشنه: تینوو. خویشخو: خویشخو، خزخو. ره سمهن: رسما، به شیوهیه کی ره سمی. میانجی:

نهوی بکهویته نیوانی دوو کس و بیانخاته یهک و ناشیان بکاتهوه.

واته: کومهلی به خوینم تینون. هر یه کیک لهوانه خزخو بوون، وهفا له نیواناندا بوو، کهچی

ههستا و رویی! نهی حهیا و شهرم بو کوئ چوو؟

(۳) بهرزهخ: لیره دا مه بهست هر شتیکه که له مپهری نیوان دوو شت بی. پروها: پروهکان.

هر سوو: به هموو لایه کدا. غهرهض: مه بهست و نیاز. ناشکارا: ناشکارا. دلها: دلکان. مهیل:

مه بهستی خو شه ویستییه.

واته: په ردهی شهرم له پروهکان لادرا و نیازی شارراوه دهر کهوت، چی له دلاندا بوو هموو

دهر کهوت! نهی دوستی و خو شه ویستی بو کوئ چوو؟

به دوور نازانری له باتی (بهرزهخ) بهرقه ع یا په رده بووی. بهرقه ع: واته چارشیتو، پروپوش.

(۴) شهکوهها: سکالای زور.

واته: دلان سکالای زوریان بوو. نهی بای سهبا، تو به کورتی بیلی، مافی هاوړیهتی کون و

رهنجی سالانی پیشوو چیان لی هات؟!

چرای سهد قهصری دل کورڙا، هه تا يهك زاخه بوو مهعموور
 بهرابهر زاخه ناخې كه ن، چراغی قهصرهها كوی چوو؟ (۵)
 به قهصدی كوشتنی "سالم" چ بېرهمانه كوښیون؟
 هدیثی «يَرْحَمُ وَتَرْحَمُ» له شهئنی ناشنا كوی چوو؟ (۶)

(۵) كوڙرا: كوڙتيرايهوه. زاخه: زاغه، چوار ديوارى تهنگ و پهړپووتى جتى ژيانى كوچهران و
 ههژاران، عهمارى ژيرزه مين، تهويله، نهشكهوت.

واته: چرای سهد كوښكى دلى عاشقان كوڙايهوه، تا كه لاويهك نارهدان بووهوه. رووبكه نه
 زاخه كه و ناخ ههلكيشن و بلين: كوا چرای كوښكه كان؟ بو لهبیر چوون؟

(۶) واته: نهوانه چهنه بې بهزه بيانه ههوليان داوه بو كوشتى سالم؟! نهى فهرمایشى «يرحم
 وترحم» دهبراهى ناشنا و برادهران چى لى هات؟!

مهبهست له «يرحم وترحم» عيارهتى «ارحم تُرحم»، يا «ارحموا من في الارض، يرحمك من
 في السماء»، يا «ارحموا تُرحموا» وه. پوختهى مهبهست: بوچى دؤستان ناوهړوكى نه
 فهرمایشتهيان لهبیر چوو؟!

وا بزاین سالم نههم پارچهشیرهى دهبراهى كومهلن دؤست و خزى بېوهفا كه مافى دؤستايهتى و
 برادهريان رانهگرتووه، وتووه. دووريش نيه نهمانه له سلیمانی بووین، كه بابان تېشكاوه، نهوانيش
 ههموو شتيكيان لهبیر چوویتتهوه!

(هجو بله سكهوان از گفته عبدالرحمن بگ)

فهرهنگ و داسنئی و گهبری بهدخوو،

نوصهیری و ئهرووس و دهیلم و جوو (۱)

به حالی من نهبن ههركیز ئهمانه

ههزار جار ئؤف، برایم ئاغا لهدهست توو! (۲)

(*) ئهم پارچهشیره له (عا، ف، نم) دا ههیه. ئهم سه‌رناوه هئی (عا)یه، واته ههجووی بله -یانی ئیراهیم- سه‌گهوان که عه‌بدورپه‌حمان به‌گ و توویه. ئه‌لته‌ت ئهو برایمه راوچی بووه و سه‌گی راوی را‌گرتووه. هه‌روه‌ها له‌وانه‌یشه (سوئسکه‌وان) بی و سوئسکه‌ی را‌گرتبی. جا -هه‌رچون بی- بابه‌تی شیره‌که داشۆرینی برایم ئاغایه که کهو و سوئسکه‌ی را‌گرتووه، له‌وانه‌یه ده‌نگی سوئسکه و کهوه‌کانی هه‌راسیان له سالم هه‌لگرتبی. ئیتر ئهم برایم ئاغایه کینه و له کوئ بووه؟ دیار نیسه. هه‌روه‌ک له پارچه‌شیره‌که‌دا ده‌رده‌که‌وئ، ئهم برایم ئاغایه، جگه له سوئسکه، جهوت کهوی بهم ناوانه هه‌بووه:

۱. کهوه‌شین ۲. کهوه‌لۆتی ۳. قاره‌مان ۴. قه‌جهر ۵. شه‌پۆل ۶. کهوه‌دۆزم ۷. کهوه‌لال.

کیشی عه‌رووز: هه‌زه‌جی شه‌شی مه‌حزووف.

(۱) فهره‌نگ: گا‌وره‌کانی رۆژا‌وا. داسنی: ئی‌زدی. گه‌بر: ئا‌گرپه‌رست. نوصه‌یری: کۆمه‌له‌ خه‌لکی‌کن دانیشه‌تووی شاخی عه‌له‌ویه‌کان و با‌کووری سووریان، دوور نیه ئازارده‌ر و شه‌رانی بووین. ئه‌رووس: مه‌به‌ستی عه‌رووس، یانی رووسه، که هه‌میشه له‌گه‌ل عوسمانی و ئیران له شه‌روشه‌پۆدا بوون و خه‌لکی موسولمان به‌ چاوی دو‌ژمن سه‌ریان کردوون. په‌نگیشه مه‌به‌ست گه‌رووس بی. ده‌یلم: به‌شه شاخاویه‌که‌ی ولاتی گه‌یلانی با‌کووری قه‌زوینه. هه‌ندیک له دانیشه‌توانی ئهم نا‌وجه‌یه ئیسلام بوون و له خیلافه‌تی عه‌باسیه‌کاندا کاریان کردووه.

واتای به‌یته‌که له‌گه‌ل به‌یتی پاشه‌وه‌ی ته‌واو ده‌بی. واته: فهره‌نگ و داسنی و ئا‌گرپه‌رست و نوصه‌یری و رووس و ده‌یلمی و جووله‌که، حالیان به‌ حالی من نه‌بی! هه‌زار جار ئؤف له‌ده‌ست تو، ئهی برایم ئاغا!

فهره‌نگ و .. تاد (کم، گم): فهره‌نگ و داسنی و ئه‌رمه‌نی و جوو، نه‌صیری و ده‌یلمی و گه‌بری به‌دخوو. نوصه‌یری (عا): نوصه‌یری. ئه‌رووس (ف): عه‌رووس. ده‌یلم (ف): ده‌یلمی.

(۲) واته: ئه‌وانه که ناوم هه‌تان حالیان به‌ حالی من نه‌بی، چونکه من گیرۆده‌ی ده‌ستی برایم ئاغام.

قورمساخه! ئەوەندە بەدسروشته
 بە دايم خويړييه وهك شېرى سەر كوو (٣)
 له دهنگى جووپه جووپى سويښكه كانى
 دوگويى سووكم به جارى هەردو كەپ بوو (٤)
 دەسا سەير كەن لەبەر چينهى كهوى شين
 كه عالم گەردە هەروەك تۆزى هۆردوو (٥)
 كهوى لۆتى! بە كهيفى خۆت بخوينه،
 خوا وای كرد كه حالى من وها بوو! (٦)
 ئيلاهى! قارەمان، قارەت نەميينى
 چەقەل بدخوا سەر و سينه و پەل وپوو (٧)

تۆف (ف): ناخ.

(٣) قورمساخ: بى نامووسى فروفيلاولى. بەدسروشته: تەبىعەت خراب. شېر: شىت و بى ناگا،
 دەوترى شىت و شېر. كوو: كيو، شاخ.
 واتە: ئەو قورمساخه ئەوەندە تەبىعەتى خرابە، بى كارە و تەوہزەل وهك شىت و شېرى روو كرددوو
 كتيوان وايە.

قورمساخه (كم، گم): قورمساغە.

(٤) واتە: سويښكه كانى ئەوەندە جووپه جووپى پاريان كرددوو، گويم كەپ بوو.

(٥) هۆردوو: سوپا. گەرد: تۆز.

واتە: وەرن سەير كەن چۆن لە چينهى (كەوہشين) جيهان بوو تە تۆز، وهك سوپا هەلسابى و
 تۆزى سەي ئەسپ بەرى ناسمانى گرتى.

دەسا (كم، گم): وەرن. هۆردوو (كم، گم): نۆردوو.

(٦) ئەم بەيتە لە (كم) دا چوار دەيەمە.

واتە: وهك چۆن رى پۆيشتى لەشكر تەپ و تۆزىكى زۆرى لى هەلدەستى، كەوہ شينيش بە
 چينه كردن ئەو ناوہى كرددوو بە تۆز و خۆل.

لۆتى (عا): سوطى!

(٧) ئەم بەيتە لە (كم) دا پاز دەيەمە.

بدخوا: بتخوا.

برایماغا له قور نیشی سهرایا
 وهکوو بابمردووان بۆت کا خوداپوو (۸)
 قهجهر! ناوت به چاوی خۆم ببینم
 که قوشچی بازی تی بهردا به قوو قوو (۹)
 شهپۆلت زۆر کهوی چاک و پهسهنده،
 شهپۆل دا سا له خوینیا نهی خودا! زوو (۱۰)
 کهوی دۆمت شهپانی و کهوبهزینه
 نیلاهی! دۆمهژن لیت نی به کاردوو (۱۱)

واته: خودایه قارهمان! - که ناوی یه کیکه له کهوه کانی برابم ناغا- دهنگت نه میتی و چه قه ل
 سهر و سنگ و پهلوپۆت بخوا.

(قاره) له ناو کورد هواریدا بۆ بالتده به کار نای، بهلام دیاره سالم نه وهنده له کهوه قاره مان وه پرس
 بووه، به بالتدهی حسیب نه کردوو، یاخۆ وشه (قاره)ی له بهر نزیککی له وشه ی قاره مانه وه
 به کارهیناوه و وشه نارایی کردوو.

نیلاهی.. تاد (کم، گم): نیلاهی قاره که مرتان قهت نه میتی، چه قه ل ییخوا سهر و سنگ و پهلوپۆ. بدخوا
 (ف): بتخوا.

(۸) نهم بهیته له (کم) دا شازدهی مه.

سالم هیشتا پرووی قسهی له کهوه قاره مانه و دوغای لی کردوو و وتوو یه: خودایه بگری و برابم
 ناغایش وهک بابمردوو خوی له قور هه لکیشتی و رۆرۆت بۆ بکا.

(۹) نهم بهیته له (کم) دا شه شه م بهیته.

قوشچی: نهوی بازی راو راده گری.

واته: کهوه قه جهر، بتبینم بازه وان به قوو قوو بازت تی بهردا.

(۱۰) واته: نهو کهوه ت که ناوی شهپۆله و زۆر لات خۆ شه ویسته، خودایه زوو به زوو له ناو
 خوینی خۆیدا شهپۆل بدا.

زۆر کهوی (کم، گم): شهر کهر و. له خوینیا نهی خودا (ف): له نیو خویندا خودا. (کم): له
 خوینیا یا خوا.

(۱۱) کاردوو: گیایه کی گه لاپانه له ناو سماقودا زهردی ده کهن و به چیشتی لی ده نین. دۆمه ژن:

ژنی دۆم.

كهوه لالت - مهظه ننه - زور عهزیز بوو
 شوكر بویه له بهر بیینی دهرات لوو (۱۲)
 به غهیره ز ئه م كهوانه، باره كانیس
 به مردوویی له دهوری تو بکه ن بوو (۱۳)
 خوداوه ندا! غهضه ب بویان بباری
 به یهك شهو خاص و عامیان بن قه لاجوو (۱۴)
 كهو و سويسكه و قه فسه دانین له لایئ
 دهلی زهره و برایماغاش به مردوو (۱۵)

سالم له بهر نهوهی كهوه كه ناوی كهوه دۆمه، ژنه دۆمی په سهند كردوو بۆ لیانی. وتوویه: كهوه دۆم
 شهړه نگیژ و نازایه، خودایه بهزی و وهك چۆن ژنه دۆم كاردوو لی دهنی، ئه ویش بكوژی و لی بین
 به چیشت.

(۱۲) مهظه ننه: باقلم، لام وایه. بین: قورگ. لوو: گری (غذة).

واته: كهوه لالت - وایزام - زور لات خو شهویست بوو، بویه لوو له بهر بیینی دهرهاتوو و

ناتوانی بخویتی.

مهظه ننه (كم، گم): مهزهنده. عهزیز بوو (ف): عهزیزه. دهرات لوو (كم، گم): دهراتبوو.

(۱۳) بار: بیچوو كهو.

واته: جگه له نهمانی ئه م كهوانهت، خودا بكا هرچی بیچوو كهویشته ههیه، هموو بمرن و له

دهوروبهری تو بۆگه ن بکه ن.

باره كانیس (ف): سويسكه كانیس. به مردوویی .. تاد (ف): به مردوویی له دهوری تو بکه ن

گوو. (كم، گم): سهری ئاغا به .. ی ژنیدا چوو.

(۱۴) ئه م بهیته له (كم، گم) دا نییه.

واته: خودایه! غهزه بیان لی بباری و چاك و خراپیان به شهوئك قه لاجو بین.

(۱۵) ئه م بهیته له (ف) دا نییه.

واته: غهزه به كه به جوړی بباری كه كهو و سويسكه به مردوویی له لایهك و قه فهزی چوول له

لایهك، دیله سهگه زهره و برایماغاش بمرن.

لایئ (كم، گم): ههرا.

لهسه‌ر من عهد و شرط و فەرض و قەرض بێ
ئەگەر حالی بڕایماغا وەها بوو (١٦)
بە سورمە‌ی شادیانە هەردو چاوم
و‌هە‌ای رەش کەم وەکوو پە‌رپی پە‌رەستوو (١٧)

دە‌لتی (کەم): دلی و. (گەم): دلتی. دیارە شێوە‌نووسی کۆن لە (ع)دا زیاتر (دە‌لتی) هە‌ڵدە‌گرێ، کە بۆ
ئەم جێ‌ه گونجاو.

(١٦) واتای ئەم بە‌یتە و بە‌یتی دوا‌یی پێکە‌وه بە‌ستراون.

عهد و شرط و .. تاد (ف): عهد و شرط و قەرض و فەرض بێ. (کەم): قەرض و فەرض و
شرط و عهد بێ. (گەم): قەرز و فەرض و شرط و عهد بێ.

(١٧) سورمە: کلە. شادیانە: کە لە شادیدا بە‌کار دە‌هێتێ. یاخۆ (شادیە)، وە‌ک (شادنە)، بە
دەرمانی چاو دە‌وترێ. پە‌رەستوو: پە‌رەسێلکە.

واتە: ئەگەر کاروباری بڕایم ئاغا بەم جۆرە ب‌ر‌وا، کە من ناواتە‌خ‌وازی، پە‌یمان و پێ‌ویست و
قەرزب‌زاردنە‌وه بێ لە‌سه‌رم کە لە خۆشیدا چاوم وە‌ک رەشی پە‌ری پە‌رەسێلکە بە کلە رەش بکەم.
بە (کەم، گەم): لە. شادیانە (کەم، گەم): شادمانی. وە‌های (کەم، گەم): وە‌ها. پە‌رەستوو (ع):
پە‌رەسطوو.

شایانی باسە، سالم لەم پارچە‌شعیرە‌دا ناسناوی خۆی دانە‌ناوه. بە‌لتی، سالم کەم ناوی خۆی لە
شعیری دا‌ش‌ز‌ریندا هێناوه.

- به چه سرهت نهشکی نالم دیته سهر پوو
به سهر پووتا که ئیفشا بوو سهحر، موو (۱)
دهکا "شیرین" به عاشق، گوشهگیری
له کونجی له علی لیوت، خالی هیندوو (۲)
دهزانن خهرمهنی من بوگری بهست؟
بیرسن گهر له یاری ناتهشی خوو (۳)
له کوئی بیئی ئیشاره‌ی چاوه‌کانت،
ئه‌گهرچی مه‌سته وهک نهو، چاوی ئاهوو (۴)

(*) نهم پارچه‌شیره له (مان، ن، حا، عا، ف، غ، ق، ر، کم، گم) دا هه‌یه و ناسناوی سالمی تیدا نیه.

کیشی عهرووز: ههزه‌جی شه‌شی مه‌حزووف.

(۱) ئیفشا: ده‌رکه‌وتن.

واته: سه‌رله‌به‌یانی که مووی زولف و په‌رجه‌مت به‌سهر روخسارتدا بلاو بووه‌وه، فرمیسکی سوورم له داخ و خه‌فه‌تدا دیته سهر روومه‌تم. مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه له بیینی روخساری یار بی‌به‌ش بووه، یا بیی ناخۆشه زولف روخساری یار بگریته نامیز و نهم لی بی‌به‌ش بی. ئیفشا بوو (ف، ق): ئیفشا بی.

(۲) واته: جوانی شیوه‌ی گوشه‌گیری خالی تو له گوشه‌ی لیوی وهک له‌علی ئالتدا، شیوه‌ی گوشه‌گیری بو عاشق شیرین کردوو. له‌علی (غ): خالی.

(۳) واته: ئه‌گهر له یاری تووره‌ی خووناگرین بیرسن، ده‌زانن خهرمانی دلی من بوچی گری گرت و سووتا؟ ناگری یاره و به‌ری داوه‌ته دلی عاشق.

گری (کم، گم): گره‌ی. ناته‌شی خوو (کم، ق): ناته‌شین خوو.

(۴) نهم به‌یته و دوو به‌یتی پاشه‌وه‌ی له (ق) دا نین.

واته: راسته چاوی ناسک مه‌سته و جوانه، به‌لام له کوئی ده‌توانی ئیشاره‌ی چاوه‌کانت بیئی، نهو ناتوانی ئیشاره‌ی بکا.

به مهرگی تۆ، له بهر تۆ شهو به مېحنهت
 سهرم نابینى بهسته، غهیری زانوو (۵)
 ده نالینى دللى زارم وه کوو زیر
 له شاما شاننه كهی، گهر شامی گیسوو (۶)
 عهجهب ئاسایشیکم دی له هیجرت!
 له خارا رهقتره بۆ من په پری قوو! (۷)

کوئی (کم، گم): کوئی. چاوه کانت (غ): چاوی مهست.

(۵) بهسته: سه رین. زانوو: نهژنۆ.

واته: به مهرگی تۆ قهسه، شهو سهرم له بهر مهینهت و خهه و پهژاره سه رین نابینى، ههر
 له سهه نهژنۆیه!

تۆ شهو (کم، گم): تۆ شه.

(۶) زیر: سازیک بووه ئاوازیکی نهرم و ناسکی لی ههستاوه، دهنگی پهست و نازکی دژی
 (بهه)یشه. (شام)ی به کهه: سه رهتای شهو. شامی دووهه: شهو و تاریکیه.

واته: نه گهر له سه رهتای شهو دا به شاننه زولتی وهك شهو رهشت دابینى، دلتم وهك زیر ده نالینى.

(۷) خارا: بهردی سهختی لهشکان نههاتوو. قوو: مراوی.

واته: سهیره! چاك له دووریتدا ههسه مهوه! نه وهنده ماندووم په پری قوو بۆ سه رینی ژیر سهرم له
 بهردی خارا رهقتر و سهختتره و خهه ناچیتنه چاووم.

رهق (عا): زهق.

- وَيْلٌ و فِرَارِي عِيشَقِي تۆم، شههر به شههر و سوو به سوو
پوشته به پوشته، تهل به تهل، دهشت به دهشت و کوو به کوو (۱)
قهیده له گهردنی دلم زولفی سیاهی پرخهمت،
حلقه به حلقه، چین به چین، عوقده به عوقده، موو به موو (۲)
تهنگندههانی دلبهرم حهسرهتی دا به گول پوخان
وا دلی غونچه بوو به خوین، پهرده به پهرده، توو به توو (۳)
کهوته کهناری مولکی رووم، جوششی ئەشک و مهوجی خوین
سهیل به سهیل و شهط به شهط، دهجله به دهجله، جوو به جوو (۴)

(*) نهم پارچهشیره ههر له (کم، نم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: رهجهزی ههشتی مهتویی مهخبوون.

(۱) شههر: شار. سوو: لا. پوشته: تهپۆلکه. تهل: گرد، تهپه. کوو: کیو.

واته: وئیل و سهرگردان و ههلاتووی عیشقی تۆم، شار به شار، لا به لا، تهپ به تهپ و کیو به

کیو، له ههموو شویتیک سهرگردانم.

شههر به شههر (کم، نم، گم): دهشت به دهشت.

(۲) واته: حلقه به حلقه، چین به چین، گری گری، تاتای مووی زولفی رهشی پر له پئچت

بووته زنجیری گهردنی دلم.

(۳) دههان: دهه. گول پوخ: گول روو- روومهت جوانی وهك گول.

واته: بچووی و تهسکی دهمی یارم، خهفتهی دهرخواردی ههموو جوانان دا. پهپهپهپه و

توئتویی دلی غونچه له پهزاره دا بوو به خوین.

دا به (گم): دایه.

(۴) واته: جوشی فرمیسک و شهپۆلی لافاو و رووبار، دیجله به دیجله و جۆگه به جۆگه

دهوراندهوری مولکی رووم یا رۆمی داگیر کرد.

شایانی باسه، وشه (رووم)، مانای روومهتم، یا رۆم -مولکی رۆم- ههئده گری.

کهوته کهناری مولکی رووم جوششی ئەشک و مهوجی خوین (کم، نم، گم): جوششی ئەشک و

مهوجی خوین کهوته کهناری مولکی رووم.

چهرخی زه مانه که ی ددها به زمی ویصالی یار و من؟!
 بۆسه به بۆسه، لهب به لهب، دیده به دیده، پوو به پوو (۵)
 نه فحه بدا له عهطری زولف، لهو دهمه بۆ دهماغی خوشک
 تهپله به تهپله، موشک به موشک، نافه به نافه، بوو به بوو (۶)
 خهرمه نی "سالم" ی فهقیر سووخته یه به ناری عیشق
 خوۆشه به خوۆشه، گول به گول، دانه به دانه، جوو به جوو (۷)

(۵) واته: چهرخی ناهه مواری زه مانه که ی ماوه ی به زمی به یه که یشتی من و یار ددها، تا ماچ له گه ل ماچ و لیو له گه ل لیو و چاو له گه ل چاو، روخسار به روخسار بگا؟!
 (۶) تهپله: پیچ.

ئه م به یته تهواو که ری به یتی پشوو، یانی چهرخی زه مانه که ی رتی نه وه ددها عهتری زولفی یار له ساتی به یه که یشتی بۆنویه رامه ی پیچ به پیچی زولف و میسکی ناوکی ناسک و ههموو بۆنکی خوۆش به دهماغی وشکم بدا.
 نه فحه (کم، نم): نه فحه. هه لیه.

(۷) سووخته: سووتاو. خوۆشه: چهپک، هیشوو. جوو به جوو: کهم کهم.
 واته: خهرمانی سالمی هه ژار، چهپک به چهپک، گول به گول، دانه به دانه و کهم کهم به ناگری عیشق سووتا.

دا بېنه به په هلووی پوځا، هلقه یی گیسوو
مه طبووعه به نه طرفی گولا، سونبولی خو شبوو (۱)
نه ندازه یی ههوشی هره م و جیلوه گه ری یار
دینیتنه نه ظه ر دهشتی خه تاوو په می ئاهوو (۲)
خو زولف و پوخی ضیددی یه کن، سیجره که سازان!
خستوویه ته ژیر ماری سیهه، دوشه کی پیشکوو (۳)
بو ظولمی له نه ندازه به دهر وه کی خولقاند،
خه للاقى نه زهل مه شره بی تو و طبعی هولا کوو (۴)
دهستم به فهریبت که شکا، هه سره تی ناخوم
نه لېه ته شکاندووته، ده بی بیخه یه نه ستوو (۵)

(*) نهم پارچه شیعره له (مان، ن، حا، ق، کم، گم) دا هه یه.
کیشی عه روز: هه زه جی ههشتی نه خه بی مه کفووفی مه جزووف.
(۱) واته نه لقه ی زولقت به پالی روخسار تدا دایینه، ده لئی سونبولی بوخوشه به ده وری گولتی
سووردا، که گزنای یاره.

دا بېنه (ق): وا بېنه. روخا (حا): گولا. هه لیه. سونبولی (ق): غونجه یی.
(۲) واته: ههوشی مالتی یار، به پانی و گوشادی له گه ل شیوه ی دهر که وتن و خو نواندنی یار،
ده لئی دهشتی خه تا و سله مینه وه ی ناسکه.

جیلوه گه ری (کم): جیلوه ی گری. (ق): جیلوه گه هینی. هه لیه.
(۳) واته: خو زولف و پرومته ی یار دژی یه کترن، نه ی چو ن پیکه وه گونجان؟
خو له (ن، ق) دا که وتووه. روخی (کم، گم): روخت. خستوویه ته (کم، گم): خستووه ته!
(۴) واته: خودا، بو سته می له نه ندازه به دهر، خووی تو و خووی هولا کوی خوینرېژی وه ک
یه ک خولقاند.

(یه کی) له (حا) دا که وتووه.

(۵) فهریب: فریو، خه لته تاندن. نه ستوو: مل.

واته: خه فته ناخوم بو نه وه ی دهستم به فیلی تو شکا. نه لیه ته که خوت شکاندووته، ده بی بیخه یه

حاصل له يه کيکايه، په شيمانيه دووميل
 جی نابی له کولبهی دلما خه لوه تی دوو پروو (٦)
 مينادلی و بازیی و هصلت له ميانا
 نهو شيشه ده شکینتی، یه قین، "سالم" ی به دخوو (٧)

ملی خوت، چش با بشکي! زور جوانه، دهستی شکاو به ملی خاوه نه که یوه ده به سرتی، دهسته که هی
 ساله و ده بی به ملی خویوه به سرتی، به لام هم به یاری وتووه: گوناهي خوت له نه ستوی خوت،
 دهستی تو شکاندوی من به ملی تو.

نه لته (کم، گم): خوت چونکه. (ق): نه لته که. (اسطو) شیوه نویسی نوسخی (مان) ه.

(٦) هم به یته له (ق) دا نیه.

حاصل: بهرهم. کولبه: کاوله، ویرانه.

سالم و ستوویه یاره که ی هر بو خوی بی، یاری دوو پروو له کاوله دلته که یدا نه بی، وتوویه:
 بهرهم و سوودی من له تاقه یاریکدایه، دوومیلی په شیمانی له دوايه. که واته یار یا ده بی بو من
 بی، یا بو ره قیبه به دکار.

له یه کيکايه، په شیمانيه (ح): له یه کيکه نه. هه لته ی نووسینه. (کم، گم): له یه کيکا به په شیمان نیه.

زور جوانه، واته: نهی یار! پوخته ی مه به ست نهو یه که له یه ک دلدا به: یا دلتي من، یا دلتي به دکار.

(٧) مینا: ناوینه، شوشه.

واته: دلتي سالم مینایه، ناوینه یه و یاری کاتي به یه ک گه بشتت له ناودایه. بی گومان سالمی به دخوو
 هم دلته ده شکینتی و به ره حتی دانایشی. بهم جوره دلته که هی ساله. له وانه یشه له (دلتي) مه به ستی
 دلتي یار بی و به غاییبی دانایی، دوايي به شیوه ی ئاورلی دانه وه (ئیلتیفات) یاری به قسه بو کراو
 (مخاطب) دانایی. نه همیشه جوره جوانکاریه کی زانستی به دیعه. یا مه به ستی نهو یه: نهی یار! تو دلتي
 مینای سافي بی گهرده و یاری به یه ک گه بشتت له میاندايه. ده ترسم سالمی به دخوو دلتي رانه گری و
 بیشکینتی و له نه مجامدا لیم پره نجي.

مینادلی و بازیی (ق): مینای له ب و بازی. مینا (ن): مینانه.

یاری ساحیرنه ژادی سیلسیله موو
دلئی بردم به دیدهی جادوو (۱)
دلئی رهوشه ن مه کانی له یلایه
مونه کیس بوو میانی ئاینه پروو (۲)
«بعد ازین» کاری من به زونناره
دینی بردم نیگاهی ته رساخوو! (۳)
هه لسه، نهی دل! بچینه لای مه جنوون
رشته هی عاقلیی له دهست ده رچوو! (۴)

(*) نهم چوار ته رجیبه نده له (مان، ن، حا، غ، ر، کم، نم، گم) دا هه به، سه میان نه بی که له (کم) دا نیه. له (مان، ن) دا خراوته خانه ی (ته رجیعات). له بهر نه وه ناوی ته رجیعاتی لی نراوه، که چهند بارچه شیعرێک له پیتی جیاجیا ههن، به لام هه موویان بهم بهیته دواییان بی هاتوو ه: «هه ره یه کیکه خودایی حهق، نهک دوو ** وَحْدُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ». ده توانین بلتین شیعرێکی ئاینیه. کیتشی عهرووزی یه کم و دووه م: خه فیفی شه شی مه خبوونی نه صلهم، سه م: خه فیفی شه شی مه خبوونی مه حزووف و چواره م: خه فیفی شه شی مه خبوونی مه قسووره.

(۱) نه ژاد: ره گه ز.

واته: یاری به ره چه لهک سحر بازی زولف وهک زنجیر، به چاوی نه فسووناوی دل می به ره و لای خزی راکیشا.

دیدهی (کم، نم، گم): نیرگی.

(۲) واته: دلئی رووناک جینگه ی له یلایه، به هزی بوونی نه وه رووناک. دیاره دلئی من له پاک ی و وه فاداریدا وهک ناو ته به و روخساری یاری تیدا ده بیترئ.

(۳) بعد ازین: له مه و پاش. زووننار: مله وانیه که بهرست و ناگر بهرست ده یکه نه ملیان. ته رسا:

به ناگر بهرست و گا وریش ده وترئ.

واته: له مه و پاش ده بی زووننار هه لگرم، چونکه نیگا و روانی نه و ناگر بهرست خووه ئاینی بردوم.

(۴) واته: نهی دل! رشته ی هوش و فام پچرا، کار له کار ترازو و عهقل له دهست ده رچوو.

که واته هه سته بچین بو لای مه جنوونی دیوانه ی هه رده گیل، ماوه ی ژیری نه ما.

دَلّی پِیْکا به عیشوه، تیری موژه
 تورکئه نندیشهیی که مانئه بیروو (۵)
 که رهمی کرد سیاهییی و مهستی
 نهرگسی ئه، به دیدهیی ئاهوو (۶)
 باد، ئه گهر ریئی نییه به طورپهیی یار
 بو دهماغم به بو موعه ططر بوو (۷)
 مهستییی من وه راییی یارانہ
 «ساقیا! خم بده به جای سَبُو» (۸)

ئهی دَلّ (حا): یهكدهم. (دَلّ) له (غ) دا كهوتووہ. له دهست (كم، نم، گم): له دەس.
 (۵) عیشوه: ناز. تورك: دلبر، مەبەستی ستمكاره.
 واته: یاری ستمكاری ستم‌نەندیشه به تیری نازی برژانگی دلمی پینكا و سمی.
 پینكا (كم، نم، گم): پینكام. عیشوه، تیری (غ): عیشوه و تیری. ههلهیه. موژه (حا، ر، كم، نم، گم): موژهی. تورك (كم، نم، گم): تورکی.
 (۶) سیاهی: رهشی. نهرگس: مەبەستی چاری مهستی یاره.
 واته: چاوی مهستی وهك نیرگری یار، رهشی و مهستی به چاوی ئاسك بهخشی. چاوی ئاسك له یارهوه رهشی و مهستی دهست كهوت.
 نهرگسی (كم، نم، گم): نیرگسی. ناهوو (ر، كم، نم، گم): جادوو!
 (۷) باد: با، سروه.
 واته: نه گهر با رتی ناکهوتنه زولفی یار و بهویدا تی ناپه ری، ئهم بۆنی عهتره چیه له دهماغی مندا؟
 باد (كم): با. ههلهیه. (گم): باز. به طورپهیی (حا، ر): له طورپهیی.
 (۸) ئهم بهیته نیوهی یه كهمی كوردیه و نیوهی دووهمی فارسی.
 وهرا: مەبەستی جیایه، یا ههر مەبەستی دوایه. خوم: کووپهیی مهی. سهبوو: کاسهیی مهی.
 واته: مهستی من جیایه له مهستی یاران، یا مهستی من له دوای مهستی یارانہ. له باتی کاسه، به کووپه شهراچم بده ری، بهوه نهیی مهست نام.
 وه رای (ن): وایی. ههلهی نووسینه. ساقیا.. تاد (گم): ساقیا خوم بده به جامی سهبوو! ساقیا .. سبو (ر): ساقیا .. صبور. ههلهیه.

بئى پەوانم، ئەگەر ئەدا بۆسە
 لەبى دلبەر، مەگەر مەسىحايە؟! (۱۴)
 ھەر ئەمەر دىل ھەوا دەكات دەستكەوت
 ۋەصلى دلبەر درەختى طوبايە! (۱۵)
 ئەي صەبا، لادە موو لەسەر چىھەرە
 مەرگى عاشق شەبانى يەلدايە (۱۶)

واتە: ديسان دىل بئى نارام و سەوداسەرە، شىۋاوى زولف و خالى لەيلايە.
 باز دىل بئى قەرار (كەم، نەم، گەم): بازى دىل بئى قەرار. شىقتەي (ر): سىقتەي. ھەلەيە. زولف و خالى
 (ن، پ): خال و زولفى.

(۱۴) دووھم نيوەي بەيتى پاشەۋەي لە (مان، حا) دا نەبى، لەوانى تر دا خراۋەتە سەر يەكەم نيوەي
 ئەم بەيتە و دوو نيوەكەي تر كەوتوۋە.

رەوان: گيان. بۆسە: ماچ. لەب: لىۋ. مەسىحا: عىسا پىغەمبەر.
 واتە: ئەگەر دلبەر ماچم نەداتى، بئى گيانم و دەمرم. بۆچى لىۋى دلبەر مەسىحە مردوو زىندوو
 بىكاتەۋە؟!

(۱۵) ئەم بەيتە لە (كەم، نەم، گەم) دا نىيە.
 ئەمەر: بەر، بەرھەم. ھەوا: ئارەزوو، حەز. ۋەصل: بەيار گەيشتن. طوباي: درەختىكى بەھەشتە،
 ميوەي جۇراۋجۇرى بۆنخۇشى ھەيە و لىقى دەگاتە ھەر مالىكى بەھەشتى.
 واتە: دىل ھەر ميوە و بەرىكى حەز لى كردى، دەستى كەوتوۋە، چونكە بە يار گەيشتوۋە و ۋەك
 نەۋە وايە درەختى تووباي ھەيى.

ھەر ئەمەر .. تاد (حا): ھەر ئەمەر دىل ھەوا دەكا.
 (۱۶) صەبا: باي لە باكورى رۆژھەلاتەۋە ھاتوو. چىھەرە: چارە، روخسار. شەبان: شەوان.
 يەلدا: درىژترىن شەۋى سالى.

واتە: ئەي باي سەبا ۋەرە و ھەلگە، موۋى نەگىجە لەسەر روخسارى يار لادە، چونكە
 مانەۋەي بۆ ماۋەيەكى درىژ ۋەك شەۋى درىژى يەلدا وايە و مايەي مەرگى عاشقە.
 لادە (حا، كەم، نەم، گەم): لايە. چىھەرە (ر): چىھەرەي.

حەسرەتا! دَلْ لَه فیکری گیسوودا
 وهکوو صەنعان به دینی تەرسایه! (١٧)
 ساَلْ و مهه بۆ صەبوو حییی رەندان
 دەری مهیخانە صوبیح دەم وایه (١٨)
 چوومه مهیخانە صوبیح دەم بۆ سەیر
 دیم لهویشا خوڕۆش و غهوغایه (١٩)
 هاته گویم، کافرئ به گریه وتی:
 کاری هەر کەس به فەردی یهکتایه (٢٠)
 هەر یهکتکه خودایی حەق، نەك دوو
 ((وحدۀ، لا إله إلا هو)) (٢١)

(١٧) ئەم بەیتە و بەیتی پاشەوهی له (غ، ر، کم، نم، گم) دا پاش و پێشن.
 حەسرەتا: حەیف، بەداخهوه. گیسوو: نەگریجه. صەنعان: شیخی سەنعان کە لەبەر خاتری کچه
 مەسیحیەك بوو بە مەسیحی و پاشان بووهوه بە موسوڵمان. تەرسا: مەسیحی.
 واتە: بەداخهوه، دَلْ به خەیاَلْ و بیری نەگریجهی وهك (خاچ) دامەزرای یارهوه، وهك شیخی
 سەنعان سەری لى تىك چووه و ئارەزوویەتی بچیتە سەر دینی مەسیحی.
 حەسرەتا ... گیسوودا (ن): له حەسرەتا .. تاد. لەنگه. (کم): حەسرەتا .. گیسووتا.
 (١٨) مهه: مانگ. صەبوو حی: هەر شتیکی وهك شیر و شەراب کە بەیانیان بخوڕیتەوه. رەندان:
 کۆی رەند، مێرخاس و هیژا. دەر: دەرگه. صوبیح دەم: دەمی بەیانی. وایه: کراوهیه.
 واتە: دەرگای مەیخانە به ساَلْ و مانگ بۆ ناشتاکردنی مێرخاسان کراوهیه.
 (١٩) خوڕۆش: جم و جوول. غهوغا: ئاژاوه.
 واتە: بەرەبەیان بۆ تەماشاکردن چوومه مەیخانە، روانیم ئەویش هەر جم و جوول و ئاژاوه و
 ژاوه ژاوی تێدایه.

خوڕۆش و (ر): خوڕۆش و.
 (٢٠) فەردی یهکتا: خودا.
 واتە: بیستم کافرئک به گریانهوه وتی: ههموو کهسیك پێوستی به خودا ههیه کاری بۆ مهیسەر بکا.
 فەردی یهکتایه (کم): فەرد و یهکتایه.
 (٢١) واتە: خودای هەق هەر یهکتکه، نەك دوو، تاك و تەنیا به هیچ هاوبهشیکی نیه.

**

زولفی تو موو به موو خه ریکی خه مه
دلی من توو به توو غه ریقی غه مه! (۲۲)
ساغهری تو له باده دایم پر
خاطری من هه میشه پرئه له مه! (۲۳)
قه د به ئوممیدی مهرحه مه ت نايم
له طه ره ف تووه، قیسمه تم سته مه! (۲۴)
بوو به خوین جهرگ و دل له تیری موژه ت
رهنگی ئه شکم له دیده وهك به قه مه! (۲۵)

(۲۲) خه م: چه میوه. توو به توو: توئی به توئی. غه ریق: خنکار، نو قم.
واته: نه گریجه ی تو موو به مووی خه ریکه لوول بیی و بچه میتوه. دلی منیش توئی به توئی له
خه م و خه فته تدا نو قوم بووه و خنکاوه.

توو به توو (گم): نهو به نهو.

(۲۳) ساغهر: پیاله. باده: شه راب، مه ی. خاطر: دل. نه له م: نازار.

واته: پیاله ی تو هه میشه پر له شه راب، دلی منیش هه میشه پر له نیش و نازار.

(۲۴) مهرحه مه ت: ره حم و به زه یی. طه ره ف: لا. قیسمه ت: به ش.

واته: هه رگیز هیوام به وه نیه به زه ییت پیمدا بیته وه و لوتف و ره حم ت له گه لم بیی. به شی من
له لایه نی تووه هه ر سته م و زوره.

قه د به ئوممیدی مهرحه مه ت نايم (نم، گم): قه ت .. تاد.

(۲۵) موژه: برژانگ. ئه شک: فرمیسک. دین: چاو. به قه م: داریکی به رزی گه لا بادامی بهر خپر و

سووره، داره که خویشی سووره و نهو رهنگه بو رهنگ کردنی خوری و ئاوریشم به کار ده هتیری.

واته: جهرگ و دل م به تیری برژانگه کانت بریندار و خویناوی بوون. رهنگی فرمیسکم له

چاو مدا وهك داری به قه مه و به ره که ی سووره.

بوو به خوین جهرگ و دل له تیری موژه ت (ر): بوو به خوین جهرگ و دل له سهیری رهنگ.

(گم): به خوینی جهرگ و دل له فیرقه تدا. لهنگه. له دیده (گم): به راستی.

ئەشكى نوقرەم پۋانده دامەنى يار
 دا نەزانى حەرىفى بى درەمە! (۲۶)
 بى كەسانە مەخۇ، دلا! مېحنەت
 نىيە پۋگەت، ئەگەرچى، لەو حەرەمە (۲۷)
 كەسى بى كەس كەسىكە بۇ ھەر كەس
 مەنبەعى جوود و مەعدەنى كەرەمە (۲۸)
 ھەر يەككە خودايى حەق، نەك دوو
 «وحدە لا إله إلا هو» (۲۹)

**

(۲۶) ئەم بەيتە لە (گم) دا نىيە.
 نوقرە: زىو. دامەن: داوۋىن. دا: تا. حەرىف: ھاونشېن. درەم: درەم، پارە.
 واتە: فرمىسكى ۋەك زىو سېم پۋانده بەردەمى يار، تا وا نەزانى ھاوپىشە و ھاونشېنە كەى
 بى پارەيە.
 ئەشكى (ر): پەنگى. پۋانده (ر، ن): پۋانە. دا نەزانى حەرىفى (ن): د نزانە حەرفى. ھەلەيە.
 (ر): دا بزانى حەرىفى.
 (۲۷) دلا: ئەى دل. مېحنەت: مەينەت. حەرەم: حەرەمى يار، كەعبە.
 واتە: ئەى دل، با پۋى گەيشتن بە حەرەمى يارىشت نەبى، كە پوخسارىيەتى، ۋەك بى كەس
 تالاۋى مەينەت مەچىزە.
 بى كەسانە مەخۇ دلا، مېحنەت (ر): بى كەسانە مەخۇى .. تاد. (گم): بى كەسانە مەچىزە .. تاد.
 نىيە پۋگەت گەرچى لەو حەرەمە (غ، ن، گم): نىيە .. بۇ حەرەمە.
 (۲۸) (كەس) يە كەم: خىزم و خويش، يارىدەدەر. مەنبەع: سەرچاۋە. جوود: بەخشش،
 پياۋەتى، بەخشندەيى. مەعدەن: كانگا.
 واتە: كەس و كار و خىزمى يارىدەدەرى بى كەسىكى ۋەك من، كەس و يارىدەدەرى ھەموو كەسىكە،
 سەرچاۋەى چاكە و پياۋەتى و كانگاى بەخشندەيى، كە خوداى گەرەيە.
 (ن): مەنبەعى جوود و مەخزەنى. (گم): مەنبەعى جوود و چەشمەيى.
 (۲۹) حەق: راست، ھەق.
 واتە: خوداى راستەقىنە ھەر يەككە و نابى بە دوو. ھەر خۇزەتى و خودايەكى ۋەك ئەو نىيە.

غەم وەكۆو كۆھ و تەن ضەعیف و نەزار
 دَلّ یەكئ، غایلهی زەمانە هەزار (٣٠)
 لەبی بەستم لە گەفت وگۆ دلبەر،
 تا نەكەم دەردی دَلّ بە كەس ئیظھار (٣١)
 غەیری دلبەر كە مەحرەمی پازە،
 ناكەسم گەر بە كەس بَلِّیم ئەسرار (٣٢)
 پڕشتەیی مەعریفەت لە دەست دەرچوو
 دَلّ نەماوە لە فیرقەتی دَلدار (٣٣)
 ئەی خیرەد، توو خودا لە دَل دەرچۆ
 عارە بۆ من رەفاقەتی ئەغیار (٣٤)
 بە حەقیقەت جیھانی بی بونیاد
 نییەتی بۆ كەسی ئەبات و قەرار (٣٥)

(٣٠) كۆھ: كۆو. نەزار: لاواز و بی هیز. غایله: پەژارە.
 واتە: خەم وەك كۆو زل و لەش لاواز و بی هیز، دلێش تا قە یەكێكە و پەژارە ی زەمانە هەزار. ئیتر
 خەم چۆن هەلئەگێرئ و پەژارە چۆن جئ دەیتەو؟!
 كۆھ (كەم، نەم، گەم): كۆھ. غایله (كەم، نەم، گەم): غایله.
 (٣١) واتە: دلبەر لیوی لە گەفت وگۆ بەستم و لالی كردم، تا دەردی دَلّم بە كەس نەلِّیم!
 لە گەفت وگۆ (غ): بە گەفتوگۆ.
 (٣٢) واتە: من لەو جۆرانە نیم راز بدر كێنم. ئەگەر جگە لە یار، كە مەحرەمی نەیتە كائەمە و
 بیان دەزانئ، نەیتئ عیشق بە یەكێكئ تر بَلِّیم، ناكەس م.
 (٣٣) نیوہی یەكەمی ئەم بەیتە و نیوہكە تری بەیتی پاشەوہی لە (كەم، نەم، گەم) دا پاش و پێشن.
 (٣٤) واتە: ئەی هۆش و فام، توو خودا بار بکە و دەرچۆ، عارە. ھاورپیتەیی بیگانە بۆ من
 شوورەییە، بەلام كە تۆ، ئەی عەقَل، نەمای، ئیتر كەس لۆمەم ناکا!
 عارە بۆ .. تاد (غ، پ): عارە بۆ من رەفقی ئەغیار. (كەم، گەم): دَلّ نەماوە لە فیرقەتی دَلدار.
 (٣٥) بونیاد: بناغە.
 واتە: لە راستیدا دنیا ی بی بناغە و كاوول و بی وەفا تاسەر بۆ كەس نامیتئ!
 نییەتی بۆ كەسی ئەبات (كەم، گەم): نییەتی بۆ كەس ئەبات.

مهکه زاهید منی به شهوقی ضمه میر
 هەر ئەتۆ نینی به سپیری حەق، هۆشیار (٣٦)
 وا لەسەر بامی بوتکەدە، راهیب
 ئەم کەلامە دەتۆی بە نالەیی زار: (٣٧)
 هەر یەکیکە خودایی حەق، نەك دوو
 «وحدە لا إله الا هو» (٣٨)

واتە: رشتەى هۆش و وریایم -بە هۆی دووری یارەو- لە دەست دەرچوو، هێزی دڵ نەماو.
 (٣٦) منی: خۆپەرستی، ئەنانیەت، منیەتی، تەنھا هەر خۆ بە شت زانین!
 واتە: ئەى بە دیمەن زاهید و تەركی دنیا کردو! هەر خۆت بە زانا مەزانه و وا پیشان مەدە کە
 تەنھا تۆ دەررونت پرووناکە و پەنامەکیەکان دەزانی. تەنھا تۆ نیت، خەلکی تریش هەن نەیتییە
 راستەکان دەزانن و خۆشیان پیشان نادەن.
 مە کە زاهید .. تاد (ر): مە کە داهید منی لە شهوقی ضمه میر. هۆشیار (کم، نم، گم): ئیظهار.
 (٣٧) بام: بان. بتکەدە: بتخانە. راهیب: خودا پەرست، تەركی دنیا کردو کە موسولمان نەبێ.
 ماناکەى لە گەل بەیتی دواى لێك دەدریتەو.
 بامی (کم، نم، گم): بانى. بوتکەدە (غ): تەکیەدا. (کم، نم، گم): مەیکەدە، واتە مەخاڤانە. راهیب
 (کم، نم): زاهید.
 (٣٨) واتە: ئەو هەتا واز لە دنیا هێتارە کانیشت لە سەربانی بتخانە بە نالەییەکی زەبوون هاوار دەکەن و
 دەتۆین: خودای راست هەر یەکیکە و دووان نییە، بە تەنھا ئەو خودایە و خودای تر نییە.
 هەر یەکیکە خودایی حەق، نەك دوو (کم، گم): هەر یەکیکە خودای .. تاد.
 ناسناوی سالم لەم تەرجیبه نەدەدا نییە.

(در وصف ماموی سنندجی)

چاکه هفتا حوجره بی دایم له ناو خانهی مه موو:
 چاوه ییکی بۆ نشیمه ن، شهصت ونۆی بۆ چالی گووا (۱)
 نه فخی رووده ی پرپی، گهر دابدا بۆ مه قعه دی
 سه ددی با نابئی، نه گهر تیئی ناخنئی پیچی کلوو (۲)
 گهر له روویا تر موجه سسه م بی به مورغی تیزبال
 بۆ گرفتیی ههر یه که داویکه، پیشی موو به موو (۳)
 ژئی صیفهت رووده له چهرخه، شیشه کی وا دیته خول
 رهنگه چهپ چهپ گهر کلوو بخوا، بهرئی کول کول ده زوو (۴)

(* نهم پارچه شیعره ههر له (مان) دا ههیه، داشۆرین بابه ته و له هه جووی "مامۆی سنهیی" دا نووسراوه، که نه زانراوه کییه؟

کیشی عهرووز: ره مەلی ههشتی مه جزووف.

(۱) حوجره: ژوور، جینی بازرگانی. خانه: خانوو. چاوه: ژوور، هۆده. نشیمه ن: دانیشتن.

واته: چاک وایه خانووی مامۆی سنهیی له هفتا ژوور بی، یه کیکی بۆ دانیشتنی خۆی بی و نهوانی تر وهک چالی گوو به کاربهیتی.

(۲) نه فخی: باکردن. رووده: ریخۆله. پف: فوو. دابدا: بده لیتی، بیه خوارئی. مه قعه د: کۆم. سه د: بهرگرتن. پیچی کلوو: کلووی لۆکه ی خاو.

واته: نه گهر ریخۆله ی باکردووی پر تر و تسی فووی پندا بی و ده رپه ری، کلووی لۆکه و خوریشی تی ناخنئی، بهری نهو بایه تونده ی بی ناگری.

(۳) موجه سسه م: بهرجهسته. مورغ: پهلهوهر. تیزبال: تیزرۆ. گرفت: قه بزئی، گیرانی ریخۆله. واته: نه گهر تری له خیراییدا بشو بهیترئی به بالنده ی تیزرۆ، نهوا که قه بز ده بی، هینده ی داوه موویه ک باریک ده بیته وه.

(۴) ژئی: ریخۆله ی بادراو بۆ که وان. چهرخه: سوور و خول. شیشه کی: جرت. چهپ چهپ: چهپک چهپکی موو. کلوو: پیچراوی لۆکه و خوریی خاو. بهرئی: بی. کول کول: چین چین.

واته: ریخۆله ی وهک ژئی ده سووری و باوژی له کاردایه، لهوانه یه به چهپک کلوو بخوا و چین چینیش ده زوو له گه ل خۆی بهری.

- هەلمى فەسوەى نايىلىن سەرما لە ئەندامى بدا
- تايى طوممانى لە قەوسا گەرمە، وەك كەولنى پەتوو! (٥)
- تا بيناي بونيهى لەسەر گوو بى، ئەگەر بگريى لە سەر،
- نامژئ دەم جوز عوفونەت، جەذبى پەرزورى زەلوو (٦)
- راستە گەر مەعمورە مابەعدى بە خەيلنى فەسوە، سا
- بۆ سەحەرگەھ دى لە ئاوازی تەرى، دەنگى پەپوو؟! (٧)
- گاھى نەفخى، نۆك ئەگەر بخوا، بە شەرطى بيمى بى،
- ئاسمان بينى، لە حوكمى گوللەدا دەكوژئ هەلوو! (٨)
- گەر سەرى بينىتە جيى پيى، پيى بەرى بۆ جيى سەرى
- شيشەكى جوستەن دەكا دەھ گەز لەسەر ئوشتەرگەلوو (٩)

(٥) فەسوە: تس. تا: لنگ. طومان: تەومان، ژێردەرپى. قەوس: نۆبەم بورجى ئاسمان كە بەرامبەر بە دوا مانگى پايزە، سەرماوەز. كەول: كورك، بالاپۆشى لە پىستەى بەرخ بە موووە. پەتوو: لىقە، بەتانى. واتە: هەلم و هالارى تەسى ناھيلى سەرماى بى و گەرمى دەكاتەو. ژێردەرپىكەبشى لە كۆتايى پايزدا وەك لىقەى كەولدار گەرمە.

(٦) بينا: خانوو. بونيه: بنیات و جورمى لەش. جوز: جگە لە. عوفونەت: بۆگەنى. جەذب: هيزى رايكيشان. پەرزور: بەتەن، بەھيز. زەلوو: زەرور، كرمى خويى پەس مژ. واتە: تا بيناي خۆى بە گوو دروست كرابى، ئەگەر لە سەرى بگريى، وەك زەرور كە خويى پەس دەمژى، ئەميش هەر بۆنى ناخۆش هەلئەمژى. (٧) مەعمور: ئاوەدان. مابەعد: پاشەو، كۆم. نەحيل: بارىك و لەر. فەسوەسا: وەك تس. سەحەرگەھ: كاتى بەرەبەيان. پەپوو: كوندەپەپوو.

واتە: با پاشەوئى بە تەسكى زۆر ئاوابووتەو، دەنگى پەپوو لە ئاوازی تەپەو هەلئەستى.

(٨) بيم: ترس. هەلوو: هەلوو كە بالدارىكى رەشى راي كەرى بەھيزە.

واتە: ئەگەر نۆك بخوا و سكى با بكا و بە مەرجىك بەرسى، هەلوو بە ئاسمانو بە بينى دەيكوژى.

(٩) شيشەكى: جرت. جوستەن دەكا: هەلئەبەزىتەو، بەرز دەبیتەو. دەھ: ١٠، دە. گەز: يەكەى

پوانى دريى كە ١ مەترە (جاران ١٠٤ سم بوو). ئوشتەرگەلوو: گوئجى سوائەتى تىكخراو بۆ ئاواگواستەو، كىنايەبە لە كۆم.

زرتەیی بەحری زگی صەد گۆمی دی، تا کەوتە بیخ
 کە ی ئەدەب دەگری لە مەنعا، بوو بە میچی ئاوەسوو (۱۰)
 وا لە پڕ لیبی دا، بە جارێ سەقفی خانەیی کردە تۆز
 وەك لە ژێر ئاگر بتۆقی، گاهی برژانی بەپوو (۱۱)
 سیحری فەسووی شەو لە جیذا دۆشەکی بای بو دەکا
 وەك زیاد بێ پیچی بەطنی، بایی ئەو با بێ بە قوو (۱۲)
 وا لە هەلمی گەرمی دیزەیی ئەو، پوٹووبەت کەوتە مالم
 تا بە رەوزەن سەقف و دیواری هەلیهینا کەپووا (۱۳)
 داروویی بێ هۆشییە بۆی گەند لە مەغزی مەردوما
 یەك نەفەس لادا لە مەجلیسدا، ئەگەر دەرکی قوتوو (۱۴)

واتە: ئەگەر جێی سەر و بێی بگۆریتەووە و بیانخاتە شوینی یەكتری، جرت لیدانە کە ی دە گەز لە سەر
 کۆمی بەرز دەبیتهووە.

(۱۰) زرتە: زرتەبۆز، کەتە ی زەبەلاح. بەحر: دەریا. بیخ: بنک. ئەدەب گرتن: شەرم کردن. مەنع:
 نەهێشتن، رینگرتن. میج: جگ، قاپ. ئاوەسوو: سفت و سواو بە ئاو.

واتە: دەریای پڕ لە بیسایی ناوزگی ئەم زرتەبۆزە، سەد گۆمی ئی بوووە، تا چۆرە پڕ بوو و
 گەییە بنکە کە ی. ئەم کابرایە کە ی شەرم دەبگری و ری لە درێژە کیشانی ئەم دۆخە دەگری و
 ئەوەندە دانانیشتی؟ خۆ وەك میچی ئاوەسووی ئی هاتوو!

(۱۱) سەقف: ساپتە، میچی خانوو. بتۆقی: بتەقی، بقەلشی، بترسی.

واتە: وەك چۆن بەروو لە کاتی برژاندندا هەلەدەتۆقی، ئەویش ئەوەندە ریاو، تەنانەت میچی
 خانوو کەیشی هەلگرتوو.

(۱۲) سیحر: جادوو. بەطن: سەك. قوو: قاو، دەنگی بەرز.

واتە: تسی بە شەو ئەفسوونیکێ تیدایە، دەبیته دۆشە کێك لە با. مادەم پیچی زگی زیاد دەین، با
 دەنگی تسی بەرز بیتهووە.

(۱۳) دیزە: دەفری گلین. پوٹووبەت: شی و تەری. رەوزەن: کون. کەپوو: برش.

واتە: دیزە ی پاشەووی ئەوەندە هەلمی ئی هەلساوە، ماله کە تەری و شیدارە. میج و دیواری
 کونیا تیبوو و کەپوویان هەلینا.

(۱۴) داروو: دەرمان. بۆی گەند: بۆنی ناخۆش. مەغز: مێشک. مەردوم: خەلک. نەفەس: هەناسە.

دەركى خىگەي با كە بەردا، دوزدى خەو شەو تا بە رۆژ
دەنگى دەروا كوو بە كوو، وەك بۆلەبۆلى كوندەبوو! (۱۵)
بۆي ھەللى فەسۋەيى ئەمبۆي لەپاش دەھ رۆژى تر
بۆگەنى ھەر دى بە لووتا، عەطرى گول كەن گەر بە بوو (۱۶)
ھەر بە قوۋەي ئاۋى ئىمالەي ئەۋى قوۋەت دەكەن
شەلغەم و ترپ و پياز و سلق و بىيار و كەدو (۱۷)
ھات لە پىشى موددەيى دا، باي موخالىف دەرنەھات
رۈوبەرۈۋى دوشمن لە غەوغادا، دەمانچە دەرنەچو! (۱۸)

دەرك: دەرگا، سەرقاپ. قوتوو: دەفرى بچكۆلەي سەرداپۆشراو.
واتە: ئەگەر ئەۋەندەي ھەناسەيەك سەرى قوتوۋى پاشەۋەي لەناو مەجلىسدا لاپدا، بۆنى ناخۆشى
ۋەك دەرمانى بىھۆشى كار لە مېشكى مەۋدە كا.
(۱۵) خىگە: ھىزە، پىستەي رۆن تىداھەلگرتنە نەك با، بە تەسەۋە بۆ باۋبىزىكى زۆر
بەكارھاتوۋە. دوزد: دز. كوو بە كوو: كىو بە كىو. كوندەبوو: كوندەپەبوو.
واتە: ئەگەر دەركى ھىزەي تر و تىسى بىكاتەۋە، شەو و رۆژ خەو لە خەلك حەرام دەكا و
دەنگەدەنگەكەي ۋەك پرتە و بۆلەي كوندەپەبوو كىو بە كىو دەپرا.
(دەروا) بە (دردا) نووسراۋە، كە ھەلەي نووسىنە.
(۱۶) ھەلەل: دەرمانى چەرم خۆش كردن. عەطر: عەتر، بۆن. بوو: بۆن ۋەبەرامە.
واتە: تىسى، ۋەك دەرمانى پىستە خۆش كردن ناخۆشە و ھىي ئەمبۆي تا دە رۆژى تىش لە كاردا
دەيىن، مەگەر عەترى گوللاۋ بلاۋبەكەنەۋە تا نەبەيلىتى.
(۱۷) قوۋە: ھىز، تەۋژم. ئىمالە: ھۆقەلىدان بۆ رەۋان بوون. شەلغەم: شىلم. ترپ: توور. بىيار:
بىيەر. كەدو: كۈلەكە.
واتە: شىلم و توور و بىيەر و كۈلەكە، ھەر بە ھىزۈپىزى تەۋژمى ئاۋى رەۋانىيى ئاۋ رېخۆلەي
نەو بەھىز دەبن و گەشە دەكەن.
(۱۸) موددەيى: بەدكار. موخالىف: پىچەۋانە. دوشمن: دوژمن. غەوغا: شەر و ئاشووب.
واتە: كە ھات تر و تىس بىكا بە رېشى بەدكاردا، باي پىچەۋانەي مەرامى خۆيى ئى نەبوۋەۋە، ۋەك
نەۋەي دەمانچە لە بەرەنگارىيى دوژمندا تەقەنە كا.

چونکه وهختی قورمیشی سەمتووری پەس، بەس طوولی دا
شەرح و کەششافی هیجا، بۆیە بە "سالم" طەى نەبوو (١٩)

(١٩) قورمیش: کۆک کردنی سەعات و شتی وا. سەمتوور: نامیریکى ژێدارى مۆسیقایە، دەورى
٧٢ ژێى هەیه و بە دوو دەسک لی دەدری. پەس: پاشەووە. بەس: زۆر. طوولی دا: درێژەى پێ دا.
شەرح: لیکدانەووە و پافە کردن. کەششاف: ئاشکراکەر. (شەرح و کەششاف) ناوی دوو کتێب
جاران فەقێ خویندووینان. هیجا: هەجوو کردن، داشۆرین. سالم: ناسناوی شاعیر، سەلامەت و
پێوہى. طەى نەبوو: نەپێچرایەووە.
واتە: رێکخستنى کاروبارى سەمتوورى پاشەووەى زۆر درێژەى کێشا، بۆیە سالم نەیتوانى کۆتایى
بە شەرح و کەششافى داشۆرینى کابرا بێتى.

شهرحی ئەشعارى من ئىستاكه له بالايه ههموو
چونكه بهو نىسبهته هستاوه، چ بالايه ههموو (۱)
دهردى گىسووته كه سرگهشته به دهورا دهگهپىم
مووى تا مووى له سهرما هم و سهودايه ههموو (۲)
عیشق ئەگەر خهيمه بدا، مهشریق و مهغریب كهمه بوى
له دلئى تهنگى من ئەو خهيمهيه بهرپايه ههموو! (۳)
میهرى زهپرهى دههنت داويه به قهلبم پهرتو
ههرجى ئەندامه وهك زهپره له رهقصابه ههموو (۴)
به سهداى گريهوه بئى، سهمعى قوبوولت، بکهره
ئهشكى ئالودهيهى من، لوئلوئى لالايه ههموو (۵)

(*) ئەم پارچهشیره هەر له بهشى (غزلهای جدیدە)ی (مان)دا ههیه.

کێشێ عهرووز: پههملی ههشتی مهخوونی مهحزووف.

(۱) واته: شیرهکانی من ئیستا ههمووی شهرحی بالای بهزی یاره. هەر لهبهرئهوهی که بست به

بست له گهڵ بالای یاره، دهیانینی بهرز و جوانن، چونکه له بالای یار دهچن.

(۲) سرگهشته: سهرگهردان. هم: خهفته.

واته: هۆ زولفه که! من سهرگهردانم و دهسوورپیمهوه، تاتای مووی تویه ههمووی له سهرمدا

بووته خهم و سهودا.

(۳) واته: مهیدانی ئەقین پانه، ئەگەر بیته و خیهوت ههلسدا، رۆژههلات و رۆژاوا کهمه بزی،

کهچی ئەو خیهوته گهروهیه له دلئى تهنگ و خهباری مندا ههلهراوه!

(۴) واته: خۆری دهمی وهك زهپره بچووکت یا خۆشهویستی دهمی وهك زهپرهت رووناکی

داوه به دلتم، به جووری که ههرجی ئەندامی لهشم ههیه له رووناکی ئەو خۆره یا ئەو ئەقینهدا له

سهمادایه، وهك چۆن خۆر له کونی پهنجهرهوه یا له کلاروژۆنهوه لهناو مال بدا و گهرد و زهپره

وردهکان بکهونه سهما.

(۵) لوئلوئى لالا: مرواری ورشهدار.

واته: گوێ قوبوولت با به دهنگی گریانمهوه بئى. فرمیسکی به خوین تیکهلتی من ههمووی مرواری

ھەرچى عومرم ھەيە بىن تۆ سەكەراتىيى مەوتە
 ھەرچى پۆژم ھەيە بىن تۆ شەوى يەلدایە ھەموو (۶)
 رەنگ و بۆى دا بە پوخت ئاھ و سروشك، ئارى
 باد و بارانى بەھارى چەمەن ئارايە ھەموو! (۷)
 جوز نەباتى لەبى تۆ، سازشى طەبەم نىيە ھىچ
 قەندى مىصرى لە دەم تەلخىيى صەفرايە ھەموو (۸)
 كە ھەكىم حازىقە، "سالم" مەكە ئىظھارى مەرھۇس
 خۆى بەصىرىكە كە بەم عالەمە بىنايە ھەموو (۹)

درەوشاۋەيە، بىكرە. ھەلدە گرىن دوا وشەى نيۋەى يەكەمى بەيتەكە «بكرە» نەبى و «بگرە» بىن، واتە: بە دەنگى گرىغەۋە بىن، گوى بگرە لە گرىغەم، فرمىسكى من خۆرايى نىيە، مروارى درەوشاۋەيە. (۶) سەكەراتى مەوت: ھالەتى سەرەمەرگ، گىانەلا.

واتە: ھەرچى عومرم ھەيە، ھەمووى بىن بالاي تۆ ۋەك ھالەتى گىانەلايە. ھەرچى پۆژم ھەيە، بىن تۆ شەوى تارىكە.

(۷) ئارى: بەلن. چەمەن ئارا: ئەۋەى باخ و گولزار دەپرازىننەۋە.

واتە: ئاھ و فرمىسك رەنگ و بۆى داۋە بە پوخسارت و پازاندوۋىتەۋە. ديارە ھەموو ئاھم بايە و ھەموو فرمىسك بارانە و باغ و گولزار دەپرازىننەۋە.

(۸) نەبات: شەكرى پالتوراي بلوورين. سازش: گونجان. صەفرا: سەفرا، زەرداۋ، نەو ئاۋە زەردە تالەيە كە نەخوش لە پشانەۋەدا ھەلپىدنىتەۋە.

واتە: ھىچ شىرىنيەك، جگە لە لىۋى ۋەك نەبات، لەگەل زەۋوق و چەشەم ناگونجى، تەننەت شەكرى مىسرى لە دەمدا ھەمووى ۋەك زەرداۋ تالە.

(۹) واتە: سالم! مادام پزىشك - ياننى يار - زىرەكە، ئىت پىۋىست نىيە نەخوشى خۆت دەرىجەى و باسى بكى. پزىشك خۆى بىنايە كە ئەم دىنايە ھەمووى دەبىن.

جىنى باسە، ئەگەر پارچەشەرەكە ھەمووى باسى عىشق نەبوۋايە، دەوترا سالم مەبەستى لە (ھەكىم)ى ئەم بەيتە خۇدايە.

له مهتابا كه دل دىي ئه گريجهى وهك عه قره بت ئه مشه و
گوريزى دا له عه قره ب، كه وته چاهى غه بغه بت ئه مشه و (۱)
له وه صلام و له به دگوؤ خو فناكم، ئه ي فه لهك! ئامان
به كامى من بده ته غيبرى نه حسى كه وه كه بت ئه مشه و (۲)
بلئى ئه ي دل! ئه گهر هه مداستانى زولفى دلبر بى
له ناو جه معى پهريشانا، جه معى مه طله بت ئه مشه و (۳)
له سوجه ي خاكى كو ي جانانه، ئه ي دل! غه فله تت تا كه ي؟
ده ترسم وه رگه رابئى، مولحيد ناسا، مه نه به بت ئه مشه و (۴)

(*) نهم پارچه شيره له (مان، حا، غ، ج، ق، كم، گم) دا هه يه.

كيشى عه روز: هه زه جى هه شتى ته واو.

(۱) مهتاب: تريفه ي مانگ. عه قره ب: دوو پشك. چاه: چال. غه بغه بت: جه ناگه.

واته: ئه مشه و كه دل زولفى وهك دوو پشكى له تريفه ي روومه تدا دى، له دوو پشك راي كرد و
كه وته ناو چالئى جه ناگه ت.

مهتابا (ج): مهتابه. هه له يه. ئه گريجه ي (كم): په رجه مى.

(۲) كام: ئاره زوو. كه وه كه بت: ئه ستيره.

واته: له حالئى گه يشتندام به يار و له گه ل يارم، به لام له به دكارى به دگوؤ ده ترسم نهم خوزشيه م
لى تيك بدا. ده ستم به دامانت، ئه ي چه رخ! ئه مشه و شوومى و نه گبه تئى ئه ستيره كه ت به ئاره زوى
من بگوؤره.

نه حسى (ق): به ختى.

(۳) هه مداستان: هاوقسه، هاويه سه رها ت، دوو كه س كه به يه كه وه قسه بكه ن. جه معى پهريشان:

مه به ستى زولفى بلاو و پهريشانى ياره.

واته: ئه ي دل! ئه گهر ئه مشه و بوويته هاوړئ و هاويه سه رها ت و هاوقسه ي زولفى دلبر، هه له و

له كيسى مه ده، هه رچى داخوازيت هه يه له ناو زولفى ئالزودا باسى بكه.

بلئى (كم، گم): به لئى. پهريشانا (حا، كم، گم): پهريشانى. جه معى (ق): جه معيه.

(۴) نهم به يته له (حا) دا نيه.

جانانه: دلبر.

وهك وو نه شك م په يابه ي خوینی نالم، نه ی عوقابی غه م!
 به سهر جهرگا له دل دهرژئ، له جیگه ی میخله بت نه مشه و (۵)
 سه حر گهر بو شكارم د ییه سه حرا، با موره خخه ص بم
 حه نایی كه م به نه شكی دیده سمی مه ركه بت نه مشه و (۶)
 به په نهانی له كو ی یارا، سه گ ناسا، مه سكه نت ده ست كه وت
 ته شه ككور كه، گه لئ بالایه "سالم!" مه نسه بت نه مشه و (۷)

واته: نه ی دلبر! تا كه ی بی ناگا ده بی له كورنوش بردن بو خاکی ده ورو به ری مه نزلتی یار؟
 ده ترسم نه مشه و مه زه ب و ری زات وهك بی دین گورابی و وزات له عیشق هیتابی.
 خاکی كو ی (كم): خاکی. (گم): خاکی تز. وشه ی (كو ی) له هردوو کیاندا كه وتووه.
 (۵) عوقاب: هه لئو. میخله ب: چنگول، چرنووك.
 واته: نه ی هه لئو خهم و په ژاره، نه مشه و خوینی نالم له جی چنگولت وهك فرمیسك بی برانه وه
 به سهر جهر گمدا دهرژئ.

وه كو و (مان): وهك. له ننگه. (خوینی نالم) له (ح) دا كه وتووه. له جیگه ی (ج): له ضه ربی.
 (۶) نهم به ینه له (ح) دا نیه.
 سه حر: به ره به یان. شكار: راو. موره خخه ص: ری بی دراو و نازاد. حه نایی: خه نه یین. مه ركه ب:
 مه به ستی نه سپ و ماینه.

واته: به ره به یان نه گهر دتی بو راو كردنم له ده شندا، لیم گهری با به ره لا بم و فریای نه وه بكه وم سمی
 نه سپه كه ت، له پاداشی نه وه دا كه دتی بو راو كردنم، به فرمیسکی نال ره ننگ بكهم.
 دتیبه (گم): دتی به. سه حرا (كم): سه حرا.
 (۷) سه گ ناسا: وهك سه گ.

واته: سالم، نه گهر وهك سه گی به رده رگا له ده ورو به ری مه نزلتی یار شویتت ده ست كه وت،
 شو كرانه بژیر به، نه مشه و جیگه و پایه ت گه لئ به رز و بالایه.

له بهر په یکانی تیری ئاهی من، مؤمه حه جهر ئه مشه و
دریغا، گهر نه کا دل بهر له نالینم حه زهر ئه مشه و (۱)
له وه صلا چونکه په روه رده م به بؤسه ی لیوی شیرینت
دهدا هیجرت له ریشه ی دل، ده ماده م نیشته ر ئه مشه و (۲)
به ئاهیسته له بم گهر بیته سهر پووی نازکت یه کده م
له جیی بؤسه م ده بینن موعجیزه ی «شَقَّ الْقَمَر» ئه مشه و! (۳)
له نیشی ئه ژده های زولفت وها که وتوومه پووی بالین
به جوز موهره ی له بت، نا کا عیلاجی من به شهر ئه مشه و (۴)

(*) ئهم پارچه شیره له (مان، عا، ف، غ، کم، گم) دا هه یه.

کیشی عهرووز: ههزه جی هه شتی ته و او.

(۱) په یکان: سهره تیر.

واته: ئه مشه و بهردی سهخت له بهر لیدانی به تینی سهره تیری ئاه و هه ناسه م ده تویتسه وه و ده بیته
مؤم. جیی داخه که دل بهر ئه مشه و خو ی له تیری نالئم ده پاریزی. بئ گومان تیری ئاهه کم ده یگری و
نازاری ده دا.

(۲) ده ماده م: په یوه سته، هه میسه.

واته: له بهر نه وه ی له کاتی گه یشتن به تودا به ماچی لیوت په روه رده کراوم، ئه مشه و بهردی
گرانی دووریت بهر ده وام نه شته ر له ریشه ی دل م ده دا.

چونکه (کم، گم): چونکی. ده دا (ف): ده وای. ریشه ی (ف): ریشی. هه لهن.

(۳) ئاهیسته: نارام، له سهر خو.

واته: ئه گهر ئه مشه و یه هه ناسه به نارامی لیوم بگاته سهر روومه ت و ماچی بکه م، له جیی
ماچه کم موعجیزه ی له ت کردنی مانگ ده بینن. سالم مه بهستی نه وه یه: ماچ کردنی روومه تی یار وه ک
موعجیزه ی به ئیشاره تی په نجه مانگ له ت کردن گرانه. مه بهستی نه وه یسه که ماچه که روومه تی
ناسکی وه ک مانگی یار دوولت ده کا.

ده بینن (غ، کم، گم): ده بینن.

(۴) ئهم به یته له (ف) دا نیه.

مهه‌ی په‌رده‌نشین "سالم" له په‌رده هاته دهر، بی‌شک
خه‌جاله‌ت ده‌یگری، گهر مهه له په‌رده بیته دهر نه‌مشه‌و (ه)

بالین: سه‌رین. موهره: مؤر.

واته: نه‌مشه‌و به جوړی له نازاری گه‌ستی نه‌ژده‌های زولقت کهوتوومه‌ته ناو جینگه و سه‌رم له‌سه‌ر
سه‌رینه و نه‌خوژ کهوتووم، مؤری بادامی لیوت نه‌ین، به‌شهر چاره‌سه‌ری منی پین ناکری و له‌م دهرده
گرانه رزگارم ناکا. سالم ده‌می یاری به مؤر شوبه‌اندووه، شوپین‌ماچه‌کیش وهک مؤری کاغزه.

موهره‌ی (کم، گم): حه‌ددی.

(ه) نه‌م به‌یته له (ف) دا چواره‌مه.

مهه‌ی په‌رده‌نشین: مانگی له په‌رده‌دا دانیشتوو، مه‌به‌ستی یاره.

واته: نه‌مشه‌و یار، که مانگی له‌مال‌دانیشتوو، له مال‌هاته‌دهر. جا نه‌گهر مانگی ناسمان

دهر کهوئی و هه‌لپین، شهرمه‌زار ده‌ین، چونکه جوانی نه‌و ناگاته جوانی یار.

(له په‌رده‌ی دووه‌م (عا، ف، غ، گم): له بورجا. جوانه. (کم): له‌بهر جاه. نه‌میش ههر (له

بورجا) بووه و خراب خوینراوه‌ته‌وه.

هه‌موو (نه‌مشه‌و)ه‌کانی نه‌م پارچه‌شیره له (کم، گم) دا (نیمشه‌و)ن.

به تنگه دل له سينهدا، وهكو مورغي قهفيس ئەمشه و
به جان شيوهن دهكهم، ياران، له هيجرا ناههوهس ئەمشه و (۱)
خه و طهرف و فهاغهت زهحهته بو عاشقى بهدبهخت
موژهم يهك يهك له چاوا بوو به نيشى خار و خهس ئەمشه و (۲)
كه مينقارى ههوهس ناگاته سهه شهكههه، وهكوو تووتى
بهسهه خووما دهدهم دهستى تهئهسسوف وهك مهگهس ئەمشه و! (۳)
جله وريژوا به چوستى هات و لىي دام، رههزهنى ئەندوهه
له جهلدهراهى هلقووما برىي ريگهئى نهفيس ئەمشه و (۴)

(*) ئەم پارچهشيعره ههه له (عا) دا ههيه.

كيشى ههرووز: ههزههئى ههشئى تهواو.

(۱) ناههوهس: بى نارهزووى خوئى، به نابهدل.

واته: ئەمشه و دل له سينه دا وهك بالندهئى ناو قهفيس بهتنگ هاتوه. له دوورى ياردا به گيان

شيوهن دهكهم و بى كهيف و شهوقم.

(۲) طهرف: گزهه، كهنا. نيش: چزوو.

واته: خهوتن و ههسانهوه و كهناگرتن و بهتالىي دل، بو ئەفيندارى بهدبهختى وهك من زور

گرانه. ئەمشه و هههچى برژانگى چاوم ههيه، يهك يهك چزى دركوداله و ناهيلن خهوم ئى بكهوى.

(۳) واته: مادهم ئەمشه و دهنووى دل له وهك دهنووى تووتى نهگاته شهكر، وهك ميش

دهستى خهه و پهژاره به سههمدا دهدهم.

(۴) جلوه وريژ: جلوه و كراو، جلوه و كيش. رههزه: ريگهه، جههده. جهلدههرا: (جهلدهه) ماناى

قامچيه، (جهلد) شوولته ماسى و (جهلد) داردهستى دريژ و باريكه. دههئى مهبهست رتي باريك و دريژ

بى. له وانهيشه (جههدههرا) يش بى، به ماناى رتي جههده و چهته كه خهلك به كههئى پييدا دهروون.

هلقووم: گهروو.

واته: خهفهت وهك جههده و ريگهه جلوه و كيش هات و لىي دام، له ريگهئى باريك و دريژى

قورگمدا رتي له ههناسهه گرت و خنكاندمى.

سەر و پىچ و دەم و ريشى رەقىب سەير كەن، رەفلىق ئامان!
 بە چۆكا ھاتوۋە، ئەفگەندەسەر، ھەرۈك تەرەس ئەمشەو (۵)
 لە مەيدانى بەلاغەتدا قەلەم سەرخۆشە بۆ نووسىن
 لە ھاتوچۆ و تەرەددوددا، دەكا مەشقى فەرەس ئەمشەو (۶)
 ئەگەر دلبەر پىرسىن ھالى "سالم"، پىيى بلىن: تۆ خوش!
 لە كىۋى مىخنەتا ناگا بەسەريا ھات، ھەرەس ئەمشەو (۷)

(۵) ئەفگەندەسەر: سەرشۆر.

واتە: تەماشای سەر و سەرىچ و دەم و ريشى بەدكار بکەن، چۆن ئەمشەو ۋەك تەرەسى
 بى ئابروو و سەرشۆر كىزبوو و بەچۆكدا ھاتوۋە.

(۶) واتە: قەلەم ئەمشەو لە مەيدانى رەوانىزى و قسەئارايدا سەرخۆشە، بۆ نووسىن لە ھاتوچۆ و
 گەراندايە، ۋەك ئەسپى رەسەن دەرسى مەشق دەخويتى.

(۷) ناگا: لەپىر.

واتە: ئەگەر يار پىرسى ھالى سالم چۆنە؟ پىيى بلىن: تۆ خوش، مرد. ئەمشەو لە كىۋى خەم و
 پەژارەدا ھەرەس ھات و خستىە ژىر و لەناۋى برد.

- ۳۱ - (*)

- شه پۆلى به حرى ئەشكەم تەپ دەكا پىشتى سەمەك ئەمشەو
صەداى پەعدى فىغانم كەپ دەكا گۆشى فەلەك ئەمشەو (۱)
مەزەى بەزمت لە كووڤەى سىنەما بىژا بە تەپ دەستى
لە ئەشكەم بۆ كەبابى دال موهەيبايە نەمەك ئەمشەو (۲)
ئەگەر يەد بى، هەموودەم غىرەتم جۆيايى پاداشە
لە ريشەم دەردەهينا، وەك دلم، چەرخى فەلەك ئەمشەو (۳)
بەبى بەزى ئىرەم نارايى دالبەر بەسكى دلتەنگم
فەضاي دونيا لە من پىرنارە، وەك عەينى دەرك ئەمشەو (۴)

(*) ئەم پارچەشيعرە هەر لە (ف، غ، ج، كەم، گەم) دا هەبە.

كىشى عەرۆوز: هەزەجى هەشتى تەواو.

(۱) وتراوە گۆى زەوى لەسەر شاخى گايەكە و گاكە لەسەر پىشتى ماسيەكە. كە ماسيەكە
بجولتەوه، دنيا خاپوور دەبى! سالم وتوويه: ئەمشەو شەپۆلى دەرياي فرميسكەم، گۆى زەوى دەبى و
دەگاتە سەر پىشتى ماسيەكە! هەر وەها دەنگى هەر وەگرمەى هاوار و فىغانم ئەوێندە بەرز دەبیتەوه، گۆى
ئاسمان كەپ دەكا!

تەپ (كەم): پى.

(۲) بە تەپ دەستى: بە گورجى، بە لىزانى و دەست پەنگىنى. نەمەك: خوى.

واتە: ئەمشەو مەزەى بەزى خوار دىنەوت دلتەم، گورج لە كووڤەى سىنەمدا بىژا، فرميسكىشم
خونى كەبابەكەبە.

ئەشكەم (ف): ئەشك. لەنگە.

(۳) ئەم بەيتە لە (غ) دا نيبە.

يەد: دەست، لىرەدا مەبەست دەسەلاتە.

واتە: ئەگەر دەستم بىرۆيشتايە، غىرەتم هەموو جار بە دواى تۆلەدا دەگەرا و ئەمشەو ريشەى
چەرخى فەلەك دەردەهينا، وەك ئەو ريشەى دلى منى دەرهينا.

(۴) ئەم بەيتە لە (غ) دا سيبەمە.

بەسكى: ئەوێندە زۆر. دەرك: دۆزەخ.

له صحرای تهجره بهی عیشقا، دهبن پامم گهلهی ئاهوو
له صیدقا نالهیی مهجنوون و من نابن به یهك ئەمشهو (۵)
مونهووهر كهی له پێی میهرا، ئەگەر بێی کولبهیی "سالم"
دهپێژی بۆ نیثارت ئەشك وهك دوو، مهردومهك ئەمشهو (۶)

واته: ئەمشهو بهیج بهزمی دلبر، كه باخی ئیڕهه دهرازیتهوه، ئەوهنده دلتهنگم پانایی و فراوانی
دنیا بۆ من پر له ناگره و وهك دۆزهخ خۆی وایه.
نارایی (غ): لدی له. ههلهیه. (ج): نارامی. (گم): ئاواپی.
(۵) واته: گهلهناسکی کیوی، له دهشی تاقی کردنهوهی خوشهویستیدا، له گهلم رام و هوگرم دهبن.
ئەمشهو نالهیی مهجنوونی عامیری و نالهیی من نابن به یهك، هی من بهرزتره.
گهلهی (ف، کم): گهلی.
(۶) مونهووهر: رووناك کراوه و نوورانی کراو. میهر: خوشهویستی. کولبه: کاوله، ویرانه.
مهردومهك: گلینهی چاو.
واته: ئەمشهو ئەگەر بێی کاوله کهی دلێ سالم له پیناوی خوشوویستندا رووناك بکهیتهوه، گلینهی
چاو فرمیسکی وهك مرواریت بۆ دهپێژی و دهیکاته پیشوازت.
کهی (گم): که.

- له گریان چوو، همميسان خام ئەمشه و
به خوڤ خوڤن دئ له چاوهي چاوم ئەمشه و (۱)
به ناسۆر كهوتهوه، ديسان، برينم
سهري كرد باز له جي زوخواوم ئەمشه و (۲)
شهراهي ناگري دووري به تاوه
عيلاجم كهن، ده خيل! سووتاوم ئەمشه و (۳)
نیشانه ي مهرگمه، ته حقيق ئەزانم
له سهر پوو ظاهره جواناوم ئەمشه و (۴)
له دل سوۆز و له سهر شوۆر و له چاو خوڤن
له حالي خوۆم تهعه ججوب ماوم ئەمشه و (۵)
به زنجيري فيراقت قهيده "سالم"
خه يالي زولفي توپه داوم ئەمشه و (۶)

(*) ئەم پارچه شيعره ههر له (ن) دا ههيه.

كيشي عهرووز: ههزه جي شهشي مهزوووف.

(۱) واته: ئەمشه و ديسان، به هۆي گريانهوه، خهوم نهماوه و به خوڤ خوڤن له سهرحاوهي

چاواغوه سهر ده كا.

(۲) ناسۆر: برين كه چاك نه بئتهوه و كوۆن بي. باز: دووباره.

واته: برينم دووباره كهوتهوه نازار و ديسان كيم و خويناوه كه ي له جي زووخامهوه پيدا بوو.

(۳) واته: ناگري دووري له يار به تينه. دهستم به داميتان، وا ئەمشه و سووتام، چاره سهرم بکهن.

(۴) جواناو: ناره قی دەم و چاو و له شي نه خوۆش له کاتي گيانه لا و پش مردنيدا.

واته: بهوه دا كه جواناو به روخسارمهوه دهر كهوتوهوه، دهزانم ئەمه به دلنایيهوه نيشانه ي مردغه.

(ئەزانم)، دهبي (دهزانم) بووب و گوۆراين.

(۵) واته: دل پريهتي له شهوق و نارهزوو و سهر پريهتي له شوۆري عيشق، چاويش خويناو

دهريۆي، من ئەمشه و له كاري خوۆم سهرسامم!

(۶) واته: سالم، بهندي جايي توپه و ئەمشه و خه يالي زولفت زنجير و داويهتي.

- عیلاجی ئیشی دل ناکا به صد مهرهم، حکیم ئەمشەو
له زەخمی تیری موزگانن به نوعی بەستەریم ئەمشەو (۱)
له بە ئەقدی حیاتم خونبەهای یەك بۆسە داناوہ
ئەگەر یاری قەمەرطلەعت قوبوول کا، موشتەریم ئەمشەو (۲)
هەوای ئابی بەقای بۆسەت، شەرارەى مەزرەعەى عومرە
له باغی زیندەگی بۆ نۆبەرەى وەصلت بەریم ئەمشەو (۳)
خەطایە گەر هەوای بۆی عەطری گول کەم، تا حیاتم بئ
ئەگەر بئینى له موشکین زولفی تۆ بۆیى نەسیم ئەمشەو (۴)

(*) ئەم پارچەشعرە لە (مان، ن، حا، عا، غ، ج، ق، کم، گم) دا هەبە.

کیشی عەرروز: هەزەجی هەشتی تەواو.

(۱) بەستەری: نەخۆشی لەجیدا کەوتوو.

واتە: ئەمشەو بەهۆی زامی تیری برژانگەو بە جزری نەخۆش کەوتوو، پزیشک بە سەد مەلەم

چاری نازاری دل ناکا.

دل ناکا بە صد مهرهم ئەمشەو (غ): ناکا حکیم ئەمشەو بە صد مهرهم. له زەخمی (حا): بە

زەخمی. بەستەریم (کم): بستم. (گم): بوستەرم.

(۲) خونبەها: خۆتیبایی. بۆسە: ماچ. قەمەرطلەعت: روومەت وەك مانگ.

واتە: ئەگەر یاری روومەت وەك مانگم رازی بئ ماچیکى لیوم بەداتی، من کربارم و ئەمشەو

گیانی شیرینم دەکەمە خۆتیبایی ئەو ماچە.

حەیاتم (عا): جاتم. لەنگە. داناوہ (عا): داماوہ. هەلەبە.

(۳) ئەم بەیتە هەر له (غ، ق) دا هەبە.

هەوا: ئارەزوو. ئابی بەقا: ناوی ژیان. شەرارە: پزیشکی ناگر. مەزرەعە: مەزرا و دێبەر.

واتە: ئارەزووکردنی ناوی ژیان بە ماچی لیوت، بوو پزیشکی ناگر و لە مەزرای تەمەنی دام.

بۆیە ئەمشەو له باخی ژیاندا بئ بەریم له نۆبەرەى گەشتن بە تۆ.

بۆسەت (ق): بۆت. لەنگە.

(۴) ئەم بەیتە له (غ) دا چوارەمە.

واتە: ئەگەر ئەمشەو سروەى نەسیم له زولفی میسکینی تۆو بۆنیکم بۆ بهتئ، تا گیانم تێدا بئ،

ههتیتهی دل بکا گهر تهجره بهی قهددت به باریکی
 بهرابهر نهو دهبنی مووی کاکولی هیندی زهخیم نهمشهو (۵)
 له خاکی ئاستانهی دلبره ئوفتادهوو شادم
 دهگاته طاقی کیسرا، ریفهتی جیگهی سهگیم نهمشهو (۶)
 سهحر جیی سوجده شاهید بی، له نهشکی سورخ و پرووی زهردم
 له خاکی کوویی تو ئالوودهیه مهرجان و سیم نهمشهو (۷)
 نهگهرچی ئیحتیاجی، پرو له قاپیی کهس مهکه "سالم!"
 به ئوممیدی کهرم ئیلا خوداوهندی کهریم نهمشهو (۸)

ههلهیه بونی عهتری گول بکه.

خهتایه (ج): خهتای. ههلهیه. ههوا یوی (حا): ههوا. ناتهواوه. (کم): ههوا. (گول) له (ف) دا
 کهوتوه. له موشکینزولفی (عا): تهمین زولفی. ههلهیه. بویی (ق): بی.
 (۵) ههتیه: پارچه پۆلایه کی کون کونه زه نهنگهران تاله زیو و زیری پین دهگوشن و راست ده که نهوه.
 واته: نهمشهو نهگهر ههتیهی دلی من باریکی قهددت تاقی بکاتهوه، مووی کاکولی هیندی
 بهرامهر به قامهت، نهگهرچی باریکه، نهستور دهنویتی.
 به باریکی (غ، ج، ق): له باریکی. دهبنی (عا): دهکا. هیندی (کم): هیندوی. زهخیم (ف، غ،
 ق): زهخیم.

(۶) واته: نهمشهو له خاکی بهردهرگای یاردا کهوتروم، بهلام دلشادم، نهو جیگهی، نهو
 بهردهرگایه که جیی سهگی وهفاداره، له بهرزیدا دهگاته تاقی کیسرا.
 دلبره (کم): دولبر. (گم): دلبرم. ئوفتادهوو (کم): ئوفتادهم و.
 (۷) نهشک: فرمیسک. ئالووده: تیکه. سیم: زیو.
 واته: بهره بهیان جیی کرنووشی نهمشهوم شایهت بی که مهرجان و زیو له خاکی بهردهرگاتدا
 تیکهلی فرمیسکی سوور و پرووی زهردمن.
 جیی (عا): حی. ههلهی نووسینه. له نهشکی (ف): نهشکی، (له) کهتوه. (ج): به نهشکی.
 ئالوودهیه (ق): ئالوودهیی.

(۸) ئیحتیاج: محتاج.

واته: سالم! ههرچنده نهمشهو محتاجیت، پرووی داوا له خودای بهخشنده بهولاوه، مه که ره کهس.
 کهرم ئیلا (عا): غیراز = غیرهز. (کم): کرم لله! (گم): کرم الله!

هه میسان پۆح له تهن بیزاره ئەمشه و
له دلما باز خه یالی یاره ئەمشه و (۱)
له چیه ره شیهوی عیبهت ظوهوره،
برای یهك دل له من ئەغیاره ئەمشه و (۲)
له ئاهی سهر د یهخی بهست، ئەشکی گهرم
موژم یهك یهك ده لئی بزماره ئەمشه و (۳)
له دهوری نوقطه یی خالی له بی یار،
خه یالی دل ده لئی په رگاره ئەمشه و (۴)
«أنا الدلیب» ده لئ دل وا له سینهم
وهکو مه نصور سزای سهر داره ئەمشه و (۵)

(*) ئەم پارچه شیعه ههر له (نم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مهزوووف.

(۱) باز: دووباره.

واته: ئەمشه و دیسان گیانم له لهشم بیزاره، دووباره خه یالی یار کهوتووه تهوه بیرم و دلتم
بۆی نا نارامه.

(۲) چیه ره: روخسار. عیبهت: به پهن د کراو، رهنگیشه هه لیه نووسینه وه بی و راسته که ی
(حیرهت) بی.

واته: ئەمشه له رهنگ و روخسارم شیهوی مرۆی به پهن د کراو یا سهرسام به دی ده کری، که
برای گیانی به گیانی لیم بووه ته بیگانه!

(۳) واته: ئەمشه و ئاه و هه ناسم ئەوهنده سارده، فرمیسکی گهرمی کردم به سهۆل. برژانگم،
یهك یهك بووه ته بزمار و دهچه قیته گیانم.

(۴) واته: ئەمشه و خه یالی دل وهك په رگار به دهوری خالی لیوی یاردا ده سووپا یه وه و ته نها
بیری له جوانی ئەو ده کرده وه.

شایانی باسه، (نم) (دهورهی) نووسیوو، کرایه (دهوری) و وای به راست ده زانین.

(۵) أنا الدلیب: وشه ی (أنا) عه ره بییه و واته: من، به لام وشه ی (دلبر) کوردیه و (أبی) خراوه ته سهر.

ودها بئىختيار كه وتوومه شيوهن
 له نالينم ره فيق بيزاره نه مشه و (٦)
 به بادي له على ليوى نالى دلبر
 سروشكم شيوهي گولناره نه مشه و (٧)
 نيهالى شادمانيم پيشه كهن بو
 دره ختي ميخنه تم پر باره نه مشه و (٨)
 خه يالى نيشي مورگانى دلارام
 له دلما يهك به يهك سووفاره نه مشه و (٩)
 طه بيبي دهردى من، ياران! خه بهر كهن،
 بلين: "سالم" له غم بيماره نه مشه و (١٠)

سالم، وهك ((أنا الحق)) كهى له مهر مهنسوورى حهللاجى شهيد، ((انا الدليل))ى به كار هيتاوه، واته:
 ههر من يارم و گيانم له گيانيدا توواوته وه.

واته: نه مشه و دلتم له قه فهزى سينه مدا ((أنا الدليل)) ده لتي، له بهر نه وه وهك مهنسوورى حهللاج
 سزاي له داردانه.

(٦) بئىختيار: ناچار و بين ده سولات.

واته: به شيوهيه كى وا ناچارى و دهسته وه ستانانه خه ريكي گريانم، ته نانهت هاوريكائيشم ليم
 وه رس بوون.

(٧) واته: نه مشه و نه وه ندهم بير له ليوى نالى يار كردو وه ته وه، فرميسكم وهك گولنار سوور
 هه لگه پراوه.

(٨) نيهال: نه وه نه مام. پر بار: بهر زور.

واته: به وه دا كه نه وه نه مامى شاديم له ره گه وه هه لكيشرا و دره ختي مهينه تم بهرى زور گرت، نيت
 من خو شيم نه ماوه و له دهر ده سه ريذا ده ژيم.

(٩) سووفار: كون.

واته: نه مشه و خه يالى جزووى برژانگى يار له دلتمدا يهك به يهك كونه، يانئ ته نانهت
 خه ياله كهى، دلي كون كون كردووم و نازنويه تي.

(١٠) واته: ياران! هاوسه ران! پزيشكى دهردى من ناگادار بكه نه وه، بلين: سالم نه مشه و
 نه خو شى خهم و په ژاره ي دوورى ياره.

- دریغا، باز دلم پرچاکه ئەمشه و
سروشکی دیدە ئاتەشناکه ئەمشه و (۱)
موههییایه به بی تو پرختی خوابم،
به په هلوو خار و بالش خاکه ئەمشه و (۲)
به یادی چاوی مهستی مهی سروشتت
له پیچش خاطر م وهک تاکه ئەمشه و (۳)
سه مهک ناوی نه مهک دهخوا له ئەشکم
هه ناسه م په یکی ههفت ئەفلاکه ئەمشه و (۴)
موزته ئەلماسه بو کاوشیی دلم
به ئیما دیدە وهک هه کاکه ئەمشه و (۵)

(*) ئەم پارچه شیعره هه ر له (م) دا ههیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مهزووف.

(۱) باز: دووباره. پرچاک: ززر شر و لهت لهت. ئاتەشاک: ناگراوی.

واته: ئەمشه و دیسان دلم لهت لهت بووه. فرمیسکی چاوم گهرم و ناگراوییه.

(۲) موههییایه: ساز و ناماده. پرخت: جی نوستن. خواب: خهو. په هلوو: ته نیشته. خار: درک.

بالش: سه رین.

واته: ئەمشه و شوینی خهوتن و نوینم به بی بالای تو بو ناماده کراوه، ئەوهی ده یخه مه ژیر پالم و

له سه ری ده نووم، درکه و ژیر سه رینم خاکه.

(۳) پیچش: پیچ خواردن. تاک: داری میو.

واته: ئەمشه و دلم به هوی یادی چاوی مهسته وه، که وهک مهی مرۆف سه رخۆش و بی هۆش

دهکا، وهک داری میو پیچ دهخوا و سه ری لی شیواوه.

(۴) واته: ئەمشه و ماسی ناو ده ری یا ماسیه کهی (گار و ماهی) به هوی فرمیسکه مه و ناوی خوی

دهخواته وه. هه ناسه ی ساردم نامه به ره و له جهوت ئاسمانه کان تییه دهکا.

(۵) کاوش: هه لکۆلین. ئیما: ناماژه. هه کاک: مۆره لهکن.

واته: ئەمشه و برژانگت بو هه لکۆلینی دلم وهک ئەلماسی تیژه، چاوه کانت وهک مۆره لهکن به

ئیشاره خۆشه و یستیت له ناخی دلمدا هه لده کۆلین.

ضعیف و بیخوده به ختم، له خه ودا
 غه مت بو حالی من تریاکه ئەمشه و (٦)
 سهری زولفت سهری کرده ده ماغم
 له دۆشت ئەژده های ضه حاکه ئەمشه و (٧)
 دهنووسی غه له دل فرمانی قه تلم
 فیراقت ظالمی سه ففاکه ئەمشه و (٨)
 ده سا غه مخواری "سالم" به، خودایه!
 له شه وها بیشتەر غه مناکه ئەمشه و (٩)

(٦) واته: ئەمشه و به ختم لاواز و بی هۆشه له خه ودا. دیاره خه م و په ژاره ی دووریت بو حالی
 من وهك تریاکه و سړم ده کا.
 (٧) دۆش: سه رشان.
 واته: ئەمشه و سهری زولفتی وهك مارت سهری کردووه ته ده ماغم و لئی ده خوا. ئەلبهت زولفت
 له سه ر شانت ئەژده ها میشك خۆره کانی سه رشانی ئەژده ها که.
 (٨) سه ففاک: خوینریژ.
 واته: ئەمشه و خه فه تی ناو دلتم فرمانی کوشتی داوم. جیا ییت بووه ته زۆرداریکی خوینریژ.
 (٩) شه وها: شه وان. بیشته ر: زیاتر.
 واته: خودایه، مشووری سالم بخۆ و خه مخۆری به، چونکه نه مشه و له هه موو شه و نیکی تر
 خه فه تبار تره.

- وا دل له خه یالاتی نیهان پر غمه نه مشهو
رووی گونبه دی دهوران له هه ناسه م ته مه نه مشهو (۱)
گهر خاکی ته نه سسوف به سهره که له فیراقت
بو چه سره تی من، طور په یی عالم که مه نه مشهو! (۲)
غهرقم له غمی یادی برۆت به سکی له هیجران
وهک مالی که مان قه دی ضه عیفم خه مه نه مشهو (۳)
وهک جهیشی مه له خ له شکری غم مولکی دلی گرت
بو کشتی نه مه ل داسی طه لب بی ده مه نه مشهو (۴)

(*) نه م پارچه شیعره له (مان، حا، عا، غ، ج، کم، گم) دا هه یه.
کیشی عهرووز: ههزه جی هه شتی نه خه به ی مه کفووفی مه جزووف.
(۱) واته: نه مشهو، به هری خه یالاتی په نهانه وه، دلتم به جوژی پر له خه مه، رووی گومه زی
چه رخی فه له ک ته می هه ناسه م گرتو به تی.

نیهان (ج، کم، گم): که سی. دهوران (ج): گهر دوون.
(۲) واته: نه مشهو نه گهر خاکی خه م و په زاره له ده دی جیا بیت به سهره دا که م، خاکی هه موو
دنیا که مه و به شم ناکا.
(من) له (عا) دا که وتو وه.

(۳) به سکی: نه وه نده. مالی که مان: مهو دی نیوان به شه چه ماوه که ی گزجان. خه م: چه ماوه.
واته: نه وه نده له دووریتدا تووشی په زاره ی یادی برۆی که وانیم، بالای لاوازم وهک مالی که مان
چه ماوه ته وه. سالم نه وه نده بیری له برۆ که وانیه که ی یار کردو وه ته وه، بالای وهک که مان چه ماوه ته وه.
به سکی (کم، گم): هینه ده. (مالی) له (کم، گم) دا که وتو وه. که مان (حا): چه مان. یانی
چه مینه وه و نوشتانه وه.

(۴) مه له خ: کولله. کشت: کشت و کال، مه زرا و دتیه ر.
واته: نه مشهو سوپای خه م مولکی دلی دا گیر کردووم، وهک سوپای کولله ی پی کوره که
کشت و کال دا گیر ده کا و تا ره گ ده ی کروزئی. داخه که م داسی هه ولتم ده می نیه و کوله، فریا
ناکهوم کشتی هیوام بدوورمه وه و رزگاری بکه م.

ها سينه وو ئه شك و دل و غم بېنمه حيمايهت
 بوريان و كه باب و نهمهك و سفره مه ئه مشه و (۵)
 وهك خاته مي تو نه قشه له جيئي ناخوني چه سرهت
 ئه م زه خمه له شه وقت كه له رووي سينه مه ئه مشه و (۶۷)
 مه علوومه كه گريه م له هه واي كه عبيي پروته
 به م ئه شكه له ديدم، كه ده لئى زه مزه مه ئه مشه و (۷)
 ساماني دلى غه مزه ده، جانا، له فيراقت
 وهك سيلسيه يي زولفى خه مت ده ره مه ئه مشه و (۸)

له شكري (عا): جوژشي. طه لب (غ): ئه مه ل.

(۵) ئه م به يته له (عا) دا نيه.

واته: ها با ئه مشه و سينه و فرميسك و دل و خه م بېنمه سايه ت؛ سينه بوريان و دل كه باب و

فرميسك خو ئيه و خه م سفره مه.

ها (كم، گم): با. بېنمه حيمايهت (حا): بېنمه جه ماتت. (غ، ج): بېنمه جه ماتت. (كم): بېنمه

حيمايهت. نهمهك و (ج): نهمهك.

(۶) خاته م: ئه نگوستيله.

واته: ئه م زامه كه نيوكي خه فته ت ئه مشه و له شه وق و ناره زووي ديدار و بيئي تو دا له رووي

سينه مه لئى كه نده وه، وهك ئه نگوستيله ي تو نه خشه و ناكوژيته وه.

له جيئي ناخوني چه سرهت (ج): به ناخوني چه سوودان. زه خه (عا، ج، كم، گم): نه قشه.

(۷) واته: ئه مشه و به نيشانه ي ئه م فرميسكه كه سوڤره و ده لئى زه مزه مه، ده زانري گريام به

هؤى ناره زووي چاويي كه وتنى كه عبيي روخساره ته وهيه.

مه علوومه (ج): مه علووم.

(۸) ئه م به يته له (مان، حا) دا نيه.

غه مزه ده: ئه وي خه م لئى دا بئ، خه مبار. ده ره مه: تيكه ل و نالوز.

واته: ئه ي دل به ره كه م! ئه مشه و دارايي و ساماني دل به ي خه مبارم وهك زنجيره ي زولفى خه م و

نالوزت تيكه ل و به يه كدا چوو و په ريشانه.

سيلسيه يي (عا): عوقده يي. دياره له نگ ده يي.

**"سالم!" له هه‌وای مه‌جلیسی ئه‌و جینگه‌یه، قه‌ددم
وه‌ك به‌ربوط و نه‌ی تا به سه‌حه‌ر ناله‌مه ئه‌مشه‌و (٩)**

(٩) واته: سالم! به ئاره‌زوو و په‌رۆشی مه‌جلیسی یاره‌وه، قه‌د و بالام بووه‌ته به‌ربوت و نه‌ی، تا به‌ره‌به‌یان ناله‌م لی دی.

مه‌جلیسی ئه‌و جینگه‌یه، قه‌ددم (ح): مه‌جلیسی ئه‌و، چه‌نگیه قه‌ددم. (ع، غ، ج): به‌زه‌می ره‌فیع چه‌نگیه (چنکیه) قه‌ددم. واته: قه‌دم چه‌ماوه‌یه، که به‌پیی نیوه‌ی دووه‌می به‌یته‌که بو ئیره ده‌ست ده‌دا. (ک): مه‌جلیسی ئه‌و جینگه‌یه، قه‌ددم.

هه‌موو (ئه‌مشه‌و) یکی ئه‌م پارچه‌شیره له (کم، گم) دا (ئیمشه‌و).ه.

هیلاکیی جانی بیمارانه ئەمشه و

سیهه، وهك طورپهیی یارانە ئەمشه و! (۱)

له چاو ئەشك و له دل ئاهم بیرون دئ

دهلئی طوفانی با و بارانه ئەمشه و! (۲)

له نوسخه ی مووته، یا تهئثیری به ختم

جیهان یه کسه و هکوه قه طرانه ئەمشه و! (۳)

له گویمه دهنگی «دق الباب» ی دل دئ

خه یالی دل بهرم میهمانه ئەمشه و! (۴)

بینات نا عه ده که ی ضه حاک ی تازی

له طورپهت موو به موو مارانه ئەمشه و! (۵)

(*) ئەم پارچه شیعره له (مان، ن، حا، عا، ف، ج، ق، کم، گم) دا هیه.

کیشی عهرووز: ههزه جی شهشی مهزوووف.

(۱) واته: ئەم شهوه هزی نهخۆشی و دهرده داری دلی دهرده دارانه، وهك زولفی یاران رهشه و

چاو چاو نابیتی و سهه و دلیان گیراوه.

(۲) واته: به خور فرمیسک له چاوم دهپژئی و ئاهی گهرمی خهفەت له ناخی دلتهوه

سهرده کهوئ، دهلئی ئەمشه و به جارێک زریانی با و بارانه.

طوفانی (ن): طوفانه. (گم): توفانی. با و بارانه (ن): باد بارانه.

(۳) واته: له بهرچی ئەمشه و دنیا سههرا سههه وهك قهترانی رهشه؟ نوسخه ی مووی رهشی تویه، یا

کاری بهختی رهشی من؟!

تهئثیری (حا، عا): تهئسیری. (ف): تهسحیری. یه کسهه (ق): ههه سوو. وه کوو (عا، ف، ج،

ق، ی): دهلئی. قه طرانه (گم): قه ترانه.

(۴) «دق الباب»: له دههه گادان.

واته: گویم لیه، له دههه گای دل دههه، وا بزانه خه یالی دل بههه له دههه گای دل دههه و ئەمشه و

میوانه لام.

گویمه (عا): گلوما. ههله ی نووسینه. دل (ج): عیشق. لهنگه. دل بهرم (حا، عا، ف، ی): یاره کهم.

(۵) واته: چهرخ و سههه دههه ی زوحاکت تازه که دههه. که زولفت موو به موو وهك ماره ئەمشه و،

له مهیلی سهرد و قههری وهك سه موومت
 له باغی دل گه لاریزانه ئه مشه و (٦)
 له گهرمی دل، گولی شادی وهریوه
 شكوفه ی غم له نهو خه ندانه ئه مشه و (٧)
 شه به یخوونی نیگه ه قه لعه ی دلی گرت
 به جوز غم، ههرچی بی، تالانه ئه مشه و (٨)
 به ئومیدی به هاری وهصله که ی تو
 له هه وری دیده هه ر بارانه ئه مشه و (٩)

به تایه تی که به سه ر شاندا داوه. دباره ماره کانی زوحاک میشکی گه نجانیان ده ویست، به لام
 ماره کانی یار میشکی ماندووی دلدار.

نا (کم، گم): کرد.

(٦) واته: باخی دل به دوو هو گه لاریزانیه تی؛ به کهم مهیل و خۆشه ویستی وشک و ساردت که
 له وشکه سه رمای پایز ده کا، دووهم گهرمایی رق و قینت که وهك گره ی هاوین گه لا
 هه لده پرووزنی.

سهرد و (گم): سه بر و! گه لاریزانه (ج): گه لاریزانه. هه له یه.

(٧) شكوفه: گولی هیندی درهخت که تازه پشکووتی. له نهو: سه رله نوئ. خه ندان: پیکه نیو.
 واته: ئه مشه و دل به هو ی گهرمی وه گولی شادی وهریوه و هه لپرووزاوه، گولی خه م
 سه رله نوئ ده می به پیکه نینه.

له نهو (ف): له نیو. (ق): له نوئ.

(٨) شه به یخوون: هیرشی له پر که دوژمن به خۆی نه زانی. نیگه: نیگا و تیروانین. به جوز: جگه له.
 واته: هیرشی له پری نیگات، قه لای دل می گرت. ئه مشه و ههرچیم هه بوو و نه بوو، جگه له خه م و
 په زاره، هه مووی به تالان چوو، به لام کس خه می ناوی!

(٩) ئه م به یته له (ف) دا نیه.

واته: ئه مشه و له هه وری دیده وه سه رو م باران ده باری، به هیوا ی ئه وه ی وهزی به هاری گه یشتن
 به تو بیته رووی کار.

له پووی عهكسی خه یائی له علی لیوت
دوپی نه شكم وهكوو مهرجان نه مشه و (۱۰)
له لای "سالم"، نه گهر نهكله و نه گهر شورب
به بی تو، دوور له تو، سندان نه مشه و (۱۱)

(۱۰) واته: نه گهر چی مرواری فرمیسك سپیه، به لام نه مشه و فرمیسکی من خه یائی وینهی
له علی نالی لیوی تو ی تیدایه، بویه وهك مهرجان سووره.

عهكسی خه یائی (ح): تو عهكسی خالی.

(۱۱) دوور له تو: رسته ی نرایه، وهك بلتی (دوور بی له رووت). نهكل: خواردن. شورب:

خواردنه وه.

واته: نه مشه و لای سالم بی بالای تو، دوور بی له رووت، ههرچی خواردن و خواردنه وهیه

سدان و ژه هری ماره.

نه گهر شورب (ف): گهر شورب. لهنگه. سندان (گم): سنگانه.

هه موو (نه مشه و) هکانی نه م پارچه شیعه له (گم، گم) دا (نیمشه و) ه.

په فېق بېن و ته ماشا كهن، ده می بووك بردنه نه مشه و
هواوی بووكی به دان و مهیلی زاوا كردنه نه مشه و (۱)
موهه ییای كرد فه لك طه وقی بلووری بو ملی داماد
چهلپیا، هردو پیی بووكی دوشاخه ی گهر دنه نه مشه و!! (۲)
له گهل كارواندا ناوازی پوئله وهك جهره س هستا
له ده ست زاوا، له ده ست بووكا، خرنگه ی بازنه نه مشه و (۳)
ده لېن: بهر بووكی باوان ده سته خوشکی ماده ری بووكه
له زاوا خو ی ده پرسم: بېكره بووكی، یا ژنه؟ نه مشه و (۴)

(*) نه م پارچه شیعه هر له (عا، غ) دا هیه و یه كېكه له شیعه داشورین بابه ته كان و ناسناوی
"سالم" یش دیار نیه.

كښی عهرووز: ههزه جی هه شتی ته واو.

(۱) دان: ناماده گی نافرته بو کاری جینی. كردن: ناماده گی پایو بو کاری جینی.

واته: هاورپیان وهرن پروان، نه مشه و کاتی بووك گواسته وهیه. بووكی ناره زوو یه تی بدا! زاوایش

حهزی لیه بکا

به دان (عا): بران. هه له یه.

(۲) موهه ییای كرد: ناماده ی كرد. طه وقی بلووری: مه بهستی پورزی سپی بووكه. داماد: زاوا.

چهلپیا: دوو داری راست و چه پی نیشانه ی به داردا كردنی مه سیح لای گاوران.

واته: نه مشه و چه رخی رۆژگار ته وقی بلوورینی بو ملی زاوا ناماده كرد، هه ر دوو پیی بووك

خاچن و بوونه ته دوو لق له سهر گهر دنی زاوا.

(۳) واته: نه مشه و، له گهل كاروانی بووك بهران، ناوازی پوئله ی بووك و بهر بووك وهك زهنگ

هه ستا و دنیای پر كرد. خزن گه ی بازنی له ده ستی بووك و زاوادا دی.

شایانی باسه، خزن گه ی بازن له ده ستی بووكدا به جیه، به لام له ده ستی زاوادا چون؟ نه له بت

مه بهستی نه وهیه: چونكه زاوا یاری له گهل بووك ده كا و دهنگی بازنی ده ستی بووك دی، وهك له

ده ستی زاوایشدا بی وهه یه.

(۴) واته: به قسه ده لېن بهر بووكی باوانی بووكی ده سته خوشکی دایکی بووكیه. من نه مشه و له

خه زووره‌ی بووک له په قصابیه وه کوو ئو شتر له پووی به چچه‌ی
 خه سووی زاوا له بهر دوخته‌ر له حالی مردنه نه مشه‌و (٥)
 هه‌تیو و پیره‌ژن فیتنه‌ن، بلن: سا قاو ده، با دهرچن
 له دهووری په‌رده، جوز مه‌حرهم، ده‌می دهرکردنه نه مشه‌و! (٦)
 نه‌فیری شادییانه‌ی ماده‌ری زاوا بوله‌ند نابن!
 چ بوو عینینه زاوا، یا مه‌گه‌ر بووک بن‌بنه نه مشه‌و؟! (٧)

زاوا خۆی ده‌پرسم: بووکن کچه، یا ژنه؟

(٥) واته: نه‌مشه‌و خه‌زووری بووک، باوکی زاوا، له خو‌شی نه‌وی که کورپی بووه‌ته پیاو و ژن
 ده‌هتین، هاتووه وه‌ک وشتر که به دهووری به‌چکه‌ی تازه‌بوویدا ده‌سوورپته‌وه، سه‌ما ده‌کا. که‌چی
 خه‌سووی زاوا، دایکی بووکن، له‌بهر به‌دحالی کچه‌که‌ی له حالی مردن‌دایه!
 (خه‌زووره‌ی) به‌شیوه‌ی (خه‌ذووره‌ی) نووسراوه.

(٦) قاو: دهرکردن، له هه‌ندئ ناوچه‌ی کوردستان ده‌وترن: فلان که‌سیان قاو دا، یانن
 ده‌ریان کرد.

واته: بوونی هه‌تیو و پیره‌ژن له‌م ناوه‌دا مایه‌ی ئازاوه‌یه. بلن سا کاتی دهرکردنه، با بچنه ده‌ری.
 نه‌مشه‌و ده‌بن که‌سانی‌تر، جگه له مه‌حرهم، له ده‌ووروبه‌ری په‌رده‌ی بووک ده‌ربکرتن.
 (٧) نه‌فیر: بانگه‌واز، هاوار. شادییانه: زه‌ماوه‌ند، داوه‌ت. عینین: شله‌په‌تکه، نه‌وی هه‌رگیز
 ده‌عباکه‌ی هه‌لناسن!

واته: مه‌سه‌له چیه؟ نه‌مشه‌و ده‌نگی شادی و بانگی داوه‌تی دایکی زاوا به‌رز نایته‌وه. ده‌بن چی
 بووبن، داخو ده‌عبای زاوا بن‌که‌لکه، یا بووکن خۆی کچ نه‌بووه و پینشتر بن‌بن کراوه؟
 (ماده‌ری) له (غ) دا که‌وتووه.

نهژدها يهك شهو ببينئ ماری زولفت، گهر به خهو
ئهم دهبسئئئ ئينتيقامي هه رچی نه زيهت بي له ئهو (۱)
قهد نه بوو نه شئونوما كا مه زهعهی عومرم، به هار
ليئى نه دا باى خو پره می، تا كه وته حالاتی درهو (۲)
طوپره یی هیئا به پوودا، پووبه پرووی من خوئى نوواند
ليئى موشه خخهص بوو كه نه هیه دیده نی ئایینه شهو (۳)

(*) ئهم پارچه شیعه له (مان، حا، عا، ف، غ، کم، گم) دا ههیه.

کیشی عهرووز: په مهلی ههشتی مه جزوف.

(۱) واته: نه گهر نهژدهها شهو بئك زولفی وهك مارت به خهو ببينئ، زولفه كهی تز تۆلهی هه رچی نازاره له نهژدههای دهبسئئئ. مه بهستی ئه وهیه: زولفی یار به جوانی و به رهشی له نهژدهها كوشنده تره، یا مه بهستی ئه وهیه نهژدهها عاشقی زولفت ده بی و زولفت تۆلهی به رودای لی ده كاته وه.

به خهو (عا، غ، کم، گم): له خهو. دیاره ((به خهو)) به هیزتر و كوردیتره. جگه له وه، نه گهر ((له خهو)) بی، ده بی ((له خهو دا)) بو ترئ. (بی) له (غ) دا كه وتوه. ئینتیقامی (کم، گم): ئینتیقام.

(۲) واته: كشت و كالی عومرم له به هاردا نه شونومای نه كرد و باى خو شى لیئى نه دا، ناخری زهرد بوو و گه شسته حالته تی دروینه. یا خو مه بهستی ئه وهیه، باى به هاری شادی و خو شى له كاتی لاویدا هه رگیز لیئى نه دام، به لام له كاتی پیری و لیكه وتوویدا كه ههچ سوودیکى نیه، لیئى ده دا. قهد (حا، کم، گم): قهت. نه شئو (گم): نه شهو. مه زهعهی (حا، عا): مه ذرهعهی. هه له یه. حالاتی (غ، ق، کم، گم): ههنگامی. (تا) له (عا) دا كه وتوه.

(۳) موشه خخهص: مه بهستی زانراوه.

واته: یار، زولفی به روودا هیئا و دا بیو شى و رووبه پرووی من خوئى نوواند، چونكه ده بزانی و دلتیا بوو به شهو سهیر كردنی ئاوینه باش نیه و نه هیی لیئى كراوه؛ گوايه نه گهر بیادهم شهو له ئاوینه دا سهیری خوئى بكا، ده چیه غه ربیی! دیاره ئاوینه كه لیسه دا رووی یاره و شهوه كهیش زولقیه تی. یار چاكه ی له گه ل سالی بیچاره كردوو كه نه بیه شتوو سهیری ئاوینه بكا، نه بادا بكهوینه غه ربیی، كه چی سالم عومریكى دریزی به نامۆی بر دووه ته سه ر!

لیئى (گم): وا.

خهط بدا وهختن له صهحرای سینهما، ناهووی خهیاَل
 دهردهکا نهسپی ههوهس ههر جا لهدهست عهقلم، جلّهو! (۴)
 سامیعه و نوطقم له تهکلیفاتی دونیا فاریغن
 نیمه بئ تو، قهد لهگهَل کهس، طاقهتی گوفت و شنهو (۵)
 کهی به سالم دهردهچی "سالم" لهبهر تیری نیگاه
 دیدهی ناهوو دهپیکن، تورکی دیدهت گاهی دهو! (۶)

(۴) خهط بدا: دهریکهوی.

واته: که خهیاَل له دهشتی سینهما دهریکهوی و سهه ههلبدا، نیز عهقل نامیتی و نهسپی نارهزوو
 جلّهو له دهستی عهقل دهستی. نهلبهت مهبهستی نهویه؛ کاتی خهیاَل نهبی، جلّهوی نهسپی نارهزوو
 بهدهست عهقلهوه دهی و به فرمانی نهو دهجوولیتیهوه. بهلام که ناسکی خهیاَل دهرکهوت و کهوته
 بزوتنهوه، نیز هوش دهوری نامیتی و نارهزوو جلّهوی له دهست دهردهکا. یا مهبهستی له ناهوو
 یاره، یانی که یاری وهک ناسک به خهیاَل له دهشتی سینهما دهرکهوت، نهسپی نارهزوو جلّهو له دهست
 عهقلم دهردهکا و هوش و عهقل دهوری نامیتی.

خهط بدا (گم): خهطیدا. صهحرای (حا): سهحرای. (عا، ف، غ، کم، گم): وادی. بهلام
 وایزاین ههلهیه، چونکه (خیرهده)یش واته عهقل، نیز چون نهسپی عهقل جلّهو له دهست عهقل
 دهردهکا. له کاتیکدا -بهیتی نوسخهکانی نهوان- عهقل سواری نهسپی نارهزوو دهبی و به کهیفی
 خوئی دهینازوئی، تا ناسکی خهیاَل، یا یاری وهک ناسک، له دهشتی سینهی "سالم"دا دهردهکهوی،
 نهوکاته عهقل هیچی بهدهستهوه نامیتی.

دهردهکا (غ): دهردا. (ق): دهردهدا. ههلهن. (کم): دهردهچی.

(۵) سامیعه: گوئی. نوطق: مهبهستی زمانه. قهد: ههرگیز.

واته: گوئی و زمانم له کاروبار و لیرسینهوهی خهلتک خالییه و ههقم بهسهه کهسهوه نییه، نه لهگهَل
 کس دهویم و نه گویش له کس دهگرم، چونکه بهبی تو ههرگیز یارای قسهکردن و قسهبیستم نییه.
 قهد (حا): قهت. (عا، ف، غ، کم، گم): تا.

(۶) "سالم"ی یهکهم: سهلامهت و بی دهرده. نیگاه: تهماشا. تورک: مهبهستی ستهمکاره. دهو: راکردن.

واته: سالم، کهی به سهلامهتی له دهست تیری نیگات رزگار دهبی؟ چاوی ستهمکاری تو نهوهنده
 نیشانشکین و دهستی راسته، چاوی ناسک له کاتی راکردندا دهپیکن.

نیگاه (عا، غا، کم، ف، گم): نهظهر. دیدهت (عا، کم، ف، گم): چاوت.

ئاسمان ديهقان و عومرم كشت و داسى ماهى نهو
سهره فگه نده و ئىستادهم خوشه ئاسا بۇ دره و (۱)
تا به پهنجى عيشقى يارى گهندومين پروم جووته غم
نائوئىنى خهرمه نى دونيا له لام يهك دانه جه و (۲)
سازشى چوار جينس له چوار نهوع، چوار يار نادهن به همم:
ئاب و ئاتەش، گورگ و گهله، عهقل و مهستى، عيشق و خه و (۳)
يارى صاحب مروه تم ئوفتاده گانى دا صه دا
سهگ به گورگه لوقه هات و "سالم" ي مسكين به ده و! (۴)

(*) نهم پارچه شيعره ههر له (عا) دا هه يه.

كيشى عهرووز: ره مەلى ههشتى مه جزووف.

(۱) ديهقان: جووتيار. كشت: كشت و كال. ماهى نهو: مانگى تازه. سهره فگه نده: سهر شوپور.

ئىستاده: به بيهوه راهه ستاو. خوشه ئاسا: وهك گوله گه نم يا گوله جز.

واته: ئاسمان وهك جووتيار و ته مەنم كشت و كال و مانگى تازه يش داسه. خوئشم وهك گوله گه نم

سهر نهوى و لاره مل راهه ستاو، دره و بكرتم.

(ئىستادهم)، به ههله به (ئىستاديم) نووسراوه.

(۲) گهندومين پروو: روخسار گه نم رەنگ. خهرمه ن: خهرمان. جهو: جز.

واته: تا خهم له گه ل مهينهت و ئازارى عيشقى يارى گه نم رەنگ جووت ين، يا تا خهم لهو رەنجەي

عيشقى يارى گه نم رەنگمدا جووت بكا، خهرمانى دنيا لاي من نهو ندهى دنه كه جوئيهك نانوئىنى.

(۳) سازش: سازان. جينس: ره گەز. نهوع: جز. به همم: پيکه وه. ئاب: ئاو. ئاتەش: ئاگر.

گه لله: ران. مهستى: سهر خوئشى.

واته: سازانى چوار ره گه زى هه مه جز، ههر چوار يان پيکه وه يهك ناخا: ئاو و ئاگر، گورگ و

رانه مهر، عهقل و سهر خوئشى، عيشق و خه و.

(۴) مروهت: پياوه تى، مهردايه تى. ئوفتاده گان: كزى ئوفتاده، كه وتوان. دا صه دا: دهنگى دا،

بانگى كرد. گورگه لوقه: قهله مياز، خيرا روئيشتن. مسكين: داماو. دهو: غار.

واته: يارى خاوهن مهردايه تيم له جى كه وتوانى دهنگ دا و بانگى كردن: سهگ به گورگه لوقه و

"سالم" ي داماوئيش به غار هات.

-٤١- (*)

گەر مویه سسه ر بی له هیجرا، خوڤشه خه و
مه حسی چاولیک نان ده بینم، خوم و نه و! (١)
بیته خه و هه ر شه و حه بیبیم، یا ئیلاھ!
بی به قه د رۆژی قیامه ت طوولی شه و (٢)

(*) ئەم چوارینه هه ر له (مان) دا هه یه.

کیشی عه رووز: ره مه لی شه شی مه حزووف.

(١) مویه سسه ر بی: بلوی، بره خسی. هیجر: دووری. مه حسی: ته نها به.

واته: نه گه ر له رۆژانی دوور که و ته وه دا بۆم بلوی بجهوم، خه و شتیکی خوڤشه، چونکه هه ر به

چاولیک نان، خوم و یار ده بینم.

(٢) حه بیب: خوڤشه ویست. یا ئیلاھ: خودایه. قیامه ت: رۆژی زیندوو بوونه وه و حه شر.

طوول: دریزی.

واته: خودایه هه ر شه ویک خوڤشه ویسته کهم بیته خهوم، نه و شه وه نه وهنده ی رۆژی قیامه ت دریز

بی، هه ر شه و بی و خه بهرم نه بیته وه.

پیرست

بەسەرھاتی ئەم (دیوانی سالم)ە

ج - ن

شعری کوردی

پیتی (١)

- ١ (١) ھەر بە عەمدەن یاری من، بێ پەردە، قامەت دەردەخا
- ٣ (٢) دەزانی باغی بەختی ئەھلی دڵ بۆ قەت ئەمەر نادا؟
- ٦ (٣) لە رازی دڵ، ئەگەر تیرت خەبەر دا
- ٩ (٤) مایله، وەك سەری زولفت، سەری من بۆ بەری پا
- ١١ (٥) گەر بە بۆ نەیسبەتی توپۆرەت بەدەمە میشکی (خەتا)
- ١٤ (٦) ھەر سەحەر دینیتە یادم، کۆیی تۆ، مۆلکی خەتا
- ١٧ (٧) شەھیدی دیدەیی مەخمووری شوخیکم، منی شەیدا
- ١٩ (٨) زەرەقە دڵ، دیدەییە دەریاوو مەردوم ناخودا
- ٢٢ (٩) بە خاریج، تا بە کەس سازندە بۆ جیفەیی دونیا؟!
- ٢٨ (١٠) غەم وەکوو یەم ھاتە جۆش و کەوتە گێژاوی بەلا
- ٣٥ (١١) ئیبتیدا بۆز لە (سنە)ی کردووە چەرا
- ٤٠ (١٢) موعجیزە یاری پەری چپەرە ی دلامام شکا
- ٤٣ (١٣) ھەسرەتا دڵ غافلە نازانی قیسەت چی دەکا؟
- ٥٢ (١٤) نوسخەیی ئەحوالی پۆژی عاشقان ئینشا دەکا
- ٥٤ (١٥) یەکی خست پۆژی ئەزەل، دەستی قەضا
- ٥٦ (١٦) دلم شادە لە بەندی سیلسیلە ی گیسووی دلبەردا
- ٥٨ (١٧) طەریقی عیشتت ئەر بەردەم، خەجالەت بۆ لە مەحشەردا
- ٦٠ (١٨) حیکایەتخووانە تووتیی دڵ بە دەوری دامی گیسوودا
- ٦٣ (١٩) دەکا دنیا یی پڕشۆرش بە دائیم فیتنەھا پەیدا
- ٧٤ (٢٠) ئەگەر ئوممیدی دڵ بێنیتە جی، ماھی جیھان ئارا
- ٧٧ (٢١) کشا گیسوو بە گۆشە ی پوویی یارا
- ٧٩ (٢٢) پڕچینی زولف و پەرچەم نەقشن لە پوویی یارا
- ٨١ (٢٣) ئاشوفتە کەناری گرت، گیسوو بە روخی یارا

- ۸۳ (۲۴) زولفی جانانه به دهوری کهمرا
- ۸۵ (۲۵) شهریانه له ئه‌ندیشه‌یی موو، مومنین و ته‌رسا
- ۸۸ (۲۶) به مه‌حضی جهوری دل‌بهر، هه‌ر که‌سێ ته‌رکی مه‌حه‌به‌ت کا
- ۹۰ (۲۷) فه‌له‌ک زه‌حه‌مت له‌ دل مه‌یلت به‌ده‌ر کا
- ۹۳ (۲۸) شه‌هدی له‌بی له‌علی یار، قیমে‌تی شه‌که‌که‌ر شکا
- ۹۶ (۲۹) کاتیبی فیکرم له‌ دلدا دیق‌قه‌تی ئینشا ده‌کا
- ۹۸ (۳۰) تورکی پرئه‌فسوونی چاوی کاری سه‌د جادوو ده‌کا
- ۱۰۱ (۳۱) غه‌م له‌ دل بو‌ فه‌وتی شادی مه‌یلی سه‌رخو‌شی ده‌کا
- ۱۰۳ (۳۲) په‌نجه‌ بو‌ ته‌صویری ئه‌برۆت، په‌پره‌ویی "مانی" ده‌کا
- ۱۰۶ (۳۳) چاوه‌که‌ت، وه‌ختی به‌ ئیما مه‌یلی جامی مه‌ی ده‌کا
- ۱۰۹ (۳۴) دیده‌ بی دیداری دل‌بهر تاره، مه‌ستووری نه‌کا
- ۱۱۱ (۳۵) سونبولی طو‌پره‌ که‌ په‌رژینه‌ به‌ په‌هلویی گولا
- ۱۱۳ (۳۶) ده‌ستی من ته‌عویده‌ بو‌ په‌ددی به‌لا
- ۱۱۶ (۳۷) به‌ هه‌یوولا شو‌توری نه‌وته، مه‌لا
- ۱۱۹ (۳۸) غولامی دیده‌یی مه‌خمووری تو‌یه، نیرگسی شه‌هلا
- ۱۲۲ (۳۹) شه‌طی نه‌شکم ده‌بی هه‌ر بی به‌ رووما
- ۱۲۴ (۴۰) وه‌کوو فه‌واره‌ خو‌ین ده‌قولی، ده‌می ئاهم، له‌ حه‌لقوما
- ۱۲۶ (۴۱) بی ته‌ماشای خالی تو، خالی له‌ مه‌ردوم دیده‌ ما
- ۱۲۹ (۴۲) بو‌ منی بی‌سه‌روپا، غه‌یری وه‌فا، پی‌شه‌ نه‌ما
- ۱۳۱ (۴۳) له‌ عه‌رصه‌ی ئه‌وجی عی‌شقت، بازی دل هه‌لسا له‌ ده‌ورانا
- ۱۳۴ (۴۴) ساقی له‌ په‌رده‌ ده‌ره‌ات، جامی شه‌رابی هی‌نا
- ۱۳۶ (۴۵) به‌ده‌ل که‌ین با به‌ نه‌شه‌ی مه‌ی، خو‌ماری می‌حه‌نه‌تی دونیا
- ۱۳۹ (۴۶) پوو‌یه‌پووی نه‌قش و نگینی مو‌صطه‌فا
- ۱۴۴ (۴۷) به‌ غه‌یره‌ز می‌هه‌ری تو، گه‌ر بی له‌ دلما

پتی (ب)

- ۱۴۵ (۱) دوودی ئاهی سه‌حه‌رم پووی فه‌له‌کی کرده‌ سه‌حاب
- ۱۴۷ (۲) صوبجی نه‌ورۆزه، وه‌ختی به‌زمی شه‌راب
- ۱۴۹ (۳) طو‌پره‌، بو‌ ئابی به‌قای چی‌هه‌ر، دل‌ی برد به‌ شیتاب

- ۱۵۱ (۴) چوومه سهر ضیافه تی مه لالا به کری عالی جه ناب
 ۱۵۴ (۵) له پرووی تیری موژهی خوونریزی مه حبووب
 ۱۵۷ (۶) له زولف و نهگریجهت بۆ کولم و غه بغه ب
 ۱۵۹ (۷) ئابی حه یاتی منه، بۆسه یی لیوی حه بیب
 ۱۶۲ (۸) راسته دل حه بسه، وه لئ شاده، له گیسووی حه بیب

پیتی (ت)

- ۱۶۵ (۱) موحیطی عاریضی دل بهر له سهردا زولفی پرچین هات
 ۱۶۸ (۲) سا به زاری بۆ نه نالینم له داغی فیرقه تت؟
 ۱۷۰ (۳) چ بلیم، برا؟! به قورئان، حهیرانه دل له کارت
 ۱۷۶ (۴) هونه رهنندی نییه بۆ دام، نه گهر یه ك ده فعه (ماهی) ی گرت
 ۱۷۸ (۵) دلئ پر وه حشه تم، جانا! له بهر موژگانی وهك تیرت
 ۱۸۱ (۶) دهست و بردی دل بهری، ئیسته له غه مزه و پروته راست
 ۱۸۴ (۷) دلّه خه لوه تسه رایبی حه ضره تی دووست
 ۱۸۷ (۸) بینه سا بادی صه با! له م حاله دا په یغامی دووست
 ۱۹۰ (۹) پهنگی پروم رابورد، دریغا، باز له حه سرهت پرووی دووست
 ۱۹۳ (۱۰) دهوری ئه م قه رنه له سهر من به سته م هات و گوزه شت
 ۱۹۵ (۱۱) له چه من سهروی په وانم كه عه یان هات و گوزه شت
 ۱۹۸ (۱۲) وهك دوپد و عه قیق نه قشه دوندان و له بی ئالت
 ۲۰۱ (۱۳) ئه ی طاسی به دهن پر فه رحی له ذه تی نامت!
 ۲۰۴ (۱۴) تالانی سهر و مالم چاوی ره شی فه تتانت
 ۲۰۵ (۱۵) رایگرت به سته م دیسان چاوی ره شی فه تتانت
 ۲۰۷ (۱۶) ده ناسی قاتیلی دل، گهر نیگه ه كه ی سووی موژگانت
 ۲۰۹ (۱۷) هه میسان له ت له ته جه رگم به یادی تیری موژگانت
 ۲۱۲ (۱۸) موسه لسه ل هاته سهر دوشت، به بازی، زولفی چه وگانت
 ۲۱۵ (۱۹) میرزا! وه ره لیم لاده، دهستی من و دامانت
 ۲۲۰ (۲۰) به نه زاكه ت نییه گول وهك به دهن ت
 ۲۲۲ (۲۱) نه گهر باوه ر ده كه ی، سه وگه ند به نه برووت
 ۲۲۵ (۲۲) جیهان نارایه مه، ئه م ما نه وهك پرووت

- ۲۲۹ (۲۳) شوږی شهرم گهر وها بڼ، جیمه هاموون عاقبته!
- ۲۳۲ (۲۴) همیسان که و تمه ناو دهریایی فیکرته
- ۲۳۴ (۲۵) به نه قدی جان دودا یهک یوسه دلدارم، وهلی زه حمته
- ۲۳۶ (۲۶) سروورم په ست و بالآدهسته میحنهت
- ۲۳۸ (۲۷) ره شه، تیغی شکمی که به ره شت

پتی (ث)

- ۲۴۱ (۱) ناییلئی بیمه حوضورت منی ناواره، عه به ث

پتی (ج)

- ۲۴۴ (۱) گهرچی نیی مه حشهر شه فیعم، لاعیلاج

پتی (ح)

- ۲۴۷ (۱) نه مه کی ریته برینم نه مه کین پرووی مه لیح

پتی (خ)

- ۲۴۹ (۱) نامه وی وهختی فیراقت، صه نه ما، ویسعه تی کاخ

پتی (د)

- ۲۵۱ (۱) هر دیده نی تو یه دل بکا شاد

- ۲۵۴ (۲) گوشادی عوقده یی خاطر به کاری بوو، نه ویش رابورد

- ۲۵۶ (۳) دودا هر دم شه که رخه ندت، شه مه رقه ند

- ۲۵۹ (۴) له گهل نیمه فه له که! بهم نه وعه تا چهند

- ۲۶۱ (۵) مه شقی مه ردی به که رهم، که سبی صه لاحت به سو جود

- ۲۶۵ (۶) نه ما ره نگم به بی دیداری نه حمه د

پتی (ذ)

- ۲۶۷ (۱) به ته قدیمی وهفا ناردی نیگاری سیم بهر کاغه ذ

- ۲۶۹ (۲) بنووسم چوئن؟ له هیجرانا به یاری سیم بهر کاغه ذ

پتی (ر)

- ۲۷۱ (۱) به چین گرتوویه زولفت گهردی روخسار

- ۲۷۵ (۲) دل له میحنهت که یله، ریم که ن، با به غم دهرچم له شار

- ۲۸۱ (۳) جیلوهی عیشتت دهکا ههردهم له دل نوور ئاشکار
- ۲۸۲ (۴) ئهییامی عید و عههدی گوئه و مهوسیمی بههار
- ۲۸۵ (۵) پووت نازک و لهطیفه وهکوو نهوگولی بههار
- ۲۸۸ (۶) وهکوو نهی تا لهبم نهگرئ لهبی یار
- ۲۹۰ (۷) یادی زولف و ئهبروو موژگانی یار
- ۲۹۲ (۸) جهمی ضیددهینه له پرووی مووی سفیدهم پوخی یار
- ۲۹۴ (۹) خوشا ههرجا که فهصدی لهب دهکا یار
- ۲۹۷ (۱۰) کهی موقارین بن له وهصلا پرووی من و پوخساری یار؟
- ۲۹۸ (۱۱) آن چنانم از فراق روی یار
- ۳۰۰ (۱۲) ئهی فیدایی پهوی توندت گورگهلوئی کهمتیار
- ۳۰۴ (۱۳) پهها ناکا دلّم طوپرهی خهمی یار
- ۳۰۶ (۱۴) غهغهب و خال و لهب و طوپرهی یار
- ۳۰۹ (۱۵) لهناو زولفا به پوو دلّاری مهستور
- ۳۱۲ (۱۶) به پرووی پوژا نواندی، لهیلی دهیجور
- ۳۱۵ (۱۷) ههر شهو که ماھتابی پوخت دهرکهوئ له دوور
- ۳۱۸ (۱۸) پافیضی شیعهن، له ههردوولا نهزان و بیخهبر
- ۳۲۱ (۱۹) بهدل وهختی نیگه موژگانی دلّبر
- ۳۲۳ (۲۰) موو له تهنما، باز له قههرا، بوو به نووکی نیشته
- ۳۲۷ (۲۱) له ذیکری ئالهتی یاری قهلهندهر
- ۳۳۰ (۲۲) جانم فیدایی سروهکهت ئهی بادهکهی سهحر!
- ۳۴۴ (۲۳) ویردی زوبان و فیکری دلّ، شهرحی فیراقه سهربهسه
- ۳۴۶ (۲۴) بو فیراق شهو زور بهطوله، یادی زولفیشی لهسه!
- ۳۴۸ (۲۵) قهوسی ئهبروو موژت تیر و کهمانه به عومهر
- ۳۵۱ (۲۶) به حهقیقتهت، سهنهما، دیدته ئوستادی هونهر
- ۳۵۲ (۲۷) چاکری خاصصهته دلّ، خوسرهوی شیریندهههنان
- ۳۵۵ (۲۸) «رینا» ساکینی کوژتن، چ غلام و چ ئه میر
- ۳۵۸ (۲۹) هه لپژا خوین به جگههما دهمی غه مزهت له ضه میر
- ۳۶۱ (۳۰) زههره خهشمی تو، نه زانی نوشه، گهر نهوقی ضه میر
- ۳۶۴ (۳۱) دهکا یادت به په نهان بو دلّم ههردهم جهفا ظاهر

۳۶۷ (۳۲) ئەگەر شەو پۇشنايى بى، لەبەر نوورى قەمەر ظاهىر

۳۷۰ (۳۳) بە دو چاۋ دىومە، يەككى دىتە نەظەر عەيبى چەمار

پىتى (ز)

۳۷۱ (۱) بە دەورمدا وەفا كىشاويە مەركەز

۳۷۳ (۲) نىگەھ كەي، گەر بە چاۋى فېتنە ئەنگىز

پىتى (س)

۳۷۵ (۱) خامۇش ببە لە بانگ و صەدا ئەمشەو، ئەي خەرووس!

۳۷۸ (۲) غەيرى فېكرى وەصلى دلبەر، نىمە ئەصلەن يادى كەس

۳۸۰ (۳) بە فەن ئەي موددەي! گەر بى بە ئىبلىس

پىتى (ش)

۳۸۲ (۱) بە پابۇست بگا گەر سەر وەكۆۋ فەرش

۳۸۴ (۲) گوارەت كەوتە سەر پەوشەن بىناگوش

۳۸۶ (۳) عەجەب دىگى دلى هېناومە جووش

۳۸۸ (۴) ئەبدال ئەبەد ھەر منم ئەي چەرخى جەفاكىش!

۳۹۰ (۵) خودا! چ بكم لە دەست بەختى جەفاكىش!؟

پىتى (ص)

۳۹۲ (۱) بە وەفایە قەرارى من مەخصوص

پىتى (ض)

۳۹۴ (۱) لە ظولمت بەرمە بەر كەس، گەر عەرايىض

پىتى (گ)

۳۹۵ (۱) تاقە لە مەركەزى جەمال، خالى سىيەھ وەكۆۋ نوقەط

پىتى (ظ)

۳۹۷ (۱) گورىزانى جەفام، ئەي توركى سىمىن بەر، خودا حافىظ

پىتى (ع)

۳۹۸ (۱) «الوداع» ئەي مولكى بابان، «الوداع»

- ٤٠١ (٢) ده‌لیم با تهرکی عیشتت کهم به دل، شهرطی وه‌فا مانبع
 بیتى (غ)
- ٤٠٢ (١) داده‌نیشنى دل‌بهرم شهو بئى چراغ
 بیتى (ف)
- ٤٠٤ (١) عومرى شیرینم به تهلخى بوو له ریگه‌ی تو تله‌ف
 بیتى (ق)
- ٤٠٦ (١) لازمی عرضوحالمه کاغزى زهر طه‌به‌ق طه‌به‌ق
 (٢) وه‌کوو یه‌ک دیته بهر گوئی پیاوی نه‌حمه‌ق
 (٣) له چه‌رخى حوسنتا هاتن موطابیق
 بیتى (ك)
- ٤١٢ (١) تیری ناهی صوب‌گام، ره‌نگه کون‌کون کا فه‌له‌ک
 (٢) خاله! وا به‌خشیم به هاو‌لاقییی تو، دئلی به‌له‌ک
 (٣) له ییلاوه‌شانی موئکی عه‌ره‌ب، جومله یه‌ک به یه‌ک
 بیتى (گ)
- ٤١٨ (١) هاته پرووی دل له غه‌مزه به‌سکی خه‌ده‌نگ
 بیتى (ل)
- ٤٢٠ (١) خستیه چه‌ه تا پوئسته‌می به‌ختم، نه‌دامه‌ت وه‌ک شو‌غال
 (٢) له قیبه‌لی پروو، برؤت میحرابه بو دل
 (٣) طوولی هه‌یه به‌یانی قسه‌ی فیکری خامی دل
 بیتى (م)
- ٤٢٧ (١) ده‌مه‌وی مه‌ستی باده‌م، تا بم
 (٢) له مه‌حشه‌ردا نه‌گه‌ر بئى پرووی تو مایل به جه‌ننه‌ت بم
 (٣) طه‌ریقی عیشتت نه‌رون کهم، ته‌ریقی ده‌شتی مه‌حشه‌ر بم
 (٤) خه‌راب بئى خانه‌یی دل، هه‌ر وه‌کوو خانه‌ی خه‌راب کردم
 (٥) سیاهیى کاغزم چی بئى؟ سه‌وادى دیده‌یی تارم
 (٦) سه‌بووریم دئى ببینم، گه‌ر به‌خه‌و، دیداری دل‌دارم

- ۴۴۰ (۷) لە دەس ئەم ئەسپە بۆزە بئى قەرارم
- ۴۴۲ (۸) قەت تەواو نابى ئارەزووى يارم
- ۴۴۴ (۹) دريغا صەعوە ئاسا صەيدى ديدەى شاھبازىكم
- ۴۴۷ (۱۰) شەو ھاتەو، من بئى دل و مەجنونى كەسىكم
- ۴۴۹ (۱۱) لەسەر پوو دانەيى خالت بە فەن داناو، دەيزانم
- ۴۵۲ (۱۲) رەفيقى گۆشەيى غورىەت ھەراسانن لە نالينم
- ۴۵۴ (۱۳) سەھى قەددانى موشكىن زولف و پەرچەم
- ۴۵۷ (۱۴) كەوتە سەر پوو ئەگرىجەى تارت بە خەم
- ۴۵۹ (۱۵) پووچە ناصيح، بە ھەواى تەرکت، ئەگەر لى دا دەم
- ۴۶۱ (۱۶) بۆ و جوودى منى بيخود، نيبەتى حوكمى عەدەم
- ۴۶۳ (۱۷) بۆ خالى لەبت زولفى سيبە دامە ھەموو دەم
- ۴۶۵ (۱۸) لە دلدا چونكە ھەر خويتم دەخوا غەم
- ۴۶۸ (۱۹) بۆ رەواجى قەلبى بئى قىمەت، منم صەپرافى غەم
- ۴۶۹ (۲۰) حيسابى نەفحەيى زولفت لەگەل موشكى خەتا ناكەم
- ۴۷۳ (۲۱) بە من بئى سىنەيى سەختم بە قەلغانى نەظەر ناكەم
- ۴۷۶ (۲۲) لە كونجى ميحنەتا ھەر شەو خەيالى وەصلى دل بەر كەم
- ۴۷۹ (۲۳) مورادم حالى خۆمە گەر حەديشى شۆرى بولبول كەم
- ۴۸۱ (۲۴) دەك موبارەك بئى موكەپەر، ھەجوى سەنگەھەنكەن دەكەم
- ۴۸۴ (۲۵) سەوادى دا بە مەغريب طوپرەيى گيسوويى جانانەم
- ۴۸۶ (۲۶) بۆ گەرانى ناشى دل فرميسكى چاوم بوو بە يەم
- ۴۸۹ (۲۷) عەبدى تۆن، بارى خودايا! چ غولام و چ نەدیم
- ۴۹۱ (۲۸) دوور لە خاكى سەرى كۆى تۆ، صەنەما! تا سەفەريم
- ۴۹۵ (۲۹) ژەھرە مول بئى پروت بە ((والله العظيم))

بیتى (ن)

- ۴۹۷ (۱) ئەگەر دەستم دەگاتە گۆيى پوستان
- ۵۰۰ (۲) مەسنەلەم پرسى لە دلدارم بە مەحضى ئىمتيحان
- ۵۰۲ (۳) ئەى قىبەلەيى مورادم، داخۆ بە پۆزگاران
- ۵۰۴ (۴) بئى تۆ مەھىبە گرىبەم وەك رەعدى ئەوبەھاران

- ۵۰۷ (۵) لیم گه پښ با گریه کهم دیدم به دیدی خون فشان
- ۵۱۹ (۶) بؤ منی سرگه شته، نه لحق، بی وه فا بوو ناسمان
- ۵۲۲ (۷) لیم گه پښ با گوشه گیر بم، دسته وئه ژنو، که فزه نان
- ۵۵۰ (۸) حهك بکهم دهفته ری سه عدی، دهمی وه صف، نهر به به بیان
- ۵۵۲ (۹) خاله بیستومه، موئینی جافان
- ۵۶۲ (۱۰) نوکتییی خالت دهکا بؤم سپری فهدیییه ت عه بیان
- ۵۶۴ (۱۱) «أبشروا»، یا نه هلی ظلومت، په رته وی ضهو بوو عه بیان
- ۵۶۷ (۱۲) به خوړ خوین بینه، نه ی گریه! له چاوه ی چاوی تاری من
- ۵۶۹ (۱۳) مه عنه یی نین، وه کوو یهك، شهرحی من و دل بهری من
- ۵۷۲ (۱۴) به نه فسوونی نیگاهی سحری دیدی نازه نینی من
- ۵۷۴ (۱۵) یادى تویه، صه نه ما! یهك به یهك نه ندیشه یی من
- ۵۷۶ (۱۶) بهدا نه حوالی نه شخاصی که خاصصه ی مولکی بابانن
- ۵۸۹ (۱۷) نهو که سانه که عه دووی عاشقی سرگه ردانن
- ۵۹۰ (۱۸) دل له ناو چاهی زه نه ختا قه د به من نایی بیروون
- ۵۹۲ (۱۹) عه هدی نه م چاوانه مه ردوم توهمه تی بی جا دهکن
- ۵۹۴ (۲۰) لابه سا په رچهم له سهر نووری جه بین
- ۵۹۶ (۲۱) قادری بؤ نه ظمی به یینی کوفر و دین
- ۶۹۹ (۲۲) پروه یا گول نه مه، یا بهرگی نه سرین؟
- ۶۰۲ (۲۳) به پروخ رهنگین و دل سهنگین، میان لاغیر، که مهر زه پښ
- ۶۰۴ (۲۴) شوپشی خسته جیهان شوهره تی پرویی نه مه کن
- ۶۰۶ (۲۵) من و بادی سهحر، یاران! عه جایب بی قه راریکن
- ۶۰۸ (۲۶) موسکیری چاوی په شی توی نییه خه مری چله مین
- ۶۱۰ (۲۷) نه وه ند باری له چاوم نه شکی خوینین
- ۶۱۲ (۲۸) قامه تت سه روی رهوانه به حوسه یین
- ۶۱۴ (۲۹) نیگه ه ناکه ی به لای نو فتاده گانا قه د له بهر ته مکین

پتی (و)

- ۶۱۵ (۱) تابى کوا نایینه پروی تو بیته ناو
- ۶۱۷ (۲) دوزانی ناینه ی دل که ی له میعراجی جه لادا بوو؟

- 619 (۳) ئەى حارىث، ئەگەر دەولەت و جاھ و حەشەمت بوو
- 622 (۴) ئەگەرچى سىنە بۇ دىل وەك سىپەر بوو
- 624 (۵) مىزاجى طارەمى قەلبىم لە (پەي)دا مېئىلى (طالاش) بوو
- 626 (۶) ئەگەرچى شەو ئەنىسم وەك مەلەك بوو
- 628 (۷) بە غەمزەى چاوى مەخموررت بەتال بوو
- 630 (۸) سەرۇكارى خەيالت ئىبتىدا وەختى لەگەڭ دىل بوو
- 632 (۹) ئەو يارە كە دايم وەكو پارەى جگەرم بوو
- 634 (۱۰) پارسال لە وەصلدا بە صەفا عەيشى جەم بوو
- 637 (۱۱) لەبەر تەعمىرى ئەم وىرانە، مېخنەت مولىكى ئادەم بوو
- 639 (۱۲) فەرەح بۇ دىل لە طاليعما چ كەم بوو!
- 641 (۱۳) بە مەخفى شەو لەناو دالما خەيالى زولفى جانان بوو
- 643 (۱۴) ھەموو ئەشعارى دۇشېنم لە وەصفى لىوى ئۇشېن بوو
- 645 (۱۵) كەوكەبى سەعدەم لە بورجا دەفەئىن بالآ نەبوو
- 648 (۱۶) دلى شىرئەفگەنى من صەيدى چ جادوويى بوو؟
- 649 (۱۷) تا طاقە لە سىنەم دلى غەمدىدە لە كۆى توو
- 652 (۱۸) ئەى پومووزى شەھرىارى، واضىحە بۇ رايسى توو
- 655 (۱۹) لىوى توۇ ئەو وەختە سەر ساغەر دەچوو
- 657 (۲۰) كودوورەت كوشتمى ياران! لە دلئادا صەفا كوى چوو؟
- 659 (۲۱) فەرەنگ و داسنىى و گەبرى بەدخوو
- 664 (۲۲) بە حەسرەت ئەشكى ئالم دىتە سەر پوو
- 666 (۲۳) وىل و فىرارى عىشقى تۆم، شەھر بە شەھر و سوو بە سوو
- 668 (۲۴) دا بىنە بە پەھلوويى پوخا حەلقەيى گىسوو
- 670 (۲۵) يارى ساحىرنەزادى سىلسىلەموو
- 679 (۲۶) چاكە حەفتا حوجرە بى دايم لەناو خانەى مەموو
- 684 (۲۷) شەرحى ئەشعارى من ئىستاكە لە بالآيە ھەموو
- 686 (۲۸) لە مەھتابا كە دىل دىي ئەگرىجەى وەك عەقرەبت ئەمشەو
- 688 (۲۹) لەبەر پەيكانى تىرى ئاھى من، مۇمە حەجەر ئەمشەو
- 690 (۳۰) بە تەنگە دىل لە سىنەمدا وەكوو مورغى قەفەس ئەمشەو
- 692 (۳۱) شەپۆلى بەحرى ئەشكەم تەر دەكا پىشتى سەمەك ئەمشەو

- ٦٩٤ (٣٢) له گريان چوو هميسان خاوم نه مشهو
- ٦٩٥ (٣٣) عيلاجي نيشي دل ناکا به صهد مهرهم، حکيم نه مشهو
- ٦٩٧ (٣٤) هميسان روخ له تهن بيزاره نه مشهو
- ٦٩٩ (٣٥) دريغا، باز دلّم پر چاکه نه مشهو
- ٧٠١ (٣٦) وا دل له خيالآتي نيهان پر غمه نه مشهو
- ٧٠٤ (٣٧) هيلاکيي جاني بيمارانه نه مشهو
- ٧٠٧ (٣٨) پرفيق بين و تهماشا کهن دهمي بووک بردنه نه مشهو
- ٧٠٩ (٣٩) نهژدها يه ک شهو بيني ماري زولفت، گهر به خهو
- ٧١١ (٤٠) ناسمان ديهقان و عومرم کشت و داسي ماهي نهو
- ٧١٢ (٤١) گهر مويه سسه ر بي له هيچرا خوشه خهو

دستی آورده و پیش منم که بویل تا سحر کا بان لب الام و با

سؤال آنکه سهرنی کزنت جمل
این غزوات است سرشته سبکین

ایسریم زین غزوات که در خطه
کل در این سخن است که در سر
غزوات که سحر کا بان لب الام و با
بیم که کت که در خطه
کتابی که در خطه
بیشتر که در خطه

در وصف اسیر خا... دردم ز چشم حاد... عزت کبک بیان

و کجا دنیا می پرورشیم چه پند
عجب خدای بی دوا بی یا مستط...

نمای

